LEGİONERİM ÜÇÜN

Per

CORNELIU ZELEA CODREANU

Korneliu Zelea Kodreanu

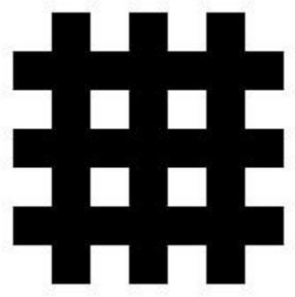

Legionun işarəsi

İNDEKS

legionerlər üçün

HƏYATA KEÇMƏK

Dobrine meşəsində
Iasi Universitetində
inqilab hazırlanır
Milli Vicdan Mühafizəsi
- Konstantin Pancu I
- Dövlət Monopoliya Agentliyinin Vicdan Keşikçiləri tərəfindən işğalı
- Milli Nikolinanın əsərləri üzərində üçrəngli bayraq
- Milli Xristian Sosializm Həmkarlar İttifaqları
- Millilər Sosializm İnancı
- milli-xristian
- 1919-cu ildəki vəziyyətin əsl portreti
- Rumıniya fəhlə liderləri

Yəhudi mətbuatının münasibəti
Müharibədən sonra ilk Tələbə Konqresi
1920-ci ilin payızında Yaşı Universitetinin açılışı
Universitet ili 1920-1921
- Yaşı Universitetindən həmişəlik xaric edilmişdir
- Hüquq Fakültəsi Şurası

Universitet ili 1921-1922
- Hüquq Tələbələri Birliyinin sədri
- Cernauti Universitetinə səfər
- "Apararea Nationala" rəyi
- Xristian Tələbə Dərnəyinin qurulması şərəf
- borcudur
- Universitet təhsilimin sonunda
- 1922-ci ilin yayı
- Almaniyada

TƏLƏBƏ HƏRƏKATI

10 dekabr 1922-ci il
"Numerus Clausus"

YƏHUDİ PROBLEMİ

yəhudilərin sayı

- Rumıniya torpağının problemi
- Şəhərlərin problemi
- Rumıniya məktəbinin problemi
- Rumıniya hakim sinfinin problemi
- Milli mədəniyyət problemi

İasidə Rumıniyaya qayıt

Buxarestdə
Klujda
İasi Assambleyası 4 mart 1923-cü ildə Müdafiə Liqasının yaradılması
Milli , 4 mart 1923 81
Digər antisemit və millətçi təşkilatlar
"Rumıniya Milli Fasiyası" və "Rumıniya Fəaliyyəti"
Sənətin dəyişdirilməsi.
Konstitusiyanın 7. İlkim
1879-cu ildə Rumıniyanın Böyük Adamlarını həbs edin
Vasile Conta
Vasile Aleksandri
Mixail Kogalniccanu
Mixail Eminesku
İon Heliade Radulesku
Bogdan Petriceicu Hajdeu
Costache Negri
AD Ksenopol
Tələbələrin ümumi tətili 1923-
cü ilin iyununda davam edir
Yəhudiliyin Rumıniya xalqına qarşı planları
Rumıniya xalqına qarşı
Rumıniya torpağına qarşı
Tələbə hərəkatına qarşı
Yəhudi arqumentləri və münasibətləri
Tələbə Hərəkatı Liderlərinin Konqresi
Kampul-Lunqda LANC Konqresi
1923-cü il oktyabrın Tələbə süjeti
Vacaresti həbsxanasında
Çöldə
Vacaresti tələbələri üçün Moti gənəsi
Yeni həyat haqqında düşüncələr
Siyasətçilərin təcrid olunması
Xəyanət və mühakimə qisas almaq
İasidə

BÖYÜK SINAQLAR İLİ

Xristian Mədəniyyət Evi
İlk iş sahəsi
yeni bir zərbə
Bağçadakı zərbələrdən sarsıldı
Meriyanın yuxarı mərtəbəsində
Rarau dağında
Rarau dağında
mənim nişanım
Mota-Vlad məhkəməsi
Bağda baş verənlərin ətrafında
Professor AC Cuzanın sözləri
Manciuya qarşı etiraz görüşləri
İnzibati təhqiqat aparılır
ölümcül gün

Manciu işi ilə bağlı iki məqalə
Aclıq aksiyasi
Qalatada tək
Hökm Focsaniyə verilir
Turnul-Severində
hökm
Iasiyə qayıdırıq

İYUN 1925 - İYUN 1926

Mənim evliliyim
Ciorastidə vəftiz mərasimi
Bir ildən sonra iş bərpa olunur
Siyasi hərəkatı təhdid edən təhlükələr
Liderin tənqidi
Bir vicdan işi
Fransada məktəbdə
Fransada məktəbdə
ümumi seçkilər evdə Alp
dağlarında
Pinet-d'Uriage-də fransız kəndliləri arasında
Buxarestdə - Xristian Milli Müdafiə Liqası iki yerə bölündü
Bu vəziyyətə münasibətim

ARCHANGE MICHAEL LEGİONU

Archangel Michael Legion
Maddə Ruha qarşı
Səbəb
xəyanətə qarşı
Legioner həyatının başlanğıcı
bizim proqram
Rumıniyanın ictimai həyatının aspektləri
Bu dünya qarşısındakı qorxularımız
İnkişaf mərhələləri
Legion "Pamantul"
Stramosek"
Birinci nəşrin məzmunu
Legioner etikasının əsas prinsipləri Döyüşdə
maraqsızlıq
Döyüşdə maraqsızlıq
Rəyimizi saxlamaq üçün mübarizə
İcmalımızın ilk nəşrlərində tapılan digər adlar hərəkətimiz
kənardan görünür
formalardan kənar
Milli hərəkatlar və
diktaturanın başlanğıcı

təşkilat The Vows of the
İlk Legionerlər yeni
döyüş
Material növü ilə bağlı problemlər
Yayı
1928 Yoxsulluqla mübarizə
Professor Qavaneskul kir torbasını alır
Liderlərin ilk yığıncağı və Legioner Senatının formalaşması

POPULLAR ÜÇÜN

motivlər arasında
motivlər arasında
Kütlələrə getmək qərarı
15 dekabr 1929-cu il
Transilvaniyada, Bessarabiyada
Ludosul-de-Muresdə
Yenə Bessarabiyada
Maramuresdəki problemlər
Bessarabiyaya yürüş qadağandır
Nazir Anqheleskunun həyatına qəsd

Archangel Michael Legionunun ləğvi və həbsi
Dəmir Mühafizəçi üçün order
hökm
İlk seçkilərdə legioner hərəkatı
Neamt kampaniyası

MİLLƏTƏ QARŞI DEMOKRATİYA

parlamentdə
Demokratiya ilə bağlı müxtəlif müşahidələr
Seçim, seçim, irsiyyət
Fərd, milli kollektiv, millət millət
Millətin son məqsədləri
Monarxiya və monarxiya qanunu
Tutova döyüşü
Qvardiyanın ikinci ləğvi
yeni ümumi seçkilər
İkinci dəfə parlamentdə
1932-1933-cü illərdə legioner təşkilatının vəziyyəti

CALUMNIAL HÜCUM

"Anarxik və terror hərəkatı"
"Dəmir Qvardiya xidmətində
Freigners" "Dəmir qvardiya Hitlerçilərin
xidmətində Rasinaridə saxta əskinas çap edir.

Teiusdakı ölüm komandası
Visaninin anası
Liberal Partiyası məhv edilməsi üçün məsuliyyəti öz üzərinə götürür
Dəmir Qvardiyanın yoldaşları

Bu cilddə 19-34 yaş arası gəncliyimin hekayəsi var
onun hissləri, imanı, düşüncələri, hərəkətləri və
sənin səhvlərin.

CORNELIU CODREANU

6 dekabr 1935-ci il

Cannen Sylva

LEGİONER

Legioner ailəmiz üçün yazıram. Bütün legionerlər üçün: kəndlərdə, fabriklərdə və universitetdə olanlar. Kitab müəlliflərinin üzərinə qoyulan hər hansı qaydalara fikir vermirəm. vaxtım yoxdur. Döyüş meydanında, hücumlar içində tələsik yazıram. Bu saat biz hər tərəfdən mühasirəyə alınmışıq. Düşmənlər xaincəsinə bizə hücum edir və xəyanət dişləyir bizə.

İki il ərzində biz bədnam senzuranın zəncirləri ilə bağlı qaldıq. İki ildir ki, bizim və legionerin adı mətbuat tərəfindən ancaq təhqir olunmaq üçün tolere edilir. Düşmənlərimiz şadlanaraq bizim ölməyimizi gözləyərkən üstümüzə xəyanət yağır. Lakin bu qorxaqlıq cəngavərləri, eləcə də onların ağaları çox keçmədən əmin olacaqlar ki, legioner hərəkatını məhv etmək ümidlərini bağladıqları bütün hücumlar, bütün ajiotaj və ümidsiz cəhdlər nəticəsiz qalacaq.

Legionerlər ölmür. Düzgün, sarsılmaz, yenilməz və ölməz, nifrətin gücsüz sarsıntıları üzərində həmişə qalib görünürlər.

*

– –

Sonrakı sətirlərin legioner olmayan dünyada yaratdığı rəy mənim üçün heç bir əhəmiyyət kəsb etmir və onun o dünyaya təsiri mənim üçün maraqlı deyil.

İstədiyim odur ki, siz, digər Rumıniya üfüqlərindən olan əsgərlər, bu xatirələri oxuyarkən onlarda öz keçmişinizi tanıyın və döyüşlərinizi xatırlayın; çəkdiyin əzabları, xalqımıza vurduğun zərbələri yenidən yaşadasan; Onların qəlblərini odla doldurasan və sənin məşğul olduğun və hamımıza qalib və ya ölü olaraq çıxmağımız əmr edildiyi çətin və ədalətli döyüşdə möhkəm dayanasan. Yazdıqca səni düşünürəm.

Trakiyalı əcdadlarımızın hüzurunda ölüm vəftizini qəbul edərək ölməyə hazırlaşan sizlərdən. Siz isə əlinizdə Rumıniya qələbəsinin bayraqlarını daşıyaraq ölülərin və onların məzarlarının üstündən keçməli olacaqlar.

HƏYATA KEÇMƏK

DOBRİN MEŞƏSİNDƏ

Budur, biz 1919-cu ildə bir yaz günortadan sonra Husi ətrafındakı yüksəkliklərdə gözətçi olan Dobrina meşəsində toplandıq. ÜST? 20-yə yaxın orta məktəb, ikinci, kiçik və yuxarı sinif şagirdlərindən ibarət qrup. Həyatımız yeni başlasa da, mən bu gənc yoldaşları ciddi problemi müzakirə etmək üçün bir araya topladım. Bolşeviklər bizi işğal etsə, nə edəcəyik? Başqalarının da razılaşdığı fikrim belə idi: bolşevik ordusu Dnestrdən keçsə, o zaman bölgəmizə çatan Prutu keçsə, biz boyun əyməyəcəyik, silahlı halda meşəyə sığınacağıq; biz orada Rumıniya hərəkət və müqavimət mərkəzi təşkil edəcəyik və məharətlə düşməni silkələyək; biz tabe olmamaq ruhunu qoruyacağıq və şəhər və şəhərlərdəki Rumıniya kütlələri arasında ümid qığılcımı yaşadacağıq. Hamımız qədim meşənin ortasında and içdik. Bu meşə məşhur Tigheciu meşəsinin guşəsi idi ki, onun yollarında Moldova tarixində bir çox düşmən ölümlə qarşılaşıb.

Biz qərara gəldik ki, silah və sursat əldə edək, tam məxfiliyi qoruyaq, orada meşədə kəşfiyyat və döyüş təlimləri keçirək, niyyətlərimizi ört-basdır edəcək cəbhə quraq. Biz bu cəbhəni asanlıqla tapdıq və tezliklə onu reallaşdırdıq: Husi Kollecinin tələbələrindən ibarət milli-mədəni birlik, onu “Mihail Kogalniceanu” adlandırdıq. Kollecin direktoru tərəfindən təsdiq edilmişdir. Sonra şəhərdə görüşlərə, mühazirələrə başladıq. Meşədə döyüş təlimlərini təqlid edərkən biz adi işlər ictimai yerlərdə məşğul olurduq. Bu başlıqlarda hər yerdə silah tapmaq mümkün idi, ona görə də təxminən iki həftə ərzində biz lazım olan hər şeyi topladıq.

*

– –

Onda ölkədə elə xaotik vəziyyət hökm sürürdü ki, biz 18 yaşına çatmamış uşaqlar olsa da, çox gözəl başa düşürdük. Hamı sərhəddən bir neçə addımlıqda sürətlə davam edən bolşevik inqilabını düşünürdü. Kəndlilər instinktiv olaraq bu dağıntı dalğasına qarşı çıxdılar, lakin tamamilə nizamsız, ciddi müqavimət göstərə bilmədilər. Lakin sənaye işçiləri yəhudi mətbuatı və ümumiyyətlə, şəhərlərdəki bütün yəhudi xalqları tərəfindən sistematik olaraq bu ideyaların kultu ilə qidalanaraq kommunizmə doğru irəliləyirdilər.

Hər bir yəhudi, tacir, ziyalı və ya kapitalist-bankir, öz fəaliyyət radiusunda bu anti-Rumıniya inqilabi ideyalarının agenti idi. Rumıniya ziyalıları qərarsız idi, dövlət aparatı dağınıq idi. Hər an bir neçə müəyyən və mütəşəkkil elementin daxili püskürməsi və ya Dnestr çayının işğalı gözlənilə bilər. Bu xarici hərəkət, daxili yəhudi-kommunist quldur dəstələrinin hərəkəti ilə əlaqələndirilmişdir - bu, bizi vura bilər, körpüləri dağıda bilər və silah-sursat ehtiyatlarını partladır - bir xalq olaraq taleyimizi həll edərdi. Məhz belə bir şəraitdə, təlaş içində, çətin müharibənin sonunda yenicə birləşmiş ölkəmizin həyatı və azadlığı ilə məşğul olan düşüncələrimizdə gənclik şüurlarımızda bizi Dobrina meşəsində and içməyə vadar edən ideya cücərdi. .

Mən Nikolae Filipeskunun* nəzarəti altında igid Michaelın başının istirahət etdiyi Manastirea Dealului Hərbi Akademiyasında (Təpədəki monastır) beş il keçirdim. Orada, mayor, sonradan polkovnik Mareel Olteanunun əmri ilə məktəbin komandiri, leytenant kapitan Virgil Baduleskunun əmri ilə. Emil Palangeanu və müəllimlərin rəhbərliyi altında ciddi hərbi təhsil aldım və öz səlahiyyətlərimə sağlam inam qazandım.

---

*Academia Militar-ı yaradan keçmiş Nazirlər Kabineti (1900-1913) onun adını assın... (Tərcüməçinin qeydi.)

Əslində hərbi təhsilim bütün ömrüm boyu mənimlə olacaq. Kiçik yaşlarımdan qanımda formalaşmış nizam, nizam-intizam, iyerarxiya əsgər ləyaqəti hissi ilə birlikdə bütün gələcək fəaliyyətimə istiqamət verəcəkdir. Burada da mənə az danışmağı öyrədirdilər ki, bu da sonradan məni "chatter boxing"ə nifrət etməyə və çox danışmağa vadar edəcək. Burada səngəri sevməyi və qonaq otağına xor baxmağı öyrəndim.

O vaxt aldığım hərbi elm anlayışları məni sonradan hər şeyi o elmin prizmasından mühakimə etməyə vadar edəcək. Zabitlərin məni tərbiyə etdiyi bu insani və hərbi ləyaqət hissinə pərəstiş mənə çox vaxt şərəfsiz və ləyaqət hissinin olmadığı bir dünyada çətinliklər yaradacaq və məni əzablara düçar edəcəkdi.

1916-cı ilin yayını Husidəki evdə keçirdim.

Atam son iki ildə orduya çağırıldı və alayla Karpatlara yola düşdü. Bir gecə anam məni yuxudan oyatdı və ağlaya-ağlaya: "Oyan, bütün kilsələrdə bütün zənglər çalınır" dedi. 1916-cı il avqustun 15-i Santa Mariya bayramı idi. Başa düşdüm ki, səfərbərlik haqqında fərman verilib və bu anda Rumıniya ordusu dağları aşıb.

Emosiyaya qalib gəldim, bütün bədənim titrədi. Üç gündən sonra mən də ön cəbhədə döyüşənlər arasında olmaq istəyimlə atamın arxasınca evdən çıxdım. Nəhayət, çoxlu macəralardan sonra Oituz vadisində Transilvaniyaya doğru irəliləyərkən atamın bir rotaya komandirlik etdiyi polkovnik V.Pipereskunun başçılıq etdiyi 25-ci piyada alayına gəldim. Mənim bədbəxtliyim böyük oldu, çünki cəmi 17 yaşımda alay komandiri məni könüllü kimi qəbul etməkdən imtina etdi. Buna baxmayaraq, mən Transilvaniyadan həm irəliləmədə, həm də geri çəkilmədə iştirak etdim və sentyabrın 20-də atam Sovata üzərində, Ceres-Domu dağında yaralı halda yıxılanda düşmənin irəliləməsindən əvvəl ona faydalı oldum. Yaralı olmasına baxmayaraq, o, evakuasiya olunmaqdan imtina etdi, şirkətini geri çəkilməyə və daha sonra Oituzda gedən ağır döyüşlərə apardı.

Bir gecə, saat ikidə alaya irəliləmək əmri gəldi. Zabitlər yol kənarındakı məzar kimi sükut içində toplaşdıqları qoşunları seyr edirdilər.

Atamdan polkovnikə raport verməyi xahiş etdilər. Bir azdan qayıdıb mənə dedi: "Evə getsən yaxşı olmazmı? Tezliklə döyüşə girəcəyik və ikimizin də burada ölməyimiz yaxşı deyil, çünki o zaman Ana altı azyaşlı uşaqla heç bir dayaqsız qalacaq. polkovnik mənə zəng etdi və dedi ki, burada cəbhədə qalmasına görə məsuliyyəti üzərinə götürmək istəmir. "

Görürdüm ki, ürəyi şübhə altındadır: o, məni gecə yarısı, açıq, naməlum yollarda, ən yaxın dəmir yolunun 40 kilometrliyində tək qoymağa tərəddüd edirdi.

Lakin onun təkidinə diqqət yetirərək, alay kolonları irəlilədikcə, gecənin sükutu və qaranlığında gözdən itərək karabinimi və iki patronu çevirdim. Bir xəndəyin kənarında tək qaldım, ona görə də köhnə sərhədə və evə doğru getdim.

Bir il sonra, sentyabrın 1-də Botosani Hərbi Piyada Məktəbinə daxil olanda hələ də cəbhəyə getməyi düşünürdüm. Burada hərbi təhsilimi və biliyimi 1917-ci il sentyabrın 1-dən 1918-ci il iyulun 17-dək Hərbi Məktəbin Aktiv rütbəsində başa vurdum. Dörd görkəmli zabit, polkovnik Slavesku, kapitan Ciurea, leytenant. Florin Radulesku və mayor Steflea vətənim üçün döyüş və fədakarlıq yollarında mənim addımlarımı bələdçilik etdilər.

Daha bir il keçdi - 1919-cu il sülh gətirdi və biz, ölməkdə olan uşaqlar, hərə öz evinə səpələndik.
Orta məktəb müəllimi olan atam ömürlük millətçi döyüşçü olub. Mənim babam da, ulu babam da meşə mühəndisi olub. Mənim xalqımın xalqı əvvəldən bütün çətin tarixi dövrlərdə meşəli, dağlı xalq olub. Ona görə də mənim hərbi hazırlığım və damarlarımdakı qan Dobrinanın hərəkətinə həkk olundu - sadə lövh bir təzahür - bizim gəncliyimizin ehtimal etmədiyi ciddilik qeydi.

Həmin anlarda Moldova uğrunda düşmənlərin heç vaxt soxulmadığı yollarda döyüşmüş bütün əcdadlarımızın varlığını onların məsləhətləri və təcrübələri ilə qəlbimizdə hiss etdik.

İASİ UNİVERSİTETİNDƏ

SENTYABR 1919

Yay keçdi. Mən bakalavrımı* payızda bitirdim və qrupumuz dağıldı, hər biri addımlarını universitetə yönəltdi. Dobrinadan biz yalnız ölkəmizi sərhədlərimizin daxilində və xaricində yüksələn təhdid dolu düşmənçilik dalğalarına qarşı müdafiə etmək xatirələrini saxlayırıq.

Husi hər bir gənc üçün bu yol ayrıcında, universitet ərizəsi, çoxdan gözlənilən universitet ərizəsi üçün ayrılırdım! Hazırlıq olaraq mən kollecdə əldə etdiyim bilik kapitalına, sensasiyalı ədəbiyyata və ya indi orta məktəb şagirdinin formalaşma illərində elə mühüm yer tutan mənəvi təhrifə - onun bədbəxtliyinə - dadına baxmadım. Rumıniya klassiklərinin adi ədəbiyyatından əlavə, mən N. İorqa və A.S.Kuzanın " Semanatorul " ("Əkinçi") və Neamul Romanesk ("Rumıniya xalqı") məqalələrində ki bütün məqalələri oxudum. Atam bunları çardaqdakı qutularda saxlamışdı. Boş vaxtlarımda bu ədəbiyyatla məşğul olmaq üçün oraya qalxdım. Bu məqalələrin mahiyyəti Rumıniya xalqı üçün üç həyat idealının yüksək mənada ifadəsini ehtiva edirdi:

1. Rumıniya xalqının birləşməsi.
2. Torpaq islahatı və siyasi hüquqlar vasitəsilə kəndlilərin yüksəldilməsi 3. Yəhudi probleminin həlli.

O zaman bütün millətçi nəşrlərin gödəkçələrində iki maksim çap olunmuşdu:

"Rumıniya Rumıniya, yalnız rumıniyalılar və bütün rumınlar." - N. İorqa.

"Millilik bəşər mədəniyyətinin, mədəniyyət milliliyin yaradıcı gücüdür". - AC Cuza.

Mən İasiyə böyük ehtiramla yaxınlaşdım - İasi bütün rumınları, hamının ziyarət etmək istədiyi şəhəri sevir və başa düşürdü.
Moidavia'nın bir çox şəhərlərində bəzi şöhrət parçaları var. Biz adları tələffüz edə bilmərik: Hotin, Barlad, Vaslui, Tighina, Cetatea-Alba, Soroca, ruhumuzun yüksəldiyini hiss etmədən.
Ancaq hər şeydən əvvəl Suceava və Iasi görünür.
Suceava, Böyük Stefanın qalası; və İasi, Cuza-Voda şəhəri - 1859-cu il İttifaqının şəhəri, universitetin yaradılması ilə gənclər və onun ən nəcib arzuları şəhəri oldu.

İasidə yaşayırdılar: Miron Kostin, Bo dan Petriceicu Hasdeu, Mixail Eminescu, Ion Creanga, Vasile Alecsandri, ostache Negri, Iacob Negruzzi, Mixail Kogalniceanu, Sitnion Barnutiu, Vasile Conta, N. Iorga, Ion Gavanescul. Burada mayak kimi Siyasi İqtisadiyyatda professor Cuzanın böyük şəxsiyyəti parlayır. Universitet millətçilik məktəbinə çevrildi; İasi, Rumıniyanın böyük tərəqqisinin, milli əzəmətimizin, ideallarımızın və istəklərimizin şəhəri. 1917-ci ilin kədəri böyükdür ki, burada, çətin saatlarında, Kral Ferdinandın əzab çəkən ruhu sığınacaq tapdı; 1918-ci ildə bütün rumınlar üçün birlik şəhəri olmaq taleyi ilə böyük; böyük keçmişi və indiki faciəsi üçün böyük - qırx kilsə şəhəri üçün - hər gün amansız yəhudi işğalı altında unudulmuş İasi ölür, çünki yeddi təpənin üzərində qurulmuş Roma Rumıniyanın əbədi şəhəridir və qalır.

Nə gözəl xatirələr!
Alecsandrinin ahəngdar misraları ilk dəfə burada eşidildi:

* Orta məktəbi bitirməzdən əvvəl hərtərəfli imtahan tələb olunur. (Tr.)

"Hər cür rumınlar,
gəlin, əl-ələ verək"

Burada heç bir yerdə olmadığı kimi, tələbə sirli çağırışları və müqəddəs impulsları ilə əcdadlarımızın ruhları ilə səssiz Yassı üzərində havada uçduğunu hiss edir. Tələbə İasi gecənin sükutunda ağrıdan dəli olmuş kimi şəhərin əyri küçələri ilə qaçan Mixail Emineskunun kabus kimi inildədiyini eşidir:

“Yadları ciddi qəbul edənin
ürəyini itlər yesin, Evini
tullantılar yesin, pis şöhrət ata-
anasını yeysin”.

Bu, mənim 1919-cu ilin payızında dərin ehtiramla yaxınlaşdığım şəhərdir, onun böyük aurası onu cəlb edir, həm də iyirmi il əvvəl doğulduğum yerdir. Və hər bir uşaq kimi mən də vətənimi yenidən görüb öpməkdən təsirləndim.

Hüquq fakültəsinə daxil olmuşam.

Müharibə illərində bağlanan İasi Universiteti bir il əvvəl yenidən açıldı. İndi yuxarı kursda oxuyan keçmiş tələbələr müharibədən əvvəlki tələbə həyatının ənənəvi millətçiliyinə sadiq qalıblar. Onlar iki düşərgəyə bölündülər. biri Labusca das Cartasın rəhbərliyi altında, digəri isə Nelu İoneskunun rəhbərliyi altında Lawdan.
Sayca az olan bu qruplar məktəbə Bessarabiyadan gələn çoxlu yəhudi tələbələr, bütün kommunist agentləri və təbliğatçıları tərəfindən sıxışdırıldı. AC Kuza, İon Qavaneskul və Korneliu Sumuleanunun rəhbərlik etdiyi çox məhdud qrup istisna olmaqla, universitet professorları eyni solçu ideyaların tərəfdarları idilər. Çoxluğun təmsilçilərindən biri olan professor Pol Bujor ölkənin bütün Senatında çox əziz bir şəkildə bəyan etdi: “İşıq Şərqdən, yəni Dnestr çayının o tayından gəlir.

İstənilən millətçilik ideyasını və ya qeydini “barbarlıq” hesab edən müəllimlərin belə münasibəti tələbələrin tam oriyentasiyası ilə nəticələndi, bəziləri açıq-aşkar bolşevizmi dəstəkləyir, digərləri isə əksəriyyət deyir: “Nə istəyirsən de, millətçilikdir. dəbdən düşmüş sol." Labuska qrupu tamamilə bu , bəşəriyyət köçür istiqamətdə sürüşdü. Mənim qoşulduğum Nelu İonesku qrupu uduzduqları bəzi universitet seçkilərindən sonra zamanla dağıldı.

Professor və tələbələrin sıx bir kütləsi tərəfindən dəstəklənən və vahid Rumıniyanın bütün düşmənləri tərəfindən təşviq edilən bu anti-Rumıniya ideyalarının irəliləməsi tələbə heyəti arasında heç bir Rumıniya müqaviməti ilə qarşılaşmadı. Hələ də barrikadaları idarə etməyə çalışan bəzilərimizi nifrət və düşmənçilik mühiti əhatə edirdi. Küçələrdə və ya universitetin salonlarında başqa fikirdə olan həmkarlar, “vicdan azadlığı” olanlar və azadlığın bütün başqa növlərini təbliğ edənlər yolumuzdan keçəndə arxamızca tüpürür və getdikcə aqressivləşirdilər. Bolşevizmin təbliğ olunduğu yığıncaqdan sonra minlərlə tələbə orduya, ədalətə, kilsəyə, tacın üzərinə hücuma keçdi. Rumın xarakterini hələ də saxlayan yalnız bir dərnək var idi: tələbə Vasile Lasinşçinin rəhbərliyi altında Bukovinialılara və Transilvaniyalılara məxsus “Avram İanku”. 1860-cı ildən bəri ənənəvi olaraq millətçi olan universitet anti-Romanizm yuvasına çevrildi.

Amma bu vəziyyət tam olaraq universitetdə mövcud deyildi. Demək olar ki, tamamilə kommunizmə qərq olmuş İasi işçi kütləsi inqilabda partlamağa hazır idi. Zavodlarda az iş görüldü. Saatlar keçdikcə iclaslar və şuralar keçirdilər; əsasən işdən çox siyasətlə bağlı.

Plana və sifarişə uyğun olaraq özümüzü sistematik olaraq sabotajda tapdıq: "Maşınları sındırın, məhv edin, inqilabın püskürməsinə səbəb olan ümumi maddi səfalət vəziyyətini yaradın". Həqiqətən də, bu əmrə nə qədər əməl olunduqca, bədbəxtlik bir o qədər çox yayıldı, aclıq hədə-qorxu ilə hədələndi və izdihamın ruhunda üsyan qabarırdı.

Üç-dörd gündən bir İasi küçələrində böyük kommunist nümayişləri keçirilirdi. O 10-15 min acından ölən işçilər manevr etdilər. Moskvanın yəhudi cinayətkar əli tərəfindən intemasional mahnı oxuyarkən küçələrdə parad keçirərək qışqıraraq: "Kahrolsun kral !" “Ləhv olsun ordu! " Yaşasın kommunist inqilabı! "," Yaşasın Sovet Rusiyası! "

Əgər bunlar qalib gəlsəydi, heç olmasa Rumıniya fəhlə rejiminin rəhbərlik etdiyi Rumıniyaya sahib olardıq? Rumıniyalı işçilər ölkənin ağası ola bilərdilərmi?
Yox! Ertəsi gün biz ən çirkli istibdadın: Talmud və yəhudi tiranlığının quluna çevrilərdik. Böyük Rumıniya, Jess mövcudluğundan bir saniyə sonra çökəcəkdi.

Biz, rumın xalqı, məhv ediləcək, öldürüləcək və ya amansızcasına Sibirin hər tərəfinə sürgün ediləcəkdik: kəndlilər, fəhlələr, ziyalılar, hamısı nizamsız vəziyyətdə. Rumıniyadan qoparılan Maramuresdən Qara dənizə qədər olan torpaqlar yəhudi kütlələri tərəfindən müstəmləkəyə çevriləcəkdi. Bura tikəcəkdilər onun əsl Fələstin.

Mən mükəmməl bilirdim ki, o saatlarda Rumıniya xalqının həyatı və ölümü təhlükə altında idi. Həm də Rumıniya işçilərini inqilaba sövq edən yəhudilər. Nə o anlarda ürəyimizi tutan iztirablara, nə də gözlərimizdə ki xəyanətə düçar olmuş iztirablara rəğbət bəslədilər. Onlar nə etdiklərini bilirdilər. Yalnız Rumıniya ziyalıları xəbərsiz idilər, məktəbə getmiş, çətin günlərdə xalqı maarifləndirməli olan ziyalılar - ona görə də ziyalı idilər - öz vəzifələrindən kənarda qaldılar. Bu ləyaqətsiz varlıqlar həmin həlledici məqamlarda cinayət şüursuzluğu ilə “işıq Şərqdən gəlir” fikrini müdafiə edirdilər. Bütün şəhərlərimizin küçələri ilə hədə-qorxu ilə gedən inqilabçı sütunlara kim qarşı çıxacaq? Tələbələr? Yox! Ziyalılar?

Yox! Polis? Siguranta *? Sütunların yaxınlaşdığını eşidənlər panikaya düşüb gözdən itdilər. Hətta hərbçilər də onların qarşısında dayana bilmədi. Çünki 1000 nəfərdən deyil, 15.000 nəfərdən, 20.000 nəfərdən, mütəşəkkil və aclıqdan danışılırdı.

1919-cu ilin yağışlı payız gecələrinin birində məsləhətçi olduğum İncəsənət və Sənətkarlıq Məktəbinin yeməkxanasında bir dostum mənə bir qəzet bildirişini göstərdi.

“Milli Vicdan Mühafizəsi bu axşam, cümə axşamı, səhər saat 9-da, 3 Rua toplantısı keçirir Aleksandri"

Bir neçə ay əvvəl antikommunist kitabçalarını oxuduğum bu təşkilat haqqında məlumat əldə etməyə və ona qoşulmağa böyük səbirsizliklə tələsdim, dərhal oradan ayrıldım.
Yeni hazırlanmış skamyalarla bəzədilmiş Aleksandri küçəsi 3 nömrəli otaqda mən orada yalnız bir kişi tapdım. Təxminən 40 yaşı var idi, güclü və əclaf idi, masa arxasında oturmuş insanların gəlməsini gözləyirdi. Böyük bir baş, iki güclü qol, ağır yumruqlar, orta boy. O, Milli Vicdan Mühafizəsinin prezidenti Konstantin Panku idi.

Tələbə olduğumu, Qvardiyaya döyüşçü kimi qəbul olunmaq istədiyimi deyərək özümü təqdim etdim. Məni qəbul etdi. Həmin görüşdə iştirak etdim. Təxminən iyirmi nəfər iştirak etdi: bəstəkar Voinesku; Tələbə; RMS*-dən təxminən dörd mexanik, dəmir yollarından ikisi; bir neçə tacir və işçi; hüquqşünas Viktor Klimesku və keşiş. Müxtəlif fabriklərdə və şəhərin bir hissəsində kommunist hərəkatının qazandığı sürət və qvardiyanın təşkili problemi ilə bağlı müxtəlif suallar müzakirə edildi.

O gecədən yolum çəpləşdi. yarısı universitetdəki döyüşdə, digər yarısı Constantin Pancu ilə işçilər arasında. Mən bu adama bağlandım və təşkilat dağılana qədər onun rəhbərliyi altında daim onun yanında qaldım.

CONSTANTIN PANCU

Rumınların ümidlə, başqalarının qorxusu ilə dilə gətirdiyi hər iki düşərgədə adı hər bir İasiyalının ağzında olan Konstantin Panku ziyalı deyildi.

O, tacir, santexnik və elektrikçi idi. O, heç vaxt ibtidai məktəbin dörd sinfindən kənara çıxmayıb. O, aydın və balanslı bir zehni var idi, özü də adekvat biliklərlə zənginləşdirdi. İyirmi il fəhlələrin problemləri ilə məşğul olub.
O, bir neçə il metal işçiləri həmkarlar ittifaqının sədri olub. O, birinci dərəcəli natiq idi.
Podiumda, izdihamın qarşısında o, heyran qaldı. Onun ruhu və vicdanı aydın idi ki, rumın idi. Və tənini, ordusunu, şahını sevirdi.
Yaxşı xristian. O, sirk pəhləvanının əzələlərinə və həqiqətən də güclü gücə malik idi. Iasians onu çoxdan tanıyırdı.

Müharibədən əvvəl İasiyə döyüş şouları keçirən bir sirk gəldi. Döyüşçülər arasında bütün xalqların kişiləri var idi. Macarlar, türklər, rumınlar, ruslar və s. bir gecə onlardan biri bütün döyüşçüləri məğlub edəndə tamaşaçılar arasında bir vətəndaş ayağa qalxaraq qaliblə döyüşməyi xahiş etdi. O, bunu etmək səlahiyyətinə malik idi. O, soyundu və dava başladı. iki dəqiqə ərzində macar sirk güclüsü yerə yıxıldı, məğlub oldu.
Kütlənin coşğulu heyranlığı arasında qalib gələn rumıniyalı Konstantin Pankudan başqası deyildi. Ona görə də onun döyüşə çağırışı ilk dəfə Yassı küçələrində görünəndə gücə pərəstiş edən camaat bunu inamla qəbul etdi.

Onun səyi bir il davam etdi, bolşevik təhlükəsi artdıqca artdı, azaldıqca azaldı.

Əvvəlcə kiçik yığıncaqlar, sonra 5, 6, hətta 10 min nəfərə çatan nümayişlər keçirildi. Onlar kritik dövrdə hər həftə Şahzadə Mirça Zalında və ya bəzən Union Meydanında keçirilirdi. olanlar arasında müntəzəm danışan mən idim. Burada camaat qarşısında danışmağı öyrəndim. Şübhəsiz ki, Milli Vicdan Keşikçiləri Rumınların vicdanını kritik bir anda, İasi kimi mühüm bir yerdə qaldırdı və kommunist dalğasına qarşı bir sədd qoydu.

---

* Rumıniya Təhlükəsizlik Xidməti kommunistlərin ələ keçirilməsindən əvvəl. (Tr.)

Lakin bu fəaliyyət təkcə İasi ilə məhdudlaşmırdı. Başqa şəhərlərə getdik. Bundan əlavə, müntəzəm nəşr olunan "Constiinta" ("Vicdan") qəzeti Moldova və Bessarabiyanın demək olar ki, bütün şəhərlərinə həyəcan nidası ilə nüfuz etdi. Demək olar ki, hər gün iki düşərgə arasında tarlada qaçılmaz qanlı toqquşmalar baş verirdi, ən çox yaralananı bizim tərəf saxlayırdı. Bu gərgin vəziyyət yaza qədər davam etdi, lakin tərəfimizdən iki böyükhesablı qələbədən sonra rəqiblərimizin hücum gücü xeyli azaldı.

DÖVLƏT MONOPOLİYA AGENTLİYİNİN MÜŞAVİYƏSİ TARAFINDAN İŞĞAL EDİLMƏSİ

Milli Şüur

1920-ci il fevralın 10-u və ya 11-i idi. İki həftə ərzində ümumxalq tətilindən söhbət gedirdi. Həlledici döyüş yaxınlaşırdı. Xəbər verildiyi kimi, şəhərdə günorta saatlarında ASM-də təxminən 1; 000 işçi işə götürüldü, tətil elan edildi, qırmızı bayraq qaldırıldı, Kralın təsviri endirildi və ayaqları altında qazıldı, sonra Karl Marksın, Trotzki və Rakovskinin şəkilləri ilə əvəz edildi.

Xalqımız döyüldü, mexaniklər, qvardiya üzvləri yaralandı. Saat 1-də 100 nəfərə yaxın qərargahımıza toplaşdıq. Nə etməli? Pancu müzakirəyə sədrlik edib. İki fikir var idi. Bəziləri iddia edirdi ki, biz hökumətə hərbi müdaxilə tələbi ilə teleqramlar göndərməliyik. Mənim fikrim o idi ki, orada olanlar ASM-ə müraciət etməli və istənilən risk altında qırmızı bayrağı atmalıdırlar. Mənim fikrim qəbul olundu. Biz bayrağımızı götürdük və Pankunun başçılığı ilə saat 1-də Desteapta-te Romane (“Oyan, Rumıniya”) mahnısını oxuyaraq Lapusneanu və Pakurari üzərinə yürüşə başladıq.

Küçədəki fabrikin yaxınlığında bir neçə kommunist dəstəsini ayırdıq. Fabrikin həyətinə girdik və damına bayraq yağı daşıyaraq binaya girdik, onu əkmişəm. Oradan mühazirə oxudum. Hərbçilər peyda olub zavodu zəbt etdilər.

Biz mahnı oxumaqdan geri çəkildik, sonra sürətli hücumumuzu uğurlu sayaraq qərargahımıza qayıtdıq. Münasibətimizin xəbəri ildırım kimi şəhəri keçdi, amma zərbə davam etdi. Hərbçilər ancaq bayrağı müdafiə edə bildilər, fabriki işə sala bilmədilər. nə edilməli idi? Axtarmaq fikri ağlımıza gəldi

fabrik açmaq üçün şəhərdəki işçilər. üç gün ərzində İasinin hər yerindən gələn 400 yeni işçi fabrikə daxil oldu. Bu işə başladı; tətil uğursuz oldu. İki həftə sonra tətilçilərin yarısı bunun edilməsini tələb etdi. İşə qayıt.

Qələbəmiz böyük idi. Ümumi tətilə doğru ilk addım rədd edildi. Yəhudi-Kommunist konsorsiumunun planları pozulmağa başladı. Bizim hərəkətimiz Rumıniya sıralarında böyük əks-səda verdi və onların əhval-ruhiyyəsini yüksəltdi.

NİKOLİNANIN ƏSƏRLƏRİ ÜZRƏ ÜÇRƏNGLİ BAYRAQ

Ən güclü kommunist mərkəzi Nikolinada Rumıniya dəmir yolu ilə formalaşmışdı. Orada 4000-dən çox kişi işləyirdi, onların demək olar ki, hamısı bolşevik idi. Bu əsərlərin ətrafındakı Podul Ros, Socola və Nicolina yaşayış məntəqələri xeyli sayda yəhudi tərəfindən işğal edildi. Məhz buna görə də İasidəki kommunist hərəkatının lideri doktor Ghelerter və onun müşaviri Gheler öz müqavimət nöqtələrini burada qurdular. ASM-in məğlubiyyətindən bir aydan da az vaxt keçmişdi və ümumi tətilin və həlledici döyüşün başlaması üçün bir siqnal olaraq qırmızı bayraq qaldırıldı və işlər üzərində dalğalandı. Tətil elan edildi. Minlərlə işçi çıxıb gedirdi. Hakimiyyət gücsüz idi.

* Dövlət İnhisar Agentliyi, bundan sonra ASM (Tr.)

Vərəqələr vasitəsilə biz bütün rumınları Şahzadə Mirça zalında görüşə çağırdıq. Çıxışlardan sonra bayraqlarımızla binadan çıxdıq və bütün izdiham Nikolina tərəfə üz tutdu. Union Meydanında 5000-dən çox silahlı kommunist bizi gözləyən və qan töküləcəyinə görə davam etməməyimizi tövsiyə edən səlahiyyətlilər tərəfindən dayandırıldıq.

Beləliklə, biz Union Meydanından qatar stansiyasına tərəf getdik, burada maşın dairəsi və stansiyanın üzərində bayraqlar asdıq. Beləliklə, qatara mindik və Nikolinaya getdik. Kimsə stansiyada və Nicolina qatarında açarı çevirdi və hamı Nikolina işlərinə girdi. Düşürük.

Mağazalarda, heç kim. Binalardan birində qırmızı bayraq. Dişlərimin arasına üçrəngli bir şalvar tutaraq yanğın nərdivanına çıxdım. Böyük hündürlükdə olduğum üçün bir az çətinliklə dama çatdım. Damın üstünə çıxıb sürünərək zirvəyə çıxdım. Qırmızı bayrağı tutdum və bir neçə dəqiqə davam edən böyük alqışlar arasında üçrəngli bayrağı qaldırdım və tutdum. Yəni oradan danışdım. Divarların kənarında, sayı artan kommunistlər durmadan yığcam bir kütləyə çevrildilər və təhdidedici bir şəkildə göründülər.

Cəhənnəm bir reket. İçəridə hurrəsi, çöldə küs və qarğış. Sonra yavaş-yavaş yerə endim. Pancu getməyimizi əmr etdi. Lakin darvazada kommunistlər çıxışımızın qarşısını kəsərək qışqırdılar: "Qoy Panku və Kodreanu gəlsinlər!"
İzdihamımızdan 100 fut qabağa getdik və darvazaya tərəf getdik.
Ortada Pancu, onun sağında bir tacir, Marqarint, solda mənimlə. Üçümüz əlimizi silahın cibində saxlayaraq heç nə demədən irəli getdik.
Qapıda duranlar sakit və sakit şəkildə bizə baxırdılar. İndi cəmi bir neçə addımlıqda idik. Qulağımdan güllənin vızıltısını gözləyirdim. Amma biz birbaşa və qətiyyətlə irəliləyirik.
Ancaq bu, çox qeyri-adi və həyəcanlı bir an idi. Artıq bir neçə addımlıqda idik. Kommunistlər bizi açaraq getdilər! On metrə yaxın onların ortasında məzar kimi sükutla getdik. Nə sağa, nə də sola baxırıq. Heç bir şey eşidilmədi, hətta insan nəfəsi belə. Adamlarımız arxamızca gəldi. Lakin onlar keçəndə sükut pozuldu. Lənət hər iki tərəfdən hədə-qorxu ilə başladı, lakin döyüş olmadı. birlikdə dəmir yolu ilə stansiyaya doğru gedirik. Arxamızda, işlərin üstündə əsən külək qalib üçrəngli paltarı tərpətdi.

Bu hərəkətin mənəvi təsiri misilsiz idi. Bütün İasi gurultu içində idi. Küçələrdə hamı yalnız Milli Vicdan Keşikçiləri haqqında danışırdı. Havada Rumıniyanın oyanmasının alt axını hiss olundu. Qatarlar bu dirilmə xəbərini daha da uzağa, ölkənin dörd bir tərəfinə apardılar. Bolşevizmin önündə, eləcə də cinahlarında genişlənməsinə mane olacaq vicdan səddi ucaldıldığı üçün ona görə anladıq ki, məğlub olacaq.

Onların yeni işğalına gedən bütün yollar artıq bağlanmışdı. Bundan sonra, Geti hərəkətindən çox keçmədən geri çəkilməlidir. Averesku administrasiyası səylərimizə əlavə edildi ki, bu hərəkatın perspektivləri tamamilə ləğv edildi.

MİLLİ-XRİSTİSTAN SOSİALİZMİ
MİLLİ SİNDİKALAR

Milli Vicdan Mühafizəsi düşməni darmadağın etmək üçün yaradılmış döyüş təşkilatı idi. 1919-cu ilin o gecələrində mən Pancu ilə dəfələrlə söhbət edirdim, çünki biz daim bir yerdə idik və demək olar ki, müntəzəm olaraq onun masasında yemək yeyərdik. Və mən ona deyirdim:

“Kommunizmi məğlub etmək kifayət deyil. Biz işçilərin hüquqları üçün də mübarizə aparmalıyıq. Onların çörək və şərəf uğrunda mübarizə haqqı var. Biz oliqarx partiyalara qarşı mübarizə aparmalıyıq, dövlətə qarşı deyil, dövlət strukturu çərçivəsində öz hüquqlarını qazana biləcək milli fəhlə təşkilatları yaratmalıyıq.

“Biz heç kimə Rumıniya torpağında milli tariximizdən başqa başqa bir bayraq qaldırmağa cəhd etməyə icazə vermirik. Nə qədər fəhlə sinfi olsa da, biz dözmürük ölkəyə qarşı qalxır və ya sərhədlərimizdən kənarda olan xarici hərəkətlərlə ortaq dava edir, bunu heç kim etiraf etməz

çörəyinə görə israf edirsən və yad bir bankir və sələmçi xalqının dəstələrinə qoşulursan, bütün bunlar iki minillik ərzində bir işçi və igid xalqın təri idi, xilas oldun, sənin haqqın, bəli - ancaq xalqının hüquqları daxilində. Qətiyyətinə görə mənsub olduğun millətin tarixi haqqının ayaqlar altında tapdalanması yolverilməzdir.

“Ancaq biz də etiraf etməyəcəyik ki, rəng düsturları altında oliqarx və tiran təbəqə bütün kateqoriyalardan olan işçilərin arxası arxasına oturur və sözün əsl mənasında onların dərisini soyur, eyni zamanda vətən üçün havada davamlı pankartlar dalğalandırır. sevgi; inanmadıqları Allaha; Heç vaxt girmədikləri kilsə və boş dəstələrlə döyüşə göndərdikləri Ordu.

“Bunlar bir neçə əxlaqsız kəndirbazın əlində siyasi saxtakarlıq üçün saxta emblem kimi istifadə edilə bilməyən reallıqlardır”.
Sonra işçiləri milli birliklərə, hətta siyasi partiyaya çevirməyə başladıq: “Milli Xristian Sosializmi”.
Məhz o zaman Pancu yazırdı:

MİLLİ-XRİSTİSTAN SOSİALİZMİNİN KREDİ

Mən Dnestrdən Tisaya qədər bütün rumınların və yalnız rumınların sahibi, işi, şərəfi və Allah qorxusunu sevən, ölkə və xalqı ilə maraqlanan vahid və bölünməz Rumıniya dövlətinə inanıram; kişilərə və qadınlara mülki və siyasi bərabər hüquqlar verən; ailə qoruyucusu, dövlət qulluqçularınıza maaş *.

O vaxt biz Adolf Hitler və Alman Milli Sosializmi və uşaqların sayına və görülən işlərə, keyfiyyət və kəmiyyətə görə işçilər haqqında eşitməmişdik; və dövlətdə sinfi fərqləri minimuma endirməklə ictimai harmoniyanın müdafiəçisi; və əmək haqqı ilə yanaşı, fabrikləri (bütün fəhlələrə məxsusdur) milliləşdirin və bütün fermerlər arasında torpaq paylayın.

Mülkiyyətçi (dövlət və ya özəl) və işçilər arasında faydaları bölüşdürür.
Keçmiş sahib, öz maaşına əlavə olaraq, ilkin investisiyasının dəyərinə tərs mütənasib faiz almalıdır; Bundan əlavə, Dövlət ilkin investisiyasına zəmanət verəcək; əlavə olaraq, Dövlət işçiləri “risk fondu” vasitəsilə sığortalayacaq; o, milli birliklər halında təşkil edilmiş, müxtəlif sənaye, kənd təsərrüfatı və ticarət müəssisələrinin idarə heyətində öz nümayəndələrinə malik olan fəhlələr və dövlət qulluqçuları üçün ərzaq və geyim depozitlərini təmin edərdi.

Mən Rumıniyanın xoşbəxtliyi üçün hər şeyi qurban verən və bizim xilasımız üçün xalqla birləşən böyük və güclü “işçilərin atası” və kəndlilərin Kralı Birinci Ferdinana inanıram; Marasti və Marasestidəki qoşunlarının başında düşməni məğlub etdiyini; o vaxtdan bəri ona sədaqət borcu olan əsgərlərə sevgi və inamla baxan əsgərlər, hərbi borclarının millətləri üçün bir ildə bitirə biləcəkləri əsl məktəb olduğunu kəşf edəcəklər. “Mən Böyük Rumıniyanın qardaş və bacıları arasında harmoniya simvolu olan Milli Xristian Sosializminin şüaları ilə əhatə olunmuş üçrəngli rəngə inanıram.

Mən İncil və İncil üçün yaşayan və həvarilər kimi çoxlarının maariflənməsi üçün özlərini qurban vermək istəyən kahinlərin olduğu Müqəddəs Xristian Kilsəsinə inanıram.

Palata tərəfindən Nazirlərin seçilməsini, Senatın ləğvini, kənd polisinin təşkilini, mütərəqqi gəlir vergisini, kəndlərdə kənd təsərrüfatı və sənətkarlıq məktəblərini, evdar qadınlar və böyüklər üçün “dərnəklər”, əlillər və qocalar üçün evləri tanıyıram. insanlar, milli evlər, atalığın müəyyən edilməsi, qanunların bütün biliklərinə təsirli bir şəkildə gətirilməsi, təşəbbüsün təşviqi özəl sektorun millətin maraqlarına və kəndli daxili sənayesinin inkişafı.

Təvazökar çobanda belə milli vicdanın dirçəlməsinə və yorğunlar arasından savadlıların nəslinə, sabahın Rumıniyasının bünövrəsi olan həqiqi qardaşlıqda möhkəmlənməyə və onlara kömək etməyə ümid edirəm, Amin! "Milli Vicdan Keşikçiləri".

Constiinta qəzeti ("Vicdan"), Bazar ertəsi, 9 fevral 1920-ci il.

Beləliklə, biz milli birliklər təşkil etməyə başladıq. Aşağıdakı sənəd bizim birliklərimizdən birinin necə yarandığını göstərir. O dövrün İasiya işçilərinin vicdanlılığını vurğulamaq üçün dərc edirəm:

Dəqiqələr!

“Aşağıda imza edən, ASM tütün fabrikinin tacirləri, işçiləri və işçiləri bu gün axşam, 2 fevral 1920-ci il, bazar ertəsi, Milli Vicdan Mühafizəsinin 3 nömrəli qərargahında cənab Rua Alecsandri'nin sədrliyi ilə görüşdülər. W. Pancu, Qvardiyanın prezidenti vəzifəsini icra edən. Bu xalqa yad olan maraqlara xidmət edən bəzi şəxslərin cinayət meyllərini, onların apardıqları təbliğatları, daha doğrusu, bu qurumun rifahına və bütün ömrü boyu bunun üçün çalışmış bizlərin varlığına qəsd etməyi NƏZARƏ EDƏN. bizim və övladlarımızın yeganə yeməyi olan bir dilim çörəyi, xalqımızın ali mənafeyinin diktə etdiyi yolda Və tənimizin bayrağı altında birgə addımlamaq arzusunda olan BİZ, vicdanlı və qanuna tabe olan Rumıniya zəhmətkeşləri bu qurumun rifahı naminə, düşmənimizin öz sıralarımız daxilində təbliğatını birdəfəlik dayandırmaq üçün özümüzü peşəkar milli birliyə çevirmək qərarına gəldik, ona aşağıdakı komitəni və Milli Şuradan bir nümayəndə seçək. Vicdan Keşikçisi”.

183 imza izləyir.

"Constiinta" ("Vicdan"), 9 fevral 1920, № 17 və 18.

1919-cu İLDƏ VƏZİYYƏTİN ƏSQİ ŞƏKİLİ

Əhəmiyyətli hesab etdiklərimi qəzetlərdən, manifestlərdən götürərək 1919-20-ci illərin anını çatdırmağa çalışıram. Konstantin Pankunun 1919-cu ilin avqustunda İasidə yaydığı, ümumi oriyentasiya anında bütün divarlarında yerləşdirilmiş ilk manifest Rumıniya Yassı işçiləri üçün döyüş siqnalıdır:

Rumıniya tacirlərinə, fəhlələrinə, əsgərlərinə və kəndlilərinə müraciət

Qardaşlar,

İllərlə davam edən dəhşətli döyüşlərdən sonra dünya insanlar arasında sülhü qeyd edir; Bütün sivil ölkələrin müdrik liderləri gələcəkdə dinc mövcudluğu təmin edəcək qanun yaratmaqla müharibəni dayandırmağa çalışırlar.

Amma budur, Şərqdən düşmənlərimizin aramızdakı nifaq və anlaşılmazlıqlar vasitəsilə bizi parçalamaq cəhdindən xəbər verən nifrət səsləri eşidilir. Yanlış təlimlərin qaranlığı ilə idarə olunan Rusiyadan bizi döyüşə və qan kimi qardaşlarımızı güllələməyə və öldürməyə çağırırlar.

Əvvəlki əzəmətinə ağlayan Macarıstandan da eyni müraciət səslənir. Şərqin düşmənləri Qərbin düşmənləri ilə birləşərək dincliyimizi pozmaq və girmək.

Sərhədlərimizdən kənarda yaşayan əcnəbilər bizim aramızda olan zəhər qədəhini ölkəmizin daxilində yaşayan əcnəbilərin vasitəsilə keçirməyə çalışırlar. Sülh, ədalət və azadlıq naminə, zəhmətkeşlər adına bizi irəliyə apardıqlarını iddia etməyə cürət edirlər. Onların sözü yalandır, istəkləri ölümcül zəhərdir: Sülh istəyirlər deyirlər, amma özləri onu məhv edir, ən layiqlisini öldürürlər; Azadlıq tələb edin, lakin ölüm təhdidləri vasitəsilə insanları onlara tabe olmağa məcbur edin; Millətlərin arasına nifrət, haqsızlıq və əxlaqsızlıq səpərkən qardaşlıq arzulayın. Üstəlik, alın təri ilə qazanılan kapitalın ləğvini istədiklərini deyirlər.

Bizə müharibə istəmədiklərini deyirlər, amma döyüşürlər. Ordunun ləğv edilməsini tələb edirlər, lakin özlərini silahlandırırlar. Bizi üçrəngli bayrağı atmağa çağırırlar, eyni zamanda onun yerində qırmızı nifrət bayrağını qaldırırlar. Oituz, Marasti və Maraşestidə döyüşərkən düşmənə inanmadığı kimi, onun manifest və çağırışlarına da inanmayın.

Hər bir xeyirxah rumıniyalının vəzifəsi düşmənin aramıza səpməyə çalışdığı nifaq toxumunun gələcəkdə də kök salmayacağını görməkdir. İşinizlə və şərəfinizlə başladığınız işi mükəmməlləşdirin. Düşmənləriniz sərhədləri aşan tənbəllik, nifrət və şərəfsizlikdir, bizi də təhdid edir.

Ehtiyatlı olun! Ruhunu təmiz saxla, unutma ki, xilasımız işdir, birlikdir, namusdur.

Qardaş əsgərlər,

Allaha imanla düşmənin gücünü qırdın. Silahlarınla ölkənin sərhədlərini əbədiyyətə oydun.

Qanınla qurbanını kamilləşdirdin və möhürlədin. Məhz buna görə də sizin təkmilləşdirdiyinizi yad və qanunsuz dəstələrin məhv etməsinə icazə verməməlisiniz. Vətən sevginizi və Kralınıza inamınızı qorumağa davam edin. Vətənin sərhədlərini son damla qanına qədər qorumağa and içdin. Onları düşmənin bəd niyyətlərindən ehtiyatla qoruyun, çünki atalarımız və əcdadlarımız belə edib.

kəndli qardaşları,

Atalarımızın Allahı bizim əzablarımıza rəhm etdi və nadir hallarda görülən səxavətli bir il verdi. Əməyinizə və imanınıza görə xeyirxah Rəbbə minnətdar olun. İş güclərinizi yeniləyin, əzmlə torpağın məhsulunu toplayın. Əmin olun ki, Tisa, Dunay və Qara dəniz torpaqları tamamilə sizin tərəfinizdən zəbt olunub.

Onu müqəddəs yerdə qoruyun, sərvətlərini işinizlə, sevginizlə qoruyun.

Qardaş Roma,

Bu ölkənin ümidləri və gücü sizdədir. Sən də sabahın xoşbəxtliyisən. Qarğışlar deyil, xeyir-dua toplayın. Düşmən Dnestr və Tisa üzərinə hücum edir. O, həm də ölkəmizin daxili dincliyini pozmağa çalışır.

Qurtuluşumuz işdə, namusda, vətən sevgisində və Allaha imandadır. Ehtiyatlı olun, azmış və ümmətsiz və imansızların yanına keçənləri də doğru yola çağırın. Taxtın ətrafında və üçrəngli bayrağın kölgəsi altında birləşərək ölkənin əmin-amanlığının keşiyində dururlar. Bizi narahat etməyə çalışan əcnəbilərə və əcnəbi aşiqlərə deyin ki, ətrafımızda milli qvardiya formalaşıb, bunlara qarşı mübarizə aparacaq.

aramıza nifaq salmaq istəyənlər.

Hər yerdə rumınlar, fəhlələr, sənətkarlar, əsgərlər və kəndlilər əcdadlarımıza və yaşadığımız bu dövrün çağırışına layiq olun. (ss) Rumıniya tacir dairəsi; Dəmiryol Dartma Birliyi; Müharibə Əlilləri Cəmiyyəti; Metallurqlar Gildiyası və s.

Constiinta ("Vicdan"), 30 avqust 1919-cu il, kiçik kurs, №1

ROMA İŞÇİLƏRİNİN LİDERLƏRİ

Rumıniya kommunist işçilərinin rəhbərləri nə rumınlar, nə də işçilər idi.

İasidə: Dr. Ghelerter, yəhudi; Gheler, yəhudi; Spiegler, yəhudi; Schreiber, yəhudi və s.

Buxarestdə: İlie Moscovici, yəhudi; Pauker,
Yəhudi və s. Onların ətrafında itkin düşmüş rumın
işçi qrupları.

İnqilab uğurlu olsaydı, böyük Kral Ferdinandı qəsb edən respublikanın prezidenti İlie Moskoviç olardı.

1919-cu ildə Böyük Rumıniya Parlamentində, bütün Rumıniya əyalətlərindən olan deputatlar və senatorlar toplaşaraq, böyük ittifaq aktından həyəcanlanaraq, ayağa qalxıb böyük birləşdirici kralı alqışlayanda, bu cənab llie Moscovici ayağa qalxmaqdan imtina etdi, guya oturdu. .

YƏHUDİ MƏTBUATININ MÜNASİBƏTİ

Rumıniya xalqı üçün təhlükəli dövrlərdə yəhudi mətbuatının münasibətini vurğulamaq lazımdır. Rumıniya xalqı var olmaq təhlükəsi ilə üzləşəndə bu mətbuat düşmənlərimizə ən uyğun olan tezisləri dəstəkləyirdi. Həqiqətən də hadisələrdən sonra asanlıqla görmək olar ki, Rumıniya dirçəliş hərəkatına üstünlük verdikləri zaman eyni tezislər inadla qarşı çıxırdılar.

Onlar üçün qayğılarımız sevinc, sevincimiz isə matəm günləri idi.

Azadlıq

Bu gün milli hərəkata bu qədər inkar edilən azadlıq o zaman dogma sayılırdı, çünki o, bizim məhvimizə xidmət edirdi. Məsələn, 1919-cu il dekabrın 28-də Adevarulun (“Həqiqət”) Emil D.Faqure (əsl adı Honiqmann) imzası ilə yazdıqları budur:

"Sosialist Partiyasının sərbəst nümayiş etmək hüququ olduğuna görə, bu partiyanın imtiyazlı olduğunu müdafiə etmək olmaz. Hansı partiya nümayiş etdirmək istəsə də, bu hüquqdan imtina etmək lazım gələcək..."

SP

Nifrət

Eyni kağızda oxuya bilərik:

“Nifrət həmişə İonun başçılıq etdiyi qatillər partiyasına qarşı bələdçi olmalıdır
Bratianu"

Yəhudilərin rumınlara nifrəti xeyirxahdır; dəstəklənir; biri onu çağırır. Bu cinayət deyil. Bu, orta əsrlərin ayıbı deyil. Lakin rumınların pozulmuş hüquqlarını müdafiə etmək vaxtı gəldikdə, onların hərəkəti "nifrət" etiketinə çevrilir və nifrət barbarlığın əlamətinə çevrilir, heç bir şeyin qurulması mümkün olmayan alçaldıcı bir hissdir.

qanuni nizam

Adevarul ("Həqiqət"), 5 oktyabr 1919-cu il

Bitdi! “Yüksək” fərman qanunu ilə seçki dövründə müxalifət və bütün ölkə qanundan kənarlaşdırılaraq, əvvəlkindən qat-qat sərt, mühasirə və senzuradan ibarət yeni bir rejim qurulur. saf və sadədir, yalnız tacın hər şeyə qadir olduğu hərbi diktatura rejimi; tac və Liberal Partiyası və bu iki vəsiyyətin icraçısı kimi generallar hökumətinə sahibsiniz...... beləliklə, sərəncam bizə Taca hücum etməyi qadağan edir. Əgər həqiqəti söyləmək hücum kimi başa düşülürsə, yəni tac Liberal partiya ilə ölkəni idarə etməyin ağır yükünü öz üzərinə götürübsə, yenə də bu hücum edilməlidir.

Fərman bizə indiki idarə etmə formasına hücum etməyi qadağan edir, əgər bununla belə başa düşülür ki, indiki vəziyyətə qarşı bütün şiddətlə etiraz etmək hüququmuz yoxdur.

İki adamın konstitusiyaya zidd iradəsinin nəticəsi olan hökumətə etiraz edəcəyik....
Əgər bu vəziyyətə qarşı açıq başqa yol olmasaydı, üsyana və ya qondarma qanuni nizama qarşı təhrik etmənin müəyyən effekt verəcəyini bilsəydik - təəssüf ki, belə deyil - biz bir an belə tərəddüd etməzdik. ona görə ki, buna qarşı mübarizə aparmağın başqa yolu yoxdur

diktatura və tiran rejimi.

* Birinci Dünya Müharibəsi zamanı Rumıniyanın Baş Naziri, (Tr.)

Biz özümüzü qanundan kənara çıxaran və qəddar güc tətbiq edən silahlı dəstə ilə üz-üzəyik...

Bütün bunlara baxmayaraq, biz o bayrağı ucaldacağıq, yıxılsaq da, “Yəqin olsun!” deyə qışqıracağıq. "Yaşasın azadlıq".

Bu, 1919-cu ilin yəhudi mətbuatıdır.

Başqa sözlə: Taca, hökumət formasına və qanuni nizama qarşı üsyana təhrik etmək.

üsyana təhrik

Adevarul ("Həqiqət"), 11 oktyabr 1919-cu il

"Dəlilər! Dəlilər haradadır?"

Dediyimiz kimi, bizdə tərbiyəli kişilər çoxdur, dəli yoxdur. Və ya, bizə lazım olan dəlilikdir. 1848-ci ildə kilər dəli olub o dövrün boyar* rejimini kökündən qopardılar...

Bizə də dəli adamlar lazımdır. 14 stW-də bir saç paylaşan yaxşı davranışlı kişilərlə, bir qərara gələrək, heç bir iş yoxdur.
Bizə daha çox olmasa da, heç olmasa bir dəli lazımdır. Bu dəli nə edəcək, mən hardan biləcəyəm? ......

Sonra bir dəli tələb olunur. Onda qoy dəlilər gəlsin.

Hətta sosialistlər də yaxşı davranırdılar. Əslində onların arxasında bir partiya və heç kimdən qorxmamalı kişilər var. Görürəm ki, qorxmurlar, amma yenə də özlərini yaxşı aparırlar. İ.Nadejde bir vaxtlar etdiyi kimi, inadla qanun çərçivəsində qalırlar, Hakimiyyətdə olanlar, mülki və hərbçilər onları çıxarmaq istəyirlər, əbəs cəhd, Onların taktikası hüquqi dövlətdir. Hətta 1918-ci il dekabrın 13-də güllələnəndə də, döyüldükləri zaman, Frimu öz əlaltıları tərəfindən məzarına endiriləndə belə, sosialistlər etiraz edirlər - qəbul olunur, böyük ləyaqətlə - amma qanundan kənara çıxmırlar. .

Hər halda bizə dəli adamlar lazımdır.
Qoy bu gün vəziyyətə qarşı qeyri-qanuni və ya qanuna zidd hərəkətə keçəcək dəlilər çıxsın.

Tac

Rumınlar üçün tac həmişə əziz bir varlıq olub. Yəhudilər hər hansı təhlükə qarşısında birliyimizin və müqavimətimizin təminatçısı olaraq ona hücum etməkdən, təhqir etməkdən və hər vasitə ilə güzəştə getməkdən heç vaxt çəkinmədilər. Burada, məsələn, 16 noyabr 1919-cu il tarixli Dimineata ("Səhər") Kral Ferdinandla necə davranır.

"Bir səhvə görə"

Heyvanın məhdud qayğılara ehtiyacı var, ancaq beyni onları təmin etmək üçün kifayətdir. Nadir hallarda, çox nadir hallarda, heyvan səhv edir. Eynilə, onun zəkası nə qədər kiçik olsa da, onu kobud səhvə düşməkdən qoruyur.

Padşahla eyni deyil.

Mən yaradılış şahı haqqında danışmaq istəyirəm.

Yaradılış şahı itdən, atdan və ya eşşəkdən qat-qat ağıllıdır. Düzdür. Lakin bu heyvanların heç biri uçurumun kənarından atlamaz, boğulmaq üçün suya atmaz və ya təhlükəli hərəkət etməyə cəhd etməsə də, yaradılış padşahı gündəlik səhvlərə yol verir.

bağışlanmaz səhvlər.....

* Mən "ers ofp; dvikged -hudhokhn-g @s. ??? (Tr.)

Hikmət padşahdan tək bir adamın və ya partiyanın əlində əsir düşməsinə icazə verməməyi tələb etdi.

Bütün hörmətimlə, onun səhv etdiyini əlahəzrətə söyləmək mənim borcumdur. Bu qədər qaranlıq olan vəziyyət Əlahəzrətin işidir. Çünki Əlahəzrət bəzi günahkar və maraqlı vəsvəsələrə boyun əyərək daxili vəziyyətin tələb etdiyi təbii həll yollarından qaçırdı.

Əgər bu gün də tac gələcək maraqlardan ayrılan təbii yollara girməyə qərar verməsə, təbiət daha da qətiyyətlə öz hüquqlarını tələb edəcəkdir.

Qoy yaradılış padşahı xəbərdar olsun.

xristian kilsəsi

Opinia ("Rəy"), 10 avqust 1919-cu il

İasi millətçiləri həyəcanlanmağa başlayır. Onlar o qədər az və o qədər pisdirlər, buna görə də onların bir vaxtlar üsyan edən ajiotajları indi gülünc, saf və sadədir.
Millətçilər "Milli Vicdan Keşikçiləri" yaratdılar. Manifestlər nəşr olundu; görüşlər keçirilib...

Şovinist tələbələr də dəvət olunurdu. Adət-ənənə keşişləri də gəldilər... Hər yerdə ən despotik qanunlarla millətlər arasında fərqlərin aradan qaldırıldığı bir vaxtda bizdə millətçilər bu fərqləri qabartmaq istəyirlər... sülh konfransı müqavilə ilə nəzarəti tətbiq etmək istəyir. azlıqların....

Hər yerdə kilsə dövlətdən ayrılaraq, hər bir fərdin şəxsi qayğısına qaldığı bir vaxtda, bizdə millətçilər din xadimlərinə mütəşəkkil şəkildə prinsipial dini təbliğat üçün müraciət edirlər...

Sonra keşiş müdaxilə edir: o, insanların başlarının tüklərindən yumşaq bir şəkildə tutur və məəttəl qalana qədər alınlarını kilsə daşlarına çırpır. Məhz kilsədə insanlar təvazökarlığı və istefanı öyrənirlər.
Bu, iradəsidir
Allah.

Artıq heç kim yalana aldanmır. Əbəs yerə millətçilərin qollarına üçrəngli lentlər sancması, sadə ziyalıları yəhudilərə qarşı qızışdırması, keşişlərin kilsədə bizi lənətləməsi. Bu gün heç kim onun lənətləməsindən qorxmur.

Biz insanlar arasında sevgini təbliğ edirik. Və nifrət və qisas ehtiva edən məbədlərin qapılarını döyün......

İmzaladı: M. Sevastos

yürüş

Opinia ("Rəy"), 26 oktyabr 1919-cu il

“Milli Vicdan Keşikçiləri”nin çağırışı ilə zadəgan ruhanilər saqqallarını, paltarlarını və cburcb pankartlarını nümayişçilərin ixtiyarına verdilər.

Ancaq bütün komanda ilə bir Tanrıya sahib olmaq dəbdəbəsi ödənilməlidir.
Biz vergilərimizin keşişi yox, müəllimi işə götürməsinə üstünlük veririk. Buna görə də biz kilsə ilə dövlətin ayrılmasını istəyirik. Çünki biz istəmirikmi ki, bizim məcburi töhfəmiz, orta əsrlərə qayıdıb, polis rejimlərinin qorunub saxlandığı qaranlıqlıq, imtina və istefa ruhunun inkişafına xidmət etsin? İnkvizisiya üçün? Zolaqlı şalvarda, quyruqda, hərbi tunikdə dəhşətdən bezmişik, dini adət geyinən terrora daha dözə bilmirik. Siyasi və hərbi intriqalardan qaynaqlanan küçə nümayişlərini görmək bizi ağrıdır və biz artıq qırmızı mitre və şərf taxan paradların şahidi olmaq istəmirik...

Yetər!

Kilsələrin qübbələri bəşəriyyətin çiyninə yüklənir; səcdələr onu yerə çəkir.

Bu yürüş dadsız olacaq. Küçələrdə siz muzey geyimləri, brilyantlarla bəzədilmiş süzgəclər, mitrelər... Xaçlar və oğurluqlar görünəcək.

Saqqallar keçəcək, əyri jestlərlə natiqlər sinələrini açıb camaata qanlı yanlarını dişlərinin arasından sirkə ilə isladılmış süngələri əməcəklər...

İmzaladı: M. Sevastos

Bu aydındır. Buradan zabitlərə hücum etmək və onların zolaqlarını qoparmaq bir addımdır. Opinia ("Rəy"), Adevarul ("Həqiqət"), Dimineata ("Səhər") və sizin xalqın kiçik yəhudi müxbirləri üçün kilsələri kazmalarla sökmək və ya onları tövlə və ya sadist şənlik meydançalarına çevirmək üçün bir addımdır. .

Mən bu qəzetlərin köşə yazılarında Rumıniyanın böyük müsibətləri dövründə burada məskunlaşan və rumınların mərhəməti və yalnız mərhəməti ilə dözülən düşmən irqinin bütün nifrət və hiyləgər sui-qəsdlərini gördüm. Mən onların Rumıniya ordusunun şöhrətinə və öz müqəddəs geyimlərində həlak olan yüz minlərlə insana hörmətsizliklərini necə nümayiş etdirdiklərini gördüm; bütöv bir xalqın xristian inancına hörmət etməmələri.

Elə bir gün keçmədi ki, hər səhifədən ürəyimizə zəhər tökülməsin.

Ruhumu saran o qəzetləri oxuyaraq, yerə yıxıldığımızı düşündükləri bir vaxtda bu yadplanetlilərin təmkinsiz şəkildə ortaya qoyduğu əsl hissləri tanıdım. Mən bir il ərzində üç ömür sürəcək qədər antisemitizm öyrəndim. Çünki bir xalqı dərindən yaralamadan, yarasından qan sızmadan onun müqəddəs inancına, qəlbinin sevdiyi və hörmət etdiyi şeylərə zərbə vurmaq olmaz. Aradan on yeddi il keçib, yara hələ də qanaxır.

İcazə verin, burada bu qəhrəmanı, xristian fəhlələrinin idmançısı, sənətkar Konstantin Pankunun adını çəkərək, onun əmrində olduğum və onun dediyi kimi “Qırmızı Heyvan”a qədər yanında olacağım bir müqəddəs borcumu yerinə yetirməyə icazə verin. , məğlub oldu. Məhz bu insana - onun cəsarətinə və möhkəmliyinə görə - azadlığı

Iasi şəhərinin məhv olması səbəbiylə. Yeddi il sonra əzab və yoxsulluqdan zəifləmiş bu nəhəng bir kölgə kimi İasi küçələrində gəzərək ürək xəstəliyini müalicə etmək üçün kömək axtarırdı. Xəstə və kasıb, unudulmuş və köməksiz, vecinə olmayan bir məmləkətin ortasında, ən çətin saatlarda öz bədəni ilə müdafiə etdiyi bir şəhərdə öldü.

MÜHARİBƏDƏN SONRA İLK TƏLƏBƏ KONQRESİ

KLUJ, 4, 5, 6 SENTYABR, 1920-ci il

Bu konqres Kluj Milli Teatrında böyük ruh yüksəkliyi şəraitində, 26.

Rumıniya xalqı silah gücü ilə və onların qurbanı. Bu, taleyin və bədbəxtliyin indiyədək dörd küləyə səpələnmiş xalqın gənc ziyalılarının ilk görüşü idi. İki min illik haqsızlıq və iztirab sona çatırdı.

Nə həvəs! Nə qədər müqəddəs duyğular! Hamımız nə qədər göz yaşı tökdük! Ancaq əzəməti ilə qəlbimizə hakim olan bu günə olan həvəsimiz nə qədər böyük olsa da, gələcəkdə izləyəcəyimiz xəttlə bağlı oriyentasiyamız o qədər böyük idi.

Məhz bu qeyri-müəyyənlikdən yəhudi gücü nazirliklərə, masonluğa və siyasətçilərə yəhudi tələbələrin tələbə ittifaqlarına mümkün qəbulunu təklif edərək və nəticədə onlara təzyiq göstərməklə qazanc əldə etməyə çalışırdı.

Başqa sözlə, Rumıniya birliklərinin rumın-yəhudi birliklərinə çevrilməsinə cəhd edilib. Təhlükə ciddi idi: bir tərəfdən bolşevizm qapını döyürdü, digər tərəfdən də öz qruplarımızda yəhudi-kommunist ünsürlərin sayından çox olma ehtimalı. Onlardan ən azı ikisində, İasi və Cernautidə vəziyyət faciəvi idi. Buna baxmayaraq, konqres liderləri Labuska, İasi tələbə dərnəyinin prezidenti və onun bütün komitəsi; Nazarie, bütün komitəsi və bütün birliklər ilə Buxarestin prezidenti; və Klujun prezidenti Puskaru bu ideyaya qalib gəldi. Gənc tələbələr, xüsusən də inamları olmayanda çox asanlıqla təsirlənirlər. Onlar təklif oluna biləcək ani maddi üstünlüklərə deyil, daha çox yaltaqlığa və onlara vəd edilən böyük gələcək perspektivinə aldanmağa imkan verdilər. Amma gənc bilməlidir ki, hansı vəzifədə olursa olsun, o, millətin xidmətində gözətçidir və özünü satın almağa, yaltaqlanmağa, aldatmağa imkan vermək vəzifədən yayınmaq deməkdir, hətta fərariliyə və ya xəyanətə gətirib çıxara bilər.

İasidən olan kiçik qeyri-rəsmi dəstəmiz, qətiyyətimizdə sarsılmaz, Bukovinialılarla birləşərək iki gün şiddətlə vuruşduq. Və nəhayət qalib gəldik. Konqres bütün tələbə rəhbərliyinin dəstəklədiyi təklifə qarşı olaraq mənim təklif etdiyim təklifi normal səsvermə yolu ilə qəbul etdi, mən inanıram ki, Konqres bu cür səsverməni inamla deyil, mübarizəmizin apardığı qətiyyət və çarəsizliyə heyranlıqla verib. .

60 yaşından çox olmayan Cernaunun şagirdləri özlərini heyranedici aparırdılar. Bizim kiçik İasiyalı qrupumuz, 20-dən çox deyil. İasidən olan 20 Ciochina qrupunu da əlavə etsək, iki günlük döyüşdə 5000-ə qarşı 100 qalib gəldi.

Bizim bu qələbəmiz həlledici oldu. Əgər bizim nöqteyi-nəzərimiz itirsəydi, tələbə birlikləri də rumın xarakterini itirəcək və yəhudilərlə təmasda bolşevizmə üz tutacaqdılar. Rumıniya tələbə kollektivi böyük yol ayrıcında idi.

Və daha sonra, 1922-ci ildə biz Rumıniya tələbə hərəkatının deyil, bəlkə də kommunist inqilabının püskürməsi ilə qarşılaşacaqdıq.

1920-ci ilin payızında İASI UNİVERSİTETİNİN AÇILMASI

Digər universitet mərkəzlərində sükut hökm sürürdü. Yalnız bizim Yaşıdakılar davamlı mübarizəyə məhkum idi. İasi Universitetinin tarixində ilk dəfə olaraq, Universitet Senatı tədris ilinin adi dini ibadət olmadan açıldığını elan edib.

Kiminsə dərdimizi anlaması üçün bilmək lazımdır ki, bu təntənəli mərasim yarım əsr ərzində fasiləsiz olaraq Universitetdə ən gözəl tədbir olub. Bu münasibətlə universitetin bütün Senatını, bütün professorları, bütün yeni qeydiyyatdan keçmiş tələbələri və İasi şəhərinin intellektual elitasını əhatə etdi. Xidmət həmişə Moldova mitropoliti və ya onun vicarı tərəfindən auditoriyada 'M qeyd edildi, Rumıniya xalqının təhsilində yeni ilin başlanğıcına xeyir-dua verdi. Amma indi universitetimiz Universitet Senatının jesti ilə yarım əsrlik ənənəsinin bu ləl-cəvahiratını bir kənara qoyurdu.

Daha ciddisi, Rumıniyanın ən ali təhsil ocağı olan bizim Xristian İasi universiteti beləliklə, o çətin vaxtlarda Allaha qarşı mübarizəni, Tanrının məktəblərdə, müəssisələrdə və ölkələrdə sürgün edilməsini elan edirdi.

Bu tendensiyaya qarşı çıxdıqları məlum olan 4 və ya 5 nəfəri çıxmaq şərti ilə Yaşı Universitetinin professorları Senatın bütpərəst qərarını böyük məmnuniyyətlə qarşıladılar ki, bu qərar “rumın elmini” “barbarlıqdan” və “orta əsr qərəzlərindən” çıxaracaq irəliyə doğru bir addım kimi qiymətləndirdilər. . ".

Kommunist tələbələr sevinir, yəhudilər zəfər çalırdılar, bəzilərimiz isə təəssüflə düşünürdülər: Biz təəccübləndirdik ki, kilsələrin sökülməsi və libaslı keşişlərin qurbangahlarında çarmıxa çəkilməsinə nə qədər vaxt lazımdır?

O zaman biz İasidə səkkiz nəfərə yaxın millətçi tələbə bir çox professorların qapısını boş yerə döydük, onları Senatın qəbul etdiyi tədbiri ləğv etməyə inandırmağa çalışdıq, lakin bizim dəfələrlə cəhdlərimiz uğursuz oldu.

Və beləliklə, dərs ilinin başlanmasına bir gecə qalmış ciddi addım atmaq qərarına gəldik: universitetin açılmasına zorla qarşı çıxacağıq.

Qruplaşmaq üçün hamımız aksiyamızın qərargahı olan Suhupan küçəsi 4-də yatdıq. Səhər altıda Vladimir Frir-nu ilə mən universitetə yola düşdük - digərləri onu müşayiət etməli idilər. Biz onu qorumaq üçün Frimudan ayrılan universitetin arxa qapısını bağlayıb barrikada saxlayırıq. Böyük ön qapının üstünə qırmızı karandaşla yazılmış plakat yerləşdirdim: “Mən həm tələbələrin, həm də professor-müəllim heyətinin diqqətinə çatdırıram ki, bu universitet yalnız ənənəvi kilsə ibadətindən sonra açılacaq”.

Qalan yoldaşlarımız gec, çox gec gəldilər. Tələbələr saat 8-də gəlməyə başladılar. Girişdə təkbaşına 300-dən çox tələbə toplaşanda təxminən doqquzun yarısına qədər müqavimət göstərdim. Riyaziyyat professoru Müller zorla içəri girmək istəyəndə mən ona dedim: “Sən bu universitetdə professor olanda çarmıxda and içdin, niyə indi xaça qarşı qalxırsan?

Sən yalançısan, çünki inanmadığın bir şeyə and içmisən və indi o andı pozursan. "

Sonra Marin, kommunist lider Hritku və İonesku de Botosani başda olmaqla tələbələr üstümə qaçdılar, universitetin əsas girişini açdılar, məni foyeyə apardılar, başıma çubuqlar və yumruqlarla vurdular. Ortada tutulduğum, hər tərəfdən itələdiyim, hər tərəfdən zərbələr aldığım üçün heç bir müdafiə, cavab mümkün olmadı. Nəhayət, tək qaldım. Mən bir küncdə məğlubiyyətimin bədbəxtliyini düşünərkən altı tələbə gəldi. Lakin düşmənin qələbəsi çox çəkmədi, universitetin katibi rektorluqdan enən kimi belə bir bildiriş yazdı: “Məlumdur ki, rektor bu universitetin çərşənbə gününə qədər bağlanacağına qərar verib. dini xidmət." Bu, bizim hədsiz sevinclə qəbul etdiyimiz böyük qələbə idi. Çərşənbə günü səhər, iki gün sonra, şəhər əhalisi tərəfindən dolu olan auditoriyada dini mərasim keçirildi. Məni hamı təbrik etdi.

Professor AC Cuza üstünlüyü ilə danışdı

natiqlik. Məhz o anda inam məni tutdu - və heç vaxt məni tərk etmədi - kim Allah və xalqı uğrunda vuruşarsa, tək də olsa, heç vaxt məğlub olmayacaq. Yaşıdakı ictimai rəydə bu mübarizələr, əsasən ASM və Dəmiryol Zavodunda, nəhayət, universitetdə güclü əks-səda doğurdu. O düşmən dərk etməyə başladı ki, bolşevizm ciddi maneələr olmadan irəliləyə bilməz, hətta onu demək olar ki, bütün universitet professorları, bütün mətbuat, bütün yəhudilər, fəhlələrin böyük hissəsi dəstəkləsə də, digər tərəfdə gənclərin yalnız minimal qrupu var. yalnız ölkələrinin gələcəyinə böyük inamları ilə silahlanmış bu nəhəng dalğalara qarşı çıxan insanlar. Bu gənclərin iradə maneəsi yer üzündəki bəzi iti qayalara bənzəyirdi ki, onları asanlıqla görə bilər, lakin böyük zədə almadan qalxa bilməz; əslində cəhd etməyi ağlımıza belə gətirmirdik. Düşmənlər bizdən çox qorxurdular, qətiyyətimizdən. Əhalinin sağlam düşüncəli hissəsi olan xristian və rumın İasi bizi ruhlandırır və rəğbətlə izləyirdi.

UNİVERSİTET İLİ 1920-1921

Yuxarıda qeyd olunan şərtlər altında başlayan bu il sonsuz döyüşlər və toqquşmalar silsiləsi oldu. Biz, tələbə döyüşçüləri, prezidenti olduğum “Stefan Voda” tələbə dərnəyinin ətrafında özümüzü təşkil etdik. Buradan biz rəqiblərimizə hücum çəkirik, onları dəfələrlə döyürük. Rumıniya mədəniyyətinə xor baxaraq, universitetə və hər şeyə xor baxırdılar

Biz bu ölkədə böyük bir ölkədən bu günahkar və geridə qalmış Rumıniya torpağına gələn bəzi adamlar kimi müdrik və məsləhətçi olmaq bəhanəsi ilə yaşayırdıq.

Ola bilsin ki, onlar nöqteyi-nəzərdən haqlı idilər, amma tezliklə bizim kiçik ölkədə böyük dünyəvi sağlam düşüncə ilə toqquşacaqdılar və Dnestr üzərindəki böyük imperiyalarında heç vaxt sahib olmadıqlarını sübut etdilər. Universitetdə görüşlər qeyri-mümkün oldu. Daha çox qərar qəbul etmək mümkün deyildi. Tələbələrin böyük əksəriyyəti kommunistlər və onlara rəğbət bəsləyənlər idi. Amma heç bir zaman yaşı 40-ı keçməmiş qrupumuz həmişə iştirak etdiyi üçün irəliyə doğru addım ata bilmədilər; hücum edir və kommunist ideya və təcrübələrinin yayılmasına imkan vermirik. Kommunist tələbə Şpiqler həbs olunarkən Yaşı Universitetində keçirilən ümumi tətil cəhdi bir gün sonra uğursuzluğa düçar oldu, çünki bizim qrup yeməkxananı zəbt edib, tətilçilərə yeməyə qadağa qoyub, “kim işləmir, yemir”. Dekan və fakültənin bu tələbələrin yemək üçün buraxılması lazım olduğuna bizi inandırmaq üçün etdiyi bütün xahişlər boşa çıxdı. Az sonra qrupumuz daha bir qələbə qazanacaqdı - forma dəyişikliyi.

Kommunist tələbələr başqa papaqları olmadığına görə yox, bolşevizmin təstiqinin açıq-saçıq əlaməti olaraq rus papaqlarını taxırdılar. Universitetdə baş verən qarşıdurma ilə əlaqədar bu papaqlar götürülərək Birlik meydanında yandırılıb. Sonra hər gün universitetdə, küçələrdə, meyxanalarda ov başladı. Bütün qapaqlar yandırıldı, bir həftə sonra tamamilə yox oldu.

Qrupumuz daha da irəli gedərək yəhudi-kommunist mətbuatını döyüşə cəlb etdi. Sözümüzü çatdırmaq üçün mətbəəmiz yox idi. Kral, Ordu və Kilsə haqqında bir neçə hörmətsiz məqalədən sonra qrupumuzun səbri tükənərək yəhudi Hefter və Opinia ("Rəy") tərəfindən nəşr olunan "Lumea" ("Dünya") qəzetlərinin ofislərinə və mətbəələrinə soxulub. ") və zəhər və təhqir saçan mətbəələri məhv etdi. Şübhəsiz ki, biz iğtişaşlar törədirdik, lakin bu iğtişaşlar kommunist inqilabının muzdlularının ölkəmiz üçün hazırladıqları böyük iğtişaşları, düzəlməz iğtişaşları dayandıracaqdı.

Amma bütün bu fəaliyyət məni onun intiqamının əsas obyektinə çevirdi. Yəhudi mətbuatı bizə hücum etdi; Mən şiddətlə cavab verdim. Bir gün “Opinia” (“Rəy”) qəzetinin redaktorları ilə küçədə görüşəndə, şifahi söhbətdən sonra, onlardan təhqirlərinə görə hesab vermələrini tələb etdikdən sonra aramızda mübahisə yarandı. Rəqiblərim ağır məğlubiyyətə uğradılar. Ancaq ertəsi gün İasidəki bütün qəzetlər mənə qarşı ümumi cəbhə açdılar: Opinia ("Rəy"), Lumea ("Dünya"), Miscarea ("Hərəkət").

İASİ UNİVERSİTETİNDƏN ƏBƏDƏLİK QORUSUN

İşlər bununla bitmir. Universitet senatı dərhal hərəkətə keçdi; görüşdü və mənə auditoriya vermədən məni həmişəlik Yaşı Universitetindən qovdu.

Nəhayət, həm universitet, həm də Yassi şəhəri iki il ərzində yəhudi kommunistlərinin dincliyini pozan və padşahımızın devrilməsi, padşahın devrilməsi üçün inqilabı başlatmaq üçün bütün cəhdlərinə qarşı çıxan ictimai asayişi pozandan xilas olacaqdı. kilsələrin vurulması

zabitlər və yüz minlərlə rumıniyalının qırğını. Nizamlı adamlar və qanunilik, universitet senatının nəzərində kommunistlər idi; bu nizamı pozan.

HÜQUQ MƏKTƏBİ ŞURASI

Lakin onların planları iflasa uğradı, çünki həqiqətən unikal bir hadisə tələbə həyatımızın normal gedişatına mane oldu. Hüquq Fakültəsi Şurası Senatın elan etdiyi xaric edilməsini şübhə altına aldı və professor Cuzanın başçılığı ilə onun dekanı, professorlar Matei Cantacuzino və Dimitrie Alexandrescu ilə birlikdə bu tədbirə qarşı çıxdı. Şuranın hirsini yatışdırmaq üçün səylər Universitet Senatı uğursuz oldu. Senat qovulma qərarını ləğv etməyib. Sonra Hüquq fakültəsi Senatdakı nümayəndəsini geri götürdü, daha onun qərarına qarşı çıxmadı və özünü müstəqil elan etdi. Hüquq fakültəsindən mənə məlumat verildi ki, fakültə şurası Universitet Senatının qərarını tanımaqdan imtina etdiyi üçün dərslərə davam edə bilərəm. Beləliklə, Iasi Universitetində tələbə kimi davam etdim. Bu hadisə nəticəsində Hüquq fakültəsinin idarə heyəti üç il ərzində öz nümayəndəsini Universitet Senatına göndərmədi. Bu münaqişə mən universiteti tərk edəndən sonra da daha uzun illər davam etdi. Sonradan diplomumu alanda rektor diplomu verməkdən imtina etdi. Və bu günə kimi onu buraxmayıblar. Vəkillər Kollegiyasında qeydiyyatdan keçmək və təhsilimi xaricdə davam etdirmək üçün Hüquq fakültəsinin mənə verdiyi sertifikatdan istifadə etdim.

UNİVERSİTET İLİ 1921-1922

Yeni dərs ili normal şəraitdə - yəni kilsə mərasimi ilə açıldı. Yenə universitetdə və Yassı şəhərində bayram əhval-ruhiyyəsi hökm sürürdü. Bu böyük hadisə Buxarestdə demək olar ki, diqqətdən kənarda qaldı. Orada tələbələr gəldikdə, onların sayı yüz minlərlə insanın izdihamı, səs-küy, işıqlar və bir çox maraqların toqquşması içində itir. Yaşında, nə vaxt tələbələr ayrılır, durnalar və quşlar payızda gedən kimi ümumi bir həzinlik enir. Tələbələr qayıdanda gənclik, həyat gəlir. Bu bayramdır. Buxarestdə tələbələr onları görməyən, onlara dəyər verməyən, senzura etməyən, onlarla maraqlanmayan, sevməyən nəhəng dünyanın ortasında özlərini tək hiss edirlər. Tələbənin İasidəki təhsilinin Buxarestdəki ilə heç bir oxşarlığı yoxdur, çünki o, ana sevgisi altında, rumınların məhəbbət sığınacağında uşaq kimi böyüyür. Burada millət öz tələbələrini yetişdirir. Mən özüm edə bildiyim hər şeyə görə bu İasiyə əhəmiyyətli bir minnətdarlıq borcum var. Yassinin bu ruhunun mənə olan qayğısını həmişə hiss edirdim, sevgisinin şüasını hiss edirdim, öyüd-nəsihətini, təşviqini, tələsikliyini, döyüşə çağırışını hiss edirdim.

Onlar bizi - İasinin tələbələrini indi də izləyirlər və anamın həsrətinin və məhəbbətinin əbədi xatirəsi kimi ömrümüzün sonuna kimi bizi izləyəcəklər. Yaşıdan keçən bütün tələbələr nəsillərindən nə qədəri İasinin döyüşə çağırışı ilə ömürlük həvəsləndirilməyib! Nə qədəri məzara yoldaşlıq etmədi, nə qədəri bu gün də öz məzəmmətləri ilə təqib olunur!

Yəhudi-kommunizmin geri çəkildiyi, yönünü itirdiyi, mənəviyyatının praktiki olaraq sıfıra endiyi və heç bir müqavimət göstərmədiyi ilin əvvəlində nəzərə çarpırdı. Yeni qəbul olunmuş tələbələrin hamısı bizim döyüşlərimizi eşitmişdilər və bizim tərəfə gəlmək üçün çoxdan gözləmişdilər. Buraya gələndən sonra bizim sıralarımıza qoşuldular.

HÜQUQ TƏLƏBƏLƏRİ BİRLİYİNİN PREZİDENTİ

Həmin payızda Hüquq Tələbələri Assosiasiyasının prezidenti seçildim. Universitet Senatı universitetdən xaric edildiyimi bəhanə edərək təsdiqimi rədd etdi. Özümü təsdiqlədim.

Bizim Hüquq Tələbələri Assosiasiyası, bütün digər kolleclərin birlikləri kimi, müvafiq sahələr üzrə tədqiqatların aparılması və dərinləşdirilməsi kimi elmi fəaliyyətin məqsədini daşıyırdı.

Məsələn, Nelu İoneskunun sədrliyi ilə məndən iki il əvvəl Hüquq Tələbələri Assosiasiyası demək olar ki, hər həftə toplantılar keçirirdi. Bəzi tələbə hüquq və ya əlaqəli bir kitab oxudu, onu yığcamlaşdırdı və bir görüşdə tənqidi çıxış etdi. Daha sonra ziddiyyətli müzakirələr başladı. Mən o ümumi formatı saxlamışam, amma yeni bir şey də əlavə etmişəm. Bütün bu məsələlər və hesabatlar yəhudi problemini elmi şəkildə araşdırmadıqca həll edilə bilməzdi. Rumıniyada və xaricdə bu problemdən bəhs edən, beynəlxalq yəhudi gücünə, bu problemin ölkə daxilində və xaricdə tarixinə dair əsərlər oxundu. Biz təkcə onların bizimlə mübarizə üsullarını deyil, həm də yəhudi ruhunu və mentalitetini öyrənirdik və buna görə də müxtəlif döyüş və özümüzü müdafiə vasitələrini təklif edirdik.

Sonra hər ekspozisiyadan sonra müzakirələr, nəticələr və nəhayət, hər kəsin maariflənərək ayrılması üçün təsis edilmiş həqiqətin formalaşdırılması oldu.
Bundan əlavə, eyni görüşlərdə biz aşağıdakıları həyata keçirməyə çalışırıq:

a) insanların böyük bir hissəsinin düşüncə və hiss modelinə gizlicə sızan yəhudi ruhunun və mentalitetinin hər addımda müəyyən edilməsi.
rumınlar.

b) detoksifikasiyamız, yəni məktəblərdəki kitablar, ədəbiyyat, müəllimlər, mühazirələr, teatr və kinematoqrafiya vasitəsilə düşüncəmizə daxil edilmiş yəhudiliyin aradan qaldırılması. c) gizli yəhudi planlarının bir çox cəhətdən başa düşülməsi və üzə çıxarılması. Bizim üçün

onların yəhudiliyin danışdığı rumınların rəhbərlik etdiyi siyasi partiyaları var; Rumınlar tərəfindən yazılmış Rumıniya qəzetləri, onların vasitəsilə yəhudi öz maraqları üçün danışır; Rumın dilində yəhudi dilində düşünən, yazan və danışan rumın natiqlər və müəlliflər.

Bütün bunları öyrənərək biz başa düşməyə başlayırıq ki, rumın öz tarixində ilk dəfə olaraq döyüş və məhv etmək üçün silah kimi - milli silah kimi - hiyləgərlik və xəyanət kimi istifadə edən xalqla təmasda olub.

Rumıniyalı həmişə yalnız vicdanlı döyüşü bilirdi. Yeni yəhudi üsulu ilə qarşılaşan o, çaşıb qaldı. Biz başa düşdük ki, hər şey düşməni tanımaqdan qaynaqlanır və biz rumınlar onu tanıyandan sonra onu məğlub edəcəyik.

Görüşlərimiz il boyu müntəzəm olaraq davam etdi. Onlar digər kolleclərdən getdikcə daha çox tələbə cəlb etdilər, beləliklə, İasi tələbələrinin Ümumi Assosiasiyası demək olar ki, mövcud deyildi. Bütün tələbə kollektivi hüquq qrupunun fəaliyyətinə can atırdı.

Bu görüşlərdə iştirak etmək istəyən tələbələrin izdihamı üçün auditoriya çox dar idi. Bessarabiyalı tələbələr getdikcə artan sayda iştirak edirdi. Yarım illik fəaliyyət bizə əsl möcüzə gətirdi: Bessarabiyalı xristian tələbələrin dörddə üçü oyandı, yeni həyata çağırış hiss etdi, maarifləndi. Onlar qısa zamanda imanla, sədaqətlə, qəlb saflığı və fədakarlıq ruhu ilə uğur qazanaraq mübarizəmizin ən sadiq əsgərlərinə, çiçəklənməyə başlayan hərəkata liderlik edəcəkdilər.

Xristian ölkəmiz naminə yaramaz yəhudi qoşunlarına qarşı mübarizə aparacağımız üçün eyni inancda olan bu qardaşlıq anı heç vaxt unudulmayacaq. Dünən bir-birimizlə vuruşan biz indi qucaqlaşırdıq.

Görüşlərimizdə əsas istiqamətlər milli dahilərimiz Boqdan Petriseicu Hajdeu, Vasile Conta, Mixail Eminescu, Vasile Alecsandri və s. yazıları idi.

Professor Cuzanın bütün yazıları bir dəfə deyil, üç-dörd dəfə oxunub, öyrənilib.

Xüsusilə, onun siyasi iqtisad kursu, yəhudi məsələsinə öz nüfuzlu mövqeyindən parlaq şəkildə yanaşaraq, rumınlardan indiki ən ciddi problemini başa düşmələrini xahiş etməsi bizim üçün bunu bilmək cəhdimizdə hər an bələdçi oldu. Buna görə də bizim və rumınların ən böyük şansı, dünya yəhudi problemində ən təcrübəli adamlardan biri olan professor Cuzaya sahib olmaq idi. Məhz onun sayəsində biz istənilən yəhudi manevrinə özümüzü yönəldə bildik.

Onun ən yüksək akademik standarta malik olan kurslarını bütün tələbələr indiyədək görünməmiş diqqətlə izləyirdilər. Hüquq Məktəbinin auditoriyası həmişə çox kiçik olub. Uzun müddətdir ki, bu İasi Universitetində millətçilik haqqında mühazirə oxuyan professor olmayacaq.

Bu müddət ərzində bir çoxlarımız üçün həyat bütün digər maraqlardan üstün olan yeganə məqsədi üzə çıxarmağa başladı: mövcudluğu təhlükə altında olan xalqımız üçün mübarizə.

CERNAUTI UNİVERSİTETİNƏ ZİYARƏT

Digər universitetlərdə isə sükut hökm sürürdü. Əvvəlki ilin yazından, 1921-ci ildən etibarən Cernautidə teatrın rumınlaşdırılması üçün təşviqat başladı. Bir neçə gün davam edən şiddətli döyüş tələbələrin qələbəsi ilə başa çatıb. İndi, 1922-ci ilin yazında, Hüquq Tələbələri Assosiasiyasının himayəsi altında Iasialıların Kemautiyə səfərini təşkil etdim. Müəllimlər və tələbələr bizi yaxşı qarşıladılar. Biz, 100 ziyarətçi, orada olduğumuz üç gün ərzində başqa heç nə etmədik, amma Cernautidən olan həmkarlarımıza ruhumuzda yayılan yeni imanı ötürdük, Cernauti üçün çətin olmadı, İasi kimi, daha çox,

yəhudi işğalından əziyyət çəkdi, küçələri, ticarəti, sökük kilsələri, torpaqları və yəhudi hakimiyyəti altında inləyən rumınlar. Qısaca, aramızda yeni və sıx mənəvi qohumluq yarandı, xalqımızı bir anda görmək həsrəti və ümumi arzumuz əsasında

öz ləyaqətini, qüdrətini və öz taleyinin və ölkəsinin taleyinin sahibi kimi hüquqlarının şüuruna oyandılar. Bu qohumluq bir ay sonra Cemauti tələbələrinin geri qayıtması ilə daha da möhkəmləndi. Pandura oxşayan, sonralar tələbə hərəkatının liderlərindən biri olan, lakin bu gün kasıb bir qəbiristanlıqda unudulmuş xaçın altında yatan gənc döyüşçünün o gözəl siması Tudose Popesku ilə ilk dəfə məhz o zaman qarşılaşdım.

"APARAREA NATIONALA" İCARƏSİ

1922-ci il aprelin 1-də professorlar Kuza və N.K.Pauleskunun rəhbərliyi ilə iki ayda bir nəşr olunan Apararea Nationala ("Milli Müdafiə") nəşr olundu. Düşüncələrimiz və qayğılarımız içində bu jurnalın nəşrinin bizim üçün nə demək olduğunu hər kəs təsəvvür edə bilər.

Biz orada öz tam anlayışımız və faydalı arqumentlərimiz üçün lazım olan hər şeyi tapdıq.
Professorlar Cuza və Pauleskunun məqalələri bütün gənclər tərəfindən dinlə oxundu və istər Buxarestdə, istərsə də Klujda hər yerdə tələbələrə böyük təsir bağışladı. Yəhudi mətbuatında mübahisələrlə mübarizə aparmaq üçün sursat daşımaq üçün bizim üçün başqa bir vasitə olduğu üçün hər nömrənin nəşrini zəfər hesab etdik.

Professorlar Kuza və Pauleskunun imzası ilə o vaxt dərc olunmuş iki məqaləni burada təkrarlamağı məqsədəuyğun hesab edirəm.

“Tmtb-nin ilahi ruhu bəşəriyyəti əbədi olaraq müdafiə edəcəkdir. Xülasə, Talmud - İbranilərin siyasi-dini qanunvericiliyi - Müjdə kimi mülkiyyət və hökmranlıq ehtirasları ilə mübarizə aparmaq əvəzinə, əksinə, Yəhudanın olmaq arzusunu həyata keçirmək üçün bu pisliklər anlaşılmaz bir zirvəyə qaldırır. eyni zamanda, bütün yerin sahibi və bütün bəşəriyyətin ağası.

Lakin xristian həvariləri öz ideallarını açıq şəkildə təbliğ edərkən, Talmud gizlənir; və onun iki əlavəsi, Kahal və Masonluq daha da görünməzdir.
Üçü qaranlıqda qalmaq üçün qaşqabaqlı və lənətlənmiş vasitələrdən istifadə edir: yalan.
“Başqa sözlə desək, yalan yəhudilərin istifadə etdikləri sistemin əsasını təşkil edir, onlara deyilə bilər...
'Sən danışırsan, deməlisən.
Ancaq yalanın ölümcül bir düşməni var, yəni həqiqət. Çünki həqiqət xristianlığın fərqləndirici xüsusiyyətidir. Məsih dedi: “Mən həqiqətəm” və buna görə də Onun təlimi İsrail tərəfindən həyata keçirilir.

Yalan, əksinə, şər ruhu və ya şeytan adlandırılan şeyi xarakterizə edir.
Beləliklə, İsa ibranilərlə danışaraq onlara dedi: “Siz
atanız İblisdənsiniz və atanızın ehtirasları sizin iradənizdir. O, əvvəldən qatil idi və həqiqətdə qalmır, çünki onda həqiqət yoxdur. Yalan danışanda özü üçün danışır, çünki yalançıdır və onun atasıdır. '

"Bu dünyanı tərk edərək, Məsih öz şagirdlərinə yenilməz bir silah, yəni Öz Ruhunu göndərdi. Bəşəriyyəti yalanın iblis ruhundan əbədi olaraq qoruyacaq ilahi həqiqət ruhu" dedim. can. Mən Müqəddəs Ruha inanıram! "

(Prof. Dr. NC Paulescu, “Fəlsəfə fiziologiyası.
Talmud, Kahal, Masonluq” cild Il., Buxarest 1913, səh. 300-301)

Antisemitizm Elmi

“Başqa bir dəhşətli söz birləşməsi: antisemitizm elmi. Antisemitizm necə ola bilər elm olasan? ' alimlər qayaları ilə, möhürləri olanlar, riyaziyyatçılar öz xsləri ilə, filoloqlar öz şəkilçiləri ilə, elm adamları "sabit" adlanan mədəniyyət ideyaları ilə. "Antisemitizm? Bu elm adamları üçün qəddarlıq, qəddar instinktlərin kor-koranə təzahürü, tarixdən əvvəlki dövrlərin qalıqları, həm elmin, həm də qərəz və ehtiraslardan uzaq olan insanın işıqlı vicdanının pisləməsi sivilizasiyamızın rüsvayçılığıdır.

Bu, xüsusilə yəhudilərin yaratdığı və yəhudiləşənlərin antisemitizm ətrafında inkişaf etdirdiyi, sadə lövhləri aldadan və ya onların da müasir sivilizasiya ilə eyni səviyyədə olduqlarını iddia edərək axmaqların sadəlövhlüyündən istifadə edən atmosferdir. '
Və kim olmaq istəməz?

Məsələn, yəhudiləşmiş, özü də yarı yəhudi olan bir adamın bir neçə il əvvəl inanılmaz bir alimin havası ilə bizim antisemitizmimizdən danışması ilə bağlı maraqlı bir hadisə var ki, o zaman da indiki kimi dəyişməzdi. Budur, bu müəllif, nomen-odiosum, Viata Romaneasca ("Rumıniya həyatı"), ikinci il, yox. 11 noyabr 1907, s. 186, 204-207 - milli düşüncəyə satqın, sonralar müharibə zamanı milli fəaliyyətimizə xəyanət etmişdi: “Mən yəhudi məsələsi haqqında danışmaq istəyirəm... vulqar və vəhşilər tərəfindən tamamilə denatürasiya edilmiş Bizi sivil dünyaya bağlayan antisemitlərimizin yəhudi fagiyası ...

'Orta əsr təqibləri arsenalından çıxarılan paslı silahlarla, nifrət təbliğatı ilə, ehtirasla həddi aşan təhriklə, xalq kütlələrində heyvani instinktlərin oyanması ilə ... yalnız ədalətli bir səbəbə güzəştə getmək olar - ancaq antisemitizm səbəbi.
ədalətli ola bilməz...
“Ancaq bu münaqişəyə ... saxta irqi təqib, dini təqib, bir sözlə, antisemitizm havası verməklə, yalnız düşmənin işinə xidmət edən bilər, bəzi manyakların yaltaqlığından istifadə etməkdən çox məmnunam... . antisemitizm skandalları, bütün məsələni vaxtından əvvəl gündəmə gətirir... 'Heç kim, ən azı, bizim özlüyündə, nə müasir ideyalara, nə də xarici siyasi fəaliyyətə qarşı sonsuz olaraq təsirsiz qala bilməz... (Bunlar məqamlar müəllifindir.Yəni onlar susqunluq deyil, təhdid xarakteri daşıyır, görünür, fantastik siyasi təmayüllüdür.

Ed. [yəni, Cuza, Tr .]
“Buna görə də sualımızı antisemitizm, irqi nifrət sferasında yerləşdirmək bizim üçün biabırçı və ölümcül məğlubiyyətə sürükləmək deməkdir... Asiya təcili tədbirləri... şiddətli demaqogiya, qeyri-sağlam təşviqat... fərziyyə qaranlıq ehtiraslar ..... (Son nöqtələr, yenə də, antisemitizm kimi dəhşətli cinayətlər üçün eyni təhlükədən xəbər verən müəllifin fikirləridir. Ed. [yəni, Cuza, Tr.]

Özünü yəhudilərə satanların hamısına xas olan bu tipik konsepsiyadan sitat gətirdim. Bütün bunların nəyə kökləndiyini görmək olar: klişelər (“sivil dünya”, “müasir ideyalar”), lakin xüsusilə böhtan (“vulqar və vəhşi yəhudilik”, “paslanmış silahlar, heyvani instinktlər”” bəzi manyak impulslarının boşboğazlığı. , '' qaranlıq ehtiraslar'). , Antisemit skandalları təbliğ edənlər, '' Asiya

Biz bu cür “qiymətləndirmələrə” təkcə adi yəhudi aşiqlərindən deyil, hətta bəzən başqa sahələrdə olan bəzi görkəmli mədəniyyət nümayəndələrindən də rast gəlirik.
Beləliklə, məsələn, görkəmli hüquqşünas, universitet professoru, natiq, siyasət adamı, keçmiş ictimai təhsil naziri cənab AC Arion mənim antisemitizmimə görə mənə işarə etdi, Deputatlar Palatasının plenar iclasında apostrof - Mənə mağara adamı deyən belə bir adamdan “məşhur” deyə bilərik.
Yəhudilərə gəlincə, onların antisemitizmlə bağlı izahatları daha xarakterikdir.
Adi klişedən başqa, "nifrət və vəhşiliklə" - təbii ki, səbəbsiz, motivləri müzakirə etməkdən çəkinmirlər - onların fikrincə, antisemitizm dəlilikdir, intellektual degenerasiyadır, ruhun əzabıdır. Ən görkəmli müasir yəhudi “ziyalılarından” biri, orta əsrlərdə məşhur Talmud şərhçisi Rasinin nəvəsi kimi məşhur mənşəli doktor K. Lippe bizə belə baxır.
goyimin ən yaxşısı).

Həkim. K. Lippe, MD, Qalisiyadan gəldi və İasidə məskunlaşdı və burada bir qadını abort edərək öldürdüyünə görə xidmət etdi və hətta alman dilində xüsusi bir əsər yazdı: Psixi Xəstəliyin Simptomları - Antisemitizm (1887) .
Parazit yəhudilərin antisemitizmə qarşı istifadə etdikləri arqumentlərin yəhudiləşmiş yəhudilərin arqumentləri kimi çox zəif olduğunun və həmişə eyni olduğunun sübutu olaraq, İttifaqın rəsmi orqanı olan Curierul Israelit (“The Israelite Courier”) nəşrini təqdim edirik. Naturalized Yəhudilər bu cümə, 15-ci nəşrinin redaksiyasında deyir

1922-ci ilin sentyabrı, böhtan başlığı altında - Aparare'a Nationala ("Milli Müdafiə") qəzetində yazan bizə - "Bir dəstə xəyanətkarlar".

Bu antisemitlərdə hisslərin azğınlığına çatan bir intellektual degenerasiya vəziyyəti, toxunulanları yalana və böhtana sövq edən bir növ psixi sadizm mövcuddur. Gördüyünüz kimi, bu, çox sadə, həm də son dərəcə sadəlövh bir izahatdır: bütün deyilənlər

Yəhudilərə qarşı yalan və böhtandan ötəri müəyyən bir intellektual degenerasiya var. Antisemitizmin tərifi - yəhudilərə və yəhudilərə görə - bu iki sözlə, təbii olaraq "antisemitlərin" vəhşiliyi və dəliliyi ümumiləşdirilir. O ki qaldı yəhudilərə ictimai bir hadisə kimi, onlar bu “izah”a belə girmirlər. Sanki onlar yox idi. Məhz bu vəhşilik və çılğınlıq bütün dövrlərdəki bütün xalqları, misirliləri, farsları, romalıları, ərəbləri, eləcə də müasir millətləri bu günə qədər yəhudiləri milli təhlükə hesab etməyə və onlara qarşı tədbir görməyə vadar edirdi.

Məhz bu vəhşilik və çılğınlıq bütün xalqların mədəniyyətinin ən görkəmli nümayəndələrinin, məsələn, Siseron, Seneka, Tasit, Məhəmməd, Martin Lüter, Giordano Bruno, Böyük Fridrix, Volter, II İosif, I Napoleon, Goethe, Herder Ludwig Feuerbach, Richard Wagner, Bismark, Rudolf Virchow, Theodor Billroth,, Immanuel Kant, Fichte, Schopenhauer, Charles Fournier, Eugen Dfihring - və saysız-hesabsız başqaları bütün sahələrdə yəhudilərə qarşı çıxış etdilər.

Nəhayət, Simion Barnutiu, BP Hajdau, Vasile Alecsandri, Vasile Conta, Mixail Eminescu kimi mədəniyyətimizin ən görkəmli nümayəndələrinin antisemitizmini vəhşilik və dəlilik izah edir.

Vəhşi və çılğın: bütün bunlar, Sivilizasiyalı və yaxşı davranışlı: Yəhudilər və Yəhudilər: mövcud deyil və Yəhudiləşənlərin vəhşiliyi antisemitizmi sosial fenomen kimi izah edə bilmir, biz bunu antisemitizm nəzəriyyəsi adlandıracağıq. .

Bizim nəzəriyyəmizə görə, antisemitizm konstitusiyasında üç mərhələni ayırd etməliyik: instinkt, vicdan, elm.

İnstinkt həmişə öz maddi maraqları ilə maraqlanan kütləni xalq hərəkatları vasitəsilə yəhudi parazitizminə qarşı durmağa sövq edirdi, çox vaxt ümumiləşdirilmiş və qanlı, çünki bu, dünyada bir çox başqaları arasında olduğu kimi, məsələn, Ukraynada kazakların dəhşətli hərəkatı buna səbəb olmuşdur. 1649-cu ildə 250.000-dən çox yəhudinin öldüyü Boqdan Hmelnişçi.

Yəhudi təhlükəsi haqqında şüur tədricən, ilk növbədə təhsilli siniflərdə oyanır. Sonra yayılır və kütlələrə nüfuz edir. Birinci qrup xalqa qoşularaq onların tələblərini dəstəkləyir. Beləliklə, sonuncular tədricən şüurlu olurlar.

Elm qismən tədqiqatdan başlayır, o vaxta qədər - yalnız bizim dövrümüzdə - öz məqsədinin müəyyənləşdirilməsinə, yəni yəhudiliyi ictimai bir hadisə kimi öyrənməyə, gizləməyə çalışdığı mühitdən uzaqlaşdırılaraq, onun insan problemi olduğu qənaətinə gəlməyə, həqiqətdə, həlli tapılmalı olan ən böyükdür.

İndiyə qədər aparılan qismən araşdırmaların əldə etdiyi nəticələrə əsasən deyə bilərik ki, bunlar elmin antisemitizmini təşkil edir. Bu, antisemitizm elmi ilə qarışdırılmamalı olan əsasdır, onları fərqləndirən cəhət budur. onların müxtəlif məqsədləri. Və bu elmin məqsədyönlü tərifi, onu özlüyündə həqiqi bir elm kimi açıq şəkildə nümayiş etdirir:

Antisemitizm elminin obyekti sosial problem olaraq yəhudiliyə malikdir, buna görə də onun həllinə kömək edə biləcək bütün elmlərin sintezi mütləqdir.

Qismən araşdırmaları ilə yəhudiliyin biliyinə töhfə verən bu elmlərin nə olduğunu artıq görmüşük. Antisemitizm elmi bundan belə istifadə edir onların tapıntıları bir həll yolu tapmalıdır.

Tarix göstərir ki, yəhudilər ən qədim dövrlərdən başqaları arasında sərgərdan, köçəri, tarlasız xalq olublar. Antisemitizm elmi müəyyən edir ki, belə köçərilik oturaq kənd təsərrüfatı xalqlarının rifahına ziddir və buna dözmək olmaz.

Antropologiya yəhudilərin semitlər, arilər, qaradərililər, monqollar kimi öz aralarında fərqlənən bir-birinə bağlı olmayan irqlərin qarışığı olduğunu müəyyən edir. Antisemitizm elmi yəhudi millətinin mədəniyyət sahəsindəki nöqsansızlığını bu miscegenizasiyanın nəticəsi kimi izah edir və göstərir ki, bu

Mestizo digər xalqların mədəniyyətinə heç bir töhfə verə bilməz, onlar yalnız saxtalaşdıraraq xüsusiyyətlərini denaturasiya edirlər.

İlahiyyat müəyyən edir ki, yəhudi dini öz Allahı Yahve ilə digər xalqlardan başqa seçilmiş və müqəddəs xalq (am kodları) hesab edilən yəhudilər arasında bağlanmış xüsusi əhdə əsaslanan eksklüziv dindir.

Antisemitizm elmi ciddi şəkildə belə qənaətə gəlir ki, belə bir konsepsiya yəhudilərlə hər hansı dinc əməkdaşlıq və ya hər hansı assimilyasiya imkanlarını istisna edir.

Siyasətdə deyilir ki, hər yerdə, başqa millətlərin daxilində yəhudilərin dövlət daxilində dövlət təşkil edən özünə məxsus ictimai təşkilatı var. Antisemitizm elmi belə nəticəyə gəlir ki, yəhudilər bütün dövlətlərin mövcudluğu üçün təhlükəli olan anarxik elementdir.

Siyasi İqtisadiyyat müəyyən edir ki, yəhudilər bütün dövrlərdə, hətta Fələstində belə, özləri birbaşa istehsalçı deyil, başqa xalqlar üzərində sıxışdırılmış, onların əməyini istismar edən bir xalq kimi yaşamışlar. Antisemitizm elmi deyir ki, istənilən xalqın öz məhsuldar əməyini insanların varlığını təhlükəyə ataraq parazit kimi yaşamasına dözə bilməyən yəhudilərin istismarından müdafiə etmək hüququ var.

Fəlsəfə yəhudiliyin həyat anlayışının bəşəriyyətin tərəqqisinə zidd bir anaxronizm olduğunu müəyyən edir. Antisemitizm elmi sivilizasiya qarşısında bir vəzifə qoyur ki, bu mədəni dəhşət bütün xalqların birgəsəyi ilə aradan qaldırılsın.

Antisemitizm elmi öz nəticələrini müxtəlif, lakin fərqli xüsusi elmlərin obyektiv olaraq müəyyən etdiyi şeylərə əsaslanır - bütün bunlar mütləq eyni nəticəyə gətirib çıxarır: Yəhudilərin digər xalqların arasından çıxarılması, onların qeyri-təbii və parazit mövcudluğuna son qoyulması. artıq dözə bilməyən bütün xalqların sivilizasiyasına və sülhünə zidd olan anaxronistik konsepsiyaya.

Bu antisemitizm nəzəriyyəsi, göründüyü kimi, antisemitizmi iki fərdi ifadəyə - əslində, kütləvi şəkildə təzahür etdirdikləri anda sosial problemə çevrilən yəhudi və yəhudiləşdirilmiş nəzəriyyədən fərqlənir: vəhşilik və döyülmə. - və bunu da izah edir.

Antisemitizm instinkti bəzən vəhşilik və nifrətlə müşayiət oluna bilər.
Çünki instinkt kordur - deyirlər - həyatı qorumaq üçün vacib olsa da.
Antisemitizm haqqında şüur, nə qədər "vəhşi" olsa da, instinktlərə əlavə olunur, onun impulslarını gücləndirir.
Çünki insan “mədəni” olmaq üçün ilk növbədə mövcud olmalıdır.
Antisemitizm elmi nəhayət, insanların vicdanını daha da işıqlandıraraq, onların instinktlərini və şiddətli püskürmələrini tam təmin edərək, onların səbəbinin - yəhudilərin parazitizminin üzə çıxması ilə qanuniləşərək, nəhayət, bu fenomeni izah etməyə nail olur.
Beləliklə, o, bizə yəhudilik probleminin elmi həllinin düsturunu verir, onu başa düşmək üçün yalnız tətbiq etməli olduğumuz müasir antisemitizm bütün enerjiləri birləşdirir: instinkt enerjisini, vicdan enerjisini, elmin enerjisini, zəmanəmizin sivilizasiyasının ən böyük problemini, yəni yəhudi problemini həll etmək iqtidarında olan nəhəng ictimai qüvvə formalaşdıran həqiqət tam üzə çıxdı. Yəhudilər və yəhudilər bu böyük gücə qarşı nə edirlər, öz parazitliklərinin məhv edilmiş varlığını uzatmağa çalışırlar?
Biz gördük: klişelər, söyüşlər və şıltaqlıqlar.

'Antisemitlərimizin vulqar yəhudi fagiyası...' 'onlar sivil dünyanın gözündə bizi güzəştə gedir...', 'Orta əsrlərin təqib arsenalından qazılmış paslı silahlar...', 'Heyvanlığın qızışdırılması kütlələrdə instinktlər məşhurdur...', 'Asiya impulsları...', 'dəlilik...', 'psixi sadizm. '

Bütün bunlar bizim antisemitizmimizə qarşı çıxdıqları arqumentlərdir, çünki onların öz axmaqlıqları ilə buna son qoya biləcəklərini düşünərək, köçəri parazitizmin üsyan etdiyi bütün millətlərin içində qisasçı enerji qaynayarkən, başqa heç nə yoxdur. "

AC Cuza, Apararea Nationala ("Milli Müdafiə") № 16, 15 noyabr 1922, ilk il.

XRİSTİYAN TƏLƏBƏLƏR DERNEĞİNİN TƏNDİDİ

1922-ci il mayın 20-də məhdud iclasda rektorun dəstəklədiyi müxaliflərin qalıqlarının əlində olan Yassı Tələbələrinin Ümumi Assosiasiyasını ləğv etdik və bu gün də yaşayan “Xristian Tələbələr Assosiasiyası”nı yaratdıq. Biz başlayanda kiçik bir qrup idik, sonradan Hüquq Tələbələri Assosiasiyasına çevrilən tələbə dərnəyi qurduq və indi nəhayət, bizim zəhmətimizdən Xristian TƏLƏBƏLƏR ASSOCIATION adı altında əsl ümumi tələbə birliyi yaranırdı ki, ürəklər Bütün Iasi tələbələri vuruşurdu, lakin 1919-cu ildən fərqli olaraq fərqli bir tələbə qrupu.

Bu məqamda ruhumda xeyli həzinlik olmadan, üç illik döyüşdən və bu qədər sınaqların odunda bişmiş əziz dostluqlardan sonra universitetdən, tələbəlik həyatından, döyüş yoldaşlarımdan ayrılacağım günə yaxınlaşırdım. Buraxılış imtahanını verməyimə cəmi bir ay qalmışdı və mən getməli olduğum fikrindən vaz keçə bilmədim ki, biz 1919-cu il orta məktəbin məzunları, qəlbimizi bu qədər sıx bağlayaraq dağılışacağıq, Allahım. yalnız bilir. ölkənin hansı guşələrinə . Məhz buna görə də biz öz varislərim, Hüquq Tələbələri Assosiasiyasına Sava Margincanu və Xristian Tələbələr Assosiasiyasına İlie Qarneatanı təyin etdikdən sonra, ən çox birlik hiss edən 26 yoldaş, harada olsaq da, bizi tələbələr kimi birləşdirən inanc uğrunda mübarizə aparacaqlarına söz verdilər. Universitetdə . Hamımız o andı imzaladıq, şüşəyə qoyduq, sonra basdırdıq. Mən məzuniyyət dərslərimi keçdikdən sonra döyüşdən daha yeni olan 46 nəfərlik ikinci qrupdan başqa bir səs verildi. Onlar dörd gün ərzində gələcək fəaliyyətimizlə bağlı ən xırda təfərrüatları beynimizdə aydınlaşdıran görüşlər keçirdiyimiz Husidə mənim qonaqlarım idi. Burada atam bir neçə dəfə yoldaşlarımla danışır, onları döyüşə həvəsləndirirdi. Beləliklə , xalqımız üçün daha gözəl, daha ədalətli günlərin həsrətini ruhumuzda daşıyaraq yollarımızı ayırdıq.

ŞƏRƏF VƏZİFƏSİ

Aşağıda imza edənlər, İasi Universitetinin tələbələri, Rumıniya xalqının torpaqlarımızı mənimsəmiş və ölkə rəhbərliyini ələ keçirməyə meylli olan yad xalq tərəfindən mövcudluğu ilə təhdid edildiyi çətin vəziyyəti dərk edərək; övladlarımızın səfalət və səfalət üzündən öz torpaqlarından qovulmuş özgə torpaqlarda sərgərdan gəzməməsi, xalqımızın yad xalqın zülmündən qan axmaması üçün yeni və müqəddəs bir ideal, Və tənimizi qorumaq ideyası ətrafında qətiyyətlə ucalırıq. yəhudi işğalına qarşı.

Məhz bu ideal ətrafında İasi Universiteti Xristian Tələbələr Assosiasiyasını yaratdıq. Məhz qəlbimizdəki bu idealla biz salonları tərk edirik bu gün məktəbdən.

Harada oluruqsa olsunlar, ədalətimiz üçün, xalqımızın təhlükə altında olan həyatı üçün mübarizə aparmağı özümüzə əsas şərəf borcumuz hesab edirik. Bu səbəbdən, biz bu gün, 27 may 1922-ci il şənbə günü toplaşaraq, özümüzü ümumi bir öhdəliyə götürürük ki, bütün ölkəyə yayılaraq, gəncliyimizdə bizi canlandıran odu hər yerə aparacağıq ki, kədərli qəlblərimizi işıqlandıraq. insanlar həqiqətin məşəli, onların bu torpaqlarda azad yaşamaq haqqıdır.

Bu gün də arxada qoyduğumuz və üzvlərini dəstəklədiyimiz Assosiasiya ilə daima ortaq mübarizəmizdə bizi birləşdirəcək mərkəz nöqtəsi olaraq daha sıx əlaqə saxlayacağıq. Biz 8 ildən sonra, yalnız 1930-cu ildə, mayın 1-dən mayın 14-dək İasi Universitetində yenidən görüşəcəyik. Üzvlük Komitəsi bütün üzvlərin həmin gündən iki ay əvvəl xəbərdar edilməsini təşkil edəcək və onların gəlişini təşkil edəcək. Bizi bu Assosiasiya vasitəsilə izləyən, öz işlərini vətən qurbangahında təsbit etmək anlayışını nümayiş etdirməli olan bütün tələbələr nəsillərini həmin il və o gün İasi Universitetində bizə qoşulmağa dəvət edirik.

27 may 1922-ci il

Korneliu
Zelea-Codreanu-Husi N.
Nadejde, 21 Universitet St.-
İasi Qriq. Ghica, 23 Carol St.-Iasi I.
Sərbu,
Rudi, Soroca County Grigoriev Eusevie,
Caragaiani, Cetatea-Alba County Ilie Gameata, 40 Muzelor St.-
Iasi Alexandru P. Hagiu, Chetresti-Vaslui Loan Blanaru,
Tabacari St. 35 -Husi Constantin C. Zotta, 13 Mayor
Teleman.
Husi A. Ibraileanu, 3 Ghica Voda St.-Galati M.
Berthet, Purcari, Cetatea-Alba County Iacob I.
Filipescu, Tg.
Falciu, Falciu County Leonid Bondac, 5 I. Heliade Radulescu
St.-Soroca C. Madarjac, 71 Apostol St.-
Galati 1. Miclescu, 165 Portului St.-Galati lonel 1.
Teodoreanu,
Muzelor-Galati Laseu Nicolae, Sinadino st. 22-Kişinov
Bobov Mixail, Podolskaia st. 85-Kişinov Mixail V.

Sarbul, Mascauti, Orhei County Nicolae B.
Ionescu, 59 Constantin
Brancoveanu St.-R-Sarat Pavel Epure-Cetatea-
Alba, Cathedral Gh.
Boca, Balaceana,
Suceava County Vasile Nicolau, 61 Lascar Catargiu St.-Husi Andronic
Zaharia, Partestii de Sus, Bucovina Vasile N.
Popa, Paunesti, Plutna County Vasile Corniciuc, Putrauti,
Suceava County Nicolae N. Aurite, Tereblecea, Siret
County Gr. Mihuta, Scheia, Suceava County Ciobanu
Stefan, 9 Sturza St.-Suceava Eugeniu
Cardeiu, Bilca, Radauti County Eug. N.
Manoilescu, Epureni, Falciu Viadimir qraflığı

Frirnu, Calmatui, Cahul Gh County.
Zarojeanu, 40 Muzelor St.-Iasi
Prelipceanu Tit. Vasile, Horodnicul de jos, Radauti
County Prelipceanu Gr. Vasile, Horodnicul de
jbs, Radauti County Constantin Darie, Horodnicul de
Sus, Radauti County Pasearu krediti Stefan,
Tereblecea, Siret County Mihail I. Babor, Balaceana,

Suceava County Sava Margineanu, Stroesti,
Suceava County Taranu Traian, Suavace
County, Suavace County . Pistuga, Tarnauca,
Dorohoi County Dragomir Lazarescu, Tarnauca,
Dorohoi County Constantin C.
Campanu, Scheia, Suceava D. Porosnicu
County, Gurmezoaia, Falciu N. Gh. Ursu, Malusteni,
Covurlui C. Ghica County,
23 Carol St.-Iasi

UNİVERSİTET TƏHSİLİMİN SONUNDA

Evdə universitetdə keçirdiyim üç il gözümün önündən keçdi və öz-özümə sual verdim: bu qədər maneələri necə dəf edə bildik; minlərlə insanın mentalitetinə, iradəsinə necə qalib gələ bildik; kollec senatlarını necə məğlub edə bilərik; və bütöv bir düşmən mətbuatının cəsarətini necə yumşalda bilərdik? Bizim muzdluları işə götürməyə, qəzetlər çıxarmağa, kəndə getməyə, bu əsl müharibəni qızışdırmağa pulumuz var idimi? Heç nəyimiz yox idi.

Mən özümü o ilk döyüşə atanda bunu başqasının təkidi ilə, yaxud hansısa çaşqınlıq nəticəsində, ya da yerinə yetirməkdə mənə tapşırılan hər hansı bir qərar, hətta böyük və uzunmüddətli daxili impulsla etmədim. qarışıqlıq və ya düşüncə. bu problemi dərindən düşündüm. Heç bir şey. Bu döyüşə necə girdiyimi təsvir edə bilmədim.
Bəlkə də öz qayğıları, düşüncələri ilə küçədə gedən, evi yandıran yanğından təəccüblənən, paltosunu çıxaran, alov bürüyənlərin köməyə hoppanan adam kimi. Mən 19-20 yaşlı bir gəncin ağlı ilə gördüyüm hər şeydən anladım ki, biz ölkəmizi itiririk, artıq ölkəmiz olmayacaq, yoxsul və istismara məruz qalmış kasıb rumın işçilərinin şüursuz əməkdaşlığı nəticəsində, hakim və dağıdıcı yəhudi qoşunu bizi udacaqdı. Mən ürəyimin diktəsi ilə, ən kiçik sürünən qurdun belə sahib olduğu müdafiə instinkti ilə hərəkət etdim, sadəcə özünü qorumaq instinkti ilə deyil, bir hissəsi olduğum insanları müdafiə etmək üçün. Beləliklə, hər zaman məndə belə bir hiss var idi ki, bütün insanlar bizim arxamızda, bütün canlılarla, vətəni üçün şəhid olanların hamısı ilə, gələcək nəsilləri ilə; xalqımızın bizim vasitəmizlə vuruşduğunu və danışdığını, bu tarixi varlıq qarşısında düşmənlərin sayı nə qədər çox olsa da, bizim dağıtacağımız və məğlub edəcəyimiz bir ovuc bədbəxt insanlardan başqa bir şey deyil.

Odur ki, bizim içimizdə bir dəstə dəli gəncin vuruşduğuna inanaraq, əslində vuruşub öz adamlarını vuran düşüncəsiz universitet senatlarından tutmuş bütün rəqiblərimiz uğursuzluğa düçar oldular. Hər kəsi öz yerinə qoyan təbiət qanunu var; Təbiətə qarşı üsyan edənlər, Luciferdən bu günə qədər, bütün bu üsyançılar, çox vaxt çox ağıllı, həmişə müdriklikdən məhrum olsalar da, sərsəmləşdilər.

Bu təbii qanun, bu müdrik nizam çərçivəsində hər kəs döyüşə bilər, öz aralarında döyüşmək hüququna malikdir. Bunun xaricində, ona qarşı, bu əmrlə heç kim edə bilməz cəzasız və yenilməz aktivləşdirin. İnsan orqanizmində qan kürəcikləri onun strukturunda qalmalı və onun xidmətində olmalıdır. Təkcə kürə orqanizmə qarşı təşviş etsə deyil, daha az iş görəndə, yəni öz xidmətində olanda, yalnız özünü qane edəndə, özündən kənarda başqa məqsəd və idealı olmayanda üsyan olardı. o sizin öz Tanrınız olanda.

Şəkildəki və xalqının xidmətində olan fərd. İnsanlar öz Tanrılarının və Allahın qanunlarının quruluşu və xidmətindədirlər.

Bunları anlayan, tək olsa da, qalib gələcək. Kim anlamazsa, məğlub olar. Bu düşüncələrin təsiri ilə üçüncü universitet ilini bitirirəm. Təşkilati baxımdan biz lider və nizam-intizam ideyasını yaratmışdıq. Demokratiya nəzəriyyə ilə əldə edilən fərziyyə və ya inamla deyil, istisna edildi.

Biz əvvəldən anti-demokratiya yaşadıq. Mən həmişə rəhbərlik edirdim. Üç il ərzində cəmi bir dəfə Hüquq Tələbələri Assosiasiyasının prezidenti seçildim.
Bütün başqa vaxtlarda məni lider edən döyüşçülər deyildi, amma mən onları izləmək üçün seçdim. Mənim heç vaxt komitələrim olmayıb və heç vaxt təklifləri səsverməyə qoymamışam. Ancaq nə vaxt ehtiyac duysam, hamı ilə məsləhətləşirdim, amma öz məsuliyyətimlə özüm qərarlar verirdim. Ona görə də bizim kiçik qrupumuz həmişə sarsılmaz bir vahid olub. Fəaliyyət və ya nəzəriyyə məsələlərində bir-biri ilə ziddiyyət təşkil edən, bölünmüş fikirlər, çoxluq və ya azlıq qrupları yox idi.

Bütün digər qruplarda isə bunun əksi doğru idi. Buna görə də məğlub oldular.

qəlbimizdə daim yanan, yolumuzu işıqlandıran alov kimi böyük bir iman; bir-birinə böyük və unudulmaz sevgi, böyük intizam, döyüş zamanı qərar və tarazlıq

döyüş planının çəkisi; bunlar, ölkəmizin və Allahın xeyir-duası bizi bu üç ildə qələbəyə inandırdı.

1922 İLİN YAYI

1922-ci ilin yayı sakit keçmədi. Moldova şəhərlərindəki Rumıniya milli və ya kommunal teatrlarının səhnələrində “Kanapof” truppası tərəfindən yəhudi pyesləri yəhudi dilində nümayiş etdirilməyə başladı. Rumın xalqının milli-mənəvi tərbiyəsi üçün nəzərdə tutulmuş bu qurumun özgəninkiləşdirilməsinin başlanğıcını görən gənclərimiz bunu təhlükə hesab edirdilər. Ticarətdə, sənayedə müsadirə edilən Rumıniya torpağının və qruntunun zənginliyi, mətbuatda bir gün biz də özümüzü milli teatrlarımızın səhnələrindən müsadirə görəcəyik. Teatr məktəb və kilsə ilə birlikdə tənəzzülə uğramış xalqı öz hüquqları və tarixi missiyası haqqında məlumatlılığa yüksəldə bilər. O, bir xalqı azadlıq mübarizəsinə hazırlaya və motivasiya edə bilər. Bundan sonra hətta bu qala da əlimizdən alınacaq. Rumınların təri və pulu ilə tikilən teatrlarımız yəhudilərə öz qüvvələrini bizə qarşı mübarizəyə hazırlamaq və gücləndirmək üçün xidmət edəcək. Digər tərəfdən, bu Rumıniya mərhələlərindən onlar biz rumınlara “mənəvi qida” kimi xidmət edəcəklər, bütün bunlar bizim milli mənəviyyatsızlaşmamıza, mənəvi tənəzzül və məhvimizə töhfə verəcək.

Bu yeni anti-Rumıniya hücumuna qarşı mövqe tutmaq başqalarının, yəni hökumətin, hər hansı bir orqanın və ya müəllimlərin vəzifəsi idi. Amma heç biri alınmadı. Yalnız gənclər ən yaxşı şəkildə reaksiya verdilər, zərbələri riskə atdılar, saysız-hesabsız təhqirlərə məruz qaldılar, heç bir yerdə dəstək tapmadılar. Bu döyüş bütün şəhərlərdə: Husi, Bariad, Botosani, Pascani və s.-də orta məktəb şagirdlərinin hər yerdə kömək etdiyi İasialı tələbələr qrupu tərəfindən aparıldı.
Onlar yəhudilərlə dolu salonlara girdilər, Şeytanın ifaçılarına əllərindən gələni atdılar və onları səhnədən qovdular.

rumın.

Bəlkə - bəziləri deyə bilər - qeyri-sivil bir şəkildə. Mən də deyin, bəlkə. Halbuki, yad bir xalq üçün bu nə qədər mədənidir ölkəmin bütün mallarını bir-birinin ardınca talamaq? Eyni millətin mənim mədəniyyətimi zəhərləyib, sonra da məni öldürmək üçün səhnəyə çıxarması nə dərəcədə mədənidir? Rusiyada yəhudilərin istifadə etdiyi vasitələr nə dərəcədə mədəni idi? Milyonlarla insanı məhkəməsiz qətlə yetirmək nə dərəcədə mədənidir? Kilsələri yandırmaq və ya onları kabareyə çevirmək nə dərəcədə mədənidir?

Özüm üçün, yoxsulluğumda və kasıb güclərimlə özümü hücuma qarşı bacardığım qədər müdafiə edirəm - əgər bacararamsa, çap olunmuş sözlə; hakimiyyət orqanlarının köməyi ilə, əgər onlar hələ də rumındırsa; sözlə, kimsə dinləsə; zorla, son çarə olaraq və hamı sussa. Özünə xəyanət edərək və ya fitri qorxaqlığı ilə vətənini müdafiə etməyən və ya heç reaksiya verməyən ləyaqətsiz və satqındır.

Hər halda, bu dava bir etiraz idi, qorxaq və qorxunc bir sükutun içində yeganə etiraz idi. Ertəsi gün 15 nəfərlik gəncin 3-4 min yəhudi ilə teatra girməsi asan olmadığından, yoldaşlarımız zərbələr və yaralarla dolu qayıtdılar; və xüsusilə, onlar bizim rumınların təhqir və təhqirləri ilə məyus halda qayıtdılar.

Özümə tez-tez sual verirəm: bu qədər zərbələr, hər tərəfdən bu qədər məzəmmətlər qarşısında bizi bu qədər kiçik qrupa nə saxladı? Heç bir yerdə dəstək tapmadıq. Hamımıza qarşı bu mübarizədə tək dayağı özümüzdə tapırıq; Vətənimiz, xalqımız uğrunda vuruşan, əziyyət çəkən, şəhid olanların hamısı ilə bərabər milli taleyimizin böyük yolunda getdiyimizə əminliklə.

ALMANİYADA

Mən 1922-ci ilin payızında Yassıya qayıtdım. Orada öz köhnə fikrimi, siyasi iqtisad üzrə təhsilimi davam etdirmək üçün Almaniyaya getmək və eyni zamanda ideyalarımızı və inanclarımızı mənimsəmək niyyətimi həyata keçirməyə çalışmaq barədə köhnə fikrimi yoldaşlarımla bölüşdüm. xaricdə . . Biz araşdırmalarımıza əsaslanaraq çox yaxşı başa düşdük ki, yəhudi problemi beynəlxalq xarakter daşıyır və buna görə də reaksiya beynəlxalq miqyasda olmalıdır; istisna olmaqla, bu problemin tam həllinə nail olmaq mümkün olmamışdır

bütün xristian xalqlarının hərəkəti ilə yəhudi təhlükəsini dərk etməyə başladılar.
Amma nə pulum, nə də paltarım var idi. Yoldaşlarım mənə bir az paltar verdilər və məbləği borc aldılar

Mühəndis Qriqor Bejandan hər ay ödənilməli olan 8.000 lei, hər biri öz qabiliyyətinə görə töhfə verirdi. Bu pulla ayrıldığım, indi döyüşü davam etdirmək üçün evdə qalanların hamısının müşayiəti ilə stansiyaya qədər Berlinə getdim.

Onlar Berlinə çatanda iki tələbə dostu Balan və C.Zotta böyük köməklik göstərdilər. Universitetə sənəd verdim. Qeydiyyat günü milli geyimimi geyindim və dekanın qədim ənənəyə sadiq qalaraq hər yeni abituriyentlə əl sıxdığı o gözəl mərasimə getdim. Universitetin salonlarında rumın geyimimə görə ümumi maraq hədəfinə çevrildim.

1922-ci ildə Almaniya ilə bağlı bu sətirlərin oxucusunu xüsusilə iki sual maraqlandıra bilər - ümumi vəziyyətə və antisemitizm hərəkatlarının statusuna nəzər salmaq.

Məğlubiyyətlə bitən müharibənin yaraları hələ də qanaxırdı. Maddi səfalət Berlini və ölkənin qalan hissəsini bürüdü. Son zamanlar mühüm sərvət mərkəzi olan Ruhr vadisi də işğal edilmişdi. Mən brendin kəskin və fəlakətli düşməsinin şahidi idim. İşçi məhəllələrində çörək, yemək, işsizlik, yüzlərlə uşaq yoldan keçənlərə yaxınlaşır, yalvarırdı. Brendin düşməsi alman aristokratiyasını da eyni səfalətə atdı. Bir az pulu olan insanlar

günlər qəpiksiz idilər. Torpaqlarını, daşınmaz əmlakını satanlar baha qiymət ilğımına cəlb olunaraq bir neçə həftənin içində yoxsullaşdılar.
Yerli və xarici yəhudi kapitalistləri böyük sövdələşmələr bağladılar. Sərbəst valyutası olanlar cəmi bir neçə yüz dollara 50 mənzilli nəhəng binaların sahibi oldular. Möhtəşəm fırıldaqçılar bütün şəhəri gözdən keçirdilər.

Bu böyük bəlaya şərik olan bir neçə əcnəbi də var idi, onların arasında mənim də pulum yox idi. Gəldiyim 8000 ley xərclənib. Sonra aclıq başladı.
Ancaq ümumi iztirablar arasında onun öz əzabına dözmək daha asandır. Çətinliklər qarşısında asanlıqla əyilməyən bir tip olduğum üçün bədbəxtliyə boyun əymədim, onunla mübarizə aparmağa çalışdım.
Mən bütün imkanları öyrəndim və özümü ticarətə həsr etməyə qərar verdim. Mənə ölkədə ərzaq ehtiyatı alıb Berlinə gətirmək və sonra restoranlara satmaq üçün çox az kapital lazım idi. Bu fakt məni tətildən əvvəl həyat daha ucuz olan Jenaya köçməyə vadar etdi. Orada, alman xalqının mübarizə apardığı səfalət içərisində nizam-intizam ruhu, iş qabiliyyəti, vəzifə hissi, düzgünlük, dözümlülük gücü və daha yaxşı günlərə inam məni heyran etdi. Onlar sağlam xalq idilər və mən görürdüm ki, onlar özlərinin devrilməsinə imkan verməyəcəklər və naməlum güclərlə onları sıxışdıran bütün çətinliklərin qayasının altından qalxacaqlar.

Antisemit hərəkatı. Almaniyada sənədlərdə, manifestlərdə, nişanlarda antisemit tələbələri olan bir neçə siyasi təşkilat var idi, lakin hamısı zəifdir. Doktrinaçı Berlin, Yenadakılar kimi, yüzlərlə birliyə bölünmüşdü və antisemitlər çox az idi. Tələbə kütləsi problemi bilirdi, lakin qeyri-müəyyən idi.
Tələbələrin antisemit hərəkətindən, hətta İasininkinə bənzər doktrina oriyentasiyasından danışmaq olmazdı. 1922-ci ildə Berlində tələbələrlə çoxlu müzakirələr apardım, onlar şübhəsiz ki, bu gün hetterdirlər və mən fəxr edirəm ki, onların antisemitizm müəllimi olmuşam, onlara İasidə öyrəndiyim həqiqətləri çatdırmışam. Adolf Hitler haqqında ilk dəfə 1922-ci il oktyabrın ortalarında eşitdim. Mən Berlinin şimalında yaxşı münasibət qurduğum, "svastika" ilə məşğul olan bir işçinin yanına getmişdim. Onun adı Strumpf idi və Salzwedeler Strasse 3 ünvanında yaşayırdı. O, mənə dedi: "Deyilənə görə, Münhendə antisemitizm hərəkatı 36 yaşlı rəssam Hitler tərəfindən başlayıb. Mənə elə gəlir ki, o, biz almanların çoxdan gözlədiyi adamdır". Bu işçinin proqnozu yerinə yetirildi.
Mən həmişə onun intuitiv güclərinə heyran olmuşam, onun vasitəsilə ruhunun antennaları ilə onlarla insan arasından bir yad, vaxtından on il əvvəl, 1933-cü ildə uğur qazanacaq, bütün alman xalqını bir böyük komandanlıq altında birləşdirəcək birini seçə bilərdi. .

Berlində və təxminən eyni vaxtda böyük faşist püskürməsi xəbərini eşitdim: Romaya yürüş və Mussolininin qələbəsi. Mən öz ölkəmin qələbəsi kimi sevindim. Dünyanın müxtəlif yerlərində öz xalqına xidmət edənlər arasında, xalqların məhvinə çalışanlar arasında qohumluq əlaqəsi olduğu kimi, rəğbət qohumluğu da var.

Əjdahanın üstünə basan igid Mussolini bizdən idi, ona görə də bütün əjdahanın başı onun üstünə düşdü, ölümə and içdi. Bizim üçün, digərləri üçün o, parlaq olacaq

Şimal ulduzu bizə ümid verir; o hidranı məğlub edə biləcəyinə canlı sübut olacaq; qələbənin mümkünlüyünün sübutu.
"Ancaq Mussolini antisemit deyil. Boş yerə sevinirsən" deyə yəhudi mətbuatı qulağımıza pıçıldadı. Söhbət nəyə sevindiyimizdən getmir, mən deyirəm, söhbət antisemit deyilsə, siz yəhudilərin onun qələbəsinə niyə üzüldüyünüzdən gedir. Yəhudi mətbuatının dünya miqyasında ona qarşı hücumunun məntiqi nədir? Rumıniyada Siret vadisində Ciangai [daha kiçik bir etnik qrup] olduğu qədər İtaliyada yəhudilərin sayı o qədər çoxdur. İtalyan antisemit hərəkatı rumınların Ciangailərə qarşı hərəkata başlaması kimi olardı.

Amma Mussolini Rumıniyada yaşasaydı, antisemit ola bilməzdi, çünki faşizm ilk növbədə öz millətini onu təhdid edən təhlükələrdən qorumaq deməkdir. bu təhlükələrin məhv edilməsi, millətiniz üçün həyata və şöhrətə aydın bir yol açılması deməkdir.

Rumıniyada faşizm yalnız Rumıniya xalqını təhdid edən təhlükələrin aradan qaldırılması, yəni yəhudi təhlükəsinin aradan qaldırılması və rumınların can atmaq hüququ olan həyata və şöhrətə azad yolun açılması demək ola bilərdi. Yəhudilik masonluq, Rusiyada isə kommunizm vasitəsilə dünyaya hakim oldu. Mussolini İtaliyanı ölümlə hədələyən iki yəhudi başını evdə məhv etdi: kommunizm və masonluq. Orada yəhudiliyin iki təzahürü ilə kökü kəsildi. Ölkəmizdə bunu mövcud olanlar yox etməli olacaqlar: Yəhudilər, Kommunistlər və Masonlar. Bu fikirlərdir ki, biz gənc rumınlar, ümumiyyətlə, yəhudilərin bizi Mussolininin qələbə sevincindən məhrum etmək cəhdlərinə qarşıyıq.

TƏLƏBƏ HƏRƏKATI

10 DEKABR 1922-ci il

Mən hələ Jenada idim, bir gün bütün universitetlərdən Rumıniya tələbə heyətinin döyüşə qalxması xəbəri məni təəccübləndirdi. Rumıniyalı gənclərin bu kollektiv nümayişi, heç kimdən şübhələnmədən, millətin dərinliklərindən qalxan bir vulkan püskürməsi idi. Bu, ilk dəfə olaraq, Transilvaniyanın ürəyi olan Klujda özünü göstərdi, millət hər dəfə çıxılmaz vəziyyətə düşəndə mövqe tutdu, sonra, demək olar ki, eyni vaxtda, bütün digər universitet mərkəzlərində şiddətlə püskürdü.

Əslində, dekabrın 3-ü və 4-ü Buxarest, İasi və Cernautidə böyük küçə nümayişləri oldu. Rumıniyanın bütün tələbə heyəti sanki böyük təhlükə anında ayağa qalxdı. Tarix boyu tez-tez təhlükə ilə üzləşən bu dünya irqi mininci dəfə varlığını xilas etmək üçün gəncliyini təhlükə ilə üz-üzə buraxdı. Əvvəlcədən hazırlıq olmadan, heç bir müsbət və mənfi tərəfləri müzakirə etmədən, heç bir komitə qərarı olmadan, Klujdan olanlar hətta İasi, Cernauti və ya Buxarestdən olanları tanımadan möhtəşəm bir kollektiv həyəcanlandıran an. Qaranlıq gecənin ortasında şimşək çaxması kimi böyük kollektiv maarifləndirmə anı, bütün ölkə gənclərinin həyatda öz taleyini, həm də xalqının taleyini tanıdığı bir an.

Bu tale bizim milli tariximiz boyu parlaq şəkildə davam edir və Rumıniya gələcəyimiz boyu uzanır, xalqımız üçün arzuladığımız həyat və şərəfdirsə, bizim və nəvələrimizin izləməli olacağı həyat və şərəf yolunu göstərir. . Nəsillər bu taleyi izləyə bilər, ona yaxın qala bilər və ya ondan uzaqlaşa bilər, beləliklə, öz millətinə maksimum həyat və şərəf və ya maksimum şərəf və rüsvayçılıq bəxş etmək qabiliyyətinə malikdir. Bəzən yalnız nəsilləri tərəfindən tərk edilmiş təcrid olunmuş fərdlər bu hədəfə çata bilər. O an xalqdır, sizin adınıza danışırlar. Keçmişin bütün milyonlarla ölüləri və şəhidləri, sabahkı millətin həyatı kimi onlarladır.

Burada 99 faiz ola bilsə də, fikirləri ilə əksəriyyətin əhəmiyyəti yoxdur. Xalqımızın bu həyat taleyini müəyyən edən çoxluğun fikirləri deyil. Onlar, əksəriyyət, yalnız vicdan və fəzilət və ya şüursuzluq və tənəzzül vəziyyətinə görə ona yaxınlaşa və ya uzaqlaşa bilər. Xalqımız boyunlarını əcnəbilərin altına qoymuş milyonlarla quldan deyil, yad boyunduruğu qarşısında boyun əyməyən Avram İankunun, Tudorun, İanku Jianunun Horia boyunduruğu ilə bütün haiduci * vasitəsilə sağ qaldı, lakin özləri ilə şərəf və azadlıq qığılcımı daşıyaraq dağ cığırları ilə yuxarı qalxan ağızları olan hamballarını arxalarına qoydular. Bizimkilər qorxaq və tərbiyəli “çoxluqlar” vasitəsilə deyil, məhz onların vasitəsilə danışırdı. Nə olursa olsun, qalib gələcəklər və ya öləcəklər.

Çünki öləndə bütün insanlar öz ölümü ilə yaşayır və şərəfləri ilə şərəflənirlər. Onlar tarixdə günəşin şüaları ilə toranlıqda yuyulan yüksəkliklərdə qızıl mayaklar kimi parlayır, geniş düzənliklərdə isə nə qədər geniş və çox olsalar da, unudulma və ölümün qaranlığı çökür. Milli tarixə öz xalqının ömrünün taleyini fəda edərək yaşayıb qazanan yox, ancaq udsa da, uduzsa da, bu taleyindən yapışacaq. Rumıniyanın taleyi Allahın hikməti ilə əvvəlcədən müəyyən edilmişdir; Dekabrın 10-da Rumıniya tələbələri tərəfindən görülə bildi. Günün dəyəri də buradadır: bütün Rumıniya gəncləri işığı gördü. Dekabrın 10-da Buxarestə toplaşan bütün tələbə mərkəzlərinin nümayəndələri hərəkatlarının mahiyyəti hesab etdikləri on bəndi müəyyən etdilər və bu məqamların həyata keçirilməsini tələb edərək bütün universitetlər üçün ümumi tətil elan etdilər.

Dekabrın 10-u razılaşdırılmış fikirlərin formalaşdırılmasının dəyəri baxımından böyük deyil, lakin o zaman bütün Rumıniyalı gəncləri narahat edən həqiqətin mahiyyəti haqqında nümayəndələr nə qədər ifadə etsələr də. Bu gəncin ruhunun gördüyü işığa oyanması möcüzəsinə görə böyükdür; bu gəncdən bu qədər ürək gücü, bu qədər qəhrəmanlıq, bu qədər yetkinlik, o qədər məlum və naməlum qurbanlar, o qədər çox məzarlıq tələb edəcək müqəddəs müharibə elan etmək qərarına gəldiyinə görə!
1922-ci il dekabrın 10-u bu diyarın gənclərini böyük sınaqlara çağırdı.

* Əfsanəvi Robin Qud tipli kişilər. (Tr.)

Nə Buxarestdə olanlar, nə mən uzaqda olanlar, nə də bəlkə də orta məktəb şagirdi olan, lakin bu gün bu qədər həbsxanada yatan və ya yerin altında yatan başqaları bu günün bizi bu qədər təhlükədən keçirəcəyinə inanmazdılar. Vətənimizi müdafiə etmək üçün döyüşlərdə çoxlu zərbələr və çoxlu yaralar aldıq.

Buxarest, Kluj, İasi və Cernautidə liderlər tərəfindən deyil, öz intuisiya gücləri rəhbər tutaraq düşmənə üz tutan tələbə kütlələrinin dəhşətli püskürmələri baş verdi. Onlar ilk olaraq yəhudi mətbuatına baxırlar: Adevarul ("Həqiqət"), Dimineata ("Səhər"), Mantuirea ("Qurtuluş"), Opinia ("Rəy"), Lumea ("Dünya"), isti çarpayılar rumınlar üçün mənəvi infeksiya, zəhər və qarışıqlıq. Onları məhv etmək, həm də rumın xalqına düşmənin keşiyində durmalı olduqları cəbhə xəttinin təhlükəsini göstərmək üçün onlara müraciət edirlər. Mətbuata qarşı nümayiş keçirmək o deməkdir ki: onu milli maraqların düşməni elan etmək və bununla da rumınların diqqətini cəlb etmək ki, onlar yəhudilər və ya yəhudiləşmiş rumınlar tərəfindən yazılmış mətbuata aldanmağa, kor olmağa və ya rəhbərlik etməyə imkan verməsinlər.

Bu mətbuat dini ideyaya hücum edir, bununla da Rumınların mənəvi müqavimətini zəiflədir və onların Allahla əlaqəsini kəsir. Bu mətbuat antimilli nəzəriyyələr yayır, millətinə olan inamı zəiflədir, onları öz vətən torpağından, ona olan sevgisindən, hər zaman döyüş və fədakarlıq arzusu olan torpaqdan ayırır.

Bu mətbuat bizim Rumıniya maraqlarımızı yalandan təqdim edir, rumınları milli maraqlara zidd olan yollarla azdırır və istiqamətləndirir. Bu mətbuat ortabab ünsürləri və fəsad törətməyə qadir olan insanları yüksəldir ki, əcnəbi öz maraqlarını təmin edə bilsin və yəhudilik və onun mənafeyinə heç bir xeyir verməyən əxlaqlı insanları alçaldır.

Bu mətbuat millətin ruhunu zəhərləyir, sensasion cinayətləri, əxlaqsızlıqları, abortları, macəraları gündəlik və sistemli şəkildə ictimailəşdirir.

Bu mətbuat böhtandan Rumıniya döyüşçüləri üçün məhvedici silah kimi istifadə edərək, şeytani əzmlə həqiqəti öldürür və yalana xidmət edir. Ona görə də rumınlar yəhudi qəzetini oxuyarkən diqqətli olmalı, heç biri təsadüfi çap olunmayan hər bir sözə diqqət yetirməli və onun arxasındakı yəhudi planını deşifrə etməyə çalışmalıdırlar. Tələbə hərəkatı yəhudi redaksiyalarını çağıraraq, onları Rumıniya xalqının düşməni elan edərkən bütün rumınların diqqətinə çatdırmaq istədiyi bu məsələlərdir. Mən vurğuladım ki, tələbə kütlələrinin güclü püskürmələrinə liderlər deyil, onların intuisiya gücləri rəhbərlik edirdi.

Çünki kiminsə düşmənçilik nümayişi keçirmək üçün bir neçə nəfəri kiminsə evinə aparması asandır, lakin böyük izdiham öz instinktlərinin sifarişi ilə kiməsə düşmənçiliklə müraciət etdikdə, o insan heç bir müraciət hüququ olmadan, düşmən kimi məhkum edilir. millət.

"SAYI KLAUSUS"

Tələbə döyüşləri zamanı “numerus clausus” düsturu ağızdan-ağıza ötürülür, amma qənaət formul kimi deyil, kütlə düsturlar vermədiyi üçün təhdidlərə işarə edir.

"Numerus clausus" o deməkdir ki, yəhudi təhlükəsi çox olduğundan, biz onları artıq məktəbdə, ticarətdə, sənayedə və ya müstəqil peşələrdə dəstəkləyə bilməyəcəyik. “Böyük sayınıza diqqət yetirin” “numerus clausus” deməkdir, çünki bu, bizim milli müqavimət gücümüzü aşır və tədbir görməsək, xalq olaraq məhv olacağıq.

Bu, bu formulun ümumi dəyəridir. Yaxud, istərdinizsə, qənaət ölçüsü olaraq, xəstəliyin müalicəsi üçün tamamilə qeyri-adekvat olsa da, təcili yardım formuluna, lazımi ilk yardım dəyərinə malikdir. “Numerus clausus” özlüyündə: yəhudilərin məktəblərdə, peşələrdə və s. məhdudlaşdırılması deməkdir. Bu məhdudiyyət nə qədərdir? Bütün yəhudilərin sayının Rumıniyadakı rumınların sayına nisbəti. Yəni Rumıniyada 15 milyon rumın və 3 milyon yəhudi varsa, bu nisbət 20% təşkil edir. “Numerus clausus” düsturuna görə, yəhudilər 20% nisbətində məktəblərə, tibb peşələrinə, barlara və s. rumınlar.

“Numerus clausus” sadəcə olaraq yəhudilərin millətlər arasında yenidən bölüşdürülməsi üçün bir düsturdur, problemin həlli düsturu deyil. Bu düstur demək olar ki, heç nəyi həll etmir, çünki hörmətli nisbətlərlə məşğul olur, lakin yəhudilərin yüksək nisbətini azaltmır. Yəhudilər 3 milyondursa, qalanları budur. Xüsusilə, bu yüksək nisbətin səbəbini müalicə etmir və onu azaltmaq üçün vasitələr göstərmir; nəhayət, o, özlüyündə yəhudi problemini həll etmək üçün vasitə təşkil etmir.

YƏHUDİ PROBLEMİ

YƏHUDİLƏRİN SAYI

Yəhudilərin çoxluğu bir sıra problemlər yaradır: 1. Rumıniyanın torpaq problemi; 2. Şəhər problemi; 3. Rumıniya məktəbi və hakim təbəqə problemi; 4. Milli mədəniyyət problemi.

Bütün bunlara professor AC Cuza öz yazılarında qüsursuz şəkildə toxunur. İnsanlar, İncə sənətdə Milliyyət, Məqalələr, Parlament çıxışları, Siyasi İqtisadiyyat Kursu. Aşağıda təqdim etdiyim fikirlər əsasən professor Cuzanın düşüncəsinə aiddir. Rumıniyadakı yəhudilərin sayı dəqiq məlum deyil. Çünki toplanmış statistika Rumıniya siyasətçiləri tərəfindən milli xəyanət işlərini ört-basdır etmək üçün ən böyük maraqsızlıqla aparılıb və yəhudilər hər yerdə statistikanın həqiqətindən qaçıblar. Bir atalar sözü deyir: “Yəhudilər yalanla yaşayır və həqiqətlə təmasda olanda ölürlər”. Yeri gəlmişkən, uzun müddət Maliyyə Nazirliyinin Dövlət Statistika İdarəsinin direktoru vəzifəsini əsl adı Leon Koler olan Leon Kolesku tutub. Və onların nöqteyi-nəzərindən haqlıdırlar, çünki rumınlar yəhudi əhalisinin dəqiq sayı ilə üzləşsəydilər, onlar real milli təhlükə ilə üz-üzə olduqlarını anlayacaq və vətənlərini müdafiə etmək üçün ayağa qalxacaqdılar. başqa sözlə, statistik həqiqət qarşısında yəhudi qüdrəti zəifləyir, ölür. O, ancaq həqiqəti gizlətməklə, yalanlarla saxtalaşdırmaqla yaşaya bilər.

Rumıniyada 2-2,5 milyon yəhudi olduğuna inanırıq. Rumıniya xalqı bir milyon olsaydı - onların iddia etdiyi kimi ölümcül təhlükə ilə üzləşir. Çünki vacib olan təkcə rəqəmin özü, kəmiyyəti deyil, həm də onun keyfiyyəti, xüsusən də yəhudilərin dövlətin funksional strukturunda və bütün aspektləri ilə millətin həyatında tutduğu mövqelərdir.

Torpağımız işğallar diyarı olub. Ancaq uzun tarixi boyunca heç vaxt bir işğalçı bugünkü yəhudilər qədər böyük saylara çatmamışdı. İstilalar üstümüzdən keçdi; bugünkü işğalçılar heç vaxt tərk etmirlər. Onlar heç vaxt olmadığı qədər naməlum sayda burada məskunlaşırlar və bu torpağın bədənində və insanlarında qaşınma kimi qalırlar. Bu yəhudi işğalı nə vaxt başladı? 1800-cü ildə bütün Moldovada yalnız bir neçə min yəhudi tapıldı. 1821-ci ildə Buxarestdə 120 ailə var idi.

Ölkəmizdə bu gec məskunlaşma ondan irəli gəlir ki, yəhudilər həmişə ticarətlə məşğul olublar və ticarətin inkişafı üçün azadlıq və təhlükəsizlik lazımdır.

Rumıniyada bu iki şərt çatışmırdı: bir tərəfdən Rumıniya torpaqlarını istismar etmək azadlığı, buna görə də ticarətin genişləndirilməsi perspektivi, digər tərəfdən isə sabitlik və təhlükəsizlik. Rumıniya torpağı dünyanın ən təhlükəsiz ərazisi idi. Rumıniyalı kəndlinin ildən-ilə nə ev, nə mal-qara, nə iş, nə də məhsul təminatı yox idi. Ölkəmiz işğallar tərəfindən dağıdılmış və əsrlər boyu müharibə teatrı kimi xidmət etmişdir, çox vaxt xarici hökmranlığın nəticələri və qanlı xəraclar olmuşdur.

Yəhudilər bu ölkədə nə etməli idilər? Hunlara, Tatarlara, Türklərə qarşı vuruşun? Yəhudilərin işğalı cəmi 100 il əvvəl başladı. 1829-cu ildə Ədrianopol sülhü nəticəsində ticarət azadlığı əldə edildi və eyni zamanda daha dinc həyatın üfüqləri görünməyə başladı. Məhz o zaman onların istilası başladı, ilbəil bizim rumınların, xüsusən də moldovalıların başı üzərində böyüyərək, sərvətlərimizi qurutdu, bizi mənəvi cəhətdən məhv etdi və məhv olmaq təhlükəsi ilə üzləşdi. 1848-ci ildə Moldova tacirləri və sənayeçiləri hökmdar Mixail Sturzaya şikayət etməyə başladılar və yəhudi tacirlərinə qarşı tədbir görülməsini və onların vicdansız rəqabətini tələb etdilər.

O vaxtdan bəri işğal durmadan artdı. “İşğal” zorakılıq, mənəvi və fiziki cəsarət ideyasını nəzərdə tutduğu üçün düzgün termin olmaya bilər. “Yəhudi sızması” daha çoxdur münasib termindir, çünki o, zəkalı nüfuz, qorxaq və xəyanətkar nüfuz ideyasını daha yaxşı əhatə edir. Çünki döyüşə, risklərə, böyük fədakarlığa, qazanılan fəthə haqq qazandırmadan bir xalqın torpağını, sərvətini oğurlamaq kiçik bir iş deyil. Kiçik Rumıniya ticarət və sənayesini yavaş-yavaş fəth etdilər; sonra da eyni hiyləgər taktikadan istifadə edərək, böyük biznesə və böyük sənayeyə hücum etdilər və beləliklə, ölkənin şimal yarısındakı şəhərlərə nəzarət etdilər. Rumıniyanın orta təbəqəsinə hücum elə dəqiqliklə həyata keçirilib ki, yalnız bəzi yırtıcı həşəratlar düşməni iflic edib onun onurğasına sancıblar.

Daha münasib yer seçə bilməzdilər. Orta təbəqəyə uğurla hücum etmək Rumıniya xalqını ikiyə bölmək demək idi. Bu, yeganə sinifdir ki, ikili təmasda olur: aşağı, kəndli sinfi ilə, daha yaxşı iqtisadi vəziyyətinə və təhsilinə görə onun üzərində hökmranlıq edir; çiyinlərində tutduğu hakim siniflə. Orta sinfə uğurlu hücum, yəni onun məhvi onun ardınca ölümcül nəticəyə gətirib çıxarır, hücum edən tərəfdən əlavə səy tələb olunmur: a) Hakim sinfin dağılması (Bu hakim sinif sonda dağılacaq), b.) Onun yenidən qurulmasının qeyri-mümkünlüyü, c) çaşqınlıq və heyvaniləşmə, kəndli sinfinin məğlubiyyəti və əsarətinə çevrilməsi. Nəhayət, yəhudilərin Rumıniyanın orta təbəqəsinə hücumu ölümdür. Rumın xalqının ölümü bəzilərinin təsəvvür etdiyi kimi sonuncu rumıniyanın ölümü demək deyil. Bu ölüm əsarətdə yaşamaq deməkdir. Yəhudilər üçün işləyəcək bir neçə milyon Rumıniyalı kəndlinin kölə həyatının azaldılması. Yəhudilərin sayı və bizim ərazilərə gəlişi ilə bağlı professor Nikolae İorqanın gəldiyi qənaət budur. Professor Lorqa, 13 sentyabr 1913-cü ildə Rumıniya Akademiyasında təqdim olunan "Knyazlıqlarımızda Yəhudilərin Tarixi" adlı məqaləsində bu sualı açıqlayaraq, digər məsələlərlə yanaşı, qeyd edir:

“Neamtda 1764-1766-cı illərdə bir neçə yəhudi Monastır torpaqlarında məskunlaşdı” (səh. 18).

“Botosanidə 1757-ci ildə ki kimi hökmdarın heç bir sənədi şəhərin digər sakinləri arasında yəhudilərin adını çəkmir” (səh. 17).

"Bəzən bir yəhudi Suçavada kilsə torpaqlarında meyxanaçı kimi görünür; bəzən Ocna, Harlau, Siretiu, Galati, Barladda kiçik tacirlər kimi görünür (bir zamanlar Barladian xristianlarının ticarətlə hər hansı bir məşğuliyyətdən daha çox məşğul olduqlarını söyləmək olardı) digər məşğuliyyət) "(s.10); “sonra 1741-ci ildə ancaq “moldavlar” və “ermənilər” tanındığı Romada; 1755-ci ildə “iki meyxana”nın və bir yəhudi qadının olduğu Tarqul Frumosda” (s.17-18).

Bukovinada, 1775-ci ildə ilhaq edilərkən:

“Hotin və Suçaavanın hissələrinin birləşdirildiyi Cernauti və Kampulunq bölgələrində - bütün bu bölgələrdə - Avstriya imperiya hökmranlığından əvvəl cəmi 206 yəhudi ailəsi var idi.

1775-ci ildə Qalisiya selinə görə onların sayı 780-800 ailəyə çatdı.
Ölkənin ilk qubernatoru General Ehzenberg, onların əsasən şərab, viski, pivə ilə meyxanaların yaradılmasına həsr olunduğunu öyrəndi ...
Onlar, general deyir, “ən azğın, tənbəlliyə meylli, çox əziyyət çəkmədən, xristian işçilərin təri ilə yaşayan insanlardır”. "

1781-ci ildə fəaliyyət göstərən komissiya göstərir ki:

“Bu ölkədə yəhudilər kəndlidən əvvəlcədən cücə, çiçəkli balı, ana bətnində olan quzunu cüzi qiymətə alırlar və bu sələm yolu ilə sakinləri tamamilə qurudurlar. , onları yoxsulluğa sürükləyir ki, beləliklə borc yükü altına düşən kəndlilər gələcək üçün özlərini xilas etmək üçün heç bir resurs tapmasınlar, ölkədən qaçırlar.Biz bu ölkənin (Moldova) idarəçiliyini, sonra boyarları, xüsusən də Konstantin Moruzini görürük. , özlərini onlardan ümidsizcəsinə müdafiə edirlər.
"

“... Kaballar Enzenberqə köhnə vəziyyətə dözmək üçün hər il 5,00.0 qızıl sikkə yazmağı təklif etdikləri üçün hökmdarımızı korlamaq da mühakimə olundu, lakin o, ölkəsini tam məhvə məruz qoymaq əvəzinə PULLARI rədd etdi”*, (s.20).

Daha sonra, təxminən 1840-48-ci illərdə professor İorqa Tertnines belədir:

“Moldovanın hər tərəfində hakim sinfin sivil pisliklərini qidalandırmaq yarışını tükəndirən, meyxananın yanında meyxana, butulkalar kartof və digər zəhərlərlə dolu bu istismar və pozğunluq müəssisələrini saymaq olar” (səh. 34).

Və professor İorqa haqqında yazır:

“Bununla belə, yəhudi ünsürlərin ölkəyə təşviq etdiyi əcnəbilərin müdaxiləsi dayanmadı. 1878-ci ildə onlar Rumıniyanın müstəqilliyini (bu qədər Rumıniya qanı qurbanı ilə qazanıblar) tanımadan əvvəl şərtlər qoydular və müstəqillik məsələsi üzərində təhqirlər yağdırdılar: indiki Kahallar Rumıniya liderlərinə nə qədər maaş verirlər?

Siyasi olaraq yarısını Moldova yəhudilərinin ixtiyarına verməklə intihardan əl çəkə bilməyən Rumıniya... Koqalniçeanu kəndləri spirtli içkilərdən və yəhudi sələmçiliyindən müdafiə etdiyinə görə, cənab Maioresku Rumıniyanın ləyaqətini xaricdəki dindaşlarının təzyiqi nəticəsində ölkədə əcnəbilərə vətəndaş hüquqlarının verilməsinin təhqirindən müdafiə edir. ”(s.39).

Rumıniya torpaqlarında yəhudi məskənlərinin başlanğıcını işıqlandırmaq üçün böyük, tanınmış və mübahisəsiz bir elmi orqanın bildirdiyi kimi bu nümunələri gətirirəm.

RUMUNIYA TORPAQININ PROBLEMİ - ƏRAZİ QANUNU

Bu dünyada heç bir xalq ola bilməz, hətta vəhşi bir qəbilə olsa belə, yadelli işğalı ilə üzləşmiş və öz torpaqlarının acınacaqlı vəziyyəti ilə maraqlanmayacaqdır. Tarixin əvvəlindən bu günə qədər bütün dünya xalqları öz vətəninin torpağını müdafiə edib. Bütün xalqların tarixi bizim kimi öz torpaqlarının müdafiəsi uğrunda mübarizələrlə doludur. Təhdid altında olan torpaqlarımızın müdafiəsində saymağımız anomaliya, bizim, rumın gənclərimizin xəstəlik halı idi? Yaxud onu təhlükədə görəndə müdafiə etməsək anomaliya? Onu müdafiə etmək, yəni bütün xalqların etdiklərini etmək bizim üçün anormallıq olardı. Özümüzü bütün dünya ilə və bütün tariximizlə ziddiyyət təşkil etmək anomaliya və xəstəlik olardı.

Niyə öz-özümə sual verirəm ki, bütün xalqlar öz torpaqlarının müdafiəsi üçün vuruşub, vuruşub və həmişə mübarizə aparacaqlar? Torpaq bir millətin varlığının təməlidir. Millətin kökü torpağın dərinliklərində olan bir ağacın kökləri kimi, qidasını da, həyatını da oradan alır. Havada asılı qalan ağaclar olmadığı kimi, torpaqsız yaşaya bilən insanlar yoxdur. Öz torpağı olmayan bir xalq, başqa millətin torpağında – öz bədənində möhkəmlənməyincə yaşaya bilməz. İnsanların həyatını nizamlayan Allahın verdiyi qanunlar var. Belə qanunlardan biri də ərazi hüququdur. Allah hər bir xalqa yaşamaq, böyümək və öz mədəniyyətini inkişaf etdirmək və yaratmaq üçün müəyyən bir ərazi verib.

Rumıniyada yəhudi problemi, hər yerdə olduğu kimi, yəhudilərin ərazinin bu təbii qanununu pozmasından ibarətdir. Onlar ərazimizi işğal etdilər. Onlar cinayət törədənlərdir və biz, rumın xalqı, onların cinayətinin nəticələrini çəkməyə çağırılmış deyilik. Elementar məntiq bizə deyir: cinayətkar törətdiyi cinayətin nəticələrini çəkməlidir. O, əziyyət çəkməli olacaqmı? Qoy əziyyət çəksin!

Bütün cinayətkarlar əziyyət çəkirlər. Dünyada heç bir məntiq mənə deməyəcək ki, başqalarının etdiyi qanun pozuntusuna görə ölməliyəm.

Beləliklə, yəhudi problemi “irqi nifrətdən” yaranmır. Bu, yəhudilərin bütün xalqların yaşadığı qanunlara və təbii nizama qarşı törətdikləri pozuntudan irəli gəlir.

dünyanın. Yəhudi probleminin həlli? Budur: cinayətkarların universal təbii nizama yenidən daxil olması və onların

təbii qanunlara hörmət. Lakin ölkənin qanunları yəhudilərin işğalını da qadağan edir. Konstitusiyanın 3-cü maddəsində deyilir: "Rumıniya ərazisi xarici mənşəli əhali tərəfindən müstəmləkə oluna bilməz".
İki milyon yəhudinin Rumıniya ərazisində məskunlaşması, müstəmləkəçilik olmasa, nə deməkdir? Lakin bu ərazi Rumıniya xalqının ayrılmaz və geri alınmaz mülkiyyətidir. Və kiminsə yazdığı kimi, 50-dən sonra deyil, 100-dən sonra deyil, hətta min illər sonra da, 1000 illik Macarıstan işğalından sonra Transilvaniya torpaqlarını yenidən fəth etdiyimiz üçün bu torpaqlara haqq iddia edəcəyik.

BİZ VƏ TORPAĞIMIZ

Ətrafımızdakı insanların hamısı başqa yerdən gəlib indi yaşadıqları torpaqda məskunlaşıblar. Tarix bizə bolqarların, türklərin, macarların və s.-nin gəlişi ilə bağlı dəqiq tarixlər verir. Yalnız bir nəfər yoxdan gəlib: bizimkilər. Biz bu diyarda palıdlarla, küknarlarla bərabər zamanın dumanında doğulmuşuq. Bizi onunla təkcə onun üzərində işləyərkən bizə bəxş etdiyi çörək və varlığı deyil, həm də onun torpağında uyuyan əcdadlarımızın bütün sümükləri bağlayırıq. Bütün valideynlərimiz buradadır. Bizim bütün xatirələrimiz, bütün döyüş şöhrətimiz, bütün tariximiz burada, bu torpaqda dəfn olunub.

Budur Sarmisegetuzanın xarabalıqları ölməz Kral Desebalın külü ilə, çünki Desebal kimi ölməyi bilən heç vaxt ölməz. Burada hökmdarlar Musatinlər və hökmdarlar Basarablar istirahət edir; burada Podul Inalt, Razboeni, Suceava, Baia, Hotin, Soroca, Tighina, Cetatea Alba, Chilia, yatmaq rumınlar döyüşdə orada düşmüş, zadəganlar və kəndlilər, ot yarpaqları və bıçaq kimi çoxsaylı.

Posada, Calugareni, Olt, jiu e.Cerna çaylarında, Turdada; bədbəxt və unudulmuş Moti de Vidra dağlarında, Huedin və Alba-Iulia'ya (Horia və silah qardaşlarının işgəncə yeri), hər yerdə döyüşlərin şəhadətləri və qəhrəmanların məzarları var. Bütün Karpatlarda, Dragoslavele və Predealdakı Olten dağlarından, Oituzdan Vatra Dorneiyə qədər, zirvələrdə və vadilərin dibində, hər yerdə Rumın qanı çaylar kimi axırdı. gecənin bir yarısında, xalqımızın çətin anlarında Rumıniya torpağından bizi döyüşə çağıran çağırışı eşitdik. Mən soruşuram və cavab gözləyirəm: yəhudilər hansı haqla bu torpağı bizdən almaq istəyirlər?

Onlar öz iddialarını və hər şeydən əvvəl, öz torpağımızda bizə, rumınlara meydan oxuduqları cəsarətlə hansı tarixi arqumentə əsaslanırlar? Bizi bu torpağa yalnız ruhumuzun hiss etdiyi milyonlarla məzar və milyonlarla gözəgörünməz sap bağlayır və bizi oradan qoparmağa çalışanların vay halına.

ŞƏHƏRLƏR PROBLEMİ

Amma bu Rumıniya torpağı daxilində yəhudilər heç bir yerə, təsadüfən məskunlaşmadılar. Onlar şəhərlərdə məskunlaşaraq onların daxilində yığcam yəhudi əhalisinin həqiqi adalarını meydana gətirdilər. Əvvəlcə Moidaviyanın şimalındakı ticarət şəhərləri və qəsəbələri işğal edildi və fəth edildi: Cernauti, Hotin, Suceava, Dorohoi, Botosani, Soroca, Burdujeni, Itcani, Briceni, Secureni və s.

Onlardan əvvəl Rumıniya taciri və taciri tədricən yoxa çıxdı - bu gün bir küçə, sabah başqa, sabah bir sektor. 100 ildən az müddətdə

Qədim məşhur Rumıniya mərkəzləri əsl yəhudi qalalarına bənzəyərək öz rumın xarakterini itirdi. Moldovanın digər şəhərləri də sürətlə düşdü: Roman, Piatra, Falticeni, Bacau, Vaslui, Bariad, Husi, Tecuci, Galati; və Moldovanın ikinci paytaxtı olan İasi - birinci və bizim keçmiş Suçavadan sonra - sadəcə olaraq Böyük Stefanın qalasının yoxsul və əzəmətli xarabalıqlarını əhatə edən çirkli yəhudi yuvasına çevrilmişdir.

İndi, İasidə, heç bir Rumıniyaya rast gəlmədən bütün küçələri və sektorları gəzə bilərsiniz
bax a

Rumıniya evi və ya Rumıniya mağazası. İnsanlar məşhur kilsələrin yanından keçir, indi xarabalıqlar və çürümələr:. Rumıniya ayaqqabıçılar gildiyası tərəfindən tikilmiş Talpalari* kilsəsi, Rumıniya qoşqu ustaları gildiyası tərəfindən tikilmiş Curelari* kilsəsi. Hər şey dağılır. Böyük İasi şəhərində artıq Rumıniyalı ayaqqabı ustası və ya qoşqu ustası yoxdur.

Köhnə Moldova zadəganlarından olan Müqəddəs Nikolay Kasıb kilsəsi tamamilə dağıldı; yəhudi restoranları hələ də onların zibillərini, zibillərini və zibillərini ətrafdakı məzarların üzərinə atırlar. Ən böyük izdihamın yerləşdiyi Baş Meydandakı kilsə insan azlığı səbəbindən bağlanıb. Və indi bu insanların yığılmasını təşkil edən yəhudi əhalisidir. Lapusneanu küçəsində az qala ağrıdan inildəyən Cuza Voda sarayı yəhudi bankına çevrilib və onun keçmiş bağçasında Fələstin tipli yəhudi teatrı görünür. Yad işğalçı bizim ən müqəddəs saydığımız hər şeyi tapdalayır. Qəlbimiz ağrıdan inildəyir. Biz, ruhu cırıq uşaqlar özümüzə sual veririk: öz xalqına qarşı belə düşmənçilik edən rumınlar necə ola bilər? Bu qədər satqın necə ola bilər? Necə olur ki, xəyanət etdikləri anda divara düzülməyiblər, diri-diri yandırılmayıblar? Necə olur ki, hamı passivdir? Necə olur ki, biz heç nə etmirik?

Onlar bizi ağırlaşdıran, ruhumuzu narahat edən, həyatımızı narahat edən vicdan problemləridir. Biz bilirik ki, döyüşlərdə, əzablarda və ya qəbirlərdən başqa heç vaxt rahatlığımızı tapa bilməyəcəyik. Sükutumuz bizi qorxaqlıqla əhatə edir və hər dəqiqə gecikmə bizi öldürür.

Ölkənin yorğun və sıxılmış bədənində açıq yara olan Bessarabiyanın ticarət şəhərlərini və kəndlərini xatırlamırıq.

Köləlik vəziyyətində olan rumınların hər gün öldüyü Maramures-in adını belə çəkməmişik. Maramuresin böyük faciəsini təsvir edəcək sözlər yoxdur. Ancaq çürük xərçəng kimi yayıldı; Ramnikul-Sarat, Buzau, Ploestiyə çatdı və paytaxta nüfuz etdi. 15 ildə qədim Rumıniya məhəlləsi olan Vacaresti yıxıldı; Dudesti tamamilə yıxıldı; Kalea Grivitei-dəki Rumıniya tacirləri də eynilə. Obor məhəlləsinin məşhur tacirləri ölür və onların yerinə yəhudilər gəlir; Calea Victorieil * düşdü. Bu gün reallıqda o, sadəcə olaraq Rumıniyanın “məğlubiyyət” yoluna çevrilib; Calea Victoriei-dəki mülklərin dörddə üçü indi yəhudilərə məxsusdur. Son on ildə yəhudilər Dunay düzündən qərbə, Olteniyaya və Cəsur Mikayılın paytaxtı Krayovanın paytaxtına yayıldılar; onlar Ramnikul-Valçaya, Severinə getdilər, yaxşı maaşlı, yəhudi problemi olmadığını iddia edən Rumıniya siyasətçilərinin himayəsi altında.

Bu siyasətçilərin öz xalqına etdiyi bu xəyanət o qədər dəhşətlidir ki, əgər onlar sağdırsa, xalq gözlərini çıxarmalıdır; əgər ölüblərsə, sümükləri qazılıb ictimai meydanlarda yandırılmalıdır. Onların övladları və nəvələri cinayət məsuliyyətinə cəlb edilməli, sərvətləri müsadirə edilməli və onlara “satqın oğulları” ləqəbi verilməli idi. Rumıniya şəhərlərimizin itirilməsi bizim üçün dağıdıcı nəticələrə səbəb olur, çünki şəhərlər bir millətin iqtisadi mərkəzidir. Ölkənin bütün sərvəti onlarda toplanıb. Belə ki, kim şəhərlərə nəzarət edirsə, bir millətin yaşayış vasitələrinə, sərvətinə nəzarət etsin. Milli sərvətlərimizin sahibi olan biz rumınlara biganə qalacaqmı? Özümüz, yoxsa yəhudilər? Dünyadakı hər kəs üçün bu, biganəlik məsələsi ola bilər. Çünki populyasiya daxilində çoxalır və inkişaf edir onun ixtiyarında olan yaşayış vasitələri, Bu vasitələr nə qədər az olarsa, sözügedən əhalinin artımı bir o qədər az olar və onun inkişaf şansı da bir o qədər az olar və əksinə. Əhali qanunu ilə bağlı bu həqiqətlər bütün iqtisadçılar tərəfindən öyrənilmiş və professor Cuza tərəfindən misilsiz aydınlıqla ifadə edilmişdir. Rumıniya sərvətlərinin yəhudilərin əlinə keçməsi təkcə rumınlardan iqtisadi və ya siyasi asılılıq demək deyil - iqtisadi azadlığı olmayanlar üçün siyasi azadlığı yoxdur - həm də daha çox məna kəsb edir: inkişaf etmək qabiliyyətimizi məhv edən milli təhlükə. əhalidə. Dolanışıq vasitələrimiz yoxa çıxdıqca biz rumınlar öz torpaqlarımızda məhv olacağıq, yerlərimizi həm xaricdən gələn işğallar, həm də dolanışıq vasitələrimizi ələ keçirərək sayı günü-gündən artan yəhudi əhalisinin əlinə verəcəyik. dolanışıq, sərvətlərimiz.

* Müvafiq olaraq çəkməçi və qoşqu ustası üçün cəm. (Tr.)

İkincisi, şəhərlər bir millətin mədəniyyət mərkəzləridir**. Burada şəhərlərdə məktəblər, kitabxanalar, teatrlar, sinif otaqları var, hamısı şəhər sakinlərinə xidmət edir. Yəhudi ailəsi beş-altı uşağı asanlıqla məktəbdə dolandıra bilir, şəhərdən uzaqda olan hansısa ucqar kənddə yaşayan rumın kəndlisi isə uşağı çətinliklə sona qədər məktəbə göndərə bilir. Və bu halda o, evdə qalan dörd-beş uşağın rifahını təhlükəyə atacaq qədər gücü və sərvəti tamamilə tükənir. Beləliklə, kim şəhərlərə nəzarət edirsə, mədəniyyətdə iştirak imkanlarına da nəzarət edir. Ancaq bu hamısı deyil. Bir xalq dünyadakı mədəni missiyasını məhz şəhərlər və məktəblər vasitəsilə yerinə yetirir. Rumınların mədəni missiyasını yəhudi səsləri, qələmləri, qəlbləri və zehni ilə yerinə yetirməsi necə mümkündür?

Nəhayət, şəhərlər bir millətin siyasi mərkəzləridir, millətlər şəhərlərin ardınca gedirlər. Birbaşa və ya dolayı yolla şəhərlərə kim nəzarət edirsə, ölkənin siyasi rəhbərliyi də ona məxsusdur. Şəhərlərdən kənarda kənddən nə qalıb? İndi Rumıniya şəhərlərinin ağalarına çevrilmiş zənginləşdirilmiş yəhudilər və ya rumınlar (merlər, merlər, polis, jandarmlar) başçılıq etdiyi bir neçə milyondan çox kəndli, insani yaşayış vasitələri olmayan, yorğun və yoxsul, mədəniyyətsiz, içki ilə zəhərlənmişdir. , kabinet nazirləri) yalnız yəhudi planlarının supin icraçılarından başqa bir şey olmadığı üçün nominal idarəçilərdir. Bu məmurlar dəstəklənir, yaltaqlanır, hədiyyələrlə doludur, inzibati şuralara üzv seçilir, məhkəmənin iqtisadi gücü tərəfindən aylıq ödəniş edilir (Yudaya yalnız bir dəfə maaş verilir); onların pula olan ehtirasları oyanır, dəbdəbə və rəzilliyə sürüklənirlər və yəhudilərin göstəriş və fərmanlarına tabe olmadıqda, kabinetin nazirləri olmasına baxmayaraq, sadəcə olaraq qovulurlar. Onların maaşları və müavinətləri kəsilir, oğurluqları üzə çıxarılır və gizli sövdələşmələr ifşa olunur, onları güzəştə getməyə cəlb edir.

Şəhərlərimizi itirdiyimizdən bəri Rumıniya vətənindən qalan budur: vicdansız hakim sinif, azadlığı olmayan kəndli xalqı və ölkəsiz və gələcəyi olmayan bütün rumın uşaqları.

RUMINYA MƏKTƏBİNİN PROBLEMİ

Kim şəhərlərə nəzarət edirsə, məktəblərə, bu gün məktəblərə nəzarət edən sabah ölkəyə nəzarət edir. 1920-ci ilə aid bəzi statistik məlumatlar:

Cernauti Universitetində vəziyyət

Fəlsəfə Məktəbi.

Yay semestri, Rumınlar: 174; Yəhudilər 574.

Hüquq Scbool.

Yay semestri, məzhəbinə görə: Pravoslav:
237 (rumınlar və rutenlər)
Katoliklər: 98
Lüteranlar: 26

Digər dinlər: 31
İbranicə: 506

De Situatia demografica a Romaniei (Rumıniyada Demoqrafik Vəziyyət), Em.
Vasiliu-Kluj səh. 84

*
**Qələbə Yolu, dəbli alış-veriş prospekti (Tr.)
Bax AC Cuza, Apararea Nationala ("Milli Müdafiə") №3, 1 may 1922-ci il.

Bessarabiyada

Kənd ibtidai məktəbləri: Oğlanlar:
72,88,9 rumın, 1,974 qeyri-rumın etnik xristian Qızlar: 27,555 rumın, 1,302 , 1281 yəhudi.
rumın olmayan etnik xristianlar , 2147 yəhudi.

Şəhər İbtidai Məktəbləri: Oğlanlar.
6385 rumın, 2435 qeyri-rumın, onlardan 1351-i yəhudi idi. Qızlar:
5501 rumın, 2435 qeyri-rumın, onlardan 1492-si yəhudi idi.

Orta və peşə məktəbləri:
1535 pravoslav, 6302
ibrani,

Qarışıq orta məktəblər: 690 pravoslav,
1341 ivrit.

(Op.cit, səh. 84-5)

qədim krallıqda
rumın yəhudiləri
Bacau Liseyi 363 198
Botosani Liseyi 229 127
Botosani Qadın Liseyi 155 173
Dorohoi Liseyi 177 167
Falticeni Liseyi 152 100
Milli Lisey, İasi 292 201
Yaxşı İskəndər Gimnaziyası, İasi 93 215
Böyük Stefan İdman Zalı, Iasii 94 120
Roma Liseyi 256 157
Piatra-Neamt liseyi 343 179

Özəl məktəblər:
Buxarest 441 781
Yaş 37' 108
Galati 1.90, 199

(0s.cii. Səh. 85-7)

* 1918-ci ildə Rumıniyanın birləşməsindən əvvəl Moldaviya və Valaxiya. (a)

İasi Universitetində vəziyyət
Rumıniya yəhudiləri
Tibb fakültəsi 546 831
Əczaçılıq Məktəbi 97 299
İncəsənət məktəbi 35 1 100
Elmlər Məktəbi 722 321
Hüquq fakültəsi 1,743 370

(0s.cit. S.87-8)

Çoxlu sayda yəhudi tərəfindən məhv edilən Rumıniya təhsil sistemi iki problem yaradır:

1. Rumıniya hakim sinfinin problemi, çünki məktəblər sabahın liderlərini, təkcə siyasətçiləri deyil, bütün fəaliyyət sahələrində bütün liderləri formalaşdırır.

2. Milli mədəniyyət problemi, çünki məktəb bir xalqın mədəniyyətinin formalaşdığı laboratoriyadır.

Yəhudilər tərəfindən sıxışdırılan bu Rumıniya məktəb sisteminin faciəsini vurğulamaq üçün xalqımızın ən görkəmli pedaqoqlarından biri, Iasi Universitetinin professoru İon Qavaneskulun ağrılı kəşflərindən aşağıda sitat gətirməyi xüsusilə vacib hesab edirəm: Biz artıq görmək istəmirik. Şagirdlərin böyük əksəriyyətinin yəhudi elementindən ibarət olduğu İasi Milli Liseyinin təqdim etdiyi tamaşa. Bir neçə Rumıniyalı tələbə qəribə hiss edir; tənəffüs zamanı onlar narahat olaraq künclərə çəkilirlər. Onlar dözülən azlığı təşkil edirlər.

Əksəriyyəti ayrı yaşayır, bir-biri ilə qayğıları, oyunları, cəmiyyətləri, Macaby, Hacoah, Macoah və s., görüşləri və mühazirələri, idmanları, iş planları və yaxşı vaxtları haqqında danışır. Rumınların mülahizələrinə şübhə yarandıqda, yəhudi tələbələr (məktəbdə əksəriyyət, ölkədə azlıq olsa da) öz aralarında pıçıldaşırlar və ya birbaşa Yahudi dilinə keçirlər...

Çox təəssüf ki, Rumıniyalı müəllimlər bu tələbə ruhları ilə üzləşirlər!

İstər-istəməz ördək yumurtası çıxaran toyuğu xatırlayır. Baxın, o, gölün kənarında qışqıraraq, qorxaraq dayanıb, ümidsizcə öz ördək balalarını, suya tullanan başqa bir növdən olan balalarını çağırarkən, arxasınca gedə bilməyəcəyi yerdə o biri tərəfə sürüşür. Bu auditoriyaya hansı millətçilik məktəbini öyrədə bilərsiniz? Özünüzdə və tənpərvərlik, rumın istəkləri və ideallarının alovunu hiss edirsinizsə, danışa bilərsinizmi? Hətta ağzını aça bilərsən? Çənələri kilidlənir, sözləri dodaqlarında donur.

Böyük Koqalniçeanu, əcnəbi tələbələrlə dolu kürsülər qarşısında... o, Rumınların tarixini təqdim edən məşhur nitqini bu gün Rumıniya “Milli” Liseyinin yəhudi “Milli”sinə çevrildiyi bu yerdə söyləyə bilərdimi? bir?

Gücünü rəğbətdən alan ilhamı anlayış və imanla dolu parlaq gözlərdən itirmiş olardı.

1. Gavanescul, Imperativul momentului istoric, ("Tarixi məqamın imperativi") səh.67.

Və daha çox:

"Və özümüzü milli həyatın yalnız bir aspekti ilə məhdudlaşdırmaq, İngiltərədə, Fransada, İtaliyada heç kimin hər hansı səviyyədə məktəb görmədiyi, şagirdlərin əksəriyyətinin yerli əhalini təşkil edən insanlardan başqa bir xalqa aid olduğu bir məktəb var. “Məsələn, təsəvvür etmək olar ki, bəzi ingilis universitetlərində bəzi hüquq fakültələrində 234 britaniyalıya qarşı 547 yəhudi ola bilər, 1920-ci ildə Cernautinin Hüquq Məktəbində yəhudilərin rumınlara nisbəti eynidir. ? “Yoxsa İtaliyadakı bir fəlsəfə məktəbində 174 italiyalıya qarşı 574 yəhudi ola bilər, Cernautidə yəhudilərin rumınlara nisbəti eynidir?

"Bu nisbətlər normaldırmı? Etnik biologiyanın yolverilməz və ağlasığmaz dəhşətləri deyilmi? Bunlar Rumıniya xalqının məsul hakim sinfinin cinayətkar şüursuzluğunun göstəricisi deyilmi? "(I. Gavanescul, op.cii,)

ROMA İLK SİNFİNİN PROBLEMİ

Bəs indiki tələbələr və tələbələr kimlərdir? Bu günün tələbələri sabahın müəllimləri, həkimləri, mühəndisləri, hüquqşünasları, bələdiyyə sədrləri, konqresmenləri, nazirləri, bir sözlə, bütün fəaliyyət sahələrində xalqın gələcək liderləridir. Əgər indiki tələbələr 50, 60, 70% yəhudidirsə, sabah məntiqlə bu Rumıniya xalqı üçün 50, 60, 70% yəhudi liderimiz olacaq. Hələ sual oluna bilər ki, bir millətin öz universitetlərində xarici tələbələrin sayını məhdudlaşdırmaq hüququ varmı?

Harvard Universitetində bu suala necə cavab verilir. Yalançı məzun olan Morris Qreyin bülleteni (1906) orada yəhudi problemini öyrəndikdən sonra - professor Kuzanın "Numerus Clausus" s.-də sitat gətirdiyi kimi. 11. Morris Qrey problemi prinsipial formalaşdırmaqla başladı: "Birincisi, universitetin funksiyası nədir? Onun funksiyaları nələrdir?

“Əgər onun vəzifəsi fərd qarşısındadırsa, universitetə qəbul açıq şəkildə demokratik prinsipə əsaslanmalıdır: hər bir namizəd qəbul imtahanından keçmək və ilk təhsil müddətini ödəmək şərti ilə qəbul edilməlidir. namizədin şəxsiyyəti və ya gizli irəliləyiş imkanları, bacarığı və ya özü və ya başqaları üçün faydalı olması ilə bağlı hər hansı ciddi araşdırma.

Amma universitetin borcu millət qarşısında borcdursa, onun tələbə qəbuluna münasibəti təbii olaraq başqa prinsipə söykənməlidir.

Məncə, universitetin vəzifəsi insan düşüncəsinin müxtəlif sahələrində elə kişilər yetişdirməkdir ki, onların heç olmasa bir qismi öz sahələrində lider ola bilsin və beləliklə, millətə xidmət etsin.

Bu, köklü prinsipdir, professor Cuza əlavə edir:

"Universitetlərin vəzifəsi öz milləti qarşısındadır, bunun üçün bütün sahələrdə liderlər hazırlamalıdırlar və onlar mütləq etnik cəhətdən doğma olmalıdırlar." Çünki bir millətin öz universitetlərində xarici liderlər yetişdirməsi dözülməzdir. "

Əvvəlki rəqəmlərdən sabahkı Rumıniya hakim sinfinin ciddi problemini çıxarmaq olar. Bir yaxşı təsdiqlənmiş həqiqət qalır: Rumıniyaya rumınlar rəhbərlik etməlidir. Kimsə iddia edir ki, Rumıniyaya yəhudilər rəhbərlik etməlidir? yoxsa, onda bir etiraf etməlidir ki, gənc rumın tələbə haqlıdır və bütün kampaniyalar, bütün səhvlər, bütün alçaqlıqlar, bütün təxribatlar, bütün sui-qəsdlər, üst-üstə yığılan və yığılacaq bütün haqsızlıqlar bu gənc rumıniyalı, yəhudilərin rumınların və onların ən yaxşı döyüşçülərinin məhv edilməsi üçün apardıqları müharibədə öz bəraətini tapır.

MİLLİ MƏDƏNİYYƏT PROBLEMİ

Bunu bütün problemlərin ən ciddisi hesab edən xalq meyvə problemindən narahat olan ağac kimidir. Tırtılların əzdiyini görəndə artıq bu dünyada öz missiyasını yerinə yetirə bilmir, meyvə verə bilmir; onda o, həyatın özündən də böyük, ən kədərli problemlə üzləşməli olacaqdı, çünki həyatdakı məqsədinin məhv olduğunu görəndə, ölsəydi, onun üçün daha ağrılı olardı. Ən böyük ağrılar faydasız səylərdir, çünki onlar həyatın mənasızlığının qorxulu dərkindən yaranan ağrılardır.

Biz rumın xalqının artıq bəhrəsini verə bilməməyimiz qorxulu deyilmi? Başqa xalqların mədəniyyəti ilə çiyin-çiyinə dünyada parıldamaq üçün özümüzə, xalqımıza, qanımıza aid bir rumın mədəniyyətimiz yoxdur? Bu gün özümüzü dünyaya yəhudi mahiyyətinin məhsulları ilə təqdim etməyə məhkum olunduğumuz üçün? Dünya rumın xalqının qanımızın və milli dühamızın bəhrəsini göstərmək üçün peyda olmasını gözlədiyi bu gün, biz özümüzü bir

yəhudi mədəni karikaturasının infeksiyası?

Biz bu problemə ağrı-acı ilə baxırıq və elə bir rumın olmayacaq ki, bütün tarixini təhlükədə görüb, özünü müdafiə etmək üçün silaha əl atmasın. Professor İ.Qavaneskulun "Tarixi anın imperativi" əsərindən bu ölməz sətirləri burada təkrar edirəm:

"Rumıniya xalqının əsas qayğısı, varlığı üçün fiziki cəhətdən qorunub saxlanması qədər vacib olan məsələ, onların bəşəriyyətin həyat idealı sələtənətində - xüsusilə rumın xarakterli bir mədəniyyətin yaradılması sahəsində təsdiqlənməsidir. Rumıniya mədəniyyətinin məktəbdən və ya yad xarakterli iqtisadi və ya siyasi təşkilatdan təkamül etməsi qeyri-mümkündür. "

"Bir qurum, milli həyatın bir funksiyası olaraq, yalnız onu yaradan insan amili rumın olduğu halda rumın xarakteri daşıyır".

Bu acınacaqlı vəziyyətlə üz-üzə qalan, bizi əzən çoxlu sayda işğalçı ilə qarşılaşaraq, Professor Qavaneskul milli məktəb və mədəniyyət məsələsini qoyaraq, narahatçılıqla özünə sual verir:

"Rumıniya ruhları hara sığına bilər? Onlar öz ölkələrində sürgün olunmaq kimi ağrılı və obsesif təəssüratdan harda xilas ola bilərlər?" Xilaskar xaçın himayəsi altında səssizcə düşüncələrini toplamaq üçün daxil olduqları kilsədən başqa, onların yeganə sığınacaqları məktəbdir.

Məktəb milli dühanın öz nəslini toplayaraq onları yedizdirdiyi, böyütdüyü, uçmağı öyrətdiyi, onlara ancaq bu milli dühanın bildiyi və ancaq çatmalı olduğu zirvələrə yol göstərdiyi ideal yuvadır. "Məktəb millətin ürək tellərinin və insanların mənəvi orqanlarının dünyada hələ eşidilməmiş yeni bir simfoniyanı oxumağa kökləndiyi sığınacaq yeridir, onun təbii istedadlarının ilk simfoniyasını Tanrının varlığına bənzərsiz olaraq təyin etmişdir.

Məktəb bir xalqın həyatının böyük sirrinin açıldığı, etnik ruhun öz ölməz mahiyyətini işıq damcılarına ayırdığı bir ziyarətgahdır ki, o, yaradıcı təfəkkürlə onun üçün xüsusi olaraq əvvəlcədən müəyyən edilmiş ideal formaya çevrilə bilsin. dünya.

Başqa etnik ruhların melodik alətləri mədəniyyətimizin simfoniyasında ahəngdar şəkildə iştirak edə bilmir. Bəstələrinə görə onlar ancaq xalqının notasını səsləndirmək üçün baş əyməyi bilirlər.

Onlar hansı Rumıniya simfoniyasını yarada bilərdilər?

Başqa etnik ruhların milli dühasının mahiyyəti xalqların yaradıcısının onlar üçün müəyyən etdiyi formadan başqa formada kristallaşa bilməz. Rumın obrazı yəhudi, macar və ya alman milli mahiyyətindən necə yarana bilər? "

(1. Qavaneskul, "Tarixi məqamın imperativi", səh. 64-8).

Yəhudilər nəinki Rumıniya mədəniyyətini yaratmaqda aciz qalacaqlar, həm də bizdə olanı saxtalaşdırıb ona zəhərlə xidmət edəcəklər. Rumıniya məktəbi beləcə şirnikləndirilərək, biz bir xalq olaraq öz missiyamızdan imtina etmək, Rumıniya mədəniyyətinin yaradılmasından imtina etmək və yəhudi zəhəri ilə ölmək mövqeyində qalmışıq.

RUMINİYAYA QAYITIŞ

Digər universitetlərdəki həmkarlarımızdan fərqli olaraq, biz İasiyalı tələbələr bütün bunları professor Kuzanın mühazirələrində, professorlar Paulesku və Qavaneskulun yazılarından, Hüquq Tələbələri Assosiasiyasında apardığımız araşdırmalardan və araşdırmalarımızdan və gördüklərimizdən bilirdik. öz gözlərimizlə və öz canımızla hiss etdik. Bizim üçün böyük bir vicdan problemi yaranıb. Hər gün bizə əlavə sübutlar gətirirdi. Biz yəhudi mətbuatının xəyanətini tanıyırıq, bütün şəraitdə onun pis niyyətini görmüşük, hər şeyin anti-rumıniyanın arxasında onun təhriklərini görmüşük; siyasi xadimlərin, məmurların, hakimiyyət orqanlarının, yazıçıların, xristian keşişlərinin yəhudilərin maraqlarını güdmək üçün yaltaqlıq və tərifləmə işini gördük; edənlərin məsxərəyə qoyulduğunu gördük

Rumıniyaya və ya yəhudi təhlükəsini qınamağa cəsarət edənlərə layiq və düzgün bir münasibət mənimsəmişlər; biz öz torpaqlarımızda bizimlə necə ədəbsiz davrandıqlarını gördük, sanki onlar burada minlərlə il ağa olublar;

biz bu arzuolunmaz ziyarətçilərin Rumıniya həyatının ən intim problemlərinə: din, mədəniyyət, incəsənət, siyasətə cəsarətlə müdaxiləsini artan hiddətlə seyr etdik, çünki onlar Rumıniya xalqının taleyinin hərəkət etməli olduğu xətləri çəkməyə çalışırdılar.
Nə qədər gənc olsam da, az qala uşaq olsam da, uzun müddət çarə axtararkən bu fikirlər məni narahat edirdi.
Məni ən çox təsirləndirən, sonra mübarizəmi müəyyən edən, əzab anlarında mənə təsəlli verən və gücləndirən ünsürlər bunlar idi: 1.
Xalqımızın və onun gələcəyinin düşdüyü ölümcül təhlükənin dərk edilməsi.
2. Mənim torpağa məhəbbətim və hər müqəddəs və əzəmətli yer üçün ağrım, bu gün yəhudilər tərəfindən məsxərəyə qoyulmuş və təhqir edilmişdir.
3. Vətəni üçün düşənlərin külünə yazıq.
4. İnsanlıq ləyaqətimizin bu qəribə düşməninə qarşı edilən təhqirlərə, eləcə də lağ etməsinə və tapdalamasına qarşı üsyan hissi
və rumınlar kimi.

Ona görə də 1922-ci il dekabrın 10-da böyük xəbəri eşidəndə: tələbə hərəkatının vulkan partlayışı, mən də öz yoldaşlarımla çiyin-çiyinə döyüşmək üçün evə qayıtmaq qərarına gəldim. Bir azdan qatar məni evə aparırdı. Krakovdan stansiyada məni gözləyən Cernauti tələbələrinə teleqram göndərdim. İki gün orada qaldım. Universitet bağlandı. Onu qoruyan tələbələr və tənə xidmət edən əsgərlər kimi görünürdülər

Allah tərəfindən işıqlandırılan ruh. Heç bir şəxsi mənafedən əsər-əlamət onun gözəl və müqəddəs hərəkətinə kölgə salmırdı. Onların birləşib birləşərək mübarizə apardıqları məqsəd özlərindən, daimi sıxıntı və ehtiyaclarından çox-çox kənara çıxdı.

Cemautidə əsas döyüşçülər bunlar idi: Tudose Popescu, Marcesti köhnə keşişinin oğlu, Dambovita County, İlahiyyat fakültəsinin üçüncü kurs tələbəsi; sonra Danileanu, Pavelescu, Carsteanu və s. Mən döyüş planını soruşdum. Qələbəyə qədər, yəni 10 dekabr tarixli vəsatətdə qaldırılan məqamları hökumət qaneedici həll edənə qədər, "numerus clausus"dan başlayaraq ümumi tətil elan edilməsi qərara alınıb. Mənə görə bu plan yanlış idi.

Beynimdə başqa biri formalaşmağa başladı: a) Tələbə hərəkatı bütün Rumıniya xalqını əhatə etməlidir. İndi universitetlərlə məhdudlaşır, onu Rumıniya milli hərəkatına da şamil etmək lazımdır, çünki bir tərəfdən yəhudi problemi yalnız universitetlərlə məhdudlaşmır, bütün Rumıniya xalqını əhatə edir, digər tərəfdən isə yalnız universitetlər bunu həll edə bilməz. b) Bu milli hərəkat vahid komandanlıq altında bir təşkilata birləşdirilməlidir. c) Bu təşkilatın məqsədi milli hərəkatı hakimiyyətə gətirmək üçün mübarizə aparmaq olmalıdır ki, bu hərəkatdan kənar heç bir siyasi partiyanın hökmranlığı milli problemi həll etməyəcəyi üçün həm "nömrə"ni, həm də bütün digər problemləri həll edəcək. d) Bu məqamları nəzərə alaraq, tələbələr cəmiyyətin bütün təbəqələrindən olan rumınların böyük bir milli məclisini təşkil etməlidirlər ki, bu da yeni təşkilatın başlanğıcını qeyd edəcək. c) Bu məclisin həyata keçirilməsi üçün hər bir universitet nə qədər bayraq verməlidir

Hər vilayətdə hər biri üçün paltar, daha sonra tələbələrdən ibarət bir heyət tərəfindən tanınmış bir millətçiyə verilirdi ki, bu nümayəndə heyəti öz ətrafına bir qrup şəhər və ölkə liderini toplamaq vəzifəsi üçün ən uyğun adamı hesab edirdi. Sonra mitinqin tarixini və yerini bir həftə əvvəl elan edən teleqramı alan kimi o, bayraq və bütün adamları ilə həmin yerə yola düşərdi.

f) Hökumətin nümayişin qarşısını almağa çalışmaması üçün bütün hazırlıqlar təmkinli şəkildə aparılmalı, tarixi son dəqiqəyə qədər bilinməməlidir.

Yataqxanalardan birində 50-yə yaxın döyüşçüyə bu planı izah etdim. Onlar bunu yaxşı hesab edirdilər. Beləliklə, biz hamımız pulumuzu topladıq, lazımi parça aldıq və dərhal tələbələr Bukovina əyalətləri üçün bayraqlar hazırlamağa başladılar.

İASİ-də

Yaşıda bütün keçmiş komanda yoldaşlarımla görüşdüm. Mən də onlar üçün planımı hazırladım. Burada da bayraqlar ilk gün Moldovanın və Bessarabiyanın bütün əyalətləri üçün məktəbli qızlar tərəfindən hazırlanıb.

Professor Cuzanı tapa bilmədim. O, professor Sumuleanu və atamla paytaxtdakı görüşdə iştirak etmək üçün Buxarestə getmişdi.

BUXARESTDƏ

Ertəsi gün Buxarestə getdim. Burada mən dörddə bir əsrdən artıqdır ki, yəhudi təhlükəsinə qarşı birgə mübarizə aparan, istehza, zərbələr və hətta yaralarla əzilən və bu gün görmənin böyük məmnunluğunu yaşayan professorlar Cuza və Sumuleanu və atamı görməyə getdim. sayı 30.000-dən çox olan bütün gənclik ölkəsi bir ömür boyu xidmət etdikləri iman üçün döyüş bayraqları qaldırdı.

Amma Buxarestdə fikirlərim eyni həvəslə qarşılanmadı. Birincisi, ona görə ki, professor Cuzanın bəzi müqaviməti ilə qarşılaşdım. O, keçiriləcək mitinqdə mənim planımı təqdim edərək, onun başçılıq etdiyi milli hərəkatın yaradılmasını təklif edərək, mənim planımı ona görə yaxşı hesab etmədiyini bildirib. “Bizim özümüzü təşkil etməyə ehtiyac yoxdur, bizim hərəkatımız nəhəng kütləvi cərəyana əsaslanır”.

Kütləvi hərəkəti neft quyusuna bənzədirdim, neft boru kəmərindən qopub, fışqıranda da heç bir nəticə vermir, çünki neft daşır. Mən getdim, amma uğur qazanmadı, amma ertəsi gün professor Sumuleanu və atam onu razı saldılar.

Amma tezliklə gözləmədiyim bir çətinliklə üzləşdim. Fevralın əvvəlləri idi. Tələbələrin böyük kütləsi həvəslə dolu idi; Baxmayaraq ki, bütün yeməkxanalar bağlanıb, bütün yataqxanaların qapıları üzümüzə bağlanıb, beləliklə, qışın ortasında ac qalmaq üçün çöldə qalıb, səhəri gün geniş açan paytaxtın rumınları tərəfindən heyranlıqla qorunan tələbələr həvəslə yanaşırdılar. 8000-dən çox çətinlik çəkən tələbəni evlərinin qapısına sığındırıb qidalandırır.

Bu jestdə razılıq, döyüşmək həvəsi, həmrəylik, yaralılara təsəlli var idi.
Amma mənim bu kütlə ilə əlaqəm olmayıb. Orada heç kimi tanımırdım. Apararea Nationala (“Milli Müdafiə”) jurnalının meneceri olan tələbə Fanica Anastasescu vasitəsilə onlardan bəziləri ilə tanış oldum. Məndə belə bir təəssürat yarandı ki, Buxarestdəki tələbə hərəkatının liderləri kifayət qədər yönümlü deyillər, çünki elitanın ünsürləri fərqli intellektual keyfiyyətlərə malik olsalar da, sonradan cəmiyyətdə tutduqları funksiyalarla təsdiqlənsələr də, gözlənilmədən özlərini bir təşkilatın başında tapdılar. o vaxta qədər düşünmədikləri hərəkət. Əslində çoxları olduğu üçün hər birinin fərqli fikri var idi. Rəhbərliyin dəyərli elementləri arasında öncəbhədə olanlar bunlardır: Kretu, Danulesku, Simionesku, Rapeanu, Roventa və başqaları. Kütlə döyüşkən idi, lakin bəzi rəhbərlik belə yüksək əhval-ruhiyyəni sakitləşdirməyi daha yaxşı hesab edirdi. Digər tərəfdən onun həm yəhudi məsələsi ilə kifayət qədər tanış olmaması, həm də

siyasətçilərə qeyri-adekvat təmas onların ən azı bəzilərinin hərəkəti müəyyən dərəcədə maddi müstəvidə dəyişdirməyə cəhd göstərməsinə səbəb oldu ki, bu da mənim fikrimcə yolverilməz idi. Çünki bu, sanki kimsə demiş kimi olardı: 1. Biz ölkəmizi yəhudilərdən qurtarmaq üçün mübarizə aparırıq.

2. Süfrələrimizdə ağ çörək üçün mübarizə aparırıq.
3. İki xörək yemək üçün dava edirik.
4. Biz daha rahat yataq üçün mübarizə apardıq.
5. Laboratoriyalarımızda avadanlıq, parçalayıcı alətlər və s. uğrunda mübarizə aparırıq.
6. Daha çox yataqxana üçün mübarizə aparırıq; belə ki, axırda hakimiyyət bizə ucadan desin: "Tələbələrin tələbləri təmin edildi; hökumət tələbələrin acınacaqlı vəziyyətini, onların böyük səfalətini və s. tanıdı. Tələb olunan altı bənddən beşinə icazə verildi: parçalanma. alətlər, laboratoriya, gündə iki ağ çörək, iki yemək

, üç tələbə
"

rahat çarpayıları olan yataqxanalar və s.

Birinci məsələyə gəlincə: ölkəni yəhudi dəstələrindən xilas etmək, hökumətin altıdan beş bal verməsi bəhanəsi ilə heç nə deyilməyəcək. Tələbə hərəkatının başlanğıcından bütün yəhudi mətbuatı onu bu maddi müstəviyə keçirməyə çalışırdı: hərəkatın məqsədi “bir tikə çörək” olsun.

Beləliklə, əsl hədəf - yəhudi gözə dəymədən qaçacaqdı. Əslində, əgər bir. problemləri, qəzetləri təkrar oxumaq üçün Rumıniyalı siyasətçilərin də problemi oxşar ifadələrlə ifadə etdikləri müşahidə edilir. tələbələrə yataqxana, daha yaxşı yemək və s. verilməlidir. Dediyim kimi, Buxarestdə tələbə rəhbərliyinin bir hissəsi bu meylə meylli idi. Tələbələr bu kursu keçsəydilər, əsl missiyalarından yayınardılar. Mənim fikrim həmişə əleyhinə olub bu nöqteyi-nəzərdən - tələbələrin tələblərinin formalaşdırılmasında maddi nizamın hər hansı müdaxiləsinə qarşı.

Çünki mən deyirdim ki, bu gün də dediyim kimi, tələbələri hərəkətə gətirən ani ehtiyaclar və ya maddi istəklər deyildi. bu böyük hərəkat, əksinə, bu şeylərlə məşğul olmağın, eqoist maraqların, özlərinin və ya ailəsinin iztirablarının tərk edilməsi idi: Rumıniyalı tələbələrin bütün bunları unutması, onların bütünlüklə identifikasiyası idi. xalqının qayğıları, ehtiyacları və istəkləri ilə birlikdə olmaq. Məhz o fədakarlıq və onun gözlərində müqəddəs işığı yandıran da elə bu idi.

Tələbə hərəkatı maddi tələblərdən ibarət deyildi. O, millətin ali arzuları ilə çulğalaşaraq bir nəslin ehtiyaclarından yuxarı qalxdı. Digər tərəfdən, burada, Buxarestdə tələbə hərəkatının siyasi xarakterli hərəkata çevrilməməsi, universitetin hüdudları daxilində qalmalı, akademik hərəkat olaraq qalması fikri üstünlük təşkil etdi. Lakin bu fikir tamamilə yanlış idi, çünki bu qızğın hərəkatı bu və ya digər şəkildə söndürmək üçün universitetlə məhdudlaşdırmaqda ən çox maraqlı olan yəhudilərin və siyasi partiyaların planı ilə üst-üstə düşürdü.

Bizim fikrimiz ajiotaj etmək deyil, qələbə qazanmaq üçün hərəkat qurmuşuq. Tələbə qüvvələrimiz bunun üçün yetərli olmadığından bütün rumınlarla birləşməli olduq.

Bundan əlavə, Buxarest liderləri professor Cuzanın bu cür aktiv rəhbərlik üçün yaxşı olmadığını iddia edərək, son təşkilatın prezidenti elan edilməsinə qarşı çıxdılar. Mən təkid etdim ki, biz də onu olduğu kimi dəstəkləməliyik.
Nəhayət, Buxarestdə olanlar mənim haqqımda çox ehtiyatlı idilər. Bu, məni ağrıdırdı, çünki mən onların yanına bir insanın qəlbində ən saf və ən müqəddəs ruhu ilə, ölkəmiz üçün bacardığım qədər əməkdaşlıq etmək arzusu ilə gəlirdim. Ola bilsin ki, məni tanımadıqları üçün ehtiyatlı davranıblar.

Bu səbəblərə görə Buxarestdə müxalifətlə qarşılaşdım. Beləliklə, komissiyadan kənarda işləməyə başladım və biz yalnız 3 və ya 4 bayraq hazırladıq.

AT CLUJ

Xanım Konstanta Qikanın üç övladından biri, hökmdarın nəvələri olan, tələbə kampaniyası zamanı təqdirəlayiq hərəkət edən İasidən olan Aleksandru Qika ilə birlikdə Kluca yola düşdüm.

Kluj tələbə mərkəzinin prezidenti mötədil və yaxşı insan olan Alexa idi. Fleməni həm tələbə oriyentasiyası, həm də professor Cuzanın yeni hərəkatın prezidenti elan edilməsi ilə bağlı eyni arqumentlərlə qəbul etdi. Tələbə kütləsi möhkəm və həvəslə dolu idi. Məhz o zaman mən çevik və istedadlı gənc Mota ilə tanış oldum. Alexa ilə eyni fikirlərə sahib idi. Mən onu inandırmağa çalışdım, amma alınmadı. Çətin vaxt keçirdim. heç kimi tanımırdım. Buna baxmayaraq, mən öz tərəfimdən bir neçə tələbə tapdım: Korneliu Georgescu, Əczaçılıq tələbəsi; Məktublardan İsak Mokanu; Crasmaru, Tibb; Justin lliesu və s.

Biz yalnız bir bayraq hazırladıq, ona görə də ilk andan fəaliyyət planımızla çox həvəslə razılaşan kapitan Siankunun evində biz bu bayrağa and içdik.

İASSİ MƏCLİSİ, 4 MART 1923. BÜSÜLMƏSİ
MİLLİ MÜDAFİƏ LİQASI

Yaşıya qayıtdıqdan sonra qarşımda iki paralel fəaliyyət yolu var idi: 1. Bütün universitetlərdə bayraqların hazırlandığı mitinqin təməlinin qoyulması.

2. Tələbə hərəkatını davam etdirmək və ümumi tətili saxlamaq.

Birinci məqama gəlincə, ən böyük çətinlik nə kişi çatışmazlığı, nə təşkilatlanma, nə də hökumətin tədbirləri idi. Bu dəfə ən böyük maneə, bəyənməsə də, həvəsdən məhrum olan professor Cuzanın özündən gəldi.

Professor Cuza özünü təşkil etmək zərurətindən kifayət qədər əmin deyildi və proqnozlaşdırılan mitinqin uğurunun mümkünlüyünə inanmırdı.
İkinci məqama gəlincə, mən Buxarest və Kluj mərkəzlərinin rəhbərləri ilə ciddi çətinliklərlə üzləşdim, bu çətinliklər ətrafında bu yeni dünyanın mükəmməl vəhdətinin həyata keçiriləcəyi döyüş planı istiqamətində vahid nöqteyi-nəzərdən razılığa gəlməyə mane oldum. düşmənə və bütün keçmiş səhvlərimizə qarşı bütün birləşmiş gücünüzlə hazır olun.

Bu tələbə mərkəzlərinin nə rəhbərliyi, nə də orqanı: a) yəhudi problemini bilmirdi, xüsusən də yəhudini tanımırdı; onlar yəhudi gücünü, onun düşüncə və hərəkət tərzini bilmirdilər. Rəqibi tanımadan müharibə aparmağa başladılar. b) Onlar inanırdılar ki, o vaxtkı liberal hökumət və ya nəhayət dəstəyimizi öhdəsinə götürdüyümüz varis tələblərimizi yerinə yetirəcək. Bu əsasda onlar diplomatiya ilə məşğul olmağa üstünlük verdilər, son nəticədə siyasətçiləri bizim işimizin ədalətinə inandıracaqlarına inandılar. İnanıram ki, problemi onun ən elementar tərəfləri ilə tanış olmayan kişilərlə müzakirə etməkdən daha ağrılı bir şey yoxdur. Bu vəziyyətlə əlaqədar mən aşağıdakı tədbirləri həyata keçirdim:

1. Buxarestdə keçirilən mərkəzi komitənin iclaslarında İaşinin mərkəzindən bir neçə yaxşı nümayəndənin müntəzəm olaraq iştirak etməsi (Bu komitənin iclasları müntəzəm olaraq həftədə iki və üç dəfə keçirilirdi. Onlar axşam saat 9-da başlayır və 3, 4, 5 və hətta 7 saat səhər, ziddiyyətli müzakirələrdə .Bir çox iştirakçılar üçün tələbə hərəkatı ilə bağlı yeganə xatirələr komitə daxilindəki ritorik görüşləri ilə bu görüşlər idi).

2. Buxarest və Klujda öz mərkəzlərinin direktivlərindən asılı olmayaraq işləmək üçün tələbə heyətindən ən yaxşı döyüşçülərdən ibarət qrup yaradılsın.

Kluj və Buxarestdə bu qruplar çox sürətlə formalaşdı; Buxarestdə rəhbərlik hər iclasda sərt etirazla qarşılaşan komitədə iştirak edirdilər. Buxarestdə ,

Yassidən olan nümayəndə Ibraileanu çox kömək etdi. Eynilə, tibb tələbələrinin lideri Simioneskunun qətiyyətli münasibəti tələbə heyətini əsl ruhda saxladı.

Yığıncaq hazırlıqlarına gəlincə, İasidən alınan xəbərlərə görə, perspektivlər belə idi: Cəmi iki həftə ərzində 40 əyalətdə 40-dan çox bayraq etibarlı şəxslərə verildi. Təbii idi ki, iki aylıq tələbə hərəkatından, bütün universitetlərdə ümumi tətildən sonra rumınların ruhu qaynayırdı və onlar hər yerdə görünməyə hazır idilər, sadəcə söz gözləyirdilər. Bayraqlar və nümayiş xəbərləri vaxtında çatdı.

Professor Cuza mitinqin tarixini may ayında təyin etmək istəyirdi ki, daha çox adam iştirak etsin. Aşağıdakı səbəblərə görə mitinqin tez bir zamanda keçirilməli olduğu qənaətindəyəm:

1. Tələbə hərəkatının ətrafına toplaşan bütün insanlar ayaq üstə, haradansa əmr eşidəcəklərini, birlik təşkil edəcəyini, izləyə biləcəkləri bir planın olduğunu bilirdilər.

2. Qorxdum ki, yəhudilər və masonluq vəziyyəti öyrənərək psevdoya başlaya bilər.

xalqı istismar etmək və beləliklə də hərəkatı çıxılmaz vəziyyətə salmaq üçün millətçi təşkilat.

Hər halda, bu, rumınların şüurunda elə çaşqınlıq yaradacaqdı ki, bu barədə düşünmək olmaz.

3. Mən hiss etdim ki, tələbə hərəkatının ön cəbhəsini dəstəkləmək lazımdır, çünki hər tərəfdən zərbələr endirməklə müharibə aparmaq asan deyil: hökumət, yerli hakimiyyət, valideynlər, müəllimlər; yoxsulluqla, aclıqla, soyuqla. Rumıniya kütlələrinin onların müdafiəsinə gələn səfərbərliyi, onlara ruhlandırıcı sözlər göndərməsi bu hərəkatın bütün cəbhəsini canlandırardı.

4. Nəhayət, ona görə ki, minlərlə tələbə nə edəcəklərini bilmirdilər; bir dəfə, iki dəfə nümayiş etdirdilər; bir-iki görüş keçirdilər. Amma iki ay keçmişdi. Bu gənclərin bir işi olmalı idi. Yeni təşkilat yarandıqdan sonra nə edəcəyini düşünə bilməyən bütün izdiham geniş fəaliyyət sahəsinə sahib olacaqdı.

Onlar ertəsi gün işə başlaya, təşkilatlanmaq və onları yeni imana cəlb etmək üçün kəndlərə gedəcəkdilər.

4 MART 1923-cü il

Professor Cuza mitinqin 4 mart 1923-cü il bazar günü keçirilməsinə qərar verdi; yer, Iasi.

Məni nahara dəvət etdi. Orada sual yarandı ki, yeni quruma hansı ad verilməlidir. Kapitan Lefter dedi: Fransada olduğu kimi Milli Müdafiə Partiyası. Mən bunu uyğun hesab etdim. Professor Cuza əlavə etdi: "Bu bir partiya deyil, bir liqadır -"Xristian Milli Müdafiə Liqası". Və belə adlandırıldı.

Buna görə də Cemauti, Buxarest və Kluja teleqramlar göndərdim, orada eyni mesaj var: “Martın 4-də Yasidə toy”. Sonra mitinqə hazırlığın ən xırda detallarını təşkil etməklə məşğul oldum. professor Sumuleanu və atamla razılaşaraq professor Cuza tərəfindən müəyyən edilmişdir: Katedraldə - dua; Universitetdə - Simion Bamutiu və Gh-yə hörmət. Marzescu; Salão Bejanda - ictimai yığıncaq.

Böyük milli məclisi elan edən plakatlar çap edildi. İasidə döyüşçü təşkilatı yaratmaq məqsədi ilə böyük bir Rumıniya məclisinin keçirilməsi xəbəri ildırım kimi dörd universitetin tələbələri arasında, sonra isə ümumilikdə rumınlar arasında yayıldı.

Mart gecəsi bayraqlar üçün parça gətirən rəhbərlərin başçılığı ilə 3 dolu qatar gəlməyə başladı. Səhər saatlarında 42 bayraqla 42 qrup gəldi. Bu bayraqların paltarı qara idi - matəm əlaməti; mərkəzdə ağ və yuvarlaq bir ləkə, fəth etməli olacaqları qaranlıqla əhatə olunmuş ümidlərimizi ifadə edir; ağın mərkəzində, bütün dünyada antisemitizm mübarizəsinin simvolu olan svastika; və bayrağın ətrafında, Rumıniya üçrəngli lent - qırmızı, sarı və mavi. Professor Cuza Buxarestdə olarkən bu bayraqların formasını təsdiqlədi. İndi biz onları dirəklərə yapışdırdıq, qəzetlərə bükdük və hamımız 10.000-dən çox adamın qarşısında mərasim keçirildiyi Katedralə getdik.

42 bayrağın hamısı xeyir-dua alarkən qurbangahın qarşısında açıldı. Bir dəfə xeyir-dua aldıqdan sonra, onlar ölkənin hər tərəfinə aparılmalı idi, hər birinin ətrafında rumın ruhlarının həqiqi qalası toplanırdı. Hər mahala göndərilən bu bayraqlar, oxşar düşüncə və hisslərə sahib olanları bir araya gətirmək üçün laxtalanma rolunu oynayacaqdı. Onun təntənəli xeyir-duası, təsirli simvolizmi və hər bir bələdiyyədə yerləşdirilməsi ilə əsas təşkilati və xalq yönümlü problemi həll olunurdu.

Katedraldən bayraqlar açılan minlərlə insan Union Meydanı, Lapusneanu və Carol Sts vasitəsilə Universitetə doğru yürüş təşkil etdi. Orada, birində

Hörmət və ehtiram əlaməti olaraq, 1879-cu il Konstitusiyasının 7-ci maddəsinin müdafiəçisi olan Mixail Koqalniçeanu, Simion Barnutiu və Qeorqe Marzeskunun şərəfinə əkillər qoyuldu və ironik olaraq liberal nazir George Marzeskunun atası, yəhudilərin müdafiəçisi oldu.

Orada, universitetin amfiteatrında "Milli Xristian Müdafiə Liqasının təsis sənədi imzalandı.

Həmin gün günortadan sonra iclas general İon Tarnoşçinin sədrliyi ilə Bejan zalında baş tutdu.

Çox

dəhlizdə yerləşə bilməyən insanlar küçədə idi. Professor Cuza böyük həvəslə Xristian Milli Müdafiə Liqasının prezidenti elan edildi. Çıxış edənlər: professor Cuza, professor Sumuleanu, general Tarnoschi, atam, hər bir bələdiyyə nümayəndəsi və universitet mərkəzlərindən olanlar: Tudose Popescu, Prelipceanu, Alex. Ventonic, Donca Manea, Novitchi, Sofron Robota. Bunların arasında mən. Sonda vəsatəti oxuyandan sonra professor Cuza sonda mənə bir missiya tapşıraraq dedi: "Mən LANC-nin gənc hüquqşünası CZ Codreanu-nun təşkili ilə məşğulam".

*

mənim birbaşa rəhbərliyim altında bütün ölkə üçün

Sonra mahal rəhbərlərinin adlarını çəkdi. Mitinq mükəmməl qaydada və böyük ruh yüksəkliyi ilə başa çatıb.

* "Xristian Milli Müdafiə Liqası"nın Rumıniya abbreviaturası (Tr.)

DİGƏR ANTİSEMİT VƏ MİLLİ TƏŞKİLATLAR

İqtisadi və siyasi xarakterli kiçik antisemit təşkilatları 1900-cü ildən əvvəl də mövcud idi, həm də ondan sonra. Bunlar, dünyagörüşü və və tən sevgisi olan insanların getdikcə artan yəhudi işğalına qarşı durmaq üçün göstərdikləri zəif səylər idi. Amma ən ciddi antisemit təşkilatı 1910-cu il aprelin 23-də professorlar N.İorqa və A.Ç.Kuzanın rəhbərliyi ilə qurulan "Millətçi-Demokratik Partiya" idi. Bu partiyanın bütöv bir inzibati proqramı var idi. Onun 45-ci məqaləsi yəhudi probleminin həllini verir:

Yəhudi probleminin həlli yəhudilərin aradan qaldırılması, rumınların istehsal güclərinin inkişafı və müəssisələrinin qorunması ilə əldə edilməlidir".

Bu məqamları sadaladıqdan sonra bu təntənəli bəyannaməni oxuyun:

"Biz bu proqramı bütün möhkəmliyimizlə və gücümüzlə qoruyub saxlayacağıq, təbliğ edəcəyik və müdafiə edəcəyik, bunu birinci şərəf borcumuz hesab edirik".

AC Ciiza N. Idrga

Bu təşkilat 1900-cü ildən bəri bütün veteran döyüşçüləri bir araya topladı. Görkəmliləri arasında biri sayılır: professor Sumuleanu, professor İon Zelea-Codreanu, Dorohoidə Butureanu, Qalatidə Toni, CN lfrim və daha sonra Stefan Petroviçi, CC Coroiu və başqaları.

1914-cü ildə onların hamısı Rumıniyanın Transilvaniyanın azad edilməsi üçün müharibəyə girməsini tələb edən hərəkata rəhbərlik etdilər; və 1916-cı iləqədər onların çoxu öz vəzifələrini parlaq şəkildə yerinə yetirərək ön cəbhədə idi. 1910-11-ci illərdən Dorohoi bələdiyyələri, Advokat Butureanunun rəhbərliyi altında; Iasi, professor Cuzanın komandanlığı altında; atamın rəhbərliyi altında Suçaava isə intibahın qalasına çevrildi
rumın.

1912-ci ildə bu əyalətlərdə cərəyan o qədər güclü idi ki, seçkilərdə hökumət terrordan istifadə etmədən möhkəm məğlubiyyətdən qaça bilməzdi. Həmin vaxt atam ağır yaralanmışdı.

Müharibədən dərhal sonra kəndlilər qətiyyətlə yeni həyat arzulayaraq cəbhədən qayıdanda, ilk seçkilər professor Cuzanı Yassıya, atamı isə Suçaava parlamentə gətirdi. Orada şiddətli bir parlament mübarizəsi apardılar, ölkə daxilində alqışlandılar. Orduları ölkəmizi işğal edən almanların bizə tətbiq etmək istədikləri sülhə qarşı mübarizə aparıldı.

Bu həqiqətən əlamətdar toqquşmaların əks-sədası ölkənin ümidlərini Milliyyətçi-Demokratik Partiyasının ətrafında cəmlədi ki, sonrakı seçkilərdə əsl möhtəşəm qələbələr qeydə alındı. Suçaavada qələbə misilsiz idi. Yeddi deputat yerindən birini administrasiya, digər qruplar isə heç birini, atamın siyahısı isə altısını aldı. Dorohoi və Iasi-də təxminən eyni. Qatarlar 34 millətçi deputatı Buxarestə aparıb.
Amma təəssüf ki, rumın xalqı üçün ölkənin hər yerindən gələn bu qoşunların hamısı böyük məğlubiyyətlə nəticələndi.

Rumınların başlarına ildırım kimi çaxdı. Yəhudi-mason qüvvələri iki partiya rəhbərini, AC Cuzadan professor Nikolae Lorqanı parçalamağa müvəffəq oldular. Nikolae Lorqa bizim üzərimizə "azlıq bəndi"ni tətbiq edən müqaviləyə qarşı çıxmadı və özünü imzalamağa hazır olduğunu bəyan etdi. Qarşıdakı barrikadada duran professor Cuza qeyd edir ki, bu bədnam "azlıq bəndi" rumınların tökdüyü bütün qanlara meydan oxumaq, milli işlərimizə qəbuledilməz müdaxilə və bizim üçün bədbəxtliyin başlanğıcı. Əslində, yəhudilərin siyasi hüquqlarını təmin etmək üçün bizə tətbiq edildi

makaron.

Bir müddət N.İorqa antisemit deyildi. qırılmanın düzəlməz olduğu aydın idi. Və bu bədbəxt Rumıniya xalqının qurtuluş ümidləri yenidən ürəyi qırıldı.

Əksər partiya üzvləri və parlamentarilər professor Nikolak Lorqanın tərəfini tutdular və hesab etdilər ki, professor Cuzanın mövqeyi onları hakimiyyət əldə etmək şansından daha da uzaqlaşdırır. Professor Cuza ilə yalnız professor Sumuleanu və atam qaldı.

"RUMİNYA MİLLİ FASİYA" VƏ "ROMA HƏYƏTİ"

1923-cü ildə tələbə hərəkatı zamanı və millətçilik dalğasının təkanları altında Vifor, Lunqyesku, Baqieskunun rəhbərliyi altında “Rumıniya Milli Fasiyası”, Klujda isə professorlar Catuneanu, Ciortea, Iuliu Hategan, vəkil Em. Vasiliu-Cluj və Motanın rəhbərlik etdiyi bir qrup tələbə.

Birincisi yaxşı yazılmış və hazırcavab həftəlik "Faşizm" nəşr etdi. Amma onların yəhudi problemindən xəbərləri yox idi. Sonuncu iki ayda bir "Rumıniya Fəaliyyəti" nəşr etdi və daha sonra "Rumıniya Qardaşlığı" da çox yaxşı yazılmış, lakin yalnız nəşrlə məhdudlaşdı. Heç bir hərəkətə başlaya, möhkəm təşkilat yarada bilmədilər.

Bu müddət ərzində tələbə Mota professor Katunkanu və Em tərəfindən şərh edilən "Protokollar"ı fransız dilindən tərcümə etdi. Vasiliu-Cluj, daha sonra kitabça şəklində nəşr olundu. Vasiliu-Kluj Rumıniya şəhərlərinin dəhşətli vəziyyətini statistik şəkildə göstərdiyi "Rumıniyanın demoqrafik vəziyyəti" adlı əsərini nəşr etdi.

Bu iki təşkilat yalnız 1925-ci ilə qədər davam edən "Milli Xristian Müdafiə Liqası" kimi fəaliyyət gücünə, təşkilatlanmaya və ya doktrinal səriştəyə malik deyildi.

"Milli Xristian Müdafiə Liqası" yaradıldıqdan sonra mənim fəaliyyətim iki istiqamətdə davam etməli idi: mərkəzlər tərəfindən təşkil edilmiş ayrıca bir bölmə kimi tələbə hərəkatı, öz bilavasitə məqsədi üç ay ərzində iştirak etdiyi döyüşlərdə, Professor Cuza üçün təşkilatçı rolunu öz üzərimə götürdüyüm LANC.

Tələbə tərəfində mən çalışmalıyam:

a) Şagirdlərin başının üstündən hər yerdə axan hücumları, zərbələri, təzyiqləri, yemləri nəzərə alsaq, tələbələrin namusunu, kifayət qədər çətin işini əhatə edən ümumi tətil duruşunu saxlamaq. Bundan əlavə, nəzarətə ehtiyacı olan məğlub tələbələr, məğlub dindarların tərəfdarları var idi.

b) Bütün Rumıniya kütlələrindən onları vahid orduda təşkil etmək üçün mövcud tələbə elementlərindən sistematik şəkildə istifadə edin. LANC

LANC tərəfində 40-a yaxın mahalda liderlərimiz və bayraqlarımız var idi. Ehtiyacımız var:

a) Qalan mahallar üçün bayraqların tamamlanması. b) Müvafiq rəhbərlərlə mümkün qədər yaxın əlaqə saxlamaq, c) Təşkilati kontekstdə indiyədək dəqiq təlimatların dərhal müəyyən edilməsi. yoxdu amma med bilməyən mahal başçıları tərəfindən tələb olundu. pm ,, In

qısa: tələbə xətlərində müdafiə; LANC xətlərində hücum.

Tələbələrin böyük kütləsi irqimizə və ölülərin ruhuna sağlam instinktlərini rəhbər tutaraq hərəkət etdilər. bir çox çətinlikləri də fədərək onun şərəfli yolu ilə getmişdir.

Liqa ilə problemlər bir az daha ciddi idi. İlçe rəisləri təşkilat üçün aydınlıq və təlimat istədi. Bu cərəyandan təsirlənən insanların imanları möhkəmlənməli, onlara təlqin edilməli, təşkilatlanma və mübarizələrində çatmalı olduqları məqsədlər haqqında tam məlumatlı olmalı idi.

Onlar nizam-intizamı və etibarı rəhbərlərindən öyrənməli idilər. Biz o zaman hərəkat yaratmırdıq, amma artıq təşkilatlanmalı, nizam-intizamlı, aşılanmalı və döyüşə aparmalı olan tam bir hərəkatımız var idi.

Alınan məktublar və əmrlərlə professor Cuzanın yanına getdiyim zaman o, onlar tərəfindən tərksilah edildi.

onu qəribə bir yeni dünya ilə tanış etdilər. Günəş kimi parlayan və nəzəri dünyanın zirvələrində meydan oxumayan, döyüş meydanında yerə endiriləndə aciz qaldı. “Bizim qaydalara ehtiyacımız yoxdur.
Qoy özlərini təşkil etsinlər”.
Və ya:

“Biz kazarmada deyilik ki, nizam-intizam lazımdır” – o, bizə dəfələrlə deyirdi. Ona görə də mən özüm nizamnamə yazmağa başladım, incəliklərinə qədər. Amma mənim yaşıma görə çətin iş olduğunu anlayıb, atamın yanına apardım və bir neçə gün onun üzərində işləyərək forma və məzmunda lazımi dəyişikliklər etdim. Təşkilat sistemi sadə idi, lakin o vaxta qədər siyasi partiyalardan fərqli idi. Fərq onda idi ki, mən siyasi təşkilatın özündən əlavə, mahal kənd komitələri və üzvləri əsasında ayrı-ayrılıqda onlarla və yüzlərlə təşkil olunmuş gənclər korpusu yaratdım. O vaxta qədər bizim siyasi təşkilatlarımızda belə bir şey olmayıb. Sonralar da onları Liberal Partiya Gəncləri, Milli Kəndli Partiyası Gəncləri və s. formada qəbul etdilər. O, belə bir şey eşitmək istəmədi. Sonra bir neçə saat ərzində professor Cuza ilə atam arasında utanc verici mübahisə baş verdi və bu, məni sözün əsl mənasında dondurdu. Bunun uğursuz münaqişəyə səbəb ola biləcəyindən şübhələnərək, bu mövzunun səbəbkarı olduğum üçün üzr istəyirəm. Şiddətli və kobud bir adam olan atam, professor Cuzanın icazəsi olmadan nizamnaməni götürüb çap etmək üçün mətbəəyə getdi.

Lakin sonuncu daha çox nəzakət və sakitlik nümayiş etdirərək, bəzi məsələlərdə nə qədər əyilməz olsa da, bu kimi işlərdə eyni dərəcədə çevik idi və hər şeyi düzəltməyi bilirdi. Atamı geri çağırıb dedi:

"Yaxşı, çap edək, amma mənə bir şans ver." O, bunu düzəltdi, yenidən tərtib etdi, müraciətlərin, manifestlərin doktrinal bölməsini əlavə etdi, sonra mətbuata göndərdi. Bu, daha sonra "Yaxşı Rumıniyanın Bələdçisi" və daha sonra 1935-ci ilə qədər Liqanın əsas kitabı olan LANC-nin kitabı oldu. Mən təşkilat üçün yaxşı və tamamilə zəruri bir şeyin gerçəkləşdiyinə əmin idim, amma ürəyimdə öz-özümə dedim: " Bu elementar suallar üçün bu qədər müzakirəyə ehtiyacımız olsa, işlər çətinləşəcək. Təşkilatda nə müdirin anlayışsızlığı, nə də çox müzakirə yaxşı deyil.

Sənətin dəyişdirilməsi. MART KONSTİTUSİYASININ 7
1923.

YƏHİDLƏRƏ MÜLKİB HÜQUQLARININ VERİLMƏSİ

Uzun müddətdir ki, şayiə yayılırdı ki, eyni zamanda Təsis Məclisi olan Liberal Parlament Konstitusiyanı yenidən yazmaq missiyası ilə sənəti dəyişdirmək niyyətindədir. 7 "Rumıniyada mövcud olan bütün yəhudilərə vətəndaşlıq və siyasi hüquqlar vermək mənasındadır. İndiyə qədər köhnə Konstitusiyanın bu maddəsi əcnəbilərə vətəndaşlıq verilməsini qadağan edirdi və buna görə də, işğal və müdaxiləyə qarşı əsl müdafiə qalxanı təşkil edirdi. öz Rumıniya taleyimizi idarə etməkdə yəhudilər.Rumıniyanın dövlət işlərinə qarışmaq imtiyazını iki milyona qədər yəhudiyə və torpaqlarımıza yeni məskunlaşan yəhudilərə, yaşamış rumıniyalı ilə bərabərlik hüququ vermək. minilliklər boyu bu torpaq, göylər fəryad edən ədalətsizlik və ölkəsini sevən hər bir rumıniyalını narahat etməyə və dərindən sarsıtmaya bilməyən böyük milli təhlükə idi.

Bu vəziyyətlə qarşılaşan professor Cuza, bu xalqın gələcəyini təhdid edən təhlükəni göstərən bir sıra ölməz məqalələr yazmışdı və Liqa bu sənətin rumınlar tərəfindən imzalanması üçün ölkə daxilində petisiyalar yaymışdı. Konstitusiyanın 7-ci maddəsi belə qorunmalıdır. Müraciətlər yüz minlərlə imza ilə doldurularaq Müəssislər Məclisinə göndərilib.

Düşündüm ki, bu, biz tələbələrin, bu ciddi məsələ müzakirə olunarkən, bütün mərkəzlərdən Buxarestə getməli olduğumuzu göstərir, burada yerli tələbələr və əhali ilə birlikdə gələcəyimizi əsarət altına alan hərəkəti dayandırmaq üçün nümayiş keçirəcəyik. Mən Cernauti, Kluj və Buxarestə getdim. Tələbələr təklifimi qəbul etdi və matç üçün özlərini təşkil etməyə başladılar. Gediş tarixini göstərmək üçün razılaşdılar ki, təsadüfi teleqram göndərim. Lakin plan uğursuz oldu. Biz gözləyirdik ki, bu məsələ ətrafında müzakirələr ən azı üç gün davam edəcək və bu müddət ərzində Buxarestə çata bilərik. Lakin martın 26-da müşavirələr yarım saatdan az çəkdi. Liberal hökumət, eləcə də Assambleya - görünür, törətmək üzrə olduqları böyük biabırçılıq əməlindən xəbərdar idilər, bunu ört-basdır etməyə çalışdılar, bacardıqca gözə çarpmayan şəkildə ötürdülər.

Ertəsi gün bu böyük milli xəyanət aktından sonra qondarma Rumıniya mətbuatı, eləcə də yəhudi mətbuatı bu bədnam əmələ sükutla yanaşır. "Dimineata" ("Səhər"), "Luptall ("Döyüş"), Adevarul ("Həqiqət"), gündəlik olaraq Buxarestdə ev sahibləri və kirayəçilər arasındakı münaqişəni qalın hərflərlə çap edirdilər və bir küncdə sadə elan etdikləri bir neçə söz və xain: köhnə Konstitusiyanın 7-ci maddəsi 133-cü maddə ilə əvəz olundu.

Liberal Partiya və 1923-cü ilin məşhur Məclisi beləliklə, bu xalqın gələcəyini məzarına qoydu və məzar daşını möhürlədi. Uşaqlarımızdan, analarımızdan, böyüklərimizdən, bu yer üzündə əziyyət çəkən bütün rumınlardan indi və əbədi olaraq heç bir lənət öz millətinin bu satqınlarını cəzalandırmaq üçün adekvat olmayacaqdır. Beləliklə, sükut və qorxaqlıq mühitində bu böyük milli xəyanət sona çatdı. Yalnız indi bütün Rumıniya xalqına hakim olan şəxsiyyət olan professor Cuzanın səsi eşidilirdi:

“Rumınlar, 28 mart 1923-cü il Konstitusiyası dərhal ləğv edilməlidir. Onun qüvvəyə minməsinə etiraz. Azad seçkilər tələb edin. Qələbənizi təmin etmək üçün təşkilatlayın. Yeni konstitusiya dövlətdə dominant xalq olan Rumıniya xalqının prioritet hüquqlarını təmin etməlidir”.

Yassıda xəbəri eşidəndə ağlamağa başladım. Mən isə öz-özümə dedim: "Ola bilməz! Heç olmasa xalq bilsin ki, biz etiraz edirik. Çünki boynuna belə boyunduruq taxılanlar etiraz etmirlərsə, onlar axmaq xalqdır".

Sonra mən isiyalılara ünvanlanmış manifestdə redaktə etdim, bütün rumınları universitetdə etiraz toplantısına çağırdım. Yəhudilərə verilən vətəndaş hüquqları xəbəri ildırım kimi yayıldı. Şəhər qaynayırdı.

Hökumətin göstərişi ilə yerli hakimiyyət orqanları ordu, jandarm, polis gətirdi; hərəkətə qadağa qoyulmasının ardınca təxribatlar yarandı.
Beləliklə, plan dəyişdirildi. “Mitinq universitetdə deyil, şəhərin 14 nöqtəsində baş tutub. Bütün gecəni davam etdirən nümayişlər və toqquşmalar o zaman başlayıb.

Yerli hakimiyyət orqanları, ordu və polis qüvvələri döyüş planlarımızın, görüş nöqtəmizin qəfil dəyişməsi və şəhərin bu başından o biri başına qaçaraq, öz agentləri tərəfindən keçirilən nümayişlərdən xəbərdar olduqları üçün tamamilə çaşıb qalmışdılar. hər yarım saatdan bir əks nöqtələrdə püskürür. Komandam olan qrup ən çətin nöqtədə qarşılaşdı: Podul Rosu (Socola) və Tg. Cucului, burada yəhudi ədəbsizliyi antisemit nümayişçinin heç vaxt ayaq basıb sağ-salamat getməyəcəyini iddia etdi. Orada heç bir rumın yaşamır.

Minlərlə yəhudi yuxudan oyanıb qurd yuvası kimi o yana-buna qaçırdı. Bizi atəşlə qarşılayanda atəşlə cavab verdik.
Biz borcumuzu yerinə yetirdik, yolumuza mane olan hər şeyi yıxdıq və yəhudilərə göstərdik ki, Moldovanın keçmiş paytaxtı İasi hələ də Rumıniyadır və orada idarə edən, icazə verən və ya qadağan edən, sülhü və ya sülhü saxlayan bizim qolumuzdur. cəzalandıran və ya əfv edən müharibə.

Ertəsi gün Bariadın süvariləri iki yerli alaya, polisə, jandarmaya və yəhudilərə kömək etmək üçün şəhərə gəldi və Buxarest qəzetləri xüsusi buraxılışlarda belə başlıqlarla çıxdı: "İasi bir gecə və bir inqilab günü yaşadı. "

Biz bunu edə bilərdik, sadəcə uşaqlar; bunu necə edəcəyimizi bilirdik və bir anlıq boyunduruq çiyinlərimizə qoyuldu. Biz bunu sakitliklə, qul istefası ilə, qorxaqlıqla qəbul etmirik. Biz bütün bunları etdik və bizdən nə qədər döyüşlər, qurbanlar gözlənilsə də, bu boyunduruğu ömürlük qırmağa müqəddəs and içdik.

Səhəri gün məhbuslara yemək gətirmək üçün polis zalına getdim. Orada İulian Sarbu manifestin müəllifi olmaqda şübhəli bilindiyi üçün dindirilirdi. Bunu görüb müstəntiqin yanına gedib dedim: “Manifestin müəllifi Sərbu deyil, mənəm”.

İLK HƏBSİM

Polis bölməsində mənə dedilər: “Cənab Kodreanu, agentin müşayiəti ilə Məhkəməyə getməlisən”.

"Niyə agent?" geri cavab verdim. "Mən tək gedirəm." İlk dəfə idi ki, mənim sözüm şübhə altına alınırdı. Mən incidim. "Yox, agentlə getmirəm. O, istəsə, 60 fut arxamda gedə bilər. Mən tək gedirəm. Sözüm 20 polisdən artıqdır". Mən getdim, agent 20 fut arxamda getdi.

Məhkəməyə gəldim. Agent gəldi və məni Juiz de Instrução Catichi'nin yanına apardı, o mənə dedi: "Sən həbsdəsən və səni cəzaçəkmə müəssisəsinə göndərməliyəm."
Bunu eşidəndə gözümün qabağında qara gördüm. O zaman “həbs” etmək alçaldıcı bir şey idi. Yasiyalılar arasında heç kim həbs olunmayıb və heç kim millətçi tələbənin həbs olunduğunu eşitməyib. Çox az mən, bir və tənpərvər fonu ilə? Mən onun masasına yaxınlaşıb dedim ki, “hörmətli cənablar, mən həbs olunmağı qəbul etmirəm və heç kim məni götürüb cəzaçəkmə müəssisəsinə aparmayacaq”.

Yazıq daha çox müzakirəyə yol verməmək üçün agentə məni cəzaçəkmə müəssisəsinə aparmağı əmr etdi və etiraz etməməyimi tövsiyə etdi. Sonra getdi. Agent məni aparmağa çalışdı. Ona dedim ki, evə get, məni rahat burax, sən məni buradan çıxara bilməzsən.
Sonra digər agentlər içəri girdi. Səhər 11-dən səhər saat 8-ə kimi orada idim. Məni aradan qaldırmaq üçün edilən bütün cəhdlər nəticəsiz qaldı.
Düşünürdüm ki,
"mənim heç bir günahım yoxdur. Mən xalqım qarşısında borcumu yerinə yetirmişəm. Əgər həbs edilməli olan günahkar varsa, sizin xalqınıza zülm edənlərdir: Yəhudilərə vətəndaş hüquqlarını verən parlamentdir. ."

Nəhayət, bütün Məhkəmə məmurları bir-bir evə, qapıçıların yanına getdilər. Yalnız mənim və mənim yanımda olan agentlər qaldı.
Saat 8:00 radələrində üç polis gəldi.
"Cənab Co.dreanu, bu Məhkəməni boşaltmaq üçün əmrləimiz var." -Yaxşı cənablar, mən gedirəm.
Pillə kənlərlə enib binanı tərk edirik. Təəccüblə gördüm ki, orada yarımdairə içində bir dəstə jandarm, prokurorlar, hakimlər, polislər var.
Bunu deyib qabağa gedib həyətin ortasında oturdum. Səlahiyyətlilər yanıma gəlib dedilər:

– Sən cəzaçəkmə müəssisəsinə getməlisən. "Mən getməyəcəm."

Məni qaldırdılar, maşına mindirdilər və məni yavaş-yavaş cəzaçəkmə müəssisəsinə, ardınca isə piyada jandarmaya apardılar. Son anda həbsxananın darvazasından keçəndə oğlanlarımız məni azad etməyə çalışsalar da, agentlərin silahları onların qarşısını kəsdi.

Bu, qanunlara etiraz idi? Xeyr. O, ədalətsizliyin boyunduruğuna qarşı idi.

Özümü həbs etməkdən inadla imtina etməyim mənə elə gəldi ki, məni soyuq həbsxana divarlarının içərisinə aparan yolu getdikdən sonra qarşıma gələcək çoxlu əzabların təqdimatı idi. Orada bir həftə qaldım, Pasxa bayramı ərəfəsinə qədər. Həbsxanadakı ilk günlərim! Mən əxlaqi desək, mən onları çox sərt qəbul etdim, çünki başa düşə bilmədim ki, kiminsə öz xalqı üçün döyüşəndə və xalqa qarşı vuruşan birinin əmri ilə həbs oluna bilər.

Azadlığa çıxandan sonra evə getdim. Dəmiryol vağzallarında məni qarşılamağa çoxlu rumınlar gəldilər, mənə rəğbət bəslədilər və məni xalqın mübarizəsi olan və sonda qalib gələcək mübarizəni davam etdirməyə sövq etdilər.

Kəndlidən tutmuş ziyalıya qədər bütün xalq ən gözəl ünsürləri ilə Sənətin kədərli xəbərini böyük ağrı-acı ilə qarşıladı. 7 modifikasiya; amma yorğun yuxudan oyandığından və liderlərin xəyanətindən əllərindən gələn bir şey yox idi. Maraqlıdır, başımıza nələr gəlir və hansı günahlar biz rumınları belə pis liderlərin bir hissəsi olmağa məhkum etdi?

Biz burada iki fərqli rumıniyada, iki qrup insanla və eyni problemlə iki tarixi məqamla üz-üzəyik: 1879-cu ildə Avropanın təzyiqlərinə müqavimət göstərməyə cəsarət göstərmiş Kiçik Rumıniyadakı Təsis Məclisi və Təsis Məclisi. 1923-cü ildə Böyük Rumıniyada öz qanımızın qurbanı olub, Avropanın özünün təzyiqləri altında vəhşilikdən, bütöv bir xalqı alçaltmaqdan və həyatını təhlükəyə atmaqdan çəkinməyən qanımız çıxdı.

Rumıniyanın böyük adamları, 1879

və

UNUTMAĞIN Pərdəsi

Sonrakı səhifələrdə bu kitabın oxucuları 1879-cu ildə bütün Avropada Rumıniya xalqının hüququ uğrunda qızğın mübarizə aparan xalqımızın müxtəlif düşüncə, və tənpərvərlik və xarakter zirvələrinin əsərlərindən silsilə parçaları tapdıqda bir edilməsi ، qədər təəccüblənəcəklər. , Bu çıxarışların daxil hazırkı cildin normal işlənməsini çətinləşdirsə də, belə məsələlərdə adətən riayət olunan qaydalara zidd olaraq, mən onları tarixi arqument kimi istifadə etmək deyil, onları bir daha üzə çıxarmaq üçün əlavə edirəm. yəhudi-mason okkultizminin sui-qəsdləri olan bu böyük əcdadların düşüncə və ifadə inciləri

sırf Rumıniya nəhəngləri kimi yazdıqları, düşündükləri və döyüşdükləri üçün onları ağır möhürlər və unudulma lövhələri altına bağladılar.
Yəhudi təhlükəsindən əlli ildən çox siyasi taxtdan sıçrayan tələbələrimiz nəsli 1879-cu ildəki kimi eyni əqidə, hiss və xarakterlə özünü tanıyır və bu müqəddəs birlik anında kölgəyə baş əyərək minnətdarlıq və ehtiramla yanaşır. onun böyüklüyündən.

VASILE HESABI

1879-cu ildə Evdəki böyük Hesabatımızın münasibətinə nəzər salın.
50 il əvvəl rumın filosofu qüsursuz bir məntiq sistemi ilə qurulmuş sarsılmaz elmi dəlillərlə milli dövlətin təməlində dayanmalı olan irqi həqiqətlərin möhkəmliyini nümayiş etdirdi; 1879-cu ildə bizi yəhudilərə mülki hüquqlar verməyə məcbur edən eyni Berlin tərəfindən əlli il sonra qəbul edilmiş bir nəzəriyyə.

Buradan yeni alman ideologiyasından ilhamlanaraq milli hərəkata hücum edənlərin arqumentlərinin kövrəkliyini görmək olar, halbuki əslində bu qədər illərdən sonra Vasile Conta, Mixail Emineseu və digərlərinin xəttini məhz Berlin tutmuşdu. başqaları.

Biz yəhudi ünsürü ilə mübarizə aparmasaq, millət olaraq məhv olacağıq.
Bu gün bizə hücum edənlər tərəfindən də etiraf edilən bir həqiqətdir ki, bir dövlətin mövcud olması və çiçəklənməsi üçün birinci şərt o dövlətin vətəndaşlarının eyni irqdən, eyni qandan olmasıdır və bunu başa düşmək asandır. Birincisi, oxşar irqdən olan fərdlər ümumiyyətlə yalnız öz aralarında evlənirlər, çünki yalnız beləliklə onlar irq birliyini qoruyub saxlaya bilərlər; sonra, evlilik fərdlər arasında ən güclü və ən davamlı bağlar olan ailə hisslərini yaradır; və bu qohumluq əlaqələrinin dövlətin bütün vətəndaşlarını əhatə etdiyini nəzərə alsaq, görərik ki, bunlar ümumi məhəbbət hissi, irqi simpatiya deyilən şeylə cəlb olunur. Bundan əlavə, bir xalqın bütün üzvlərinin damarlarında eyni qan axdığını nəzərə alaraq, bütün bu üzvlərin irsiyyət etibarilə eyni duyğulara, eyni meyllərə və hətta eyni düşüncələrə sahib olacağı anlaşılır; belə ki, təhlükəli vaxtlarda, bənzərsiz məqamlarda ürəkləri bir kimi döyünür, ağılları bir fikir qəbul edir, hamının hərəkəti eyni məqsəd güdür; başqa sözlə desək, vahid irqdən yaranan millətin yalnız bir ağırlıq mərkəzi olacaq; və dövlət elə bir xalqdan yaradılmışdır ki, o, ən yaxşı müqavimət, davamlılıq və tərəqqi şəraitində olacaqdır.
Nəticə etibarilə, bir növün saxlanmasında olduğu kimi, dövlətin mövcud olması üçün birinci şərt onun xalqının eyni irqdən olmasıdır. Yaxşı, bu, millətçilik prinsipinin əsaslandığı həqiqətdir, sivil dünyada bu qədər sözlər söylənir. Bu millilik prinsipi, təbii ki, "irqindən asılı olmayaraq dövlətin subyektləri" deyilən şeyə deyil, yalnız irqə aiddir, çünki o zaman prinsipin təbiqi olmazdı.

Bəli, bu prinsip indi istər dövlət xadimləri, istərsə də sadə vətəndaşlar olsun, bütün insanların vicdanına elə kök salıb ki, bu gün sivil dünyada bütün dövlətlər yalnız bu əsasda yaranır və ya yenidən qurulur.

Qoy yəhudi publisistləri və ya yəhudi həvəskarları daha deməsinlər ki, dövlətin əsası onun vətəndaşlarının ümumi maddi maraqlarıdır, çünki əksinə, biz görürük ki, məhz bu, bizim əsrin başlanğıcına səbəb olub. millətlər; bu gün getdikcə daha çox üstünlük təşkil edən ... Düzdür, bu, əcnəbilərin hakim milləti assimilyasiya etmələri şərti ilə dövlətin vətəndaşlığını almasına mane olmur; yəni bir-birinə qarışmaq ki, son təhlildə Dövlət eyni təkqandan qalsın.

“Bunlar naturalizasiyanın yeganə elmi prinsipləridir. Və vətəndaşlığa qəbulun faydalı, rasional və elmi meyarlara uyğun olması üçün yalnız yerli şəxslə nikah yolu ilə assimilyasiya edən və ya bunu etmək istəyən əcnəbilərə verilməlidir. Əks təqdirdə, hakim irqin qanına bu meyli olmayan və ya sahib ola bilməyən şəxslərə və təndaşlıq verilməsinin bir ölkənin qarşı tərəflər arasında davamlı mübarizəyə məruz qalması ilə nəticələnəcəyini asanlıqla başa düşmək olar.

Mən demirəm ki, hər hansı bir ölkədə mövcud olan bir neçə irqin bəzən ortaq maraqları olması qeyri-mümkündür, eyni şəraitdə bir irqin irsi meylləri digərininki kimi üstünlük təşkil etməlidir.

Bu vəziyyət davam etdikcə, yerli və milliləşmiş insanlar, şübhəsiz ki, sülh içində yaşayacaqlar. Lakin şərait dəyişir və onlarla birlikdə müxtəlif irqlərin maraqları da dəyişə bilər; və bu gün deyilsə, sabah; sabah olmasa, o biri gün təbiiləşənlərin meylləri yerlilərinki ilə ziddiyyət təşkil edəcək, sonra bəzilərinin maraqları digərlərininkinə zidd olacaq, sonra da bəzilərinin maraqları digərlərinin maraqlarını qurban vermədən təmin edilə bilməz. ; və sonra biz iki irq arasında var olmaq uğrunda mübarizə aparacaqdıq, şiddətli döyüşlər yalnız ya Dövlətin tamamilə lə ğvi ilə başa çatacaq, ya da irqlərdən biri tamamilə əzilmiş və beləliklə, yenidən yalnız bir dominant irq Dövlətdə qalmışdı. .... Bəli, milli tariximiz və gündəlik təcrübəmiz bizə sübut etdi ki, bizə gələn bütün əcnəbilər arasında türklər, xüsusən də yəhudilər bizimlə heç vaxt evlənməyənlərdir, digərləri isə

əcnəbilər: ruslar, yunanlar, italyanlar, almanlar birincidə deyilsə, ikinci və ya üçüncü nəsildə bizimlə ailə qurur və birləşirlər, amma nəhayət elə bir vaxt gəlir ki, bu əcnəbilərlə bizim aramızda nə qan fərqi yoxdur. ya da vətən sevgisi. Amma yəhudilərlə eyni deyil...

“...Bu sual necə qoyulsun, necə yozulsun, biz yəhudi ünsürü ilə mübarizə aparmasaq, bir millət olaraq məhv olacağıq”.

(Konstitusiyanın 1879-cu il sentyabrın 4-də keçirilmiş Növbədənkənar İclasda Deputatlar Palatasının 1879-cu il 17 sentyabr tarixli 201 nömrəli rəsmi monitorinqində dərc edilmiş nitqindən, səh. 5755-6)

VASILE ALECSANDRI

Palatada Vasile Conta yuxarıda qeyd olunan nitqlə Senatda çıxış edərkən, Birliyin şairi Vasile , da, də Alecsandri rumınların hisslərini belə ifadə etdi.

Bu gün Rumıniya əlimizdə Tarix Kitabı ilə bizə gəlir ki, biz onun səhifələrində xalqımızın alçaldılmasını və itkisini, yaxud ləyaqətini və azadlığını yaza bilək...

Dünyanın tarixi salnaməsində analoqu olmayan bu vəziyyətlə üzləşən biz ehtirassız, zorakılıqsız, amma sakit ruhla, maariflənmiş vətənpərvərlik və nəcib şücaətlə qəlbimizi və ağlımızı borcumuzun zirvəsinə yüksəltməyi bilməliyik. ölkənizin taleyini həll etməyə çağırılan kişilərdən gözlənilən budur...

Bu yeni çıxılmaz vəziyyət nədir? Bu yeni işğal nədir?
İşğalçılar kimlərdir? Onlar haradandır? Nə istəyirlər? Bəs onları Dunay çayının sahilində yerləşən vəd edilmiş yeni torpağa aparan yeni Musa kimdir?

İşğalçılar nədir? Öz missiyasını yerinə yetirməkdən yorulmayan fəal və ağıllı xalqdır; ən kor dini fanatizmin tərəfdarları; Yer kürəsinin bütün sakinlərinin ən müstəsnaı, dünyanın digər xalqları ilə ən bənzərsizi...

“Onlar bizdən nə istəyirlər?

Bu xalqın torpaqlarının sahibi olmaq, bu ölkənin keçmiş ağalarını bu gün Qalisiya və Bukovinanın bir hissəsi kəndliləri kimi qullara çevirmək.

Bu ölkə gözəl və zəngindir; onun böyük şəhərləri, radar yolları, qabaqcıl qurumları və bütün Latın mənşəliləri kimi bir qədər gözlənilməz xalqı var... Bu ölkənin sakinlərini əvəz etməkdən və beləliklə də hamısını İsrail mülkünə çevirməkdən asan nə var?

Əgər bu, hazırkı işğalçıların planıdırsa, hər şey bizi inandırırsa, bu, İsrail xalqının təşəbbüskar ruhunu bir daha sübut edir və təqsirli olmaqdan uzaq, praktik adamların alqış və heyranlığına səbəb ola bilər.

Biz rumınlar, əgər öz laqeydliyimizlə və ya bəzi ölümcül və absurd humanitar nəzəriyyələrin tətbiqi ilə bu planı həyata keçirməyə kömək etsək, günahkar olardıq. Günah bizim üzərimizə düşərdi, əgər bu nəzəriyyələrə aldansaq, onları içəridən dərk etsəydik və ya xəyali təhdidlərin təsiri altında xəyali bir qorxuya qapılsaq, Rumıniya və təninin dövlətimizin bizə əmanət etdiyi müqəddəs əmanət olduğunu unuduruq. atalar. uşaqlarımıza bütöv və qüsursuz keçsin...

Biz ona belə bir şərait yaratsaq, bütün ölkə nə deyər? Ata-baba yurdunun müstəqilliyi uğrunda sevinclə döyüşən rumınlar nə deyərdilər?

Ölkəmiz ağrı içində bizdən uzaqlaşardı.

Rumın deyərdi: Əgər tökülən qan yalnız ölkəmi parçalamağa və milli ləyaqəti alçaltmağa xidmət edirsə, bundan sonra mənim qanımı istəməyin.

Bu mülahizələrə görə, Rumıniya bu gün qabağında öz Tarix kitabını tutaraq qarşımızda dayananda ki, biz onun səhifələrinə vetomuzu yaza bilək, mənim üçün ölkəmizi alçaltmaq üçün yazılmış səhifəni cırıram, digər səhifədə isə mən ürəyimlə, ləyaqətinlə, qurtuluşunla yaz! "

(10 oktyabr 1879-cu ildə toplanmış Rumıniya Senatının fövqəladə iclasında Konstitusiyanın 7-ci maddəsinə yenidən baxılmasına qarşı nitqdən və rəsmi monitorinq № 230, cümə axşamı, 11/23 oktyabr 1879-cu il, səh. 6552-8.)

MIHAIL KOQALNICEANU

Budur, 1869-cu ildə daxili işlər naziri, həmin nazirliyin titulu rəhbəri Mixail Koqalniçkanunun yəhudi probleminə və xaricdən göstərdiyi təzyiqlərə görə, bu gün də bizlərə işgəncə verməyə əmri verildiyi yerə çevrilib. xalqımızı müdafiə etmək üçün döyüş:

“Ölkələrində fəal iştirak edənlərin hamısı yəhudilərin xalqı istismar etməsinin qarşısını almaqdan narahat olublar.

Rumıniyada yəhudi məsələsi dini deyil, milli və eyni zamanda iqtisadi məsələdir.

Rumıniyada yəhudilər təkcə fərqli dini icma təşkil etmirlər; onlar, sözün tam mənasında, mənşəyinə, dilinə, geyiminə, adət-ənənələrinə və hətta hisslərinə görə rumınlara yad olan milliyyət təşkil edirlər.

Deməli, söhbət dini təqiblərdən getmir, çünki belə olsaydı, israillilər öz ibadətlərini həyata keçirməkdə qadağa və ya məhdudiyyətlə üzləşəcəkdilər, bu belə deyil.

Onların sinaqoqlarının xristian kilsələrinin yanında sərbəst dayanmasına icazə verilməzdi; onun dini təlimatlarına, məzhəbinin təbliğinə də yol verilməzdi.

Knyazlıqları, xüsusən də Moldovanı ziyarət edənlərin hamısını şəhərlərimizi məskunlaşdıran Polşa israillilərinin ortaya qoyduğu kədərdən daha pis deyil, kədərli cəhəti qorxuya düşürdü. Onlar bu kütlənin ticarətinə, sənayesinə və güzəranına daha yaxından nəzər saldıqda, bu səyyahlar daha da qorxdular, çünki yəhudilərin istehsalçı deyil, yalnız istehlakçı olduqlarını və onların ən böyük, deyə bilərəm ki, əsas sənayesi olduğunu gördülər. spirtli içkilərin pərakəndə satışıdır...

Mən heç bir yəhudini yaşadığı yerdən sadə səbəbdən qovmamışam ki, ölkənin bütün qanunlarına görə, Rumıniyadakı israillilərin Serbiyada olduğu kimi kəndlərdə yaşamaq hüququ yoxdur.

Yəhudilərin, xüsusən də Qalisiyalıların və Podoliyalıların gələcəkdə meyxana və gecə klublarını icarəyə götürməsini məhdudlaşdırdım. Bu tədbir Üzvi Nizamnamədə və Baş Assambleya tərəfindən səs verilən qanunda əsaslandırıldı, daha sonra Şahzadə Mihai Sturza tərəfindən təsdiqləndi, bu günə qədər heç bir sonrakı qanunla ləğv edilmədi, əksinə, daha əvvəl bütün Daxili İşlər Nazirlərinin qanunu. və konvensiyadan sonra saxlanılır və icra edilir. Bunun sübutu mənim sələflərimin əmrləridir, yəni: 1861-ci il 17 və 28 iyun tarixlərində nazir Kosta Foru zamanı; 1866-cı il 5 fevral tarixli, general Floresku tərəfindən imzalanmış; 1866-cı il martın 11-də və aprelin 11-də Ramnikul-Sarat prefekturasına knyaz Dimitri Ghica tərəfindən verilmiş və s. və s.

Bu şəraitdə heç bir nazir, hətta bir-birini əvəz edən on nəfər belə məndən və mənim sələflərimdən başqa heç nə edə bilməzdi.
Konstitusiya rejimli bir ölkə olan Rumıniyanın nazirləri xalqın iradəsi xaricində idarə edə bilməzlər.

Bu millətin ehtiyaclarını, istəklərini, hətta müəyyən dərəcədə qərəzlərini də nəzərə almağa borcumuz var...
Bu, Rumıniya əhalisinin dərin iztirab və haqlı narahatlıqdan qaynaqlanan böyük qıcıqlanmasına haqq qazandırır, çünki bu, öz millətində təhlükə hiss edən bir xalqın səsidir; və onun iqtisadi maraqları. Xaricilər o səsi boğa bilər, amma Rumıniya nazirinin, heç bir tərəfin onu eşitməməsi caiz deyil. Məhz buna görə də Rumıniyada təkcə bu gün deyil, hər zaman, bütün dövrlərdə və bütün idarələrdə, bütün hökmdarlar, bütün dövlət xadimləri,
öz ölkələrində real maraqları olan bütün şəxslər, onların istismarını dayandırmaq zərurətindən narahat olmuşlar. Rumıniya xalqı yad bir xalq, yəhudilər tərəfindən. "

(Daxili İşlər Naziri Mixail Koqainiçeanunun yəhudi məsələsi ilə bağlı Xarici İşlər Nazirinə ünvanladığı 1869-cu il iyunun məlumatından. Rumıniya üçün Köhnə və Yeni Qanunvericilik Toplusu, 1870-ci ilə qədər qüvvəyə minmiş, Kredit M. Bujoreanu tərəfindən nəşr edilmişdir. , Buxarest 1873, Rumıniya fəhlələrinin yeni mətbəəsi, F hissə. Başlıq “Müddəalar və sirkulyarlar”, X fəsil, səh.813-6.)

MIHAIL EMINESCU

“Əgər bu gün onlar hələ də tam mülki və siyasi hüquqlara malik olmadıqları halda, Moldovada bütün ticarəti və bütün kiçik sənayeni ələ keçiriblərsə, əgər bu gün Rumıniya düzənliyində qorxulu şəkildə özlərini göstərirlərsə; əgər bu gün onlar ölkənin mərkəzində yuva salırlarsa zəhmətkeş olteniyalılar, sabah necə olacaq, onlara bərabər hüquqlar veriləcək, özlərini rumın adlandıra biləcəklər, qanunlara bu vətənin bizim qədər onların da olduğunu rəsmi hüququ yazacaqlar !"

(Əsərlərin tamamı, İsrail məsələsi, səh. 489, İasi, Lonesku-Georgesku kitab mağazası, 1914. Aleks Naumdan sitat gətirib).

Və 481-ci səhifədə:

"Onlar hansı zəhmətləri və fədakarlıqları ilə rumın xalqı ilə bərabərliyə can atmaq haqqı qazandılar?
Türklərə, tatarlara, polyaklara, macarlara qarşı vuruşanlar onlar idi? Köhnə müqavilələr pozulduqda cəzalandırılanlar onlar idi? bu məmləkətin şöhrətinin yayılması, bu dilin keçmişin pərdələrindən çıxardılması üçün səyləriniz?
Rumıniya xalqı günəş işığına sahib olmaq hüququnu onlardan biri qazanıbmı?”

İON HELİAD RADULESKU

“Görmürsənmi ki, İngiltərə və Fransadakı Kikerylər Rumıniyada öz dindaşları üçün təkcə vətəndaşlıq hüququnu deyil, həm də imtiyazlar, üstünlük tələb edirlər; pul aristokratiyasını, Qızıl buzovu qurmaq istəyirlər? Son insana qədər ölsək verə bilməyəcəyimiz şeyi tələb edirlər. İngiltərə və Fransadakı Kikerylər inanırmı, görəsən, siz də onlarla birlikdə inanırsınızmı ki, rumınlar onların arasında ən iyrənc və murdar, ən bayağı aristokratiyanı, təlxəklərin, yəhudilərin, məmmonların hakimiyyətini aradan qaldırarkən sakitcə seyr edəcəklər. ruffians?

Məhv övladlarından başqa bütün bəşəriyyətin ilahi Bəyin önünə gəlin kimi gələcəyi iyirminci əsrin qapıları qarşısında belə iyrənc hökmranlıq hansı adla və hansı hüquqla məhkəmə qarşısında bərqərar ola bilərdi?

İngiltərə və Fransanın Kikeriləri bərabərliyə əsaslanan İnsan Hüququnu təqdim etməyə cəsarət edə, lakin özləri üçün imtiyaz və alilik iddiasında cəsarətə malik ola bilərmi?

Və bu hüquqdan istifadə edə bilmədiklərinə görə, onlar öz təxəyyüllərinə görə, israillilərin ayininin Rumıniya paradoksunu uydurmağa - Avropanın monarxları adı ilə bizi təhdid edəcək qədər xüsusi yəhudi cəsarətinə sövq etməyə cəsarət edirmi? Yəhudilər bizi nə ilə fəth edəcəklər? Rəqəmlərinizə, gücünüzə görə ? Fələstin torpağında xalqların və yəhudilərin özlərinin dirçəlişi naminə onlara yaxşılıq arzulayırıq və diləyirik, onlara acıyırıq və bütün bəşəriyyətin xilasını arzulayan bir xristian olaraq onlara nəsihət veririk. Öz əzab verənləri çarmıxdan bağışlayan Məsih - belə bir şeyə cəhd etməmək və ya bu barədə düşünməyə cəsarət etməmək, hətta onları sınağa çəkən Şeytanın mələklərinin yaratdığı iğtişaşlar çağımızda heç nə iddia etməmək; onlar belə bir şeyə cəsarət etməsələr daha yaxşıdır, çünki rumınların özünü qoruma instinkti olan bir millət kimi öz hüquqlarını müdafiə edərək öz haqlı və ən müqəddəs fırtınalı qəzəbləri ilə nə qədər irəli gedə biləcəklərini Allah bilir! "

(The Equilibrium Between Antitheses, Spirit and Matter, 1. Heliade Radulescu, Buxarest, 1859-69-cu illərdə nəşr edilmişdir; III hissə, "İsraillilər və Yəhudilər", X fəsil, səh. 380-3).

BOGDAN PETRICEICU HAJDEU

Beləliklə, Talmudda yəhudilərin bizə qarşı davranışının iki forması göstərilir:

"Xristianlardan güclüsənsə, onları məhv et."

"Xristianlardan zəifsənsə, onları təriflə ..."

"Amma məndən zəif birisi, bir gün məndən güclü olmaq üçün ilk növbədə mənimlə bərabər olduğu bir ara mərhələdən keçməlidir."

“İndi başa düşürsünüzmü, görəsən, yəhudilərə qondarma siyasi hüquqlar verməkn nə deməkdir?

("İudaizmdə araşdırmalar. Talmud İsrail xalqının iman peşəsi kimi", Rumıniya Tarixi Arxivinin direktoru, Buxarest, Rumıniya Athenaeumunun Əxlaq və Siyasi Elmlər bölməsinin prezidenti BP Hajdeu tərəfindən. Nəşriyyatçı Teodor. Vaidesku, Bossel House No. 34, 1866; səh. 30-1.)

COSTACHE NEGRI

"Ümumi əhalimizin yeddidə biri olan yəhudilər zəifliyimiz, uzaqgörənliyimiz və xəsisliyimizlə bizi qınadığı ən kədərli cüzamdır."

(Ocnadan Lupaskuya göndərilmiş məktubdan, 12 yanvar 1869-cu il tarixli, Versos, Prose, Cartas de C. Negri cildində onun həyatı və yazıları E. Garleanu, Editora "Minerva", 3 Academiei Blvd tərəfindən tədqiq edilmişdir. ·, Buxarest 1909, səh. 1 16).

AD XENOPOL

Biz özümüzə imkan veririk ki, eyni seçmə çıxarışda İasi Universitetinin professoru, böyük tarixçi AD Ksenopolun fikrini təqdim edək; bu, yaşamış və kəşflərinin acı reallığını öz gözləri ilə görən alimin danılmaz nüfuzunu nəzərə alaraq: "Rumıniya dükan açmaq qərarına gəlsə, heç bir yəhudi onun astanasını keçməz. Bu yolla ondan yan keçərdi. böyük müştəri, rumıniyalılar isə yəhudilərdən alış-veriş etməkdən çəkinmirlər. Aydındır ki, hətta qiymət manipulyasiyası olmadan belə, Rumıniya taciri və tacirinin müqaviməti qırıla bilər. “Yəhudi heç vaxt rumıniyalını öz müəssisəsinə qəbul etməyəcək, əgər ikincisi ” ondan bir şey öyrənmək; çünki rumınlar yəhudi evlərinə yalnız qulluqçu və ya hambal kimi qəbul edilir. Bu eksklüzivlik sistemi güclü şəkildə davam edir. Moldovanı bir başdan o başına əhatə edən saysız-hesabsız yəhudi emalatxanalarında və dükanlarında bir dənə də olsun xristian və ya rumın şagird yoxdur - fəhlə, usta, mühasib, kassir, satıcı, “yəhudilər rumınlara qarşı ən sərt iqtisadi eksklüzivliyi tətbiq edirlər. öz dinlərinin buyurduğu kimi, imtina edə bilməzlər”.

(AD Ksenopol tərəfindən La question israelite en Roumanie kitabından götürülmüşdür, La renaissance latine, 25 rue Boissy-d'Anglas, Paris, 1902, səh. 17-də dərc olunmuş tədqiqat).

TƏLƏBƏLƏRİN ÜMUMİ TƏTİLİ DAVAM EDİR

Pasxa bayramından sonra döyüşlər yenidən başladı. LANC cəbhəsində professor Cuza qəzetlər vasitəsilə aksiyanı davam etdirdi, qalanlarımız isə təşkilatın qayğısına qaldıq.

Şəhər və qəsəbələrdə silsilə görüşlər başladı. Tələbə qarşısında, sənətin dəyişdirilməsi. Konstitusiyanın 7-ci maddəsi özü ilə birlikdə dəyişiklikləri də gətirdi. Tələbə liderləri

Tələbə hərəkatının sonunda hökumətin tələbələrin ədalətli tələblərini tanımağa inandıracağına inanan Buxarest və Kluj, hökumətin nəinki onların heç bir tələbini tanımadığını, həm də yəhudilərə hüquqlar verdiyini görəndə çox məyus oldular. getdikcə daha çox təslim olmağı düşünürdülər.

Klujda prezident müşavirə çağırdı və o, ən yaxşı şeyin məktəbə qayıtmaq olduğunu söylədi. Tələbə kütləsi onun təklifini rədd edərək, namuslarını qorumaq üçün mübarizə apardıqlarını və mübarizənin son müqavimət həddinə qədər aparılmalı olduğunu bəyan etdi. Bu tezisin tərəfdarları bunlar idi: İon Mota, Korneliu Georgesku, İsak Mokanu və bütün qruplarımız.

Alexa istefa verdi və onun yerinə Petru Maior tələbə mərkəzinin prezidenti vəzifəsinə İon Mota yeni komissiya ilə birlikdə seçildi.

Hökumətin tələbələri dərsə qaytarmaq üçün etdiyi hücum da bu dəfə uğursuz oldu, lakin liderlər qurban verildi: İon Mota və daha altı nəfər barışmaz münasibətlərinə görə bütün universitetlərdən əbədi olaraq qovuldular.

Buxarestdə Simionesku və Danuleskunun başçılıq etdiyi qrup getdikcə qərarsızlaşan və zəiflə yən rəhbərliyi əvəz etməyə başladı. Burada da hökumət Pasxa bayramından sonra dərslər aça bilmədi.

İYUN 1923

Daha iki ay qəhrəmancasına müqavimət, səfalət və təzyiq tələbələrin yorğunluğu ilə keçdi.

Buxarestdə Universitet, yalnız yəhudi və dinsiz tələbələr üçün imtahanlar üçün yenidən açıldı. Açılış günü ordu universitetdə yerləşdirilmişdi.

Cəbhədə tələbə toqquşmaları baş verdi, lakin onlar çox zəif idi ki, daha onun açılmasının qarşısını alsınlar. Hökumətin planı universitetləri bir-bir açmaq, İaşsını sonuncuya buraxmaq və üç fəaliyyət göstərən universitetin nəticəsini təqdim etmək idi. Bir həftə sonra Klujda, bir neçə gün sonra Cernautidə ordunun iştirakı ilə Buxarestdəki kimi universitetlər açıldı. bir həftə sonra Yasinin çətin anları gələcəkdi. O, hökumət tərəfindən təkbaşına təcrid olunmuş, tələbə qüvvələri əhəmiyyətli dərəcədə azalmışdır.

Açılış ərəfəsində sabah səhər ordunun Universitetə daxil olacağını bildiyimiz üçün gecə özümüz zəbt etməyi planlaşdırmışdıq.

Qaranlıqdan əvvəl zala daxil olan etibarlı bir tələbəmi göndərdim və iki böyük pəncərənin vintlərini çəkdim ki, görünməsin, kənardan itələdikdə açılsınlar. Hələ də bu planı heç kimlə bölüşmürəm, səhər saat 9-da Bejan Hall-da 100 tələbənin toplantısını çağırdım. Səhər saat 10-da Universiteti tuturuq. Biz fasadında svastika olan bayrağı qaldırdıq, az sonra universitetin rektoru, professor Sin-donesku gəldi. O, qəbul edildi. O, bizimlə danışdı və bizi Universiteti tərk etməyə çağırdı. Ona motivlərimizi izah edərək cavab verdik. Bir neçə saatdan sonra o, getdi. Mühafizə xidməti təşkil edib bütün gecəni orada saxladıq.

Səhəri gün tələbələr kütləvi şəkildə Universitetə gəldilər.

Yenidən canlanaraq, yekdilliklə mübarizəni davam etdirmək qərarına gəldilər.

Yəhudi qəzetləri qəzəblə bizə hücum edirdi. İki gün sonra Kluj, mübarizədə öz Universitetini jandarmlardan geri almağa çalışdı. Daha iki gündən sonra Buxarest və Cemauti də eyni addımı atdılar.

Bu mübarizələr yeni tələbə üsyanlarına və bütün universitetlərin bağlanmasına səbəb oldu.

Dərs ili bitdi. Gənc rumınıyalı dözümlülük, xarakter və həmrəyliyin unikal sınağından keçdi.

Tələbə kollektivinə fəxr edirəm ki, öz möhkəmliyinə görə bu qədər zərbələr alaraq dünya universitetləri tarixində hələ də misilsiz kollektiv nümunə verdi. Heç bir ölkə tələbələrin bir ruhda birləşərək bütün məsuliyyətləri və bütün riskləri öz üzərinə götürərək, davam etdirə bildiklərinin şahidi olmayıb.

imanlarını sübut etmək üçün bir il ərzində ümumi tətil, bir bütünün vicdanını oyatmaq üçün onların təzahürü ilə axtarırlar. varlığının ən ciddi problemi ilə üzləşən millət.

Rumın millətinin kitabında bu gəncin əzab-əziyyəti ilə yazılmış gözəl bir səhifədir, qəhrəmanlıq səhifəsidir.

Yəhudiliyin Roma Millətinə Qarşı Planları

RUMINIYA XALQINA QARŞI

Yəhudilərin kasıb bədbəxtlər olduğunu, təsadüfi, küləklərin gətirdiyi, taleyin itələməsi və s. kimi təsəvvür edən hər kəs yanılır. Dünyadakı bütün yəhudilər qan və Talmud dini ilə birləşmiş böyük bir kollektiv təşkil edirlər. Onlar qanunları, planları və bu planları edən liderləri olan çox sərt bir dövlətdə qurulurlar. Aşağıda Kabaldır. Beləliklə, üz-üzə qalmırıq bir neçə təcrid olunmuş yəhudi, lakin qurulmuş bir güc, yəhudi icması. Bir neçə yəhudinin məskunlaşdığı hər bazar şəhərində və ya kənddə dərhal Kabal (oradakı yəhudi icması) yaranır. Bu Kahalın öz liderləri, ayrıca məhkəmə sistemi, vergiləri və s. var və o, həmin məntəqənin bütün yəhudi əhalisini öz ətrafında möhkəm birləşdirir.

Məhz burada, bazarın və ya şəhərin bu kiçik Kahalında bütün planlar hazırlanır: yerli siyasətçiləri və məmurları necə cəlb etmək; magistratlar, məmurlar, yüksək vəzifəli şəxslər kimi maraq dairələrinizlə necə sızmaq olar; rumıniyalının əlindən filan ticarət sahəsini almaq üçün nədən istifadə etməyi planlaşdırır; yerli antisemiti necə məhv etmək olar; yəhudi maraqlarına qarşı çıxa bilən yerli hakimiyyətin pozulmaz nümayəndəsini necə məhv etmək olar; Əhali müqavimətdən kənara sıxışdırıldıqda və antisemit hərəkatlarda partladıqda hansı təbiq etməyi planlaşdırır üsullardan istifadə olunur:

, biz bu planları burada araşdırmayacağıq. ümumiyyətlə, aşağıdakılar

I. Yerli siyasətçiləri ələ keçirmək üçün: 1.
Hədiyyələr; 2.
Şəxsi üstünlüklər; 3.
Təbliğat, vərəqələrin çapı, səyahət xərcləri və s. üçün siyasi maşının maliyyələşdirilməsi. Şəhərdə bir neçə bankir və ya varlı yəhudi varsa, onların hər biri konkret siyasi partiyaya təyin edilir.

II. Yerli hakimiyyətləri fəth etmək: 1. Korrupsiya,
rüşvətxorluq. Moldovanın ən kiçik şəhərində bir polis işçisi dövlətdən aldığı maaşdan əlavə, başqa və ya iki aylıq maaş alır. Rüşvət alandan sonra yəhudilərə qul olur və əmri yerinə yetirməsə, ikinci silahı onun üzərində işlədirlər: 2.
Şantaj, itaət etmədikdə rüşvət aldığı üzə çıxır.

3. Üçüncü silah məhv etməkdir. Əgər görsələr ki, sizə hökmranlıq etmək və ya tabe etmək mümkün deyil, zəif tərəflərinizi axtararaq sizi məhv etməyə çalışacaqlar. Əgər içsəniz, alkoqol vasitəsilə sizi güzəştə getmək üçün fürsət axtaracaqlar; ətək ovçususansa, səni güzəştə gedəcək və ya ailəni məhv edəcək bir qadın göndərəcəklər; təbiətcə zorakısansa, səni öldürəcək və ya öldürüb həbsxanaya gedəcək başqa bir zorakı adam göndərəcəklər; 4.
Bütün bu nöqsanlarınız yoxdursa, yalandan, pıçıltılı və ya çap olunmuş böhtandan istifadə edib, sizi yuxarılara xəbər

verəcəklər. Yəhudilərin işğal etdiyi şəhərlərdə və bazar şəhərlərində yerli hakimiyyət orqanları rüşvətxorluq, şantaj və ya dağıntı vəziyyətindədir.

III. Müxtəlif dairələrə və ya bir neçə yüksək səviyyəli insanların ətrafına sızmaq üçün istifadə edirlər: 1. qulluq; 2. direktorlar şuraları; 3. şəxsi üstünlüklərin əsası; 4.
yaltaqlıq.

Beləliklə, bütün siyasətçilər yəhudi katibləri alırlar, çünki onlar alış-veriş, ayaqqabı parıltısı, körpələri yelləmək, portfel tutmaq və s. Rumın o qədər də yaxşı olmayacaq, çünki o, daha az zərifdir, xəyanətkar deyil, şumu tərk edir və hər şeydən əvvəl sadiq əsgər, baxıcı olmaq istəyir.

yaradılmaqdan imtina edərək onun şərəfini.

IV. Rumıniya tacirini məhv etməyi planlaşdırır.
1. Rumınanı bir və ya iki yəhudi taciri ilə çəpərləmək.
2. Malların dəyərindən aşağı satılması, itki Kahal tərəfindən ayrılan xüsusi vəsait hesabına ödənilir.
Rumın tacirləri belə bir-bir özlərini məhv etdilər.

Bunlara əlavə edilə bilər:

a) Yəhudinin ticarət üstünlüyü, Rumıniyadan çox daha qədim bir ticarət təcrübəsinin nəticəsidir.

b) Kabalın himayəsi altında yarışan yəhudinin üstünlüyü. Rumın Rumıniya Dövlətinin himayəsində zövq almır, ancaq xəbərlər tərəfindən korlanmış yerli hakimiyyət orqanları tərəfindən qoyulan bəlalardan istifadə edir. Rumıniyalı yəhudi qonşusuna qarşı deyil, Kahala qarşı döyüşür, ona görə də həmin şəxsin koalisiyaya qarşı vuruşacağı təqdirdə tələsəcəyi asanlıqla başa düşülür. Rumıniyalının onu böyüdəcək, nəsihət edəcək, kömək edəcək kimsəsi, valideyn dövləti yoxdur. O, qüdrətli yəhudi koalisiyası ilə üz-üzə qaldığı üçün tək qalır, taleyinə buraxılır. Mihalache kateqoriyasına aid bütün siyasətçilərin düsturunu təkrarlamaq asandır: "Rumın tacir olsun".

Qoy bu Rumıniya siyasətçiləri bizə dövlət tərəfindən yardım edilən tək bir Rumıniya taciri göstərsinlər, bank işçiləri və ya məmurları deyil, əslində tacirləri öyrətmək üçün nəzərdə tutulmuş tək bir məktəb. Bizə bir az kapitalla kömək edən və ya biznes məktəbini bitirmiş gənci ticarət yolunda istiqamətləndirən bir qurumu göstərsinlər.

Ticarət yolunu tərk edən rumın yox, bu siyasətçilər liderlik və millət məsləhətçi vəzifəsini tərk etdilər.
Liderləri tərəfindən tərk edilmiş rumın, mütəşəkkil yəhudi koalisiyası, saxta manevrlər və vicdanlı rəqabət qarşısında tək qaldı və o, məğlub oldu. Amma vaxt gələcək ki, bu liderlər hesab verəcəklər

sənin səhvlərin.

RUMUNIYA TORPAQINA QARŞI

Bir daha təkrar edirəm, biz burada təkbaşına sığınacaq axtaran bəzi kasıb insanlara baxmırıq.

Qarşımızda Yəhudi Dövləti, bizi fəth etmək üçün torpağımıza girən bir ordu var. Yəhudi əhalinin hərəkətləri Rumıniyaya qarşı yaxşı qurulmuş bir plana uyğun olaraq həyata keçirilir, Yəhudi Böyük Şurası, ehtimal ki, Baltik dənizindən Polşa və Çexoslovakiyanın bəzi hissələrinə qədər uzanan, daha sonra Rumıniyanın yarısını əhatə edən bir hissədə yeni bir Fələstin yaratmağa çalışır. Qara dənizə, oradan digər Fələstinlə asanlıqla su əlaqəsi qura bildilər. Yəhudilərin kütləvi hərəkətlərinin planlaşdırılmadan baş verdiyinə inanan sadəlövh insan haradadır? Onlar planlaşdırdıqları kimi gəlirlər, amma bu torpağa ən azı bu xüsusiyyətlərinə görə haqq qazandırmaq üçün mübarizə aparmağa, üz-üzə gəlməyə, riskə getməyə, qanlarını tökməyə cəsarətləri çatmır.

Bu planları necə bilirik? Biz onları düşmən hərəkatlarından nəticə çıxarmaqla dəqiq tanıyırıq. Düşmənin hərəkətini yaxından izləyən istənilən qoşun komandiri həyata keçirdiyi planları həyata keçirir. Bu elementar sualdır. Bu dünyanın bütün müharibələrində, onların işlənib hazırlanmasında iştirak etdiyi üçün düşmənin planlarını bilən bir lider olubmu? Yox! Düşmənin etdikləri ilə onları mükəmməl tanıyırdı.

Rumın xalqının bütün müqavimət gücünü qırmaq üçün yəhudilər həqiqətən bənzərsiz və şeytani bir plan tətbiq edəcəklər: 1. Rumınların cənnət və yerlə mənəvi bağlarını qırmağa çalışacaqlar.
Cənnətlə əlaqələrimizi kəsmək üçün onlar ateist nəzəriyyələrin geniş yayılması ilə məşğul olacaqlar

Rumıniya xalqını və ya heç olmasa Allahın bəzi rəhbərlərini ayırmaq əmri; onları ayırmaq

Allahı və onun ölülərini qılıncla yox, ruhani həyatlarının köklərini kəsməklə məhv edə bilərlər.

Bizi bir millətin varlığının maddi qaynağı olan torpağa bağlayan bağlarımızı qırmaq üçün millətçiliyə “köhnəlik” damğası vuraraq, və tən, torpaq ideyası ilə bağlı hər şeyə hücum edəcək, millətin ipini kəsəcəklər. rumın xalqını öz yivinə bağlayan sevgi.

2. Buna nail olmaq üçün mətbuata nəzarəti ələ keçirməyə çalışacaqlar.
3. Rumıniya düşərgəsində nifaq toxumu səpmək, anlaşılmazlıqlar, çəkişmələr yaymaq və mümkünsə, onları bir-biri ilə vuruşan qruplara bölmək üçün hər fürsətdən istifadə edəcəklər.
4. Rumıniyanın dolanışıq vasitələrinin əksəriyyətinə nəzarəti ələ keçirməyə çalışacaq.
5. Onlar sistematik olaraq rumınları əxlaqsızlığa təhrik edəcək, ailələrini və mənəvi liflərini məhv edəcəklər.
6. Onları hər cür içki və digər zəhərlərlə zəhərləyib çaşdıracaqlar.

Bir xalqı fəth etmək və məhv etmək istəyən hər kəs bu sistemdən istifadə edərək bunu edə bilər: onların yerlə-göylə əlaqəsini kəsmək, dava-dalaş və qardaşlıq davası salmaq, əxlaqsızlığı və ədəbsizliyi təbliğ etməklə, maddi xarabalığa, fiziki zəhərlənməyə, sərxoşluğa, milləti məhv edən hər şeyə daha çox. minlərlə topla partlatmaq və ya minlərlə təyyarə ilə bombalamaqdan daha.

Qoy rumınlar bir az geriyə baxsınlar ki, onlara qarşı bu sistemdən dəqiqlik və qətiyyətlə istifadə olunmayıb, ya yox, yoxsa, həqiqətən, qatil sistemdir. Qoy rumınlar yəhudilərin nəzarətində olan son 40 ildə mətbuatı oxumağa gözlərini açsınlar. Adevarul ("Həqiqət"), Dimineata ("Səhər"), Lupta ("Mübarizə"), Opinia ("Rəy"), Lumea ("Dünya") və s.-ni yenidən oxusunlar və görsünlər ki, hər səhifədən o plan davamlı olaraq ortaya çıxmır.

Qoy rumınlar gözlərini açsınlar ki, bu gün Rumıniyanın ictimai həyatındakı parçalanmanı görsünlər; gözlərini açıb yaxşı görsünlər. Yəhudilər bu planları müharibədə zəhərli qaz kimi öz xalqına qarşı deyil, düşmənə qarşı istifadə etmək üçün istifadə edirlər. Rumınlara ateizmi təbliğ edirlər, lakin özləri ateist deyillər, çünki fanatik şəkildə özlərinin ən kiçik dini göstərişlərinə hörmət etdiklərini iddia edirlər. Rumınları torpaq sevgisindən ayırmaq istəyirlər, amma torpağı alırlar. Onlar milli ideyaya qarşı qalxırlar, lakin şovinist şəkildə öz millətlərinə sadiq qalırlar.

TƏLƏBƏ HƏRƏKATINA QARŞI

Yəhudi güc qüvvələrinin tələbə hərəkatı ilə bağlı heç bir planının olmadığına inanan hər kəs yanılır, indiyə qədər gözlənilərində yanılır, yəhudilər bir anlıq çaşqınlıq içində idilər. Onlar kommunist hərəkatının işçilərini, yəni digər rumıniyalıları manevr edərək tələbələrə qarşı çıxmağa çalışdılar, lakin müvəffəq olmadılar, çünki bir tərəfdən bu işçilər gücsüz idilər, digər tərəfdən də başa düşməyə başladılar ki, biz mübarizə aparırıq və öz hüquqları və Rumıniya xalqı tərəfindən əziyyət çəkirlər. Onların çoxu ürəyində bizim tərəfimizdə idi.

İşçiləri yolumuza qoymadıqlarını anlayan yəhudilər hökuməti və bütün siyasətçiləri tələbələrin əleyhinə qaldırdılar.

Bu nə deməkdir?

Siyasi partiyalara xaricdən pul və kredit lazımdır; hakimiyyətdə olduqda isə səslər; müxalifətdə olduğu zaman əlverişli mətbuat. Yəhudilər müxtəlif siyasi partiyaların seçki kampaniyası üçün lazım olan maliyyəni kəsməklə hədələdilər; dövlət borclarını azaltmaq üçün yəhudi beynəlxalq maliyyəsinin əməkdaşlığı ilə hədələdi; və təndaş hüquqlarına malik olduqları üçün demokratik sistem vasitəsilə qələbə və ya məğlubiyyətə qərar verə biləcəkləri böyük səs kütləsinə nəzarət etməklə hədələdilər; demək olar ki, tamamilə nəzarət etdikləri mətbuatı manipulyasiya etməklə hədələdilər və onların dəstəyi olmadan bir siyasi partiya və ya hökumət məğlub edilə bilər.

Demokratiyada həyatı və ölümü pul, mətbuat və səslər müəyyən edir. Yəhudilər hamısına nəzarət edir və onların vasitəsilə Rumıniya siyasi partiyaları yəhudi hakimiyyətinin əlində sadə alətə çevrilib.

Beləliklə, yəhudilərlə döyüşməyə başlayan biz birdən hökumətlə vuruşuruq.

Siyasi partiyalar, yerli rəhbərliklər, ordu, Yəhudilər isə səssizcə bir kənarda oturur.

YƏHİD ARQUMENTLƏRİ VƏ MÜNASİBƏTLƏRİ

"Bizi barbarlığa qaytaran Rumıniya antisemit hərəkatı haqqında xarici ölkələr nə deyəcək? Elm, sivilizasiya adamları nə deyəcək?"

Bütün qəzetlərdə gündəlik çap olunan bu yəhudi “arqumentini” bizim siyasətçilərimiz hər addımda bizə təkrarlayacaqlar ki, nə hayət, səkkiz ildən sonra Almaniya bütün sivilizasiyasına və mədəniyyətinə baxmayaraq, yəhudilərə qarşı ayağa qalxıb Adolf Hitler vasitəsilə hidranı məğlub etdi. bu arqument tərk edilir. Sonra başqa birini gətirirlər: “Sən Almaniyanın xidmətindəsən, almanların pulu ilə antisemitizmlə məşğulsan, vəsaiti haradan əldə edirsən?”.

Və yenə də rumın siyasətçiləri - ruhsuz, şəxsiyyətsiz, namussuz - yəhudi mətbuatının melodiyasını təqlid edirlər: "Pul haradan gəlir? Almaniyadan maaş alırsan".

1919, 1920, 1921-ci illərdə bütün yəhudi mətbuatı Rumıniya dövlətinə hücum edir, hər yerdə iğtişaşlar törədir, rejimə, idarəetmə formasına, kilsəyə, Rumıniya nizamına, milli ideyaya, vətənpərvərliyə qarşı zorakılığı qızışdırırdı.

İndi elə bil möcüzə nəticəsində eyni adamların idarə etdiyi həmin mətbuat dövlət nizamının, qanunların müdafiəçisi oldu; zorakılığa qarşı olduğunu bəyan edir. "Ölkənin düşmənləri" sağçı ekstremistlər "," Rumıniya düşmənlərinin maaşında və xidmətində "və s. çevrilərkən. Və sonda bunu da eşidəcəyik: bizi yəhudilər maliyyələşdirir.

Özümdən soruşuram: o gün nə vaxt gələcək ki, hər bir rumıniyalı yəhudilərin yalanlarını və iyrənc arqumentlərini başa düşəcək və onları şeytani mənşəli bir şey kimi rədd edəcək? Maraqlıdır, bu irqin azğınlığını nə vaxt anlayacaqlar?

23 aprel 1922-ci il tarixli Təbiətləşdirilmiş Yəhudilər Birliyinin rəsmi orqanı olan "İsrail Post"unda üç Rumıniya universitetinin professoru, AC Cuza, Paulescu və Sumuleanu ilə "The Phantoms" başlıqlı redaksiya məqaləsində necə rəftar edildi: "Klounlar və ictimai cinayətkarlar zalımlardan ibarət dəstə yaratmaq üçün toplandılar. Və ölkənin biabırçılığına, onların arasında bizim universitetlərdən üç professor da var.

“Və bu nümunələr, bu geridə qalmış xəyalpərəstlər antisemitizmi canlandırmaq istəyirlər... və bəzi geridə qalmış tələxəklər buna nail olacaqlar, indi, rəsmi antisemitizm sönərkən və ümumdünya seçki hüququ da istər-istəməz cəmiyyətimizin demokratikləşməsinə gətirib çıxaracaq. ictimai həyat Yox!Əməkləri əbəsdir!Bu ruhlar öz yürüşlərində bəşəriyyətin qarşısını almayacaq,ürəklərini iti bir dəyənəklə deşməyə ehtiyac qalmayacaq;* xəyanətlərinin istehzası onların sonunu əbədiləşdirəcək...

“Biz əvvəllər “Milli Xristian Birliyi” (təxminən beş yarım axmaq personajdan ibarət) tərəfindən törədilən vəhşi hərəkətlər barədə məlumat vermişdik.

Onları birdəfəlik öz bədnam mövqelərində və yəhudilərin diqqətinə çatdırın ki, hələ də pislər var. Onlar özlərini müdafiə etməlidirlər”.

Beləliklə: tələxəklər dəstəsi, ictimai cinayətkarlar, günahkarlar dəstəsi, nümunələr, mərhum xəyallar, xəyanət, vəhşi hərəkətlər, bədnam duruş - tbis budur ki, rumın professorları Professorlar Cuza, Paulesku və Sumuleanu; və milləti xilas etmək üçün nə edirsiniz!

Biz qəzəbdən sonra qəzəbləndik, istehza ardınca, şapalaq ardınca, bu qorxulu vəziyyətə düşənə qədər: Yəhudilər Rumıniyanın müdafiəçisi hesab olunur, hər cür narazılıqdan qorunur, sülh və bol həyat sürür, biz isə öz xalqımızın düşməni sayılırıq. millətimizlə azadlıq və həyat təhlükə altındadır və bütün səlahiyyətlilər tərəfindən quduz itlər kimi ovlanır rumın.

Bu vaxtları öz gözlərimlə görmüşəm və yaşamışam, ruhumun dərinliklərindən üzülmüşəm. Səfalət və aclığa dözərkən vətən üçün, göz yaşı kimi saf ürəyiniz üçün illərlə vuruşmaq və birdən-birə ölkənizin düşməni elan edilmiş, öz növünüz tərəfindən zülmə məruz qalmaq, haqlı olduğunuz üçün sizə haqlı olduğunu söyləmək də dəhşətlidir. xaricilər və baxın

bütün yəhudi xalqı öz torpaqlarında hökmranlıq edir, Rumıniyanın müdafiəçisi və Rumıniya Dövlətinin qayğıkeşi rolunu öz üzərinə götürür, siz ölkə gəncləri tərəfindən təhdid edilir. Gecə-gecə bu düşüncələrdən narahat olurduq, arabir iyrənc və hədsiz dərəcədə utanırdıq, kədərlə dolurduq.

Düşünürük ki, dünyaya çıxmaq bizim üçün daha yaxşı olmazdımı, yoxsa hamımızın öləcəyimiz qisas almaq daha uyğun olmazdı: həm biz, həm Rumıniya satqınları, həm də yəhudi hidralarının başları.

* Populyar xurafat, ona görə ki, bir ruhun canlıların dincliyini pozmasının qarşısını almaq üçün "başı qazılır və ürəyinə zərər vurulur. (Tr.)

TƏLƏBƏ HƏRƏKATININ LİDERLƏRİNİN KONQRESİ

IASI, 22-25 AVQUST 1923-cü il

Buxarestdəki məhdud komitədə bir illik mübarizədən sonra tələbə hərəkatı liderləri və nümayəndələrinin birinci qurultayının keçirilməsi qərara alındı.

Bu qurultay 1923-cü il avqustun 22-25-də Klujda baş tutdu. Petru Maior tələbə mərkəzinin prezidenti Mota bizə yazırdı ki, yerli hakimiyyət orqanları ona bu konqresi qadağan etmək barədə göstəriş veriblər. Biz isaslılar Kluja, eləcə də digər mərkəzlərə cavab verdik ki, hökumət qadağan etmək istəsə belə, bu konqresin Yaşıda keçirilməsinin məsuliyyətini öz üzərimizə götürəcəyik. Təklifimiz qəbul edildi və biz 40 tanınmış nümayəndənin dörddə birləşdirilməsini təşkil etmək üçün öz vəzifəmizi yerinə yetirdik. Avqustun 22-də səhər biz İon Motanın başçılıq etdiyi Klujdan, sonra Tudose Popeseu və Karşteanunun başçılıq etdiyi Cernautidən, Napoleon Kretunun, Simionesyu və Rapeanunun başçılıq etdiyi Buxarestdən gələn nümayəndə heyətini qəbul etmək üçün dəmir yolu vağzalına getdik. Saat 10-da biz dua etmək üçün kilsəyə getdik

Müharibədə həlak olan tələbələrin xatirəsinə rekviyem keçirildi, onlardan biri də tələbə mərkəzinin keçmiş prezidenti Kap Stefan Petroviçi idi.

Ancaq böyük kədərlə kafedral qapılarının zəncirlərlə bağlandığını və jandarmlar tərəfindən qorunduğunu gördük. Bu vaxt qoca professor Qavaneskul da gəldi.

Sonra başımızı açıb küçənin ortasında kilsənin qarşısında diz çökdük ki, hətta kafir türklər namaz qılmaq istəyənlərin üzünə bağlamamışdı. Ata Stiubei təsadüfən yanımdan keçəndə diz çökməyimizi görüb bizə yaxınlaşdı və dualar oxudu.

Beləliklə, başıaçıq, səssiz və çox kədərli halda, yəhudi baxışlarının qapılarından və vitrinlərindən bizə ox kimi oxşayaraq küçənin ortası ilə addımlayaraq Universitetə qədər olan məsafəni qət etdik.

Universitetin pillələrində bizi gözləyən çoxsaylı polis qüvvələri ilə əhatə olunmuş yerli hakimiyyət orqanları Beynəlxalq Əlaqələr Nazirliyinin konqresin keçirilməsinə qadağa qoyduğunu bildirdilər. Prokuror dayandı və xəbərdar etdi ki, dağılışaq. Əsəbiləşərək cavab verdim: "Cənab vəkil, mən bilirəm ki, biz qanunlarla idarə olunan ölkədə yaşayırıq. Konstitusiya bizə toplaşmaq hüququnu təmin edir və siz, cənab, məndən yaxşı bilirsiniz ki, bir nazir bu qanunların təmin etdiyi bu hüquqları ləğv edə bilməz. Konstitusiyaya bu səbəblə qanun adına biz deyil, siz itaətsizlik etmişik, kənara çəkilməyinizi xahiş edirik."

Kilsə darvazaları zəncirlənmiş və dua etməyimizə mane olanda bir saat əvvəl edilən küfrdən sərtləşdik; indi ikinci haqsız və alçaldıcı təxribatla üz-üzə qalaraq, öz evimizə, Universitetə daxil olmağın qarşısını almaq; Bu tədbirlərin ölçü götürülməsi açıq-aşkar qanunsuzluq idi, yolumuza düşən hər şeyi yandırdıq və bir qədər mübarizə apardıqdan sonra zorla Universiteti zəbt etdik.

Bir az sonra gələn 13-cü alay universiteti mühasirəyə aldı. Biz bütün girişləri qoruyaraq gizləndik, hər pəncərənin kənarında süngü çəkilmiş üç əsgər gördük.

Qurultay saat 12-də Hüquq fakültəsinin auditoriyasında, bu əlverişsiz şəraitdə ağır bir ab-havada açıldı. Qəzəbdən rəngi solğun, Katedraldə və burada baş verənlərin ağrıları ilə susmuş nümayəndələr boş dəhlizlərdə dərin bir kədər havası hiss etdilər. Hər kəs ordunun Universitetə mümkün hücumundan və bunun qaçılmaz nəticələrindən narahat idi.

Biz heç bir çıxış etmədik. Konqres vəziyyətin ciddiliyini yanlış qiymətləndirdi və ciddi fəsadlardan qorxdu.
Mən birinci gün prezident seçildim. Günün hadisələrini pisləməyə başladıq. Bir neçə nəfər etiraz etmək üçün söz istəyib. Beləliklə, hərəkat haqqında müzakirələrə başladıq.

Yeni dərs ili açılanda hansı münasibətlə davranırıq. Biz təslim oluruq? Çətin!
Nəticəsiz bir il mübarizə. Əksinə, utanır, alçaldılır, döyülür.
Davam edirik? Yenə çətin! Tələbələr tükənir; onlar döyüşün ikinci ilini davam etdirə bilməzlər.

Yenə də Mota, Tudose Popesku, Simionesku və mən mübarizəmizi davam etdirmək üçün yalvardıq; qurban diləyin, çünki təslim olmaq rüsvayçılıq və zillətdən başqa bir şey gətirməz. Və mümkün deyildi ki, fədakarlığa görə millətimiz üçün daha yaxşı bir şey bəhrə verməsin. Saat 8-də artıq hava qaralmışdı. Şəhərdən kənarda səs-küy və hay-küy eşidirik.
1919-cu ilin veteran güləşçisi Konstantin Pancu tələbələrin əhatəsində kənarda dayanmışdı.
Əllərində məşəllər götürərək Café Tufii-yə toplaşan çoxlu sayda şəhər əhalisi bizə bir neçə kisə çörək gətirmək üçün təpəyə doğru Universitetə doğru irəliləməyə çalışdılar.

Hamımız çölə baxmaq üçün pəncərələrə tullanırıq. Etirazçılar Tufli kafesinin kordonunu qıraraq təpəyə qaçıblar. Koroiu küçəsindəki ikinci kordon da gərgin döyüşdə qırıldı. Biz "Ura" səslərini eşidirik. Eyni şəkildə üçüncü kordon aşıldı. İçəridən hücuma, bayıra çıxmağa hazırlaşırdıq, amma xaricdən bizimkilər dördüncü kordonu aça bilmədilər. Pancunun səsi eşidilirdi, çörəyi ayağının dibində: “Onlar bizim uşaqlarımızdır”.

Sevincdən ağlayırdıq. Məhz bu insanlar üçün mübarizə aparırıq və bu, bizi ruhdan salmaz.
Saat 9-da

Napoleon Cretu vasitəsilə hakimiyyətlə aramızda danışıqlar başladı. Mən onlara təhvil verildiyim müddətdə bütün tələbələrə dərhal azadlıq vəd edildi. Tələbələr imtina etdilər. Təxminən 11-də onlar üç nəfərdən ibarət qruplarla ayrıla biləcəyimizi bizə bildirdilər, təbii ki, ayrılarkən məni həbs etmək niyyətində idilər. Qəbul edirik. Hər dəqiqə üç nəfərdən ibarət bir qrup yola düşürdü. Qapıda dörd komissar və agent onları yaxından yoxladı. Tez milli paltarımı çıxarıb bir yoldaşıma verdim, paltarını geyindim. Simionesku və üçüncü tələbə ilə ayrıldım.
Qapı açılanda cibimdən bir neçə qəpik çıxardım. Səkiyə çatanda bütün stüardlar aşağı baxıb soruşdular:

– Nə itirdiniz, cənablar?
Biz də başımız əyilib sikkə axtararaq cavab verdik:
“Dəyişiklik yoxdur”.

Simioneseu onlarla danışırdı, kibrit vuraraq pul axtarırdı, mən isə qaçdım.

Konqresimizin davamını ikinci günə şəhərdən kənarda, Cetatuia monastırında son dərəcə məxfilik şəraitində təyin etdik. Mən ora lokomotiv anbarçısı qiyafəsində süründüm və bəxtim gətirdi ki, hətta marşallar tərəfindən də tanınmadım.
İon Mota sədrlik edirdi.

Strateji mövqelərdə yerləşdirilmiş gözətçilərimizlə biz bir kilometr uzaqdan istənilən adamın yaxınlaşmasını aşkar edə bildik. Biz sükutla işləyirdik və həmin gün gec orada qaldıq. Təkliflər verildi, qərarlar verildi rozetkalar. Məhz bu toplantıda dekabrın 10-u Rumıniya tələbələri üçün milli bayram elan edilib.

Üçüncü gün Qalata dağındakı kiçik bir meşədə müzakirələr davam etdi. Səs çoxluğu ilə tətilin davam etdirilməsi qərara alınıb. Bütün universitetlərdə bütün tələbə hərəkatının hərəkətlərinə rəhbərlik etmək üçün beş nəfərdən ibarət fəaliyyət komitəsi seçildi. Komitənin üzvləri bunlar idi: Klujda İon Mota, Cernautidə Tudose Popesku, İasidə İlie Gameata, Buxarestdə Simioneseu və mən. Bu komitəni yaratmaqla Buxarestdə kifayət qədər məlumatlı və qətiyyətsiz köhnə tələbə rəhbərliyi birdəfəlik süqut etdi. O, adında davam etdi, lakin o, artıq rəhbərlik etmədi. İlk dəfə olaraq rəsmi olaraq hərəkata yeni bir istiqamət vermək qərarı verildi: bir tərəfdən millətimizdən uzaq hesab etdiyimiz siyasi partiyalara qarşı mübarizə aparmaq, digər tərəfdən isə yeni Rumıniya hərəkatına inamı gücləndirmək. tələbələr tərəfindən rəsmi şəkildə dəstəklənməlidir. qələbə qazanmaq üçün "Xristian Milli Müdafiə Liqası".

Konqres dördüncü gün işini xanım Ghicanın Carol Street-dəki evində başa vurdu. Axşam hamı öz universitetinə yola düşdü və mən də Bukovinada professor Cuza və hərəkatın bütün liderlərinin iştirak edəcəyi LANC konqresini təşkil etmək üçün Kampul-Lunqa yola düşdüm. Həbsimlə bağlı order verildiyi üçün ora çatmaqda çətinlik çəkdim.

Səyahət etdiyim müddətdə fikirlərimizin ruhuna uyğun gələn bütün konqres qərarlarından məmnun qaldım, lakin hər şeydən əvvəl ona görə ki, biz öz tərəfimizdən bir adam qazandıq: Klujdakı Petru Maior Mərkəzinin prezidenti İon Mota.

KAMPUL-LUNQDA LANK KONQRESİ

Kampul-Lunqda qurultay 1923-cü il sentyabrın 17-də bazar ertəsi keçirildi.
Biz onu ancaq ağır döyüşdən sonra saxladıq, çünki hökumət bunu qadağan etmişdi və fərmanını icra etmək üçün Cernautidən bir polkovnikin komandanlığı ilə qoşun göndərdi. Şəhərin hər girişində güclü qoşun kordonları yerləşdirildi.
Biz bütün qüvvələrimizi Sadovadan, Pojoratadan şəhərin qərb girişində cəmlədik.
Orada Vatra-Dorney və Candreni oxatanlarının sayəsində bir neçə yüz vaqondan ibarət bütün karvanı keçmək üçün bizə tam bir saat vaxt verdik.

Qurultay şəhər qəbiristanlığında keçirilib. Çıxış edənlər: Professor C, Uza, atam, Dr. Katalin, Bukovina üzrə LANC-nin prezidenti, Tudose Popescu; sonra doktor Katalinin köməyi ilə bu heyrətamiz konqresi həvəslə təşkil edən Oktav və Valerian Danieleanu qardaşları. Uzun saçlı, ağ köynək və qaba parça palto geyinmiş qürurlu dağ kəndliləri uzun dağ buynuzunun səsini eşidən kimi şəhərlərinə axışdılar, çoxlu sayda və heç vaxt olmadığı qədər fırtınalı idi. Onlar düşünürdülər ki, əsrlər boyu gözlənilən rumıniyalının onu udmaqda olan hidranı tapdalamağı və ölkəsinin, dağlarının, çaylarının və şəhərlərinin ağası kimi öz hüquqlarını əldə etmək üçün meydana çıxmasının vaxtı çatıb. Müharibənin yükünü daşıdılar. Bütün cəbhələrdə qan qurbanınız Böyük Rumıniyanı yaratdı. Lakin böyük Rumıniya onların ümidlərini doğrultmadı.

Çünki Böyük Rumıniya onlara uzun müddət işgəncə verən yəhudi köləliyi zəncirlərini qırmaqdan imtina etdi.
Böyük Rumıniya yəhudilərin sonrakı istismarı üçün mifdən əl çəkdi” və oğurlanmış tarixi hüquqlarını tələb etməyə çalışdıqları zaman onları həbsxanalara göndərəcək siyasətçilərin qamçılarını başlarına endirdi.
Bukovinadakı bir meşə, indi siyasətə qərq olmuş və çox uzaqlarda olan keçmiş pravoslav kilsəsinə aid dağlarla dolu bütün o dağlar kubmetri 10 leyə görünməmiş qiymətə odun sömürmək üçün yəhudi Anbauba verilmişdi. rumın kəndlisi 3,50 ley ödəməli idi.

Dağ meşələri amansız yəhudi baltasının altına düşür. Yoxsulluq və kədər Rumıniya kəndlərinə yayılır, dağlar qısır qayaya çevrilir, Anhauh və qohumları qızılla dolu kassalarını daim və yorulmadan sərhəddən keçirlər. Yəhudilərin minlərlə kəndlinin səfalətindən sui-istifadə etməkdə cinayətdə ortağı Rumıniya siyasətçisi idi ki, bu inanılmaz gəlirdən öz payına sahib çıxdı.

Nümayiş doktor Katalin və Valer Danieleanunun rəhbərliyi altında 30 mühüm kəndlini Buxarestə həvalə etdi, Baş Nazirlə görüşüb, Anhauh Kilsəsinin müqaviləsini ləğv edərək, onların dağlarının dağıdılmasına qarşı tədbir görməsini xahiş etdi və beləliklə, sevgi və minnətdarlıqlarını göstərdilər. onları döyüşə oyatmış gənclərə dua edin ki, məktəblərə "humerus clausus" qoymasını xahiş edin, Tudose Popescu və mən də mitinq tərəfindən 30 kəndlini Buxarestə müşayiət etmək üçün seçildik.

Ölkələrinin paytaxtına ilk dəfə gələn bu kəndlilərin tələbələr tərəfindən yaxşı qarşılanması üçün onlardan əvvəl Buxarestə getdim. Bu kəndlilər Buxarestə o qədər ürək təmizliyi ilə, o qədər ağrı-acı və çox ümidlərlə yaxınlaşdılar ki, həm bizim, həm də onların davasını müdafiə etsinlər. Səyahət xərcləri onların cüzi resursları ilə müqayisədə qeyri-mütənasib şəkildə böyük idi.

Buxarestə gəldikdən sonra tələbələr onları - Rumıniya xalqının bütün zamanların padşahlarını - səxavətlə qarşıladılar və gözləri yaşla dolu olaraq müqəddəs paytaxtlarında qatardan düşdülər. Lakin qatar stansiyasının arxasında prokuror Rascanu, polis komissarları və jandarm dəstələri onların keçməsinə mane olmaq üçün gözləyirdilər. Jandarmlara və polis komissarlarına bizə hücum etmək əmri verildi.
Tüfəng gövdələri və çubuqlar kəndlilərin ağ başlarına, sakit üzlərinə zərbələr yağdırırdı. Bundan sonra qəzəbli tələbələr qoca kəndliləri öz dəstələrinin arasına qoyaraq e. birinci kordonu sındıraraq Politexnik Məktəbinə tərəf qaçdılar, orada ikincini, sonra üçüncü kordonu qırdılar və Mataçe Macelaru meydanına qaçdılar. Kəndlilər ağladılar. Onlardan biri öhdəsindən gələ bilməyən qəzəblə köynəyini cırdı. Ertəsi gün biz hamımız Rua Qoqu Kantakuzinoya, baş nazir tərəfindən qarşılanmaq üçün nazirlik sədrliyinə getdik.

Növbəti günə təxirə salındıq; nəhayət bizə dedilər ki, üçüncü gün bizi qarşılayacaqlar. Biz gəldik. Biz dəhlizə girdik və bir saata yaxın, səssizcə, pıçıltı ilə və ayaqların ucunda danışaraq gözlədik. Ofisin rəhbəri peyda oldu.

"Cənablar, evə gedin, baş nazir sizi qəbul edə bilməz. Nazirlər Kabinetinə daxil olur".

“Amma biz uzun yol qət etmişik” deməyə çalışırıq. Qapı üzümüzə bağlı idi. Fikirləşirdim: hər adam təkcə öz biletinə 1000 ley xərcləyirdi. Heç nə etmədən evə gedəcəyik? Onlar daha Buxarestdə qala bilməzlər. Qapını iki əlimlə tutdum və var gücümlə onu silkələməyə başladım. ağzının üstündə qışqıraraq “İçəri girək, yoxsa qapını sındırıb zorla içəri girərəm”.
Ayağımla qapını təpiklə açdım. Kəndlilər qışqırıb çiyinlərini qapıya söykədilər. Qapı açıldı və üzləri saralmış saçları uc-tutma olan on nəfərə yaxın adam göründü. Mənə elə gəlir ki, onlar jurnalistlərdi: “Nə istəyirsiniz, cənablar?”. soruşdular.

"Baş nazirə deyin ki, bizi içəri buraxmasa, burada hər şeyi pozub içəri girəcəyik." Bir neçə dəqiqədən sonra qapılar bizim qarşımızda açıldı və biz içəri girdik. Bir neçə pilləkən qalxdıq. Orada bir koridorda, hündür və

---

* Rumıniya pul vahidi. (Tr.)

dirək kimi düz dayanmışdı İon Bratianu; onun arxasında nazirlər Ancelesku, Floresku, Konstantinesku, Vintila Bratianu və başqaları var.

– Nə istəyirsiniz, yaxşı adamlar? – deyə soruşdu.

Biz iki gənc tələbə hələ də qəzəblə nirdik və daha şiddətli görünmək istərdik, beləliklə, qrupun əhval-ruhiyyəsinin ən doğru qeydini çatdıraq, amma kənd ayaqqabılarını mərmər pillələrdə və təmtəraqlı kilimlərdə tapdalayan kəndlilər yumşaldılar.

“Əlahəzrət, Baş nazir, əllərinizi öpür və hörmətlə ayaqlarınızın altında dayanırıq. biz nə istəyirik? dam sızdırır, çünki onları örtmək üçün hətta plitələrimiz yoxdur. Artıq uşaqlarımızı məktəbdə saxlaya bilmirik. Yəhudilər də məktəbləri mizi doldurdular və uşaqlarımız onların muzdlu işçiləri olacaqlar”.

Sonra digər kəndlilər çıxış etdilər. İon Bratianu qulaq asdı, ön otaqdakı çaşqınlığımızı dilə gətirmədi və nəhayət, kəndlilər əlavə etdikdən sonra: “Biz də universitet tələbələrindən, uşaqlarımızdan xahiş edirik ki, nömrə bəndi onların istəkləri kimi yerinə yetirilsin” deyə cavab verdi: “Evə get və səbr edin, çünki mən meşə məsələsini araşdıracağam; numerus clausus-a gəlincə, bunu etmək olmaz.

Mənə onu təqdim edən Avropada yalnız bir dövlət göstərin. Bu tədbir və mən də təqdim edəcəyəm.

Lakin Avropa cəmi on il sonra oyanacaq və numerus clausus tətbiq edəcək və bununla da bizim haqlı davamızı tanıyacaq. Bununla belə, İonel Bratianu və dinə əməl edəcək qədər çox yaşaya bilməyəcək və onun davamçıları yalnız yəhudiliyin aşağı rütbəli nökərləri olacaq, onlar yumruqlarını qaldırıb bizə zərbə endirəcəklər.

yadplanetli ağalarınızın əmri ilə bizi öldürün.

Hamımız ümidsiz ayrılırıq. Heç bir şey edilməyəcək. Dinləmədən dərhal sonra bir neçə saat sonra nümayəndə heyətinə rəhbərlik edən doktor Katalin və Valer Danieleanu həbs edilib. Həmin gecə bir qrup tələbə daxili işlər nazirinin evinin qarşısında düşmən nümayişi keçirib. Tələbə Vladimir Frimu həbs edilərək Vakaresti həbsxanasına salınıb. Qalanlarımız Kampul-Lunqa yola düşdük.

TƏLƏBƏNİN OKTYABR 1923-cü il

NƏSİLLƏRƏ NÜMUNƏ OLMAQ ÜÇÜN QİSAS ALMAQ CƏYYİSİ

GƏLƏCƏK

Mota da Rarau dağının qarışıqlığında Petru ermitajına qalxaraq mənə qoşulmaq üçün Kampul-Lunqa gəldi: - Xüsusilə sevdiyim dağ. Rares dırmaşdıqca, Mota mənimlə öz içini paylaşdı

"Tələbələr artıq gələn payızda davam edə bilməzlər və hamımızın bir illik mübarizədən sonra utanc verici bir təslimiyyəti qəbul etməkdənsə, onları dərsləri davam etdirməyə çağırmaq daha yaxşı olardı və biz onlara rəhbərlik edən, özümüzü və özümüzü qurban verərək hərəkatı nəcibcə sinə bitirdik. Rumıniyanın maraqlarına xəyanət etməkdə ən çox günahkar hesab etdiyimiz hər kəsi özümüzlə aparırıq.

"Gəlin, Rumıniya tarixində uzun müddət xatırlanacaq dəhşətli bir nümunə qoyaraq, silah axtaraq və onları vuraq. Bundan sonra başımıza nə gələcək, ölsək, ya da qalan günlərimizi həbsxanada keçirsək, artıq heç bir əhəmiyyət kəsb etməyəcək.

Razılaşdım ki, mübarizəmizin yekun aktı, bizim süqutumuz bahasına, tutduqları böyük məsuliyyətli və zifələrdən əl çəkərək, Rumıniya xalqını alçaldıb, ağlasığmaz təhlükələrə məruz qoyan Piqmeylər üçün cəza aktı olacaq.
O an damarlarımızda xalqımızın məruz qaldığı bütün haqsızlıqların, uzun zəncirli rəzalətlərin qisasını tələb edən qanı hiss etdik.

Qısa müddət sonra onlar Saveseu St. Ion Mota, Corneliu Georgescu və Vernichescu frorri Cluj, 12 ünvanında cənab Butnarunun evində görüşdülər; llie Gameata, Radu Mironovici, Leonida Bandac və mən Iasidən; və Cernautidən olan Tudose Popeseus. Bizim qarşılaşmalı olduğumuz ilk problem əsas günahkarların kim olduğuna qərar verməkidi; bütün ölkəni zəbt edən səfalətdə ən çox kimlər məsuliyyət daşıyırdı: rumınlar, yoxsa yəhudilər? Biz yekdilliklə razılaşırıq ki, birinci və ən böyük günahkarlar Yəhudanın gümüş sikkələrinə görə öz xalqına xəyanət edən xain rumınlar olub. Yəhudilər bizim düşmənlərimizdir və buna görə də bizə nifrət edir, zəhərləyir və məhv edirlər.
Sizin düşərgəyə girən Rumıniya rəhbərləri düşmənlərdən də pisdir: onlar satqındırlar. İlk və ən şiddətli cəza əvvəlcə xain, sonra düşmənə verilməlidir. Əgər mənim bircə güllə m olsaydı və düşmən və satqınla qarşılaşsaydım, onu satqınlara verərdim. Biz ölkəsinə xəyanət etmiş bir neçə nəfərin, yəni siyahıya başçılıq edən Corc Marzesku olan altı kabinet nazirinin adlarını razılaşdırdıq.

Özlərini heç bir reaksiya verə bilməyən bir xalqın mütləq ağaları hesab etdikləri bir ölkədə öz əməllərinin hesabını verəcəyini heç ağlına da gətirməyən o əclaflar üçün əlamətdar bir dövr idi - həyatları ilə cavab verməli olduqları dövr idi. .
Bu dəfə Millət öz intiqamçılarını ruhun görünməz bağları vasitəsilə göndərirdi.

Sonra ikinci kateqoriyanı qəbul edirik: Yəhudilər. İki milyon arasında hansını seçməliyik? Biz fikirləşdik, müzakirə etdik və nəhayət belə nəticəyə gəldik ki, yəhudilərin Rumıniyaya hücumunun əsl liderləri hər bir ticarət şəhəri və kəndindəki ravvinlərdir.

Onlar bütün yəhudi kütləsini hücuma aparırlar və bir rumın hara yıxılırsa, təsadüfən yıxılmır. O, bir ravvin tərəfindən işarələndiyi üçün yıxılır. Satılan hər bir siyasətçinin arxasında təməl qoyan və Kahala və ya yəhudi bankirə sövdələşməni bağlamağı və ona pul ödəməyi əmr edən bir ravvin beyni dayanır. Hər bir yəhudi qəzetinin arxasında böhtan, yalan, təhriki ilhamlandırmaq üçün bir ravvin var.
Amma biz azyıq, ona görə də yalnız Buxarestdən "böyük pişiklə ri" seçirik. Say gücümüz olsaydı, hamısını tamamilə götürərdik.

Sonra bankirləri seçdik. Bütün partiyaları və bütün Rumıniya siyasətçilərini idarə heyətinə oturtmaqla, onlara pul yağdırmaqla onları korlayan Aristide və Mauritiu Blank; Liberal Partiyasını maliyyələşdirən Bercovici (Blank xüsusilə Milli Kəndli Partiyasının rəhbərliyini öz üzərinə götürdü, o, Liberalları da satın almağı bacardığını hiss etdi).

amma əgər

Sonra mətbuatda yəhudilərə baxırıq. Ruhların ən həyasızları, zəhərləyiciləri:

---

* Moldova hökmdarı, 1527-1538; 1541-1546. (Tr.)

Rosenthal, Filderman, Honiginann (Fagure), Dimineata ("Səhər"), Adevarul ("Həqiqət"), Lupta ("Mübarizə") qəzetlərinin direktorları, bütün bunlar rumınizmin düşmənləridir.

İasi ilə həmişəlik vidalaşaraq qrup halında Buxarestə yola düşdük. Tələbələrə məktub buraxdım, orada jestimizin əsasını izah etdim, onlarla sağollaşdım və onları dərslərə qayıtmağa, lakin son qələbəyə qədər inamı saxlamağa çağırdım.

Hamımız valideynlərimizə, silahdaşlarımıza yazırıq.

Buxarestdə yenidən Danuleskunun evində görüşürük. Biz onunla bir müddətdir tanış idik və o, bizdə xoş təəssürat yaratdı. O, bu komandaya daxil deyildi, amma bizi məmnuniyyətlə qonaq etdi. Biz həmin gecə saat 8-də onun evindən ayrıldıq ki, 41 sentyabr 13-cü küçədə yerləşən Draqosa getdik, burada təfərrüatları dəqiqləşdirməli və hərəkətimizin nə vaxt başlayacağını müəyyən etməli idik. "Qardaşlar, polis evi mühasirəyə alıb" deyərək solğun üzlü Draqos otağa daxil olanda güclə toplaşdıq.

Bu, 1923-cü il oktyabrın 8-nə keçən gecə, saat 9 radələrində idi - söhbət etməyə belə vaxtımız olmadığı vaxt çaşqınlıq idi. Sadəcə axtarışlı baxışlarımızı bir-birimizə yönəldirik.

Sonra zala çıxdım, orada general Nikolyanu və onun komissarlarının qapını zorla açan fiquru gördüm. Növbəti saniyədə qapı yol verdi və ev komissarlarla doldu. General Nikoleanu "Əllər havada!"

Amma vaxtımız yox idi, çünki hər birimiz iki stüard tərəfindən tutub xətt qoyulmuşdu: mən sağ cinahda, sonra Mota, Korneliu Georgesku, Tudose Popesku, Radu Mironoviç, Verniçesku, Draqos.

"Revolverlərinizi çevirin!"

"Bizdə yoxdur" deyə cavab verdik. Yalnız Motada Browning 6.35 və Vernichescu var idi.

Sonra bizi bir-bir iki stüardessa qolumuzdan tutaraq evdən çıxarıb tək-tək gözləyən maşınlara mindirdilər.

Arxamızda, evdə Draqosun qoca anası ağlayırdı. Maşınlar işə başladı. Bizi hara aparırdılar, görəsən? Biz bir söz deməmdik. Bizi əsir saxlayanlara sual verməmdik, onlar da susdular. Bəzi küçələri gəzdikdən sonra Polis İdarəsinə çatırıq. Bizi buraxıb ciblərimizi axtardıqları otağa getməyə məcbur etdilər. Yaxalığımız və qalstukumuz da daxil olmaqla, hər şeyimizi özümüzlə apardılar. Bu çevriliş, bu yaxalarımızı qoparmaq, cibgir kimi davranmaq çox alçaldıcı idi. Amma biz bu rüsvayçılıq yolunun yalnız başlanğıcında idik. Üzümüz divara dönüb, başımızı çevirə bilməyib bir müddət bu vəziyyətdə qalaraq düşündük: "Bir neçə saat əvvəl qürurlu və xalqımızın zəncirlərini qırmaq əzmində olan azad adamlar, görün nəyə çevrilmişik - bəziləri Yazıq, aciz zavallılar bəzi yazıq polislərin göstərişi ilə divara dik dik baxır, oğru kimi axtarış aparır, şəxsi əşyalarımızı əllərindən alırlar."

Məhz bu rəzalətlə bizim böyük iztirabımız başladı, getdikcə qəlbimizi parçaladı. Zənnimcə, ləyaqət və şərəflə yaşayan bir döyüşçü üçün tərksilah olunduqdan sonra alçaldılmaqdan böyük əzab yoxdur. Ölüm həmişə ondan daha şirindir.

Sonra bizi bir otağa apardılar və skamyalarda beş metr aralıda oturtdular, yanımızda agentlər bir-birimizə baxmağı qadağan etdilər. Bizi dindirməyə çağırana qədər saatlarla belə oturmuşduq. Həmin uzun və ağrılı saatların iştirakçıları məndən başqa Mota, Tudose Popescu, Radu Mironovici, Corneliu Georgescu, Vernichescu və Dragos idi. Bir müddət sonra prokuror, müstəntiq hakimi, general Nikoleanu və oradakı bəzi hökumət nümayəndələri ilə birlikdə geniş bir otağa bir-bir bizi dindirməyə çağırdılar. Səhər növbəsi məndə idi. Orada mənim önümə bir az qoydular məktublar və guya çox təhlükəsiz yerdə gizlədilmiş revolverlərimizin olduğu iki səbət. Onların ora necə gəldiyini anlaya bilmədim. Başa düşdüm ki, yaxalandıq, bəs silahların harda gizləndiyini kim dedi?

Sorğularım başladı. Başqalarının nə dediyi barədə heç bir fikrim yox idi və biz belə bir vəziyyətə düşəcəyimizi xəyal etmədiyimiz üçün aramızda nə elan edəcəyimizə dair əvvəlcədən heç bir anlaşmamız yox idi. Ona görə də vəziyyəti nəzərdən keçirdim və ən yaxşısı olduğunu düşündüyüm qərarı verdim.

Yol ayrıcında bir dəqiqə. İlk sualı məndən soruşanda, otağa girdiyimdən üç dəqiqə keçməsinə baxmayaraq, hələ də vəziyyəti qərar vermək üçün kifayət qədər yaxşı dəyərləndirməmişdim. Yorğunluqdan sıxıldığımı və dərindən sarsıldığımı hiss etdim. Məndən cavab tələb olunduqda dedim: "Cənablar! Cavab verməzdən əvvəl mənə bir dəqiqə fikir verin".

Sual bu idi - inkar etmək yoxsa inkar etməmək? Həmin dəqiqədə ağlımın və ruhumun bütün güclərini işə saldım və heç nəyi inkar etməməyə qərar verdim. Düzünü deyin. Utancaqlıqla və ya peşmanlıqla deyil, cəsarətlə:

"Bəli, bunlar bizim silahlarımızdır. Biz onlarla yəhudi nazirləri, ravvinləri və böyük bankirləri güllələmək istəyirdik".
Məndən adlarını soruşdular.
Mən onlara Aleksandru Konstantinesku ilə başlayan və yəhudilərlə bitən Blank, Filderman, Bercovici, Honigmann ilə bitən adlarını verməyə başlayanda, orada olanların hamısı getdikcə daha geniş, dəhşətli görünürdü. Məndən əvvəl dindirilən yoldaşların hər şeyi təkzib etmələrindən şübhələnirdim.

– Onda onları niyə öldürün?
"Birincələri və tənlərinə xəyanət etdikləri üçün. İkincilər düşmən və korrupsionerlər". – Bəs indi peşman deyilsən?
– Yox, heç nəyə peşman deyilik... Düşsək də, fərqi yoxdur... Arxamızda eyni düşünən on minlərlə insan var!
Bunu deyəndə özümü təvazökarlıq qayasından azad hiss etdim ki, hər şeyi inkar etsəydim, daha da dərinə batacaqdım. İndi məni bura gətirən imanda möhkəm dayanıb, taleyimlə və mənə ölüm-dirim haqqı kimi görünənlərlə fəxrlə üz-üzə dayanırdım. Hər şeyi inkar etsəydim, mənə qarşı irəli sürülən ittihama qarşı müdafiəyə qalxmalı, mülayimlik diləməli, inkvizitorlarımın xoş niyyətini qazanmalı olardım.

Sonrakı məhkəmə prosesində və onun əlində olan yazılı sübutlar əsasında biz öz yazılarımızı və öz inanclarımızı inkar edərək, vicdanımıza və vicdanımıza zidd olan həqiqəti inkar edərək, ağrılı və biabırçı bir sınaqdan keçməli olacaqdıq. hərəkatımızın şərəfidir.

Böyük bir tələbə hərəkatının nümayəndələri, hərəkətlərimizə və inancımıza görə məsuliyyəti öz üzərimizə götürmək üçün cəsarətimiz çatışmırmı?

Belə olan halda ölkə və kənardakı yoldaşlarımız bizim niyyətimizi öyrənə bilməzdilər, halbuki əziyyətimizin yeganə bəhrəsi - nə qədər uzun olsa da, - məmləkətin heç olmasa düşmənlərini daha yaxşı tanımaq üçün özünü işıqlandırması idi.

Sonra tələb etdilər ki, bu ifadələri öz əlimlə kağıza köçürüm. etdim. Sonda əlavə etdim:
"Tarix hələ də qiqləşməmişdi.
Biz bunu müzakirə edərkən bizi tutdular. Mən bir-iki həftəyə köçməyi təklif etdim." Bundan sonra dindirənlər bu təfərrüatları yazmamaq üçün getdikcə daha çox israr etməyimə mane oldular.

Yalnız sonradan bu təkidin səbəblərini anladım - axırıncı cümləm bizim müdafiəmiz olmaqla bütün şikayətin hüquqi dəyərini partlatdı, çünki sui-qəsd dörd element tələb edir: 1. Məqsədi olan şəxslərin birliyi.

2. Qurbanların təyin edilməsi.
3. Silahların əldə edilməsi.
4. Aksiya üçün müəyyən edilmiş tarix.

Ancaq planı həyata keçirmək üçün hələ bir tarix təyin etmədiyimiz üçün hələ müzakirə mərhələsində idik. Tarixin təyin edilməsi böyük əhəmiyyət kəsb edirdi, çünki iki həftə ərzində biz xəstə ola bilərdik, qurbanlar ölə bilərdi, hökumət yıxıla bilərdi və ya təslim ola bilərdi və s. Bizim bütün hüquqi müdafiəmiz bu məqama əsaslanırdı.

İfadəmdən sonra agentlər məni zirzəmiyə apardılar və orada təkbaşına kameraya salındım. Qapı çöldən bağlı idi. Təsəvvür etdim ki, yoldaşlarım qonşu kameraları tuturlar. Daha kim var deyə yumruqla divarı döydüm. Cavab aldım: “Mota”. Daha sonra yatmaq üçün lövhələrə uzandım, çünki yorğun idim, amma yuxum yox idi

ağır palto soyuqdan titrədim. Sonra bitlər məni dişləməyə başladı. Minlərlə üstümə yığıldılar. Lövhələri o tərəfə çevirdim, bitlər üstünə çıxdı, gün işığı olduğunu düşünənə qədər bu əməliyyatı bir neçə dəfə təkrarladım.

Qapıda səs eşitdim. Açıldı, başqalarınınkilər və biz hamımız çıxarıldıq; sonra hər biri iki jandarma və iki komissarın müşayiəti ilə maşınlara yerləşdirildi. Maşınlar bir-birinin ardınca getdi. Və eyni sual beynimizdən keçdi.. "Hara?"

VACARESTİ HƏBBSƏSİNDƏ

Bir neçə tanış olmayan küçədən keçdik, oradan maraqlı yoldan keçənlər bizə baxırdılar. Paytaxtdan geridə qaldıq və maşınlar üzərində “Vakaresti həbsxanası” yazılmış böyük darvazaların qarşısında dayandıq.

Yanlarında süngü olan əsgərlər, on metr aralıda maşınlardan düşdük. Kilidlərin və zəncirlərin cırıltısı eşidildi və böyük darvazalar açıldı. Yollarımızı bir-bir kəsişdirdik və içəri daxil olaraq bizi yuxarı mərtəbəyə, həbsxana ofislərinə apardılar və orada bizə həbs qərarı verildi. Başa düşdük ki, bizi Dövlət Təhlükəsizliyinə qarşı sui-qəsd üçün, müəyyən cəza olaraq məcburi əməklə həbs etmişik.

Sonra bizi ortasında hündür kilsə olan başqa bir məhkəməyə apardılar. Ətrafda divarlar və onların boyu hücrələr var idi. Məni arxa tərəfdə, eni dörd fut, dərinliyi iki fut olan kameraya saldılar, sonra kənardan kilidlədilər.

İçəridə ancaq taxta çarpayı, qapının yanında isə kiçik dəmir barmaqlıqlı pəncərə vardı.

Mən fikirləşirdim ki, yoldaşlarım haradadır? Beləliklə, başımı taxtalara qoyub yuxuya getdim. İki saatdan sonra titrəyərək oyandım. Soyuq idi və bir dənə də olsun günəş işığı hüceyrəyə nüfuz etmədi. Çaşıb ətrafa baxdım və harda olduğuma inana bilmədim. Yaxşı baxdım və kameranın səfalətini gördüm.

Öz-özümə “Çətin vəziyyət” dedim. Ağrı dalğası ürəyimi yarmışdı. Amma öz-özümə təsəlli verdim: “Bizimkilər üçündür”.

Beləliklə, isinmək üçün gimnastik qol hərəkətləri etməyə başladım. Saat 11 radələrində ayaq səsləri eşitdim. Qapını mühafizəçi açdı. Mən ona baxdım. Bəlkə də nə vaxtsa onunla görüşmüşəm, ümid edirdim. Amma qəribə və xasiyyətsiz adam idi. Mənə pis gözlərlə baxdı. Mənə bir tikə çörək və bir boşqab borş verdi. Ondan soruşdum: - Mühafizəçi, siqaret çəkə bilərsən? "Yox mən deyiləm!"

Yenə məni bağladı və getdi. Qara çörəyi sındırıb bir neçə qaşıq borş uddum. Mən onları sement döşəməyə qoyub fikirlərimi toplamağa başladım. Bizi necə tapdıqlarını başa düşə bilmədim. Birimiz layihəmiz haqqında kiməsə danışacaq qədər diqqətsiz idi? Kimsə bizə xəyanət etdi? Revolverlərimizi necə tapdılar?

Yenə ayaq səslərini eşitdim. Pəncərədən baxdım, bir keşiş və bir neçə kişi kamerama yaxınlaşırdı. Dedilər ki, bəylər, ola bilsin ki,
siz savadlı gənclər belə bir iş görə bilsinlər?

“Əgər bu Rumıniya xalqının yəhudilərin işğalı altında və liderlərinin satqınlığı, əxlaqsızlığı və istehzasına məruz qalaraq məhv olması mümkündürsə, bizim etdiklərimiz də mümkündür”.

"Ancaq çox gözəl vasitələrin var!"
"İndiyəqədər bütün qanuni yollardan keçdik. Bizim üçün yalnız bir yol açılsaydı, bəlkə də bu kameralara enməzdik."

"İndi, bu yaxşıdır? Hərəkətləriniz üçün əziyyət çəkməli olacaqsınız!"
“Bəlkə bizim əziyyətimizdən bu xalqa daha yaxşısı çıxacaq” Onlar getdilər.
Saat 4 radələrində bir gözətçi gəldi, mənə döşək və zinə köhnəlmiş yorğan və samanla dolu böyük bir çanta gətirdi. Bacardığım qədər çantanı çıxartdım. Sonra bir az da çörək yedim və uzandım. Keşişlə söhbətim üzərində düşünüb fikirləşirdim: “Bir xalq heç vaxt övladlarının şənliyindən, birgə yaşamasından heç nə qazanmaz. Bu həmişə əzab-əziyyət idi

ona yaxşı qazanc gətirdi. "
Mən çəkdiyimiz əzablara bir məqsəd və eyni zamanda bu kədərli saatlar üçün bir qədər də mənəvi dəstək tapa bildim. Mən ayağa qalxdım, diz çökdüm və dua etdim: "Ya Rəbb! Bu millətin bütün günahlarını öz üzərimizə götürürük. Bizim bu əzabımızı indi qəbul et. Bu xalqın bu əzabdan keçməsini yaxşılaşdır."

Sonra anamı və evə qayıdan insanları düşündüm ki, onlar mənim taleyimdən xəbər tutmuş və məni düşünəcəklər. Onlar üçün dua etdim və yatmağa uzandım.

Geyinib yorğan-döşəklə örtülsədə, üşüyürdü və o saman döşəyin üstündə pis yatırdı. Səhər saat 8-də oyandım ki, mühafizəçi qapını açıb bir neçə dəqiqəlik çölə çıxmaq istəyib-istəmədiyimi soruşdu. Çölə çıxdım və isinmək üçün bir az gimnastika etdim.

Biri mənim olan hücrələrin sırası digərlərindən bir qədər hündür olduğundan bütün həyəti görürdüm. Birdən milli geyimli birinin dustaqların arasında gəzdiyini gördüm. Bu mənim atam idi. Amma buna inana bilmirdim. Onun burada nə işi vardı? Onu da həbs ediblər? Bəzi işarələr etdim və o, məni gördü. Mühafizəçi məni saxladı: "Cənab! İşarə vermək icazəniz yoxdur". “O mənim atamdır” deyə cavab verdim.

"Ola bilər, amma siqnal verməyə icazəniz yoxdur"
Mən ona baxıb dedim: “Yoldaş, bizə verdiyi əzab-əziyyətlə bizi Allahın öhdəsinə burax, artıq əlavə etmə”. Və kamerama qayıtdım.

Nahardan sonra məni yenidən çölə çıxardılar. Onlar məni süngülər arasında bürüdülər və məni həbsxanadan çıxartdılar, orada yolda hamımız bir-birimizdən 10 metr aralıda, hər biri iki süngü arasında bir qovluqda yerləşdirildik. Atam əlində süngü iki əsgərin arasında sütuna rəhbərlik edirdi.

Bir neçə yeni məhbus var idi; Klujdan Traian Breazu, İasidən Leonida Bandac və Danulesku. Bizə başımızı çevirməyə və bir-birimizə işarə verməyə icazə vermədilər. Cəmi bir saniyə ərzində mən yoxsul əzab çəkən yoldaşlarımın batmış üzlərinə nəzər saldım. Ürəyimi ağrıdan atamın məruz qaldığı haqsızlıq idi. Onun heç bir günahı yox idi. Ömrü boyu bu millətin döyüşçüsü, orta məktəblərdə müəllim, mayor, keçmiş tabor komandiri, bütün müharibə boyu ön cəbhədə, bir neçə dəfə parlamentin deputatı, qeyri-müəyyən deyil, indi Buxarest küçələrində süngülər arasında parad edilirdi. . . Beləliklə, Məhkəməyə doğru gedən bir sütunda ayrıldıq. Rumınlar bizə biganəliklə baxırdılar. Amma biz yəhudi məhəlləsinə çatanda bütün yəhudilər qapı və pəncərələrdən getdilər. Bəziləri bizə hədsiz baxışlar atıb güldülər; başqaları ucadan şərhlər yazırdı, digərləri tüpürdü.

Başımızı əyib, bütün yol boyu ürəyimiz ağrılarla dolu belə gəzirik.

Məhkəmədə həbs qərarımızı qüvvədə saxladı. Bizi vəkil Paul İliescu müdafiə etdi, o, iddiamızı müdafiə etmək üçün irəli addımlayan ilk vəkil idi. Sonra bizi eyni dəstədə, eyni yolda geri göndərdilər. Qəzet köşklərində Dimineata ("Səhər") və digər yəhudi qəzetlərinin "Tələbə sui-qəsdi. Sui-qəsdçilər həbs edildi" başlıqlarını görə bilirdik. Və yenə cib telefonuma çatdım. Başqalarından və ya kənardan gələn xəbərlərdən xəbərim olmadığı üçün iki həftə soyuqda orada qaldım.

İki əsr kimi hiss edilən iki həftədən sonra bizi kameralarımızdan çıxarıb qızdırılan otaqlara, üç nəfərlik qruplara yerləşdirdilər. Bizə birlikdə yemək bişirməyə və yemək yeməyə icazə verdilər.

Bir-birimizi yenidən görəndə əsl bayram kimi idi. Mən Draqos və Danulesku ilə bir otağı bölüşməli idim. Bu vaxt Tələbə Xristian Assosiasiyasının prezidenti Qarneata təslim oldu ki, sayımız 13-ə çatsın. Mota, Garneata, Tudose Popescu, Corneliu Georgescu, Radu Mironovici, Leonida Bandac, Vernichescu, Traian Breazu və mən sui-qəsddə ittiham olunuram; Draqos və Danulesku, bizi içəri apardıqları üçün həbs olundular.

Bunlardan əlavə, biz daxili işlər nazirinin evinin qarşısında nümayiş keçirəndə həbs edilmiş Vladimir Frimu da var idi. Qohumların, dostların xaricdən göndərdiyi yeməkləri bişirdiyimiz primus sobası aldıq. Adi həbsxana yeməkləri qorxulu bir şey idi və məhbusların yaşadığı səfaləti təsvir etmək mümkün deyildi.

Atam həbsxana rəhbərliyindən icazə aldı ki, hər səhər saat 7-də həyət kilsəsinə dua edək. Biz hamımız qurbangahın qarşısında diz çökdük və "Atamız" deyərək Tudose Popesku Prea Sfanta Nascatoare de Dumnezeu ("Ən Müqəddəs Məryəm") mahnısını oxudu.

Orada kədərli həbsxana həyatımıza təsəlli tapdıq və sabaha ümid tapdıq. Hər birimiz özümüz üçün iş qrafiki qurmuşuq. Mota yaxınlaşan məhkəmə ilə bağlı məsələlərlə məşğul idi; Danulesku tibbi müayinələr üçün oxudu. Mən gənclərin milli mübarizədə təşkilatlanması planları üzərində işləyirdim.. tələbə mərkəzləri, kəndlərdə gənclər və orta məktəblərdə tələbələr. Mən bunu ən xırda təfərrüatına qədər, Milad bayramına qədər işləyib hazırladım ki, əgər həbsxanadan çıxsaq, onu həyata keçirə bilək; deyilsə, onu həyata keçirmək üçün kənardan birini tapmağa qərar veririk.

Bu, siyasi qolu olan Liqa çərçivəsində, bizim bölməmiz isə gənclərin təhsili və mübarizəsi üçün olmalıdır.

Noyabrın 8-də, Müqəddəs Archangels Michael və Cəbrayıl bayramında biz bu gənclər təşkilatının mümkün adını müzakirə edirdik. Mən dedim: “Qoy bu “Michael the Archangel” olsun”.

Atam dedi: “Kilsədə, qurbangahın sol qapısında Müqəddəs Mikayılın ikonu var”. "Biz görəcəyik!" Mota, Garneata, Corneliu Georgescu, Radu Mironovici, Tudose və mən baxmağa getdik və həqiqətən heyran qaldıq. İkon bizə misilsiz gözəllikdə göründü. Heç vaxt heç bir ikonanın gözəlliyinə cəlb edilməmişəm. Ancaq indi mən bütün ruhumla buna bağlı hiss etdim və Archangelin sağ olduğunu hiss etdim. O vaxtdan bəri bu simvolu sevməyə başladım. Kilsənin açıq olduğunu gördükdə içəri girib o ikonanın qarşısında dua edirdik. Qəlbimiz hüzur və sevinclə doldu. Tribunala getdiyimiz işgəncələr yenidən başladı. Piyada, süngü arasında, palçıqda, köhnəlmiş ayaqqabı və yaş ayaqla. Biz gedərkən dövləti bir neçə yüz milyon ley aldatmış bəzi yəhudi cinayətkarları məhkəmə binasına saldılar. Dəfələrlə səfərlərimiz sırf bizi qıcıqlandırmaq üçün lazımsız yerə edilirdi. Məni 25 dəfə məhkəməyə çağırdılar, ancaq iki dəfə müstəntiq tərəfindən dindirildim.

İlkin ifadələrimizin heç bir hissəsini dəyişməmişik. Bir fikir bizi daim narahat edirdi: "Kim bizə xəyanət etdi?" Gecə-gecə bu tapmacanı həll etməyə çalışdıq. Elə bir yerə gəldik ki, bir-birimizdən şübhələnirdik. Bir səhər ikondan əvvəl dua etmək üçün kilsəyə getdim xaini üzə çıxarmaq. Həmin gecə şam yeməyinə əyləşən kimi yoldaşlarıma dedim: - Kədərli xəbər gətirməyə borcluyam. Vətən xaini müəyyən edilib. O, bizimlə birlikdə masa arxasında oturub. Hamı hamıya baxırdı. Mota və mən lider ümidi ilə hamının üzünü izlədik. "İndi sizə sübut göstərəcəyəm" deyərək əlimi köynəyimin cibinə saldım.

Bu zaman Verniçeşyu ayağa qalxdı, bir az tərəddüd etdi, yemək qutusunun açarını Bandaya verdi və dedi: "Mən gedirəm".

Biz onun getməsindən məəttəl qaldıq, lakin məndə sübut olmadığına görə təqdim etməkdən imtina etdiyim dəlillərlə bağlı müzakirəmizi davam etdirdik. Masadan çıxanda Verniçeskunu tək gördük. O, ABŞ-a "Codreanu məndən şübhələnir" dedi.

Mən ona heç kimdən şübhələnmədiyimi söylədim; beləcə barışdıq.

Həftələr, həftələr keçdi və həbsxana həyatımız uzandı. Keçən hər günü divara qələmlə qeyd etdik. Həbsxana həyatı azad doğulan, ləyaqətlə yaşayan insan üçün ağır, yorucu idi. Özünü zəncirlənmiş, hündür və düşmən divarlar arasında, heç nə eşitmədiyin yaxınlarından uzaqda hiss etmək dəhşətli idi. Və hətta burada da çox hərəkət edə bilmirsən, çünki vaxtın dörddə üçü hüceyrələrimizdə kilidlənir. Hər gecə qapısına cızılan boltların məşum səsi onu hüznlü bir ruh halına salırdı. Bu xalqın düşmənləri çöldə azad olub, hörmətdən, xoş həyatdan həzz alırdılar, biz isə əxlaqi rüsvayçılıqla yanaşı, tez-tez bütün gecəni taxta və saman çarpayılarında ac və titrək yatırdıq. Amma nəhayət xoşbəxt günlərimiz gəldi. İki aylıq həbsdən sonra xəbər aldıq ki, atamın və Danuleskunun azadlığa buraxılması barədə əmr alınıb. Bizim üçün, bəli, böyük sevinc. Biz onlara əşyalarını yığmağa kömək etdik və tezliklə onları apardılar.

Keçənə qədər onların necə çıxıb getdiyini izlədik

birinci qapı. Atamdan xahiş etdim ki, anama desin, başqalarına da narahat olmasın.

Hər hansı bir insanın xilası geridə qalanlar üçün böyük sevinc və silə sidir. Hər kəs xoşbəxtdir. Ola bilsin ki, kiminsə azadlığa çıxması ilə hər biri öz azadlığını əldə etmək ümidi ilə güclənəcək. Bir müddət sonra Draqos, Bandac, Breazu və Verniçesku, atam və Danulesku işdən çıxarılaraq getdilər.

"Dövlətin təhlükəsizliyinə qarşı sui-qəsddə" ittiham olunan altı nəfərimiz qaldı. Bir neçə gündən sonra Draqos xəbər göndərdi ki, bizə xəyanət edən Verniçeskudur; o, həmçinin faylda olan sonuncunun ifadəsinin surətlərini çıxarıb. Bu xəbəri acı dolu bir ürəklə aldıq. Millətimizin həmişə satqınlardan payı olub.

Kənarda

Bütün universitetlərdə tələbələr dərslərinə qayıdırdılar. Deyəsən, oriyentasiyanın pozulması anı var idi. Onlar iki ay ərzində bizim qisas cəhdimizin ağırlığını və onun ölkə üçün "fəlakətli" nəticələrini daim şişirdən yəhudi mətbuatının terroru altında yaşadılar. Qışqırırdı ki, biz "sivil dünya"nın inamını itirmişik; ki, biz Balkan dövləti idik. Onlar daim soruşurdular: "Berlin nə deyəcək?" "Vyana?", "Paris?" Beləliklə, "dövlətin daimi mənafeyinin" müdafiəçilərinə çevrilən yəhudilər hər gün ölkə rəhbərlərini "son dərəcə zorakılıqla" yatırılmalı olan milli hərəkata qarşı radikal tədbirlər görməyə çağırırdılar.

Bir il əvvəl Maks Qoldşteyn Senat binasına bomba qoyanda və polis kommunist yəhudiləri həbs edərkən həmin mətbuat qışqırdı: “Dövlət xalqın iradəsinə qarşı zorakılıq yolu ilə özünü saxlaya bilməz.
Konstitusiya haradadır? Qanunlar haradadır? Bəs konstitusiya ilə təmin olunmuş azadlıqlar haradadır? Bir dövlət belə məhdudlaşdırıcı tədbirlər görsə, xarici ölkələr nə deyəcək? Bir dövlət həbslərlə, həbslərlə, süngülərlə, terrorla ayaqda qala bilməz. Dövlətin istifadə etdiyi bu zorakılıq üçün izdiham və ya təcrid olunmuş şəxslər tərəfindən geri qaytarılacaq. Zorla cavab veriləcək.
Terrorla, terrorla. Onları yox, onları təhrik edən dövlət qınayacaq”.

İndi isə utancla, ancaq gözləri bağlı olanlar görə bilmir, eyni mətbuat yazır: “Bu terrorçuların həbs olunması kifayət deyil. Onları örnək edəcək şəkildə qınamaq lazımdır. Bununla belə, kifayət deyil: ölkəmizə bu qədər ziyan vuran bu cür antisemit “ideyaları” təbliğ edənlərin hamısı həbs edilməlidir. Bu antisemit alaq otu, kökləri və hamısı çıxarılmalıdır. Və bu məsələyə amansızcasına və güzəştsiz yanaşılmalıdır. "

Bu düşmənçilik selinə milli mətbuat şiddətli müqavimətlə üzləşdi.
Milli vicdan təzahürlərinə həmişə düzgün münasibət bildirən “Universul” (“O Universo”) ilə yanaşı, millətçilik hərəkatı aşağıdakı qəzetlərin dəstəyini qazanmışdır. Bu yaxınlarda azadlıqda olan yorulmaz yoldaşlarımızın redaktoru olmuş Buxarest tələbələrinin Cuvantul Studentesc (“Tələbənin səsi”): Simionesku, Rapeanu, Fanica Anastasesku, Danulesku və adları məndən qaçan başqaları. Dacia Noua ("Yeni Dacia"), Klujdakı tələbələr orqanı, Suiaga, Mocanu, Iustin lliesu, şair və "Tələbələr" kitabının müəllifi

himn”.

Cuvantul Iasului ("İasi sözü"), İasi tələbələrinin orqanı. Cernauti tələbələrinin orqanı olan Disapta-te Romane ("Oyan, Ye Rumıniya") bu yaxınlarda Dr. Katalin və Danieleanu tərəfindən idarə olunan Campul-Lung'a köçdü. Apararea Nationala ("Milli Müdafiə"), Buxarestdəki LANC-nin rəsmi orqanı, professor Pauleskunun misilsiz məqalələri ilə, biz aşağıdakı sətirləri təkrar edirik:

"... Bolşevik yəhudiləri tərəfindən uğurla istifadə edilən soyuq, aclıq və terrorla eyni məhdudiyyət tələbələrə tətbiq edildi."
“Kim ağlına gələrdi ki, vaxt gələcək, rumın xalqının çiçəyi olan övladlarımız həbsdə olan bütün rumınların birləşmə bayramını qeyd etməyə məcbur olacaqlar.

hansısa həbsxananın zirzəmiləri, yoxsa soyuqda, sığınacaqsız, yeməksiz qovulub? "
“Yəqin ki, siz bütün Rumıniya xalqına qarşı müharibə apardığınızın fərqində deyildiniz.
Unirea ("Birlik"), LANC, Iasi orqanı, professor Cuza tərəfindən idarə olunur, ölməz məntiq məqalələrini ehtiva edir. Milliyyətçi ("Millətçi"), İasidəki Liqanın məşhur orqanı. Bizim jestimizi əsl işığında üzə çıxaran, beləliklə, o ilk anlarda bizi bürüyən sükut pərdəsini tərəddüd etmədən ilk kəsən, Orastinin məşhur qəzeti, Mota Babaya məxsus olan Libertatea ("Azadlıq").

Tələbə kollektivi fədakarlığımızı başa düşdü. Məhz buna görə də tələbə hərəkatı hər bir tələbə mərkəzinin öz nümayəndələrinin həbs olunduğu Vakaresti həbsxanasının bu divarları ətrafında getdikcə daha çox səfərbər olur.

Kəndlilər də taleyimizdən narahat olmağa başladılar. Bizə pul göndərdilər, kilsələrdə, xüsusən Bukovina dağlarında və Libertateanın ("Azadlıq") girdiyi Transilvaniyada bizim üçün yığıncaqlar təşkil etdilər.

Budur kiçik bir nümunə:

VACARESTI TƏLƏBƏLƏRİ ÜÇÜN MOTİ GƏNCƏSİ

(Cuvantul Studentesc No 7, II sinif, 4 mart 1924)

Vakaresti həbsxanasında məhbus olan tələbələrin bütün bölgələrin kəndlilərindən aldığı pul hədiyyələri arasında digərlərindən daha parlaq və qiymətli biri var, o da Apuseni dağlarının Moti tərəfindən göndərilmişdir. Dəri kəmərlərinin ciblərinin altını və ya dəsmallarının ucunu sıyıraraq, keçmiş müdafiəçiləri Lankunun tapdaladığı yollara öz çəklərini göndərmək üçün 2, 3 və ya 5 lei yığdılar və onları ürəkləri ilə birlikdə göndərdilər. zirvəsi dağların arasından Vakarestiyə gedən uzun, uzun yol, orada eşitdilər ki, uşaqları onları səfalət və ədalətsizlikdən, yoxsulluqdan və ürək ağrısından xilas etmək istədiklərinə görə həbs olunublar. Bu ianələr yurdumuzun ən kasıb guşəsindən göndərilib ki, nəğmədə qapı-qapı diləyirik, “Dağlarımızın ortasında qızıl var” deyən acı və hüznlə.

' "Ən qiymətli hədiyyə

Vakaresti tələbələrinə göndərildi: bir ovuc sikkə və "ac və çılpaq, gecələməmiş" bir dilənçinin ruhunun bir parçası, cır-cındırın altında gizlənən ruh, ən böyük xəzinəsi, mənəvi sağlamlığı. xalqın qurtuluşu müsibət , o tükənməz güc mənbəyi olan böyük vaxtlarda axır!

Moti tələbələri düşünür! Ruhunuz anlamağa, hərəkət etməyə, yeni bir ideal yaratmağa başlayır. Bu ən yaxşı və ən fəsahətli işarədir! Baia de Cris yaxınlığındakı Riska şəhərindən olan bəzi adlarını eşidin: "Nicolae Oprea, 2 ley; Nicolae Florea, 3 lei,. N. Haragus, Aron Grecu, Tiqan Adam, A. Hentiu, N. Bulg, Ion Asileu, Al. Vlad, N. Borza, N. Leucian, Antonie Florea, A. Leucian, hər biri 5 lei; N. Ciscut, A. Riscuta, Ion Ancu, Saliu Faur, hər biri 10; N. Florea, keşiş və N. Rusu, hər biri 15 lei; N. Baia, notarius və Dutu Riscuta, hər biri 20 lei. Cəmi 210 manat. "

Kəndlilər tezliklə başa düşəcək və ədalət saatını intizarla öz güclü və səbirli ruhları ilə bizim tərəfimizə gələcəklər.

YENİ HƏYAT FİKİRLƏRİ

Milad bayramı buradadır. Orada, Vakaresti həbsxanasında biz daim evimizə qayıdan ailələrimizi düşünürük və xüsusilə uzun yuxusuz gecələrdə amansızcasına narahat oluruq. Maraqlıdır, bizim tərəf nə vaxt qalib gələcək? Biz buradan nə vaxt çıxacağıq? 10-15 il cəza alsaq, həbsxanada müqavimət göstərə biləcəyik, yoxsa əziyyətimiz, qayğılarımız ölənə qədər sağlamlığımızı günü-gündən sarsıdacaq?

Biz bilinməyənə doğru üzürük. Bu qeyri-müəyyənlik bizi tükətdi. İstərdik ki, hökm tarixi birdəfəlik müəyyən olunsun ki, bizi nələr gözlədiyini tez bir zamanda bilək.

Yaşadığımız iztirablar və ortaq tale bizi bir-birimizə daha da yaxınlaşdırdı və qaldırılan çoxsaylı məsələlər ətrafında aparılan müzakirələr bizi eyni nəticəyə gətirdi, tədricən vahid düşüncə tərzini formalaşdırdı. Milli hərəkatla bağlı ən xırda suallar bizi saatlarla, günlərlə məşğul edirdi. Məhz o zaman biz dərindən düşünməyi və problemi ən xırda təfərrüatlara qədər bütün nəticələri ilə izləməyi öyrəndik. Biz yəhudi problemi və onun səbəblərini, onun həlli şanslarını öyrənməyə davam etdik. Təşkilat və fəaliyyət planlarını müəyyən edirik.

Bir müddət sonra müzakirələr bağlandı və biz qanunlara, təkzibolunmaz həqiqətlərə, aksiomalara keçdik.

Qrupumuzun kənarında milli problemimizə əl ataraq qəzet və ya təşkilatın parodiyasını doğuran rumınları gördük. Onların doktrina məsələlərində yanlış nəticələrə gəldiyini, təşkilatlanma məsələlərində qeyri-müəyyən olduqlarını və fəaliyyət məsələlərində tamamilə orijinal fikirlərə malik olmadıqlarını görürdük. Daha dərin düşünmə nəticəsində biz daha yaxşı və daha yaxşı qavrayırıq:

1. Yəhudi problemi utopiya deyil, Rumıniya xalqı üçün ciddi ölüm-dirim problemidir, siyasi partiyalar tərəfindən qruplaşdırılan ölkə liderləri getdikcə daha çox yəhudi manipulyatorlarının əlində oyuncaqlara çevrilirlər.
2. Bu mövcud siyasi sistem, həyat anlayışı, əxlaqsızlığı və mənşəyi olduğu demokratik konfiqurasiyası ilə Rumıniya xalqının başına gələn əsl lənətdir.

3. Rumıniya xalqı əvvəlcə öz siyasi partiyalarının problemini həll etmədikcə yəhudi problemini həll edə bilməyəcək. Rumıniya xalqının onları sıxışdıran və boğan yəhudi hakimiyyətini devirmək yolunda əldə edəcəyi ilk məqsəd bu siyasi sistemin devrilməsi olmalıdır. Bir ölkədə ancaq layiq olduğu yəhudilər və liderlər var. ağcaqanadlar ancaq bataqlıqlarda məskunlaşa və inkişaf edə bildiyi kimi, birincisi də ancaq bizim Rumıniya günahlarımızın bataqlıqlarında inkişaf edə bilər. Başqa sözlə, onları aradan qaldırmaq üçün ilk növbədə öz qüsurlarımızı kökündən atmalı olacağıq.

Problem professor Cuzanın bizə göstərdiyindən də dərindir. Bu mübarizənin missiyası Rumıniyalı gənclərə həvalə edilmişdi ki, onlar bu tarixi missiyanın çətinliyi ilə üzləşmək istəyirlərsə, yaşamağa davam etmək, bir ölkəyə sahib olmaq istəyirlərsə, rəhbərlik etməyə hazırlaşmalı və bütün güclərini toplamalıdırlar. mübarizə və qələbə. Qərara gəldik ki, Allahın köməkliyi ilə həbsxanadan çıxmalı olduğumuz zaman ayrılmayaq, ancaq bir yerdə qalaraq həyatımızı bu bir məqsədə həsr edək.

Ancaq xalqımızın nöqsanları ilə maraqlanmazdan əvvəl, öz günahlarımızı yoxlamağa başlayırıq. Hər birimizin başqalarında gördüyümüz nöqsanları bölüşdüyü uzun görüşlər keçirdik. Və biz onları düzəltməyə çalışırıq.

Bu, incə məsələ idi, çünki insan da yaradılmışdır: o, öz nöqsanlarının tənqidini yüngül qəbul etmir. Hər kəs mükəmməl olduğuna inanır və ya göstərmək istəyir. Amma biz deyirik: əvvəlcə öz günahlarımızı bilib islah etməliyik, sonra görəcəyik ki, bizim başqalarını islah etmək üçün səy göstərməyə haqqımız var, ya yox.

Beləliklə, bayramlar keçdi, sonra qış gəldi. Bahar gəldi. Gələcək taleyimiz haqqında hələ heç nə bilmirdik. Ancaq yəhudi mətbuatının onu dayandırmaq üçün bütün ümidsiz cəhdlərinə baxmayaraq, bizim xeyrimizə olan böyük bir populyar cərəyan bizim işimizə dəstək verən kənarda doğuldu. Bu cərəyan Transilvaniya, Bessarabiya, Bukovina və Köhnə Krallıqda eyni dərəcədə güclü olan tələbələr, şəhər əhalisi və kəndlilər arasında durmadan böyüyürdü. İndi dünyanın hər yerindən dəstək və təşviq məktubları alırıq.

Bahar nəhayət bizə böyük sevinc bəxş etdi. Məhkəmə İlfovdakı Ağır Cəza Məhkəməsində martın 29-na təyin edilib. Hazırlamağa başladıq. Bəs biz hansı hazırlıq işləri görə bilərdik? Hər şeyi etiraf edirik. Deyəcəyimiz hər şeyi dedik. Bizi müdafiə etmək üçün yazılan vəkillər baş çəkməyə gəldilər. Onlar bizim diqqətimizi ifadəmizlə bağlı mövqeyimizin ciddiliyinə cəlb edərək, onu dəyişdirməyi təklif etdilər, elə cə də bütün münasibətimizi; bunu inkar etmək daha ağıllı olardı. Biz qəti şəkildə bundan imtina etdik və məhkəmənin nəticəsi nə olursa olsun, zərrə qədər dəyişmək fikrimiz olmayan ifadəmiz çərçivəsində bizi müdafiə etmələrini xahiş etdik.

Əgər təsadüfən bəraət alırıqsa, hər səhər qarşısında dua etdiyimiz ikona olmadan necə edə bilərik? Rəssam tapana qədər bütün məhbusları axtardıq.
Ondan bizə bir nüsxə düzəltməsini istədik və üç həftə ərzində o, altı fut hündürlüyündə və mənim üçün kiçik olan dəqiq bir nüsxə etdi.

mənim adamım davam və anam üçün orta ölçülü təsbeh. Mota da valideynləri üçün hazırlamışdı.

Sonra biz şəhadətimizə əsaslanaraq, şübhəsiz ki, ən azı beş il alacağımızı bildik və ikona qarşısında diz çökdük: “Ya Rəbb! Biz bu beş ili özümüz üçün itirilmiş hesab edirik.

Əgər bəraət qazansaq, onları millətimizin işinə həsr edəcəyimizə söz veririk”.
Qərara gəldik ki, 91-imiz, əgər bəraət alsaq, orada fəaliyyət mərkəzimizi yaratmaq üçün Yaşıya köçək. Oradan, tərtib etdiyimiz planlara uyğun olaraq, orta məktəb oğlan və qızlarından başlayaraq, ən kiçik tələbələrə qədər bütün ölkə gənclərini təşkilatlandırmağa başlayardıq; normal məktəblərdə olanlar, peşə məktəbləri, seminariyalar, biznes məktəbləri və nəhayət, kəndlərdə gənclər. Bundan sonra universitet mərkəzlərində islahatlar aparılacaqdı. Ümid edirdik ki, bütün bu gənclər bizi canlandıran iman ruhunda böyüyəcəklər ki, onlar gənclər olaraq mübarizəmizin taleyinin müəyyən olunacağı siyasi səhnəyə çıxacaqlar və daha da artırılacaqlar. ildən-ilə yeni məzunlar tərəfindən, onlar dayanmadan yaxınlaşan hücum dalğaları kimi olacaqlar.

SİYASETÇİLƏRİN TƏCİL EDİLMƏSİ

Siyasi sistem milli həyatımıza sirayət edib. Gənclər təşkilatına ehtiyac olduğu kimi, onların gələcək öz-özünə təhsil alması, onları siyasi sistemin yoluxmasından qorumaq və ayırmaq zərurətini vurğulamaq lazımdır. Rumıniyalı gənclərin yoluxmasının davam etməsinə icazə verilməsi bizim üçün məhv, İsrailin isə qəti qələbəsi deməkdir.

Bundan əlavə, bizim bu gənclərdən ibarət təşkilatımız gənclərin olmaması səbəbindən aclıqdan öləcək siyasi sistemimizin problemini özü həll edəcək. Bütün gənc nəslin şüarı belə olmalıdır:

Heç bir gənc heç vaxt siyasi partiyanın qapısından içəri keçməməlidir; bunu edən olmaq öz nəslinə və millətinə xaindir. Çünki həqiqətən də varlığı, adı, pulu, işi ilə siyasətçilərin gücünü gücləndirir. Belə adam xain olduğu kimi, qardaşının yanından ayrılıb düşmən düşərgəsinə gedən xaindir. O, atıcıya su gətirsədə, tapança ilə cavab atəşi aça bilməsədə, xəyanətə məruz qalan yoldaşlarının arasına düşənlərin qətlində şərik olur, nəticədə öz işinə xaindir.

Hamımızı siyasi partiyaları təkmilləşdirmək üçün onlara qoşulmağa sövq edən nəzəriyyə - əgər onları pis olduqlarını iddia etsək - yalan və xəyanətdir. Dünya yaranandan bəri olduğu kimi, gecə-gündüz fasiləsiz olaraq minlərlə çaydan Qara dənizə yalnız şirin su tökülür və heç vaxt duzlu dəniz suyunun şirinləşməsinə səbəb olmur, əksinə: zibilxanaya girdiyimiz kimi. siyasi partiyaları nəinki təkmilləşdirməyəcəyik, həm də korlayacaqlar
bizə .

Bəraət aldığımız zaman həyata keçirməyimiz üçün ən çox beynimizdə olan fikirlər və qərarlar bunlar idi. Təşkilatımız hazır idi. Fəaliyyət planımız təfərrüatına qədər yaradılmışdır. Hər kəsin yeri təyin olundu. Nəşr ediləcək qəzet Generatia Noua ("Yeni Nəsil") və bizim təşkilat bütövlükdə Archangelul Mihail ("Archangel Michael") adlanacaqdı. Bütün bayraqlarımızda Vakaresti həbsxana kilsəsindən baş mələk Müqəddəs Mayklın təsviri olmalıdır.

Bu təşkilat, fikrimizcə, bütün gənc nəslin, məqsədi bu gənclərin təhsilinə yönəlmiş LA, NC siyasi təşkilatının gənclər bölməsi olardı.
Bizim üçün Vakaresti həbsxanasının divarları arasında hazırlanmış bu proqram yeni həyatın başlanğıcı idi. o, əvvəllər düşündüyümüz hər şeydən fərqli olaraq, ilham, təşkilat və fəaliyyət planında tam bir şeyi təmsil edirdi. Bu, yeni bir dünyanın başlanğıcı idi, bizim gələcək illər üçün qura biləcəyimiz təməl idi.

Həbsxanadan çıxanda bütün universitet mərkəzlərinə gedib qərarlarımızı tələbələrlə bölüşməli, onlara yeni planımız qarşısında küçə nümayişlərinin və qarşıdurmaların artıq mövcud olmaq üçün heç bir əsasının olmadığını göstərməliyik. Biz hələ də keçmiş ifadələrimizdən yapışacaqdıq, onları özümüz kimi inkar etməyəcəkdik, onlardan utanma. Ancaq vaxtınız bitdi. İndi hamımız bizə qələbə gətirəcək böyük təşkilati işlə məşğul olmalıyıq.

XƏYANƏTDƏN VƏ HƏKMƏDƏN QAZINMAQ

Biz Motanın fikirli olduğunu gördük. Davamlı olaraq bizə deyirdi ki, xaini cəzalandırmadıqca, oradan çıxanda heç bir irəliləyiş əldə edə bilməyəcəyik. Həmişə millətin gücünü sarsıdan xəyanət olub, lakin biz rumınlar heç vaxt silahlarımızı satqınlara çevirməmişik; buna görə də həyatın bütün sahələrində xəyanət kök saldı və satqınlar çoxaldı; buna görə də Rumıniyanın ictimai həyatı xalqa daimi xəyanətdən başqa bir şey deyildi. Əgər bu xəyanət problemini həll etməsəydik, işimizə xələl gələrdi.

Məhkəməmiz başlamazdan əvvəlki gecə çox həyəcanlı idik.

Nəhayət, taleyimiz həll olunmalı idi. Səhər bizi ofisə apardılar ki, ailələrimiz bizi görsünlər.

Corneliu Georgescu'nun valideynləri Poiana Sibiuluidən idi.

Az sonra Verniçesku içəri girdi. Mota ona nəsə demək istəyirmiş kimi qolundan tutdu və ikisi yaxınlıqdakı otağa keçdi. Bir neçə dəqiqədən sonra yeddi güllə və qışqırıq səsi eşitdik. Salona çıxırıq. Mota Vemiçeskunu xəyanətinə görə cəzalandırmaq üçün güllələyib.

Mota polis və məmurlar tərəfindən mühasirəyə alınarkən onu təhdid edən mən onu müdafiə etmək üçün onun tərəfinə keçdim. Təlaş səngiyəndə bizi dərhal aparıb ayrı-ayrı kameralara saldılar. Kiçik pəncərələrdən Verniçeskunun xəstəxanaya gedərkən palatadan xərəklə çıxarıldığını görürdük.

Hücrələrimizdə hamımız onu həbsxana qapılarından itənə qədər müşayiət etmək üçün mübarizə himnimiz olan "Böyük Rumıniyanın Xristian Tələbələri"ni fit çalmağa başladıq.

İki saatdan sonra müstəntiq hakimi Papadopol gəldi. O, bizi bir-bir onun qabağına çıxardı. Hamımız Mota ilə ortaq bir iş gördük.

Ertəsi gün gecəni sement döşəmədə yatdıqdan sonra bizi məhkəməyə verdilər. İndi vəziyyətimiz çox ağır idi, amma biz Məhkəmənin zirzəmisində hər zaman döyüş mahnılarımızı oxuyardıq.

Məhkəmə saat birdə başlamalı idi. Səhər saat 10-dan etibarən minlərlə tələbə və vətəndaş Məhkəmənin ətrafına toplaşıb. Günorta saatlarında kütləyə nəzarət etmək üçün bütün paytaxt alayları çağırılıb. Saat birdə bizi Ağır Cəza Məhkəməsinə apardılar. Prezidentlik cənab idi.

Davidoğlu və promouteri cənab Racoviccanu idi. Müdafiə kürsüsündə professorlar Paulesku, Pol İliyesku, Nelu İonesku, Teodoresku, Donka Manea, Tache Polikrat, Naum və s. idilər.

Çoxlu münsiflər püşkatma mərasimindən sonra qəti order böyük sükutla oxundu. Biz dinləyirik. Başa düşdük ki, taleyimiz həll olunur. Sonra söz növbəsi bizə çatdı. Dindirmə başladı. Yekun qərardan başqa hər şeyi qəbul edirik. Tarixi müəyyən etmirik, amma bizi bu hərəkətə gətirən səbəbləri göstəririk. Biz yəhudi probleminin təhlükəsini göstəririk və siyasətçiləri korlamaqda, millətə xəyanət etməkdə ittiham edirik. Sədrlik edən zabitin çoxlu müdaxiləsinə baxmayaraq, biz ifadəmizi sona qədər davam etdirdik.

Ardınca prokurorun ağır, çox vaxt ədalətsiz və eyham vuran ittihamı oldu.

Biz balansın sizin xeyrinizə dəyişdiyini hiss etdik. Lakin ittiham tərəfinin uğuru qısamüddətli oldu. Professor Paulesku, böyük nüfuzunun və müqəddəs şəxsiyyətinin qoyduğu kilsə sükutunda öz bəyanatını oxudu: Bu qısa bir bəyanat idi, amma kreslosunda utanmış kimi görünən prokuror üçün sarsıdıcı bir bəyanat idi.

Tənəffüs edildi; artıq axşam 8 idi. Çöldə izdiham getdikcə artan sayda gözləyirdi. Nelu İonesku, Taçe Polikrat və başqaları, sonda isə Pol İliyesku parlaq çıxış etdilər. Bu vaxt artıq səhər saat 5 idi. Prokuror yeni ittihamla öz mövqeyini bərpa etməyə və Məhkəməni fəth etməyə çalışdı.

Vəkillərimiz ona cavab verib. Saat 6-da son sözümüzü dedik. Sonra bizi çıxardılar. Münsiflər müşavirəyə başladılar. Yarım saatdan çox gözlədik, bu da yarım il kimi hiss olunurdu. Bir az sonra “Ura” səsini eşidirik. Bir məmur bizə xəbər gətirdi: “Bəraət aldınız!”.

Sonra bizi yenidən məhkəmə zalına apardılar və orada bizə bəraət hökmü oxundu. Çöldə insanlar hələ də gözləyirdilər. olduğumuzu bilərək bəraət alıb “Ura” mahnısını oxumağa başladılar. Bizi naməlum küçələrlə Vakarestiyə aparan bir maşına yüklədilər

adi işdən çıxarma rəsmiləşdirmələrinin tamamlanması. Əşyalarımızı, ikonalarımızı toplayırıq, uzun gecələr qarışıqlıq və əzab-əziyyətlə o məzardan ayrılmağa hazırıq. Amma yazıq Mota bundan sonra tək başına əziyyət çəkməyə, kim bilir nə qədər qalmalı idi. Onunla vidalaşırıq. Göz yaşlarımızla onu qucaqladıq və dərin ağrı içində ondan ayrıldıq. Biz azad olmaq üçün yola çıxdıq; o, yenidən kamerasına, karserə girdi. Ah, daha neçə həftə o sementin içində tək yatmalı idi!

Biz ayrılan kimi ilk işimiz Danuleseu və Draqosa getdik və ailələrindən onlara çəkdiyimiz bəlalara görə bağışlanmalarını istəmək və həbsdə olduğumuz müddətdə bizim üçün qayğılarına görə təşəkkür etmək oldu.
Sonra analarımızın və bütün ailənin bizi gözlədiyi, gözləri yaşla sevinərək evlərimizə yola düşdük.

İASİ-də

İasidə gənc yoldaşlar məni səbirsizliklə gözləyirdilər. Artıq orada heç bir sinif yoldaşımla görüşmürdüm; keçən payızdan bəri onların hamısı doğma şəhərlərinə yayıldı. İkonumu müqəddəs Spiridon kilsəsinə apardım və orada qurbangahın içərisinə qoydum. Bir-birinin ardınca bütün dostlarımı tapdım və bir-birimizi yenidən görməyə şad olduq. Amma sevincimiz çox çəkmədi, çünki mənim iki bacım və on nəfər yaxın tələbəmlə Lapusneanu küçəsində gəzərkən polislər bizi mavi səmadan yerə atdılar, rezin dəyənəkləri ilə başımıza vurdular, götümüzlə vurdular. . tüfənglərindən.

Bu şəkildə qıcıqlandı və çox döyüş gördüyümüz İasidə səbəbsiz yerə vurdu? 1919, 1920 və 1922-ci illərdə universitetdə yəhudi-kommunizmi məğlub etdiyimiz İasidə? Biz onların yerinə qoyduğumuz və yəhudiliyi və onun mətbuatını illərlə geridə saxladığımız İasidə? Öz evimdə vuruldu?

Sonra cavab vermək üçün döndüm. Qəzəb mənə şir gücü verirdi və mən bütün polis qüvvələrini öz üzərimə götürə bilərdim, amma tələbə dostlarım mənə yapışdılar, bəziləri qollarımdan, bəziləri ayaqlarımdan. belə bir sahədə tüfəng qundağı ilə bir neçə əlavə zərbə aldım. Ətrafdakılar qışqırmağa və polis çağırmağa başladılar. Məni tutanlara qəzəblənərək evə məyus halda qayıtdım. Amma mənə deyirdilər.

“Onların əmrləri var ki, səni təxribata çəksinlər, əgər qisas alsan, güllə baran edib səndən qurtulsunlar”. Günortadan sonra Qarneata və Radu Mironovici ilə birlikdə tələbə liderlərinin böyük bir otağa toplaşdığı tələbə yataqxanasına getdim. Bizə altı ay ərzində bir-birimizi görmədiyimizi, necə döyüşdüklərini və bunun nə qədər çəkdiyini söylədilər; sinifə necə qayıtdıqlarını və rüsvay olmamaq üçün vəziyyəti necə idarə etdiklərini; Noyabrın 1-də, açılış günündə auditoriyada bütün tələbələrin və müəllimlərin qarşısında dini mərasim necə keçirildi və tələbə Lazareskunun o zaman dedikləri: “Biz dərslərə qayıdırıq, amma indi yox. professorlarımıza və Universitet Senatına memorandum, qənaətbəxş cavab gözləyir.

Daha sonra o, bu memorandumun necə tətbiq edildiyini və prorektor Bacaloğlunun rəhbərlik etdiyi universitet professorlarının memorandumdakı məqamların çoxunu necə qəbul etdiyini söylədi. Noyabrın 6-da tələbələr dərslərini bərpa ediblər. Müəllimlər öz inancları uğrunda bir il mübarizə aparan tələbələrin haqsız alçaldılmasının qarşısını necə alacağını bilirdilər.

Onlar daha sonra bizə danışdılar ki, daxili işlər naziri Marzeskunun öz adamını polis prefekti vəzifəsinə gətirərək, ona İaşidə tələbə hərəkatını və milli hərəkatı əzmək üçün sərbəstlik verərək; bu adam bütün polis qüvvələrinin köməyi ilə bu işlə necə məşğul olub.

Tələbələr yenidən dərsə getdiyindən və sükut bərpa olunduğundan, uğurlarını necə qazanacağını və maaşını necə alacağını bilmədən, onlara sataşmağa başladı. Dekabrın 10-da kafedrala gedən qız tələbələri sərxoş polis əməkdaşları necə qarşıladıqlarını, onları rezin dəyənəkləri ilə döydüklərini, müəllimlərin gözü qarşısında saçlarından tutub palçığın arasından sürüydüklərini də bizə dedilər. yolda; tələbələri bir-bir necə döyürdülər; dekabrın 10-da xor rəhbəri olan tələbə Gheorghe Manoliu necə dəyənəklərlə topuqlarına döydü və sonra həbs olundu; onun kimi, polis tərəfindən böyük səfalət içində saxlanılan,

sarılıq keçirib və xəstəxanada ölüb.

İasinin tələbələri bu altı ayda çətinlik çəkiblər.

Biz də öz növbəmizdə onlara müsibətlərimizi söylədik, Motanı həbsdən çıxarmağın bizim borcumuz olduğunu xatırlatdıq. sonda gələcəklə bağlı planlarımız haqqında məlumat verdik.

Biz bütün nəslimizi necə təşkil etməliyik, onları qəhrəmanlıq ruhunda böyütməli, tərbiyə etməliyik; siyasi sistemi necə təcrid etməli idik ki, heç bir gənc onun sıralarına girməsin və o, necə məğlub ola bilər və LANC ilə professor Cuza daxil ola bilərdi; Yalnız bir millətçi hökumət vasitəsilə bizim ifadə Rumıniyanın vicdanı, gücü və sağlamlığı, problemi

Yəhudilik Rumıniya elementini qorumaq və yəhudi işğalını dayandırmaq üçün qanuni tədbirlər görməklə həll edilə bilər. Necə ki, bizim nəsil bunu dirçəltmək kimi böyük və müqəddəs bir missiya daşıyır

şüur, bu güc və bu canlılıq. Biz, “vakarestiyalılar” qərara gəldik ki, hamımız İasiyə gələk və bu aksiyanın mərkəzini burada quraq ki, biz Archangel Mayklın himayəsi altında yerləşdirək. Yoldaşlarımız bizim gələcək planlarımızı böyük sevinclə eşidib qəbul etdilər. Görüşdən sonra professorlar Cuza, Qavaneskul, Sumuleanu və s.-də olduq, onlarla da fikirlərimizi bölüşdük.

MÖHBƏT BİR İL

SINAQLAR MAY 1924 - MAY 1925

XRİSTİAN MƏDƏNİYYƏT EVİ

İcra etməyə çalışdığımız planı nəzərə alaraq, öz yerimiz olmadığı üçün görüşlərimiz çətinliklə keçdi. Hamımız kasıb olduğumuz üçün gənclər təşkil etməyə başlamaq üçün heç olmasa iki otaq kirayə verə bilmirdik. Biz özümüzü Xanım Ghicada müharibədən qalan taxta kazarmada tapırıq. Bir gün bir neçə otaqlı ev tikmək qərarına gəldik.

Bəs bunu necə etməliyik? 1924-cü il mayın 6-da mən 60-a yaxın gənci, kollec və orta məktəb tələbələrini (İasidə qurulan ilk Xaç Qardaşlığının* üzvləri) topladım. Mən də onlarla belə danışdım: "Əziz yoldaşlar, nə vaxta qədər bu kazarmada məclislərimizi keçirməklə tər tökəcəyik? İndiyə qədər rumın tələbələrin öz universitet binalarında görüşmək hüququ var idi. Amma bizi qovuldular. Biz bu kazarmada məclislərimizi keçirəcəyik".

Dünənə qədər qrant alanlarımızda görüşmək hüququmuz var idi. Bizi də buradan qovdular. Bu gün biz özümüzü rüsvay olmuş kazarmada görürük, orada yağış yağır. Bütün şəhərlərdə tələbələr öz nəcib işlərində kömək alırlar. Burada bizə kömək edəcək heç kim yoxdur, çünki ətrafımızdakı əhali çoxlu düşmən yəhudilərdən və hisssiz siyasətçilərdən ibarətdir. Rumınlarımızı qara səfalət içində yaşadıqları şəhərlərin kənarına itələyirlər. Biz təkik. Bizim üçün başqa bir taleyi oyma gücü, sabah olduğu kimi, biz yalnız özümüzdə tapacağıq.

Biz bu fikrə alışmalıyıq ki, Allahla aramızda bizə kömək edən yoxdur. "Ona görə də ehtiyacımız olan evi öz əlimizlə tikməkdən başqa çarə yoxdur. Düzdür, heç birimiz ev tikməmişik, kərpic tikməmişik. Başa düşürəm ki, yetişdiyimiz zehniyyəti sındırmaq üçün ilk növbədə cəsarət lazımdır. Tələbə olduqdan sonra ikinci gün küçədə paket daşımaqdan utanan gənc ziyalını sıfırdan başlamaq, maneələri aradan qaldırmaq və çətinlikləri dəf etmək üçün cəsarət və iradə lazımdır”.

Prut çayı üzərindəki Unghenidə ev sahibi olan, böyük ürəkli kiçik inşaatçı Olimpiu Lascar məni bu fikrimdə ruhlandırdı və dedi: “Cənablar, sizə təklif edirəm ki, gəlib Unghenidə kərpic düzəltməyi, mənim torpağım var. gedim ki, qalsınlar, mən də evimi sizin ixtiyarınıza verirəm”.

Təklifinizi qəbul edirik. Amma Ungheniyə biletimizi ödəməyə pulumuz yox idi. 20 nəfərə yaxın 300 ley pul lazım idi. Bu pulu da bizə Olimpiu Laskar verib.

İLK İŞ DÜŞƏRGƏSİ 8 may 1924-cü il

Mayın 8-də bəziləri qatarla, digərləri isə piyada Ungheniyə yola düşdük. 26 nəfər idik. Heç nəyimiz yox idi: kürək, hər cür alət, pul, yemək yox idi. Bizi gözləyən Laskar bizi qarşıladı. "Xoş gəlmisiniz, cənablar! Ungheni bazarı arı pətəyi kimi yəhudilərlə doludur. Ola bilsin ki, sizi görəndə daha az ədəbsiz davranırlar. Biz xristianlar, yalnız bir ovuc, onlardan qorxuruq. "Nəhayət, biz xristianların evlərinə getmək üçün bir neçə nümayəndə heyəti yaratdıq, kürək, kürək və digər lazımi alətləri borc almağa çalışdıq. Ertəsi gün Prut çayının sahilindəki torpaq sahəsinə getdik. Yerli keşiş dedi. Yaxşı torpağa çatmaq üçün bir həftədən çox çalışdıq, çünki bəxtimiz gətirdi ki, şəhər sakinləri az-çox uzun illər zibillərini ora atıb, bəzi yerlərdə az qala iki metr qalınlığında təbəqə əmələ gətirirdilər. Köhnə Çiroskanı böyük məmnuniyyətlə xatırlayıram, biz gil ilə işləməyə və kərpic hazırlamağa başladıq. Biz beş nəfərdən ibarət komandalara bölündük, hər biri gündə 500 kərpic hazırlayır, cəmi 3000-ə çatırdı.

Sonralar sayımız çoxalanda səhər saat 4-dən gecəyə kimi işləyərək daha çox qazanırdıq. Böyük problem idi Qida. Başlanğıcda bizə kömək edən Ungheni xalqı idi; sonradan bizə Yaşıdan da ərzaq məhsulları göndərildi. Keçmiş müəllimlərimiz Cuza və Sumuleanu bizim öhdəliyimizə bir qədər şübhə ilə baxırdılar. Uğur qazanmayacağımızı düşünərək bunun uşaqlıq olduğunu düşünürdülər. Lakin bir müddət sonra onlar bizim səylərimizi dəyərləndirməyə başladılar, hətta bizə kömək etdilər.

---

* “Irmandades da Cruz” orta məktəblərdə gənc “xaç qardaşlarının” toplaşdığı “yuva”lardır. Həmçinin "Archangel Michael Legion" bölməsindəki "Təşkilatın ilkin başlanğıcları" fəslinə baxın.244; həmçinin səh.248-dəki qeydə baxın. (Tr.)

Korneliu Georgesku bir il əczaçılıq fakültəsini bitirdiyi Kluj Universitetini tərk edib İasiyə gələndə başqaları ilə razılaşaraq, biz Vakaresti həbsxanasında olarkən bağışladığı 17.000 leyi saxsı qaba təhvil verdik. bizim üçün. Ancaq qidalanma problemi ciddi olduğundan, xanım Ghica bizə Unghenidə lazımi tərəvəzləri yetişdirmək üçün digər tələbələr komandaları tərəfindən əkilmiş iki hektar torpaq sahəsi verdi. İndi işimiz iki yerdə idi, bir qrup tələbə Unghenidə, digəri bağdakı İasidə işləyir, üç-dörd gündən bir dəyişirdi. İlk sahə işimiz dövrün təfəkküründə inqilab yaratdı. Hər yerdən hamı - kəndlilər, fəhlələr və heç də az olmayan ziyalılar maraqla bizi müşahidə etməyə gəlirdilər. Bu insanlar boş vaxtlarında tələbələrin Lapusneanu küçəsində gəzintilərini, səliqəli geyindiklərini və ya pivə salonlarında masaların ətrafında sevinc mahnıları oxuduqlarını görməyə alışmışdılar.

İndi gördülər ki, ayaqları gillə işləyir, bellərinə qədər palçıq olur. çay suyunun Prut çayından vedrələrlə daşınması; günəşin istisində kürək üzərində əyilmək. Bu insanlar indiyədək hakim olan bir konsepsiyanın, yəni əvvəllər qullara və ya alçaq təbəqələrə aid edilən ziyalının əlləri ilə, xüsusən də ağır işlərdə işləməsinin utancverici olduğunun şahidi idilər. Kəndin də yerini bu baxımdan ilk başa düşənlər məhz təvazökar təbəqənin nümayəndələri idi. Sosial cəhətdən digər kateqoriyalardan ayrılmış, əməyinin qiymətləndirilmədiyi üçün utancaq kəndli və fəhlələr ilk baxışdan onların yorucu əməyinə verilən qiymətin, onlara olan ehtiramın əlamətini bunda görərək üzlərində cazibədarlıq nümayiş etdirirdilər. Onlar özlərini şərəfləndirdi və bəlkə də gələcəkdə özləri və uşaqları üçün daha yaxşı günlər təsəvvür etdilər.

Ona görə də əllərində olan azlığından hər gün sevinclə bizə yemək gətirirdilər. Tələbə həyatı sakit keçdi. Daha küçə nümayişləri və insidentlər olmadı. Sevinclə, ümidlə işlədik, tezliklə sahib olacağımızı düşünürdük: öz evimiz,

YENİ NƏFƏS

Bir gün atam Yassıya getdi və mən onunla orada görüşdüm. Axşam saat 10 radələrində evə gedirdim. Union Square-də bir restoranda səs-küy eşitdim və nə baş verdiyini görmək üçün dayandım. Barladın Tutoveanu qardaşları olan iki tələbə professor Konstantinesku-İasi ilə mübahisə edirdilər. Hadisə yerinə gələn polis prefekti tələbələrin qollarını qandallayıb və döyərək polis bölməsinə aparıb. Mən heç nə demədən bu səhnəyə sadəcə kədərlə baxdım. Sonra komissar Klosun 3-4 polisin müşayiəti ilə mənə tərəf gəldiyini gördüm. Məndən iki addım aralıda qışqırdı: “Bu saat küçədə nə edirsən, ey yaramaz?”

Çaşqın halda sadəcə ona baxdım. Məni uzun illərdir tanıdığı üçün onun mənə belə müraciət edəcəyini təsəvvür edə bilməzdim. Düşündüm ki, o, məni başqası üçün qəbul edib. Amma boynumdan yapışdığımı və geri itələndiyimi hiss etdim. Sonra yenə: "Artıq mənə baxırsan? Tramp... əyri!"

Heç nə demədim, yerimdə dayanıb onlara baxdım. Beləliklə, dörd polisin itələdiyi zərbədən sonra məni Smimovda 30 metrdən çox küncə “götürdülər”.
Budur, papağımı çıxardım, onları salamladım və “Sizə təşəkkür edirəm, cənablar” dedim.
Dərin incinmiş, ağrı və utancdan əzilmiş, o gecəni əzab içində keçirmək üçün evə qayıtdım. Həyatımda ikinci dəfə idi ki, eyni ayda iki dəfə vuruldum. Özümü idarə etdim. Amma siz bütün dünyanın zalımları, özünü idarə etmək gücünə malik deyilsiniz. Özünü idarə edən bir gün dəhşətli dərəcədə partlayacaq. Ertəsi gün başıma gələnləri atama danışdım. “Onu rahat buraxın” dedi. "Heç bir şey etməyin. Belə adamın üzünə iki sillə vurmaq yalnız əllərini çirkləndirir. Onların ədalətinin vaxtı gələcək, arxayın olun. Onlar yəqin ki, buna məhkumdurlar.

"

sənə sataşmaq. Ancaq özünüzü idarə etməli və daha tək çıxmamağa çalışmalısınız.

Məsləhətinizi götürdüm, amma deyəsən döyülən, qisas almayan kişi artıq kişi deyil. Utanır, biabır olur. Bu şərəfsizliyi ürəyimdə böyük bir daş kimi daşıdım. Ancaq ən pisi bir neçə gün sonra hələ gəlməmişdi.

BAĞDA ZƏRBƏLƏR İLƏ BATILIB

Bağın hamısı xaraba idi. Biz Unghenidən pomidor qoymağa gəlmişik. Mayın 31-i səhər saat 5-də 50 tələbə işə başlamağa hazır idi.

Hələ də formada, biz zəngi bitirəndə bağın arxasında bir neçə əsgər gördüm. Daha sonra onlardan 200-dən çoxu silahlarını götürərək həyətə giriblər.

Bizi mühasirəyə aldılar. Oğlanlara dedim ki, hamı yerində qalsın, reaksiya verməyin.

Elə bu vaxt mən qara bulud kimi darvazanın ətrafında 40-a yaxın adamın sürətlə qaçdığını, əlində revolverlərin qışqırıb söyüş söydüyünü gördüm.

Bu, Bələdiyyə Başçısı Manciu və onun polisi idi. Onlar bir anda yanımızda oldular. İki komissar və polis rəisi alnıma üç silah lüləsi qoydular. Onlar qanlı gözlərlə mənə baxırdılar, söyürdülər. Manciu qışqırdı: "Əllərinizi arxadan bağlayın!"

Məni vurdu. Daha iki nəfər üstümə atıldı, kəmərimi çəkdi və əllərimi möhkəm bağladı. Sonra arxadan gələn zərbə məni sağ çənəmdən tutdu. Digəri Vasiliu Voinea yaxınlaşıb qulağıma pıçıldadı:

"Gecə açılmamış səni öldürəcəyik! Yəhudiləri qovmaq üçün yaşaya bilməyəcəksən!"

Məni söyüb təpiklədi; sonra üzümə zərbələr yağdı və bəzilər üzümə tüpürdü.

İndi tüfənglər və revolverlər arasında bağlanmış bütün cəbhəmiz hərəkətsiz vəziyyətdə dayanıb, mənə kömək etmək üçün çarəsiz baxırdı.

Dona Ghica aşağı enərək tələb etdi: "Bu nə deməkdir, cənab mer?"

Və cavab verdi:

"Mən də səni həbs edəcəm!"

Bir az kənarda Buzea prokurorunun hadisənin şahidi olduğunu gördüm. Əlində silah, nəzarətdə olanlar axtarıldı. Hərəkət edən hər kəsi vurub yerə yıxırdı. Bundan sonra, səkkiz jandarm tərəfindən sabit süngü ilə əhatə olunmuşdu və məni 10 yard irəli apardılar; digərləri də eynilə 200 jandarmla əhatə olunmuşdu. Və bizi apardılar. Mən qabaqda idim, əllərim arxada bağlanmışdı, üzüm tüpürdü, ardınca da başqaları. Beləliklə, bizi Kerol küçəsi ilə, Universitetin qarşısında, Lapusneanu küçəsində, Union Meydanında, Cuza-Vodada, Polis Prefekturasına apardılar.

Bələdiyyə sədri və məmurları əllərini ovuşduraraq səkilərlə gedirdilər. Dükanlarının qabağında şad olan yəhudilər onları hörmətlə qarşıladılar.

Kədərli, gözlərimin qabağında güclə görə bildim, hiss etdim ki, bundan sonra hər şey bitdi.

Yoldan keçən bir neçə orta məktəb şagirdi dayanıb papaqlarını mənə tərəf uzatdılar. Onlar dərhal həbs edildi, pis rəftar edildi və ABŞ-ın qalan hissəsinə yerləşdirildi. Yəhudi əhalisinin qarşısında şəhərin ortasından bir kilometrdən çox keçdikdən sonra bu cür alçaldılmış vəziyyətdə bizi Polis Prefekturasına apardılar. Məni olduğum kimi bağladılar, murdar daxmaya atdılar; qalanları həyətdə saxlanılırdı.

YUXARİ MƏRTƏBƏDƏ, BƏLƏRİYYƏT MƏRRLƏRİNİN KABINASINDA

Gənc məhbuslar bir-bir dindirilmək üçün meriyaya aparılıb. Bələdiyyə sədri onun masasında oturmuşdu və 30-dan çox digər dindiricilər onun ətrafındakı stullarda əyləşmişdilər. – Codreanu sizə nə dedi? tələb etdi.

“Bizə heç nə demədi, cənab mer”, – tələbə və ya gənc kollec tələbəsi cavab verdi. "Onun sənə dediyini indi açıqlayacaqsan!"

Müstəntiqin ayaqqabıları çıxarılıb, topuqları zəncirlənib. Onların arasına silah sancıldı və o, başıaşağı qaldırıldı, silahı iki əsgər onun çiynində tutdu. Paltosu olmayan Manciu öküz tendonu ilə qurbanın ayaqlarının altına vurmağa başladı. Yazıq uşaqlar başları aşağı, beləcə ayaqlarına döyülərək ağrıya dözə bilməyib qışqırmaq.

Rumın xalqının övladlarının düşmən tərəfindən ödənilən bəzi əclaflar tərəfindən işgəncələrə məruz qalması ilə bağlı dəhşətli mənzərəni məyusluqla ələ salan bu quldur komissarlarla üz-üzə qaldıqlarını başa düşərək, onlar üçün ağlayan və onların adından müdaxilə edə biləcək hər hansı bir ürəkdən uzaq idilər. qışqırdı :

"Kömək et!"

Sonra komissar Vasiliu onların başlarını su dolu vedrələrə saldı ki, onların ağrı və ümidsizlik nidaları bayırda eşidilməməsin. Nəhayət, ağrı dözülməz hala gələndə və bədənlərinin daha dözə bilməyəcəyini hiss etdikdə, hər şeyi etiraf edəcəklərini qışqırdılar. Prefekt etirafını gözləyərək masasının başına keçdi və qurbanlar ayaqları boş halda çaşqın halda ətrafa baxdılar. Sonra göz yaşlarına boğuldular, bələdiyyə sədrinin qarşısında diz çökdülər: "Bizi bağışlayın, cənab, amma nə elan edəcəyimizi bilmirik".

"Yox? İstəmirsən? Onu yenidən qaldır!" komissarlarına və jandarmlarına əmr etdi. Və hər bir yazıq uşaq donmuş ürəyi ilə onun iztirabına hazırlıqların yenidən başlamasını seyr edirdi. Yenə tüfəngi başıaşağı qaldırdı, yenə ayaqlarına döydü. Yenə bələdiyyə sədrinin zərbələrinin bir-bir ayaqlarına düşdüyünü hiss etdilər. Ayaqları qan içində idi, qara ağac kimi qara, ayaqqabı geyinə bilməyəcək qədər şişmişdi. İşgəncəyə məruz qalanlar arasında: hazırkı İlfov vilayəti prokurorunun oğlu Dimitriu; Qulaq pərdəsi sınıq olan mayor Ambrozinin oğlu, sonradan həmin polis prefekturasında komissar oldu.

Bu şəkildə döyülərək ayrı gizli otağa aparılıblar. Saat 9 radələrində məni çağırdılar. Əllərim hələ də bağlı və narkozla iki jandarm məni meriyaya qədər müşayiət etdi. Orada stolun arxasında əyləşdi və onun ətrafında 30-dan çox kişi, komissar, köməkçi komissar və agentlər oturdu. Mən onun gözlərinə baxdım. Bəlkə də onların arasında mərhəmətli bir ürək tapa bilərəm. Amma mən ümumi məmnunluqdan başqa heç nə tapmadım; Hamı gülümsəyirdi: Təhlükəsizlik rəisi Botez, direktoru Dimitriu

Prefektura,

Komissar Vasiliu, Klos və başqaları. Bələdiyyə sədri bir vərəq çıxardı. Adımı yazdım, sonra:

"Dəqiq adın nədir?"
"Mən Corneliu Codreanu, hüquq doktoru namizədi və sizinlə eyni barda vəkiləm."
"Onu aşağı salın!"
Üç nəfər, quldar əclaf, üstümə atılaraq, yazı masasının qarşısında məni yıxdılar. "Ayaqqabılarını çıxart!"

Onları çıxardılar, hər ayaqqabı üçün bir adam. "Ona zəncir taxın!"

Ayaqlarımı zəncirlədilər. Mən onlara dedim: “Ya Rəbb! Mayor, indi sən ən güclüsən, həyatın və ölümün ustasısan; amma sabah burdan çıxanda səndən də, məni söyəndən də qisas alacağam”.

Bu zaman dəhlizdə səs-küy, səslər eşitdim. Professor Cuza professor Sumuleanu və uşaqların valideynləri: polkovnik Nadejde, mayor Dimitriu, Butnariu, mayor Ambrozie və başqaları ilə birlikdə prokuror və tibbi ekspertiza, professor Boqdanın müşayiəti ilə gəlirdi.

Bələdiyyə sədri və digərləri stullarından atılıb salona keçdilər.
Bələdiyyə sədrinin dediyini eşitdim.
"Buradan nə istəyirsən? Mən səndən getməyi xahiş edirəm!" Ardınca professor
Cuzanın səsi: "Kimi qovduğunuzu düşünürsünüz? Biz sizi görməyə gəlmişdik ki, bizi qovacaqsınız? Biz prokurorun müşayiəti ilə sizə xəbər verən kimi gəldik".
"Jandarma, atın onları!" bələdiyyə sədrinə əmr etdi.

Professor Sumuleanu qurbanların bağlı olduğu otağın qapısında dayanıb dedi.

"Cənab prokuror, bu otaq bizim üçün açılmayana qədər bu otaqdan çıxmayacağıq". Bir neçə komissar.
"Bu otaqda heç kim yoxdur. Boşdur.
Professor Sumuleanu: "İndi bu otaq açılsın!"
Və kilinin müdaxiləsi ilə otaq açılıb və altı gəncə valideynləri tərəfindən köməklik göstərilərək meriyaya aparılıb. Koroner, professor Boqdan, tibbi arayışlar verərək, hamısını müayinə etdi. Bir neçə saatdan sonra həyətdə olanların hamısı buraxılıb. Məni daha iki gün saxladılar, sonra istintaq hakiminə göndərdilər.

Məni buraxdı. Mən ona dedim ki,
hörmətli hakim, ədalət bərqərar olmasa, mən özüm edəcəm.
Evə getdim Professor Cuza və Liviu Sadoveanu məni görməyə gəldi.
"Eşitdik ki, qanunu öz əlinizə almaq istədiyinizi demişdiniz, bunların heç birini etmə.
Bu barədə Daxili İşlər Nazirliyinə məlumat verərək araşdırma tələb edəcəyik. Məmnuniyyət almamağımız mümkün deyil".

RARAU DAĞINDA

Mən mənəvi cəhətdən məhv olmuşdum. Bütün planlarım uğursuz oldu. Mən dulusçuluğu və bağı taleyin ixtiyarına buraxdım və Bukovinadakı Kampul-Lunqa gedən ilk qatara mindim, orada yaşıl yollarla yavaş-yavaş dağa qalxdım, ruhumun yükünü və dünənki rüsvayçılığı da özümlə apardım. gələcəklə bağlı müəmmalı əzablar kimi. Mənə elə gəlirdi ki, mənim dünyada dağdan başqa dostum yox idi - Rarau, öz ermitajı ilə. Təxminən 4500 fut hündürlükdə olanda dayandım.

Dağlara, təpələrə yüzlərlə mil baxdım, amma gözümün qabağında heç bir mənzərə yerini tuta bilmədi

yoldaşlarımla birlikdə məruz qaldığım alçaqlıq və alçaqlıq obrazı; Hələ də onun hıçqırıqlarını eşidirdim və bu ağrıyırdı. Hava qaralmağa başlamışdı. Ətrafda canlı ruh deyil. sadəcə, qısır qayaların ətrafında çığır-bağır salan ağaclar.
Yanımda ancaq ağır paltarım və bir tikə çörəyim var idi. Çörək yedim, qayalardan axan sudan içdim. Özümə sığınacaq, daxma etmək üçün taxta parçaları yığdım. Bir ay yarım burada bu otaqda yaşadım. Mənə lazım olan xırda yeməyi çobanlar qoca Piticarunun qələmindən gətirmişdilər.

Mən küsdüm və insanların arasına düşməyə utandım. Öz-özümə sual verdim: mən nə günah işlədə bilərdim ki, elə indi, belə böyük və gözəl planı həyata keçirməyə hazır olduğum halda, Allah bu bədbəxtliyi başıma göndərsin? Mota yazdım:

"Məni nə dərdi bilmirəm; deyəsən, mən özüm deyiləm! Bəxt məni tərk etdi. Bədbəxtlik məni bir müddətdir, addım-addım izləyir; nəyə başlasam, uğursuzluğa düçar oluram. Və bəxt daha sənə xidmət etməyəndə Döyüşdə ətrafınızdakıların hamısı sizi tərk etməyə başlayır.Sən onları 30 qələbə bahasına toplayırsan və bir məğlubiyyət bəs edir ki, onlar səni tərk etsinlər."

Ruhum şübhələr içində idi. Mən yol ayrıcında idim. Biz ölkənin rifahı üçün vuruşmuşuq və xalq düşməni kimi rəftar etmişik. Hökumət, polis, jandarm, ordu tərəfindən amansızcasına vurulduq.

Biz də güc tətbiq etməliyik? Onlar dövlətdir; on minlərlə, yüz minlərlə. Çətinlikdən, aclıqdan, soyuqdan, həbsxanadan cismən tükənmiş bir ovuc gənc, kiçik bir qələbə şansına belə ümid bəsləmək üçün hansı gücü təmsil edirik? Əgər cəhd etsəydik, əziləcəkdik. Və sonda yəhudi mətbuatından məəttəl qalmış ölkə bizim dəli olduğumuzu söyləyəcək. Onlar kimi güc və zorakılıq tətbiq etmirsiniz?

Onlar təxribat törədirlər, adamlarınıza işgəncə verirlər, onları səpələyirlər və sizi öldürürlər. Özümüzü öldürməyə icazə verməliyikmi? Amma bu yaşda biz hələ heç nə yazmamışıq və bizi niyə öldürdüklərini belə bilmirik, yaxşı olar ki, hamımız ölkədən getək. Çıxıb söymək; üçün

bütün dünyanı gəzmək. Bizim üçün öz torpağımızda bu qədər alçaldılmaqdansa, ölkəyə yalvarmaq daha yaxşıdır.

Yoxsa bu dağdan, əlində silah, ədaləti dəqiqləşdir ki, millətimizin yolunu kəsən, həyatı boğan vəhşiliyə son verim. Bəs sonradan planlarımız necə olacaq? Mən öz səyimlə öləcəyəm, ya da həbsxanada öləcəyəm; çünki mən həbs rejiminə dözə bilmirəm. Mən azadlığı sevirəm. Məndə yoxdursa, ölürəm. Bəs Mota? Çünki belə bir gediş həm mənim şəhadətim, həm də bəraət şansı tamamilə yox olacaq Mötənin şəhidliyi deməkdir. Bütün qrupumuz əziləcək. Bütün yaxşı niyyətli düşüncələrimiz, bütün təşkilatçılıq planlarımız boşa çıxacaq - çünki hamısı burada bitəcəkdi.

Altı həftə dağın zirvəsində bu fikirlərə qapıldım, çarə tapa bilmədim. Narahatlığım və iztirabımın ağırlığı altında sinəm ağrımağa başladı və güclərimin azaldığını hiss etdim.

Mən heç vaxt heç kimə təslim olmayan təlaşlı bir insan olmuşam. Mən özümdən əmin idim və gücümə arxayın idim. Hara getsəm, qalib gəldim.

Bu dəfə indiki çətinliklər məni əydi! dağdan endim. Hər şeyi taleyin öhdəsinə buraxdım; Heç bir həll tapa bilmədim. Lakin o vaxtdan mən özümlə ilk, ən kiçik təxribatda istifadə etmək niyyətində olduğum revolver apardım; heç kim məni bu qərardan uzaqlaşdıra bilmədi. Mən dulusçuluğa getdim. Orada işin başında qalan Qriqor Qhika üzərinə düşən məsuliyyəti nümunəvi şəkildə yerinə yetirmişdi. Saxlanılan kərpiclərin sayı xeyli artmışdır.

Hər birinin gücü 40 min kərpic olan iki yeni soba tikilmişdir.

Bu, təxminən iyulun 15-i idi. Oğlanlar məni mehribanlıqla qarşıladılar. Həyətdə qeyri-adi heç nə baş vermədi.

Iasidə isə dəyişikliklər tapdım. Əvvəllər çətinliklə ayaqqabı geyinən polis komissarları indi yuxarıdan aşağıya doğru özlərini mütləq usta hiss edən yəhudilər tərəfindən təchiz edilirdi. Polis prefekturasının ixtiyarında yəhudilər tərəfindən verilmiş bir avtomobil var idi.

Onlar 1919-cu ildən, kommunist hərəkatları zamanı, inqilab ərəfəsində özlərini təsəvvür edəndə və İasidə və ya Prutda hər bir kiçik yəhudinin xalq komissarı havasına girdiyi vaxtdan bəri görünməmiş bir həyasızlıq nümayiş etdirdilər.

BLOKLARIMIZI BÖLMƏK ÜÇÜN SƏYLƏR

Yəhudi-liberal qüvvə bizim qrup haqqında, Vakarestidə verdiyimiz səsvermə haqqında eşitmişdi, anladı ki, bu blok ətrafında tələbələr birləşəcəklər. Yəhudiləri başqalarında mükəmməl birlikdən daha çox qorxudan heç nə yoxdur: hərəkatda, xalqda hiss birliyi.

Ona görə də onlar hər zaman “demokratiya”nın tərəfdarı olacaqlar ki, bunun bircə üstünlüyü var, o da millət düşməni. Çünki demokratiya Rumıniyada və dünyanın qalan hissəsində yəhudiliyin mükəmməl birliyi və həmrəyliyi qarşısında bir zamanlar demokratik partiyalara bölünmüş, beləliklə parçalanmış xalqın birliyini və ruhunu qıracaq.

Bu tələbə hərəkatına da aiddir; mükəmməl birliyimiz olmadığı üçün yəhudilər masonik şəkildə, yəni bizim birliyimizi pozmaqdan başqa heç bir məqsədi olmayan hər cür fikri onlara təklif edərək inandıra biləcəkləri qruplar və ya liderlər tapdılar.

Yaxud, qrupumuz bu dəfə bütün tələbə hərəkatını öz ətrafında toplamaq imkanı ilə sarsılmaz bir birlik təqdim edərkən, Motanı məndən və digərlərindən ayırmaq məqsədi ilə sonsuz yalanlar və diqqətlə toxunmuş intriqalarla qarşılaşdıq. .

Yəhudilər tələbələr arasında bilmədən alət kimi istifadə edilə bilən zəif elementlər tapdılar. Onlarla böyük sirləri bölüşdüklərini iddia edərək, yəhudilər hətta tələbələrin valideynləri arasında da yaxalanan intriqalara başladılar, onlardan bəziləri uşaqlarının bu qrupla əlaqəsini kəsməyin ən qəddar tərəfdarlarına çevrildi.

Biz necə müqavimət göstərə bildik? Yalnız planlarımızın uzaqgörənliyi sayəsində Vacaresti etdi. Masonluğun və yəhudiliyin bu klassik hücumunun bizə qarşı yönələcəyini ilk andan anladıq. Hazır idik. Beləliklə, başlayan kimi yaxın qohumlarımıza belə müqavimət göstərdik. İş yerində intriqan aşkarlayan kimi bir yerə yığışıb bütün qrupa məlumat verdik.

Mən indi buradakı bütün təşkilatlara məsləhət verirəm, hər yerdə istifadə olunan bu sistemə diqqət çəkirəm. Hücumdan qaçmaq üçün: 1. Heç vaxt qərəzli məlumatlara, haradan gəldiyindən asılı olmayaraq inanmayın.
2. İntriqa cəhdi barədə dərhal sözügedən qrupa, iştirak edən şəxslərə və liderlərə məlumat verin. Bu yolla hücum dəf edilə bilər.

MƏNİM BETROTA

1924-cü il avqustun 10-da yoldaşlarım və valideynlərimin əhatəsində Ungheni dulusçuluğunda cənab Yelena İlinoyu xanımın qızı ilə nişanım oldu.
Konstantin İlinoiu, maşinist, O, böyük mehribanlıq və böyük qəlb incəliyi olan bir insan idi. Bundan sonra mən də onların yanına köçdüm, ailələri 5 nəfər olsa da, məni qucaqlayıb qarşıladılar. Bu ailə apardığım mübarizədə mənə daimi dəstək oldu. Mənə qayğınız və sevginiz məni dəstəklədi. Sentyabrın 13-də Husinin evinə getdim, orada ad günümü və adımı valideynlərimin evində qeyd etdim. 25 yaşım təzəcə tamam olmuşdu.

MOTA-VLAD MƏHKƏMƏSİ

Revolveri əldə edən Mota və tələbə Leonida Vladın məhkəməsi 1924-cü il sentyabrın 26-na təyin edildi. Vlad güllələnmədən bir neçə gün sonra özünü çevirdi və bütün müddət ərzində Mota ilə birlikdə həbsxanada qaldı.

Ağır Cəza Məhkəməsində müşavirələrin açıldığı Buxarestə getdim. Mota enerjili şəkildə və tənə xəyanətin cəzalandırılması lazım olduğu tezisini müdafiə etdi. Satqınlardan bezmiş ictimai rəy məhkəmə prosesinin gedişini böyük maraq və həvəslə izləyirdi. O, Motanın jestində satqınlara qarşı hərəkətə keçmək və mənəvi sağlamlığın sübutunu gördü. Onun şücaəti əsrlər boyu xalqın rifahı uğrunda döyüşçülərin məhv edildiyi Rumıniya həyatının qaranlıq tərəfinə işıq kimi parladı.

xəyanət yolu ilə .
Əcl universitetlərinin bütün tələbələri onun bəraət qazanması üçün böyük nümayişlər keçirdilər. Buxarestdəki Məhkəmənin ətrafına yenə minlərlə insan toplaşaraq ölkələri üçün yeni həyat arzulayır və Motanın azadlığını tələb edir.

Sübh çağında xalq ədaləti bəraət hökmü çıxardı və bu hökm bütün ölkədə coşğu ilə qarşılandı. Mota ata-anasını gördükdən sonra verdiyi anda görə Klujdan İasiyə yola düşdü və burada məskunlaşdı.

BAĞDA NELER OLDUĞUNU

31 may qanunsuzluğu zamanı məruz qaldığımız təhqir və şərəfsizlik bizi mənəvi cəhətdən əzdi; dərinləşən açıq yaraya çevrildi

getdikcə daha çox, həyatımızı yeyir və sanki bizi qəbrə yaxınlaşdırır.

Özünüzün və sizin şərəfsiz olduğunuz zaman hiss etdiyiniz alçaltma, sizə dərin bir ağrı hissi verir, insanlardan qaçmağa, görünməkdən utanmağa səbəb olur. deyə sən hiss edirsən ki, bu dünyanın sənə xor baxdığını, onun şərəfini qoruya bilmədiyin üçün üzünə gülərək; zalımın cəzasız, öz şıltaqlığına görə onu şərəfsizləşdirə və yaralaya biləcəyinə qorxaqlığınızla inandırmaqla cəmiyyətin özünü təhlükəyə atırsınız.

Hüquqi təzminat əldə etmək səylərimiz bizi ümidsizliyə sövq edən sinizmlə geri çəkildikcə bu ağrılar mütənasib şəkildə artdı.

Məmnun olmaq üçün məhkəməyə müraciət edən qurbanlar polis tərəfindən yenidən döyülmək riski ilə üzləşdilər, bu da fə ədalət pretoriumunun divarları arasında və hətta hakimlər qarşısında. Lakin sonda iddiaçılar mühakimə olundu. Mayın 31-də baş verənlər əks-sədasız ötüşmədi.

Qəzetlərdən bu hadisənin Rumıniya cəmiyyətində yaratdığı əks-səda ilə yanaşı, qəzəbdən razılıq əldə etmək cəhdlərini də təkrar edirəm.

Universul ("Kainat") 8 iyun 1924-cü ildə başlıq altında çap edir:

IASI POLİSİ

TƏLƏBƏLƏR PREFEKTİV POLİS TARAFINDAN DÖYÜLÜB

Yaşı polisinin prefekti cənab Manciu-nu zorakılıq və qəddarlıqla örnək olan ötən əsrin ən bədnam polis zabitlərindən biri kimi təsəvvür edirik, cənab Mer Manciu, baxmayaraq ki, universitet şəhərciyində cəmi bir illik təcrübəyə malik polis məmuru. Iasi, keçən il universitet professorlarının konqresində anakron polis zorakılığı sisteminin açılışını etdi. O, universitet professorlarının konfransını dayandırmağı bacardı, çünki onun polis impulsları ona diktə etdi.

Bu ən görkəmli ziyalılar qrupuna edilən təhqirlərə qarşı etirazlar nəticəsiz qaldı, çünki İasi polisinin cənab prefektinin etdiyi işdə siyasi dəstək var idi.

Və o vaxtdan bəri cənab Manciu son bir neçə gündə xüsusilə nümayiş etdirdiyi polis üsullarını əzmlə davam etdirir, döyəndə, susuzluqdan döyür, qeyrətlə vurur, tələbələri hiyləgərcəsinə qanatır, sonra da öz əlaltılarına onu təqlid etməyi əmr edir. eyni qəddar şövqlə.

İasinin tələbələri nə etsə də, qatil olsalar, döyülməməli idilər.

Əvvəla araşdırma aparılmalı, prokurorluğa məlumat verilməli, həbs edilməli, ola bilsin ki, zəncirlənsinlər, amma üstəlik döyülməsinlər.

Cənab Mer Manciu, şübhəsiz ki, öz vəzifələrini yerinə yetirərkən “heyvanların mühafizəsi” ilə bağlı müəyyən qaydaları tətbiq etməyə borcludur. Biz hətta inanırıq ki, o, onları tətbiq edir.

“Yəni, atların döyülməməsinə, donuzlara işgəncə verilməsinə diqqət yetirir.

Bununla belə, tələbə olarkən cinayət hüququnu öyrənməli və qəddar sanksiyaların ləğvini təbliğ edən görkəmli penalistimiz cənab İulian Teodoreanu tərəfindən ona tövsiyə edilmiş cinayət ədəbiyyatının bir hissəsini oxumalı olan cənab Manciu daxilində

həbsxanalarda, tələbələri şəxsən döyür, onlara işgəncə verir, qana boyanır.

Bəs döyülən tələbələrin ittiham olunduğu absurdların heç birində günahı yoxdursa necə? Nə olsun? O da öz növbəsində məğlub olmalıdırmı?

Şübhəsiz ki, məhkəmə araşdırmasına ehtiyac var.

Amma həm də sanksiya lazımdır ki, cənab Manciu tələbələrin başında əzələlərini gücləndirə bilməyəcək. "

B. Cecropide

Qəzet 9 iyun 1924-cü ildə belə davam edir:

IASI TƏLƏBƏLƏRİ YALAN EDİLMİŞDİR

Onlar polis tərəfindən sataşdılar, heç bir səbəb olmadan işgəncələrə məruz qaldılar, polisin qəddar bir prefekti. Manciu qovulmalıdır.

Ötən saylarımızda cənab Cənabın törətdiyi quldurluq haqqında yazmışdıq. Yaşı polisinin prefekti Manciu tələbələrə qarşı. Bu gün biz tələbələrin Daxili İşlər Nazirliyinə göndərdikləri memorandumdan bir neçə çıxarışı təkrarlayacağıq.

Tələbə İnşaatçılar Memorandumda deyirlər: "Biz Yassi Universitetinin xristian tələbələri bir ay əvvəl öz əməyimizlə mədəniyyət evi tikmək qərarına gəldik..."

Polis prefektinin təxribatları Biz toplaşan kimi jandarm dəstəsi və mer Mansiunun başçılıq etdiyi bütün polis aparatı ilə əhatə olunduq.

Hamımız yerində dayanarkən, silahlar uzadıldı, onlar bizim üstümüzə atıldılar, söyməyə başladılar və mümkün olan ən barbar şəkildə üzərimizə vurdular. Üstümüzdə silah tapacaqlarını düşündükləri üçün bizi axtardılar, amma heç birimizdən heç nə tapılmadı. Axtarış zamanı həmkarımız Korneliu Zelea Kodreanunun cibinə tapança və bəzi kağızlar qoymağa çalışıblar və o, buna etiraz edib. Ona görə də o, polis Manciu, inspektor Klos, komissar Vasiliu tərəfindən döyüldü və digər agentlərlə birlikdə o, sanki ən pis oğru kimi bağlandı. Eyni şey orada olan çoxlu sayda bizimlə də oldu. Bizi həbs etdilər, hərbi kordonlarla əhatə etdilər, polis prefekturasına apardılar. '

Hətta küçədə uşaqları döyürdülər "Yolda direktorlarının göstərişi ilə oina (rumın beysbolu - Tr.) məşq etmək üçün idman parkına tərəf gedən müxtəlif liseylərdən bir neçə şagirdlə qarşılaşdıq. Onların hamısını həbs etdilər və bizimlə birlikdə polis qərargahına aparıldılar, təbii ki, zabit Manciu özü və digər zabitlər tərəfindən döyüldükdən sonra hamı izləyə bilsin. Onlar da bütün günü polis idarəsində saxlanılıblar.

Bəzilərimizi huşunu itirənə qədər döydülər, sonra buraxdılar; Bəziləri təzyiq altında ifadə verdi, bəziləri isə heç bir ifadə verilmədən sərbəst buraxıldı". "Və sonda Universul əlavə etdi:" Yuxarıda qeyd olunan əməllər cəzasız qala bilməz.

Agent təxribatçı olduğunu sübut edən və Iasi şəhərində yüksək səviyyəli tələbələrə və oğlanlara işgəncə verməkdə günahkar olan Polis Prefekti Manciu bu cür qanunsuzluğa görə cəzalandırılmalıdır.

Digərləri arasında, 10 iyun 1924-cü il tarixli Universul çap edir:

IASI PREFEKTİVİN DƏHRƏTİ ALTINDA

POLİS "...Polis zindanlarına daşınan bu tələbələr ən dəhşətli işgəncələrə məruz qaldılar." Bəzilərini başıaşağı asıb, ayaqlarının altına mal əti ilə döyüblər. Tələbə Korneliu Kodreanu polisin özü tərəfindən bağlanıb, şillələnib və işgəncələrə məruz qalıb. Onun səhhəti sarsıldı. "

"Həbs olunan digər tələbələrin bədən xəsarətləri var". "Üç yüz tələbə yuxarıda qeyd olunan faktlarla bağlı baş prokurora məlumat verib, işgəncəyə məruz qalan həmkarlarının vəziyyətinin araşdırılmasını tələb ediblər".

PROFESSOR AC CUZA SÖZÜ

“Unirea” (“Birlik”) qəzetinin 1 iyun 1924-cü il tarixli xüsusi buraxılışında professor AC Cuza məntiqli məqalə dərc etdi və ondan çıxardım: “Lakin bu daimi vəhşiliklər və saysız-hesabsız sui-istifadələr qarşısında əsassız - xüsusən rumın tələbələri terror zamanı narahat etmələri üçün törədilib - iki sual kəskin şəkildə qoyulur: "Hökumət Yasi kimi bir şəhərdə bir polisi idarə edən nə istəyir?" Polisin özü nə istəyir?

"Onlar hər gün ortaya çıxan bu davamlı məyusluq nəticəsində düşüncəsiz reaksiyaların ortaya çıxmasını istəyirlərmi?" “Bu təxribat daha ləyaqətsiz və qıcıqlandırıcıdır, çünki eyni zamanda polis Manciu “Makabi” yəhudi assosiasiyasının iclaslarında iştirak edir və guya bu idman təfəkkürlü makkabiləri ağ və mavi bayraqları altında ekskursiyalara aparır.

"Və siz onu hər gün öz avtomobilində dincəldiyini görə bilərsiniz - ötən gün Ciurea'ya gedəndə deyil - İsrailin İasi icması tərəfindən ictimai abunə yolu ilə onun üçün alınmış yeni avtomobildə, eyni Kahal mətbuatda və hər fürsətdə xristian tələbələrə qarşı münasibətində onu təşviq edir.

"Bu davamlı təxribatçı hərəkətə son dərəcə qəzəblə etiraz edərək, nə İasi, nə də xristian tələbələrin artıq dözə bilməyəcəyi şərəfsiz və təhlükəli vəziyyətə son qoymaq üçün yuxarı orqanlardan müdaxilə etməyi tələb edirik."

AC Cuza

MANSİUYA QARŞI ETİRAZ MİTİNQLƏRİ

3 və 5 iyun

Aşağıdakı teleqramlar göndərilib:

ƏLAHƏZƏTLƏRİNİN HAZIRLARINA

“Polis Manciu-nun hər gün döyülən və təhqir olunan tələbələrimizə və uşaqlarımıza qarşı qanunsuzluğuna etiraz etmək üçün bir araya gəlmək istəyən, prokurorun icazə verməsinə baxmayaraq, polis və jandarmlar tərəfindən dayandırıldıq.

görüş.

“Biz hörmətlə şikayətimizi Əlahəzrətə təqdim edirik və müdafiə olunmasını xahiş edirik”. (1200 ad izləyir).

NAZİRLİYİNƏ

DAXİLİ “Uşaqlarımız polis meri Manciu tərəfindən zorakılıqla rəftar edilərək küçələrdən aparıldı. Biz dərhal təhqiqatın aparılmasını və sonra sanksiyaların tətbiq olunmasını tələb edirik

ağır.

“Valideyn hisslərimizdə yaralanmış, bütün səbrimizi itirərək, gecikmədən ədalət gözləyirik”. ss. Mayor 1. Dumitriu,

mayor Ambrozie, D. Butnaru, Elena Olanescu, Captain Oarza, Gheorghiu,

və s.

ACTIUNEA ROMANEAASCA ("ROMA HƏRƏKİYƏSİ")

Birinci il, No 2, 15 noyabr 1924-cü il

Actiunea Romaneasca, 15 noyabr 1924-cü il tarixli nəşrində tanınmış imzası ilə nəşr edilmişdir.

Maşın Google tərəfindən tərcümə edilmişdir

yazıçı Dr. İon İstrate: “An

1924-cü il iyunun 8-də general Tamosçinin fəxri sədrliyi ilə Bejan Hallda ictimai etirazın təsirli toplantısı keçirildi. Manciunun davranışı aşağıdakılarla əlamətdar oldu: Universitet professoru AC Cuza, xristian tələbələri təmsil edən tələbə Qriqoresku usta Artur Rus, metallurq C. Pancu, Tibb fakültəsindən universitet professoru C. Sumuleanu polis bölməsində gördüklərini təsirli şəkildə təsvir etdi: qırıldı. qulaq pərdələri, şişmiş maşınlar, qanlı gözlər, Manciu vəhşilərinin öküz vətərlərinin əzdiyi sınıq qollar və ayaqlar. O, bəyan etdi ki, əgər polisə başçılıq edən barbar tərəfindən bu qədər işgəncəyə məruz qalan oğlu olsaydı, 'əclafın beynini partlatmaq üçün bir an belə tərəddüd etməzdi'.

Sonra çıxış edən mayor 1. Dumitriu sözünü belə yekunlaşdırdı: “Mən əminəm ki, ölkənin ədaləti bizi qane edəcək. Əks halda, burada sizin qarşınızda and içirəm və öz dəstələrimə "haqq qazandıracağıma dair andıma necə hörmət edəcəyimi biləcəyəm.

“Vəkil Bacaloğlu, o vaxtkı sənətkar Kristea, vəkil Nelu İonesku və professor İon Zelea Kodreanu da çıxış etdilər. Sonda bir tərəfdən Ədliyyə Nazirliyindən razılıq istənildiyi, digər tərəfdən isə hökumətin Manciu-nun istefaya göndərilməsi tələb olunduğu etiraz təklifi səsə qoyuldu.

FAYDASIZ XƏBƏRDARLIQ

1924-cü il iyunun 15-də 24 saylı Tara Noastrada (“Bizim ölkə”) tanınmış yazıçı Al.O. Teodoreanu, son keçidləri təkrarladığımız bir məqalə dərc etdi:

“Nümayiş etməyə çağırılan məhkəmə “həbs olunan tələbələrin” hamısını günahsız elan edir və onların dərhal azadlığa buraxılmasına qərar verir.
Buna baxmayaraq, tələbə Zelea Codreanu sui-qəsd təşkil etdiyinə görə vəkil olan Polis Manciu tərəfindən mühakimə olunaraq həbsdə saxlanılır.
Ən ibtidai hüquq kitabçaları və sağlam düşüncə bizə deyir ki, evlilikdə, dueldə və ya sui-qəsddə tək bir adamı başa düşə bilməz.
Yuxarıdakı kimi bir insana belə bir etiket qoymaq üçün onu verən şəxs ən azı iki dəfə çox görməsinə səbəb olacaq xüsusi bir sərxoşluq vəziyyətində olmalıdır.
Başqa sözlə, onunla danışa bilməzsən.
Lakin bütün böhtana məruz qalan Rumıniya əhalisi adından, heç kimə xələl gətirmədən onun parlamentdəki və mətbuatdakı utancaq nümayəndələrini məmnuniyyətlə kənarlaşdırdığımız adından hökumətdən Manciunun (qaçılmaz) cəzasını onun cəzasına buraxmağı daha yaxşı hesab edib-etmədiyini soruşuruq. qurbanlar və ya ondan qaçmaq üçün daha əlverişlidir.
Həlledici ədalət sözü ilə güclənən biz İasinin "sui-qəsdini" xain hiylə" kimi qələmə verməkdən çəkinmirik...

AO Teodoreanu

İNzibati ARAŞTIRMA KEÇİRİLMİŞDİR

Bu hadisədən yaranan çoxsaylı etirazlar nəticəsində işin araşdırılması üçün İnzibati Müfəttiş Vararu göndərilib. Mayor Ambrozinin sizə göndərdiyi qeydi təqdim edirik:

MEMO

Cənab müfəttiş,

uşaqlarımızın işgəncəyə məruz qalması ilə bağlı teleqraf xəbərimizlə bağlı bütün həqiqəti mütləq öyrənmək istəyən daxili işlər naziri sizi araşdırmaya göndərdi; tam vermək istədiyimizə inanırıq

Bu iddianın ifşası, faktların izahını ehtiva edən bu memorandumu hazırladıq. Tədbir belə baş verdi: Yassıda şagirdlərin Unghenidə özlərinə ev tikmək üçün kərpic hördükləri və bağçada işlədikləri həm məktəb direktorlarına, həm də şagirdlərin valideynlərinə məlum idi. Rua Carol-da xanım Ghica tərəfindən onların ixtiyarına verilmişdir. Orta məktəb şagirdlərindən və oğlanlardan bəziləri həftədə bir dəfə tələbə Corneliu Z. Codreanunun rəhbərliyi altında iş tapşırıqları verilərkən bir araya gəlirdilər, yəni: 40 şagird kərpic düzəltmək üçün Ungheniyə göndərildi. , və 20 -25 orta məktəb oğlanları bağçanı sulamağa göndərildi.

Polis prefekti bundan xəbərdar idi; lakin o, sui-qəsd kimi sensasiyalı bir şey icad edə biləcəyini düşünürdü, "xüsusən də İasidəki qəzetlər praktiki olaraq onun mülküdür və nəticədə onun oyununa düşəcək. Daha tez deyildi. 31 may 1924-cü ildə səhər saat 4:30-dan 5:00-a qədər 65-ə yaxın tələbənin Ghica xanıma işləməyə gəldiyini öyrənəndə onun bütün polis qüvvələri və çoxlu silahlı qoşunları onlara qarşı qəfil hücum etdi. uydurulmuş "sui-qəsdin" ciddiliyi. İnsan ağlı orta məktəb tələbələri və oğlanların adi cinayətkarlar kimi toplanaraq agentlər, hərbçilər və hətta zabit Manciu tərəfindən yerində cəvəhşicəsinə döyüldükdə baş verənləri dərk etməkdən imtina edir.

Yarım saatdan sonra onların hamısı Korrieliu Zelea Kodreanunun başçılığı ilə və ağır müşayiət altında əsas küçə ilə polis qərargahına doğru gedirdilər; yolda müəllimlərinin əmri ilə Copouya İoina rolunu oynamağa gedən başqa bir qrup orta məktəb şagirdi ilə qarşılaşdılar. Bunlar, zəncirlənmişləri salamlamaq dəbdəbəsinə imkan verdiklərinə görə, birincinin ortaqları kimi dərhal həbs olundular, döyüldülər və polis idarəsinə aparıldılar.

Orada olanda mer, vəziyyətin ciddiliyi barədə İctimai Nazirliyə məlumat verməkdən çəkinmədən, təkbaşına "sui generis" sorğu-sualına başladı; daha doğrusu, bu lisey şagirdlərini və oğlanları döyüb, pis rəftar edib və onlara işgəncə verib ki, onlardan sui-qəsdin bir hissəsi olduqlarına dair ifadələr alsınlar, bildiklərini danışsınlar. Bəs onlar belə bir şey bilmədiyi halda nə deməli idilər?
Demək olar ki, hamısı döyülüb, lakin ən ağır yaralananlar: 1. Oğlum, Pedaqoji Seminariyanın tələbəsi Sezar Ambrozie şəxsən bələdiyyə sədri tərəfindən başına öküz və təri ilə qamçılanmış və sonda da vermədiyi üçün gözlənilən cavab onun qulaq pərdəsini sındıran , idi sol qulağına yumruq atdı.

2. Lisey şagirdi Dumitriu Sprinti, mayor Durnitriunun oğlu; ayaqları zəncirlənmiş və onu ters çevirərək serjantın əlində olan tüfəngdən asmışdılar. Cojocaru və Cpl. Teodoroiu. Onu huşunu itirənə qədər şəxsən bələdiyyə sədri ayağına öküz və təri ilə döydü.

3. Gh orta məktəbli oğlan. Qurqutanın əl-ayağı bağlı idi. Sonra üzü aşağı qoyularaq öküz və təri ilə döyülüb, qışqırığını boğmaq üçün üzünün altına su qabı qoyulub və o, ən yüksək səslə qışqıranda oraya asılmış bir məmur üzünü suya salıb.

Bütün bu işgəncələr zamanı iki jandarm zabiti də iştirak edirdi: kapitan Velciu və leytenant. Əsgər kimi ləyaqətinə ümid etdiyimiz Tomida onlara həqiqəti üzə çıxarmağa mane olmur, çünki belə rəftarın şahidi olmaq onlara layiq deyildi; işgəncə zamanı qoşunlardan istifadə etmə, habelə hərbi silahdan işgəncə aləti kimi istifadə etmə, onun istifadəsinin nə olması məlum olduqda.

Lisey şagirdlərindən və oğlanlardan gələn xəbərlərə görə, polis Manciu bu əməliyyatlarla məşğul olarkən prokurorlar Culianu və Buzea onun ofisindən keçiblər. İnanıram ki, həqiqəti deyəcəklər.

Döyüşlər və işgəncələr yalnız sonradan birinci prokuror Katiçi polis qərargahına gələndən sonra tam dayandırıldı: Professorlar Cuza və Sumuleanu, vəkil Bacaloğlu, polkovnik Nadejde və koroner Bogdan uşaqları müayinə edən və qanuni olaraq oradakı polis bölməsində, yaraları bu hesabata əlavə edilən tibbi arayışlarda qeyd edildi. "

Gördüyünüz kimi, müfəttiş, biz bu günə qədər qanuni prosedurlara əməl etmişik, yəni.
1. Biz birinci prokuror və koronerdən xahiş etdik ki, tələbələrin yaralarını yoxlamaq üçün bələdiyyəyə getsinlər.
2. İşgəncə verənlərə qarşı 11 saylı Rayon Məhkəməsində iddia qaldırdıq.

3. Koronerin rəyinin də göndərildiyi Respublika Prokurorluğuna bildiririk.

İş araşdırılması üçün magistratura Lesanuya göndərilir.
4. Zabitlər və şərəfli adamlar olaraq, biz cənab Manciudan silah vasitəsilə razı qalmağı tələb edəbilərdik, lakin o, kapitan Ciulei ilə dueldə görüşməkdən imtina etdikdə özünü diskvalifikasiya etdi. Düzünü desəm, həqiqət budur.
Sizdən xahiş edirəm ki, incimiş valideynlər arasında bizim ikimiz yüksək vəzifəli məmurlarıq ki, qanuni hərəkətlərinə görə ifşa olunur, çünki bu günə kimi heç kim bizi qane etməmişdir.

İnanırıq ki, Daxili İşlər Naziri Bələdiyyə Başçısı Manciunu etdiyi pis əməllərə görə məhkəməqarşısına çıxarmaqla bizi tam qane edəcək və kiçik ehtiyatda olan zabit öz rəisinin uşaqlarına qəsdən işgəncə verməsinə baxmayaraq, Manciu üçün Müharibə Nazirliyinə müdaxilə edəcək. yoldaşlar.

Mayor, (ss) Ambrozie

İstintaqın nəticəsi belə olub: 1. Mer Manciu
Steaua Romaniei (Rumıniyanın ulduzu) komandir rütbəsi ilə təltif edilib.

2. Bizə işgəncə verən bütün polis komissarlarının vəzifəsi yüksəldilib.
3. Bu tədbirlərdən cəsarət alan polis bizə qarşı daha çox təqiblərə başladı, bu dəfə bütün Moldovaya yayıldı. hərəkətlərinə görə heç kimə cavab verməli olmayan küçədə və ya qərargahda pulpa.

ÖLÜM GÜNÜ

Vəziyyət belə olduğu üçün 23 oktyabr 1924-cü ildə mən həmkarım Dumbrava ilə birlikdə Manciu tərəfindən işgəncələrə məruz qalan tələbə Komarzanın müdafiəsi üçün İasi şəhərinin 11-ci Dairə Məhkəməsində vəkil kimi çıxdım.
Bələdiyyə sədri bütün komanda ilə gəldi və orada, plenar iclasda vəkillərin və sədrlik edən hakim Spiri Donanunun qarşısında özünü bizim üstümüzə atdı.
Bu şəraitdə, hər şeyi riskə ataraq, iyirmi silahlı polis tərəfindən əzilmək üzrəykən, silahımı çəkib atəş açdım.
Kim daha çox yaxınlaşdısa, onu nişan aldım.
İlk düşən Manciu oldu. İkinci, Müfəttiş Clos; üçüncü, daha az günahkar olan komissax Husanu.

Qalanları yoxa çıxdı.
Qısa müddətdə Məhkəmə qarşısında bir neçə min
*
Subleytenant Manciu 10-cu Dağ Piyada Alayında idi, lakin səfərbərlik zamanı 3-cü Ordu Korpusunun təmir sexlərindəki vəzifələrindən yayındı.

Yəhudilər əlləri havada, barmaqları nifrətin əyri caynaqları kimi yığılıb, məni parçalamaq üçün getməyimi gözləyirdilər.
Silahı sağ əlimə tutaraq, hələ beş mərmi qalmışdı, İasidə vəkil olan Viktor Klimeskunun qolundan tutdum və ondan məni məhkəməyə müşayiət etməsini xahiş etdim.

Biz ayrıldıq və silahı görüb uzaqlaşmaq fikrində olan yəhudilərin ulayan izdihamının arasından o tərəfə getdik.
Yolda jandarmlar tərəfindən tutuldum, cənab Klimeskudan ayrıldım və polis prefekturasına aparıldım.
Burada komissarlar üstümə cumdular ki, bu biabırçılığın içində olan yeganə dostumun silahı ilə məni tərksilah edim. Təxminən beş dəqiqə onlara müqavimət göstərərək bütün gücümü topladım.
Sonda mənə güc gəldi.
Sonra biləklərimi arxadan zəncirlədilər və süngü çəkilmiş dörd əsgərin arasına qoydular.

Bir müddət sonra məni o kabinetdən çıxarıb həyətin arxasına apardılar, hündür hasarın qarşısına qoydular.
Jandarmlar məni orada tək qoyaraq geri çəkildilər. Məni güllələmək istədiklərindən şübhələnirdim.
Gecəyə kimi bir neçə saat orada qaldım, güllələnməyi gözlədim. Ancaq bu gözləmə mənə təsir etmədi.
Bu faciəli qisas xəbəri ildırım sürəti ilə yayıldı.

Tələbə yataqxanalarına çatanda olduqca partlayışa səbəb olub.
Bütün yeməkxana və yataqxanalardan tələbələr küçələrlə Birlik Meydanına doğru qaçmağa başladılar.
Orada onlar mahnı oxuyaraq uzun müddət nümayiş keçirib, sonra polis prefekturasına getməyə cəhd ediblər.
Lakin hazırda hadisə yerində olan ordu onları dayandıra bilib. Zəncirlənmiş olsam da, onların oxumasını eşitmək məni sevindirdi, çünki bu, onların tiranlarından azad olduqlarını bildirirdi.

Günün sonunda məni eyni işgəncə idarəsinə apardılar, orada istintaq hakimi Lesanu indi stolun arxasında oturub, dörd ay əvvəl şikayət etdiyim həmin adam ədalət tələb edir. O, məni qısaca sorğu-sual etdi, bundan sonra həbsim üçün order verdi.

Daha sonra məni düyü vaqonuna atdılar və İasi üzərindəki təpədə, Petre lse'hiopul tərəfindən tikilmiş monastırın yaxınlığında, oradakı MXP-T-nin yaxınlığındakı Qalata həbsxanasına apardılar, məni on başqa məhbusla bir otağa yerləşdirdilər, burada zəncirlərimi bağladılar. çıxarıldı. Kamera yoldaşlarım mənə bir stəkan çay verdilər. Sonra yatmaq üçün uzandım. Ertəsi gün məni döşəməsi sementlə döşənmiş, taxta çarpayısı olan, yorğan və yastıq olmayan otaqda karserə saldılar; qapı asma qıfıllı idi.
Otağın iki pəncərəsi var idi, şüşələri çöldən ağardılmışdı. Mən heç nə görəbilmədim. Divarlardan biri o qədər yaş idi ki, oradan su axırdı. Həmin otaqda birinci gün Matei mühafizəçisindən bir qoca mənə qara çörək gətirdi. O, qapını sındıraraq açdı, içəri girməyə icazə verilmədiyi üçün əlini çörəyə soxdu. Mən ümumiyyətlə ac deyildim. Gecələr taxtalara uzanıb paltomu örtdüm. Altına qoymağa heç nəyim yox idi

baş. Mən titrədim.

Səhər məni iki dəqiqə çölə çıxardılar, sonra yenidən içəri bağladılar. Həbsdə olan bir tələbə, Miluta Popovici gün ərzində pəncərəmə yaxınlaşıb, çölü görə bilmək üçün barmaq ucu böyüklüyündə şüşəni təmizləməyi bacardı. Sonra uzaqlaşdı və təxminən 18 metr aralıda barmaqları ilə diqqətlə mənə işarə etdi. Onun Morze əlifbasından istifadə etdiyini başa düşdüm. Beləliklə, öyrəndim ki, bütün Vakarestiyalılar yenidən həbs olunublar: Mota, Qarneata, Tudose Popesku, Radu Miromoviç həbs edə bilmədikləri Korneliu Georgeskunu xilas ediblər. Onları da eyni həbsxanaya aparıblar və bir otağa qoyublar. Öyrəndim ki, atamı da ora aparıblar. İkinci gecə daha pis idi. Mən çox soyuq idim və yata bilmirdim. Demək olar ki, bütün gecəni kamerada keçirdim.

Səhər yenə məni iki dəqiqə çölə çıxardılar, sonra yenidən kilidlədilər; qoca Matei mənə başqa bir çörək verdi. Günorta vaxtı məni qandalladılar, arabaya qoydular və həbs qərarımın təsdiqi üçün Məhkəməyə apardılar. Bu rəsmiyyətdən sonra məni yenidən Qalataya, eyni qaranlıq otağa apardılar. Çöldə hava getdikcə pisləşirdi. İstilik yoxdu, titrəməyə başladım.

Lövhələrdə bir az yatmağa çalışdım, lakin sümüklərim ağrıdığından hərdəfə təxminən yarım saat yata bildim. Sement döşəmədən qalxan soyuqdan böyrəklərim ağrımağa başladı. Gücümü itirdiyimi anlayıb iradəmə, gimnastikaya müraciət etdim.
Bütün gecə, hər saat, on dəqiqəlik məşq etmək üçün ayağa qalxdım, gücümü qorumağa çalışırdım.

Ertəsi gün özümü pis hiss etdim. Qətiyyətimə və iradəmə baxmayaraq, gücüm nəzərə çarpacaq dərəcədə azalırdı.

güc. Növbəti gecə soyuq daha da şiddətləndi və mənim iradəm artıq işləmirdi; Özümü qırıq hiss etdim, gözümün qabağında qara gördüm və bayıldım. Nə qədər ki, mənim vəsiyyətim var idi, narahat olmadım. Amma indi anladım ki, çox pis vəziyyətdəyəm. Mən titrəyirdim və dayana bilmirdim. Sonsuz görünən o gecələr necə də çətin idi!

Ertəsi gün promouter məni görməyə gəldi. Formamı gizlətməyə çalışdım.
"Burada işlər necədir?"
– Çox yaxşı, əfəndim.
"Sizin xəbər verəcək bir
şeyiniz yoxdur?" "Heç bir şey."
Mən on üç günü belə keçirdim; Onlar mənim üçün kiçik bir od yandırdılar. Mənə yataq dəstləri, yorğanlar və divarlardan asılmış həsirlər verdilər. Gündə bir saat çöldə olmağıma icazə verdilər. Bir gün Mota və Tudoseni həyətin arxasında gördüm və onlara işarə etdim. Elə o vaxt bildim ki, atam azadlığa çıxıb; Liviu Sadoveanu, İon Sava və həbs edilən başqa bir tələbə də eynilə.

MANCIU İŞİNƏ BAĞLI İKİ MƏQALƏ

Targul-Cucului hadisələrinin ertəsi günü Cuvantul Iasului ("The Sözü İasi") 27 oktyabr 1924-cü il tarixli məqaləsində hüquqşünas, Hüquq Tələbələri Assosiasiyasının keçmiş prezidenti Nelu Loneskunun imzası ilə bir məqalə dərc edildi, ondan sitat gətirirəm:

“Liberal yəhudi mətbuatının C. Manciunun ölümü ilə bağlı verdiyi şərhlər qərəzlidir və pis niyyətlidir; onlar faktların kobud şəkildə saxtalaşdırılması ilə başlayır - sui-istifadə və ədalətsizlik rejiminin yalnız qaçılmaz nəticəsi olan faktlar. nəyin bahasına olursa olsun, yalnız bir vasitə olan insanı qəhrəmana çevirin və bunu hansısa xəyali faşist antisemitizm sui-qəsdinin üzərinə yıxın.

.

Şagirdlərin dua etmək üçün Katedralə girməsinin qarşısı zorla alındı; onların restoranda birlikdə yemək yeməsinə mane oldular; onları qəddar etdilər və küçələrdə gəzməyə mane oldular; öz universitetlərində və dərnəklərinin ofislərində görüşməyə cəsarət etmələrinə mane oldular; işləməsinə mane oldular öz istifadəniz üçün öz bağınız; Küçədə, polis zirzəmilərində və ictimai meydanlarda ən aşağı polis məmurundan tutmuş polisə qədər bütün polis qüvvələri tərəfindən döyülürdü.

Dünən bu şəhərin polis rəisi olan biri.
Tələbələr heyranlığa layiq özlərinə nəzarət və onları şərəfləndirən ədalətə inam göstərərək, Bələdiyyə Başçısı Manciu və onun tabeliyində olan şəxslərə qarşı şiddətli qəddarlıq, hakimiyyətdən sui-istifadə və fərdi azadlıq üçün bir sıra məhkəmə iddiaları başlatdılar.
Tələbələrin bu jesti başa düşülməyib. Təəssüflə qeyd etməliyik ki, Ədalət bütöv bir nəslin ona verdiyi ümidləri doğrultmadı, ən saf qanunçuluq və nizam-intizam hissi ilə canlandı.

'rbe coed Silvia Teodorescu, 11 dekabr 1923-cü ildə Karol küçəsində Celin evinin qarşısında Manciu tərəfindən kürəyindən təpiklə vuruldu. Velsa - bir neçə şahidin iştirakı ilə elan edilmiş və təsdiqlənmiş bir fakt - o, nəinki I Urban Dairə Məhkəməsi qarşısında Manciu-nun məhkum edilməsinə nail ola bilmədi, həm də iddiaçı olaraq böhtana görə məhkum edildi, çünki məhkəmədə məlum idi. Təpik zamanı o, Manciuya "bu vəhşilikdir" sözlərini sürdü.

1923-cü il dekabrın 14-nə keçən gecə Galatidən olan hüquq tələbəsi Lefter, yaşadığı Bejan otelinə girərkən heç bir səbəb olmadan Manciu ilə birlikdə və onun əmri ilə Bim-i vuran bir qrup polis və jandarm tərəfindən mühasirəyə alınmışdı. dəyənək, dəyənək, tüfəng, qundaq, təpik və yumruqlarla huşsuz yerə yıxılana qədər, kənar küçəyə sürüklənərək, heç bir kömək almadan yerə yıxılaraq oradan ayrılıb.

Lefter məhkəməyə versə də, Manciu heç bir şahid gətirməyərək bəraət qazandı müdafiə.

Bəs keçən yay Ghica iqamətgahının bağçasında işləyən tələbələrə qarşı törədilən vəhşilik və vəhşilik haqqında nə demək olar?
İyirmi beş tələbə, bütün gün oğru kimi ayaqlarının altına döyüldü, bu faktı birinci prokuror və patoloq tərəfindən təsdiqləndi, xəyali bir sui-qəsd o qədər əhəmiyyətsiz ki, istintaqa belə ehtiyac yoxdur.

Nəinki bu, həm də ötən ilin yayında cənab Vararu tərəfindən inzibati təhqiqat üçün tələbə tələbləri qarşısında bir araşdırma aparıldıqda, o, özünün təsdiq etdiyi sui-istifadələrdən çox sarsıldı. Bununla belə, Vararunun müvafiq Nazirliyə hesabat verməsi Manciuya Steaua Romaniei (Rumıniya Ulduzu) mükafatı verilməsi ilə nəticələndi.

Ölən adam budur; İnsanlar ölülər haqqında yaxşı danışırlar, amma bu, həqiqəti söyləməyə mane olmur.

Manciu görüşləri dayandırdı; Manciu Katedralə girmək istəyənləri dayandırdı; Manciu tələbələri küçələrdə, polisdə və ictimai meydanlarda döydü; şikayət edənləri təhqir edib, tərəfdarlarını hədələyib. Polis və jandarmların cərgələri ilə qorunan Manciu, ağılsız tabeliyində olanların tüpürcək yağışı və zərbələri altında onları geri qaytara bilən, bağlanmış və piyada olan tələbələri vəhşicəsinə döyürdü, yalnız nifrət və müvəqqəti baxışlarla istefa.

Baxın, vəzifə sahibi və bu adam nə cür nizam-intizam verirdi!
İctimai rəy Korneliu Kodreanunun tərəfindədir. Onun erkək jestini bəyənir və bu jestin rejimi xəbərdar edən və ideyaya xidmət edən üstün motivini qiymətləndirərək, onu bu cür hərəkətə görə adət-ənənəvi ittihamdan azad edir, ona tam haqq qazandırır və əslində, ictimai rəy bunu bəyənir.

Şəxsən mən şərəf məsələlərində bir daha barışmaz qalan və ləyaqət söz mövzusu olduğunda qərarlı olan Korneliu Kodreanunun qəhrəmanlıq jestini salamlayıram. "

Bir neçə gün sonra, 1924-cü ilin oktyabrında Unirea ("Birlik") qəzeti nəşr olundu Professor Cuzanın məqaləsi:

MANCIU-NUN ÖLÜMÜNÜ PREFEKT EDİN

FATAL SİSTEM VƏ ONUN NƏTİCƏLƏRİ

“Artıq bir ildir ki, Yaşı polisi son hərəkəti hamıya məlum olan əsl faciə yaşayır. Hadisələrin ölümcül təkamülü səbəbindən aşağıdakı qurbanlar düşdü:

Bələdiyyə sədri Manciu, müfəttiş Klos, komissar müavini Husanu və heç də az olmayan, PhD namizədi Corneliu Zelea Codreanu.

Bələdiyyə sədri Manciu öldü; Müvəkkilin müavini Hüsənu ölümlə mübarizə aparır; Müfəttiş Klos dərin yara aldı; Korneliu Zelea Kodreanu hələ də həbsdədir.

Bu qədər qurbanı tələb edən bu faciə nədir? Bu hadisələrin ölümcül təkamülündən hansı şəkildə danışa bilərik? Günahkarlar kimlərdir?

Manciu İasidəki Marzesk polisinin lordu, prefekti idi. Məhz bu vəzifədə o, bura gətirildi və günahkar olduğu bütün həddi aşmasına baxmayaraq, sona qədər saxlanıldı. Bu, hərəkətlərinizin təsdiqləndiyini aydın göstərir. Onun təsdiqlənməsinin, onun birbaşa olaraq onu dəstəkləyən cənab GG Marzescu-dan ilham alaraq əvvəlcədən müəyyən edilmiş plana uyğün işlədiyinin çoxlu sübutu ona verilən fərqlənmələrdir - onun mandat 'xidmətləri' və işçilərinin irəli çəkilməsi.

Manciu-dan ilhamlanan ölümcül sistem xristian tələbələrin terroru idi: yəhudiləri razı salmaq və “qayda-qanun”un “enerjili vasitələrlə” təmin oluna biləcəyini sübut etmək.

Heç bir xüsusi istedadı olmayan bədbəxt Manciu, hətta universitet professorlarından söhbət gedəndə belə ölümcül sistemi qeyri-adi vəhşiliklə işə saldı: karyerasına Rumıniya Universitet Professorları Assosiasiyasının İasidə keçirilən ümumi yığıncağı münasibəti ilə başladı. 23-25 sentyabr 1923-cü ildə görkəmli həmkarımız professor İ.

Qavaneskul.

Bələdiyyə sədri Manciu universitetləri təhqir etdi, günahsız tələbələri qəddar etdi və həbs etdi, professorlarını etiraz etməyə və məmnunluq axtarmağa məcbur etdi.

Buxarestdən olan professorlar Dr. Hurmuzesku tərəfindən yaradılmış dörd universitet komissiyası; həkim Sumuleanu, Iasi; M. Stefanescu, Kluj; və Haeman, Cernauti, iclasda professor Qavaneskulun imzası ilə aşağıdakı teleqramı redaktə etdi və sonra göndərildi: 1. Nazirlər Şurasının sədri; 2. Daxili İşlər Naziri; 3. İctimai Təlim Naziri

Rumıniyanın Universitet Professorlarının Ümumi Assosiasiyası açılış iclasında İasi polisinin narahatedici müdaxiləsini pisləyir və onun Prezidenti ilə tam razılaşaraq yuxarı orqanlardan adi araşdırma və tam təminat tələb edir.

Assosiasiyanın (ss) prezidenti L. Qavaneskul Həmin komissiya redaktə edərək İasi şəhərinin merinə aşağıdakı mətni göndərdi: “Cənab mer, Universitet Professorlarının Ümumi Assosiasiyası öz açılış iclasında, onlara qarşı aqressiv tədbirlər görülməsi nəticəsində cənab tərəfindən qurultayımız. Yaşı polisinin meri, təəssüflə bildiririk ki, bu şəraitdə onlar meriya tərəfindən təşkil olunan ziyafətdə iştirak edə bilmirlər və xoş niyyətləriniz üçün Sizə təşəkkür edirik. "

Assosiasiyanın prezidenti (ss) L Qavaneskul

"Tələbələri terror etmək üçün imperativ mandat alan Manciu öz məqsədlərinə uyğun və müəyyən edilmiş plana uyğun olaraq - fatalizm yolu ilə getdi. Biz hadisələri baş verən kimi qısaca sadalayacağıq:

1. 10 dekabr 1923-cü ildə universitetə polis və ordunun yeridilməsi.
Sonrakı tələbə nümayişləri zamanı tələbə Q.Manoliu polislər tərəfindən o qədər döyüldü ki, sarılıq keçirdi və bir neçə gün sonra öldü.

2. Qatar stansiyasında vəhşilik. Professor İon Zelea Kodreanunun İasiyə gəlişi münasibəti ilə həbsdən çıxdıqdan sonra bələdiyyə sədri Manciu tamamilə əsassız olaraq özünü, polisi və ordunu onu qəbul etmək üçün anbara gələn vətəndaşların və tələbələrin üstünə atıb, onları amansızlıqla və amansızlıqla təqib edib. sanki günahkar kimi uzaqlaşdılar.

3. Şahzadə Keroldan ziyarət. bu səfər münasibəti ilə Manciu tələbələri Kral Əlahəzrətlərinə şikayət etməyə məcbur edən digər qalmaqallı sui-istifadələr etdi.

4. Teatro Sidoli-də qalmaqal Rumıniyanın təqaüdçü opera artistləri İasiyə gəldikdən sonra tələbələr onları qarşılayıb və onlara rəğbət nümayişi təşkil ediblər. Bu tamamilə dinc nümayiş Bələdiyyə Başçısı Manciu üçün daha bir qalmaqala səbəb olmaq üçün kifayət idi. O, tələbələrlə pis rəftar etdi və onları nifrət dolu vəhşiliklə səpələdi.

5. The Carol St. Conspiracy Xanım Konstanta Ghicanın nəzakəti sayəsində tələbələr özlərini təmin etmək üçün öz bağlarında tərəvəz əkdilər.
Bu il mayın 31-də tələbələr işə başlamaq üçün toplaşarkən, Bələdiyyə Başçısı Manciu bütün işçiləri və süngüləri sabitləmiş polislərlə birlikdə peyda oldu və orada olan bütün tələbələri həbs etdi. Korneliu Zelea Kodreanunun əlləri kəmərləri ilə arxasına bağlandı və o, 25 digər lisey şagirdi və oğlanlarla birlikdə şəhəri keçərək polis qərargahına doğru aparıldı və burada amansızcasına döyüldü.

Ehtiyatda olan zabit, hüquq elmləri doktoru vəzifəsinə namizəd Korneliu Zelea Kodrednunun üzünə sillə vuruldu və ən alçaldıcı vulqar ifadələrlə kobud şəkildə təhqir olundu.

Böyük mayor Ambrozinin oğlu, lisey şagirdi Ambroziyə o qədər şillə vuruldu ki, qulaq pərdəsi partladı, bu fakt patoloq Dr. Gh tərəfindən imzalanmış tibbi arayışla təsdiqlənir. Boqdan.

Digər lisey şagirdləri və oğlanlar asıldıqdan sonra ayaqlarının altlarını qamçıladılar, başlarını aşağı saldılar. Qışqırıqlarını dayandırmaq üçün başlarını su dolu vedrələrə saldılar. İşgəncəyə məruz qalan uşaqların valideynləri bunlardır: Mayor Ambrozie, Dimitriu, Butnaru və s., O, Mayor Manciu-ya qarşı ərizəni Daxili İşlər Nazirliyinə göndərmiş və onu məhkəməyə vermişdi. Lakin Manciu hətta hakimin qarşısında da üsyankar davranış nümayiş etdirməyə davam etdi.

Prefekt Manciu nəinki vəzifəsində saxlanıldı, həm də münasibətinə görə mükafatlandırıldı və ölümcül sistemini davam etdirməyə təşviq edildi, yəhudi mətbuatı onu hər gün təriflə yərək onu qanunun və nizamın xilaskarı və üstün bir varlıq elan etdi.

İasi təmsilçisi Q.Q.Marzesku olan hökumət müfəttiş Vararunun nəticələrini qəbul etmək əvəzinə, Steaua Romaniei (Rumıniyanın ulduzu) Manciunun sinəsinə yapışdırdı və onun qanunsuzluqlarını törətmək üçün istifadə etdiyi kadrları irəli çəkdi. Məsələn, ən günahkarlardan biri olan komissar Klos polis müfəttişi vəzifəsinə yüksəldi.

Manciu tərəfdarı olan eyni GG Marzescu-nun rəhbərlik etdiyi Ədliyyə Departamenti, edilən sui-istifadələrə enerjili və operativ müdaxilə etmək əvəzinə, qurbanları qınadı.

Sevinmiş İasi yəhudiləri Manciuya avtomobil hədiyyə etdilər, o, qəbul etdi, bütün rumınları skandallaşdırdı və xüsusilə də yəhudilərin avtomobilini şəhərdə qürurla sürərkən Manciunun itaətkar təkəbbürünü görən tələbələr arasında daha da narazılıq yaratdı.

Mövqeyində sabit olan, bu şəkildə dəstəklənən və həvəsləndirilən Bələdiyyə Başçısı Manciu, impulsiv xasiyyəti ilə, özünə nəzarət etmədən, sisteminin təbiqi ilə şöhrət zirvəsinə çatdığını təsəvvür etdi.
Mer Manciu bu faciənin son aktına gətirən də məhz bu hadisələr ardıcıllığı idi.
Korneliu Zelea Kodreanu özünümüdafiə üçün hərəkət etdi.

Mer Manciunun ölümünə görə məsuliyyət ilk növbədə Manciunu polis idarəsinin başına qoyan və ona dəstək verən şəxsin, yəni ədliyyə naziri Q.Q.Marzeskunun üzərinə düşür. Məsuliyyət yəhudi mətbuatının və onu qızışdıran və ruhlandıranların, ölümcül sistemini tətbiq etdiyinə görə təbrik edənlərin üzərinə düşür.

ACLIQ AKSİYASİ

Miladdan təxminən on gün əvvəl, altmış gün əvvəl həbs edilmiş Mota, Qarneata, Tudose və Radu Mironovici heç bir günahı olmayan aclıq və susuzluq aksiyasına başladılar. Onlar dedilər:

ya azadlığımız, ya da ölümümüz. Onlar kamerada barrikada qurduqlarından, heç kimin içəri girməsinə imkan vermədikləri üçün müxtəlif səlahiyyətlilərin onlara çatmaq cəhdləri uğursuzluqla nəticələnib.

Bu gənclər çoxdan hər bir rumın tələbəsinin obrazına çevriliblər; bir simvol. Onun təltif xəbərini eşidəndə tələbələr və hər kəs onun məlum qətiyyətli gücünə görə onun hərəkətinin ciddiliyini başa düşdülər.

Bu gənclər Qalatanın divarları arasında ölməlidirmi?

İasi və Klujda ruhlar o qədər həyəcanlanmışdı ki, kütlənin məsuliyyət daşıyacağı şəxslərə qarşı kütləvi qisas alınacaqdı. Təkcə tələbələr yox, cəmiyyətdə kifayət qədər nüfuz sahibi olan qocalar da yüksək səslə tələb edirdilər: “Əgər bu uşaqların hamısı orda ölürsə, gəlin atmağa başlayaq”.

Hökumət gərginlik və ümumi qətiyyətlə üz-üzə olduğunu anlamağa başladı; Bu xalq iradə və ləyaqət göstərməyə başlayanda atam İasidə bir manifest nəşr etdi və mən ondan aşağıdakı parçanı təkrarladım:

BİR RESURS

“Rumıniyalı qardaşlar,

Tələbələr: Qalata həbsxanasında iki ay saxlanılan İon 1. Mota, İlli Qarneata, Tudose Popesku və Radu Mironovici çərşənbə axşamı saat 13:00-da aclıq və susuzluq aksiyası elan ediblər.

Onlar tamamilə günahsız olduqları üçün, Vakarestidə də günahsız olduqları üçün həbs olunduqları üçün və müəyyən siyasətçilərin onları həbs etməklə yavaş-yavaş sağlamlıqlarını, həyatlarını korlamaq istədiklərini anladıqları üçün bu çətin addımı atıblar.
Ölkənin gələcəyinin sevimli gülü olan bu gənc qəhrəmanlara Allah başqa keyfiyyətlərlə yanaşı, polad və siyyətlər də bəxş edib. Dolayısı ilə onların qəzəbdən ölməkəzmi və ilk növbədə - qurbanı olduqları haqsızlığa və millətimizin yəhudilərin müəyyən siyasətçilərin köməyi ilə əsarət altına alınmasına etiraz etmələri zarafat deyil, ciddi qərardır”.

İSTƏ AZADLIQ YA ÖLÜM

Rumıniyalı qardaşlar, 2
və ya 3 gündən sonra bu qəhrəmanların cəsədləri olan dörd tabutun küçədə daşınmasını gözləyəkmi?

Yaşlı-cavan, fikirləşin, söhbət dörd tələbənin meyitindən yox, övladlarımızın, hamımızın ölümündən gedir.

Bu hakimiyyətə qarşı dinc və qanuni, lakin enerjili və qətiyyətli şəkildə tez bir zamanda etiraz tədbirləri görmək, bu qanunsuzluğun qarşısını almaq, övladlarımızın qətlə yetirilməsinin qarşısını almaq hamımızın borcudur.

Milad bayramında on bir günlük aclıq və susuzluq aksiyasından sonra onlar sərbəst buraxılıblar. Lakin onlar o qədər arıq idilər ki, onları xərəyələrlə həbsxanadan çıxarıb, birbaşa evə aparırdılar xəstəxana. Bəziləri bu son həbsdən cəmi bir neçə ay əvvəl həbs müddətini tərk etmişdilər, Mota bir il düz başa çatdıqdan cəmi bir ay əvvəl, gücü tükəndi.

Bu tətilin nəticələrini hələ on il keçsə də, bəziləri bu gün də hiss edir, yazıq Tudose isə onları özü ilə məzara aparır.

QALATADA TEK

Həmin rütubətli, qaranlıq hücrədə çarpayımın sərt kənarında oturmuş, qollar sinəmdə çarpazlaşmış, fikirlərimin ağırlığı altında baş əyilmiş, vaxt yavaş-yavaş keçir, dəqiqədən dəqiqəyə.

Yalnızlıq nə qədər qorxuncdur!

Təəssüflə misraları xatırlayıram:

"Gaudeamus igitur" juvenes dum
sumus.

Buna görə də gənc olanda sevinək! Tələbələrin bütün nəsillərindən olan gəncləri hərarətləndirən, ruhlandıran və sevinc çələngləri ilə taclandıran misralar. Şən olmaq, əylənmək gəncliyin haqqıdır, insan həyatının çətinliklərlə, qayğılarla dolu olduğu dövr gəlməzdən əvvəl, həmişə getdikcə böyüyür. Bu hüquq mənə verilməyib. Zövq almağa vaxtım yox idi. Hamının əyləndiyi, oxuduğu tələbəlik həyatı mənim üçün bitdi. Nə vaxt keçdiyini də hiss etmədim. Gəncliyimə qayğılar, çətinliklər, zərbələr çox tez gəldi və bütün bunlar onu parçaladı. Ondan qalanları bu soyuq, qaranlıq divarlar daha da məhv edir. İndi məni günəşdən belə məhrum edirlər. Bu qaranlıqda qaldığımdan bir çox həftələr keçdi və gündə yalnız bir saat günəşdən həzz ala bilirəm.

Dizlərim daim donur. Sement döşəmənin soyuqluğunun sümüklərimə qədər süründüyünü hiss edirəm. Saatlar yavaş-yavaş keçir; çox yavaş. Günorta və gecə bir neçə dişləyirəm. Mən daha yeyə bilmirəm. Amma əsl əzab xüsusilə gecələr başlayır; yuxuya gedəndə saat 2-3 olar. Çöldə fırtınalı. Burada, təpənin başında külək daha güclüdür. Qar, hücrə sahəsinin dörddə birini tutana qədər qapıdakı çatlardan küləklə sürülür. Səhərlər həmişə olduqca qalın bir təbəqə tapıram. Gecənin ağır sükutunu ancaq kilsə qüllələrində yaşayan bayquşlar və vaxtaşırı bacardıqca qışqıran mühafizəçilərin səsləri pozur.

"Bir nömrəli! Yaxşı! İki nömrəli! Yaxşı!"

Düşünürdüm, düşünürdüm, narahat olurdum, amma tapmacanı həll edə bilmirdim: Bir ay? İki ay? Bir il? Nə qədər? Bütün həyat? Həyatımın qalan hissəsi?

Bəli, həbs qərarım məni ömürlük ağır əməklə hədələyirdi. Məhkəmə keçiriləcəkmi? Əlbəttə; amma çətin sınaq olacaq. Çünki mənə qarşı birləşən üç qüvvə var: Mənim cəzamı nümunə göstərməyə çalışacaq hökumət, xüsusən də nəzərə alsaq ki, Rumıniyada ilk dəfədir ki, kimsə zalımla, əlində silahla üz-üzə gəlir. dövlət hakimiyyətinin güc prinsipi adı altında onların ləyaqətini tapdalamış, şərəfini incitmiş, ətini cırmışdılar. Rumıniyanın içindəki yəhudi gücü, məni öz pəncəsində saxlamaq üçün hər şeyi edərdi. Xaricdən gələn yəhudi gücü, pulu, borcları, təzyiqləri ilə. Bu qüvvələrin hər üçü mənim buradan getməyimə mane olmaqda maraqlıdır. Onlara qarşı tələbələr və Rumıniya millətçi hərəkatı var. Kim qalib gələcək? Başa düşürəm ki, mənim mühakimələrim daha çox güc sınağıdır. Nə qədər haqlı olsam da, düşmən qüvvələri düşərgəmizdən bir az da güclü olsaydı, məni məhv etməkdən bir an belə çəkinməzdilər. Uzun illərdir ki, məni almağı gözləyirlər, çünki onların bütün planlarına özümü qoymuşam. Onlar hər cür səy göstərəcəklər ki, mən onlardan qaça bilməyəm. In ev, anam ildən-ilə bu qədər dəhşətli xəbərlər eşidən, prokurorların gecələr evinə basqın edib, qəddar komissarlar tərəfindən axtarışa məruz qalırdı.

Həyatımın belə acınacaqlı bir taleyə çevrildiyini düşünərək, o, mənə Məryəmin Akathistini göndərdi və məni 42 gecə ardıcıl olaraq gecə yarısı oxumağa çağırdı. Mən bunu etmişdim və görünürdü ki, məqsədimə yaxınlaşdıqca, düşmən geri çəkildikcə və təhlükələr azaldıqca tərəfimiz güclənirdi.

SINAQ FOCSANIYA KEÇİRİLİR

Yanvarda mənə məlumat verdilər ki, məhkəmə prosesi ab officio olaraq Focsaniyə köçürülüb. Focsani, o zaman ölkədəki ən böyük liberal qala idi. Bu şəhərdən üç kabinet üzvü gəlmişdi: general Vaytoyanu, NN Saveanu və Çirkulesku. Bu, bütün ölkədə millətçi hərəkatın tutmadığı yeganə şəhər idi. Nəyəsə nail olmaq cəhdlərimiz uğursuz oldu. Orada bizim “Santinela” (“Gözətçi qülləsi”) qəzetinin veteran və tənpərvər xanım Tita Paveleskudan başqa küləklə təbliğ edən heç kimimiz yox idi.

İasi tələbələri bu transferdən xəbər tutanda çox narahat oldular. Hər qatar yola düşəndə çoxsaylı qruplar məni Focsaniyə müşayiət etmək üçün İasi ətrafındakı dəmiryol vağzallarında gözləyirdilər, çünki şayiələrə görə, eskortum bu transfer münasibəti ilə qaçmağa çalışdığım bəhanəsi ilə məni güllələməyə çalışacaq. . İki həftə sonra mühafizə rəisi Botez bir neçə agentlə gəldi və məni ikinci maşının müşayiət etdiyi maşına mindirdi.

Pacurari səddindən keçərək İasidən Cucuteni yatağına çıxırıq. Orada bir qrup tələbə ilə tanış oldum və dayanan qatarda başqa bir qrup da var idi. Amma heç biri ilə danışa bilmədim. Polis məni məhbusların maşınına mindirən kimi dəstəyimi göstərdilər. Demək olar ki, səyahət etdik bütün gecə. Mən qınadığımdan əmin olaraq Focsaniyə yaxınlaşdım. Məni polis bölməsində yerli polis və həbsxana müdiri gözləyirdi. Məni dərhal aparıb həbs etdilər. Əvvəlcə rejim Yassıdakından daha sərt idi.

Pis adam kimi görünən mahalın meri Gavrilescu heç bir əsas olmadan - heç bir bələdiyyə sədrinin həbsxana rejiminə qarışmağa haqqı yoxdur - mənə qarşı sərt rejim tətbiq etmək istədi. Hətta kameramа daxil oldu, orada çox xoşagəlməz mübahisə etdik. Nə mənim, nə də xüsusilə məni Focsani-yə gətirənlərin gözləmədiyi möcüzə o idi ki, gəlişimdən üç gün sonra, siyasi partiyadan asılı olmayaraq, hakimiyyətin bütün səylərinə baxmayaraq, bütün əhali mənim əleyhimə çevrildi. kortəbii yanıma gəldi.

Liberal siyasətçiləri təkcə öz tərəfdarları deyil, həm də ailələri tərk etdilər. Məsələn, Çirkulesku kollecinin qızları mənə yemək göndərdilər və digər qızlarla birlikdə mənə regional milli köynək tikdilər. Hətta eşitdim ki, ataları ilə yemək üçün süfrəyə oturmaqdan imtina ediblər. Məhz o zaman mən Foksaninin ən hörmətli siması olan general doktor Makridesku ilə tanış oldum; Hristache Solomon, orta dərəcədə varlı bir mülk sahibi, lakin hətta düşmənləri belə papaqlarını götürdüyü böyük mənəvi nüfuza sahib bir insan; Cənab Georgica Niculescu; Balaca qızı Fluturas vasitəsilə mənə yemək göndərən polkovnik Blezu; Vasilache, Stefan və Nicusor Graur; Olteanu, Ciudin, Montanu, Filho, Mayor Cristopol, Caras, Gurita Stefaniu, Nicolau, Tudoroncescu və s. Bütün bunlar və bir çox başqaları, kimə ata qayğısından daha çox baxdım. Ancaq səhhətim yaxşı deyildi.

Böyrəklərim, sinəm və dizlərim ağrıyır.

Sınaq müddəti 1925-ci il martın 14-nə təyin edildi. Bunu nəzərə alaraq, bütün universitet mərkəzlərində, eləcə də digər şəhərlərdə, Klujda, Kapda minlərlə vərəqə çap olunmağa başladı. Beleuta onu çap etdi və

Bu broşürlərdən on minlərlə ölkə daxilində paylanır. Onun gecə-gündüz millətçi döyüşçülərə açıq olan evi əsl qərargaha çevrilmişdi. Orastiedə, Padre Motanın mətbəəsində on minlərlə məşhur poeziya broşürası və yüz minlərlə vərəqə çap edilib.

Burada da yoldaşlarım Vakaresti həbsxanasında yazdığım məktublardan bir neçəsini “Tələbə məhbusunun məktubları” adlı kitabça şəklində çap etdirdilər.

Hökumət yaxına və uzağa səpələnmək üçün əks məsələ ilə çıxdı. Lakin onların heç bir təsiri olmadı, çünki milli hiss dalğası təsirli və qarşısıalınmaz şəkildə yüksəldi. Məhkəmənin başlamasına iki gün qalmış ölkənin hər yerindən yüzlərlə insan və tələbə Focsaniyə gəlməyə başlayıb. Təkcə İasidən bütöv bir qatara minərək üç yüzdən çox adam gəldi. Hakimiyyət məni vaqonda məhkəmənin keçirilməli olduğu Milli Teatra apardı. Lakin münsiflər heyəti seçilsə də, bu təxirə salındı. Məni həbsxanaya qaytardılar.

Lakin kənarda məhkəmənin əsassız olaraq təxirə salınması ümumi hiddətə səbəb oldu və bu, günortadan sonra və gecəyə qədər davam edən nəhəng küçə nümayişinə çevrildi.

Ordunun alqışlayan izdihamı yatırtmaq cəhdləri heç bir nəticə vermədi. Nümayiş yəhudilərə və hökumətə qarşı yönəlib. Yəhudilər sonra başa düşdülər ki, bu işdəki bütün təzyiqlər əks nəticə verəcək. Bu nümayiş mənim məhkəməmin nəticəsi üçün son dərəcə vacib idi.

Bu, yəhudiləri mübarizədən kənarlaşdırdı, çünki onlar başa düşdülər ki, mənim qınamağım onlara qarşı fəlakətli nəticələr verə bilər. Yəhudi xalqı tam geri çəkilməsə də, hakimiyyətə təzyiqləri azalıb. Bu arada azadlığa çıxmağıma dair petisiya ilə bağlı təkliflər aldım, amma mən bundan imtina etdim.

Pasxa gəldi. Öz hücrəmdə Qiyaməti tək qeyd etdim. Şəhərdəki bütün kilsələrin zəngləri çalmağa başlayanda diz çöküb gəlinim və mənim üçün, anam və evim üçün, ölülərin və çöldə döyüşənlərin ruhu üçün dua etdim - Allah onlara xeyir-dua versin. , onları gücləndir və onlara bütün düşmənlər üzərində qələbə bəxş et.

TURNUL-SEVERINDE

Bir gecə, saat iki radələrində, kimsə kilidi açmağa çalışanda oyandım. Həbsxana rəsmiləri məni götürməyə gəldilər, çünki məhkəmə prosesim gözlənilmədən hökumətin müdaxiləsi ilə Rumıniyanın o biri ucunda olan Turnul-Severinə köçürülmüşdü.

Tələsik bir neçə əşyamı yığdım; sonra mühafizəçilərin əhatəsində məni yük maşınına mindirdilər və bizi şəhərin kənarına, dəmir yolu xəttinin yanında apardılar. Az sonra qatar dayandı və məni Qara Mariya vaqonuna mindirdilər.

Ona görə də mən, əlverişli anda məmurların böyük təzyiqləri ilə cəsarətlə üzləşən və vətəndaşları partiya və ya bəzən ailə əlaqələrini pozan, hisslərin mükəmməl və danılmaz yekdilliyi ilə özünü göstərən bu Focsani şəhərini tərk edirdim.

Səyahət edərkən bilmək istəyirdim ki, Tumul-Severində hansı insanlarla qarşılaşmalıyam? Mən orada olmamışam, o şəhərdə heç kimi tanımırdım.

Qatar harada dayansa da, insanların danışdığını, güldüyünü, endiyini və ya qatara mindiyini eşidirdim, amma mindiyim vaqonun pəncərəsi olmadığından heç nə görmürdüm. məni dünyanın qalan hissəsindən, azadlıqdan ayıran sadəcə bir qarış divar idi. Ola bilsin ki, həmin vağzallarda relsləri keçənlər arasında məni tanıyanlar və ya dostlarım çox olub.

Amma o maşının içində olduğumu bilmirdilər. Hamı harasa gedir. Yalnız mən hara getdiyimi bilmirdim. Məni gözləyən bu nəhəng naməlum yükü dəyirman daşından ağır olan ruhumda daşıdığım halda hamı yüngüllük və sevinclə addımlayır. Mənə hökm verilməlidir həyat üçün? Daha az qiymətə? Mən nə vaxtsa qara və çirkin həbsxana divarlarını tərk edəcəm, yoxsa orada ölmək mənim qismətimdir? Mən yaxşı bilirəm ki, mənim hökmüm ədalət məsələsi deyil, güc məsələsidir; hansı güclüdürsə, o qalib gələcək - bizim millətçi cərəyan daha güclü olacaq, yoxsa yəhudi-hökumət təzyiqi? Amma belə ola bilməz! Kim haqlıdırsa, o daha güclü olacaq və deməli, mütləq qalib gələcək. Və qatar irəlilədikcə ağrılarımı daha kəskin hiss etdim. Ürəyim Moldovada hər bir daşa bağlı idi və getdikcə daha çox geridə qaldıqca hiss etdim ki, onun parçaları tədricən qırılır.

Bütün günü belə səyahət etdim, həbsxana maşınında tək qaldım. İnanıram ki, Balotaya toran vaxtı çatdıq. Agentlərin müşayiəti ilə bir polis içəri girdi və məndən getməyimi istədi. Məni vağzalın arxasına apardılar, orada maşına minib yola düşdük. Çox gözəl adamlar kimi görünürdülər, mənimlə söhbət etməyə, zarafat etməyə çalışırdılar. Amma mən başqa fikirlər və ehtiyaclarla ağırlaşaraq danışmağa meylli deyildim. Mən həvəslə, lakin qısaca cavab verdim.

Turnul-Severinə daxil oluruq.

Bir neçə küçədən keçəndə ürəyimdə əsl sevinc və sevinc hiss etdim, gözlərim yenidən küçələrdə gəzən insanları gördü.
Həbsxananın qapısında dayandıq. Yenə arxamca bağlanan qapılar açıldı.

Direktor və işçi heyəti məni fəxri qonaq kimi qarşıladı. Mənə təyin olunmuş gözəl otağın döşəməsi taxta idi, əvvəlkilər kimi sement yox.
Burada da məhbuslar başqa həbsxanalarda olduğu kimi mənə sevgi ilə yanaşırdılar; və mən onlara sonradan sonsuz maddi və mənəvi səfalətlərində kömək etdim.

Ertəsi gün həyətə çıxdım. Oradan küçəni görürdüm.
Günortaya yaxın 6-7 yaş arası 200-dən çox balaca uşağın həbsxananın darvazalarının qarşısına toplaşdığını gördüm, onlar mənim yanımdan keçəni görüb balaca əllərini mənə yelləməyə başladılar, bəziləri şərf, bəziləri papaq taxıblar. Turnül-Sevərinə gəlib orada həbsxanada olduğumu eşidən məktəblilər idi.
Bu uşaqlar bundan sonra mənə rəğbətlərini göstərmək üçün hər gün orada olmalı idilər. Məndən ötüb keçməyimi, balaca əllərini yelləməyimi gözləyirdilər.

Məhkəmədə çox mehriban bir insan olan prezident Varlam mənə çox nəzakətlə yanaşdı.
Ən azı, prefekt Marius Vorvoreanu ilə birlikdə mənim mühakimə olunacağımı güman etdiyi deyilən prokuror Konstantiney, lakin mən buna inanmadım. Əvvəlcə onlar olduqca sərt idi, bunun arxasında bir az pislik aşkar etdim. Amma yavaş-yavaş ictimai rəy dalğası, uşaqdan qocaya qədər yayılan həvəslə yumşalırdılar. O vaxt hamı rumın olduğunu hiss edir və bizim mübarizəmizi bu ölkənin gələcəyi uğrunda müqəddəs mübarizə kimi görürdü. Onlar mənim bədbəxtliklərimi bilirdilər və mənim jestimdə insan ləyaqəti üçün üsyan jestini görürdülər, bu jesti istənilən azad adam edərdi.

İanku Jianu və kapitan Tudor Vladimireskunun nəslindən olan, əsrlərin alçaldılmasına qarşı millətin namusunu müdafiə etmək üçün tapançaları yelləyən bu insanlar İaşidə baş verənləri asanlıqla anladılar. Heç bir arqument onları hərəkətə gətirə bilməzdi. Əbəs yerə prokuror və bələdiyyə sədri qışqırdılar, məni şəhərdəki bütün ailələrin, hətta rəsmi rol oynayanların, məsələn, meri Korneliu Raduleskunun ailələrinin qayğısı və məhəbbəti ilə əhatə etdim.

böyük heyranlıq; lakin heç bir yerdə olmadığı kimi, mənim əziyyətlərimə görə uşaqların sevgisi və anlayışı məni xüsusilə əhatə edirdi. Turnül-Sevərində mənim adımdan ilk çıxış edən onlar oldu.
Həbsxananın qabağına mütəmadi olaraq toplaşan, əl-qolunu yelləyən böyüklərin görüb, ətrafdan çətinliklə yerimə yi bilən balacaların necə gəlməyə başladığını ehtiramla xatırlayıram. Mən onları hər hissədən, müəyyən vaxtda, etməli olduqları bir proqram kimi yığdıqlarını izlədim. Hamısı sakit və yaxşı davranırdılar. Oynamadılar, oxumadılar. Onlar sadəcə baxırdılar, məni bir dəlikdən keçməyi gözləyirdilər ki, mənə əl yelləsinlər.

mən; beləcə evə qayıtdılar. Onlar başa düşdülər ki, bu həbsxanada kədərli bir şey var və sağlam düşüncələri onlara burada güləcək bir şey olmadığını söylədi. Bir gün jandarmlar onları qovmağa başladılar. Ertəsi gün mən onları daha görmədim. Onların gəlməsinin qarşısını almaq üçün gözətçilər yerləşdirilib.

HƏKMƏ

Məhkəmə prosesi mayın 20-nə təyin edilib. Məhkəmənin sədri ölkənin hər yerindən məni müdafiə etmək istəyən vəkillərdən 19300 imza alıb. Məhkəməyə iki gün qalmış qatar dolu tələbə gəlməyə başladı. Focsanidə olduğu kimi, Iasi tələbələrinin sayı 300 nəfərə çatdı. Eynilə, Buxarest, Kluj, Cernautidən tələbələr çoxlu sayda gəldilər. İştirak edənlər arasında martın 14-də münsiflər heyətinin keçmiş sədri, indi Focsani münsiflər heyətini təmsil edən vəkil kimi qeydiyyatdan keçmiş Mixail Karasın başçılıq etdiyi Focsani nümayəndə heyəti də var idi. İttiham şahidləri də gəldi: İasi polisləri. Prosedur Milli Teatrda Müşavir Variamın sədrliyi ilə başladı. Məndən başqa müttəhimlər skamyasında Mota, Tudose Popesku, Qarneata, Korneliu Georgescu, Radu Mironovici var idi. Müdafiə skamyasında oturdular: professor Cuza, professor Qavaneskul, Paul İliescu, professor Sumuleanu, Em. Vasiliu-Cluj, Nicusor Graur, bütün Turnul-Severin barı Teatr idi , və s.

dolu və ətrafında, çöldə 10.000-dən çox insan gözləyirdi.
Münsiflər heyəti seçilib. Aşağıdakılar çəkilib: N. Palea, GN, Grigorescu, J. Caluda, I. Preoteasa, GN Grecescu, D.1. Bora, VB jujescu, C. Vargatu, C.
Surdulescu, Adolf Petayn, P. 1. Zaharia, GN Boiangiu, I. Munteanu və GN Ispas. Onlar and içərək yerlərində ciddi oturdular. İttiham aktı oxunub.
Ardınca dindirildi. Mən hadisələri olduğu kimi danışdım. Digər beş nəfər isə onun sorğusuna eyni şəkildə cavab verib, həqiqəti, daha doğrusu, ümumiyyətlə, prosesdə iştirak etmədiklərini bildiriblər. İttiham tərəfinin şahidləri yəhudi və İasi polisi idi.
Proses zamanı hər şeyi inkar etdilər. Heç nə doğru deyildi. Bütün döyülmələr, bütün işgəncələr, saf uydurmalar. Hətta patoloq professor Boqdanın verdiyi tibbi arayışları belə rədd etdilər. Onların çarmıxda həqiqəti və yalnız həqiqəti söyləmək üçün and içdiklərini nəzərə alsaq, bu münasibət bütün məhkəmənin qəzəbinə səbəb oldu.

Şahidlərdən biri, indi ən mərhəmətli varlığa çevrildiyini gördüyüm komissar Vasiliu Şpançiu heç nə görmədi, heç nə etmədi. Ayağa qalxaraq, sədrlik edən hakimin icazəsi ilə mən ondan hiddətlə ucadan soruşdum: “Məgər siz Missisdə üzümə yumruq vurmadınızmı?

Ghicanın bağı?" "Mən deyiləm."

– Tələbələrin başlarını aşağı salıb ayaqlarının altına qamçılanarkən başlarını vedrələrlə suya batan siz deyildinizmi?
"Mən o vaxt orada deyildim. Mən şəhərin mərkəzində idim."

Sifətində, bütün jestlərində, bütün davranışlarında yalan danışdığını görmək olurdu; çarmıxda and içsə də, yalan danışırdı. Teatrdakı bütün izdiham hiddətlə qaynayırdı.
Birdən, sanki camaatın kollektiv qəzəbi elə istəyirdi ki, tamaşaçılar arasından bir kişi yerindən sıçrayıb komissarı qucağına qaldırıb, bədəni ilə apardı. Bu, cənab Tilika İoanid idi. Müvəkkili pillələr aşağı itələyərkən onun qışqırdığını eşitdik: “Çıx buradan, əclaf, biz sənin həyatına zəmanət vermirik!”.
Qayıdıb Yassının digər komissarlarına dedi: "Siz bu uşaqlara öz əllərinizlə vəhşicəsinə işgəncə vermisiniz. Burda, Turnul-Severində belə bir şey etsəydiniz, insanlar sizi qırardılar. Sənin bu şəhərdə olmağın onu ləkələyir; onu birinci qatara burax, yoxsa başınıza bədbəxtlik gələcək”.

,

Bu jest əslində insanlar narahat olduğu üçün müsbət qarşılandı. Bütün gərgin atmosferi rahatlaşdırdı.
İşgəncə verənlər rüsvay olmuşdular və indi yeriyərkən üçrəngli orkestrin ən təvazökar daşıyıcısından zərrə qədər diqqət əlaməti olmasını diləyir, yerə əyilərək insanları salamlayırdılar. "Sanki biz yaxşı rumınlar deyildik! Nə edəcəkdik?
Sifarişlərimiz var idi”.

"Yox! Əclaflar! Ata ürəyiniz yox idi, nə də rumın ürəyiniz. Nə namusunuz var idi, nə də qanuna hörmətiniz. Deyirsiniz ki, əmriniz var? Yox! Sizin satqın ürəkləriniz var idi".
Küçələrdə belə danlayırdılar.
Sonra, təxminən iki gün ərzində müdafiə tərəfinin şahidlərinin ifadələri davam etdi, bunlar arasında İasi Universitetinin yaşlı professoru İon Qavaneskul da var idi. Həmçinin Hərbi Lisey və Piyada Məktəbinin zabitləri, mənim keçmiş rəislərim və müəllimlərim, Sonra qurbanlar və onların valideynləri hakimlər qarşısında yenidən ifadə verərək, az qala göz yaşları içində yaşadıqları acı rüsvayçılıq səhnələrini nümayiş etdirdilər.

məruz qaldı. Mülki müşahidəçi paytaxtdakı mason lojasının rəhbəri cənab Kosta-Foru idi.

Müdafiəçilər aşağıdakı ardıcıllıqla çıxış ediblər. Paul İliescu, Tache Policrat, Valer Roman, Valer Pop, Sandu Bacaloğlu, Em. Vasiliu-Cluj, Cananau, Donca Manea, Mitulesku, Virgil Neta, Neaqu Negrilesti, Henrietta Gavrilescu, professor Dr. Sumuleanu, professor İon Qavaneskul və professor AC Cuza. Qısa bəyanatlarla Mixail Karas, polkovnik Vasileseu Laskar, Buxarestin qoca keşişi Dumitresku, polkovnik Katuneanu; Iasi, Cluj, Cernauti, Buxarest, Falciu County və tələbələri təmsil edən Ion Sava, Dr. Istrate, I. Rob, Dragos, Ion Blanaru və Camenita

Turnul-Severin müvafiq olaraq; Donanmanın kapitanı Manolesku, İasi xristian tacirləri üçün Aleksandru Ventoniç; sonra Kostika Ungureanu, Petru Vasiliu, Yunanıstan, müharibə əlili kapitan Peteu-Ploesti və M. Neqru-Kişinau. Axırıncı danışan mən idim. Mən dedim: "Münsiflər heyətinin cənabları. Uğrunda mübarizə apardığımız hər şey ölkəmizə və Rumıniya xalqına inam və məhəbbətdən irəli gəlirdi. Biz sona qədər mübarizə aparmaq öhdəliyini öz üzərimizə götürdük. Bu mənim son sözümdür".
Bu, mənim məhkəməmin altıncı günü, 1925-ci il mayın 26-da idi. Biz altımızı hamımızı bir otağa apardılar ki, hökmü gözləsinlər. Çox həyəcanlı deyildik, amma nədənsə, eyni idi. Bir neçə dəqiqədən sonra böyük zaldan gurultulu alqışlar, qışqırıqlar və alqışlar eşidirik. Qapılar açılanda və izdiham bizi iclas otağına aparanda bu barədə düşünməyə vaxtımız olmadı.
Biz meydana çıxanda, çiyinlərimizdə daşıyanda hamı alqışlayır, dəsmallarını yelləyirdi.

Hakim Varlam da müqavimət göstərə bilməyən həvəs dalğasına qalib gəldi. Hakimlərin hamısı öz yerlərində idilər, bu dəfə svastika ilə üçrəngli yaxa lentlər taxmışdılar.

Bizə bəraət hökmü oxunan kimi məni on mindən çox insanın toplaşdığı yerdə çiyin-çiyinə saldılar. Səkilərdəki insanlar bizə çiçəklər yağdırarkən, onların hamısı bizi çiyinlərində küçələrdə aparan bir sütuna düşdülər. Biz cənab Tilica loanid-ə çatanda mən sizin eyvanınızdan insanlara bir neçə sözlə müraciət edərək, məhkəmə zamanı mənə göstərdikləri böyük məhəbbətə görə Tumul-Severin rumınlarına minnətdarlığımı bildirirəm.

IASI-A QAYIDIQ

Bir neçə Turnul-Severin ailəsinə baş çəkdikləri üçün, məni övladlığa götürdükləri üçün təşəkkür etdikdən sonra ertəsi gün İaşiyə gedən xüsusi qatara mindim. Xüsusi qatar mənim üçün deyil, foksanlıların, barladiyanların və vasluyanların maşınlarının bağlandığı məhkəmədə iştirak edən 300-dən çox isyalı üçün idi. Bizi yola salmaq və qatarımızı gül-çiçəklərlə bəzəmək üçün minlərlə insan stansiyaya gəldi.

Qatar getdi. Arxada izdiham havada əks-səda doğuran “urra”lar uğrunda mübarizəni davam etdirmək sevgi və arzularını ifadə edən dəsmalları yellədi. Pəncərəmdən əvvəl heç birini tanımadığım, amma indi bizi illərdir tanımış kimi göz yaşları içində bizdən ayrılan o böyük izdihamı seyr etdim. Bizə bəxş etdiyi qələbəyə görə Rəbbə şükür edərək içimdən dua etdim.

Yalnız indi mən maşından maşına keçəndə yenidən Yassılı yoldaşlarımın hər biri ilə danışdıqlarını və Allahın bizi qalib etdiyinə, bütün düşmənlərimizin məni olduğumu düşündüyü təhlükədən xilas etdiyinə birlikdə sevindiklərini gördüm. yox. qaça biləcəkdi.

Kupedə professor Cuza, professor və xanım Sumuleanu tapdım.
Onlar bizim sevgimizin əhatəsində olmaqdan xoşbəxt idilər.
Bütün otaqlar güllər və yaşıllıqlarla gözəl bəzədilmişdi. Tumul-Severin kənarındakı ilk dayanacaqda kəndlilər öz keşişləri ilə, müəllimlər şagirdləri ilə birlikdə milli paltar geyinmiş yeni bir çiçək dağı gətirdilər - bizi çox təəccübləndirdi.

Hər vağzalda qatarın gəlməsini gözləyən çoxlu adam var idi.
Rəsmi, soyuq qəbullar kimi deyildi. Bu insanları gətirən nə vəzifə, nə qorxu, nə də şəxsi mənafe idi. Ağlayan izdihamın kənarında qocaları gördüm.

Görəsən niyə? Onlar qatarda heç kimi tanımırdılar. Belə görünürdü ki, naməlum qüvvə onları gəlməyə məcbur edib, müəmmalı şəkildə onlara pıçıldadı: “Qaraca gedin, çünki yoldan keçən bütün qatarların arasında Rumıniyanın taleyinin gedişatını izləyən biri var. Xalqın gedişində, xalq üçün qaçandan başqa hər şey onlara minənlərin maraqlarına xidmət edir”.

Kütlə bəzən insanların ruhu ilə təmas qurur. Bir anlıq baxış. İzdiham millətin ölüləri və bütün keçmişi ilə görür; bütün şöhrət anlarını və məğlubiyyət anlarını hiss edirlər. Onlar gələcəyin qaynadığını hiss edə bilərlər. Millətin bütün ölməz və kollektiv ruhu ilə bu təmas qızdırmalı, titrəmə ilə doludur.

Bu baş verəndə çoxluq ağlayır. Bu, bəlkə də bəzilərinin nə olduğunu bilmədiyi üçün tənqid etdiyi, bəzilərinin isə bunu yaşaya bilmədiyi üçün müəyyən edə bilmədiyi milli mistikadır.

Əgər vəcd məqsədi güdən xristian mistisizmi “insan təbiətindən ilahi olana sıçrayış” (Crainic*) vasitəsilə insanın Tanrı ilə təmasıdırsa, milli mistisizm insanın və ya çoxluğun təmasından başqa bir şey deyil. xalqının ruhu ilə. , şəxsi qayğılardan insanların əbədi həyatına sıçrayış yolu ilə. Bunu hər hansı bir tarixçi edə biləcəyi kimi intellektual yox, öz ruhu ilə edə bilər.

Hamısı bayraqlarla və yaşıllıqlarla örtülmüş qatar Krayovada dayananda stansiya platforması 10.000-dən çox adamla dolu idi. Bizi çiyinlərdə anbarın arxasına apardılar, orada və təndaşlardan biri bizi qarşıladı.

Professor Cuza çıxış etdi. Və mən, qısaca.

Bizi irili-xırdalı bütün stansiyalarda, lakin əsasən Pyatra-Olt, Slatina və Pitesti şəhərlərində belə qarşıladılar. Dəmir yolu boyunca yerləşən bu şəhərlərin əksəriyyətində millətçi təşkilatlar olmasa da və heç kim insanları stansiyalara çağırmaq üçün flayerlər paylamasa da, platformalar Amerikanı salamlamaq üçün minlərlə insanla dolu idi.

Biz Buxarestə çatanda saat 8 radələrində idi. Bir daha məni qaldırdılar, zəfərlə çiyinlərimdə stansiyadan keçərək cəbhəyə apardılar, burada bütün meydan Politexnik Məktəbindən çox-çox kənarda, Camino da Grivita boyunca uzanan dəniz dənizi idi. 50.000-dən çox insan olmalı idi ki, heç bir şeyin boğa bilməyəcəyi bir ruh yüksəkliyi nümayiş etdirdi. Professor Cuza onlara müraciət etdi. Beləliklə, əslində, bütün ölkədə o qədər güclü və tənpərvərlik cərəyanı hökm sürürdü ki, LANC-ni hakimiyyətə gətirə bilərdi. Lakin bu hərəkatın bir daha görməyəcəyi bu əlverişli, taktiki, siyasi baxımdan böyük məqamlar ələ keçirilmədi.

Professor Cuza siyasi hərəkatların nadir hallarda tapdığı böyük taktiki fürsətdən necə istifadə edəcəyini bilmirdi.

Siyasi qarşıdurmalara bələd olan istənilən obyektiv müşahidəçinin nəzərində LANC-nin taleyi indi möhürlənmişdi.

Biz ayrıldıq. Bütün gecəni dayanacaqlarda insanlar qarşıladılar. Səhər saat 3-də Focsani-də 1000-dən çox adam var idi, onlar ötən gün axşam saat 4-dən bəri gözləyiblər. Orada bir gün dayanmağımızı istədilər. Amma biz davam etdik. Hristache Solomon, Aristotel Gheorghiu, Georgica Nikulesku və başqalarından ibarət nümayəndə heyəti qatara minib. Onlar mənə dedilər: "Məhkəmə mənizi şəhərimizdə keçirmək bizə qismət olmadığı üçün sən Focsanidə evlənməlisən. İyunun 14-ü səhər tezdən Focsanidə olmalısan. Hər şey həll olunacaq". Mən planlaşdırıldığı kimi Focsanidə olacağıma söz verdikdən sonra heyət Marasestidə qatarı tərk etdi. Səhər çox yorğun olaraq Yaşıya çatdıq. Tələbələr, şəhərlilər stansiyada idilər, Bizi çiyinlərində şəhərdən keçib universitetə aparırdılar. Orada bizi jandarmların kordonları qarşıladı. Camaat qışqıraraq universitetə daxil oldu və bizi amfiteatra apardı. Orada professor Cuza çıxış etdi, bundan sonra insanlar dinc şəkildə dağıldılar. Hamı öz beşiyinə getdi. Səkkiz ay əvvəl tərk etdiyim Çiçəklər küçəsindəki kiçik evə baxdım. Ertəsi gün anamın qapıda ağlayaraq məni gözlədiyi Husiyə getdim.

Bir neçə gündən sonra meriyada mənim və təndaş toyum oldu.

---

* Nichifor Crainic (1889-1972), Rumıniyalı jurnalist, ilahiyyatçı, filosof. (Tr.)

İYUN 1925 - İYUN 1926

MƏNİM EVLİLİYİM

Anam, atam, bacı-qardaşlarım, gəlinim və qaynanamın müşayiəti ilə iyunun 13-də Focsaniyə yola düşdüm. Orada general Makrideskunun evində qonaq olduq. Həmin gecə bizə qonaq gələn toy təşkilatı komitəsi məlumat verdi ki, hər şey hazırdır və artıq başqa şəhərlərdən 30.000-dən çox insan yerləşdirilib və həmin gecə daha çox adam gəlib; ki, bütün Focsani sakinləri bu qonaqları sevinclə qarşıladılar və onları sevinclə qarşıladılar.

Ertəsi gün səhər köhnə xalq adətimizə uyğun olaraq – proqramda tələb olunduğu kimi – mənim üçün at gətirildi və mən gəlin evinin yanından keçəndən sonra şəhərin kənarındakı Kranqa (Qrou) bir sütuna rəhbərlik etdim. Yolun hər iki tərəfində ağacların arasında insanlar, hətta uşaqlar da var idi. Arxamdan bəzəkli faytonlara minən bəylər gəlirdilər. Professor Kuza və general Makridesku, Hrisache Solomon, Coronel Cambureanu, Tudoroncescu, Georgica Nikulesc, mayor Baqulescu və s. Sonra altı iləçəkilmiş gəlin arabası gəldi öküzlər və çiçəklərlə bəzədilmiş, ardınca qonaqların arabaları. ümumilikdə 2300 vaqon, vaqon və avtomobillərin hamısı çiçəklərlə bəzədilmiş və milli geyimli insanlar var idi. Mən Focsanidən dörd mil az olan Kranq şəhərinə çatdım və sütunun quyruğu hələ Focsanidən ayrılmamışdı. Toy mərasimi xüsusi olaraq bu məqsədlə tikilmiş platformada baş tutub. 80.000 ilə 100.000 arasında insan iştirak edirdi. Dini mərasimdən sonra biz hora və digər milli rəqslərimizi ifa etdik və bayram şənliyi çəmənlikdə ziyafətlə davam etdi. Focsani sakinləri həm özləri, həm də şəhərdən kənar qonaqlar üçün ərzaq gətirdilər.

Bütün məclis milli geyimlərin, bəzədilmiş vaqonların möhtəşəm nümayişi, onların rəqsi və coşqusu ilə lentə alınıb. Bir neçə həftə sonra Buxarestdə kinoteatrlarda nümayiş olundu, ancaq iki dəfə göstərildi, çünki Daxili İşlər Nazirliyi filmi və çapını müsadirə edərək yandırdı.

Partiya alacakaranlıqda ümumi bir qardaşlıq və animasiya hissi ilə başa çatdı. Həyat yoldaşım və bəzi yoldaşlarımla birlikdə o gecə Beyl Herkulenə yola düşdüm, burada köhnə dostlar, S. Martaloq ailəsi ilə iki həftə vaxt keçirdik.

Mota da öz növbəsində mühəndis Qriqor Bejanın bağışladığı torpaqda Xristian Mədəniyyət Evinin bünövrəsini qazmağa başlamaq üçün İasiyə gedib.

ÇİORASTİDƏ VƏFTİŞ MƏRASİMİ

Avqustun 10-da Focsani yaxınlığındakı Ciorastidə mən Putna mahalında və onun ətrafında həmin ay doğulan 100 körpənin vəftiz mərasimində xaç atası idim. Vəftiz Focsanidə baş tutacaqdı. Lakin hökumət bunun qarşısını almaq üçün orada mühasirə vəziyyəti elan etdi.
Çoxlu maneələri dəf etdikdən sonra biz Ciorastiyə geri çəkildik, burada süngü kölgəsində uşaqların vəftizini həyata keçirə bildik.

BİR İL SONRA İŞ CEVAP EDİLİR

Evimizi tikməkdə yoldaşlarımla birlikdə işləmək üçün Iasiyə qayıtdım. Biz həm köhnə tikinti planının, həm də gənclər təşkilatının planının arxasınca getdik, taleyin hökmü ilə demək olar ki, bir il yarımçıq qaldı.
İanələr gəlməyə başladı. Dorohoi'nin Moruzzi ailəsi 100.000 lei töhfə verdi; General Cantacuzino üç vaqon sement bağışladı; Amerikadakı rumınlar Libertatea ("Azadlıq") qəzeti vasitəsilə 400.000 leidən çox töhfə verdilər. Transilvaniyanın, Bukovinanın və Bessarabiyanın ən ucqar kəndlərindən olan kəndlilər öz cüzi vəsaitlərinin bir hissəsini məhəbbətlə adlandırdıqları kimi “Yassıdakı ev”ə göndərdilər.

Bütün bu töhfələr ona görə gəlirdi ki, o zaman bizim hərəkatımız bütün sosial təbəqələrdə olan rəğbət bəsləyirdi. Tələbələrin və tələbələrin öz evlərini necə tikdiklərini əks etdirən fotolar böyük həvəs oyadıb. Bu, tamamilə yeni bir şey idi, olmamışdı əvvəllər ölkəmizdə və ya xaricdə görülmüşdür. Bu fəaliyyət / Yassıda o qədər böyük rəğbət doğurdu ki, günün sonunda ofis işləri işdən çıxanda tikinti sahəsinə gedir, paltolarını çıxarıb kürək, çubuq və ya sement arabası alırdılar. Kluj, Bessarabiya və Bukovina, Buxarestdən olan tələbələr bu iş növündə özlərini orada tapdılar. Artıq Motanın nəzarəti altında bir çox şəhərlərdə xaç qardaşlıqları təşkil edilmişdi, ona görə də gənc orta məktəb şagirdləri uzaqdan-uzaqdan işləməyə gəlir, bizim ruhumuzda təhsil alıb evə qayıdırdılar.

Rumıniyada bütün gənclərə xas olan iki illik tələbə mübarizəsi, ajiotaj və iztirab böyük möcüzəyə nail oldu: yaşlı nəslin birləşib birləşə bilməməsi ilə təhdid edilən millətin mənəvi birliyinin yenidən bərpası. böyük milli icma ilə bir. İndi ölkənin hər yerindən gələn gənclər bu ruh birliyini öz ümumi səyləri ilə əmək məktəbində və tənimiz üçün möhkəmləndirir, müqəddəsləşdirirdilər.

SİYASİ HƏRƏKƏTİ TƏHLÜKƏ EDƏN TƏHLÜKƏLƏR

Ölkə boyu bu cərəyan güclü idi. Düşünmürəm ki, ölkədə belə qeyri-adi populyar cərəyan əvvəllər də fələrlə olub. Təşkilatçılıqdan, tədbirlər planının olmamasından çempionat yaxşı getmirdi. Üstəlik, bu böyük cərəyan nəticəsində hərəkata hansısa kompromat və təhlükəli elementlərin nüfuz edə bilməsi təhlükəsi var idi. Hərəkət heç vaxt çöldəki düşmənin zərbələri altında yox, hər bir insan orqanizmi kimi içəridəki düşmənlər üzündən ölür. Tipik olaraq, hər milyondan yalnız bir insan xarici səbəblərdən (qatarın və ya avtomobilin vurması, güllələnərək öldürülməsi, boğulma və s.) ölür; insan daxili toksinlərə tab gətirir, zəhərdən ölür.

Necə ki, Vakaresti, Focsani və Turnul-Severin sınaqlarından sonra hər kəs bizim sıralarımıza qoşula bilərdi.

Bəziləri fırıldaqçılıqla məşğul olmaq üçün birləşdilər: abunə toplamaq, broşura satmaq, borc vermək və s. siyasi alpinist kimi birləşən digərləri mübahisə etməyə və bir-birini pisləməyə başladılar, hər biri liderlik və ya parlamentdə yer uğrunda yarışırdılar və s.

Digərləri vicdanlı idilər, lakin nizam-intizamdan məhrum idilər, rəhbərlərinin əmrlərinə tabe olmaqdan imtina etdilər; bu insanlar hər direktiv üzərində dayanmadan bazarlıq edirdilər, hər biri özbaşına hərəkət edirdi. Digərləri isə yenə vicdanla sıralarımıza qoşularaq, sadəcə olaraq ruhumuza inteqrasiya edə bilmədilər.

Elə bir əxlaqi quruluşa sahib olan çox yaxşı insanlar var ki, onlar bizim kimi bir təşkilata birləşə bilmirlər və buna görə də öz varlıqlarını daxildən təhlükə altına qoyurlar. Bəziləri anadangəlmə maraq doğurur; nə birləşdirsələr, nağıl danışaraq məhv edirlər.

Bəzilərinin sabit bir fikri var; onlar vicdanla bütün həllərin açarını tapdıqlarına inanaraq sizi öz dəyərlərinə inandırmağa çalışırlar. Digərləri xəstədirlər, jurnalistikanın şərindən əziyyət çəkirlər. Onlar nəyin bahasına olursa-olsun, bir qəzetin direktoru olmaq və ya hekayənin sonunda adlarının çap olunmasını istəyirlər. Elə hərəkət edənlər də var ki, hara getsinlər, güzəştə getməyi bacarırlar

bütün mübarizə və təşkilatın orada qazandığı etimadı sarsıtmaq.

Nəhayət, bəziləri var ki, intriqa, casusluqla məşğul olmaq üçün xüsusi pul alırlar və millətçi hərəkatın istənilən nəcib səylərinə güzəştə gedirlər.

Elə isə hərəkatın rəhbəri onun rəhbərliyinə gəlmək istəyənlərə qarşı nə qədər diqqətli, ehtiyatlı davranmalıdır! Onları maarifləndirmək üçün nə qədər iş görməlidir və onlara nə qədər yorulmaz nəzarət etməlidir! Bu ehtiyat tədbirləri olmadan, bir hərəkət ümidsiz bir şəkildə pozulur.

Təəssüf ki, professor Cuza bu imperativlərdən tamamilə xəbərsiz idi. Onun şüarı belə idi: "Hər kəs Liqaya qoşula bilər, ancaq qala bilənlər".

Və bu münasibət əsl fəlakət gətirərdi. Həqiqətən, bir neçə aydan sonra Liqa intriqaların ərimə qabına, əsl cəhənnəmə çevrildi. O vaxt mənim bu gün də saxladığım qənaətim ondan ibarət idi ki, təşkilat “kim istəyirsə” girməyə icazə verməməlidir, yalnız “qoşulmağa layiq olan”lara icazə verməlidir və yalnız o vaxta qədər təşkilatda qalmasına icazə verməlidir. onlar - düz, zəhmətkeş, nizam-intizamlı və sadiqdirlər. Əgər yuxarıda qeyd olunanlar kimi qanqren əlamətləri bir təşkilatda aşkar görünürsə, onlar dərhal təcrid olunmalı və daha çox enerji ilə kəsilməlidir. Əks halda infeksiya xərçəng kimi bütün hərəkət orqanizminə yayılır və səbəb itib gedir. Sadiq missiyanız və gələcəyiniz; ya öləcək, ya da həyatla ölüm arasında qalacaq, heç nəyə nail ola bilməyəcək. Professor Kuzanı bu vəziyyəti düzəltməyə sövq etmək cəhdlərimiz uğursuz oldu, çünki o, bir tərəfdən hərəkatın bu elementar prinsiplərindən tamamilə xəbərsiz idi, digər tərəfdən isə intriqalar bizi ondan da təcrid edə bildi və, nəticədə, onun üzərində ola biləcəyimiz hər hansı bir təsiri iflic etmək üçün.

Biz vakarestlilər, bunu dərk edən və ümidsiz hücumları, bizi döyən intriqa dalğalarını görərək, bizi professor Cuzadan ayırmaq məqsədi ilə onun evinə getdik, ona yenidən beyət edib, hər şeyi edəcəyimizi bizə etibar etməsini xahiş etdik. hərəkat daxilindəki vəziyyəti düzəltmək bizim gücümüzdədir. Bizim cəhdimiz əbəs oldu, çünki o başa düşdü ki, biz həm təşkilatçılıq, həm fəaliyyət planı, həm də hərəkatımızın əsas doktrinasına münasibətdə hər şeyi tamamilə fərqli bir şəkildə görürük. Biz rəqəm, seçki və ya demokratik rəqəm kimi deyil, insanın mənəvi mahiyyəti ideyasından başlayırıq. Amma o, əmin idi ki, biz hansısa intriqaların qurbanı olduğumuz üçün bu ideyanı saxladıq.

LİDERİN TƏNQİDİ

Bu vəziyyətə kim cavabdeh idi? Lider, əlbəttə. Bu hərəkata aşağıdakı hərəkət dalğalarına laqeyd qalan parlaq doktrinaçı deyil, böyük lider lazımdır; hərəkata hakim olmaq və nəzarət etmək üçün təsirli bir lider.

Bu rolu hər kəs yerinə yetirə bilməz. Peşəkar, fitri keyfiyyətlərə malik insan, təkcə təşkilatçılıq prinsiplərini deyil, həm də inkişaf və mübarizəni bilən insan lazımdır. Belə bir hərəkatın başında olmaq üçün tanınmış universitet professoru olmaq kifayət deyil. Burada yaxşı sükançı lazımdır, bizi dalğaların üstündən aparacaq mahir kapitan, qanunu bilən, belə rəhbərliyin sirrinə bələd olan insan; küləkləri və dənizin dərinliklərini kim biləydi, təhlükəli rifləri kim biləydi, nəhayət sükanı möhkəm əli ilə tutacaqdı.

Transilvaniyanın rumınlara aid olduğunu sübut edən bir adamın onu fəth etmək üçün çıxan qoşunlara komandanlıq etmək hüququ olması kifayət deyil; necə ki, yəhudi təhlükəsinin varlığını nəzəri cəhətdən nümayiş etdirə bilməsi, bu problemi həll etmək üçün yola çıxan xalq siyasi hərəkatını idarə etmək hüququna malik olması üçün kifayət etmir. Burada iki tamamilə fərqli fəaliyyət səviyyəsi var, bu səviyyələr cəlb olunan fərdlərdə tamamilə əks qabiliyyət və ixtisas tələb edir.

1000 metrdən yuxarı birinci səviyyəni təsəvvür edə bilərik, Nəzəriyyə sahəsi, qanunların mücərrəd sahəsi. Orada nəzəriyyəçi həqiqətin tədqiqi və onun nəzəri formalaşdırılması ilə məşğul olur. O, konkret reallıqların təməlindən başlayır, buradan öz yaradıcılıq sahəsində qanunları formalaşdırmağa qədər.

Digər səviyyə yer üzündədir. Burada liderlik keyfiyyətlərinə malik insan həqiqəti zorla sırımaq sənəti ilə məşğul olur. O, zirvələrə çatır qanunlara uyğun olmalıdır, lakin onun yerinə yetirilməyeri burada döyüş meydanında, strategiya və taktika sahəsindədir.

Birincisi ideallar yaradır, məqsədləri müəyyənləşdirir; sonuncu onları yerinə yetirir, yerinə yetirir. Əmək bölgüsünün təbii prinsipinə görə, bu iki funksiyanın keyfiyyətlərinin bir fərddə olduğu istisnalar var.

son dərəcə nadirdir.

Professor Cuza ilk növbədə nəzəriyyəçidir. Nəzəri səviyyədə o, günəş kimi parlayır. İşiniz aşağıdakı kimidir:

a) Vətəndaşlıq hüququnun həqiqətinin dəqiqi və formalaşdırılması. b)
Millət düşməninin kəşfi və mükəmməl müəyyən edilməsi. yəhudi. c) Yəhudi probleminin həlli
postulatları.

Bu qədər! Bununla belə, bu, böyük nailiyyətdir. Çünki bütün elmi dəlillər onun tərəfində olsa da, bütün elm adamları onun əleyhinədir, hər tərəfdən ona hücum edir və kəşflərini alt-üst etməyə çalışır. Amma müqavimət göstərir. Bu birinci səviyyə kişilərin, insan qüvvələrinin istifadəsini tələb etmir; əksinə birinci təyyarədəki adam insanlardan qaçır. Ancaq ikinci plan, ilk növbədə, insanları tələb edir. yalnız kimsə? Əlbəttə yox! Ancaq lider insanları insan gücünə çevirməlidir.

Bu o deməkdir:

1. Onları müəyyən şərt prinsiplərə uyğun təşkil etməyi bilmək.
2. Onlara texniki və qəhrəmanlıq təhsili verin ki, güclərini artırsınlar, sadəcə olaraq kişiləri insan gücünə çevirsinlər.
3. Faydalı məqsədə çatmaq üçün digər insan qüvvələri və ya təbiətin özü ilə mübarizə aparmaq üçün indi təşkil edilmiş və təhsil almış bu qüvvələri strateji və taktiki döyüş sahəsinə aparın.

Əgər doktrinaçının həqiqəti araşdırmaq və formalaşdırmaq elminə yiyələnməsi gözlənilirsə, siyasi hərəkatın liderinin də ön planda əla və misilsiz adamları, professor Cuzanı təşkil etmək, yetişdirmək və onlara rəhbərlik etmək elminə və sənətinə yiyələnməsi gözlənilir. , praktiki cəhətdən aşağı salındıqda, o, uşaqlıqda cahil, yöndəmsiz, sadə lövh olduğunu sübut etdi, həm təşkilatçılıq, həm də öz ardıcıllarını texniki və qəhrəmancasına tərbiyə etmək, başqa sözlə, insan qüvvələrinə rəhbərlik etmək iqtidarında olmadığını sübut etdi.

Nəzəri müstəvidə olan şöhrətli insan heç vaxt ikinci müstəvidə qələbə qazana bilməyəcək. O, məğlub olacaq və ya ən yaxşı halda ətrafındakıların onun üçün əldə etdiyi kiçik uğurlarla kifayətlənəcək.

Siyasi hərəkatın lideri hansı xarakterik mənəvi xüsusiyyətlərə malik olmalıdır? Məncə, onlar: 1. Daxili cazibə qüvvəsi. Dünyada müstəqil və azad insanlar yoxdur. günəş sistemində hər bir ulduz daha böyük bir cazibə qüvvəsi ətrafında fırlanan öz orbitini izlədiyi kimi, insanlar, xüsusən də siyasi fəaliyyət sahəsində, bir neçə cazibədar şəxsiyyətə tərəf çəkildiyi kimi. Düşüncə sahəsində də belədir. Kənarda maraq göstərmək və düşünmək istəməyənlər var.

Liderdə bu cazibə qüvvəsi olmalıdır. Bəzilərinin ondan çox adamı var, buna görə də yalnız onlar üçün liderdir; digərləri bütöv bir kənd, bir mahal haqqında; digərləri bütün əyalətdə, ölkədə; və bəziləri hətta bir ölkənin hüdudlarından kənarda. Şəxsin liderlik qabiliyyəti onun daxili cazibə gücünün həcmi ilə məhdudlaşır. Bu, bir növ maqnit qüvvəsidir ki, insana sahib deyilsə, onu idarə etmək qabiliyyətindən məhrum edir.

2. Sevmək qabiliyyəti. Lider bütün silahdaşlarını sevməlidir.
Onların sevgisi hərəkat cəmiyyətinin kənarlarına nüfuz etməlidir.

3. Bilik və təşkilatçılıq hissi. Bir hərəkatın orbitinə çəkilən insanlar təşkilatlanmalıdır.

4. İnsanların biliyi. Təşkilatda əmək bölgüsü prinsipi nəzərə alınmalı, hər birini öz qabiliyyətinə uyğun yerinə qoymalı və çatışmayanları qəbul etməməlidir.

5. Qəhrəmanlığı tərbiyə etmək və ruhlandırmaq gücü.

6. Liderlik qanunlarını mənimsəyin. Rəisin mütəşəkkil və savadlı qoşunu olduqda, o, digər qüvvələrlə rəqabət aparmaq üçün onları siyasi döyüş meydanında necə aparmağı bilməlidir.

7. Zaman hissi. Müdirin ona döyüşdə nə vaxt mübarizə aparacağını söyləmək üçün xüsusi hissi olmalıdır. Daxili intuisiya sizə deməlidir: indi! Bu dəqiqə, gec deyil, tez deyil.

8. Cəsarət. Rəhbər bu daxili əmri eşidəndə qılıncını çəkməyə cəsarəti olmalıdır.

9. Dürüst vasitələrlə həyata keçirilən ədalətli və əxlaqi məqsədlər şüuru, rəhbərdə olması lazım olan hərbçinin bütün fəzilətləri, fədakarlıq, dözümlülük, sədaqət və s. ruhu ilə yanaşı, yüksək bir ruhla canlandırılmalıdır. əxlaq, çünki ədalətə və qanuna əsaslanmayan daimi qələbə yoxdur.

BİR ŞÜRÜN HALASI

Əslində, professor Cuza Liqanın düşdüyü xaotik vəziyyətə görə məsuliyyət daşımırdı. O, bizim təşkilatçılıq səylərimizə qarşı çıxanda, məncə, nəzəri səriştəsinin və siyasi müstəvidə gücünün olmamasının aydın vicdanına sahib idi. Məsul olan biz idik, xüsusən də mən, çünki biz onu öz iradəsinə zidd olaraq zəif olduğu bir işə məcbur etdik. Əslində, o, iki il davam edən döyüşlərdə baş verən bütün mühüm hadisələrdən kənarda idi. Bütün ölkəni sarsıdan və rumın kütlələrini ayağa qaldıran bütün mübarizələr professor Cuzanın köməyi olmadan başlandı. Onların hər birində o, əlbəttə ki, çox kömək etdi, amma həmişə sonda təşəbbüs ona aid deyildi.

Mən səhv etmişəm; və dərhal onu edənlərin əleyhinə dönməyən heç bir səhv olmadığı üçün mənim səhvim də həə katdakı kimi bizi təqib edəcək. Və bu, bizi başa düşə bilməyən professor Cuza təkbaşına, bizim dəstəyimiz olmadan işlədiyi zaman baş verəcək.

Bu il də onun üçün çətin oldu. İasi Universitetində 30 illik fədakarlıqdan sonra hökumət misli görünməmiş ədalətsizliyə yol verdi ki, onu kreslodan uzaqlaşdırdı, aparılan ümumi istintaqda o, tələbələri təhrik etməkdə ittiham olunduqda, professor Cuza belə cavab verdi:

“Mən milli enerjinin təhrikçisiyəm”.

Yəhudi siyasətçilərinin başçılıq etdiyi xalqın belə bir mükafatı ilə Rumıniya xalqının xidmətində bir ömür boyu döyüş və şanlı təlim başa çatdı.

Bu alçaq zərbəyə onu da əlavə etdi ki, küçədə tək olarkən təhrik edilib, yəhudi yumruğu ilə üzünə vurub. Bu hədsiz cəsarət bəlli olanda tələbələr hər meyxanaya gedib rastlaşdıqları hər yəhudini eyni şəkildə döyürdülər. Bu nümayiş zamanı Mota və Lulian Sarbu da daxil olmaqla, bir aylıq həbs cəzası alan on tələbə həbs olundu. Onlar Qalatada xidmət edirdilər. Urziceanu adlı tələbə zorakılıq aktının mənəvi təhrikçisində şübhəli bilinən şəxsə bir neçə atəş açıb.

FRANSADA, MƏKTƏBDƏ

STRAZBURQDA GEDİŞ VƏ İLK MƏRHƏLƏ

1925-ci il sentyabrın 23-də tələbə evimizin təməl daşını qoyduq. Divarların hündürlüyü təxminən bir metr idi, mən bu yaşımda millətçi hərəkatımıza əlimdən gələni verərək, təhsilimi başa çatdırmaq üçün xaricə qayıtmağın münasib olduğunu düşündüm, çünki nəticədə sağlamlığım çox yaxşı deyildi. Keçdiyim çətin sınaqlardan məni bu qərara vadar etdim ki, Liqanın təşkili və döyüş planları ilə bağlı fikirlərimdə özümü bir qədər təcrid olunmuş hiss etdim. öz-özümə deyirdim. “Ola bilsin ki, mən səhv edirəm və hər şeydən əvvəl yaxşı ola biləcək bir nöqteyi-nəzərin inkişafına mane olmamaq daha yaxşı olardı”, xüsusən də son vaxtlar Liqanın əldə etdiyi faktı nəzərə alaraq. yeni güc (1) Valer Pop və Ata Titus Malay kimi görkəmli Transilvaniyalı ziyalıları tərəfimizə gətirən professor Katunyanunun rəhbərlik etdiyi “Rumıniya aksiyasına” qoşulmaqla; və (2) daha kiçik, lakin sağlam təşkilat olan "The National Fascia" ilə qüvvələri birləşdirmək. Ümid edirik ki, Leakue rəhbərliyinin günahsız nöqsanları indi çoxlu elit adamların iştirakı ilə aradan qaldırılacaq, onların arasında saymaq olar: Buxarestdən olan hüquqşünasımız Paul İliesku, diqqətəlayiq ziyalılar; Focsanidən başqa bir elit qrupuna rəhbərlik edən general Makridesku; Cernauti Universitetinin görkəmli sosiologiya professoru, köhnə millətçi Traian Braileanu; və İasi Universitetindən olan görkəmli pedaqogika professoru İon Qavaneskul pedaqogika kafedrasında bütün həyatı boyu milli ideyanı təbliğ etsədə, indiyədək bizim hərəkatımıza qoşulmayıb.

Paytaxtdakı milli hərəkatı işıqlandıran yəhudi-mason manipulyasiyaları üzrə misilsiz ekspert, Buxarest Universitetinin fiziologiya üzrə erudit professoru Nikolae Paulesku da bizimlə idi.

Hərəkatımızı şərəfləndirən və ona misilsiz nüfuz qazandıran bu şəxsiyyətlərə Ata Motanın redaktorluğu ilə ən çox oxunan və bəyənilən Rumıniya qəzeti olan “Libertatea” (“Azadlıq”) qiymətli yardımı ilə qoşuldu.

Mənim yoldaşım Mota - Mota atasının oğlu - Kluj Universitetindən qovulmuş, hələ ikinci kurs tələbəsi idi, hüquq fakültəsini bitirmək üçün mənimlə xaricə getməyə qərar vermişdi.

Hər ikimiz Fransaya, kiçik şəhərlərdən birinə getməyə razılaşdıq.

Qrenoblu seçdik. Mən 60.000 lei, “Yalançı Tələbədən Məktublar” kitabçamın satışından və toy hədiyyələrindən qazandım; Mota evdən aylıq yardım alırdı.

Ailələrimizlə evə vidalaşdıqdan sonra professor Cuza və yoldaşlarımıza ehtiramlarımızı bildiririk. Sonra dua etmək və səyahətimizə başlamaq üçün Rarau dağına dırmaşırıq. İlk olaraq həyat yoldaşımla mən getdik. Mota iki həftə sonra izlədi. Çexoslovakiya və Almaniyadan keçərək, bir neçə gün Berlin və Yenada getdikdən sonra Fransaya daxil olduq və Strasburqda dayandıq. Məni çox təəccübləndirən bu şəhərin, bütün gözləntilərimin əksinə olaraq, yəhudilərin infeksiyası üçün əsl arı yuvasına çevrilməsi idi. Qatardan düşəndə misilsiz şücaətləri ilə tarixə damğasını vuran Qalliya irqindən olan insanları görəcəyimi gözləyirdim.

Əvəzində qarmaqlı, qazanc əldə etməyə can atan yəhudini gördüm ki, məni qolumdan öz dükanına və ya restoranına çəkdi, vağzal ətrafındakı restoranların əksəriyyətini onlar idarə edirdi. Assimilyasiya olunmuş yəhudilərin Fransasında hər şey kosher idi. Biz bir xristian tapmaq üçün bir-birinin ardınca restorana girdik, lakin hər birində Yidiş dilində bir işarə gördük: "Kosher Food". Nəhayət, yemək yediyimiz bir Fransız restoranı tapdıq. Targul-Cucului və Strasburq yəhudiləri arasında heç bir fərq görmədik; eyni fiqur, eyni ədəb və jarqon; nəzakətli baxışın altında oynamaq həvəsini oxuyub kəşf etdiyi həmin şeytani gözlər.

QRENOBLDA

Daha bir gecə səyahət və səhər Grenoble çatırıq. Gözlərimizə nə möcüzələr açıldı! Nə mənzərədir! Uzun müddət əvvəl Alp dağlarının ətəyində yerləşən şəhər. Nəhəng bir daş sanki onu iki yerə böləcəkmiş kimi şəhərin mərkəzinə doğru irəliləyirdi. Boz, qalın və cəsarətli, bir çox mərtəbələr olsa da, əksinə kiçik qarışqa yuvasına bənzəyən evlərə hakim idi. Daha uzaqda, həm də şəhərə yaxın yerdə nəhəng qalaya çevrilmiş köhnə istehkamlar, səngərlər və parapetlərlə dolu başqa bir dağ var idi.
Uzaqda, arxa planda, hər şeydən əvvəl şərəf kimi ağ, qar heyranedici nəhəng Alp dağlarında qışı-yayı işıqlandırırdı.

Gördüklərimizdən təsirlənərək və hansısa hekayədəki sehrli bir qaladan keçərkən öz-özümə dedim: “Bura igidlik şəhəridir”. Və kifayət qədər, yeriməyə davam edərkən, oxuduğum bir heykəlin qarşısında dayandığım üçün haqlı olduğuma əmin oldum. "Bayard, chevalier sans peur etsans reproche." Bayard 15-ci əsrin böyük epik döyüşçüsü idi, bir ömür boyu döyüşlərdən sonra ölümcül yaralanmış və əzab içində yatmış, qılıncını qucağına alaraq, indi cəsur qocanın ölüm anında aldığı xaça çevrilmişdir. , son nemət. Köhnə Qrenoblda otaq kirayələyirik. Yeni və müasir Grenoble də var.

Amma biz köhnə hissəni daha çox bəyənirik. Mota bir az sonra gəldi. Universitetdə qeydiyyatdan keçirik. O, hüquq bakalavrına görə; Mən iqtisadiyyat üzrə doktorant kimi. Birinci və ikinci kurs kurslarını yoxlamağa başladım, amma heç nə başa düşmədim. Bunlar ilk dərslər idi. Mən yalnız bir söz çıxara bildim.

Bununla belə, mən bu kursların yoxlanılmasına inadla davam etdikcə, Miladda mühazirələri yaxşı başa düşməyə başladım. Cəmi səkkiz doktorluq namizədi var idi, buna görə də bu siniflər tələbə və professor arasında sıx bağ olan ailə xarakterini inkişaf etdirdi.
Son dərəcə vicdanlı professorlar yalnız dərs deyirdilər, siyasiləşdirmədilər.

Üçümüz üçün yeməkləri həyat yoldaşım hazırlamışdı. Bayram günlərində şəhər ətrafında kiçik ekskursiyalar etməyə başladım. Qala xarabalıqları və qədim qüllələr məni heyran etdi. Bu qədimlərdə kimin yaşadığını bilmək istərdinizmi? Onlar hər kəs tərəfindən unudulmuş olmalıdır. Qoy onlara baş çəkim. Mən bu xarabalıqlara girdim və orada saatlarla sakitlik içində dayanıb ölülərlə söhbət etdim. Mən şəhərin kənarında 4-cü əsrə aid olan kiçik bir kilsəni, San Lourenço kilsəsini ziyarət etdim və təəccübləndim ki, onun mavi rəngli tavanında əllidən çox svastika gördüm. Şəhərdə, Meriya binasında, Ədliyyə Sarayında və digər qurumlarda bu yəhudi hidrasının Fransa üzərində mütləq nəzarətinin simvolu olan mason ulduzunu görmək olardı, ona görə də mən Qrenoblun köhnə məhəlləsinə təqaüdə çıxdım. xaçları olan kilsələr zaman və unudulma ilə qaraldı. Bayardın yaşadığından şübhələndiyim xarabalıqlar arasında əylənmək üçün müasir kinoteatrlara, teatrlara və kafelərə arxa çevirdim. Mən keçmişə qərq oldum, böyük xoşbəxtliyim üçün tarixi Fransada, Xristian Fransada, millətçi Fransada, yəhudi-mason, ateist və kosmopolit Fransada deyil, Bayardda yaşadım! Leon Blumun Fransasında deyil! Fransızların dediyi kimi "Marche des puces" meydanı onun adını izah edən yəhudilərlə dolu idi. Faktiki olaraq universitetdə də onların hökmranlığı var idi. Burada beş rumıniyalıdan başqa Rumıniyadan olan 50 yəhudi tələbə təhsil alırdı. Mən ateist hökumət tərəfindən 1000 rahibinin qovulduğu keçmiş “Grande Chartreuse” monastırını da ziyarət etdim. Bir neçə ikonada hələ də atılan daşların izlərini görə bilirdim

Fransız İnqilabı (1789) zamanı izdiham tərəfindən, onlar Allahın surətini pozduqları zaman.

Çox çəkmədi ki, maddi narahatlıqlar bizi bürüdü. Nağd pulum tükənirdi və evə qayıtmağı gözləmirdim. Bütün böyük qənaətə baxmayaraq, biz Motanın tək başına əldə etdiklərini idarə edə bilmədik.

Kurs cədvəllərimizi pozmadan necə pul qazana biləcəyimizi düşünərək saatlarla vaxt sərf etdik. Fransada tikmənin yüksək qiymətləndirildiyini və yaxşı maaş aldığını başa düşdükdən sonra biz tikməni həyat yoldaşımdan öyrənmək qərarına gəldik və sonra bu Rumın tikməni satmağa çalışdıq. Biz bu ticarəti bir neçə həftə ərzində öyrəndik. Boş vaxtlarımızda naxış tikirdik, özümüz vardı

Pəncərədə nümayiş etdirilən məhsullar və Motanın evdən aldıqlarına qazandığımız azlığı da əlavə edərək, çox təvazökar yaşaya bildik.

ÜMUMİ SEÇKİLƏR EVƏ GÖNDÜR

MAY 1926

Pasxa bayramı zamanı evdən müntəzəm olaraq aldığımız məktublar və qəzetlər liberalların hakimiyyətdən düşməsi və general Avereskunun gəlişi barədə xəbərlər gətirirdi. Yeni ümumi seçkilər mayın ortalarında keçirilməli idi. Liqa üçün bu, ilk dəfə böyük bir döyüşdə iştirak etmək fürsəti idi. Öz-özümə deyirdim: "Mən bu döyüşə qoşulmaq üçün evə qayıtmalıyam. Sonra məktəbə qayıtmalıyam."

Professor Cuzaya yazıb bilet üçün pul istədim. Cavab almadığım üçün cənablara yazdım. Focsanidə Hristache Solomon. Mənə 10.000 lei göndərdi, onun bir hissəsini həyat yoldaşıma buraxdım. Qalanlarla birlikdə evə getdim.

Mən Buxarestə təxminən mayın əvvəlində, bütün seçki kampaniyası zamanı gəldim. Dərhal professor Cuzanın yanına getdim, o da məni orada gördüyünə çox da şad görünmədi, gəlməyimə ehtiyac olmadığını söylədi, çünki hərəkət olmasa da yaxşı gedəbilərdi. mən.

Bu məni bir az ağrıtdı, amma hirslənmədim. Rəhbərin töhmətindən qıcıqlanan üzvə siyasi təşkilatda yer yoxdur. Xəbərdarlıq haqlı ola bilər, olmaya da bilər, amma heç vaxt qəzəblənməmək lazımdır, bu, hər hansı bir təşkilatda insanı rəhbər tutmalı olan prinsipdir.

Daha sonra professor Sumuleanuya kömək etmək üçün Dorohoi qəsəbəsinə getdim. Oradan başqa əyalətlərə, Kampul-Lunq, İasi, Brayla və s. getdim. Bu arada, professor Pauleskudan aldığım məktub və general Makrideskunun təkidi ilə Focsanidə namizədliyimi irəli sürmək qərarına gəldim. Orada mənim üçün ən iyrənc və arzuolunmaz vəziyyətdə idim: mənim üçün səs diləmək üçün çıxıb gedirdim. Harada? Məhz ən müqəddəs hisslərdən ilham almalı olduqları bir vaxtda - ölkələrinin və onun gələcəyinin təhlükə altında olduğu bir vaxtda seçki agentlərinin bol-bol təklif etdiyi içkilərdən heyrətə gələn izdiham arasında. siyasətçilərin şər ruhu tərəfindən sərbəst buraxılan ehtiraslar. Həmin anlarda kəndlərdəki sakit və təmiz həyatda siyasi korrupsiya dalğaları azalır.

Bu cəhənnəm bütün ölkəyə yayılır və oradan bir, iki, üç və ya dörd illik ölkənin növbəti rəhbərliyi meydana çıxır. Bu

bu çürük yığınından o demokratiya - "müqəddəs", demokratiya - bir ölkənin liderliyini çıxarır!

Mən Ciorasti vəftiz olunduqdan sonra mühasirədə olan Focsaniyə gəldim. kampaniyanı davam etdirmək üçün qarnizon komandiri tərəfindən verilən pulsuz keçid bileti lazım idi, mən xahiş etdim və aldım. Səhər saat 10 radələrində cənab Hristache Solomon və başqalarının müşayiəti ilə iki maşında yola düşdük. Amma şəhərdən 500 metr kənarda yolun o biri tərəfində iki vaqondan ibarət barrikadaya rast gəlirik, yaxınlıqda bir neçə polis əməkdaşı var.

Dayandıq, jandarmlar gəlib bizə dedilər ki, keçməyə icazə verilmir. Generalın əmrini çıxarıb onlara göstərdim. Oxudular və dedilər: “Belə olsa, keçə bilməzsən”.

Yoldaşlarıma yolu açmağı əmr etdim. Qısa davadan sonra yol keçişli olub. Maşınlar yavaş-yavaş hərəkət etməyə başladı. Bizdən bir neçə metr arxada qalan jandarmlar diz çökərək nişan alıb atəş açmağa başladılar. Mən dedim:

“Hərəkətə davam edin, havaya atəş açırlar”.

Güllə bamperə dəydi; başqa, bizə yaxın. Sürməyə davam etdik. Amma iki güllə bizi saxladı, biri benzin çənini, ikincisi təkəri deşdi. Sürməyə davam edə bilmədik. Biz enib geri getdik. Yenə də keçid icazəmizi verən generalın yanına getdik və baş verənləri bildirdik, general Makrisdesku da orada idi. Cavab verdi: "Səyahət etməkdə sərbəstsən. Mən əmr etdim ki, heç kim sənə mane olmasın. Ola bilsin ki, inzibati orqanlar olub". Oradan getdik

General Macridescu ilə birlikdə meriyası. Mahalın meri kobud və ədəbsiz bir adam olan Nitulesku idi. Çox sakit şəkildə onun kabinetinə daxil olduq. General Makridesku hadisələr barədə məlumat verdi. Amma bələdiyyə sədri ilk andan bizimlə çox kobud davrandı. O, uca mövqeyindən sonsuz nitq söyləməyə davam etdi.

“Cənablar, dövlətin ali maraqları tələb edir...”

"Bu ölkədə qanunlar var; biz qanunlar çərçivəsindəyik. Bizim haqqımız var..." En. Makridesku izah etməyə çalışır. Lakin bələdiyyə sədri davam etdi: "Bu çətin vaxtlarda qraf tələb edir..."

General Makridesku yenidən izah etməyə çalışdı. Səlahiyyətli mer: “Ölkənin iradəsi...”

“Buraya qulaq asın, cənab mer,” mən xeyli əsəbi halda sözünü kəsdim. "Mən görürəm ki, ağlabatan söhbətləri başa düşmək istəmirsiniz. Sabah səhər mən təşviqat yoluna çıxacağam və jandarmlar yenidən bizə atəş açsalar, ofisinizə qayıdıb sizi güllələyəcəm."

Və cavab gözləmədən digərlərini arxada qoyub arxaya döndüm. Bir neçə saatdan sonra məni Hərbi Şuraya çağırdılar. getdim. Bir kral komissarı* məni sorğu-sual etdi. Baş verənləri tam olaraq yazılı şəkildə bildirdim. Məni həbs etdilər. Mən də dedim: “Yaxşı cənablar, siz məni həqiqətən güllələyənlərə heç nə etmirsiniz, amma mən, bayaq deyən mən, siz həbs edin!”

Beləliklə, mən yenidən alay kazarmasında saxlama otağında idim. Üç gündən sonra məni general çağırdı. Bir məmur məni öz kabinetinə apardı.

– Cənab Kodreanu, siz Fokşani şəhərini tərk etməlisiniz.

“Cənab, mən burada namizədəm, getməyimlə bağlı əmriniz qanuna ziddir. Təbii ki, bunu edə bilməyəcəyim üçün bu tədbirə qarşı çıxmayacağam, amma xahiş edirəm ki, bu əmri mənə yazılı şəkildə verəsiniz.” “Mən bunu yazılı şəkildə verə bilmərəm”.

Onda bu rəftardan şikayət etmək üçün Buxarestə gedəcəyəm”.

General məni birinci qatara minəcəyimlə bağlı şərəf sözümlə buraxdı. Və ilk qatarla Buxarestə getdim.

Ertəsi gün özümü daxili işlər naziri cənab Oktavian Qoqaya təqdim etdim, o, məni yaxşı qəbul etdi. Başıma gələnləri ona danışdım və ədalət tələb etdim. O, mənə söz verdi ki, işi araşdırmaq üçün inzibati müfəttiş göndərəcək və ertəsi gün yenidən gəlib onunla görüşməyimi xahiş etdi. Mən gəldim. Məni sabaha qədər təxirə saldı. Amma vaxt daraldığından və seçki günü yaxınlaşdığından dördüncü gün getdim.

Yenə generaldan pulsuz keçid icazəsi aldım və yenidən sürməyə başladıq. Seçkilərə cəmi iki gün qalıb. Hər hansı bir seçki ərəfəsində olduğu kimi bir neçə kəndlinin toplaşdığı birinci kəndə gəldik, lakin onlar hökm sürən ümumi terrordan qorxmuş görünürdülər. Jandarmlar peyda oldular: "Bu adamlarla danışmaq icazəniz var, ancaq bir dəqiqəlik. Bu bizim əmrimizdir!"

Bir dəqiqə danışdım, sonra davam etdik. Bütün digər kəndlərdə hər birində bir dəqiqə belə idi. Bu ölkədə ədalət və qanun pozuntusu! Birinə səs vermə imtiyazı verilir, digərinə bu imtiyazdan istifadə etməyə çağırılır; səs vermək üçün gəlməsəniz, cərimələnirsiniz və səs verməyə gəlsəniz, məğlub olursunuz. Rumıniya siyasətçiləri, istər liberallar, istər Averesku tərəfdarları, istərsə də milli kəndlilər, şüarların arxasında duran tiranların birdəstəsidir.

kimi: "Qanuniyyət", "Azadlıq", "İnsan hüquqları", utanmadan və qorxmadan bütöv bir ölkəni bütün qanunları, bütün azadlıqları və qanunları ilə tapdalamaq.

---

* Rumıniya hərbi ədalətində hakim və ya rolunu oynayan ordu zabiti Müharibə Şurasında müstəntiq prokuroru. (Tr.)

bütün hüquqlarınız. Maraqlıdır, gələcək üçün hansı mümkün resurs qalıb?

Seçki günü nümayəndələrimiz döyülərək qana bulanmış və seçki məntəqələrinə getməyə imkan verilməmişdir; bütün kəndlər seçki məntəqələrinə yaxınlaşa bilmirdi. Nəticə: Mən uduzdum, amma Focsani şəhərində bütün siyasi partiyaları qazandım.

“Fərqi yoxdur” dedim öz-özümə. “Qalib olsaydım, bu, təhsilimi davam etdirmək planlarımı yarımçıq qoyardı”. İki gün sonra bütün ölkədə keçirilən seçkilərin nəticələrini böyük sevinclə öyrəndim. Liqa 120.000 səs əlavə etdi və Parlamentə on deputat göndərdi: professorlar Cuza və Qavaneskul de Iasi; Dorohoi professoru Sumuleanu; atam Radautidən; Kampul-Lunqdan Paul İliescu;

Suceava professoru Calan; Botosani həkimi Haralamb Vasiliu; Valer Pop de Satu-Mare; mühəndis Misu Floresku, Piatra-Neatnt; və luniu Lecca de Bacau.
Doğrudan da, millətçi hərəkatı, xalqın sonsuz məhəbbətlə və canlı ümidlərlə baxdığı kişiləri şərəfləndirmək üçün elit kişilər qrupu seçildi. Həmin 120.000 səs Rumıniya xalqının ən yaxşısını və ən safını təmsil edirdi. Seçicilər seçki məntəqələrinə çatmaq üçün bütün təhdidləri, bütün şirniklələndiriciləri, bütün maneələri dəf ediblər. Amma onlara çata bilməyənlər çox idi - çatanlardan çox.
Ən azı daha 120.000 səs pozulub və ya qutudan oğurlanıb.

Nəticələrdən razı olaraq Fransaya qayıtdım, amma daima bu sualdan narahat oldum:
Əgər bütün hökumətlər xalqın iradəsinə zidd olaraq korrupsiya, oğurluq və dövlət gücündən istifadə edərək seçkiləri bu şəkildə keçirsəydilər, biz necə qalib gələ bilərdik?

ALPS DAĞLARINDA

Fransaya gələndə iyun sessiyası imtahanlarını verməK çox gec idi.
Mən ciddi problemlə üzləşdim. Mota payızda hərbi xidmətini yerinə yetirmək üçün evə qayıtmalı olacaqdı. Naxışlarımız bir nəfərə, iki cana az çatırdısa, necə yaşayacaqdıq... Şəhərdə iş tapmağa çalışırdım, nəisə.
Mümkün deyil. Ona görə də düşündüm ki, bəlkə ölkədə, şəhərə yaxın yerdə nəsə ala bilərəm. Mota ilə birlikdə iş axtarışında müxtəlif istiqamətlərə getdim; amma axşam uğursuz qayıtdıq. Bir gün biz tramvayla Qrenobldan təxminən 6 mil məsafədə Uriage-les-Bains'ə getdik (orada tramvaylar təkcə şəhərlərdə deyil, çöldə bütün istiqamətlərdə 12 mil məsafədə hərəkət edir, çünki dağlarda şəlalələrin yaratdığı bol elektrik enerjisi var.).

Uriagedən dağa qədər bəzi yollarla gedirik. Təxminən yarım saatdan sonra biz yaxşı asfaltlanmış yolu, baxımlı daş evləri, bir neçə anbarı və gözəl hündür kilsəsi olan kifayət qədər böyük kənd olan Saint Martinə çatırıq. Amma keçdik. Bir saatlıq gəzintidən, daim tərli istidə dırmaşaraq, kiçik bir kənd olan Pinet-d'Uriageyə çatdıq.

Təxminən 2600-2700 fut yüksəklikdə idik. Üstümüzdə Alp dağları qarla örtüldüyü üçün gözlərimizə heyranedici perspektiv təklif edirdi. bizim yerdən bir neçə mil aralıda qar başlamışdı. Solumuzda, Chateau de Vizille'ye doğru, gözəl bir vadi uzanırdı; sağımızdakı Grenoble tərəf; dərə boyu isə asfaltlanmış yol günəşlə yuyulmuş çayın suyu kimi parıldayırdı.

Tarlalarda insanların işlədiyini görürdük. Biz təəccüblənirdik ki, orada, dağın yamacında, əbədi qarlardan bir neçə mil aralıda, buğda necə insan boyda böyüyür? və ya yulaf və arpa, eləcə də bütün növ tərəvəzlər. Yəqin ki, daha mülayim iqlimə və qayasız torpaqlara görə.
Əslində onun torpağı aşağı məhsuldar, hətta yoxsul idi. Lakin fermerlər davamlı olaraq peyin və ya gübrədən istifadə edirdilər.

Onların öz tarlalarında işlədiyini görəndə biz də digər kəndlərdəki kimi problemlə üzləşdik: onlarla necə danışa bilərdik ki, iş axtardığımızı bilsinlər. Onlarla danışmağa cəsarət etmədən onların yanından keçdik. Daha yuxarıda daha bir neçə ev var idi, beş-altı. Biz ora getdik.

Sonuncuya çatdıq. Ondan başqa nəhəng Beldona ilə aramızda turist kabinələrindən başqa heç bir insan məskəni görünmədi. Yaxınlıqda qoca bir kişi ot biçirdi. Onunla danışmaq lazım idi. Biz onunla salamlaşıb söhbətə başladıq. O, bizim əcnəbi olduğumuzu görüb, nə olduğumuzu soruşdu. Biz ona rumın olduğumuzu, buranı çox bəyəndiyimizi və bir neçə ay açıq havada qalmaq üçün otaq icarəyə götürmək istədiyimizi söylədik.

Qoca qürurlu idi və yəqin ki, ondan çox şey öyrənə biləcəyi birini tapdığını düşünərək bizdən xahiş etdi ki, gəlib ona qoşulub bir butulka büzücü qara şərab və üç stəkan qoyduğu çöl masasında əyləşək. .

Sonra böyük maraqla cavablarımızı izləyərək bizi sorğulamağa başladı:

– Yəni rumın olduğunuzu deyirsiniz?

– Bəli, rumınlar, Rumıniyadan olan rumınlar.

"Rumıniya buradan uzaqdırmı?"

"Demək olar ki, 2000 mil."

– Sizin ölkədə də buradakı kimi kəndlilər varmı?

"Çox var, Pere Truk", çünki bu onun idi ad.

“Orada da ot bitər, öküz varmı? İnəklər? Atlar?"

Nəhayət, onun bütün suallarını cavablandırdıq və bununla da tez bir zamanda onunla dostlaşdıq.

Amma ona bizi narahat edən heç nə demədik, çünki qoca bizim nəzakətli adamlar, “bəylər” olduğumuzu başa düşdü və ona iş axtardığımızı desək, bütün illüziyalarını itirəcəkdi.

Sadəcə ondan soruşduq ki, haradasa kirayələmək üçün otaq bilirmi? O, bizə bir ünvan verdi və sahibinə bizi göndərənin o, Pere Truk olduğunu söyləməyimizi təkid etdi.

Ayrılarkən təşəkkürümüzü bildirdik və söz verdik ki, qayıdıb onu kəsməyə kömək edəcəyik. Bizə verdiyi ünvanı dağın yamacında bir neçə evdə tapdıq. Bu, yaxşı geyinmiş 70 yaşlı təqaüdçü, keçmiş kiçik zabit, indi təqaüddə olan cənab Çenevas Paulun evi idi. Kəndin yeganə təqaüdçüsü olması ilə fəxr edirdi. Yan-yana iki evi var idi və tək olduğu üçün bu evi tamamilə özü üçün istifadə edirdi. Bütün qohumları öldü.

O, bizə öz kiçik evini kirayə verdi, biri böyük, biri kiçik, biri yuxarıda iki otaqdan (bütün evlərin ikinci mərtəbəsi var idi). Aşağı mərtəbədəki otaqda yemək bişirmək üçün soba var idi;

Yuxarı mərtəbədə, sadə əşyalarla, çarpayı var idi. Bütün bunlar boşluğun görünüşünü bildirirdi. Məlum oldu ki, orada uzun müddət heç kim yaşamır.

Milad bayramına qədər (yəni altı ay) 400 frank razılaşırıq. Qrenoblda biz ayda 150 frank verirdik. Üç ayı əvvəlcədən ödədik və bir neçə günə köçəcəyimizi dedik. Sonra yaxşı əhval-ruhiyyə ilə şəhərə qayıdırıq.

Hiss etdim ki, indi rezidenturada fəlsəfə doktoru dissertasiyasında tələb olunan işimi yerinə yetirdim. proqram, mən burada imtahanlar üçün oxuyardım və sadəcə onları vermək üçün Qrenobla gedərdim.

FRANSIZ KƏNLİLƏRİ ARASINDA PINET-D'URİAGE

Bir neçə gündən sonra mən, arvadım, Mota və mən kürəyimizdə əşyalarımızla eyni cığırlarla yeni məhəlləmizə qalxdıq. Nəhayət, yerləşirik. Mota bizimlə sağollaşıb Rumıniyaya yola düşdü. Cibimizdə cəmi bir neçə frankla geridə qalmışıq. Dəhşətli vəziyyət!

Necə yeyəcəkdik? Ertəsi gün səhər çox depressiyaya düşərək Pere Truka getdim. Bütün günü biçməkdə və ot yükləməkdə kömək etdim. Məndən günorta və axşam onunla yemək istədi

Nahar vaxtı. Həyat yoldaşım üçün də mükəmməl bir şey ala bilsəydim, amma əliboş qayıtdım, səhəri gün geri qayıtdım. Bu dəfə onun yanında işləyəcək birisi var idi, qısa boylu, qıvrım qırmızı saçlı, parlaq, narahat gözləri olan, heç bir xeyirxahlıqdan əsər-əlamət ayıra bilmədiyim bir adam; pis adam kimi görünürdü. Onun adı Korbela idi.

Yəqin ki, rəsmi və ədəbi dildə Corbelle. Amma bölgədəki kəndlilərin hamısı “Patois”də danışır, yəni həm tələffüz, həm də söz quruluşu baxımından rəsmi dildən xeyli fərqlənən kəndli ləhcəsində. Bu fərq o qədər böyükdür ki, şəhər fransızı “Patuis” dilində danışan bir kənd fransızını başa düşə bilməz. Amma onlar rəsmi dili də bilirlər.

Üçümüz də günorta evdar qadın, yaşlı qadın onu evinə yeməyə dəvət etdi. Evdəki qarılar kimi yaşlı qadın idi. Fransada kəndlilər bizim kəndlilər kimi günorta vaxtı bir təpə qamışla soğan yemirlər; bir qayda olaraq, bir tərəvəz yeməyi, bir ət yeməyi, sonra pendir var; və adi bir şüşə şərab. Məni yeməklərinə dəvət etdikləri üçün təşəkkür etdim, amma yeməyəcəyəm dedim. Mən utandığımı hiss etdiyim halda, onlar təkid etdilər. Mən onlara dedim ki, cümə günü axşama qədər oruc tutdum. Vakaresti həbsxanasında ilk dəfə həbs olunduğumdan bəri üç il sədaqətlə saxladığım köhnə vərdişim idi.

Korbela oruc tutduğumu eşidəndə məndən kəskin şəkildə soruşdu:

– Bəs niyə oruc tutursan? "Çünki mən Allaha inanıram."

"Allahın olduğunu haradan bilirsən? İsa Məsihi görmüsən?" o, davam etdi.
“Xeyr, mən Onu görməmişəm, amma mən beləyəm; İnanmıram ki, sən mənə Onun yoxdur deyərsən, mən isə çarmıxa mismarlananda “Bizi öldürə bilərsən!” deyə qışqıran saysız-hesabsız şəhidlərə inanıram. Ah, kahinlər! Şarlatanlar! Onları dabanımın altında əzərək, lakin biz Onu gördük”. " itələyirəm və onu yerə yıxıram, worianı əzmək kimi"

Onun belə həyəcanlı olduğunu görüb müzakirəni dayandırdım.
Həmin gecə qocanın mənə verdiyi səbət dolu kartof və bir tikə donuz əti ilə evə gəldim. Həmin şənbə günü də eyni şəkildə işlədim. Bazar günü kilsəyə getdim. Çox adam var idi, yəqin ki, bütün kənd. Qurbangahın yanındakı yan kürsüdə bir müqəddəs kimi təntənəli şəkildə mənə Korbelanı xatırladan bir adam var idi. Başqa bir nəzər saldım. O, keşişi çox yaxından izlədi. Bir anda o, kahinə yaxınlaşdı və çox təvazökarlıqla ona kömək etdi.

O idi, Korbela! Müğənni, sexton və pealer.

Sonralar kəndlilərlə dostlaşdıqca onlara Korbela ilə qarşılaşdığımı danışdım, hamımız şən güldük.

“Bizim də aramızda axmaqlarımız var” dedi mənə. "Onlar kilsəyə nifrət edən mühüm insanlara qulaq asırlar. Amma biz fransız kəndliləri atalarımızdan öyrəndiyimiz kimi Allaha inanırıq."

Geniş mədəniyyət adamı, fəlsəfə və ilahiyyat elmləri doktoru olan keşiş kahinləri düşmən kimi təqib edən ateist dövlətdən maaş almadan böyük yoxsulluq içində yaşayırdı.
Sonuncular yalnız bir neçə kənddən alınan yardım hesabına yaşayırlar. Növbəti həftə başqasının yanında işlədim, kartof yığdım, kim mənə daha çox kartof verdi, bir müddət varlığımızın əsası oldu. Buğdanı döymək və döymək üçün başqa kəndliyə keçdim. Hər kənddə insanların hamının istifadə etdiyi ümumi xırman maşını var. Məhsuldarlıq qızıl kimi zəngin və gözəldir.

Hər bir kənd sakini ümumi əkinçilik, tərəvəzçilik, maldarlıq, arıçılıq və s. mövzularla bağlı tövsiyələrlə dolu kənd təsərrüfatı həftəliyinə abunə olur. Onlar bu jurnalları diqqətlə oxuyur, üzünü ört-basdır edir, böyük bir yarışmadaymış kimi bu məsləhəti ən yaxşı şəkildə tətbiq etməyə çalışırlar. edə bilər və ondan çox istifadə edirlər. Onların tövlələri, evləri kimi baxılır. Mal-qara soyuqdan və aclıqdan yaxşı qorunur, gündəlik fırçalanır. Ona görə də yaxşılıqları var görünüşü, çox işləyib çox istehsal edə bilər. Mən tez-tez onların tövlələrində bir karton parçası görürdüm, orada yazılmışdı: "Heyvanları sevin, bizim iş ortaqlarımız!"

Təxminən bir aya yaxın olandan sonra kəndlilər mənə öyrəşməyə başladılar. Məni “le roumain” (rumın) kimi tanıyırdılar. Eşitdilər ki, mən elmlər doktoruyam, axşamlar söhbətimiz olur. Onları fəlsəfə, siyasət, beynəlxalq münasibətlər və siyasi iqtisad məsələləri, xüsusilə qiymətlər, tələb və təklif qanunu və qiymətləri müəyyən edən digər qanunlar, habelə qiymət dəyişkənliyinin səbəbləri və bazara çıxmaq üçün düzgün vaxt kimi məsələlər maraqlandırırdı. onların məhsulları. . Yaşı 25-40 arası olan kəndlilər bu mövzularda yaxşı yönümlü idilər və onlarla daha vacib məsələləri müzakirə edə bilirdilər; onları mükəmməl başa düşdülər.

Bir müddət sonra imtahanlar üçün oxumağa başladım. Mota iyun ayında imtahanlardan uğurla keçmişdi. Gecə-gündüz işlədim, gecələr bacardığım qədər dərs oxudum. Həmin birinci ildə mən dörd fənni götürdüm: siyasi iqtisadiyyat, iqtisadi doktrinaların tarixi, sənaye qanunvericiliyi və maliyyə qanunvericiliyi. Amma təxminən iki ay ərzində gücümü itirməyə başladım. Yeməklərimiz qeyri-adekvat oldu. Son vaxtlar pəhrizdə demək olar ki, yalnız qaynadılmış kartofdan ibarət idik. Hər iki və ya üç gündə bir litr süd və ət, lakin həftədə bir dəfə, bəzən pendir. Çalışmaqla qazana biləcəyim tək şey bu idi. Amma məndən daha pisi qan azlığı olan arvadım idi. Oktyabr ayında imtahan verdim, uğursuz oldum, baxmayaraq ki, əsas fəndən, siyasi iqtisaddan maksimum qiymət, digərlərində isə qiymətləri keçdim. Maliyyə qanunvericiliyində cəmi doqquz aldım, doktoranturaya keçid qiyməti on idi. Bu an mən çaşqın idim.

Təhsil almağa gələndə mən heç vaxt parlaq element olmamışam, amma indiyə qədər heç vaxt imtahandan kəsilməmişdim, çünki mən adi tələbələrdən sayılırdım. Çətin iqtisadi durumumuzu nəzərə alsaq, bu, ciddi zərbə idi. Çətinlik ondan ibarət idi ki, mən yalnız üç ay sonra imtahanları təkrar edə bildim, sonra isə bütün fənlərdən. Mən inadkar oldum və hər şeyi yenidən başlamaq qərarına gəldim. Tarlalarda kənd təsərrüfatı işləri başa çatmışdı. Yer qarla örtülmüşdü. Yeganə iş meşədə odun doğramaq idi. üçün ödənişim

orda odunla dolu vaqon var idi. Ancaq mənim adıma kredit götürən Padre Motadan evə maliyyə yardımı almağa başladıq.

Qış aylarını və Milad bayramlarını kəndlilər arasında, əsasən Belmain-David ailəsi ilə keçirdik. Doktoranturanın birinci kursunun fevral sessiyasında yenidən imtahanlara müraciət etdim və hamısından keçdim. Mən dərhal ikinci il təhsil almağa başladım: inzibati hüquq, hüquq fəlsəfəsi, fransız hüququ tarixi və beynəlxalq mülki hüquq. Yazda öz üzərimdə işləməyə başladığım bağçanı icarəyə götürdüm. Lakin 1927-ci ilin mayında mən Motadan, Focsanidən və tələbələrdən ümidsiz məktub aldım ki, Liqa iki yerə bölünüb, dərhal evə gəlim. Mota və Hristache Solomon da mənə səfər üçün pul göndərdilər. Amma imtahanlara bir ay qalmışdı. Mən gördüm ki, fakültə dekanı fövqəladə vəziyyət barədə ona məlumat verib, Rumıniyaya qayıtmağımı tələb edib və növbəti sessiyadan əvvəl imtahanlarımı vermək üçün icazə istəyir. Müraciətim qəbul olundu. Mayın 16-da imtahan verdim və keçdim. Mayın 18-də bir ilə yaxın yaşadığımız Pinet sakinləri ilə vidalaşdıqdan sonra Rumıniyaya yola düşdüm. Biz gedəndə bəziləri, yaşlılar ağladı. Başqaları məni Qrenobl stansiyasına qədər müşayiət etdilər.

Mən Fransaya əxlaqsız, korrupsioner və tənəzzülə uğramış insanları tapmaq narahatlığı ilə gəlmişəm, bu barədə dünyada dəfələrlə məlumat verilib. Amma mən belə qənaətə gəldim ki, fransız xalqı, istər kəndli, istərsə də vətəndaş, əxlaqlı xalqdır.

ağır. Əxlaqsızlıqlar ərköyün əcnəbilərə, Parisə və digər böyük şəhərlərə cəlb edilən bütün millətlərin zənginlərinə aiddir. Hakim sinif, məncə, ümidsizcə güzəştə gedib, yəhudi-masonluğun və onun bankirlərinin təsiri altında və müstəsna olaraq təsiri altında düşünür, yaşayır və hərəkət edir. Yəhudi-masonluq dünya qərargahı kimi Parisdən istifadə edir (London, Şotlandiya Rite ilə yalnız bir törəmədir). Bu qabaqcıl sinif Fransa tarixi və Fransız milləti ilə əlaqəni itirdi. Məhz buna görə də o, Fransanı tərk etməklə fransız xalqı ilə Fransa mason dövləti arasında böyük fərq yaradırdı. Fransız xalqı üçün mənim ürəyimdə təkcə məhəbbəti deyil, həm də imanı daşıdım - bu, onların dirilişində və onlara əziyyət verən hidra üzərində qələbəsində heç vaxt sarsılmayacaq, onların düşüncələrini ört-basdır edən, güclərini soyan, namuslarına və gələcəyinə xələl gətirən.

BUXARESTDƏ

XRİSTİYAN MİLLİ MÜDAFİƏ LİQASI QAZILIB İKİ

Buxarestə gəldim. Bu bir fəlakət idi. Liqa iki yerə bölündü. Bu millətin ümidləri puç olurdu. Tarixin çətin anında tükənmiş gücünü toplamaq üçün mübarizə aparan, varlığının ən böyük təhlükəsinə qarşı mübarizə aparan bütöv bir xalq indi bütün ümidləri puç olmuş halda yerə yıxılırdı. Belə bir fəlakət minlərlə döyüşçünün şücaətli qəlbinə, bir anda bütün keçmiş fədakarlıqlarını və bütün ümidlərinin sarsıdıcı olduğunu görən, hətta bizim hərəkatımızdan kənarda olanlarda belə dərin bir ağrı, indiyədək heç vaxt görülməmiş kədər hissi yaratdı. daha ümumiləşdirilmişdir.

Severindən Focsaniyə, Kampul Lunqdan Kluca qədər bütün bu həvəs dalğaları indi kədər və ümidsizlik dalğalarına çevrildi.

Professor Cuza ilə görüşmək üçün Parlamentə getdim. Çox təəccübləndim ki, ümumi ağrılar arasında o, yeganə şən adam idi. Bu adam professor Cuza idi. Söhbətimizi burada mümkün qədər dəqiq verirəm. "Xoş gəlmisiniz, əziz Korneliu" dedi və əlini uzadaraq mənə tərəf irəlilədi. "Sən yaxşı adamsan. İndiyə qədər etdiyin kimi işinə davam et və hər şey yaxşı olacaq."

“Cənab, başımıza gələn bədbəxtlik məni çox kədərləndirdi”.

“Ancaq heç bir bədbəxtlik olmadı. Liqa həmişəkindən daha güclüdür. Bax, mən dünən Brailadan qayıtdım, fantastik idi. Məni orada qruplar, nağaralar, sonsuz alqışlarla qarşıladılar. Ölkənin iqlimini görəcəksiniz. Necə olduğunu bilirsən. bütün ölkə dir Bizimlə .

“Bir neçə kəlmə daha dedik və getdik.

Məəttəl qalaraq öz-özümə sual verdim: "Ağrıdan parçalanmış, ikiyə bölünmüş və ümidsizliyə qapılan qoşununu görən bir lider mükəmməl bir xasiyyət və xoş yumordan həzz ala bilərmi? Onun altında qaynayan fəlakəti görmürsənmi? Amma bəlkə də görür! Əgər belədirsə, Bəs necə ola bilər ki, o, sevinsin?”

NƏ OLUB?

On Liqa deputatının mandatları dövründə parlament və parlamentdənkənar fəaliyyəti arzuolunan bir şey buraxdı. Onlar zəif adamlardı? Qərarla yox! Onlar pis niyyətdə idilər? Qərarla yox! Onlar tamamilə vicdanlı idilər, lakin ya Liqanın ən gənc üzvləri olduqları üçün yəhudi problemi haqqında bilikləri baxımından, ya da bir az ağır və yavaş hərəkət etdiklərinə görə kiçik çatışmazlıqları var idi. ən qədimləri. Ancaq bu cür çatışmazlıqlar bir təşkilatda toplanan bütün kişilərə xasdır və lider tərəfindən məhəbbətlə və nəzakətlə düzəldilməlidir. Bəs bu vəziyyətin əsl səbəbləri nə idi?

Məncə, bunlar: 1.
Onun parlament və parlamentdənkənar fəaliyyətinin koordinasiyasının olmaması.
2. Mənəvi birliyin olmaması, hər tərəfdən hər hansı daxili ixtilafdan istifadə etməyə çalışan düşmənlərin əhatəsində olan belə bir təşkilat üçün tamamilə zəruri birlik.

Amma bu iki mənfi cəhət, əsasən, əsl səbəbin nəticəsidir: liderliyin olmaması, liderin səhvləri. Rəhbər ardıcıllarının fikir birliyinə nail olmaq üçün öz fikirlərini daim ətrafındakı bütün döyüşçülərə ifşa etməlidir; fəaliyyət planı hazırlamaq; adamlarının hərəkətinə rəhbərlik etmək; sevginizlə, iradlarınızla, tənbehlərinizlə çalışaraq hərəkatın birliyinin daimi xidmətçisi olmaq, təşkilata xas olan anlaşılmazlıqları və nifaqları aradan qaldırmağa; öz vəzifəsini yerinə yetirməkdə ardıcıllarına daim nümunə olmaq; məsələlərə ədalətli davranmaq', üzərinə götürdüyü və bunun əsasında tərəfdarlarını topladığı liderlik normalarına hörmətlə yanaşmaq.

Lakin professor Cuza bunların heç birini etmədi. Adamlarını öyrətmədi. Hətta onlarla məsləhətləşmədi. "Gəlin məsləhətləşək, cənab," deyə onlardan bəziləri səsləndi ki, biz hansı hərəkəti etməli olduğumuzu və özümüzü Parlamentdə necə təqdim edəcəyimizi bilək.

“Biz heç bir məsləhətləşmələrə ehtiyac duymuruq, çünki biz siyasi partiya deyilik. Heç vaxt heç kimə göstəriş verməyib. Dəyərli kitabələr, professor Cuza tərəfindən yazılmış onlarla broşür, yüzlərlə məqalə tapmaq olar. Amma kiminsə cəsarətlə mənə on sirkulyar, yaxud ən problemli siyasi təşkilatın yarandığı 4 mart 1923-cü ildən onun ləğv olunduğu vaxtdan 20 may 1927-ci ilə qədər ona verilmiş təşkilat və ya fəaliyyət əmrləri gətirsin.

On, beş, hətta üç tapa bilməzsən. Professor Cuza başqalarını tövsiyyə etsə də, özü də davamçılarını hərəkətə keçməyə çağırmırdı; başqalarını cəzalandırırdı, amma bunu edəndə məsələni ağılla idarə etmədiyi üçün əsl fəlakətə səbəb olur. Bu arada, təbii ki, bu cür təqdim olunan vəziyyəti nəzərə alaraq, işin lazımi səviyyədə getmədiyini hiss edən bəzi deputatlar öz narazılıqlarını bildirdilər. Onlar gördülər ki, hərəkat getdikcə məhvə doğru gedir, xüsusən də zaman-zaman direktivlərin olmaması ilə yanaşı, parlamentdə professor Cuzanın müəyyən çıxışları bütün hərəkata dağıdıcı və narahatedici təsir göstərirdi. Məsələn, Parlamentin açılışından dərhal sonra Liqanın deputatlarından biri Focsaninin mühasirə vəziyyətinə və görünməmiş sui-istifadələrə etiraz etdikdə, professor Cuza ayağa qalxdı və hökumətə bunu əmr etdi, baxmayaraq ki, o, eyni şeyi etdi, çünki insanlar idi yəhudilərə görə həyəcanlandı. Başqa bir məqamda Milli Kəndli Partiyasının üzvlərinə (yeri gəlmişkən, o vaxtlar müxalifətdə idilər) cavab verərək, parlamentə real mesajı müzakirə edərkən demişdi: “Xalq Partiyası bir sistem vasitəsilə idarə edici amilə çevrilə bilər. General Avereseus Xristian Milli Müdafiə Liqası doktrinasını qəbul edərsə, Liberal Partiya ilə rotasiya. "

Döyülmüş, işgəncəyə və haqsızlığa məruz qalmış minlərlə insanın səbirsizliklə gözlədiyi kimi parlament tribunasının zirvəsindən səslənən bu cür bəyanatlar onların əzablarına zəif bir rahatlıq kimi qurbanı olduqları hökuməti qınayan bir söz söyləmək əvəzinə, atmosfer yaratdı. ümumi ruh düşkünlüyü.

Aşağıda qeyd olunan çıxışdan bir parça ilə bağlı Rəsmi Monitordan sitat gətirirəm:

“Buna görə də hazırda dövlətin xidmətində iki yetkin partiya, nizam-intizam partiyası, gündəm partiyası, bir-birini tamamlayan və konstitusiya mexanizminin normal fəaliyyətini təmin edən hökumət partiyaları var: Xalq Partiyası və Liberal Partiyası. .

“Hər ikisi bir-birindən fərqli olsa da, ümumi, real və daimi olan və onların mövcudluğunu və fəaliyyətlərinin effektivliyini təmin edən məhsuldar maraqlarla dəstəklənən möhkəm təməllərə əsaslanır. Ölkənin siyasi və konstitusiya təşkilatının yeni işi onların əməkdaşlıq etdikləri təşkilatda, hər birinin iqtidar və ya müxalifət olaraq oynadığı rol və məsuliyyət ölçüsündə çıxışıdır. Xalq Partiyası dövlətin möhkəmlənməsi və ölkənin tam birləşməsi üçün səmimi təcrübə və xoş niyyətin göstərdiyi bütün təkmilləşdirmələrlə bu işi davam etdirəcək.

“Liberal Partiyası Rumıniya burjuaziyasının maraqlarının, ölkənin rifahı üçün zəruri olan qanuni maliyyə, ticarət və sənaye maraqlarının ifadəçisidir.

“Dövlətin təsərrüfat təşkilatını təkmilləşdirməyə çağıran, onu real əsaslara söykənən, ölkənin ali maraqları çərçivəsində hamının ehtiyaclarını qarşılayan Xalq Partiyası özünü hər şeydən əvvəl kənd təsərrüfatı istehsalının ümumi, real və daimi mənafeyində dəstəkləyir. iqtisadi həyatımızın əsas amilidir.

“Ölkədə ən dərin və ən geniş köklərə malik olan Xalq Partiyası ictimai harmoniyada... öz torpağının ağası olan fermerlərə öz rolunu vermək istəyir.
layiqdir
işinə və sayına görə dövlətin iqtisadiyyatı.
“(Rəsmi monitorinq, 30 iyul 1926, səh. 395).

Milli hərəkatın liderinin bu münasibəti ədalətsizdir. Siyasi partiyalara elə təriflər təqdim edərək, millətçi hərəkat Rumıniyanın başına gələn və bu ölkənin “siyasi” tərəfindən təyin olunandan fərqli yeni bir taleyi yaratmaq üçün ağrılı qurbanlarla mübarizə apardığı fəlakət kimi qiymətləndirir. Partiyalar, öz hərəkətini ölümə məhkum etməklə eynidir.

Liberal və Avereskan partiyaları tərəfindən təmsil olunan rotasiya sistemini tərifləmək üçün,

Sizin bütün ömrünüz boyu xalq düşməni kimi qınadığınız bu, rəhbərlik etdiyiniz milli hərəkatın hər hansı qələbə şansını aradan qaldırmaq, eyni zamanda, özünüz də buna inanmadığınızı sübut etmək deməkdir. Döyüşən, ən yüksək qurbanlar verən, qələbəsinə inanan, yaşayan və uğrunda ölməyə hazır olan qəhrəman qoşunların komandiri döyüş zamanı minlərlə yaralı əsgər qarşısında çıxışı zamanı nə deyərdi? düşmən qoşunlarını tərifləyin və qələbənizi proqnozlaşdırın?

Qələbə ümidlərini ruhlandıran bir söz eşitmək əvəzinə, öz komandirinin düşmənin gözəl qələbə perspektivlərindən danışmasını eşidən zavallı qoşunların taleyi necə olacaq?

Nə olardı? Qoşun ruhdan düşərək dağılacaqdı. Və məhz belə oldu. Milli hərəkatın cəbhəsində ki bir çox döyüşçü ümidsizliyə qapıldı. Bu qəribə münasibətə görə Liqanın deputatları öz bədbəxtliklərini göstərməyə başladılar. Məncə səhv etdilər. Onların narazılıqlarını prezidentə və məhdud rəhbərlik dairəsi daxilində bildirməyə haqqı yox idi. Lakin onlar həddi aşdılar.

Belə şəraitdə təsadüfi deyilən hər bir söz hərəkat prezidentinin özünün törətdiyi müsibətə münasibətdə əlavə bədbəxtlik deməkdir. Yavaş-yavaş qrupların bir-birinin ardınca səhvləri münasibətlərində soyuqluğun yaranmasına səbəb oldu. Bir günə qədər, kifayət qədər səbəb olmadan, əvvəlcədən nəzərdən keçirilmədən, həmçinin təşkilatın norma və qanunlarına hörmət edilmədən deputat Paulo İliyesku Xristian Milli Müdafiə Liqasından xaric edildi və üstəlik, prezident Kuza bu barədə heç bir parlamentariyə məlumat vermədi. qərarını verdi, ancaq deputatın eyni vaxtda parlamentdən çıxarılmasını və Kampul-Lunqdakı yerinin boş elan edilməsini tələb edərək, nüfuzlu vəzifəsindən istefa verdiyini elan etdi. Bu, zavallı Liqa deputatlarının başına ildırım kimi dəydi. İki gün sonra, bu vaxt İasidən tələsik gəlmiş professor Sumuleanu, digər deputatlar İon Zelea-Kodreanu, Valer Pop, doktor Liaralamb Vasiliu və professor Karlanın da imzaladığı bildirişi Deputatlar Palatasına təqdim etdi. onlar iddia edirdilər ki, professor Cuzanın bəyanatı, şübhəsiz ki, vaxtından əvvəldir, çünki Liqanın nizamnaməsində istisnaların komitə tərəfindən elan edilməsi nəzərdə tutulur, bu halda komitə tamamilə qaranlıqdadır. O, bu adamın heç bir günahı olmadığını bilirdi, lakin o, qovulmamasını, özünü müdafiə etmək üçün əvvəlcə mühakimə olunmasını xahiş etdi; başqa sözlə, Liqanın nizamnaməsinə hörmət edilməsini tələb etdi; ki, hamının əməl etməyə and içdiyi qanuna əməl edilir.

Eyni zamanda eyni xahişlə professor Cuzaya da müraciət ediblər. Bu müdaxilələrin nəticəsi: Professor Sumuleanu və atam da daxil olmaqla, bütün imzalayanlar Liqadan qovuldular, onlardan bəziləri Liqanın yaradılmasında daha böyük əməyi və fədakarlıq göstərmişlər, professor Sumuleanu özünün müavini idi. Liqanın prezidenti. Bütün bunlar da mühakimə olunmadan qovuldu; heç nə demədən; yaxınlaşmadan. Fikrimcə, professor Cuzanın təşkilatın prezidenti kimi istifadə etdiyi prosedur - onun işi təşkilatın rifahı üçün ən böyük qayğı və onun mövcudluğuna təhlükə yarada biləcək istənilən mərhələdə ən böyük qayğı göstərmək idi - kökündən səhvdir. Əslində, bu, yalnız ədalətsiz deyil, tamamilə lazımsız idi, xüsusən də Liqaya rəhbərlik edən qrupu təmsil edən şəxsləri nəzərə alsaq. Bu təşkilatın yaradıcıları onlar idi. Professor Cuza hərəkat üçün onun nəticələrini qabaqcadan görmədiyi üçün tədbir əsaslandırılmadı.

Qovulduqdan dərhal sonra nəşr olunan Apararea Nationala (“Milli Müdafiə”) jurnalının xüsusi buraxılışında iddia olunurdu ki, siyahının başında professor Sumuleanu və atam olan bu adamlar özlərini yəhudilərə satıblar və bununla da bu eyhamı bütün dünyaya yaymışlar. Ölkə . .

Bu xüsusi buraxılışda cənab Cuzanın göstərişi və məsləhəti ilə dörddə bir əsrdir ki, professor Cuzanın daimi dostu, nümunəvi düzgünlük adamı olan professor Sumuleanu dəhşətli və vicdansız hücuma məruz qalmışdır. Fle xəyanətdə günahlandırılaraq kədərdən boğularaq küçələri gəzdi. Daha sonra o, cavab olaraq “Bəzi dostların xəyanəti” adlı kitabça nəşr etdi. Onun cavabı sadəcə professor Cuzanın buraxdığı səhvlərin nəticəsi idi.

Bu halda, professor Cuza, mənim fikrimcə, nəinki ədalətsiz idi, hətta haqsızlıqdan da çox idi. Qovulanlar, öz növbəsində, eyni dərəcədə ədalətsiz hücumları ehtiva edən vərəqələr çap etmək səhvinə yol verdilər, lakin onların səhvi professor Cuzanın səhvindən sonra oldu. Bütün bu hücumlar və əks-hücumlar davam edirdi

rumın döyüşçülərinin böyük ümidsizliyi və yəhudilərin böyük məmnuniyyəti və istehzası. Məhz bu mərhələdə mən Fransadan qayıtdım. Parlamentdə Liqadan xaric edilən deputatların səlahiyyət müddətini davam etdirməsinə icazə verilib-verilməməsi məsələsi müzakirə olunurdu.

İndi də özümə sual verirəm: “Ola bilərmi ki, professor Cuza bu addımları atarkən hansısa təkliflərin və ya intriqaların qurbanı olub, yoxsa bunun düzgün addım olduğuna əmin olub?”.

Bir neçə gün sonra Professor Cuzanın tədbirləri ilə qıcıqlanan bir neçə Liqa üzvü onların ləğv edilməsini və nizamnamələrə hörmət edilməsini tələb etdi. Bu, həmin qrupun aradan qaldırılması ilə nəticələndi, onların arasında: General Makridesku, professor Trayan Braileanu, Lristache Solomon, professor Katuneanu və s. Bu şayiələri yayan aktiv agentlər arasında professor Cuzanın müvafiq olaraq sağ və sol əli olan polkovnik Necuicea və Liviu Sadoveanu da var idi.

Qovulanlar daha sonra Xristian Milli Müdafiənin Nizamnamə Liqasına çevrildi və beləliklə, Liqanın nizamnaməsi daxilində olduqlarını göstərir. Bu zaman professor Cuia İasidə, Bejan zalında 1000-ə yaxın adamın gəldiyi böyük bir milli məclis çağırdı.

Onlar qovulan üzvlərin özlərini yəhudilərə satdıqlarına əsaslanaraq qovulmaları təsdiqlədilər. Kağızda yazdıqlarımın hərəkatın o zamankı vəziyyətini başa düşmək üçün kifayət etməli olduğunu nəzərə alaraq, bu və ya digər tərəfdə çap olunanlarla bağlı qeydləri buraxaraq orada dayanıram. Mən sadəcə onu əlavə etmək istərdim ki, vaxt (doqquz il keçdi) professor Cuzanın haqsız olduğunu sübut etdi, çünki nə onun şərəfinə bu qədər ağır yaralanmış professor Sumuleanu, nə də yəhudi gücündən ölümcül zərbələr almış atam - professor Cuza bunu edə bilməz. nə General Makridesku, professor Qavaneskul, professor Traian Braileanu, professor Katuneanu, Dr. Vasiliu, professor Karlan, Ata Mota və s. - onların heç biri özlərini yəhudilərə satmadılar. İllər sonra, bu fəlakət Liqanı viran qoyduqdan sonra, professor Cuza çox amansızlıqla qətlə yetirdiyi köhnə dostu, professor Sumuleanunun yanına getdi və dedi:

"Əziz Sumuleanu, sənə qarşı heç bir şeyim yoxdur. Gəl barışaq!"
Amma professor Sumuleanu çevrildi və gedəndə dedi: “Çox gecdir”.
Professor Sumuleanu aldığı amansız zərbəni bağışlamaq istəmədiyinə görə yox, ona görə ki, orada bir hərəkətin və Rumıniya ümidlərinin külünü görə bilirdin.

BU VƏZİYYƏTƏ MƏNİM REAKSIYUM

Milli hərəkatı darmadağın edən bu fəlakətin ortasında Fransadan gələndə hələ də xilas ola biləcəkləri xilas etmək niyyətində idim. Mən tələsik Vakaresti qrupunu və dörd universitet mərkəzindən tələbə gənclər liderlərinin bir hissəsini İasiyə çağırdım.

Mən gənc bir dəstə təşkil edərək bölmənin yerini tapmağa ümid edirdim; yaşlı nəsil arasında dağılan bu nifrət mühitinin gəncləri bürüməsinin qarşısını almaq. Təbii ki, mən bu bloku hər şeydən əvvəl aramızdakı parçalanma və nifrətin milli hərəkatın ölümü demək olduğunu dərk etmək üzərində qurmaq istədim. Bu blok yaranandan sonra səylərimizi veteranların qızğın cərgələrinə yönəltmək, birliyi bərpa etmək, vəziyyəti xilas etmək üçün müəyyən təzyiqlər etmək istədim. Amma planım uğursuz oldu. Gənclik artıq nifrət alovuna bürünmüşdü ki, İasidə gənclərlə mənim aramda mövcud olan bütün əlaqələrə baxmayaraq, mənim təklifim onların ürəyində heç bir cavab tapmadı.

Yaşıdakı tələbə rəhbərliyi həmin anda iqtisadi təşəbbüs üçün siqnal verə bilərdi, amma təəssüf ki, bir sıra zəif elementlər onu nəzarətə götürdülər, mənfi meyllər mənim təkliflərimin qəbuluna mane oldu. Bütün gənclər arasından yalnız Vakaresti qrupu mənim fikrimi dəstəklədi, mən onlara təxminən 10-12 İasiyalı tələbələri əlavə etməliyəm, o cümlədən veteranlar İon Blanaru, İon Sava, İon Bordeyanu, Viktor Silaqi və digərləri, yeni gələn, İon Banca, Emil Eremeiu, Misu başda olmaqla bir qrup Transilvaniyalı

Crisan. Ölkədəki bütün gənclərdən ətrafımıza toplaşanlar bunlar idi.

Planımı həyata keçirdim.

Hər iki tərəfi görmək üçün hamımız Buxarestə yola düşdük. Biz hərəkatın birliyini bərpa etmək üçün nə lazımdırsa, fədakarlıq etmələrini xahiş edərək əvvəlcə “Əsasnamə”yə baxmağa getdik. Bir neçə saatlıq müzakirədən sonra onlar şərti olaraq razılaşdılar, hətta qurban verməyə də razı oldular, lakin gələcəkdə nizamnamələrə əməl olunmasını təkid etdilər.

Sonra professor Cuzanın yanına getdik. Lakin o, bizim yalvarışlarımıza və mülahizələrimizə əməl edərək imtina etdi. Yaxşısı budur ki, həmin münasibətlə apardığımız müzakirəni açıqlamayım.

Biz ayrıldıq. Məyusluq ruhumuzu aldı. Bütün tikilənlər, dünənki hərəkatın bütün parlaqlığı bəxt hədiyyəsi olaraq gəlmədi. Hər şey döyüşdən addım-addım, addım-addım böyüdü. Ciddi qərarlarımızın ağırlığını daşıyırıq, saysız-hesabsız təhlükələr, risklər, fiziki və mənəvi iztirablarla üzləşirik.

Bəziləri digərlərindən daha çox hərəkət edir. Bədənimizin sağlamlığını, ürəyimizin qanını təmin etmişdik; gündən-günə mübarizə aparır və qurban veririk.

İndi hər şey sanki kül oldu.

MICHAEL LEGIONU
ARCHANEL

ARCHANGE MICHAEL LEGİONU

Sözügedən vəziyyətlə üzləşib, özümü istefa vermək niyyəti ilə deyil, gəncləri təşkilatlandırmaq, bu məsuliyyəti canıma, beynimə uyğun olaraq boynuma götürüb mübarizəni davam etdirmək, təslim olmamaq niyyəti ilə heç yerə getməyə qərar verdim. Bütün bu problemlərin və yol ayrıclarının arasında Vakaresti həbsxanasında bizi qoruyan ikona yadıma düşdü.

Qərara gəldik ki, sıralarımızı bağlayaq və eyni müqəddəs ikonanın himayəsi altında mübarizəni davam etdirək. Bunu nəzərə alaraq, biz onu üç il əvvəl qoyulmuş Müqəddəs Spiridon Kilsəsinin qurbangahından İasidəki evimizə gətirdik.

Vacaresti qrupu dərhal mənim planlarımla razılaşdı. Bir neçə gündən sonra mən Iasidə Florilor küçəsi 20-dəki otağımda 24 iyun 1927-ci il cümə günü Vakaresti qrupu və hələ də ABŞ-da olan bir neçə tələbə ilə görüşdüm.

İclas başlamazdan bir neçə dəqiqə əvvəl aşağıdakı gündəliyə aid kitaba daxil oldum.

"Bu gün, 24 iyun 1927-ci il cümə günü (Vəftizçi Yəhyanın bayramı), axşam saat 10-da mənim rəhbərliyimlə "Archangel Michael Legion" qurulur. Bizim sıralarımıza qoşulun. Şübhələr kənarda qalır. Bununla Radu Mironovicini ikona mühafizəsinin lideri kimi irəli sürürəm”.

Korneliu Zelea Kodreanu

Bu ilk görüş bir dəqiqə davam etdi, yuxarıdakı əmri oxumağım üçün kifayət qədər vaxt oldu. Bundan sonra orada olanlar, o vaxta qədər mənim və məhbus yoldaşlarımın və təpərvər həyat nümunəsindən başqa heç bir proqramı olmayan belə bir təşkilata qoşulmaq üçün özlərini kifayət qədər qətiyyətli və cəsarətli hiss edib-etmədiklərini düşünüb getdilər. Mən hətta Vacaresti qrupuna düşünmək və maarifləndirmək üçün vaxt verdim ki, onların şübhələri və ya ehtiyatları olsun, çünki onlar qeydiyyatdan keçdikdən sonra həyatlarının qalan hissəsinə tərəddüd etmədən irəliləməli idilər.

Legionun doğulduğu daxili hisslər bunlar idi: qələbə çalmağımız, fəth etməyimiz və ya ölməyimiz bizi maraqlandırmırdı. Məqsədimiz başqa idi: birlikdə irəliləmək. Allahın köməyi və Rumın xalqının ədaləti ilə vahid cəbhədə irəliləmək, bizi hansı tale gözləyirsə - məğlubiyyət və ya ölüm - xeyir-bərəkətli olardı və xalqımız üçün bəhrəsini verərdi. Professor Nikolae İorqa bir dəfə demişdi: “Bir milləti yuxuya aparan zəfərlər olduğu kimi, bir milləti həyata oyadan məğlubiyyətlər və ölümlər var”.

Həmin gecə və eyni reyestrdə qeydiyyatdan keçərək biz professor Cuzaya, başqa bir məktubu isə professor Sumuleanuya redaktə etdik. Ertəsi gün səhər saat 10-da bütün vakarestiyalılar toplaşıb professor Kuzanın evinə, Kodresku küçəsi 3-ə getdilər, bu qədər il döyüşlərdən və çətin sınaqlardan sonra biz indi onunla vidalaşmaq üçün onun yanına gedəcək və ondan bizi azad etməsini xahiş edəcəkdik. etdiyimizə and içdik. Professor Cuza bizi vəftiz olunarkən 28 il əvvəl mənim üçün olduğu otaqda qəbul etdi. O, masasının arxasında dayanmışdı; qarşımızda. Mən ona aşağıdakıları oxudum

Məktub:

“Ya

Rəbb, biz vidalaşmaq üçün sənin yanına axırıncı dəfə gəlirik və səndən bizi bütün verdiyimiz vədlərdən azad etməyi xahiş edirik. “Artıq getdiyin yolda sənin ardınca gedə bilmərik, çünki biz artıq ona inanmırıq. mümkün deyil, çünki döyüşdə həvəsimizi alovlandıran iman idi”. Beynimiz və ürəyimiz bizə yol göstərə biləcəyi qədər təkbaşına mübarizə aparacağımıza dair andımızdan azad olmaq üçün yalvararaq, professor Cuza sonra bizimlə belə danışdı:

"Əziz dostlarım, sizi andlarınızdan azad edirəm və sizə tövsiyə edirəm ki, həyata təkbaşına qədəm qoyaraq, səhvlərə yol verməyin. Çünki, xüsusən də siyasətdə səhvlər çox baha başa gəlir. Sizə misal olaraq Petre Karpın siyasi səhvlərini göstərmək olar. onun üçün ölümcül nəticələrə səbəb oldu.

Öz tərəfimdən sizə həyatda ən yaxşısını arzulayıram. "

Sonra hamımızla əl sıxdı və getdik. Düşündük ki, bu yolla getməyimiz düzgündür və döyüşçü ləyaqətimiz bizi buna məcbur edən şərəfli yoldur.

Oradan Saulesku küçəsindəki professor Sumuleanuya getdik və ona təxminən eyni şərtlərlə yazılmış digər məktubu oxuduq, orada ona və onun “Nizamnamələrinə” bildirdik ki, biz də onlarla razılaşa bilməyəcəyik və bunu özümüz üçün oyaraq edəcəyik. bundan sonra öz yolumuzda. Ondan ayrılıb səhrada olduğu kimi tənha olduğumuzu qəlbimizdə hiss edir, həyatda yolumuzu öz gücümüzlə qurardıq.

Biz simvola daha da yaxınlaşırıq. Bizə nə qədər çox çətinliklər gəlsə və soydaşlarımızın zərbələri başımıza nə qədər çox yayılsa, bir o qədər də San Migel Archangelin himayəsinə və onun qılıncının kölgəsinə can atacaqdıq. O, artıq bizim üçün ikonadakı bir obraz deyil, çox canlı idi. Orada ikonada növbə ilə gecə-gündüz yanan şama baxırdıq.

MADDƏ RUHA QARŞI

Qonaq otağımızda bir araya gələndə beşimiz, üstəlik on nəfərə yaxın birinci və ikinci kurs tələbələri və cənab Mister-ə qərarımızı bildirən bir neçə məktub yazmaq istəyəndə. Hristache Solomon və başqaları yalnız o zaman başa düşdülər ki, bizim nə qədər kasıb olduğumuzu, hamımız üçün, hətta zərflər və poçt pulları üçün kifayət qədər pulumuz yox idi. O vaxta qədər nə vaxt pul lazım olsa, yaşlı veteranların yanına gedib onlardan soruşurduq, indi isə müraciət etməyə adamımız yox idi. Tamamilə qəpiksiz bir siyasi təşkilat başlatmaq! Maddənin hər şeyə qadir olduğu, heç kimin kiçik də olsa heç nəyə başlamadığı bu əsrdə əvvəlcə özünə "mənim nə qədər pulum var?" sualını vermədən bunu etmək çətin və cəsarətli bir iş idi. Allah sübut etmək istəyirdi ki, legionerin mübarizəsində və qələbəsində məsələnin heç bir rolu olmayıb.

Cəsarətli jestimizlə hər şeyə hakim olan mentalitetə arxa çevirdik. Göy kimi uca bir dünyanı yüksəltmək üçün özümüzdə bir dünyanı öldürürük. Maddənin mütləq qaydası alt-üst edildi ki, onu ruhun, əxlaqi dəyərlərin hökmranlığı əvəz etsin.

Biz materiyanın dünyada mövcudluğunu, funksiyasını və zəruriliyini inkar etmirdik və heç vaxt inkar etməyəcəyik, lakin onun mütləq hökmranlıq hüququnu inkar etdik və həmişəlik inkar edəcəyik. Yəni qızıl dananı mərkəzə, həyatın əsas hədəfinə çevirən zehniyyətə zərbə vururduq. Biz başa düşdük ki, əgər biz ruh və materiya arasında dəyərlərin tərs əlaqəsi olan bu yolda getsəydik, bütün cəsarətimizi, gücümüzü, inamımızı və ümidimizi tükətmiş olardıq. O ilk başlanğıclarda biz yeganə əxlaqı tapdıq

özümüzü həyatın ilkin harmoniyasında, maddənin ruha tabeliyində yerləşdirməklə biz çətinliklərə tab gətirə və bizi məhv etmək məqsədi ilə birləşmiş şeytani qüvvələrə qalib gələ biləcəyimizə yalnız sarsılmaz imanla güc verə bilərik.

SƏBƏB

Başlanğıcımızın başqa bir xüsusiyyəti, bu pul çatışmazlığından əlavə, proqramın olmaması idi.

Proqramımız yox idi. Və bu fakt şübhəsiz ki, böyük sual işarəsi yaradacaq. Ağıldan, kiminsə beynindən və ya bir neçə nəfərdən başlayan proqramı olmayan siyasi təşkilatı kim eşidib?

Özünü eyni hiss edənlər deyil, eyni hiss edənlər bir araya gəldi. Aramızda eyni şəkildə düşünənlər yox, eyni mənəvi-emosional olanlar

mənəvi tikinti.

Bu, başqa bir İlahənin - Səbəb heykəlinin məhv olacağına işarə idi; İnsanın Allaha qarşı qaldırdığı hər şeyi biz atmaq və ya nifrət etmək niyyətində deyilik - Allahın xidmətinə və həyatın mənasına uyğun yerinə qoymalıyıq. əgər o zaman nə pulumuz, nə də proqramımız olsaydı, onun əvəzinə ruhumuzda Allah var idi və O, bizə yenilməz iman gücü ilə ilham verdi.

MÜALİCƏYƏ QARŞI

Bizim doğumumuz nifrət və istehza qasırğası ilə qarşılandı. İki Liqa düşərgəsi - Cuzists və Statutory - bizimlə əlaqələri kəsdi. Bütün Yassi tələbələri bizi tərk etdilər və Xuzistlərin* indiyə qədər Nizamnaməyə yönəlmiş hücumları bundan sonra da bizim üzərimizə yönələcək, ürəyimizə oxlar kimi sancılacaq.

Ox yaralarından zərər görməzdik, amma insanlarda kəşf edəcəyimiz şeylərdən qorxardıq. Bir sözlə, əvvəllər etdiklərimizə görə ən ağır təhqirlərlə mükafatlandırılıb şərəfləndiriləcək və zərbədən zərbə alacaqdıq. Nəinki nifrət hiss edərdik, həm də bütün çılpaqlıqlarında xaraktersizlik və ruhun pozulduğunu görərdik. Tezliklə biz öz mənfəətimiz üçün “milli ideyanın istismarçısına” çevriləcəkdik. Olanlara inanmazdıq

bir il əvvəl yumruqları ilə sinəsini döyən, uydurma əzablara görə mükafat tələb edənlər indi bayaq dediyimiz ittihamı üzümüzə atmağa cəsarət tapacaqdılar. Tezliklə insanlar biləcəklər ki, biz... ...yəhudilərə satmışıq” və hətta təhqirlərlə dolu yazılar yazılacaq, inanan kəndlilər və bizdən üz döndərən kişilər olacaqdı.Haqsız!

Düşmənlərin əvvəllər qorxaraq bizə qarşı istifadə etməyə cürət etmədikləri təhqirlər indi dostlarımızdan qorxmadan, utanmadan gəlirdi.

Əgər bu qədər əzab-əziyyət çəkmiş, bədənimiz bu qədər zülmə tab gətirmiş bizlər belə bir alçaqlığa, yəni özümüzü qrup halında düşmənə satmağa qadir olduğumuz doğru olsaydı, onda heç nə qalmazdı. bu xalqa dinamit atıb partlatmaqdan başqa. o. Qoynunda belə övladlar doğub böyüdən xalq daha yaşamağa layiq deyil.

Amma doğru deyilsə, bu yalanları uyduranlar və yayanlar millətinin öz gələcəyinə, taleyinə inamını qurudan əclaflardır.
Belə insanlar üçün öz ölkələrindən heç bir cəza kifayət qədər böyük deyil.
Əgər bu xalqın apardığı ağır mübarizənin içində qucağında böyüdülən, ən müqəddəs ümidlərini bağladıqları övladlarının onlara xəyanət etdiyimizi eşitsələr, qələbəyə və gələcəyə nə qədər inam olardı? ?

Bu günləri ancaq yaşadanlarımızın xatirəsinə qoyub gedirəm. Onlara, o dövrün yoldaşları, o saatların şahidləri dedim: "Bu piqmeylərdən qorxmayın, çünki kimin belə ruhu varsa, qalib gələ bilməz. Bir gün ayaqlarınızın altına diz çökdüklərini görəcəksiniz. Onları bağışla.Çünki onlar bunu törətdikləri günaha görə peşman olduqları üçün deyil, xəyanət üzündən edəcəklər.Və indi cəhənnəm bütün natəmiz ruhları ilə bizimlə üz-üzə gəlsə də, möhkəm mövqeyimizdə laqeyd olsa da, biz ona qalib gələcəyik. "

O ana qədər insandakı heyvanı tanıyırdım. İndi adamın içindəki əclafı gördüm. Özünüzü və Rumıniya xalqının və dünyanın hər hansı digər xalqının bugünkü və sabahının övladlarını bu dəhşətli bəladan: xəyanətdən qoruyun.
Xəyanət etmək istəsək, bütün ağıl, bütün öyrənmə, bütün istedadlar, bütün təhsil bizə kömək etməyəcək.

Övladlarınıza nə dostunuza, nə də ən böyük düşməninizə qarşı xəyanət etməməyi öyrədin.
Nəinki qalib gəlməyəcəklər, əksinə, məğlub olmaqdan daha çox olacaqlar, əziləcəklər. Xəyanətkar insana və onun xain yollarına qarşı da xəyanət etməməlidirlər, çünki qalib gəlsələr, ancaq insanlar dəyişir.
Xəyanət dəyişməz qalacaq. Qalibin xəyanəti, məğlub olanın xəyanəti ilə əvəz olunacaq. Əslində eyni xəyanət dünyaya hakim olacaq.

Dünyadakı xəyanət qaranlığını başqa zülmət əvəz edə bilməz, ancaq cəsur, xarakter və şərəflə dolu ruhunun gətirdiyi işıqla əvəz edilə bilər.

Yenə də bu nifrət və xəyanət selinin başlanğıcında onlara ümid verən bir sığınacaq olaraq bizə gəldi: Hristache Solomon, o böyük şərəf və vicdan sahibi, Mühəndis Klime,
Mühəndis Blanaru, vəkil Mill Lefter,

---

* Professor Cuza partiyasının üzvləri (Tr.)

Andrey C. İonesku, Aleksandru Ventoniç, Dumitru lfrim, Kosaçesku, İon Butnaru, İlierodeakon İsihiç Antohiç və s.

Bütün bu məşhur döyüşçülər və Liqanın veteranları indi məndə gəmisi dənizin ortasında batmış bəzi gəmi qəzasına uğramış ruhlar təəssüratını yaratdı və onlar yorğun və narahat olaraq kiçik adamıza endilər, orada daxili rahatlıq və inam tapa bildilər. gələcək.

General Makridesku bizə dedi:

“Mən qoca olsam da, mən sizinlə gedəcəm və sizə kömək edəcəm, yalnız bir şərtlə: namusu olmayan bu insanlarla əl sıxmamağınız, çünki bunu etsəniz, məndən iyrənərdim. sonsuza qədər və mən sənə olan bütün ümidimi itirərdim."

Professor İon Qavaneskul bizə və gördüyümüz işlərə maraq göstərməyə başladı.

LEGIONER HƏYATIN BAŞLANGIÇLARI

Dörd sətir bizim ilk kiçik həyatımızı qeyd edirdi: 1. Allaha iman.

Hamımız Allaha inanırıq. Heç birimiz ateist deyildik. Nə qədər tək və mühasirəyə alındıqca, qayğılarımız bir o qədər Allaha, öz ölülərimizlə və millətin ölüləri ilə əlaqəyə çevrilirdi.

Bu, bizə yenilməz güc və bütün zərbələr qarşısında parlaq sükunət verdi.

2. Missiyamıza etibar edin. Mümkün qələbəmiz üçün heç kimə ən kiçik səbəb göstərilə bilməzdi. Biz o qədər az, o qədər gənc, o qədər kasıb, hamı tərəfindən o qədər nifrət və nifrətlə qarşılanmışdıq ki, fakta əsaslanmayan bütün arqumentlər hər hansı bir uğur şansının əleyhinə idi. Və yenə də yalnız sayəsində irəli getdik. məqsədimizə inam, missiyamıza və ölkəmizin taleyinə sonsuz inam, 3. Qarşılıqlı sevgimiz. Bəzilərimiz bir müddətdir ki, bir-birimizi tanıyırdıq, yaxın dostluq münasibətləri qururduq, amma bəzilərimiz heç vaxt görüşmədiyimiz gənclər, birinci və ya kollec ikinci kurs tələbələri idi. İlk günlərdən hamımızın arasına bir mehribanlıq ab-havası yarandı, sanki bir ailənin üzvü idik, uşaqlıqdan bir-birimizi tanıyırdıq.

Müqavimət göstərmək üçün daxili tarazlığa ehtiyac aşkar idi. Bizim ümumi sevgimiz kənardan gələn nifrət dalğasına uyğunlaşmaq üçün eyni intensivliyə və gücə malik olmalı idi. Bu yuvadakı həyatımız soyuq deyil, məmur həyatı, rəis-əsgər məsafəsi, teatrallığı, ritorik ifadələri, zənn etdiyi liderlik havaları ilə keçdi. Yuvamız isti idi. Aramızdakı münasibətlər tamamilə təsadüfi idi. Kimsə soyuq kazarmaya yox, öz evinə, öz ailəsinin arasına girib. Və kimsə bura sadəcə əmr almaq üçün gəlməyib, burada sevgi şüası, bir saatlıq mənəvi sakitlik, ruhlandırıcı bir söz, rahatlıq, bədbəxtlikdə və ya ehtiyacda kömək tapdı.

Legionerdən kazarma intizamı mənasında o qədər də intizam tələb olunmurdu - nəzakət, iman, sədaqət və işə canfəşanlıq.

4. Musiqi. Yəqin ki, proqramlar, ziddiyyətli müzakirələr, fəlsəfi arqumentlər, mühazirələr qurmaqla ağıl yoluna başlamadığımız üçün intim hisslərimizi ifadə etmək üçün yeganə imkanımız mahnı oxumaq idi. O mahnıları oxuduq ki, orada hisslərimiz doyurdu. “Orada, qara qayanın üstündə” Deyilənə görə, melodiyasının nəsildən-nəslə dəyişməz qaldığı Böyük Stefanın mahnısı. Deyilənə görə, bu melodiyanın sədaları altında Böyük Stefan 500 il əvvəl Suçaavadakı qalasına zəfərlə daxil olub. Biz oxuyanda özümüzü Rumıniyanın əzəmət və şöhrətinin o vaxtları ilə canlı hiss edirdik; batırırıq

500 il əvvəl tarixdə yaşamış və bir neçə dəqiqə orada Böyük Stefan və onun əsgərləri və oxçuları ilə təmasda olmuşdur. "Like a Globe of Gold", Michael the Brave mahnısı; Avram İankunun mahnısı; 1917-ci ildə Hərbi Piyada Məktəbinin marşı, "Bugle yenidən səslənsin";

Legionun himni olaraq elan etdiyimiz İustin İliesu və İstrate tərəfindən yazılmış "Rumıniyalılar yüksəliş". Oxumağı bacarmaq üçün insan müəyyən ruh halında, daxili harmoniyada olmalıdır. Kimisə soymağa qərarlı olan insan nə mahnı oxuya bilər, nə də başqa bir səhv etmək niyyətindədir; nə də ruhu yoldaşına paxıllıq və nifrət hissi keçirən; nəfsi imandan məhrum olanı da.

Buna görə də siz, bu günün və sabahın legionerləri, özünüzü legioner ruhunda yönləndirmək ehtiyacı hiss etdikdə, hərəkatımızın əsasını təşkil edən başlanğıclarımızın bu dörd xəttinə qayıtmalısınız. Musiqi sizin üçün bələdçi olacaq. Əgər mahnı oxuya bilməyəcəksənsə, bilməlisən ki, bir xəstəlik sənin ruhani varlığının dibində gəmirir və ya həyatın günahsız ruhunu günahlarla doldurduğunu; və əgər bu günahlardan qurtula bilmirsənsə, yerini mahnı oxuya bilənlərə buraxaraq üz döndərməlisən. Həyatımızı yuxarıda qeyd etdiyimiz xətt üzrə davam etdirərək, ilk günlərdən hərəkətə keçdik. Rəhbərləri mən təyin etdim, onlar qəbul edib, əmr verdilər.

Biz bəzi möhtəşəm aksiyalarla başlamamışıq. Bir problemlə qarşılaşdıqca, onu həll etməyə başladıq. İlk hərəkətimiz evimizdəki San Miguel Archangel simvolunun olduğu otağı təmir etmək oldu.

Boyadıq, döşəməni sildik, Legioner qızlar pərdə tikməyə başladı. Beləliklə, legionerlər İncildən və ya başqa yazılardan topladığım müxtəlif mətləbləri yazdılar. Divarlarımızı gözəlləşdirdilər. Onlardan bəzilərini təqdim edirik: “Allah bizi öz qalib arabasında aparır”.
"Kim qalib
gəlsə ....Mən onların Allahı olacağam."

“Qılıncın yoxdursa, paltarını sat, al”.
"İman uğrunda cəsarətlə vuruşun."
“Cismani ləzzətlərdən çəkinin, çünki
onlar ruhu öldürür”. "Oyaq olun."
"İçinizdəki qəhrəmanı məhv etməyin."
"Qardaşlar qismətdə ... olduğu kimi
bədbəxtlik."
“Ölməyi bilən heç vaxt qul olmaz”.
“Və tənimin dirilməsini və satqın dəstələrinin məhv olmasını səbirsizliklə gözləyirəm” və s.

Bir həftədən sonra qərargahımız yaradıldı.
İkinci hərəkətimiz fərqli xarakter daşıyırdı: xarici hücumlara münasibətimizin necə olması ilə bağlı idi.
Biz onlara cavab vermək qərarına gəldik; bu bizim hamımız üçün çox çətin idi. Mənəvi varlığımız parçalanırdı. Ancaq bu, qəhrəmancasına müqavimət anı idi. Başqa bir hərəkət: heç kim kimisə legioner olmağa inandırmağa çalışmamalıdır.
Adi manqo çəkmək və balıq ovu həmişə məni narazı salıb. Sistem bu günə qədər legioner ruhuna zidd idi və qalır. Fikrimizi sadə şəkildə ifadə edəcəyik.
İçəri girmək istəyən gələrdi. Və qəbul olunarsa daxil olacaq.

Bəs kim gəlirdi? Bizimkilər eyni mənəvi mahiyyətə malik insanlar.
Çoxmu? Çox balaca. İasidə, bir il sonra, ilk gündən cəmi iki və ya üç nəfər çox idi. Ölkənin qalan hissəsində isə bizim varlığımızı öyrənən kimi qoşulanlar daha çox idi.

Bizə yaxınlaşanların hamısı aydın görünən iki fərqli cizgi ilə xarakterizə olunurdu: 1. Böyük bir ruhun islahı.

2. Şəxsi marağın olmaması. Bizim aramızda heç kim heç bir faydadan faydalana bilməzdi. Heç bir perspektivli perspektiv açılmadı. Burada hər kəsə yalnız can, var-dövlət, həyat, sevmək və güvənmək bacarığı vermək qalırdı.

Səhv fərd olan, yaxud hansısa maraqla bağlı olan biri qoşulsa belə, burada əlverişli mühit tapa bilmədiyi üçün bizimlə qala bilməzdi. Avtomatik olaraq, bir ay, bir il, iki-üç, geri çəkilərək, fərarilik və ya xəyanət edərək getdi.

PROQRAMIMIZ

Bu gənclik yuvası legioner həyatının ilk başlanğıcı, ilk təməl daşı idi. Onu möhkəm yerə qoymaq lazım idi. Ona görə də biz “Rumıniyanı fəth edək!

Kəndləri gəzib qışqırın: “Yeni siyasi təşkilat yeni yaranıb, hamı gəlib qeydiyyatdan keçsin!” Mövcud on platformadan başqa heç bir yeni siyasi platforma hazırlamamışıq

ölkə - onların hamısı müəlliflərinin və tərəfdarlarının gözündə "mükəmməldir" - və biz legionerləri kəndlərə bir proqram yaymaq, torpağı xilas etmək üçün insanları ona qoşulmağa çağırmaq üçün göndərmirik.

Bu baxımdan, yenə də biz bütün digər siyasi təşkilatlardan, o cümlədən xuzçulardan əsaslı şəkildə fərqlənirik. Hamısı inanırdı ki, ölkə yaxşı proqramların olmamasından ölür; nəticədə, onlar tərəfdar toplamağa başladıqları problemsiz inteqrasiya edilmiş bir proqram yaratdılar. Ona görə də hamı soruşur ki, “proqramınız nədir?”.

Bu ölkə proqramsızlıqdan yox, kişi çatışmazlığından ölür; ən azından bu bizim fikrimizdir. Hansı ki, başqa sözlə, bizim etməli olduğumuz proqramlar deyil, amma kişilər, yeni adamlar, siyasətçilərdən ibarət olan və yəhudi təsirinə yoluxmuş insanların bugünkü vəziyyətinə görə, ən parlaq siyasi proqramları güzəştə gedəcəklər.

Bu gün Rumıniya siyasətində yaşayan o cür insanı biz tarixdə daha əvvəl tanıyırıq. Onun hakimiyyəti altında millətlər öldü, dövlətlər dağıldı. Yəhudilərin və siyasi sistemin bizə vurduğu ən böyük zərər, onların bizi üzə çıxardıqları ən böyük milli təhlükə nə Rumıniya torpaqlarının və yeraltı sərvətlərinin mənimsənilməsi, nə də Rumıniyanın orta sinfinin faciəvi şəkildə məhv edilməsidir, nə də çoxlu sayda yəhudilərin məktəblərimizdə, peşələrimizdə və s., hətta onların siyasi həyatımıza göstərdiyi təsirlər də deyil, - baxmayaraq ki, onların hər biri özlüyündə xalqımız üçün ölümcül təhlükədir. Ən böyük milli təhlükə onların bizim dako-roman irqi quruluşumuzu deformasiyaya uğratması, eybəcər hala salması, bu tip insan törətməsi, bu insan zibilini, bu mənəvi qüsuru yaratmasıdır.. bizim zadəganlıqla heç bir əlaqəsi olmayan siyasətçi Xalq. daha çox qaçmaq; Bu cür insan bu ölkəyə rəhbərlik etməyə davam edərsə, bu tənəzzülə uğramış məxluqun "hiylə" ilə göz qamaşdıra bildiyi bütün parlaq proqramlara baxmayaraq, Rumıniya xalqı əbədi olaraq göz yumacaq və Rumıniya dağılacaq. bədbəxt kütlənin gözləri.

Yəhudi işğalının başımıza gətirdiyi bütün bəlalardan ən qorxulusu budur!

Biz, rumınların, barbar basqınlarından bu günə qədər təmasda olduğumuz və vuruşduğumuz bütün xalqlar bizə fiziki, iqtisadi və ya siyasi müstəvidə hücum edərək, əxlaqi və mənəvi irsimizə, vicdanımıza, əvvəllər və ya sonralar toxunulmamış qoyublar. bizim qələbəmiz, yad boyunduruğun qırılması - hətta onlar bizə çoxlu hücum edib bütün sərvətlərimizi ələ keçirəndə, hətta bizi siyasi yolla idarə edəndə belə.

İndi tariximizdə ilk dəfə olaraq rumınlar bizə qılıncla deyil, yəhudi irqinə xas silahlarla hücum edən xalqla üz-üzə dirlər, bu silahlarla əvvəlcə xalqın mənəvi instinktini vurub iflic edir, sonra isə sistemli şəkildə yayılır. hər cür əxlaqi xəstəlik, hər cür reaksiya imkanlarını məhv etmək. Buna görə də xalqımız özünü tərksilah və məğlub hiss edir.

Bu vəziyyəti görmənin nəticəsi olaraq, Legionun dayandığı təməl daşı siyasi proqram deyil, insandır; siyasi proqramların deyil, insanın islahatı.
"Archangel Michael Legion" başqa sözlə desək, siyasi partiyadan daha çox cəld və ordu olacaq. Bu kritik dövrlərdə Rumıniya xalqına çoxlarının səhvən inandığı kimi böyük siyasətçi yox, şər qüvvələrə qalib gələ bilən və bədxahlar dəstəsini darmadağın edə bilən böyük pedaqoq və lider lazımdır. Ancaq bunun üçün o, ilk növbədə öz daxilində ki və adamlarının içində ki şərə qalib gəlməlidir. Bu legioner məktəbindən yeni insan, qəhrəmanlıq keyfiyyətləri olan bir insan çıxmalı olacaq; nə həngi

tariximiz və tənimizin bütün düşmənləri ilə vuruşmaq və onlara qalib gəlmək, onların döyüşü və qələbəsi maddi dünyanı aşaraq, gözəgörünməz düşmənlər, şər qüvvələr səltənətinə qədər uzanmalıdır. Zehnimizin ən gözəl ruhani təsəvvür edə biləcəyi hər şey; Bizim irqimizin daha böyük, daha ədalətli, daha qüdrətli, daha müdrik, daha təmiz, daha çalışqan və daha qəhrəmanlıq yarada biləcəyi ilə fəxr edən hər şey, legioner məktəbin bizə verməli olduğu şeydir! O insan ki, Allah tərəfindən xalqımızın qanına hopdurulmuş insan böyüklüyünün bütün imkanları maksimum dərəcədə inkişaf etdirilmişdir.

Legion təhsilinin nəticəsi olan bu qəhrəman proqramlar tərtib etməyi də biləcək; yəhudi problemini necə həll edəcəyinizi də biləcəksiniz; dövləti yaxşı təşkil etməyi də biləcək; digər rumınları necə inandıracağınızı da biləcəksiniz; və yoxsa, o, qalib gəlmək üçün necə əyiləcəyini biləcək, çünki o, qəhrəmandır. Bu qəhrəman, bu igidlik, iş və ədalət legioneri Allahın onun ruhuna yerləşdirdiyi güclərlə ölkəmizi öz şöhrəti yolunda aparacaq.

Yeni siyasi partiya, hətta cuzist partiya, ən yaxşı halda bizə yeni hökumət və yeni administrasiya verə bilər; legioner məktəb, lakin bu ölkəyə gözəl bir Rumıniya növü verə bilər. Bu, bizim əvvəllər heç vaxt əldə etmədiyimiz, bütün tariximizi ikiyə bölə bilən, bu xalqın haqqı olan başqa bir Rumıniya tarixinin başlanğıcı üçün təməl qoya biləcək böyük bir şey yarada bilər.

Çünki bizim xalqımız çəkdiyi əzablara və çoxşaxəli əzablara görə, öz saflığına və ruhunun cəsarətinə görə dünyada bəlkə də yeganə xalq olmuşdur ki, bütün tarixi boyu heç vaxt başqa xalqları işğal etmək və onlara tabe etmək günahı törətməyib.

Biz elə bir ab-hava, mənəvi mühit yaratmalıyıq ki, qəhrəman insan doğulsun, yetişsin. Bu mühit mümkün olan ən yüksək mənəvi istehkamlarla dünyanın qalan hissəsindən təcrid olunmalıdır. qorxaqlığın, fəsadın, əxlaqsızlığın bütün təhlükəli külələklərindən, millətləri basdıran, ayrı-ayrı insanları öldürən bütün ehtiraslardan qorunmalıdır. Legioner belə bir mühitdə, yəni yuva *, iş sahəsində, legioner təşkilatında və ailədə inkişaf etdikdən sonra dünyaya göndəriləcək: yaşamaq, düzgün olmağı öyrənmək; döyüşmək, cəsur və güclü olmağı öyrənmək; işləmək, sadiq olmaq və işləyənlərin hamısını sevmək; əzab çəkmək, güclənmək, fədakarlıq etmək, öz eqoist maraqlarına qalib gəlməyə, Və tənə xidmətə alışmaq.

Hara getməsindən asılı olmayaraq, eyni təbiətli yeni bir mühit yaradacaq. O, nümunə olacaq; başqalarını legionerə çevirəcək. Və daha yaxşı günlər axtaran insanlar arxasınca gələcəklər. Yeni gələnlər legioner həyatı ilə eyni normaları yaşamalı və onlara hörmət etməli olacaqlar. Hamısı birlikdə, eyni orduda döyüşüb qalib gələcək bir qüvvə təşkil edəcəklər. "Archangel Michael Legion" belə olmalıdır.

RUMUNIYA İCTİMAİ HƏYATININ ASPEKTİVLƏRİ

Sonra mən ictimai həyatımızın ümumi aspektini təqdim edirəm ki, onun ortasında və ona qarşı “Archangel Michael Legion” yaranır. Averesku hökuməti təxminən bir ay əvvəl çökmüşdü. 1927-ci il iyulun 7-də liberallar hakimiyyətə gəldilər.
Yeni seçkilər keçirildi və həmişə olduğu kimi, hökumət çoxluğu əldə etdi. Bununla belə, hökumət hər vasitə ilə Milli Kəndli Partiyasına geniş xalq dəstəyi cərəyanına qalib gəlməli idi. Rumın xalqının kasıb kütləsi partiyadan partiyaya, vəddən sözə qaçır, ən səmimi ümidlərini - çoxəsrlik etimadı ilə hər bir tərəfə bağlayır, amma sonunda aldanaraq, məyus olur, bütün ümidlər puça çıxdı. Və bu belə davam edəcək, o vaxta qədər ki, bir gün onlar qazanc və talan üçün oğru dəstələrinin əlinə düşdüklərini nəhayət anlayana qədər. Üç böyük partiya, Liberal, Avereskan və Milli Kəndli və bir neçə kiçik partiya var idi. Prinsipcə, onlar arasında forma və şəxsi maraq fərqlərindən başqa heç bir fərq yox idi - müxtəlif formalarda eyni şey. Onların müxtəlif fikirlərə əsaslanması belə yox idi.

Onların yeganə əsl motivasiyası şəxsi mənafe dini idi, istənilən desideratum və ölkənin ali maraqları kənarda qaldı. Ona görə də siyasi mübarizələrin tamaşası iyrənc idi. Pul, şəxsi vəziyyətlər, sərvət və ləzzətlər, talan axtarışları bu mübarizələrə barışmaz düşmənçilik aspekti verdi. Siyasi partiyalar bir-birinə nifrət edən, qənimət uğrunda mübarizə aparan əsl mütəşəkkil dəstələr kimi görünürdülər.

Yalnız Vətən uğrunda və ya şəxsi maraqlara, eqoizmə və ya şəhvətə qalib gələn ideal uğrunda mübarizə sakit, ləyaqətli, nəcibdir, ehtirasları kor-koranə buraxmadan.
Buna həvəs qoymaq olar, amma iyrənc və kor ehtiras deyil.
Bu mübarizələrdə nifrət və alçaqlıq kifayət qədər sübutdur ki, onlar yüksək və müqəddəs və ya prinsipial ideallar müstəvisində deyil, ən utanc verici şəxsi mənafelərin acınacaqlı dərinliklərində mübarizə aparıblar.

Siyasətçinin dünyası dəbdəbəli və qalmaqallı məclislərdə, ən iyrənc əxlaqsızlıqda, getdikcə ruhdan düşmüş ölkənin belinə minərək açılır. Sizin ehtiyaclarınıza kim diqqət yetirməlidir?

Bu siyasətçilərə ailələri və agentləri ilə birlikdə siyasi müştərilərini qeyd etmək və əyləndirmək, səsləri və insan vicdanlarını satın almaq üçün pul lazımdır. Onlar bir-bir sürüyə-sürüyə, talan etmək üçün ölkəyə enirlər. Nəhayət, sizin qaydanız budur. Dövlətin, bələdiyyələrin, bələdiyyələrin büdcələrini boşaldırlar. Onlar hər bir şirkətin idarə heyətinə gənə kimi yapışırlar, oradan yorğun işçinin təri və qanı ilə milyonlarla maaş yığacaqlar. Onlar yəhudi bankirlərin idarə heyətinə daxil edilirlər, onlardan vətənə xəyanətin əvəzi olaraq milyonlarla qonorar alırlar.

Onlar həmvətənlərini təəccübləndirən qalmaqallı bizneslər yaradırlar. Korrupsiya ictimai həyatda vəba kimi yayılır, ən təvazökar qulluqçudan tutmuş nazirlərə qədər. Özlərini hamıya satırlar; pulu olan hər kəs bu canavarlara və onların vasitəsilə bütün ölkəyə rüşvət verə bilər. Məhz buna görə də sıxılmış ölkə onlara pul verə bilməyəndə torpağımızın sərvətlərini bir-bir xarici bankirlərin konsorsiumlarına verir və bununla da milli müstəqilliyimizi təslim edirlər. Rumıniyanın hər tərəfinə yayılmış iş adamları nə işləmir, nə də heç nə istehsal etmirlər, ancaq ölkənin can damarını əmirlər.

Bunlar siyasətçilərin istismarıdır. Bədbəxtlik, ruhdan düşmə və ümidsizlik aşağı təbəqələrə yayıldı. On minlərlə uşaq xəstəlikdən və aclıqdan ölür, beləliklə, özgələşmiş siyasətçilərin dəstəklədiyi və bütün dövlət aparatının müdafiə etdiyi mütəşəkkil yəhudi xalqına qarşı mübarizədə xalqın müqavimət gücünü zəiflədir. Bir neçə vicdanlı siyasətçi, bir neçə məqam, bəlkə də partiya liderləri başqa heç nəyə qadir deyillər. Onlar yəhudi mətbuatının, yəhudi və ya əcnəbi bankirlərin və öz siyasi həmkarlarının əlində olan bəzi yazıq kuklalara bənzəyirlər.

Bu qarışıqlıq, bu ruhsuzlaşma, bu infeksiya bizim məhvimizdə maraqlı olan yəhudilərin bütün falanksı tərəfindən addım-addım dəstəklənir ki, bu ölkədə bizi əvəz etsin və beləliklə, sərvətlərimizi tamamilə oğurlaya bilsin. Rumıniya mətbuatımızın rolunu qəsb edən onların mətbuatı, yüzlərlə murdar vərəqlər, əxlaqsız və ateist ədəbiyyatlar, əxlaqsızlıq yayan kino və teatrlar, banklar vasitəsilə yəhudilər ölkəmizə ağa çevriliblər.

Kim onlara qarşı çıxa bilərdi? Bu gün onlar fəlakətin və onun görünüşünün təbliğatçıları olduqda. Bu bizim milli ölümümüzə işarədir, kim qarşısına çıxacaq?

Milli hərəkat yerə səcdə edir. Bu son seçkilərdə Liqa 70.000 səs az, cəmi 50.000-dən az, ölkə üzrə iki faizdən az səs topladı.
Dünən olan on deputatdan bu gün heç biri yoxdur. Elə bir gün olmalıdır ki, legioner bu canavarla necə qarşılaşacağını, ölüm-dirim savaşında onunla necə qarşılaşacağını bilsin. O tək.

Sayımızın azlığı, bu qüdrətli gücün böyük gücü ilə müqayisədə bizi tez-tez özümüzə belə suallar verməyə vadar edir: Bizi qanundan kənarlaşdırsalar, nə edəcəyik? Bu hidralar bizim planlaşdırdığımızı həyata keçirsələr, qarşımıza mümkün olan hər maneəni qoyub əzməyə çalışacaqlar

bizə .

Gözləri bizə dikilib. Bizi təxribata çəkə bilərlər. Bunu bizə bir dəfə, biz sakit və dinc şəkildə Unghenidə işə başlayanda etdilər; buna görə də bizi uçurumun kənarına apardılar, bütün planlarımızı arzulayıram. Bizi qıcıqlandırsalar, nə edəcəyik? Sümüklərimiz həbsxanalarda çürüməsin, planlarımız puça çıxmasın deyə yenə tapançamızı çəkib atəş açaqmı? Bu cür perspektivlərlə qarşılaşdıqda, dağlara çəkilmək fikri beynimizdə - Rumıniyanın bütün düşmən qoşunlarına qarşı döyüşməyi qəbul etdiyi yerdə cücərdi. Dağ bizə çoxdan, ömrümüzdən yaxındır. Bizi tanıyır. Vücudumuzun qurumasına və qanımızın damarlarımızda qurumasına icazə verməməkdənsə, imanımız üçün hər bir insanı dağlarda öldürməklə həyatımızı bitirmək daha yaxşıdır. Beləliklə, biz özümüzü yenidən zəncirlərdə tapmağın alçaldılmasını rədd edirik. Biz oradan bütün yəhudi arı yuvalarına basqın edərək hücum edəcəyik.

Orada biz ağac və dağ həyatını daha da məhv olmaqdan qoruyacağıq. Orada ölüm və mərhəmət yayacağıq.

Bizi əsir götürüb öldürülməyə göndərəcəklər. Qaçaq, gizlənək; geri çəkiləcəyik; və axırda biz mütləq məhv olacağıq. Orada üçün. Rumıniya batalyonları və alayları tərəfindən axtarılan bizdən bir neçəsi olacaq. Sonra ölümü qəbul edəcəyik. Hamımızın qanımız axacaq.

Bu məqam bizim Rumıniya xalqına ünvanlanan ən böyük və sonuncu çıxışımız olacaq.

Mən Mota, Qarneata, Korneliu Georgescu və Radu Mironoviciyə zəng vurub bu fikirləri onlarla bölüşdüm. Qarşıdakı yaxşı və pis günləri düşünmək lazım idi. Bizim həll yollarımız olmalı və hər şeyə hazır olmalıydıq. Bizi heç nə təəccübləndirməməlidir. Biz heç kimi təxribat etməyəcək, hər cür təxribatdan qaçıb, heç bir təxribata cavab verməyəcək şəkildə ölkənin qanunları ilə gedəcəyik. Amma artıq əziyyət çəkə bilməyəndə və ya qarşımıza keçilməz maneələr qoyulanda yolumuz dağlara doğru olmalıdır.

Kütləvi üsyana cəhd etmək məqsədə uyğun deyil, çünki bu gün onlar toplarla məhv ediləcək və bu, yalnız bədbəxtlik və kədərlərin yayılması ilə nəticələnəcəkdir.
Əksinə, biz təkbaşına, məhdud sayda və yalnız öz məsuliyyətimizlə işləməliyik.

Hamı razılaşdı.

“Ola bilməz ki,” dedilər, “bizim qanımız, iyirmi gəncin qanı bu millətin günahlarını bağışlamasın. Ola bilməz ki, bizim bu fədakarlığımız rumınlar tərəfindən başa düşülməsin, bu, onların ruhlarını və vicdanlarını titrətməsin və bu, xalq üçün başlanğıc, dirilmə nöqtəsi olmasın.

"

rumınlar.

bu şəkildə ölməyimiz, nəticədə bu insanlara həyatımızın bütün əsəbi cəhdlərindən daha çox xeyir verə bilər. Bizi öldürməyə hazırlaşan siyasətçilər belə cəzasız qalmayacaq.

Bizim sıralarımız arasında bizim qisasını alacaq başqaları da var. Həyatda qalib gələ bilməmək, ölməklə qalib gələcəyik. Bundan sonra biz ölmək düşüncəsi və əzmi ilə yaşayırıq. Nə olursa olsun, qələbə üçün düzgün həllimiz var idi. bizə rahatlıq və güc verdi. istənilən düşmənin və bizi məhv etmək cəhdinin qarşısında bizi güldürəcək.

---

* Legioner təşkilatının əsas bölməsi. (Tr.)

LEGİONLARIN İNKİŞAF MƏRHƏLƏLƏRİ

PAMANTUL STRAMOSESC ("Əcdadlar yurdu")

Biz 1927-ci il iyunun 24-də anadan olmuşuq. Bir neçə gündən sonra qərargahımızı zəbt etdik. İndi biz hiss etdik ki, təsir dairəmizi genişləndirmək, orada həyatımızın normalarını formalaşdırmaq və onun vasitəsilə hərəkatı istiqamətləndirmək üçün öz nəşrimiz olmalıdır. Bunu necə adlandırmalıyıq? "Yeni Nəsil" təklif edildi; Bu mənim xoşuma gəlmədi. Bu tərif kimi hiss olunurdu; bizi başqa nəsildən fərqləndirdi ki, bu da işləməyəcək. "Qədim Torpaq", Qoy onun adı belə olsun. Bu titul bizi əcdadlarımızın dayandığı yurdumuzun torpağına bağlayır; müdafiə edilməli olan torpaq. bizi qeyri-müəyyən səltənətlərin dərinliklərinə qərq edir; addan çox olacaq, daimi döyüşə çağırış, igidliyə çağırış, irqimizin döyüşçü keyfiyyətlərinin oyanması olacaq.

Bundan əlavə, bu başlıq bir neçə səhifə əvvəl qeyd olunan keyfiyyətlərdən əlavə, legionerin ruhunun daha bir struktur xüsusiyyətini vurğulayır: cəsarət, onsuz insan natamamdır.

Çünki əgər insan ədalətli, düz, sədaqətli, imanlı, çalışqan və s. olsa da, vicdansız, namussuz və haqsız düşmənlərlə mübarizə apara biləcək qəhrəmanlıq xüsusiyyətlərinə malik olmasa, onların əlində həlak olardı. Budur, indi biz hərəkətimizin oxu artıq sabit idik; bir ucu Vətənimizin torpağında, digər ucu göylərdə kök salıb: "Əcdadlar yurdu" və Arxangel Michael. Amma rol bizdə olmayan pula başa gəlir. Biz nə edəcəyik? Biz Ata Motaya məktub yazaraq onu bizim üçün Orastiedəki köhnə Libertatea ("Azadlıq") mətbəəsində kreditlə çap etməsini xahiş etmək qərarına gəldik. Qəbul etdi; qəzetimizi çap edərdi, biz də ona abunə və satış pulunu verirdik. "A Terra Ancestral" nº 1 1 avqust 1927-ci ildə iki ayda bir jurnal formatında nəşr olundu, üz qabığının mərkəzində San Migel Archangel ikonası var. İşarənin sol tərəfində Sankt-Peterburq ikonasından aşağıdakı sözlər əks olunub.

Alba-Iulia'daki Tac Kilsəsinin Archangel Michael: "Rəbbin əntəmiz Evinə daxil olan natəmiz ürəklərə, mərhəmət etmədən qılıncımı doğrultdum."

Sağda isə Kosbukun "Decebal xalqına" şeirindən bir bənd:

"Tanrıların nəslindən olsaq da, hələ də ölümə borcluyuq. Cavan ölsək də, əyilmiş qoca da eyni şeydir, amma şir və ya zəncirlənmiş it kimi ölmək eyni şey deyil!" Aşağıda yəhudi işğalının miqyasını qaranlıq nöqtələrlə göstərən Rumıniyanın xəritəsi.

BİRİNCİ NƏŞRİN MƏZMUNU

"Qədim diyar" sərlövhəli baş məqalədə Liqadaxili qarşıdurmadan sonra milli hərəkatın vəziyyəti araşdırılır və mövqeyimizi izah etməyə çalışır.

Dua ilə bitir. "Düşmənlə üz-üzə!" Onu Corneliu Z. Codreanu, Ion Mota, llie Garneata, Corneliu Georgeseu və Radu Mironovici imzalayıb. İkinci yazı mənim imzamdır, "Sənin vaxtındır, gəl"; birinci məqalədə bəhs edilən eyni düşüncə xəttinin davamıdır. Üçüncüsü bir çox tələbə hərəkat döyüşlərində iştirak edən, bizə bağlanan, lakin legionerə çevrilməyən istedadlı gənc döyüşçü İon Sava tərəfindən imzalandı. Onun başlığı: "Seçkilərin Nəticələri".

Qısa panegirik bir neçə gün əvvəl vəfat etmiş Kral Ferdinandın ölümü ilə əlaqədardır. Onun şəklinin üstündə qara haşiyə ilə "Bizim Kral o öldü.

Bunun ardınca Motanın məqaləsi gəldi, onu qismən burada təkrarlayıram:

ICON İLƏ

"İkondan və qurbangahdan başlayırıq, sonra insan dalğaları tərəfindən bir müddət gəzirik.

---

* Kral Ferdinand və Kraliça Mariya 1922-ci il oktyabrın 15-də tac taxdıqları Alba-Iulia kilsəsinin məşhur adı. (Tr.)

və impulslarımızın saflığına baxmayaraq, heç bir sahilə çatmırıq. İndi biz ağır, dağınıq, parçalanmış ürəklərlə, yeganə istilik və təsəllimiz, güc və rahatlığımız üçün sığınacaqda, güc verən, İsa Məsihin ayaqları altında, cənnətin kor-koranə parlaqlığının astanasında toplaşırıq. İkon. Həyatımızda bir gün belə siyasətlə məşğul olmuruq. Bizim dinimiz var, bir imanın quluyuq. Biz özümüzü onun odunda yandırdıq və bütün gücümüzlə ona tabe olduq. Alətləri olmaq istədiyimiz qüdrət üçün əbədi olaraq məğlubedilməz olan özümüz üçün heç bir məğlubiyyət və tərksilah yoxdur.

“Hazırda köhnə Liqanın süqutunun səbəblərini ətraflı müzakirə edə bilmərik. Təkcə onu demək qalır ki, yeni yaradılışın bu anlarında biz aydın və qətiyyətlə bəyan etmək, doğulan yeni sistemin xarakterini təlqin etmək istəyirik: “Luz de luz……

Məqalə daha sonra qələbəyə inamın ifadəsi ilə bitən yeni təşkilat haqqında bəzi ipuçları verir.

Corneliu Georgescu-nun məqaləsindən çıxarış:

İNAM MƏŞƏLİNİ ALIN

"Qədim salnamələr bizə deyir ki, keçmişdə tanrılar günahlarına görə qədim Helladaya çətin hökm göndəriblər. Asiyanın çöllərindən yunanlardan qat-qat güclü olan böyük ordular ölkənin düzənliklərinə tufan kimi enirdilər. , tarlalarını xarabalığa çevirdi, şəhərlərini yerlə-yeksan etdi, məbədlərini xarabalığa çevirdi və igid olsa da, uğurlu müqavimətə qarşı dura bilməyəcək qədər az olan ordularını parçaladı.

Daha heç bir müqavimət göstərməyən qalib Midiya Yunanıstanın ürəyinə Apollonun ən məşhur məbədinin yerləşdiyi Delfidə nüfuz etdi. Məbədin kahinləri düşmənin tezliklə müqəddəs məbədi murdarlaya biləcəyindən qorxdular.
Yalnız baş kahin qorxmurdu. İlahi qüdrətə inamla dolub, o, keşiş yoldaşlarına üz tutub dedi...
“Qorxma, Allahın orduya ehtiyacı yoxdur. O, bizi müdafiə edəcək! '

"Və baş kahin və başqaları dua etməyə başladılar və duaları möcüzələr yaratdı. Farsların inamlı qoşunları məbədin bir neçə addımlığına yaxınlaşan kimi Parnas dağı silkələyib yamaclarda daşları qulaqbatırıcı ildırım çaxaraq düşmənin üzərinə yuvarladı və onu əzdi. Heç bir yerdən enən şimşəklər onun məhvini tamamladı, belə ki, bir az əvvəl olan böyük ordunun bu səmavi möcüzədən danışacaqları az idi...

“Döyüşçülər! Qələbə və zəfərin olacağına inam məşəlini yenidən ruhlarınızda yandırın. bizim."

Sonra Radu Mironovicinin kənddəki qardaşlarından birinə evə yazdığı məktubu izləyir. Ümidsiz olduğunu bilə-bilə ona deyir: “Əlbəttə, üzülmək də, kədərlənmək də olar, amma bizim olmayan bir haqqımız var: cəsarətini itirib, silahı yerə atmaq”.

Bundan sonra ona Liqadakı parçalanmanı və Legionun yaradılmasını belə izah edir:
“Hamımızın öz tərimizlə tikdiyimiz, sığınacağımız olan evimiz yandı...

“Yalnız tüstüdən qaralmış bir neçə divar köhnə evin ağrılı xatirəsi olaraq qalır.

“İndi bizdən nə istəyirsən? Allaha qarşı üsyan etmək? Bu ola bilməz, çünki “Rəbb verdi, Rəbb götürdü, Rəbbin adı alqış olsun”.
“Qollarımızı bağlayıb səfalət, soyuq, yağış və külək içində öləcəyikmi? Yox! Amma Allaha imanla biz işə başlayacağıq və yavaş-yavaş özümüzə ikiqat gözəl yeni bir ev tikməliyik. Budur, ilk təməl daşını qoyduğumuz “Legion”.

Qarneatanın məqaləsi belədir:

QARDAŞLAR ARASINDAKİ ANLAŞMAZLIQ - DÜŞMƏNİN SEVİNCİ

“Təəssüflə dolu bir ürəklə, gecikmiş dərdlərimiz qarşısında bizi bürüyən narahatedici düşüncələrin selini başqaları ilə bölüşmək üçün qələmimi götürürəm...

"Qardaşlar arasında ədavət və liderlər arasındakı fikir ayrılığı o qədər aydın oldu ki, biz onları artıq gizlədə bilmirik. Bunun nəticələri çox güman ki, çoxlarını ruhdan salacaq və Liqaya güvənənlərin narahatlığı, şübhəsiz ki, geriyə, məğlubiyyətə doğru bir addımdır. .

“Bu, çox açıqdır, çünki tarixin heç bir mərhələsində parçalanmanın bədbəxtlikdən, fəlakətdən başqa bir şeyə səbəb olduğu göstərilməyib...

“Yeddi il əvvəl seçdiyimiz yolu və eyni qətiyyətlə necə addımlayacağımızı biləcəyik.

Həbsxana vaxtlarının kobudluğuna və səfalətinə öyrəşmiş sümüklərimiz döyüş səngərlərində, düşmənə qarşı mövqedə özünü yaxşı hiss edəcək.

“Bu gün öz hökmranlıq saatının gəlib çatdığına inanaraq sevinən yəhudilər bilsinlər ki, bu ölkədə elə bir guşə var ki, orada gecə-gündüz istənilən saatda gözətçi dayanan bir qoşun var, üzünü ona çevirib. düşmən."

Moldovadakı LANC-nin keçmiş vitse-prezidenti mühəndis Gheorghe Clime-nin "Arzular, ümidlər, reallıq" məqaləsi ilə birlikdə bir neçə məlumat bu ilk sayını tamamlayır və mən yekun hissəni çıxarıram: "Buna çatmaq üçün bizə nə lazımdır. son məqsəd?

“Sadiq köməkçilərlə əhatə olunmuş bacarıqlı bir liderin rəhbərlik etdiyi döyüşçü ordu. Bu mövzuda, məndən çox daha yaşlı olsa da, gənc Korneliu Z-nin fəaliyyət qrupunu izləyirəm.

Codreanu, Ion 1. Mota ...

"Aydındır ki, bu gün ruhdan düşmüş sahələrə səpələnmişlərin hamısının töhfəsi lazımdır."

Nəticə etibarı ilə Rumıniyanın hansısa guşəsində kimsə icazəli və ya olmayan abunəçilərin siyahısını açıbsa, qoy mənim adımı da daxil etsin, onunla həyatımı verə bilərəm. "

LEGIONER ETİKASININ ƏSAS PRİNSİPLERİ

“Qədim diyar”ın ikinci nömrəsi avqustun 15-də işıq üzü görüb. “Arxangel Michael Legion” başlıqlı əsas məqalədə mən legioner həyatının hörmət etmək niyyətində olduğumuz və ciddi şəkildə təsdiqlədiyimiz ilk etik normalarını qısaca formalaşdırmağa çalışıram və onların ətrafında onlara dəyər verənlərin hamısının toplaşması lazımdır.

Aramızda gəlib böyüyən hər kəs onlara hörmət edərək böyüməli olacaq.

Mən bu əsasnamə-məqalədən fikirləri o vaxt yazdığım ardıcıllıqla seçirəm. Birinci ideya: “Mənəvi saflıq”.

İkincisi: "Döyüşdə maraqsızlıq".

Üçüncüsü: "Entuziazm".

Dördüncüsü: “İman, iş, nizam, iyerarxiya, nizam-intizam”.

Beşincisi: “Legion millətimizin enerjisini və mənəvi gücünü stimullaşdıracaq, onsuz heç vaxt qələbə ola bilməz”.

Altıncısı: "Ədalət, (Legion ədalət məktəbi və onu taxt-taca çıxarmaq üçün enerji olacaq)."

Yeddinci: "Söz deyil, əməl - Sən icra edirsən! Danışma!"

Səkkizincisi: “Bu məktəbin sonunda yeni Rumıniya yaranacaq və bu rumın xalqının çoxdan gözlənilən dirilməsi bütün səylərimizin, əziyyətlərimizin və verdiyimiz qurbanların məqsədidir”.

Onlardan bəziləri haqqında ətraflı danışmaq istəyirəm.

DÖYÜŞDƏ MƏRAFƏSİZLİK

Şəxsi maraqları məğlub etmək başqa bir əsas legioner fəzilətdir. Bu, fəaliyyət və mübarizə üçün yeganə motivi yalnız şəxsi maraqları, bütün degenerativ yan məhsulları - varlanma hərisliyi, dəbdəbə, pozğunluq və ya təkəbbürlülük olan siyasətçinin mövqeyinə kəskin şəkildə ziddir.

Ona görə də, əziz yoldaşlar, bundan sonra, nə qədər ki, legioner həyatı var, bilməlisiniz ki, nə qədər ki, hansısa döyüşçünün ruhunda və ya öz canınızda, bu şəxsi mənafeyin xırıltısına çatmaqda olduğunuzu hiss edirsinizsə, Legion orada dayanır. mövcüd olmaq. Orada legioner bitir və siyasətçi dişlərini göstərməyə başlayır.

Yeni gələnin gözlərinin içinə baxın və əgər onun gözündə hansısa xırda şəxsi maraq parıltısı (istər maddi, istər ambisiya, ehtiras, qürur olsun) hiss etsəniz, bilin ki, o, legioner ola bilməz.

Kimsə legioner olmaq üçün yaşıl köynək geyinmək və ya legioner salamını qəbul etmək kifayət etməyəcək, hətta o, legioner hərəkatını “təsadüfi” başa düşsə belə; ancaq legioner həyatı normalarına uyğun yaşasa. Çünki Legion sadəcə məntiqi sistem, arqumentlər silsiləsi deyil; bu “canlı inanc”dır. necə ki, kimsə Müjdəni “bilir” və “başa düşürsə” xristian deyil, ancaq orada qəbul edilmiş həyat normalarına uyğun gələrsə, “İncillə yaşayırsa”.

İntizam VƏ SEVGİ

Bəşəriyyətin bütün sosial tarixi iki böyük prinsipə əsaslanan mübarizələrlə doludur ki, bunlardan biri digərinin zərərinə yer uğrunda mübarizədir: hakimiyyət prinsipi və azadlıq prinsipi. Hakimiyyət azadlığın zərərinə genişlənməyə, azadlıq isə hakimiyyətin gücünü mümkün qədər məhdudlaşdırmağa çalışırdı. Bu ikisi üz-üzə gəlsələr, münaqişəni ifadə etməyə bilməzlər. Hərəkəti bu iki prinsipdən birinə və ya digərinə uyğun yönləndirmək, tarixi sosial iğtişaş və müharibə xəttini davam etdirməkdir. Bu, bir tərəfdən istibdad, zülm və ədalətsizlik xəttini, digər tərəfdən qanlı qiyam və daimi qarşıdurma xəttini davam etdirmək deməkdir.

Ona görə də bütün legionerlərin, xüsusən də gənclərin diqqətini bir anlaşılmazlığa görə hərəkət xəttindən yayınmamağa cəlb etmək istəyirəm. Bir çox hallarda müşahidə etmişəm ki, legionerə vəzifə verilən kimi o, indiyədək onu yoldaşlarına bağlayan hər şeyi pozaraq, bütün varlığı ilə “avtoritet”ə çevrilib və başqalarını öz postu ilə “təəssüratlandırmaq” məcburiyyətində hiss edib. səlahiyyətinizdən istifadə edin.

Legioner hərəkatı müstəsna olaraq nə hakimiyyət, nə də azadlıq prinsipinə əsaslanmır. Onun əsasları sevgi prinsipinə söykənir. onda həm hakimiyyət, həm də azadlığın kökləri var.

Sevgi iki prinsip arasında sülhdür: hakimiyyət və azadlıq. Sevgi ortadadır, onların arasında və yuxarıdadır, onları ən yaxşı şeylərlə əhatə edir və aralarındakı münaqişələri aradan qaldırır.

Sevgi tiranlığı, zülmü, ədalətsizliyi, qanlı üsyanı, ictimai müharibəni gətirə bilməz. Bu, heç vaxt münaqişə mənasına gələ bilməz. Zalımların və yəhudilərin davamlı və sistematik olaraq öz həmcinslərindəki məhəbbət duyğusuna müraciət etdikləri, bunun arxasında isə nifrət və təzyiq göstərməyə davam edən ikiüzlü bir məhəbbət prinsipi də var.

Tətbiq olunan sevgi cəmiyyətdə və dünyada ruhun rahatlığı deməkdir. Sülh artıq özünü iki prinsip arasında mexaniki və soyuq balansın zəif ifadəsi kimi təqdim etmir: autboidia və əbədi müharibəyə məhkum edilmiş azadlıq, yəni harmoniyanın qeyri-mümkünlüyü.

Xeyirxahlıq və sevgi bizə ədalət deyil, sülh verəcək. Çünki ədaləti tam şəkildə həyata keçirmək çox çətindir. Onun mükəmməl həyata keçirilməsinin aləti tapılsa belə, onu tanımaq və qiymətləndirməkdə aciz olan insan həmişəlik narazı qalacaqdı.

İkincisi, təbiətə və ya düşmənlərə qarşı döyüşdə uğur qazanmaq.

Yüz kişi bir-birini qardaş kimi sevə bilsə də, ola bilsin ki, hansısa hərəkət zərurəti ilə üzləşəndə hər biri fərqli fikirdə olsun. Yüz rəy heç vaxt qalib gəlməyəcək. sevgi tək başına onları heç vaxt qalib edə bilməz. Bu, nizam-intizam tələb edir. Qalib gəlmək üçün hər kəs vahid rəyi, ən təcrübəli olanın, liderin fikrini qəbul etməlidir. İntizam uğurun qarantıdır, çünki səylərin birliyini təmin edir. Elə çətinliklər var ki, yalnız birləşmiş, bir əmrə tabe olan bütöv bir xalq keçə bilər. İntizamın onların şəxsiyyətinə xələl gətirəcəyi bəhanəsi ilə eyni əmrə tabe olduqları halda, belə bir vəziyyətdə, digər xalqı ilə birləşməkdən imtina edən axmaq kimdir?

Ölkəniz təhlükə altında olduqda və təbiət sizi həyat və bədəninizi təhlükəyə atmağa, ailənizi parçalamağa, övladlarınızın gələcəyini riskə atmağa, və təninizi xilas etmək üçün bu yer üzündə olan hər şeydən əl çəkməyə vadar edəndə. , kiminsə "şəxsiyyəti yaralanır" deməsi ən azı gülüncdür.

İntizam heç kəsi alçaltmaz, çünki o, qələbəyə aparır. Qələbələri fədakarlıqdan başqa əldə etmək mümkün deyilsə, intizama təslim olmaq bir insanın öz millətinin qələbəsi üçün verə biləcəyi ən kiçik fədakarlıqdır. Əgər nizam-intizam imtina, fədakarlıqdırsa, heç kimi alçaltmaz. Çünki hər hansı bir qurban kimisə ucaldır, onu alçaltmaz. Xalqımız böyük çətinliklərin öhdəsində n gəlməli olduğundan, hər bir rumınlı intizam təhsilini sevinclə qəbul etməli və bununla da sabahkı qələbəyə öz töhfəsini bilməlidir.

Birlik olmadan qələbə olmaz; və nizam-intizam olmadan birlik olmaz. Ona görə də xalqımız bunu düşmənçilik hesab etməli, intizam intizamından kənara çıxmağı öz qələbələri və öz həyatı üçün təhlükəli hesab etməlidir.

TƏHLİLİMİZİ SAXLAMAQ ÜÇÜN MÜBARİZƏ

İcmalımızın dərc olunması üçün mübarizə bizim inkişafımızın ikinci mərhələsi idi. Resurslar olmadan səylərimiz əsl döyüş aspektini aldı. əslində "döyüş" bizim başdan bəri adlandırdığımız şeydir.

Biz iki strategiyadan istifadə edirik: 1. Bütün səylərimizi eyni anda eyni məqsədə yönəltmək. İkincisi, təbiətə və ya düşmənlərə qarşı döyüşdə uğur qazanmaq. Yüz kişi bir-birini qardaş kimi sevə bilsə də, ola bilsin ki, hansısa hərəkət zərurəti ilə üzləşəndə hər biri fərqli fikirdə olsun. Yüz rəy heç vaxt qalib gəlməyəcək. Yalnız sevgi onlara heç vaxt qalib gəlməz. İntizam lazımdır. Qalib gəlmək üçün onların hamısı bir fikrə, ən təcrübəli liderin fikrini qəbul etməlidir.

İntizam uğurun qarantıdır, çünki səylərin birliyini təmin edir. Elə çətinliklər var ki, yalnız birləşmiş, bir əmrə tabe olan bütöv bir xalq keçə bilər. İntizamın onların şəxsiyyətinə xələl gətirəcəyi bəhanəsi ilə eyni əmrə tabe olduqları halda, belə bir vəziyyətdə, digər xalqı ilə birləşməkdən imtina edən axmaq kimdir?

Ölkəniz təhlükə altında olduqda və təbiət sizi həyat və bədəninizi təhlükəyə atmağa, ailənizi parçalamağa, övladlarınızın gələcəyini riskə atmağa, və təninizi xilas etmək üçün bu yer üzündə olan hər şeydən əl çəkməyə vadar edəndə. , kiminsə "şəxsiyyəti yaralanır" deməsi ən azı gülüncdür.

İntizam heç kəsi alçaltmaz, çünki o, qələbəyə aparır. Qələbələri fədakarlıqdan başqa əldə etmək mümkün deyilsə, intizama təslim olmaq bir insanın öz millətinin qələbəsi üçün verə biləcəyi ən kiçik fədakarlıqdır. Əgər nizam-intizam imtina, fədakarlıqdırsa, heç kimi alçaltmaz. Çünki hər hansı bir qurban kimisə ucaldır, onu alçaltmaz. Xalqımız böyük çətinliklərin öhdəsində n gəlməli olduğundan, hər bir rumınlı intizam təhsilini sevinclə qəbul etməli və bununla da sabahkı qələbəyə öz töhfəsini bilməlidir.

Birlik olmadan qələbə olmaz; və nizam-intizam olmadan birlik olmaz. Ona görə də xalqımız bunu düşmənçilik hesab etməli, intizam intizamından kənara çıxmağı öz qələbələri və öz həyatı üçün təhlükəli hesab etməlidir.

TƏHLİLİMİZİ SAXLAMAQ ÜÇÜN MÜBARİZƏ

İcmalımızın dərc olunması üçün mübarizə bizim inkişafımızın ikinci mərhələsi idi. Resurslar olmadan səylərimiz əsl döyüş aspektini aldı. Əslində "döyüş" bizim başdan bəri adlandırdığımız şeydir.

Biz iki strategiyadan istifadə edirik: 1.
Bütün səylərimizi eyni anda eyni məqsədə yönəldin.
2. Döyüş zamanı sitatlar və fərqlər vasitəsilə döyüşçülərimizi həvəsləndirin.
Bu prinsipi bütün legioner fəaliyyətlərimizdə tapa bilərsiniz.
O, aşağıdakı üstünlükləri özündə cəmləşdirir: a)
İstənilən məqsədin sürətlə həyata keçirilməsi. b)
Bütün işçilərin vahid fəaliyyət və intizamlı səy tərbiyəsi. c) Öz güclərinin dərk edilməsinə, özünə və öz güclərinə inamın oyanması.

İqtisadi məğlubiyyətlərin xatirəsi, xüsusən də uğursuz cəhdlər Rumıniya xalqını istefaya, təşəbbüsün olmamasına və etimadın itməsinə gətirib çıxardı. Ağrılı xatirələri işlərində uğurənənəsi ilə əvəz edərək, onların özlərinə inamını oyatmalı olacağıq. Vənəhayət, döyüşçülərimizi yetişdirməklə biz elit döyüşçü kadrının qeyrətli nümayişinə nail olacağıq. İcmalımızda biz bütün dostlarımıza 1 sentyabrdan 15 oktyabra qədər hücuma keçməyə çağırdıq ki, birlikdə mümkün qədər çox yeni abunəçi əldə edək.

Bu müraciət nəticəsində hamının fəal iştirak etdiyi əsl qarışqa kampaniyası başladı: cavan, qoca, kəndli, ziyalı.

Bəziləri 45-ə qədər imza topladı (Constantin llinoiu).

Bu ilk döyüşün nəticəsi 1 noyabr 1927-ci il tarixli nömrəsində dərc olundu.O vaxt yazdıqlarım budur: "Oktyabrın 15-də günorta altıda yazıların sayı 2586-ya çatdı.
Legion onun ilk qələbəsi üçün əməyi keçən hər kəsə təşəkkür edir".

Bu nömrədə bu döyüşdə iştirak edən hər kəsin adı çəkildi. Əvvəlcə Libertatea ("Azadlıq") vasitəsilə bizə əlverişli təbliğat bəxş edən Mota Babaya təşəkkür edirik. Hamısının adını "Qədim diyar"da çap olunduğu kimi yenə də burada verirəm. Onların bəziləri legioner olmadı, bəziləri isə legioner inancında öldükləri üçün artıq aramızda deyil.
Onları burada adlandırıram, çünki əvvəldən imanlı idilər; onlar fərqləndikləri ardıcıllıqla sıralanır: Ana Pamfilia Ciolac (Varatec), Octav Negut (Focsani), Arhimandrit Atanasie Popescu (Balti), Hieromonah Isihie Antohi (Neamt), Mihad Tanasache, Viktor Silaghi, Ion Bordeian, u, u, Mironovici , Kapitan V. Tuxel (İvesti), Konstantin İlinoiu (İasi), N. Qrosu (Botosani), İon Minodora (Husi), Qriqori Balaçi (Movilita-Putna), Andrey C. Lonesku (Barlad), Spiru Peçeli (Qalati) , mühəndis Mihai Ittu (Buxarest), mühəndis Gh. Klim (İasi), İon T. Banea (Sibiu), İlie Qarneata (İasi), Totu Nikolae (İasi), Koman Aleksandru (Qauri-Putna), Desebal Kodreanu (Husi), Mixail Marinesku (Qalatı), Trayan Lelesku (Piatra- Nearnt), Sebastian Erhan (Kampul-Lunq, Bukovina), N. Tecau (Amerika), Elena Petcu (Vaslui), Dr. Sokrat Divitari (Tecuci), İon Plesea (Orhei), P.İ. Morariu (Suraia-Putna), Nanu Qavril Raileanu (Orhei), Kotiqa Trayan (Foksani), Mariya Mitea (Severin), 1. Çiobanita (Belçesti), Karausu (Voineşti) , Tinistei Neaga (Orhei), Zosim Bardas (Tarnava Mare), İon Blanaru (Foksani), Luliu Stanesku (Marsani-Dolj), Korneliu Georgescu (Poiana-Sibiului), Fanica Anastasescu (Buxarest), D. Ifrim (İasi), I Durac (P. Neamt), Pa'curaru Gh. (Buxarest), professor İsak Mokanu (Turda), Marius Popp (Kluj), N.

Voinea (Panciu), NB Munceleanu (Roma), Qriqori Berciu (Varna), Korneliu Kristesku Basa Emil Eremeiu (Nasaud).
(Komanesti), Angela Plesoianu (Yeddi) ,

Səkkiz ildən sonra biz ilk legioner döyüşündə iştirak edən 59 nəfərdən belə olduq: Dörd nəfər bizi başa düşə bilməyərək bizi tərk etdi; hətta hücuma da keçdilər bizə.

Səkkiz, bir-iki ildən sonra heç bir həyat əlaməti göstərmədi. İyirmi iki ən yüksək reytinq aldı,

legioner komandirlər, köməkçi komandirlər və ya legioner senator olmaq.
Yeddi legioner oldu, sarsılmaz imanlı adamlar, bütün təqiblərə qarşı çıxdılar.

On səkkiz dostumuz olaraq bu günə qədər bizə kömək etdilər.

Bu döyüş nəticəsində "Ata-baba yurdu"nun nəşri a
il.

DİGƏR ADLAR İNCƏLƏMİMİZİN İLK SUALLARINDA TAPILMIŞDIR

Vasile Dövlət, tacir və C. Vasiliu, təqaüdçü (Adjud), Gh. Oprea (San-Nicolaul Mare), İon Schiopu (Prundul Bargaului, vəkil Budesku P. (Banat), Adolf Greiter, Misu Stefanescu, losif Dumitru ("Atalar diyarı"nın ilk abunəçisi), İlie Berlinschi (İqesti-Bukovina), Dr. Elena Bratu, Mille Lefter (Qalati), İon Demian (Turda), Dr. Popeseu (Vaslui), Teodoreseu Craciun, Augustin lgna, İvanovici, Adam Branzei, Sofron Robota (Dorna), Bacuta Boghiceanu (Husi), Balan qardaşları (Soveja), C.

Gheorghiu Contar, Kapitan Siancu, Gh. Postolache, Gheorghe Despa (Dorna), Luchian Cozan (Dorna), Dr. Crisan, mühəndis Kamil Grossu, Chirulescu Victor, Lorde Nicoara, Ion and Alexandru Butnaru, Adriana and Teodora Ieseanu, Vasile Stan, Professor Razmerita, Craciunescuon (IF), Belgea, Gurita Stefaniu, Ghita Antonescu, Pantelimon Statache, Octav Pavelescu (Foscani), Gheorghe Potolea (Beresti), I. Gh. Teodosiu, Margareta Marcu, I. Gh. Galati), Dan Tarnovschi, Simion Tonea, mühəndis Stoicoiu, Coronel Paul Cambureanu, Amos Horatiu Pop (Ludos), Stefan Nicolau, Ileana Constantinescu, Elvira Ionescu, Marioara Cidimdeleon, Gh.

Amansei, Koka Tiron, İulius İqna, Aristotel Qheorghiu (Rm.-Sarat), D. Bunduc, Valer Danieleanu, Konstantin, Ursesku, Vasile Tampau, C. Mierla, Octav Danieleanu, Stefan Manzat, Coronel Blezu, Eufrosina Ciudin, Reverina Moderend Rachis, Gh. Liqa, Ana Dragoi (Qalati), Professor Matei Koriolan.

Qəzetdə tez-tez çəkilən bu adları oxucunun marağını təmin etmək üçün deyil, ona görə çəkirəm ki, bizə kömək edən insanlar - xüsusən də ilk çətin saatlarımızda - həmişə xatırlanmalıdır. Onların bəziləri öldü, bəziləri isə bu günə qədər bütün təqiblərə məruz qalan döyüşçülərə çevrildi. İndi onları sadalamağa tələsdim, çünki bu kitabda sonradan təkrar etmək imkanım olmaya bilər.

HƏRƏKƏTİMİZ KƏNARDAN GÖRÜNÜR

İlk saatdan yəhudi-mason siyasətçinin nifrətindən faydalandıq.
Amma bizi ürəklərində bir ümid şüası kimi qarşılayanlar da olub. "Qədim diyar"ın ilk nəşrində çap olunmuş oxuculardan bir neçə məktub:

"Jurnalın çıxmasından sevincimi uzun-uzadı ifadə etməyə çalışmayacağam. Sizi dünənki salamımızla salamlayıram: 'Allah köməyiniz olsun.' Mən də son hadisələrdə bu sətirlərə toxunmayacağam, amma deyirəm: "İrəli, həmişə irəli, yeni adamlar. Yaşasın Baş Mələk Mikayılın qoşunu. Qoy pislərin dəstəsi Beelzebutun qaranlığında udulsun." "Müqəddəs Maykl, baş mələk, tərəddüd etmədən və mərhəmət etmədən hücum etməli olacaq. "Atalar diyarı"nın səhifələrində təqdim olunan məqsəd budur.

"Nə Şeytan, nə də onun qulluqçuları Baş Mələyin çağırışına cavab verə bilməzlər, nə də onlar maska geyinərək kimisə aldada biləcəklərini təsəvvür etməməlidirlər. Xainlər düşmənlərdən daha sərt cəzaya layiqdirlər.
"Heç kəs laqeydlik göstərməyin, çünki heç kimin həlledici saatın nə olduğunu mühakimə etmək yetkinliyi yoxdur."

Qələbəni, böyük qələbəni bir saat əvvəl görməyi arzulayaraq
satırlarımı bağlayıram. Polkovnik Blezu

* Legioner Senatın üzvləri, bax səhifə 257. (Tr.)

"Parlaq svastika günəşi bu dəfə də bizi xaosdan çıxartmadı.
O, bizə öz xeyirxah işığını bəxş etdi, bizim xilasımız üçün "Arxangel Michael Legion".
Bundan sonra rumınların ruhu bu müqəddəs hərəkatın məhv olmayacağına inamla yenidən isinir. "

"Milli ideya bizi vəzifəyə çağıracaq".

"Bizi başa düşməyənlər yolun kənarına düşəcək. Mən sənin tərəfindəyəm".
ML Lefter, Galati üçün LANC prezidentinin vəkili

"Siz bizim gələcək günlərimizin ümidlərisiniz. Biz öz gələcəyimizi və uşaqlarımızın gələcəyini ayaqlarınızın altına qoyuruq.

Biz hamımız sizin qüdrətli təşkilatınızı görmək üçün səbirsizliklə gözləyirik və mübarizəyə qoşulmağı
səbirsizliklə gözləyirik. ”“ Bunu deyəndə mən təkcə hiss etdiklərimi deyil, bir çox başqalarında gördüklərimi deyirəm.
”CN Paduraru

Milli Counter, Break, (Roma).

"Mən Rumıniya ürəklərinin yenidən doğulduğunu görürəm və hiss edirəm. Mən təkcə qələbənin bizim olacağına ümid etmirəm, buna əminəm".
Ion Banea, tələbə, Vurpar (Sibiu).

"Bir xristian tələbəsi kimi mənim borcumdur, məncə, Jiul düzənliyindəki dostlarıma və yeni başlayan mübarizədə göstərdikləri qətiyyət və enerjiyə görə təbriklər göndərməkdir."

Iuliu Gb. Stanesku, tələbə.

"Biz, Petrosani Co.-nun Vulcani kəndindən olan rumınlar, bu gün də Böyük Rumıniyada şirkətin rəsmilərinin üzərimizə qoyduğu boyunduruğu daşıyırıq, çünki onların hamısı əcnəbidir".
Mən, Augustin Igna, vərəmə yoluxmuşam. "
İxtisasca şaxtaçıyam, artıq şaxtada işləyə bilmirəm, çünki çirkli hava məni incidir.

"Mən bir neçə həftəyə günlərimi orada bitirəcəyim üçün, aşağı mərtəbədə deyil, çöldə daha yüngül iş tələb edən, həkim tərəfindən imzalanmış bir ərizə göndərdim. İnkar edildi. İndi müraciət edəcəm heç kimim olmadığından kömək üçün sizə müraciət edirəm.

İqna Avqustin

"Lütfən, rəyinizi mənə göndərməyi dayandırın; mənim adım Axente Poenar, mədənçi, Carteju de sus, çünki üç ay olsa belə, sənə ödəməyə pulum yoxdur və səni geri göndərməyə nifrət edirəm."

"İndi isə niyə pulum olmadığını izah edim. Bura payızdır və biçin vaxtı olduğu üçün hamının xoşuna gəlir. Yəni biz mədənçilərdən başqa hamı, çünki qarşıdan gələn qışın ehtiyac duyduğu paltar və ayaqqabı çatışmır.
tələb edir; uşaqlarımız isə məktəbə göndərilməlidir.
Acı çörəyimizdən nə qədər qənaət ediriksə, bu ehtiyaclara xərcləməliyik".

Axente Poenar, mədənçi.

"Xalqımızın sevimli övladları: Ömrümün qürubuna
yaxınlaşdıqca əziz ölkəmizin dirçəlişi üçün onun saf və müqəddəs hərəkatı olan "Mikayılın legionu, Baş mələk" hərəkatını görüb ruhuma yeni bir ümid şüası daxil olur. böyük səmavi şahzadə. Çox üzülürəm ki, xalqımızın çiçək açıb çiçəklənməsini, Allahın qüdrətli və mərhəmətli şəhidlərimizin soyuq tərinə, bəlkə də qanına hopmuş zəhmətkeş məhsulundan həzz almasını görməyə çox üzülürəm. böyük plan. bu qədər əziyyətlə yoğrulmuşdu. Çox gecdir. vəba yayılır, qəbrimiz qazılır, qəbirqazanlar bizi əbədi olaraq basdırmağa hazırdır; və biz rumınlar, böyük və ya kiçik,

ehtiraslar, boş lovğalıq və tez xarab olan sərvət üzərində tərəddüd edirik, bazarlıq edirik və mübahisə edirik.

---

[*] Adınızı abunəçilər siyahısında saxlamağa davam edirik.

“Təhsilsiz olduğum üçün susuram; siz zirək olduğunuz üçün susursunuz; o, siyasi partiyaya bağlı olduğuna görə; onlar idarə olduqları üçün susurlar; buna görə də hamımız susur; çöküşümüzün qaranlığı bizi bürüdü. yavaş-yavaş və xalqımızın məşəli sönür.Mən kasıb kəndliyəm,amma qələmi də kürək və oraq tuta bilirəm.Sənə pulumla,qələmlə əməlimlə ,sözümlə kömək edəcəm,istəyirəm. 'Qədim diyar' icmalımızda mənə kiçik bir künc verirsiniz. “Biz rumınlarıq, yoxsa məhv olmaq ərəfəsində deyilik? Bəs niyə?” başlığı altında yazacam.

'Günahkarlar kimlərdir?'
'Səbəblərin səbəbi nədir?'
'Nə edilir və nə edilməlidir?' "Hər bir rumın
nəyi bilməli və etməlidir?" "VL Onofrei, Fermer,
Tungujei Kəndi (Vaslui)

ŞEKİLLƏRDƏN ÖNƏLƏR

Əslində “Atalar yurdu” bu hərflərlə doludur; Legionun yaradılmasına soydaşlarımızın töhfəsi. Çünki Legion üzvləri, kitabları və liderləri olan bir təşkilatdan daha çox şeydir. Bu, hamımızın töhfə verdiyi ruh halı, hiss və həyat birliyidir. Üzvlər, müdirlər, nömrələr, formalar, proqram və s. görünən Legionu təşkil edir. Digər, lakin görünməyən, ən vacibdir. Gözə görünməz olan görünən Legion, yəni bu ruh halı, həyat heç bir məna kəsb etmir; sadəcə olaraq heç bir məzmundan məhrum bir forma olardı.

Biz öz tənqidimizlə öz kreslolarında oturan professorlar kimi aramıza sədd çəkməyi təklif etmədik ki, jurnalda öz təlimlərini, nəzəriyyələrini çap etdirən “rəislər”, “professorlar” və heç bir işi olmayan oxucu ilə təlimlərimizi öyrənin və onlara uyğunlaşın. Bir tərəfdən biz, digər tərəfdən onlar. Xeyr. Legionun hazırlanması ona forma, düymələr və s. vermək demək deyil; bu, sizin təşkilat sisteminizi işləyib hazırlamaq demək deyil, hətta qanunvericiliyinizi, rəhbərlik normalarınızı formalaşdırmaq, mətnləri kağız üzərində məntiqlə sadalamaq demək deyil. Kişi böyütmək kimi, onun paltarını tikmək, davranış prinsiplərini düzəltmək və ya fəaliyyət proqramını qurmaq demək deyil.

Nə nizamnamə, nə proqram, nə də doktrina hərəkəti. Bunlar onun qanunvericiliyini təşkil edə, məqsədlərini, təşkilat sistemini, fəaliyyət vasitələrini və s. müəyyən edə bilər, lakin hərəkatın özünü yox. Bunlar hətta elm adamlarının belə çaşdırdıqları anlayışlardır. Yalnız “qanun”, “proqram” və s. yaratmaq, sonra “hərəkət” yaratdığınıza inanmaq, adam etmək istəyirsənsə, ancaq onun paltarını tikəcəksən.
Hərəkət yaratmaq hər şeydən əvvəl soyuq mülahizələrlə heç bir əlaqəsi olmayan bir xalqın ruhundan, ürəyindən bir ruh halı, fışqıran şövq doğurmaq deməkdir.
Bu legioner hərəkatının mahiyyətini təşkil edir. Bu ruh halını yaradan mən deyildim. Bu, bizim hisslərimizin digər həmvətənlərimizin töhfəsi ilə yaxınlaşmasından yaranıb.

“Atalar diyarı” icmalı bizim arzularımızın, sonra isə dostlarımızın bizi tanıyan rumınların hiss və düşüncələri ilə birləşdiyi görüş nöqtəsi idi.

Deməli, Legion öz mahiyyətində, bizim hamımızın hiss etdiyi o görünməz ruh halında mənim yaradıcılığım deyildi.

Bu, əməkdaşlığın nəticəsi idi.
Aşağıdakı töhfələrin birləşməsi nəticəsində yaranmışdır:

1. İlk legionerlərin hissləri.
2. Digər rumınların müvafiq hissləri.
3. Xalqımızın bütün ölülərinin şüurunda olması.
4. Vətənimizin torpağına həvəs.
5. Allahın bərəkəti.

İstəməzdim ki, kimləsə “mən o formada olan legionerlərdən deyiləm, ruhən legionerəm” deyərək fikirlərimi səhv başa düşsün.

Bu ola bilməz.

Bu mənəvi təməl üzərində doktrina, proqram, nizamnamə, forma, fəaliyyət eyni zamanda aksesuar kimi deyil, hərəkatın mənəvi məzmununu sabitləşdirən, ona vahid forma verən və onu xalqın şüurunda yaşadan amillər kimi yaradılır. insanlar və sizi nailiyyət və qələbəyə doğru aparır. Legioner hərəkatı bunların hamısı bir yerdədir.

Bütün müasir hərəkatlarda yaranan formalar: Faşizm (qara köynək), Milli Sosializm (qəhvəyi köynək) və s. liderlərin təxəyyülündən doğulmayıb. Onlar bu ruh halını ifadə etmək ehtiyacından yaranıblar. Hiss birliyinin ifadəsi. Onlar görünməz reallığın görünən simasıdır.

MİLLİ HƏRƏKATLAR VƏ DİKTATURLUQ

Hər hansı bir milli hərəkatın adı çəkiləndə diktaturaya meyllər sistematik olaraq ona aid edilir. Bu fəsildə diktaturaları tənqid etmək istəmirəm, amma göstərmək istəyirəm ki, bu gün Avropada olan milli hərəkatlar, məsələn, legioner hərəkatı, faşizm, milli sosializm və s., nə diktatura, nə də demokratiyadır. Bizimlə döyüşənlər: “Kəhv olsun faşist diktaturası!”, “Diktaturaya qarşı vuruşun!”, “Diktaturadan özünüzü qoruyun!” bizi vurma. Onlar hədəfi vururlar. Onlar ancaq bədnam “proletariat diktaturasına” nail ola bilərlər.

Diktatura bir dövlətin digər subyektlərinin iradəsinə zorla tətbiq edilən tək bir adamın iradəsini nəzərdə tutur. Yəni, bir-birinə zidd olan iki iradə: bir tərəfdən diktatorun və ya bir qrup insanın, digər tərəfdən xalqın iradəsi. Bu iradə məcburiyyət və qəddarlıqla tətbiq edildikdə, diktatura istibdaddır.

Amma 98 faiz çoxluğu olan bir xalq, sözlə ifadə olunmaz şövqlə, 60 milyonluq və ya 40 milyon candan biri olan bir xalq, rəisin tədbirlərini bəyənib alqışlayanda, bu, rəisin iradəsi ilə bu arasında mükəmməl uyğunluq olduğunu göstərir. insanların. Bundan əlavə, onlar o qədər mükəmməl birləşirlər ki, artıq iki iradə yoxdur. Bircə var: ifadəsi əsas olan millətin iradəsi. Millətin iradəsi ilə liderin iradəsi arasında yalnız bir əlaqə var: onlar arasında mükəmməl münasibət.

Milli hərəkat rejimlərində əldə edilən yekdilliyin “terror” və “inkvizitor üsulları” ilə bağlı olduğunu iddia etmək tamamilə gülüncdür, çünki belə hərəkatların meydana çıxdığı insanların vətəndaş vicdanı yüksək səviyyədə inkişaf etmişdir. Onlar vuruşdular, qan tökdülər və azadlıq uğrunda ölən minlərlə insanı tərk etdilər; nə xarici düşmənə, nə də daxili tirana heç vaxt boyun əymədilər. Əgər belə terrorla üzləşirlərsə, niyə bu gün onlar da döyüşüb qanmasınlar? Və sonra səslər, hətta çoxluqlar zorla, terrorla alına bilər; göz yaşı və ya ah çəkə bilər; lakin heç vaxt eşidilməyib və eşidilməyəcək ki, həvəs və şövq zorla yarana bilər. Dünyanın ən geridə qalan millətində belə yoxdur. Çünki milli hərəkat öz mahiyyətinə görə diktatura deyil, biz ona görə də özümüzə sual veririk: bu nədir? Demokratiyadırmı? Heç də yox, çünki lider seçici tərəfindən səslənmir və demokratiya seçilmək prinsipinə əsaslanır. Yaxud milli rejimlərdə heç bir lider səsvermə yolu ilə seçilmir. O, razıdır. Əgər bu rejimlər diktatura və ya demokratiya deyilsə, onlar nədir? Onları müəyyən etmədən etiraf etmək lazımdır ki, onlar müasir dövlətlərdə yeni idarəetmə formasını, sui genesisi təmsil edirlər. İndiyə qədər tapılmayıb və onun hansı ad veriləcəyini bilmirəm.

İnanıram ki, onun əsasında gec-tez milli orqanizmin periferiyalarına yayılan o ruh halı, yüksək milli şüur vəziyyəti var. Bu, daxili aşkarlıq vəziyyətidir. Nə idi

bir vaxtlar xalqın instinkt anbarı indi xalqın şüurunda öz əksini tapır, yekdil maariflənmə vəziyyəti yaradır ki, bu da yalnız böyük dini dirçəlişlərdə rast gəlinir. Bu hadisəni haqlı olaraq dövlət adlandırmaq olar

milli ekumenizm. Xalq bütövlükdə özünü dərk edir, dünyada öz məqsədini və taleyini dərk edir. Keçmiş tarixdə bu şüurun yalnız anlaşıqları müşahidə edilirdi, lakin bu gün biz bu daimi hadisələrin bəziləri ilə qarşılaşırıq.

Belə olan halda lider artıq “usta” deyil, “istədiyini edən”, “şıltaqlığına görə” rəhbərlik edən “diktator”dur. O, həmin gözəgörünməz ruh halının təcəssümü, o şüur halının simvoludur. O, artıq “onun xoşuna gələni” etmir; "etməli olduğu" şeyi edir. Və o, fərdi və ya kollektiv maraqları deyil, xalqların vicdanına hopmuş ölməz millətin maraqlarını rəhbər tutur. Yalnız bu maraqlar çərçivəsində və yalnız bu çərçivədə şəxsi və kollektiv maraqlar öz normal maksimum məmnuniyyətini tapır.

TƏŞKİLATIN İLK BAŞLANGIÇLARI

Kadrların təşkili legioner hərəkatının inkişafında yeni mərhələ təşkil edir.

Hər hansı bir hərəkət xaotik qalmamaq üçün təşkilati qəliblərə salınmalıdır. Bütün legioner təşkilat sistemi “yuva” ideyasına əsaslanır, yəni liderin komandanlığı altında 3-dən 13 nəfərə qədər olan qrup. Bizim təcrid olunmuş fərdlər mənasında “üzvlərimiz” yoxdur. Yalnız yuva var və fərdi üzv yuvanın bir hissəsidir. Legioner təşkilatı bir neçə üzv deyil, bir neçə yuva təşkil edir. Bu sistem yarandığı gündən bu günə qədər mahiyyətcə çox da dəyişməyib. Bəzən təşkilat reallıqları nəzərə almalı olduğu üçün lazımi təkmilləşdirmələr əldə etmişdir; daim böyüyən uşaq kimidir, onun geyimi inkişaf etdikcə daim düzəldilməlidir. Təşkilatın son mərhələsində necə görünməsi lazım olduğunu təsəvvür edənlərin, inkişafın son mərhələsində başqa ona yaraşmayan bir paltarı əvvəldən kəsərək davam etdirmək yanlışdır; necə ki, bəzilərinin əvvəldən sıx uyğunluğu kəsərək, sonra hərəkətin böyüməsində onu endirimlə davam etdirməsi və onu artıq uyğun olmayan yollarla mübarizə aparmağa məcbur etməsi yanlışdır.

Mən burada “yuva” üzərində çox dayanmayacağam, çünki “Yuva Rəhbərinin Əl Kitabı”nda bu məsələyə geniş şəkildə toxunmuşam. Ancaq bu sistemi seçməyimə nə vadar etdi? Birincisi, hərəkatın ehtiyacları. Liqanın yarandığı vaxt, bir sistemin istifadə olunduğu dövrlə, Legionun qurulduğu, başqa sistemi qəbul etdiyimiz dövr arasında böyük fərq var. Liqa yarananda geniş dəstək var idi. Bundan təcili yararlanmaq lazım idi. Halbuki, Legion meydana çıxanda bizim üçün belə bir dayaq zənciri yox idi, ancaq şəhərlərə və qəsəbələrə səpələnmiş, dağınıq və təcrid olunmuş kişilər idi. Mən mahal komitələrinin yaradılmasına başlaya bilmədim, çünki adam çatışmazlığı var idi. Nə də bir adam götürüb onu mahalın başçısı adlandıra bilməzdi, çünki o, çətinliklə kiçik bir kənd təşkil edə bilsəydi, bunun mənası yox idi.

Bir hərəkatın lideri reallığı son dərəcə ciddiliklə nəzərə almalıdır. Mənim əsas reallığım bir kənddə yoxsul kəndli olan “tənha kişi” idi, ağlayırdı; bədbəxt xəstə işçi, kökündən qoparılmış ziyalı.

Sonra da hər birinə imkan verdim ki, öz ətrafına, qabiliyyətinə uyğun olaraq, özü lider olsun. Bu onun lideri ilə yuva idi. Yuvanın rəhbərinin adını çəkən mən deyildim; onu oraya qoyan məziyyətləri idi. O, mən “istədiyim” üçün lider olmadı, ancaq bir qrupu toplaya bilsə, onu ruhlandıra bilsə, ona rəhbərlik edə bilsəydi. zaman keçdikcə - rəislərin tez-tez hədiyyə əsasında təyin olunduğu bütün digər partiyalardan fərqli olaraq, mən "doğulmuş" deyil, lider xüsusiyyətlərinin açıq-aşkar göründüyü kiçik liderlərdən ibarət bir orqana sahib olmağı bacardım. Ona görə də legioner yuvasının lideri etibar edə biləcəyiniz bir reallıqdır. Bu yuva liderlərinin şəbəkəsi legioner hərəkatının bütün skeletini təşkil edir. Legioner təşkilatının sütunu yuva başçısıdır. Bu yuvalar çoxaldıqda kənd, rayon, mahal və əyalət komandanlığı altında qruplaşdırılır.

Daha böyük bölmələrdə liderləri necə əldə edə bilərəm? Mən heç bir kəndə, qəsəbəyə, mahala rəhbər təyin etməmişəm. Mən onlara dedim: "Fəth edin və təşkil edin! Və nə qədər təşkil edə bilsəniz, siz patron olacaqsınız." Mən sadəcə olaraq onları güclərinin, keyfiyyətlərinin və qabiliyyətlərinin onları yüksəltdiyi vəzifələrdə lider kimi təsdiqlədim. Yuvanın rəhbəri ilə başladıq, getdikcə kəndin, rayonun, şəhərin rəhbərinə çevrildik

və mahal rəhbəri və yalnız 1934-cü ildə, yəni yeddi ildən sonra bölgə rəhbərinə. Yuva sisteminin aşağıdakı üstünlükləri də var: a) Aktivdir, hərəkatın bütün üzvlərini hərəkətə gətirir. Hər kənd və ya mahal üzrə komitə və üzvlərin olduğu digər partiyalarda yalnız bir neçə komitə üzvü işləyir; qalanlar 1000, 2000, 10000 fəaliyyətsizdir. Sistemimizdə, yuva rəhbərlərinin geniş təşəbbüsü sayəsində, müəyyən edilmiş normalar çərçivəsində və hər bir yuvanın öz reyestrinə mümkün qədər şərəfli bir səhifə yazmaq öhdəliyi sayəsində, bütün yuvadan kənarda belə ayrı üzvlər yoxdur. . dünya, tamamilə hər bir legioner işləyir. b) Bütün yerli problemləri həll edir.
,
Bir neçə şey var ki, tək adamın öhdəsindən gələ bilmədiyi və bütöv bir təşkilatın onlara baxmaq üçün çox böyük olmasıdır, məsələn, kənddə kiçik quyu qazmaq, kiçik körpünü təmir etmək və s. Tək adam bunu edə bilməz. tək; təşkilat onlarla məşğul ola bilməz; lakin 6, 8 və ya 10 nəfərlik yuva onları həyata keçirmək üçün ən uyğun vahiddir. c) Yuva asanlıqla dəyişdirilə bilər. Döyüş bölməsindən iş bölməsinə və ya əksinə. d)

Çoxlu sayda kadrlar yaradır, nəticədə liderlik sənətində ixtisaslaşmış kişilər formalaşdırır.

e) Fərarilik və ya xəyanətin təsiri lokal olaraq qalır, f) Nəhayət, yuva legioner təhsili almaq üçün ən yaxşı yerdir. Bunun səbəbi, eyni yaşda olan kişilərin, eyni miqyasda və oxşar ruhani quruluşda kişilərin olmasıdır. Orada hamı dostdur. Dərdini etiraf edə bilməyən, gəncin qarşısında ruhunu açıb - ya utandığından, ya da kiçik yaşlarından həyatın çətinliklərindən, qayğılarından xəbərdar etmək istəmədiyindən - burada yuvada. dostlar arasında, o bunu edə bilər. töhmət və hətta cəza ala biləcəyi kimi.

Yuva sevgiyə əsaslanan kiçik legioner ailəsidir. "Yuva Rəhbərinin Əl Kitabı"nda mən bu ailənin rəhbər tutulması lazım olan altı qanunu qeyd etdim (səh. 4, 3-cü bənd). Bu ailə başçıların şıltaqlığına görə idarə olunmamalıdır; bu diktatura olardı, amma qanunlarla.

1. İntizam qanunu., Legioner! İntizamlı olun! Çünki yalnız o zaman qalib gələ bilərsiniz. Yaxşı və pis gündə liderinizə tabe olun.

2. İş qanunu. İşlə! Hər gün işləyin. Ürəyinizi ona qoyun.
Mükafatınız qazanc deyil, Legionun qurulması və Rumıniyanın çiçəklənməsi üçün daha bir kərpic atmağınızdan məmnunluq olsun.

3. Sükut qanunu: az deyin. Yalnız lazım olanı söyləyin. Yalnız lazım olduqda danışın.

Natiqliyiniz sözlər deyil, hərəkətlər olmalıdır. Siz ifa edirsiniz: qoy başqaları danışsın.
4. Təhsil qanunu: başqasına çevrilməlisən. Bir qəhrəman. Yuvada tamamilə nəzakətli olun.
Legionu yaxşı tanıyın.
Qarşılıqlı belp qanunu S .. Bədbəxtliyə düşən qardaşına kömək et. Onu tərk etmə.
6. Şərəf Qanunu: Yalnız şərəf yollarını izləyin. Mübarizə et, qorxaq olma, Bırakma rüsvayçılıq yolunu başqalarına. Şərəfli döyüşdə yıxılmaq rüsvayçılıqla qalib gəlməkdən yaxşıdır.

Amma bir daha vurğulamaq istəyirəm, əziz legionerlər və diqqətinizi vacib bir məqama yönəltmək istəyirəm: soyuq iqlim hökm sürərsə, yuvanın tapılması natamamdır; "Biz nəyə nail oluruq?", "Başqa nəyə nail ola bilərik?", "Gəlin bunu və ya bunu edək". "Əlvida!"

Ruhlarınıza sərbəstlik verin. Yığıncaqda onlar üçün yer ayırın. İstilik ilə davam edin.
Hər kəsə ürəyini açmaq, həyatın onları sıxışdırdığı çətinlikləri, narahatlıqlarını, qayğılarını boşaltmaq şansı verin. Qoy sevinclərinizlə bölüşsün.
Yuvanız təsəlli və sevinc paylaşma yeri olsun. Yuva məclisi o zaman uğur qazanır ki, insan orada can yükünü boşaldıb evə qayıdıb, xalqına inamla dolu olsun. Əgər "Yuva Rəhbəri Kitabçası"nda bu məqamı kifayət qədər vurğulamamışamsa, indi bunu edirəm.

Hələ də yuvadakı təhsil fəaliyyəti ilə əlaqədar olaraq "Yuva rəhbərinin təlimatı"ndan 54-cü bəndi təkrar edirəm: Qələbə üçün həlledici element kimi dua, Atalarımıza müraciət., "Legioner Allaha inanır və dua edir. Legionun qələbəsi.

"Unutmaq lazım deyil ki, biz bu yer üzündə Allahın iradəsi və Xristian Kilsəsinin xeyir-duası ilə buradayıq. Kilsələrimizin qurbangahları qarşısında, bütün Rumıniya xalqı

qadınlar, uşaqlar, qocalar, saysız-hesabsız, qaçış və təqib dövrlərində bu torpağa toplaşdılar - bu, mümkün olan son sığınacaq yeri olduğunu bilir. Və bu gün biz də - biz, rumın xalqı - böyük təhlükə anlarında olduğu kimi, qurbangahların ətrafına toplaşmağa və Allahın xeyir-duasını almaq üçün diz çökməyə hazırıq.

"Müharibələri yuxarıdan qeyb aləmindən sirli gücləri çağırmağı və onlara kömək etməyi bilənlər qazandı. Bu sirli güclər ölülərin ruhları, bu torpağa da bağlı olan əcdadlarımızın ruhlarıdır. şırımlarımız və bu torpağın müdafiəsində həlak olanlar və bu gün də burada və bizim vasitəmizlə həyatlarının xatirəsi ilə bağlı olanlar - övladları, nəvələri və kötücələri. Amma hər şeydən əvvəl ölənlərin ruhları Allahdır.

"Bu güclər çağırılanda köməyimizə gəlir və bizi ruhlandırır, bizə iradə və qələbəyə nail olmaq üçün lazım olan hər şeyi verir. Düşmənin qəlbinə çaxnaşma və qorxu salır, hərəkətlərini iflic edir. Nəticə etibarı ilə qələbə maddi hazırlıqdan, döyüşən tərəflərin maddi gücündən deyil, onların mənəvi güclərinin ruzisini təmin etmək qabiliyyətindən asılıdır. Bu, bizim tariximizdə, hətta maddi silahlarımızın tamamilə aşağı olduğu vaxtlarda da möcüzəvi qələbələrin izahıdır.

Biz bu qüvvələrin dəstəyinə malik olduğumuza necə əmin ola bilərik?
1. Öz əməlinin ədaləti və əxlaqı ilə və 2. Bu səlahiyyətlərə ciddi və təkidlə müraciət etməklə. Onları çağırın, ruh gücünüzlə çəkin və onlar gələcəklər.
Müraciətin, duanın bir araya toplaşan çoxlu insan tərəfindən edildiyi zaman cazibə qüvvəsi daha böyük olur.
Buna görə də, hər şənbə gecəsi ölkə daxilində keçirilən yuva yığıncaqlarında dualar qaldırılacaq və bütün legionerlər kilsəyə getməyə çağırılacaq.

növbəti gün, bazar günü.

Bizim himayədar müqəddəsimiz Archangel Michael, evlərimizdə onun simvolu olmalıdır və çətin anlarda ondan kömək istəməliyik və o, bizi heç vaxt tərk etməyəcək.

Sonra bu yuvalar yaşa və ya cinsə görə aşağıdakı kimi vahidlərə* qruplaşdırılır: 1. Xaç Qardaşlıqları a) 14 yaşa qədər gəncləri bir araya gətirmək üçün: xaçın kiçik qardaşları. b) 14 yaşından 19 yaşa qədər gəncləri toplayın: xaç qardaşları.
2. Formalaşmada olan legionerlər.
3. Tələbə Legionerlər.
4. Qalalar, qızları və evli qadınları qruplaşdırmaq və ya inzibati meyarlara görə, şəhər, qəsəbə, mahal, onların fəaliyyətinə rəhbərlik edən müvafiq rəhbərlərlə birlikdə birliyi təmin etmək. Bütün bu məsələlər "Nest Leader's Handbook"da geniş şəkildə izah edilmişdir. Bu yuvalama sisteminin bir çatışmazlığı ola bilər; o, sanki parçalanması ilə hərəkatın birliyini pozur, lakin bu, yalnız zahiri təhlükədir, çünki onu qarşılıqlı sevgi və legioner təhsilinə tökülən böyük intizam dozası aradan qaldırır.

İLK LEGİONARLARIN SƏSİ

8 noyabr 1927-ci il, Müqəddəslər bayramı. Baş mələklər Mikail və Cəbrayıl yaxınlaşırdılar. O gün biz ilk andımızı verəcəkdik. Biz hərəkatımızın xarakterini, əcdadlarımızın torpağı, ölülərimiz və göylərlə birliyimizin sədaqətli ifadəsi ola biləcək bir simvolu axtarıb tapdıq.

Rumıniya tarixinin bütün şanlı yerlərindən 2000-ə az miqdarda torpaq yığırıq illər əvvəl, sonra yaxşıca qarışdırdıq, kiçik dəri çantalar onunla dolduruldu və iplərlə möhkəm bağlandı.

Onlar and içərkən legionerlər tərəfindən qəbul edilməli və ürəklərinə yaxın geyinilməli idi. Budur, "Atalar yurdu"nun 8 noyabr 1927-ci il sayında əks olunmuş həmin xidmətin təsviri:

1927-ci il noyabrın 8-də səhər saatlarında Yassidən olan bütün legionerlər və başqa yerdən gəlməyə çətinlik çəkən bir neçə nəfər bizim qərargahımıza toplaşdı.

Sayca az, lakin Allaha sarsılmaz imanımız və Onun köməyinə güvənimizlə güclüdür; hər hansı bir fırtına qarşısında sarsılmaz qalmaq əzmimizdə və birmənalı inadımızda güclü; eşitdiyimiz hər şeydən tamamilə uzaq olmağımız güclüdür - bu, maddi şeylərdən cəsarətlə uzaqlaşmaq və Rumıniya xalqının və xaçın işinə xidmət etmək istəyimizdə, zövqümüzdə görünən bir həqiqətdir.

Bu, Legionun hücumunun ilk dalğasını sevinclə formalaşdırmaq üçün and içmək vaxtı səbirsizliklə gözləyənlərin əhval-ruhiyyəsi idi. Və hamı əmin ola bilər ki, qəzəb saatında olduğu kimi, bizim aramızda birləşdiyimiz zaman başqa münasibət mümkün deyil. Ion L Mota, İlie Garneata, Radu .Mironovici, Corneliu Georgescu - həbsdən həbsxanaya qədər son beş ildə millətçi hərəkatın bütün ağırlığını daşıyanlar

illər.

---

* Rumın dilindən "fresh de cruce" nin bədii tərcüməsi olan "xaç qardaşları" ənənəvi məşhur doğma ritualına görə, əbədi dostluq, qarşılıqlı yardım və sədaqət xaçında bir-birinə and içən gənclərdir. Legioner hərəkatı bu məşhur İttoman institutundan ilhamlanaraq gənc aspirant legionerləri “xaç qardaşları” adlandırdı. "Xaç Qardaşlıqları?" onlar sonra "xaç qardaşları" qruplaşmalarıdır.

Dua edən, ibadət edən, Abid, ərizə,

Saat 10-da biz hamımız kostyum geyinmiş və milli svastika ilə ürəklərimizin üstündə sütunlarla yürüş edərək Müqəddəs Spiridon kilsəsinə yola düşdük. Orada, Böyük, Moldova hökmdarı; Cəsur Michael; Mircea Ion Voda tərəfindən; Horia, Closea və Crisan; Avram Yancu; Domnul Tudor; Mng Ferdinand; və Roma torpaqlarını işğalçı düşmənlərdən müdafiə etmək üçün döyüş meydanlarında həlak olmuş bütün hökmdarların və əsgərlərin xatirəsinə. '

Nəzir almanın təntənəsi.

Biz marşla Legionun Himnini oxuyaraq evimizə qayıtdıq. Orada ilk legionerlərin səsverməsinin hərəkətli təntənəli mərasimi keçirilib.

Ata-baba yurdu. Bu təntənə Turda Cəsur Mikayılın məzarından gətirilən torpağın Böyük Stefanın ən böyük döyüşünü apardığı Razboenidən olan Moidavia məzarından və əcdadlarımızın qanının dibinə hopduğu bütün digər yerlərdən qarışdırmaqla başladı. şiddətli döyüşlərdə torpaq, beləliklə ona xeyir-dua. Torpaq paketləri açılanda və masanın üzərinə boşalmazdan əvvəl onları gətirən və ya göndərənlərin məktubları oxunurdu.

Aşağıdakılar and içdilər: Corneliu Zelea-Codreanu, Ion I. Mota, Illie Garneata, Corneliu Georgescu, Radu Mironovici, Hristache Solomon bu mərasimə sədrlik edən, G. Clime, Mille Lefter, Ion Banea, Victor Silaghi, Nicolae Totu, Alexandru Ventonic Dumitru Frim, Pantelimon Statache, Ghita Antonesçu, Emil Eremeiu, Ion Bordeianu, M. Ciobanu, Marius Pop, Misu Crisan, Popa, Butnaru, Budeiu, I. Tanasache, Stefan Budeciu, Traian Cotiga və Mixail Stelescu, lisey şagirdi.

YENİ DÖYÜŞ

"Atalar yurdu"nun 1927-ci il 1 dekabr sayında biz səyahətlərimizdə istifadə etmək üçün yüngül panelli yük maşını almaq üçün və sait axtarmaq üçün yeni bölmə açdıq. Yenə eyni ümumi səy sistemindən istifadə edirik. Legionerlər bayram konsertləri, konfranslar, Milad xorları təşkil etməyə və pullarını verməyə başladılar. Focsaninin "Vrancea Xaçı Qardaşlığı" əsəri toplanması ilə seçildi

General Makrideskunun sponsorluq etdiyi bayram şousu nəticəsində 50.000 lei məbləğində. Məhz bu zaman mən onun nainini "Vrancea"dan bu günə qədər məlum olan "Xaç Qələbə Qardaşlığı"na dəyişdim. 1928-ci il fevralın 19-da, yəni on həftə ərzində bu gediş uğurlu oldu.

Biz Buxarestdə 240.000 leiyə yeni panel yük maşını aldıq, bunun 100.000 leyini ödədik, qalan 140.000 leyi isə on iki aylıq hissə-hissə ödənəcək.

Biz Buxarestdən çıxıb İasiyə yollandıq, rejissor Stefan Nikolau, oğlanların dediyi kimi "The Doe*, Banea, Bordeianu və Mironovici ilə. Legionerlər və dostlarımız şəhərin kənarında bizi gözləyirdilər və gəlişimizdə ümumi sevinc içində qarşılandıq.

Aylıq ödənişlərimizi ödəmək üçün biz 100-dən ibarət Komitə yaratdıq, onun üzvləri bir il ərzində ayda 100 lei töhfə verməli idi. Bu komitə iki ay ərzində 50 üzvə çatdı, əksəriyyəti kasıb, kiçik işçilər, fəhlə və ya kəndlilər idi, onlar ayda 100 ley ianə edərək əsl fədakarlıq edirdilər.

İasi "Qalaları"nın və xüsusilə Qalatinin "İuliya Hajdeu qalası"nın qızları tikmə tikib pula satmağa başladılar.

MATERİAL NÖVLƏRİNİN PROBLEMLƏRİ

---

* Buruq quzu ətindən hazırlanmış papaq. (Tr.)

Onların kiçik ehtiyacları üçün hərəkat maddi baxımdan çox yaxşı hərəkət edirdi. Yoxsulların əməyindən və ianələrindən bizə yaşamağa və fəaliyyətləri dəstəkləməyə kifayət qədər pul yığılırdı.

Tamamilə bütün töhfələr "Atalar diyarı"nda dərc edilmişdir. Gündəlik 10 və ya 5 ley verənlərlə doludur. 50 və ya 60 ley verənlər nadir hallarda tapılırdı, bizim bankirlər isə ayda 100 ley verə bilənlərdi, 100-lük Komitet.

Gəlin bu komitədən təsadüfi seçim edək: # 16.
Nicolac Voinea de Panciu, iki hektarlıq bir üzüm bağında yaşayan beş uşaqlı bir ailə.

#17. D.Popesku, təqaüdçü.
#18. İon Blanaru, dünənə qədər tələbə; indi ayda 4000 lei qazanan mühəndis.
*
* 19. İon Butnaru, Rumıniya Dəmiryolunun əməkdaşı.
* 20. Nistor M. Tilincə, kooperativ satıcısı.
* 21. AteIiu Georgescu, valideynlərdən kömək.
* 22. Radu Mironovici, valideyn yardımı.
23. İonesku M. Traian, meşə təsərrüfatı mühəndisi.

İqtisadiyyatdan bu vergi ödəyicilərinin yemək və geyim xərclərinə məcbur etdikləri puldan düzgün istifadə etməklə ayaqda qala və normal inkişaf edə bilən təşkilata kifayət qədər vəsait yığılırdı. Amma yəhudi mətbuatı qışqırdı... "Bu cənablar hansı pula panelli yük maşınları alırlar? [Yəhudi həmişə pis niyyətlə əlimizdə olandan bir neçə yük maşını düzəltdi]. Bu hərəkatı kim maliyyələşdirir?"

Oh! Cənablar, heç kim bunu “maliyyələşdirməyib”. Əksəriyyəti Əyyub kimi yoxsul olan rumınların sonsuz inamından başqa heç kim. Biz nəinki kapitalistlər tərəfindən “maliyyələşdirilməmişik”, mən sağlam prinsiplərə əsaslanan hərəkata rəhbərlik edən hər kəsə hərəkatının sağ qalmasını istəyirlərsə, bütün maliyyə təkliflərini rədd etməyi məsləhət görürəm. Çünki siyasi hərəkat məhz yaşaması və böyüməsi üçün lazım olanı öz üzvlərinin inancı və fədakarlığı əsasında istehsal edə bilmək üçün qurulmalıdır. Normal və sağlam inkişaf üçün hərəkat yalnız üzvlərinin təmin edə bildiyi qədər istehlak etmək hüququna malikdir; və onun üzvləri yalnız iman üçün, yəni qurban üçün bacardıqları qədər təmin edə bilərlər.
Kifayət qədər vəsait təmin etmir? Xarici maliyyəyə müraciət etməyin, amma davam edin

üzvlərin inamını artırır. Əslində, üzvlərin qeyri-kafi töhfələri az inancın göstəricisidir. vəsait vermir? Təşkilat ölüb və tezliklə dağılacaq. İman olmadan, ona sahib olanlara qalib gələcəksiniz.

Hərəkəti üçün xaricdən maliyyə qəbul edən lider, bədənini dərmanla yaşamağa alışdıran insana bənzəyir. Orqanizm nə qədər dərman qəbul edirsə, o qədər də öz-özünə reaksiya verə bilməməyə məhkumdur. Bundan əlavə, dərmandan məhrum olanda ölür; fanatiklərin mərhəmətindədir! Eynilə, siyasi hərəkat da onu maliyyələşdirənlərin ixtiyarındadır. Bunlar istənilən vaxt maliyyələşdirməni dayandıra bilər və tək başına yaşamağa alışmayan hərəkət ölür. Bir hərəkət, eynilə bir şəxs kimi, bəzən daha böyük məbləğdə pul tələb edə bilər. Onda borc götürüb krediti vaxtında qaytara bilərsiniz, ancaq bunu edə biləcəyinizə əminsinizsə. Nəticə etibarı ilə, hökmdarların cənab liderləri - və bunu deməklə bizdən sonra gələcəklərə müraciət edirəm - gələcəkdə bu növlə qarşılaşsanız, təbii ki, hərəkatınızı maliyyələşdirməyi təklif edən xeyirxahlardan imtina edin.
Rumıniya, bu gün də onlar yoxa çıxır.

---

* Legionerlərin ilk panel yük maşınına verdiyi cəlbedici ad. (Tr.)

Maliyyə edə bilən və edə bilənlərin hamısı yəhudi bankirləri, çox zəngin yəhudilər, böyük yəhudi taxıl satıcıları, böyük yəhudi sənayeçiləri və tacirlərdir. Rumınları öz ölkələrində məhv etmək üçün siyasi partiyaları maliyyələşdirirlər.

Tezliklə maliyyələşdirmə ilə məşğul olacaq heç kim olmayacaq - bu söz bankir, yırtıcı, ədalətsizlik və ədəbsizlik qoxusu verir! - heç kim. Nə rumınlar, nə də yəhudilər. Bankirlərin və maqnatların, biznes fırıldaqları ilə zənginləşdirilmiş iş adamlarının kastası üçün insan cəmiyyətini həvəslə təqib edən bu yırtıcı quşlar məhv ediləcək. Yaxşı insanlar, varlı insanlar, ədəb həddinə qədər, buna sahib olacaqlar, lakin onlar bunu maliyyələşdirə bilməyəcəklər, ancaq əmanətlə hərəkata kömək edəcəklər. Bu kömək etmək, xalqınıza çətin anlarda kömək etmək öhdəliyi bütün rumınların üzərinə düşür və həmişəlik belə qalacaq; və bu yardım həmişə xoşdur və olacaq.

Amma mənim, elə cə də yoldaşlarımın maddi vəziyyəti getdikcə pisləşir, daha da ağırlaşırdı. Məndən başqa cüzi maaşı ilə beş uşağını çətinliklə yedizdirən, geyindirən yazıq qaynatamın yükü olmuşdum. Həyat yoldaşımla bir otaqda qaldıq, ailənin digər yeddi üzvü digər iki otaqda idi

otaqlar.

Vəziyyətimi anlayaraq, formalaşmış böyük sevgisi və rumın davası sayəsində heç vaxt mənə bir söz demədi, baxmayaraq ki, zaman keçdikcə çətinliklərin ağırlığı altında daha çox başəydiyini gördüm. Beləliklə, qərara gəldik ki, mən özümü hərəkata tam vaxt ayıracağam və Mota Vakaresti həbsxanasındakı digər üç yoldaşla birlikdə pul qazanmaq və mənə kömək etmək üçün hüquq firması yaradacaq. Onlar tezliklə başlayacaqlar, lakin çox böyük çətinliklərlə üzləşəcəklər. arxaya baxdım. On il əvvəl universitetdə qeydiyyatdan keçmiş tələbələrin bütün təbəqələri ilə çiyin-çiyinə döyüşdük. Və get-gedə onların hamısı öz yerlərini tapdılar, özləri üçün yaşaya biləcəkləri kiçik bir vəziyyət yaratdılar; biz dünyanın yollarının ortasında azmış bəzi dələlər kimi cəmiyyətin kənarında tək qalırıq.

Səlahiyyətli hüquqşünas olsalar da, yoldaşlarım cüzi bir varlıqda yaşaya bilərdi. Onları dəmir yolları, şəhər meriyası və ya dövlət işə götürə bilməzdi; bu cür yerlər milli hərəkatın sıralarını tərk edib siyasi partiyalara keçənlər üçün ayrılıb - xarakterdən məhrum olanlar üçün təşviq. Həyatımızın şərəfi diktə etdi ki, onlar heç bir yəhudi davasını müdafiə etmək üçün götürmürlər.

Rumınlar onlardan qaçırdılar. Ofislərinə ancaq kasıblar girərdi. Yol bizim üçün çətin idi, biz öz vətənimizdə sıxışdırıldıq və ona görə də elə bir vəziyyətə salındıq ki, dolanmaq demək olar ki, mümkün deyildi.

1928 İLİN YAYI

Bütün qışı yuva qurmağa sərf edirik. Bahar Ungheni dulusçuluğunda və xanım ghicada işlərin bərpa olunduğunu gördü. Biz bu iki yerdə kərpic tikməklə, tərəvəz yetişdirməklə işləyirik. Köhnə evdə qala biləcəyimizə əmin olmadığımız üçün başqa bir Ev tikmək istədik

evimizdən çıxarılmamız üçün proses başlandı.

Bu gərgin işdə biz bir-birimizə daha da yaxınlaşdıq, onlarla işləyənləri daha da yaxın hiss etdik

əlləri və başqalarının əməyinin hesabına yaşayanlardan getdikcə uzaqlaşır. Bu iş hansısa universitet professorunun mühazirələrindən çox formalaşmamızı tamamlayırdı. Orada biz çətinliklərə qalib gəlməyi öyrəndik; iradəmizi gücləndiririk; bədənimizi qüvvətləndirdik və çətin və ağır həyat tərzinə öyrəşdik ki, orada heç bir zövq özünə yer tapmadı.

mənəvi məmnunluq. Məhz o zaman Qalatinin Tocu, Savin, Kostea ilə birlikdə “Xaç qardaşlığı” digər qardaşlıqlar kimi köməyə gəldi.
Radu Mironovici bizim mikroavtobusu idarə etməyi çox yaxşı öyrəndi və Eremeiunun köməyi ilə Iasi, Varatec, Agapia və Neamt monastırları arasında ödənişli sərnişinləri daşıdı.
Ancaq həmişə kasıb olan yay olduğu üçün atamın evini 1.10.000 leyə girov qoyaraq Husi Albina Bankından kredit istəməli oldum, onun bir hissəsini dulusçuluq üçün, bir hissəsini isə aylıq ödəniş üçün ayırdım. mikroavtobus üçün və bir hissəsi legioner nəşrlərə. Bu krediti bu günə kimi ödəyə bilmədiyim üçün borcum 300.000 ley oldu.

Həmin yayda biz də Legion üçün bir qədər pul qazanmaq üçün ticarətlə məşğul olduq. Yəhudilər Moldovada demək olar ki, bütün bazarlarda tərəvəz satışına nəzarət edirlər. Legioner tələbələrdən ibarət üç komanda tərəvəz ticarəti ilə məşğul idi. Bu komandalar İasi bazarında 600-800 lirəlik mal alırdılar. yük maşını üçün, yəhudilərin başına bir vəba kimi düşdü, qiymətləri yarıya endirdi.

1928-ci il avqustun 1-də icmalımızın nəşrinin birinci ildönümü idi. Budur, o zaman yazdıqlarım:

“Avqustun 1-də “Atalar yurdu” müntəzəm nəşrinin 254-cü ildönümünü qeyd edir. Bu çox deyil. Bir neçə gün əvvəl, iyulun 13-dən 30-a qədər Careassonne şəhəri (Fransada qala) 2000 illik varlığını qeyd etdi. Ola bilər ki, Legionun da 2000 ili var! Ancaq onlardan ən çətini ilk ildir, bakirə torpağı sındırmalısan, ilk şırımı şumlasan. Bu ilk günlərdə çoxlu çətinliklər başımıza gəldi, amma gündəliyimiz - bəzən təntənəli, bəzən daha kasıb, amma həmişə böyük, möhkəm dayandı, onlara qalib gəldi.

"Bir il əvvəl qəpiksiz başlayanda, milli hərəkatın ən kritik anında, São Miguel Arcanjo ikonasını üz qabığına qoyanda, tənqidimizin sağ qalacağını bilirdik."

MÜBARƏTƏ QARŞI MÜBARİZƏ EDİN

Payızda şəxsi maddi çətinliklər həddən artıq ağırlaşdı. Artıq layiqli ayaqqabımız və ya paltarımız yox idi, arvadım və mən; həyat yoldaşım dörd yaşlı ayaqqabı geyinmişdi. Artıq atamdan heç nə gözləyə bilməzdik, çünki məndən başqa altı uşaq da vardı, hamısı məktəbdə oxuyurdu və onun keçdiyi əziyyətlər onu borc yəhərində qoydu. Böyük bir ailəni dolandırmaq və geyindirmək üçün onun maaşından cəmi bir neçə min ley qalıb.

Buna görə də bütün gücümü topladım və qərara gəldim ki, mən də hərəkata rəhbərlik etmək niyyəti ilə və killiklə məşğul olacağam. Katibim Ernest Komanesku ilə sıx əməkdaşlıq edərək, Unghenidə ofisimi açdım.
Nəticədə, ehtiyaclarımızı və həyatımızda bir neçə təvazökar indulgensiyanı qarşılamaq üçün kiçik, çox kiçik bir gəlir əldə edə bildim. Varlığımızı həyatın ciddi ehtiyacları ilə məhdudlaşdırdığımızdan altı il keçdi.

Altı il idi ki, mən nə teatra, nə kinoya, nə pivə zalına, nə də ziyafətə girmişdim. İndi, bunu yazarkən, 14 ildir ki, onlardan hər hansı birinə getmişəm. Mən peşman deyiləm.
Həqiqətən təəssüfləndiyim odur ki, bir ömür boyu bu qədər məhdudiyyətlərdən sonra bəzi şəxslər məni rahat yaşamaqda ittiham etdilər. İllərlə davam edən bu səfalətdə, eləcə də taleyimin verdiyi ağır sınaqlarda mənə sədaqətlə qulluq edən həyat yoldaşımın daimi dəstəyi olub. O, mənim saysız-hesabsız zərbələrimi, təcrübədən məhrumiyyətlərimi bölüşdü və hətta mənə döyüşməkdə kömək etmək üçün aclığa dözdü. Mən ona əbədi olaraq minnətdar olacağam.

PROFESSOR QAVANESKUL YER ÇANTASINI QƏBUL EDİR

Bizi yaxından izləyən, addım-addım bizimlə maraqlanan bir ruh var. O, bəlkə də bizi öyrənir. Mən 1880-ci ildən İaşsi Universitetinin pedaqogika professoru İon Qavaneskulun qocaman siması haqqında danışıram. O, bir dəfə bizə dedi: “Kaş mənim bir torba torpaqım olaydı!”

1928-ci il dekabrın 10-da onu evimizə dəvət etdik, orada legionerlər dəstəsi arasında ona hədiyyəmizi - verə biləcəyimiz ən qiymətli hədiyyəni - torpaq torbasını təqdim etdim. Ağ saçlı, qaşlı qoca professor ən ciddi təntənəli mərasim anında olduğu kimi gözlərini böyütdü. Sonra bir az sükutdan sonra dedi: “Cənablar, mən dizlərimdən başqa bu talismanı almağa layiq deyiləm”. Sonra onu götürdü, yavaşca diz çökdü və dua etdi. Hamımız onun ətrafında diz çökürük.

Liberal Partiya 1928-ci ilin payızında “zorakılıq” və “inqilab”la hədələyən Milli Kəndlilərin amansız hücumları nəticəsində süqut etdi.

Milli Kəndli Partiyası səkkiz illik siyasi müxalifətdən sonra tetadan sonra hakimiyyətə gəldi. Lakin tezliklə bütün ölkə üçün böyük bir məyusluq olduğunu sübut etdilər. Onlar da liberallar kimi oğurluğa başlayacaqdılar; onlar liberallar kimi "qalmaqallı biznes sövdələşmələri" ilə məşğul olardılar; liberallar kimi öz rəqiblərini və ya narazılığını bildirənləri “dəhşətə salmaq” üçün jandarmdan istifadə edər, hətta güllələyərdilər; liberallar kimi öz bankirlərini yaradardılar.

Lakin, xüsusən, onlar beynəlxalq maliyyənin davamlı təsiri altına düşəcəkdilər və onlara bərbad kreditlər müqabilində Rumıniyanın sərvətlərini illər, onilliklər ərzində yavaş-yavaş verməyə başladılar.

NİNHO LİDERLƏRİNİN İLK YÜKLƏMƏSİ VƏ FORMASİYA LEGIONER SENAT

Mən 1929-cu il yanvarın 3-dən 4-dək Yassıda yuva başçılarının ilk milli toplantısını keçirdim. Qırxdan əlliyə qatıldı. Yığıncaqlar general İon Tarnoşçinin evində keçirildi, o, həmin münasibətlə hərəkətə keçən mərasim zamanı göz yaşları içində indi öz əsgər və zabitlərinin qanı olan torpaq torbasını aldı.

“Nə çox istərdim ki, Allah mənə Rumıniyanın qurtuluş vaxtını görmək üçün yaşamaq üçün kifayət qədər günlər versin. Amma o qədər də yaşayacağımı düşünmürəm” dedi.

Həmin münasibətlə daha bir legioner seriyası and içdi. Onlar: müharibə zamanı əlil olmuş Spiru Peceli, Prunaruya hücumdan sonra əlil olan Qeorqe Potolea, Nikolae Voinea və başqalarıdır.

Apardığımız müzakirələrdən və bütün rayonların nümayəndəsi kimi iştirak edənlərin hər birinin verdiyi məruzələrdən əmin olduq ki, o vaxta qədər ölkəmizdə tətbiq edilməyən “yuvalar” sistemi özünü tuta və yaxşı nəticələr verə bilər.

Şübhəsiz ki, hər hansı bir işə xas olan problemlər və qəribəliklər var. Ancaq bir il ərzində heç bir əlavə təhsil almadan, ancaq icmalımızda verilən müraciətlər və göstərişlər əsasında bütün bölgələrdə və sosial təbəqələrdə təcrid olunmuş yuvalar, aktiv yuvalar formalaşdığını bilmək mənə kifayət etdi. . dedim öz-özümə . “Sistem imtahandan keçdi. işləyir."

Yanvarın 3-4-də keçirilən bu görüş mənim təşkilatçılıq prinsiplərimin düzgünlüyünü sübut etdi. Nəticə etibarilə, indi etməli olduğumuz şey eyni damarda möhkəm davam etmək idi.

Mən eyni zamanda anladım ki, hərəkat əsasən gənclər arasında populyarlaşır; dinamik təhsil sisteminin - fəaliyyətlə paralel təhsilin - statik olandan qat-qat üstün olduğunu.

Ona görə də biz hələ də kütləyə çatmağa çalışmayaraq, seçki kampaniyası ideyasından əl çəkərək bu sistemi bir il də davam etdirməliyik. Məhz o zaman Legion Senatı yaradıldı: 50 yaşdan yuxarı kişilərdən, ziyalılardan, kəndlilərdən və ya fəhlələrdən ibarət forum.

böyük islah ömür sürdü, gələcək legionerə böyük inam və böyük müdriklik göstərdi. Çətin anlarda, məsləhətlərinə ehtiyac duyulduqda çağırılırdılar. Onlar seçilməməli idi, lakin Legionun rəhbəri tərəfindən təyin edilməli və daha sonra Senatın qalan hissəsi tərəfindən ötürülməli idi. Senator adı bir legionerin arzulaya biləcəyi ən yüksək şərəf idi. Daha sonra Senat Hristache Solomon, General Dr. Macridescu, General Ion Tamoschi, Spiru Peceli, Coronel Cambureanu və Ion Butnaru tərəfindən formalaşdırıldı. Onun konstitusiyasından bir neçə ay sonra, məşhur universitet professoru Traian Braileanu - beş il sonra "Ensaios sociológicas" jurnalında legioner fenomenini ən yüksək şəkildə izah edən Senatda yerini aldı.

POPULLAR ÜÇÜN

MOTI ARASINDA

Moti hələ də mərkəzi Transilvaniyanın dağlarında yaşayır. O dağlar kimi qədim, onlar əsrlər boyu həmişə iki xüsusiyyətin hökm sürdüyü eyni mövcudluğu yaşadılar: yoxsulluq - onlar yeganə rumınlardır, bəlkə də yer üzündə yeganə xalqdırlar ki, tarixi boyu heç vaxt xoşbəxtlik və bolluq və azadlıq uğrunda mübarizə aparmamışdır. . Onun bütün həyatı azadlıq mübarizəsi idi. Onlar bizə Horia, Closca və Crisan verdilər və 1784-cü il inqilabını dəstəklədilər; onlar bizə Avram lancu verdilər və 1848-ci ildə vuruşdular. Tarix onların dağlarında Macarıstan hakimiyyətinə qarşı 40-dan çox üsyan qeyd edib; nəhayət hamısı öz qanlarında boğuldular.

Lakin onun səbri heç vaxt qırıla bilməzdi. Son zamanlar Amos Frankunun və kapitan Emil Siankunun tribunasından, motilərin özləri həyəcan nidası kimi boş yerə səslənir. Onun dağlarında qızıl mədənləri var. Onun kəşfiyyatçıları bir-bir varlandılar, çılpaq və çörəksiz qaldılar:

“Qızıl bizim dağlarımızın
mərkəzindədir
qapı-qapı soruşuruq”.

Boz qaya çılpaqdır. Orada heç nə bitmir; nə buğda, nə də qarğıdalı. Mövcud olan yeganə sərvət kəşfiyyatçının əlindəki qızıldır və çörək qazanmağın yeganə imkanı meşələrin meşəsindədir.

Yadplanetlilərin hökmranlığının sınağı min il davam etdi. Bir gün Böyük Rumıniyanın onları xilas etmək, nəhayət onlara və uşaqlarına qayğı göstərmək, uzun və ölümcül ədalətsizliyi düzəltmək, gələcək səbrlərinə, əzablarına və əzablarına görə mükafatlandırmaq üçün doğulacağına ümid edərək min illik müqavimət. mübarizə aparır. Təsəlli ancaq anası olmayanlar bilir. Yalnız ölkəsi olmayanlar nə təsəlli bilir, nə də mükafat. Və tən həmişə övladlarını, ədalətini gözləyənləri, ona inananları, onun uğrunda vuruşanları, əziyyət çəkənləri mükafatlandırır. Motilərin hədsiz səbrlərinə, əziyyətlərinə və cəsarətlərinə görə mükafatlandırılmaması ağlasığmaz idi!

Amma müharibədən sonra hər bir insan, xüsusən də hər bir siyasətçi öz “mən”i ilə, öz maddi, seçki və siyasi və əziyyəti ilə məşğul olurdu. Moti unudulsun deyə. Kim öz “mən”i ilə məşğuldursa, “başqaları” ilə məşğul ola bilməz.
İndiki qayğıların əhatəsində olan isə özünü, düşüncələrini və hisslərini tarixə sala bilməz ki, vətən naminə çalışaraq, igidlərinə verilən böyük tarixi təminatların və mükafatların verilməsini təmin etsin.

Onlar nəinki unudulmuşlar, hətta mənfəət yarışında yadplanetlilərin heç vaxt keçə bilməyəcəyi dağlarına sırınmış və dağlarda hündürlükdə də yirmanlar tikməklə və ağacları kəsməklə yeganə dolanışıqlarını oğurlayan yəhudi sələmçilərinə təslim olmuşlar. meşələri, onları çılpaq qaya kimi tərk etdi.

“Ey İanku, niyə ölümdən qayıtmırsan ki, dağlarımızı üstü açılsın?”

Ümidsizlik mahnısında onlar öz qəhrəmanları Lancuya qışqırırlar ki, dağları talan edilsin, meşələri “kiçik yəhudilər” dəstələri tərəfindən “qırınıb”; bu, Böyük Rumıniyanın idarəsi zamanı, xalqın çoxdan gözlənilən qələbəsi günlərində.

Yaşa, bütün haqsızlıqlara qarşı on əsr müqavimət göstərmək, indi isə minillik gözlədiyin Böyük Rumıniyada səfalət və aclıqdan ölmək nə qədər dəhşətli faciədir! O, sənin gözlədiyin biridir. O, səni saxlayan yeganə mənəvi dayaq idi. İndi bu ümid də puç olur. Çörəyin yox idi, amma gözləyirdin. Böyük Rumıniya bu əhali üçün min illik əzab-əziyyətdən sonra bütün canlanma, zəfər, tacqoyma mərasiminə çevrilmədi.

Xalq. Bunun üçün Rumıniya siyasətçisinin cücə ruhu yox, Böyük Stefan kimi ruhu olan biri lazım idi. Böyük Rumıniya Moti xalqı üçün ölümcül ümidsizliyə düçar olmaq demək idi. Bu siyasətçilər millətimizin simasını ləkələyirlər. üçün

Millət hər hansı digər mənafedən kənarda müəyyən mənəvi öhdəlikləri yerinə yetirməyə borcludur. Əgər o millət onları tapmasa, üzü ləkələnər.

Campeni yaxınlığındakı Bistradan bir müəllimin məktubuna toxunaraq ora getmək və vəziyyəti özüm araşdırmaq üçün qatara mindim. Kiçik bir dağ qatarında ölümün saysız-hesabsız döyüşlərdə sıçradığı, Horia və İankunun kabuslarının gəzdiyi Apuseni dağlarının vadiləri ilə batmış bir ürəklə səyahət edirdim.

Dəmiryol vağzalında kəndli Motiyə yaxınlaşdım. Onun paltosunda misilsiz yoxsulluğun sübutu olan ən azı iyirmi ləkə var idi. Özünün düzəltdiyi taxta çəlləkləri cüzi qiymətə satırdı. Gözləri batmışdı, yanaqları sıxılmışdı. Zərif üz. Onun baxışları utancaq idi; Sifətindən heç bir xüsusi fikir oxunmurdu, amma gözlərində ağrı vardı və mən təkcə ac adamı yox, aclıqdan əzab çəkən bir adamı gördüm.

Yazıqlıq, narahatlıq doğuran o zərif baxışlarda həyata heç bir maraq görünmürdü; onlar sadəcə boş idi.

"Bu hissələrdə necə davranırsınız?"
Mən ondan soruşdum. "Yaxşı! Yaxşı, sağ ol."
– Burada qarğıdalı və kartof
yetişdirə bilərsinizmi? "Hə,
Bacararıq."
"Ehtiyacınız olan hər şey varmı, yemək...?"
"Bəli, bizdə ... bizdə ..."
"Deməli, o qədər də pis deyilsən...?"
"Xeyr! ... N61 ..."

O, məni bir neçə dəfə qiymətləndirdi, danışmaq istəmədi - kim bilir, ağlının hansı ümidsizlik sahillərində gəzdiyini - və irsi zədəganlığında bir yad adama izah etmək istəmirdi.

Nəhayət, Bistraya gəldim, mənə yazan kənd müəllimini axtardım. Cəmi bir gün qaldım. Getdiyim Motinin kasıb evlərində gördüm ki, onların çoxlu balaca uşaqları üşüyərək qucaqlaşıb - iki, üç həftə, bəzən bir ay və ya daha çox yolda at və araba ilə getmiş valideynlərinin geri qayıtmasını gözləyirlər. düzəltdikləri taxta halqalar və çəlləklər müqabilində onlara bir kisə qarğıdalı unu gətirin, sonra isə Allahın daha səxavətli olduğu ölkənin başqa yerlərində yüzlərlə mil satın. Motilər ilin yalnız bir neçə ayı evdə olurlar; qalan vaxtlar yolda olurlar. Müəllim mənə dedi.

“Hətta Macarıstanın hökmranlığı dövründə də əcnəbi burada məskunlaşa bilməzdi.
Ancaq bu gün Oradea'da bir yəhudi şirkətinə məxsus bir mişar dəyirmanı quruldu və meşələrimizi ələ keçirdi və onları kəsdi. Motilər kasıb həyatları boyu çəlləklər və çəlləklər hazırlamaqla dolanırdılar.

Amma bundan sonra onlar bundan məhrum olacaqlar. Onlar ölümə məhkumdurlar. "Aclıq və digər ehtiyaclar onları yəhudilərə işləməyə məcbur edir, gündəlik 20 ley, cüzi bir maaş müqabilində öz ağaclarını kəsirlər. Dağlarından çıxarılan və vadilərdə kəsilən bütün sərvətlərdən qalan yalnız budur. uzun qatarlar.Və odun kəsiləndə bizim də axırımız olacaq.Amma bundan da acınacaqlı bir şey var.Yüz illərlə fəzilətli həyat sürmüşük.Yəhudilər özləri ilə azğınlıq günahlarını da gətirmişdilər. On ildən çox əvvəl bu mişar zavodunda 30 yəhudi işləyirdi.

Və şənbə gecəsi maaşlarını alanda Moti qız və qadınlarını götürüb gecə orgiyalarında şərəfsizləşdirirlər. Kəndlərimizi yoxsulluqla yanaşı, mənəvi və fiziki xəstəliklər də yeyir.

Və heç nə demək olmaz. Heç bir etiraza cəhd edilə bilməz, çünki bu yəhudilər bütün siyasətçilərə o qədər yaxşı münasibətdədirlər ki, onlar faktiki olaraq hər şeyə qadir olan lordlardır. Jandarmalardan tutmuş zirvəyə qədər yerli hakimiyyət orqanları sizin xidmətinizdədir.
Əgər nəsə deməyə cəhd etsəniz, dərhal sizi vətəndaşların bir hissəsini digər vətəndaşlara "nifrətə" "təhrik etmək"də ittiham edəcəklər; rumınların həmişə "dinc yəhudi əhalisi" ilə yaşadıqları "ictimai harmoniyanı" və "qardaş qanını" pozduğunuzu; ki, biz deyilik

İsa Məsih üçün yaxşı "Xristianlar" dedi: "Qonşunu, hətta sənə pislik edəni də sev ..." və s.
Bir söz desən, "dövlət təhlükəsizliyinin düşməni", "vətəndaş müharibəsi" qızışdıran kimi həbs olunacaqsan. Sizi təhqir edirlər, hətta döyürlər. Onlar hakimiyyətə nəzarət edirlər və siz sakit oturub öz xalqınızın bütün faciələrini seyr etməlisiniz. Yaxşı olar ki, Allah bizi kor etsin ki, biz artıq öz gözlərimizlə görməyək; onda biz heç nə bilməyəcəkdik. "

Damarlarımda qanım qaynadı və yenidən ağlıma gəldi ki, əgər Rumıniya hakimiyyəti və Böyük Rumıniya qanunları millətə qarşı bu cür cinayətlərə dözə bilsələr, silah götürüb dağlara çıxıb düşmən dəstələrinə və satqınlara amansızcasına atəş açmağa başlayım. .
Rumıniya, onun şərəfi və gələcəyi və bu tükənmiş qanunlar və hakimiyyətlər onu ədalət və qurtuluş ümidindən məhrum edib-etməmişdir.
Bu insanların daşıdığı yükün ağırlığını çəkərək, ağrıyan bir ürəklə Yasiyə qayıtdım.

Bir xalqın hakim sinfinin, onun siyasi və mədəni təbəqəsinin yadlaşması necə də dəhşətlidir!
Ədəbiyyatçılar və yazıçılar öz səylərini hər cür aktual olmayan mövzulara həsr edirlər. Kitab dükanlarının pəncərələrini dolduran kitablar, kitablar nəşr olunur.
Onların gözləri altında cərəyan edən Moti faciəsi kimi tarixi faciəyə qarşı bircə də nə də olsun etiraz sözü tapmasalar, bu adamlarla bağlı gələcəyin hökmü necə olacaq. insanı heyrətə saldı, niyə səni uyuşduran, həyatınızı və gələcəyinizi qaranlıq edən bütün qalmaqallı ədəbiyyat?

Ən müqəddəs missiyası məhz onun mənəvi və fiziki varlığını təhdid edən təhlükələri danmaq, gələcəyinə gedən yolu işıqlandırmaq olan bu yazıçı və alimlərə hansı prizmadan baxmalıdır? Millətin canının və namusunun qayğısına qalmaq kimi ən ibtidai borcunu qoyub getmiş parlamentdə və ya başqa yerlərdə "spikerlər"in siyasi təbəqəsi necə qiymətləndiriləcək?

Mən Bistradan Turdaya gedən kiçik qatardan düşərkən Bistra mişar zavodunun direktoru da həmin kupeyə girdi; libasları ilə çətinliklə cilovlanan kök bir yəhudi, bol-bol yaşadığı bir həyat təəssüratı verdi. İnanmıram ki, onun kimi biri ömründə bir dəfə də olsun aclığı bilsin. Növbəti dayanacaqdakı kupeyə mənim yaşlarımda bir gənc də daxil oldu. İlk andan anladım ki, onlar çox yaxşı anlaşan dostdurlar və gənc rumındır. Yəhudi termosdan özünə qəhvə tökdü və bir paketdən bir neçə dilim tort götürdü. Yeməyə başladı; Bir canavarın iştahına baxdım. O, dostunu qoşulmağa dəvət etmədiyini başa düşməzdən əvvəl udqunmağa başladı, buna görə də dərhal bunu etdi. Gənc oğlan bir tikə tort və bir fincan qəhvə götürdü və ona göstərilən "diqqət" üçün varlı yəhudiyə minnətdarlıq və hörmət göstərərək kifayət qədər qorxaqlıqla yeməyə başladı. Pasxadan əvvəlki cümə günü səhər saat beş idi, hələ tam aydın deyildi: Yaxşı Cümə.

Təəssüf ki, özümə sual verdim:

"Görəsən, bütün xristian dünyasının oruc tutduğu bu gündə rumınlara işgəncə verən yəhudi ilə çiyin-çiyinə tort yeyən bu gənc rumın alçaqı kimdir?

Onların söhbətindən bildim ki, o, meşə təsərrüfatı mühəndisidir. Yəhudi danışmaq üçün məcburi bir meyl göstərdi. Davamlı danışır, zarafatlaşırdı. Sonra bir rekord oyunçu istehsal etdi və rekordlar çalmağa başladı, onlar haqqında hər şey daha nalayiq. Kupenin bir küncündə oturub heç nə demədən pəncərədən bayıra baxırdım.
Gün açılmağa başladı və mən görürdüm,

dəmir yoluna paralel yol, hər birinin önündə uzun at arabaları sırası, dinc və kədərli addımlayan , və davam edir moti kişi. Kömürlə yüklənmiş onlar Pasxa vaxtı olduğu üçün təzə paltar və ya oyuncaq deyil, evə uşaqlara aparmaq üçün bir neçə kilo yemək almaq və satmaq üçün 40 mil uzaqlıqdakı Turda bazarına yollandılar. Övladlarına gətirə biləcəkləri yeganə sevinc budur.

Ürəyim ağrıdan və narahatlıqdan inildəyir. Bu oğruların çörəyinizi alması azdır; onlar da bu mübarək cümə günü kasıblığınızı və imanınızı təhqir edir, təhqir edirlər. İnsanların iztirablarına və ağrılarına hörmət edərək, heç kəsin getməməli olduğu bu əsrlər boyu iztirablı yollarda, aclıqdan və cırıq-cırıq insanların önündə ən dərin sakitlik və ləyaqətdən başqa heç kimin getməməli olduğu bu yollarda oxuyurlar, söyürlər, söyürlər. əzab. amansız taleyinin. Sübh açılanda gözlərimiz birləşdi, gənclə mənim. Məni tanıdığını görürdüm. Narahat oldu, özünü itirdi

soyuqqanlılıq. Mən də onu tanıdım. 1923-cü ildə mən onu xristian millətçi tələbə kimi görmüşdüm. Nümayiş edən, tərənnüm edən bir qrup tələbənin ön sıralarında idi.

“Və biz yəhudiləri dabanlarımızın altında
əzəcəyik, ya da şanlı şəkildə
öləcəyik” və s.

Düşündüm, acı dolu. "Sabah döyüşən bütün gənclər belə olsa, bu xalqımız ölməlidir; yəhudilərin işğalı, sel, zəlzələ və ya dinamit vasitəsilə - hansının olmasının fərqi yoxdur - amma məhv olmalıdırlar."

1929 İLİN YAYI

Bu yay iki yürüş təşkil edildi, biri Qalati və Focsani "Xaç Qardaşlıqları"ndan olan gənclərlə, digəri isə legionerlərlə.

Onları dəfələrlə getdiyim cığırlarla aparmaq, onlarla mümkün qədər çox vaxt keçirmək, onları müşahidə edib öyrənmək, eləcə də ölkəmizin gözəlliklərini onlara göstərmək istəyirdim ki, bu da fədə bütün gələcək yürüşlərdə Mən yerinə yetirməliyəm, gənc legionerlərdə hər şeydən əvvəl onların iradəsini inkişaf etdirməyə çalışacağam, hamının yağış, külək, isti və ya palçıqla ağır yüklər daşıyacağı uzun yürüşlər üçün; formada və addımda, saatlarla danışmaq qadağandır; bir sparta həyatı, meşələrdə yatmaq, sadə yemək yemək; rəftarlarından və jestlərindən başlayaraq bütün aspektlərdə özlərinə qarşı sərt olmaq öhdəliyi ilə; onlar üçün nəhəng qayalara dırmaşmaq, dərələri keçmək kimi aşmalı olduqları maneələr yaradır.

Onları hər hansı çətinlik qarşısında birbaşa və kişi kimi görünən iradəli kişilərə çevirməyə çalışırdım. Ona görə də mən heç vaxt maneədən yan keçməyə icazə verməmişəm; öhdəsindən gəlmək lazım idi.

Hər keçən küləklə əyilən, indi siyasi həyatda və peşələrdə geniş yayılan zəif və məğlub bir insanın əvəzinə biz bu xalq üçün fateh, dönməz, qorxmaz bir insan yaratmalıyıq.

Onlara ümumi göstəriş verməklə, digər tərəfdən, birlik hissini, birlik hissini inkişaf etdirməyə çalışacağam. Ümumi təlimatın böyük təsiri olduğunu müşahidə etdim. insanın zəka və psixikası, onun pozulmuş zehninə və anarxik hisslərinə nizam və aritmi verir. Cəza tədbirləri tətbiq edərkən mən son nəticədə məsuliyyət hissini və onların hərəkətlərinə görə məsuliyyət daşımaq cəsarətini inkişaf etdirməyə çalışacağam. Yalan danışan və öz məsuliyyətindən qaçan adamdan daha iyrənc bir şey yoxdur.

Mən müntəzəm olaraq, istisnasız olaraq, hər hansı bir qanun pozuntusunu cəzalandırıram. Mən Vatra-Dorheidə bir gənci ictimai parkda iğtişaş törətdiyinə görə cəzalandırdım.

Dorni Cozanesti-də daha ciddi bir şey baş verdi, bu, özlüyündə deyil, işin ortaya qoyduğu ruh halının göstəricisi idi.
Dörd gənc yəhudi meyxanasına getdilər, sardina, çörək və şərab istədilər və yaxşı yemək yedikdən sonra ayağa qalxdılar. Hesabı ödəmək əvəzinə onlardan biri qəhrəmancasına tapança yelləyərək qışqıracağı təqdirdə yəhudinin həyatını təhdid etdi, çünki - o əlavə etdi - onlar Korneliu Kodreanudan idi.
qrup.

Mən onu cəzalandırdım. Əgər mən bunu etməsəydim, özünü mənəvi cəhətdən məhv edən bu gənc olardı - bir qutu sardina oğurlanan yəhudi yox. Doğrudan da, legionerlər arasında cəza inciklik yarada bilməz, çünki hamımız yanılırıq. Bizim anlayışımızda cəza o deməkdir ki, namuslu insan öz səhvini düzəltməlidir. Cəza bitdikdən sonra adam heç nə olmamış kimi yükündən azad olur. Əksər hallarda bu cəza hansısa iş şəklini alır. Ona görə deyil ki, iş qınama xarakteri daşıyacaq, lakin yaxşı bir əməllə edilən pisliyi düzəltmək şansı verdiyi üçün. Ona görə də legioner cəzanı sakitliklə qəbul edib icra edəcək.

KÜTƏLƏRƏ KEÇMƏK QƏRAR

8 NOYABR 1929-cu il

Legionun yaradılmasından iki ildən çox vaxt keçir. Yuvalarımız ölkənin hər yerində çoxalıb. İndi bu kiçik nüvələrdən faydalanaraq və fəaliyyət göstərməsini stimullaşdıraraq hərəkəti gücləndirməyə ehtiyac duyulurdu. Yəhudi probleminin həllinə milli tədbirlər gətirməyin yeganə qanuni yolu siyasət yolları idi. Bu, ümumən kütlələrlə əlaqəni nəzərdə tuturdu. Yaxşı və ya pis, bu, qanunun bizə təqdim etdiyi və gec-tez əməl etməli olduğumuz üsul idi. Lefter və Potolea ilə Tg-də legionerin ilk ictimai
görüşünü qurduq. Dekabrın 8-də ölkənin şimalındakı Covurlui qraflığındaki Beresti. Qərar noyabrın 8-də, ölkənin hər yerindən gələn legionerlərin yeni dəstəsi Legionun himayədarının ad günündə and içərkən qəbul edilib.

Eyni zamanda mən Totunu Turda mahalına göndərdim, orada Amos Horatiu Pop ilə birlikdə legioner təbliğatını gücləndirəcək, həmçinin görüş təşkil edəcəkdi.

15 DEKABR 1929-cu il

Dekabrın 14-nə keçən gecə mən Berestidə idim. Lefter, Potolea, Tanase Antohi və başqaları məni anbarda gözləyirdilər. Bazar şəhəri Beresti yəhudi hornetlərinin əsl yuvasıdır; izdihamlı evlər və mağazalar. Yeganə küçə şəhərin ortasından keçir, ayaq biləyi qədər palçıqlı, kənarlarında isə bəzi səkilər var. Mən Potoleanın evində qalmalı idim.

Səhəri gün Qalatının prokuroru və polis rəisi gəlib mənə iclas keçirməyə icazə verilmədiyini bildirdilər.

Mən onlara dedim: "The

mənimlə üz-üzə qoyduğunuz qadağa nə düzgün, nə də qanunidir. Bu ölkədə almanların, macarların, türklərin, tatarların, bolqarların, yəhudilərin hər kəsin toplantı keçirmək hüququ var. sağ? Sənin ölçün ixtiyari ölçüdür; qeyri-qanuni olduğuma görə buna tabe olmayacağam, iclası istənilən vaxt keçirməliyəm
"
dəyəri.

Nəhayət, bəzi müzakirələrdən sonra heç bir narahatçılıq yaratmamaq şərti ilə iclas keçirməyimə razılıq verdilər. Mən nə etməliyəm?
Hansı pozğunluq? İnsanların evinə soxulmaq? bu mənim ilkim idi

ictimai görüş. Mən onu mükəmməl qaydada saxlamaq və beləliklə də başqalarını saxlamaq imtiyazını saxlamaqda qəti qərarlı deyildimmi?

Təyin olunmuş vaxtda çox az adam, yüzə yaxın adam toplandı.

Onlardan öyrəndim ki, daha çox adam gəlmək istəyir, lakin onların kəndlərini tərk etməsinə mane olublar. Bütün görüş cəmi beş dəqiqə çəkdi.

Lefter bir dəqiqə danışdı, Potolea başqa, mən qalan. Dedim: "Biz nümayiş keçirməyə gəlmişdik, lakin hakimiyyət zorla bizim adamların gəlməsinə mane oldu. Bütün əmrlərə baxmayaraq, on nümayiş keçirəcəm! Biri mənə bir at gətirsin, Horincea bölgəsində kənd-kənd gəzim. ."

Əslində, bütün bu palçıqların arasında tək hərəkət vasitəsi at idi.

İki saatdan sonra bir at gətirildi və mən getdim. Məndən sonra Lefter daha dörd legionerlə piyada gəldi. İlk kənd Meriyaya çatırıq. Orada, kilsənin həyətində bir neçə dəqiqə ərzində hamı toplandı - kişilər, qadınlar və uşaqlar. Mən yalnız bir neçə söz dedim və heç bir siyasi proqram göstərmədim: "Hamımız birləşək,

kişilər

və qadınlar, özümüz və xalqımız üçün başqa bir taleyi oymağa. Rumıniyanın dirilməsi və qurtuluş saatı yaxınlaşır.

İnanan, döyüşüb əzab çəkən, mükafat və xeyir-dua alacaq Yeni və quru zamanlar qapımızı döyür! Bir dünya, ruhu olan bu xalq, sonsuz ölüm və başqa bir dünya doğulur, iman dolulara aiddir. "Bu yeni dünyada hər kəs öz təhsilinə, zəkasına və ya biliyinə görə deyil, hər şeydən əvvəl inancına və xarakterinə görə öz yerini tutacaq."

Beləliklə, davam etdik. Beş kilometrdən az məsafədə Slivnaya çatırıq.

Hava qaralmağa başlamışdı. Halbuki insanlar şamları yandırıb məni gözləyirdilər. Qarşılaşmaya Teodosiunun başçılığı ilə legionerlər yuvası çıxdı

Mən kəndin kənarında. Mən də burada dedim. Daha sonra yol Slivna legionerlərinin yuvası olan Komanestiyə keçdi. Bunlar əvvəllər getmədiyim yollar idi. Burada da ellərində fənərlər, şamlar məni gözləyir, gənclər mahnı oxuyurdular. Hansı qrupa mənsub olmasından asılı olmayaraq insanlar məni sevinclə qarşılayırdılar. Biz yad idik, amma sanki çoxdan dost idik.

Düşmənlər əriyib getdi. Hamımız bir can, bir xalq idik. Ertəsi gün səhər yerimə davam etdim. Amma bu dəfə mən tək deyildim. Digər üç atlı məndən soruşdu ki, gələ bilərlərmi? Qonşu Qanesti kəndinin kənarında Dumitru Cristian'ın evində dayandıq. O, təxminən 40 yaşlarında bayduclu və ağır qaşlarının altında gizlənmiş bir cüt gözü olan bir kişi idi. O, ilk tələbə döyüşlərindən bəri qatı millətçi döyüşçü idi. İndi, elə bu anda atlarını vaqondan çıxarıb, birini yəhərləyib bizimlə gəldi. Tezliklə sayımız Dumitru və Vasile Popa, Həsən və Çikulita ilə artdı. Kənd-kənd gəzdikcə atlıların sayı iyirmiyə çatdı. Onların əksəriyyətinin yaşı 25-30, bəzilərinin isə 35-40, ən yaşlısı Chiculita de Cavadinesti isə 45-ə yaxın idi. Saylarımız bu qədər çoxalanda biz fərqli bir nişana, uniformaya ehtiyac hiss etdik. Daha yaxşı bir şey olmadığı üçün hamımız papaqlarımıza hinduşka lələklləri qoyduq. Beləliklə, mahnı oxuya-oxuya kəndlərə daxil olduq. O, biz mahnı oxuyarkən atlarımızın uzun müddət əvvəl Moldova ərazisini müdafiə edənlərin kölgəsi olan əcdadlarımızla döyüşdüyü Prut çayının yaxınlığındakı təpələrin zirvələri ilə gəzdiyini söylədi. Keçmişin ölüləri ilə eyniləşdirilən indinin yaşayanı, biz eyni ruh idik, küləyin təpələrin zirvələri üzərində apardığı rumınların eyni böyük birliyi idik. Mənim gəlişim xəbəri şifahi olaraq bütün kəndlərə yayıldı. Hər yerdə kəndlilər bizi gözləyirdi. Yolda rastlaşdığımız hər kəs soruşurdu: "Sən də bizə nə vaxt gələcəksən?

O kəndlərdə o, mahnı oxuyarkən, xalqla danışdıqca, siyasətçilərin aldıqları kürsülərə heç vaxt enə bilməyəcəyi ruhun qeyri-müəyyən dərinliklərinə nüfuz etdiyini hiss edirdi. Orada, o dərinliklərdə köklər batırdım legioner hərəkatı. Onları heç kim çəkə bilməyəcək. Cümə axşamı Berestidə bazar günü idi. Səhər saat 10-da bazar şəhərinin üstündəki təpənin başında 50 nəfərə yaxın atlı peyda olduq. Oradan mahnı oxuya-oxuya şəhərə endik.

Şəhərlilər bizi böyük ruh yüksəkliyi ilə qarşıladılar. Rumınlar xristian evlərini tərk edərək yolumuza vedrələrlə su tökdülər - köhnə bir adət, səyahətlərimizdə bizə bütün ümidlərimizin gerçəkləşməsini arzuladı.
Yenə ilk mitinqin keçirilməli olduğu Nicu Balanın həyətinə daxil olduq. Bu vaxt 3000-dən çox insan var idi. Görüşümüz yox idi.
Pilotlardan bəzilərinə xatirə hədiyyələri verdim.

Siqaret çənimi Nieu Balana verdim; Vacaresti həbsxanasında edilən Chiculitaya svastika verildi. Lefter və Potolea Legionun Ali Şurasının üzvləri, Nieu Balan isə Covurlui qraflığının baş qərargahına təyin edildi; və Dumitru Cristian Horincea vadisində legionerlərin lideri kimi.

Bu Horincea vadisi öz yerləri və insanları ilə mənim üçün əziz olub.
Focsanidən sonra o, legioner hərəkatının ikinci ən güclü sütunu olaraq qalacaqdı.

TRANSILVANİYADA, LUDOSUL-DE-MURESDƏ

Miladdan əvvəl cümə günü axşam saat 5-də Ludosa yola düşdük. Yük maşınında dörd nəfər idik: sürücü Radu Mironovici, tanışım Emil Eremeiu və mən. Həddindən artıq soyuq hava qatarların hərəkətini dayandırmağa məcbur edib. Həmin gecə maşınımıza saman doldurub özümüzə saman örtsək də, az qala soyuqdan öləcəkdik. Marşrutla, İasi, Piatra-Neamt, Valea Bistritei sürdük və səhər saat 4-də Karpat dağlarının zirvəsinə çatdıq.

24 saatdan çox sürdükdən sonra Milad gecəsi səhər saat 11-də Ludosul-de Muresə çatdıq. Burada Amosun evində yaxşı istirahət etdik. Milad səhəri kilsəyə getdik və sonra kiçik şəhəri gəzdik. Tg-dən böyük idi.
Beresti; mahalın paytaxtı Turdadan təxminən 18 mil şərqdə yerləşir. Bu şəhər də Beresti faizinə çatmasa da, yəhudilərlə doludur. Budur

həmçinin, bazarda qurulan Yəhuda bütün Rumıniya bölgəsinə hörümçək kimi torunu yaydı. Yoxsul kəndlilər bu tora ilişib fırlanacaq və heyrətə gələcək, sonra bütün var-dövlətlərini soyub aparacaqlar. Miladdan sonra səhər yola düşdük, qabaqda on legioner daşıyan mikroavtobus, sonra mən atlı iyirmi atlı ilə - Amos, Nichita, Colceriu, professor Mattei və başqaları, hamısı papaqlarımızda hinduşka lələkləri geyinmişdi. Yolda rastlaşdığımız insanlar məqsədimizi bilmədiyi üçün bizə maraqla baxırdılar.

Ancaq biz ən yüksək səlahiyyətə sərmayə qoyulmuş kimi sürdük, çünki bizə bunu əmr edən Rumıniya xalqının təbiətinə uyğun gəldiyimizi hiss etdik. Gheta, Gliqoresti və Gura-Ariesuluidə insanlar Horincea vadisində olduğu kimi çox sayda toplanmışdılar. Burada da biz heç bir siyasi proqramın konturunu qoymuruq. Bayaq dedik ki, Moldovadan Rumınların əzab çəkən ruhunu diriltməyə gəlmişik, min illik əsarət, haqsızlıq və dəfn kifayət qədər uzun sürmüşdü.

Böyük Rumıniya çox fədakarlıqla həyata keçirildi, lakin görünür ki, yad hökmranlıq və köhnə ədalətsizlik Böyük Rumıniyanın doğulduğu bu tərəfə qədər uzandı. On illik Rumıniya administrasiyaları nə ağrılı yaralarımızı sağalda bildi, nə də əsrlər boyu davam edən ədalətsizlikləri düzəldə bildi. Onlar bizə birlik təəssüratı verdilər, lakin Rumıniyanın ruhu hələ də siyasi partiyaların sayı qədər hissələrə bölünmüşdü. Bu xalqın dirilməsi yerin altında qaynayır və tezliklə partlayaraq bütün gələcəyimizi və qaranlıq keçmişimizi öz işığı ilə işıqlandıracaq. Kim inanırsa qalib gələcək!

Bir daha onların qəlbinə endiyimi hiss etdim. Mən Moldaviyadan yüzlərlə kilometr aralıda olsam da, əsrlər boyu bizdən sərhədlərlə ayrılmış bölgələrdə olsam da, orada da Prut yaxınlığındakı Horincea vadisində olduğu kimi eyni ruhu tapdım. İnsanın yaratdığı sərhədlərin heç vaxt çəkilmədiyini başa düşdüyüm millətin ruhu, çünki eyni nəfəs millətin bir ucundan digər ucuna, Dnestrdən Tisaya qədər insan tərəfindən yaradılmış sərhədlərə tamamilə məhəl qoymadan axırdı. eləcə də yeraltı sular insanın səthdə qaldırdığı maneələrdən asılı olmayaraq axır.

Orada, dərinliklərdə heç bir siyasi partiya, düşmənçilik və ya toqquşma, maraq, qardaş qırğınlarının “kor-koranə parçalanması” tapdım, ancaq birlik və harmoniya tapdım. Miladdan sonra ikinci gün yenidən yola düşdük. Biz igid Migel*, Horia və onların adamları və Lankunun xatirəsinə dua etmək üçün yolda bir kilsədə dayanmışdıq ki, onlara da bu gün xalqımızın sevgisi üçün getdiyimiz yollarla getdiyimizi bilsinlər. bədənləri işgəncələrə məruz qalıb, parçalanıb. Santo Stefanonun bayramı idi; buna görə də Böyük Stefanın ruhunun dincəlməsi üçün şam yandırdım; onun vasitəsilə xalqımız ən böyük şöhrət qazandı. Mən onu Napoleon, Yuli Sezar və Makedoniyalı İsgəndərə bərabər hesab edirəm.

Addımlarımın məni hara aparmasından və hansı döyüşlərdə iştirak etməsindən asılı olmayaraq, yuxarıda Sao Migel Archangelin kölgəsini hiss etsəm, aşağıda isə legioner hərəkatı ailəsinin iyirmi sevimli şəhidimizin kölgəsini hiss etsəm, mən də sağımda edəcəyəm. Böyük Stefanın ruhunu və onun qılıncını hiss edin.

BESSARABİYADA

1930-cu il yanvarın 20-də mən Totu, Crang anu və Eremeiu göndərdim.

Yanvarın 25-də mən yenə Horincea vadisində atlılarımın arasında olduğum halda, mikroavtobusda Tecuci mahalına getdim. 26-na keçən gecə Roqojeni keçdikdən sonra Oanceaya daxil olduq. Hər iki kənddə bizi hərarətlə və böyük ümidlərlə qarşıladılar. Oancea'da bizi Antachi ailəsi qonaq etdi. Ertəsi gün, bazar ertəsi, Prutun sol sahilindəki Cahulda bazar günü idi.

Ona görə də yəhudilərin daha çox və təxribatçı olduğu Bessarabiyaya getməyə qərar verdik.

B.essarabyanın digər ticarət şəhərlərində olduğu kimi Cahulda da yəhudilik kommunistdir; “xalq məhəbbəti” üzündən deyil, ancaq kommunizmin təntənəsi ilə devrilə və total yəhudi hökmranlığının dabanı altına salına bilən Rumıniya dövlətinə nifrətinə görə. Kommunizmin zəfəri yəhudiliyin yəhudi dininin əsasını təşkil edən “seçilmiş xalq” nəzəriyyəsi ilə xristian xalqlarını idarə etmək və istismar etmək arzusu ilə üst-üstə düşür.

O gecə biz cəngavərlərin paltolarına tikilən təxminən səkkiz düym hündürlüyündə ağ parça xaçlar düzəltdik. Mənə daşımaq üçün taxta xaç verdilər. Ertəsi gün səhər saat onda mən xristian Bessarabiyanı boğan bütpərəst qüvvəyə qarşı xaç daşıyaraq 30 atlının başında Prutu keçdim. Demək olar ki, beş kilometr yol getdikdən sonra şəhərə daxil olduq. Xristianlar evlərindən çıxıb bizim arxamızca getdilər. Bizi tanımırdılar, amma paltolarımızdakı ağ xaçları, papaqlarımızdakı tükləri gördülər. Mahnı oxuyaraq küçələri gəzdik:

"Oyan, oyan, ey rumın!"

İctimai meydanda dayandıq. Qısa müddətdə ətrafımıza 7000-dən çox kəndli toplaşdı. Onların heç biri bizim kim olduğumuzu və nə istədiyimizi bilmirdi, amma hər kəsin onları xilas etməyə gəldiyimizi əvvəlcədən hiss edirdi.

---

* Macarlar 1601-ci ildə Valaxiya şahzadəsi Cəsur Michaelı məhz Turda düzənliyində öldürdülər. O, Wallachia, Moidavia və Transylvania'nın müvəqqəti birləşməsini həyata keçirən ilk hökmdar idi. (Tr.)

Horincea vadisində və Turdada danışdığım kimi onlarla danışmağa başladım. Amma iki dəqiqədən sonra polis Popov yerli hakimiyyət orqanlarının müşayiəti ilə camaatın arasından keçərək məni saxladı:

“Sizə bu meydanda ictimai toplantı keçirməyə icazə verilmir...”

“Rumıniya xalqına istənilən yerdə bunu etməyə icazə verilir”.

Hakimiyyət bizim danışmağımıza mane olmaq istəyirdi; insanlar bizi eşitmək istəyirdilər.

"Yaxşı adamlarım" - dedi onlara - "belədir, qanun bizə ictimai meydanlarda toplantı keçirməyi qadağan edir. Biz şəhərin kənarına və ya kiminsə verandasına gedirik".

Atlılara işarə verdim və şəhərin kənarına getdik. Ordunun kordonu izdihamı dayandırdı. Bir neçə dəqiqədən sonra polkovnik polkovnik Korneanın başçılıq etdiyi süngülü əsgərlər dəstəsi ilə qarşılaşdım. O, revolverini çıxarıb mənə tərəf tutdu: “Dayan, yoxsa ataram!” dedi. dayandım.

- Polkovnik, məni niyə güllələyərdiniz? Mən səhv bir şey etməmişəm. Mən də revolver daşıyıram, amma mən bura heç kimə, ən azı Rumıniya ordusuna qarşı vuruşmağa gəlməmişəm.

Onunla təxminən bir saat mübahisə etdim, amma hamısı boşa çıxdı. Əlimdən gələn bütün təhqirləri və istehzaları qəbul edərək bir saat orada oturdum. Mən də ona eyni səs tonu ilə cavab verə bilərdim, ya da onunla döyüşə bilərdim, amma mən də mir iradə toplamalıydım, əks halda daha acınacaqlı vəziyyətə düşəcəkdim, yəni özümə qarşı mübarizə aparan rumın millətçisi ilə. ölkənin ordusu və kommunist yəhudilər tərəfindən izlənilir.

Polkovnik qılıncla bizi və atlarımızı döyməyə başladı, əsgərlər süngüləri ilə bizi dürtdülər; sonra bələdiyyə sədri gəldi, mən də atdan düşüb onu meriyaya qədər müşayiət etdim. O, mədəni insan idi. Polkovnik də gəldi.

Mən ona dedim ki, "mən sənin mövqeyinə hörmət edirəm; ona görə cavab vermədim. Amma fərqi yoxdur. Gələn bazar ertəsi eyni yerdə görüşərik".

Mən getdim. Bir çavuş mənim atımı gətirdi. Cristian və Çikulita məni piyada darvazada gözləyirdilər. Sonra atlarını gətirdilər və biz gəldiyimiz yoldan geri döndük, polislər arxadan təqib etdilər və yəhudilərin təhqiramiz baxışları ilə izlədik. Şəhərin kənarında qalan cəngavərləri məğlubiyyətimizdən kədərləndiyini gördük. Bir az irəlidə şəhərdən qaçan bəzi kəndlilər bizdən kim olduğumuzu soruşdular.

"Geri qayıdın və insanlara gələn bazar ertəsi qayıdacağımızı söyləyin. Mahaldakı bütün xristianlar Cahula getməlidirlər."

Biz döyüldük. Oxumağa həvəsimiz yox idi. Geri qayıdırdıq və heç kim bir söz demədi. Oancea'ya qayıdanda, 10 fevral bazar ertəsi, Cahula dönəcəyimizi bildirən on poster hazırladıq. Bunlar atlılar tərəfindən bələdiyyənin müxtəlif məntəqələrinə göndərilib. Daha sonra Qanestiyə qayıdıb Cristian'ın evinə gedirik, çətin bir səyahətdən, belə bir gecədən sonra gecə yarısı çatırıq.

qaranlıq, iki addım irəlini görə bilmədik, üzümüzə qamçılayan soyuq yağışla öndən, ağrılı məğlubiyyətimizin xatirəsi ilə arxadan qamçılandı.

Gecəni Kristianın evində keçirdim və səhər Berestiyə yola düşdüm. Orada mən Llorinceya vadisində, Qalatidə, İasidə, Buxarestdə, Fokşanidə və Turdada olan legionerlərə əmr verdim, onlara Cahuldakı məğlubiyyətimiz haqqında məlumat verdim və dedim ki, bu, indi şərəf məsələsi olduğundan hamımız ora qayıtmalıyıq və qalib gəlməliyik. ; onlar orada mümkün qədər çox sayda məlumat verməlidirlər, görüş yeri - Oancea, 9 fevral bazar günü axşamdan gec olmayaraq gəlməlidirlər. Eyni zamanda, o vaxt Tecuci bələdiyyəsində olan Totu, Kranqanu və Eremeiu komandasına məlumat verdim. Mən də atama məktub yazdım və ondan xahiş etdim ki, gəlib bizə kömək etsin. Legionerlər mənim üçün bir az pul yığdılar və mən getdim

Buxarest Daxili İşlər Nazirliyinin müşaviri cənab İoanitesku ilə görüşmək üçün.

Mən ona Cahulda baş verənləri danışdım və hakimiyyət bizi təxribata çəkmədiyi halda, bu nümayişin mükəmməl və ziyyətdə keçirilməsinə görə məsuliyyəti öz üzərimə götürərək, orada başqa bir nümayiş keçirmək üçün icazə istədim - hüquqi tələb.
Onun məndən tələb etdiyi bəzi əlavə dəqiqləşdirmələrdən sonra mitinqimiz təsdiqləndi. Qanunla tələb olunmadığı üçün belə bir nümayiş üçün icazəyə ehtiyacımız yox idi, lakin mənim hərəkətlərimin mümkün qərəzli şərhindən qaçmaq üçün rəsmi icazə ilə əhatə olunmaq istədim.

Bazar günü səhər mən bir daha Oanceada idim. Lefter səlahiyyətlilərlə görüş yerini təyin etmək üçün Cahula getdi.
Səlahiyyətlilər, bütün mahaldan minlərlə kəndlinin nümayiş üçün Cahula getdiyi xəbərini aldığı üçün Cahulda çoxlu iğtişaşlar yaşandı.

Hristache Solomon və Blanaru başçılıq etdiyi qruplar Focsanidən gün ərzində iki yük maşını gəldi; Turda, Moqa və Nichita; İasi, Banea, İfrim və Ata İsihie ilə legionerlər; Qalatinin, Stelesku Qardaşlarla; Buxarestdən olan tələbə nümayəndəsi; və Foltesti yuvaları ilə Pralea.

Sonra piyada, ya da vaqonlarla və minik atlarla, Berestidən olanlar və Horincea vadisindən legionerlər gəldilər. Atam da gəldi. Gecə 300-dən çox legioner gəlmişdi; Oancea'da qaldılar və daha çoxu gəlməyə davam etdi. Prut üzərindəki ponton körpüsünün bizim keçidimizin qarşısını almaq üçün səlahiyyətlilər tərəfindən açıla biləcəyindən narahat olaraq, körpünün hər iki ucunu tutmaq üçün bir gecədə 30 legioner göndərdim.

Bazar ertəsi səhər saat 8-də nümayişi polis etmək üçün Potoleanın komandanlığı altında 50 legionerdən ibarət komandanı Cahula göndərdim. Bu arada nümayişi davam etdirməyimizə mane olmaq üçün yeni müdaxilələrə cəhd edildi.
Bu, mümkünsüzlük idi. Saat 10-da bir sütun düzəldirik və başlayırıq:

Birinci qrupda bayraq daşıyan 100 cəngavər, hamısı papaqlarında lələk, çoxu yaşıl köynəkli. Hər birinin paltosuna ağ parçadan xaç tikilmişdi. Biz rumınları azad etmək üçün xaç adı ilə bütpərəst düşmənə qarşı yürüş edən bəzi səlibçilər kimi idik.

İkinci qrupda öz bayraqları ilə yürüş edən kolonda 100-dən çox piyada gəldi.

Üçüncü qrupda 80-ə yaxın vaqon, hər birində 4-5 kişi, çoxu da bayraq daşıyan Oanceadan olan insanlar izlədi.
Biz döyüşə hazır ordu kimi görünürdük. Cahulun kənarına yaxınlaşdıqca, çılpaq başlar dənizi bizi heç bir tələskən və musiqi olmadan, kilsə kimi təsirli bir sükutda qarşıladı, biz kəndli izdihamının arasından keçdik. Bəziləri ağlayırdı.

Həmçinin Bessarabiyanın kəndli əhalisi Birinci Dünya Müharibəsinin sonunda Rumıniyanın birləşməsindən sonra vəziyyətlərində heç bir yaxşılaşma hiss etmədilər.
Çünki rus işğalından azad olsa da, yəhudilərin təsiri altına düşdü. Bu, sırf və sadəcə olaraq yəhudilərin şikarı idi.
12 il ərzində o, kommunist yəhudilər tərəfindən tarixdə tanınan ən tiran rejimin heç bir insan cəmiyyətini istismar etdiyindən daha pis istismar edildi və qan tökdü.

Bessarabiyanın ticarət şəhərləri və kəndləri kəndlilərin yorğun bədəninə yapışan zəlilərin əsl koloniyalarıdır.
Və həyasızlığın təcəssümü olan bu zəlilər xalqın istismarına, xalqa zülm edən terrora qarşı mübarizlər qiyafəsində özlərini gizlətməyə cəsarət etdilər.
Bunlar Bessarabiya və Rumıniya kommunistləridir.

Bundan əlavə, rumınların uddurulmuş qanı ilə şişmiş bu zəlilər, Adevarul ("Həqiqət") və Dimineata ("Səhər") əsas qəzetləri olan mətbuatlarını aşağıdakı üslubda saxlayırlar:

“Biz (zəlilər!) Rumıniya xalqı ilə ən yaxşı qardaşlıq və harmoniyada yaşayırıq”. “Yalnız bəzi xalqın, ölkənin düşmənləri, bəzi sağçı ekstremistlər bu harmoniyanı pozmaq , istəyirlər.

Mitinqdə 20 mindən çox kəndli iştirak edirdi. Şübhəsiz ki, bu, bu şəhərin əvvəldən bəri gördüyü ən böyük insan yığıncağı idi və bunu təbliğ etmək üçün heç bir manifest və ya qəzet olmadan. Nümayiş çox təntənəli şəkildə keçirildi. Bir tərəfdə cəngavərlər bir sıra düzülmüşdü; o biri tərəfdə piyada legionerlər sütunu.

Kəndlilər başı açıq qulaq asırdılar. Bu təntənəni pozacaq bir söz, bir jest yox idi. Bu dəfə polkovnik Kornea ona vəd etdiyimiz öhdəliyi yerinə yetirmədi. Mən bu Bessarab kəndlisinə - gördüm ki, təsəlli sözünü gözləyən və bu nümayişə mənim təhrikimlə deyil, böyük iztirablarla gələn çox sayda insana dedim: "Yoxsa sizi köləliyə buraxmayaq. indi onu sıxışdıran; azad olduğunu, zəhmətinin bəhrəsinin, torpağının və yurdunun ağası olduğunu; xalq üçün yeni bir günün şəfəqinin yaxınlaşdığını; başladığımız bu mübarizədə hər şeyin Ümid edirəm ki, kəndlilər iman - ölümə iman - və bunun müqabilində ədalət və izzət alacaqlar"

Sonra Lefter, Potolea, Banea, İfrim, Ata İsihie, Viktor Moqa, Tarziu, Hristache Solomon çıxış etdilər. Atam sonda iki saat üslubu və dərinliyi ilə , xalqın dilindən üstün olmayan danışdı. Çıxışlar bitdikdən sonra mən kəndlilərə kəndlərinə mükəmməl qaydada və sakit bir şəkildə qayıtmağı tövsiyə etdim və onlara xəbərdarlıq etdim ki, bu məclis toplantısını ən az nizamsızlıqla bitirsək, yəhudilərə böyük xidmət etmiş olarıq.

İnsanlar bizim də onlarla getməyimizi istəyirdilər. Hər tərəfdən bizə dilə dilər: “Allah köməyiniz olsun!”. Bu kəndlilərin məhəbbətinin müşayiəti ilə Oanseyaya yola düşdük və orada yollarımızı ayırdıq. Cahuldakı nümayişin o anından atam legioner hərəkatına qoşuldu.

Hamısı mükəmməl qaydada evə qayıtdı. Xüsusilə nümayişin dinc və nizamlı şəkildə keçdiyi və başa çatdığı şəraitdə qələbəmiz böyük idi. Lakin Cahul yəhudilərinə hərəkatımıza güzəştə getmək və hökumətin bizə qarşı hərəkətə keçməsi üçün nəyin bahasına olursa olsun qalmaqala, iğtişaşlara, iğtişaşlara ehtiyac var idi.

İnsanların dinc şəkildə evlərinə getdiyini görən iki yəhudi ravvinləri tərəfindən sağ-salamat minərək öz mağazalarından birinin şüşələrini sındırdılar. Yerli hakimiyyət orqanları və bəzi adamlar onları cinayət başında tutmasa və polis qərargahına aparmasaydı, Sarindar küçəsindəki *, Dimineata ("Səhər") və Adevarul ("Həqiqət") yəhudi mətbuatı belə başlıqlar dərc edərdi: " Cahulda böyük dağıntı", "Ölkə xaricilərin gözündə nə qədər itirir!" və s. Yəhudilərin şeytani mübarizə sistemini başa düşmək və bilmək istəyənlər üçün çox böyük əhəmiyyət kəsb etdiyinə görə , yəqin ki, özlüyündə kiçik əhəmiyyət kəsb edən bu hadisəni təqdim edirəm. Onlar yəhudi probleminin son həllinə gətirib çıxaracaq bir hərəkəti güzəştə gedərək, günahı öz düşmənlərinin üzərinə ataraq, bütün şəhəri yandırmağa qadirdirlər. Ona görə də legionerlərə xəbərdarlıq edirəm ki, təxribata yol verməsinlər, çünki biz ancaq ən mükəmməl nizam-intizamı qorumaqla qalib gələ bilərik. Bizim üçün nizamsızlıq yəhudilərlə deyil, dövlətlə qarşıdurma deməkdir. Ancaq yəhudilərin bizi dövlətlə daimi münaqişəyə sövq etmək istədiyi məhz budur. Odur ki, dövlət bizdən güclü olduğu üçün bizi susdursalar, dövlətlə münaqişəyə sövq etsəydik, əzilirdik; və onlar qərəzsiz tamaşaçı olaraq qalacaqdılar.

Iasiyə qayıdanda itim Fraqu məni qapıda qarşıladı; 1924-cü ildən bəri məndə var, o vaxtdan bəri bütün sınaqlarımın və mübarizələrimin şahidi. İasidə legioner yazışmalarının rəhbəri Banea tərəfindən mükəmməl qaydada mənə təqdim olunan bütün cari təşkilatçılıq, yuvalarla yazışmalarla məşğul olurdum.

---

* Sarindar St. iri Buxarest yəhudi mətbuat ofislərinin və nəşriyyatlarının yerləşdiyi yerdir. (Tr.)

Banea iki illik yazışmalarda mənim hər şeyə baxmağımı çox yaxşı başa düşməyə başlamışdı, ona görə də Iasiyə nadir hallarda getdiyim bu dövrdə bir çox sualları özü həll edə bildi.

YENƏ BESSARABİYADA

Evdə cəmi bir həftə qala bildim, çünki Bessarabiyalı kəndlilər nümayəndələr, məktublar və teleqramlar göndərir, onların yanına gəlməyi xahiş edirdilər. Onların bizim bu hərəkatımıza hansı ümidlər bəslədiklərini, inamlarını təsəvvür etmək mümkün deyil. Cahuldakı nümayişdən sonra iki həftə ərzində legionerlərin xəbəri Bessarabiyanın cənubundakı bütün xristianlar arasında ildırım kimi yayıldı; kənddən kəndə Dnestr sahillərinə qədər; yəni yəhudi əsarətindən qurtuluşun başlanması xəbəri yoxsul kəndlilərin qəlbini alovlandırdı.

O vaxta qədər ümidlərini Kəndli Partiyasına bağladılar, inanırdılar ki, bu partiya hakimiyyətə gələndə onlar, kəndlilər ədaləti görəcəklər. Amma bu məclisdə səkkiz illik məşəqqətlərdən, mübarizələrdən, ümidlərdən sonra ruhları üçün qorxulu bir şey kəşf etdilər: xəyanətə məruz qaldıqlarını, döyüldüklərini; Kəndli Partiyası adının arxasında yəhudi maraqlarının gizləndiyini; Professor Kuzanın ona vəftiz etdiyi kimi "Yəhudi qıfıllı Rumın kəndlisi"* bayramı.

Səkkiz ildən sonra onların yaxşı imanlarına xəyanət edildiyini görəndə ürəklərindəki imanın belə əzilmiş olduğunu görəndə adamı bir əzab bürüdü.

Mən yenidən Berestiyə qayıtdım və oradan maşınla Prut sahilindəki Roqojeniyə gəldim, burada məni Stefan Moraru və Mos Kosanın başçılıq etdiyi 200-dən çox atlı gözləyirdi.

Bütün qonşu kəndlərdən gəliblər.

Onlardan biri dedi: “Dnestrə yürüş edəcəyik”.

"Bəli! Gedək" deyə cavab verdim.

Məhz o zaman ağlıma gəldi ki, Bessarabiyanın cənubunda, Tiqinadan Cetatea-Albaya qədər böyük bir ekspedisiya təşkil edim. Yaşıda məni daima belə bir fikir narahat edirdi: Bessarabiyadan Dnestrə necə keçə bilərdik? Böyük bir çətinlik var idi: ən yaxşı yol nədir ki, hakimiyyət bizə qarşı çıxmasın, dövlətə, orduya qarşı döyüşməkdən yayınsın?

Mənə elə gəldi ki, əgər mən yəhudi kommunizmi ilə mübarizə aparmaq üçün yeni bir milli təşkilat yaratsam, bu təşkilata “Archangel Michael Legion” və heç bir siyasi partiya ilə bağlı olmayan hər hansı digər gənclik qrupları daxil olacaqsa, biz Bessarabiyaya daxil ola bilərik. . Bu yeni təşkilata nə ad verməliyik? Evimizin foyesində legionerlərlə bu məsələni müzakirə etmişəm.

Bəziləri dedilər: "Anti-Kommunist Falanx", bəziləri başqa adlar təklif etdilər.

Kranqanu dedi: "DƏMİR
QORUYUCU!" "Qoy olsun!"

İndi biz işçilər tərəfindən də dəstəklənən bu antikommunist aksiyanı hazırlamağa başlayırıq. Əslində, “anti-kommunist aksiya” dedikdə, “anti-işçi” hərəkəti nəzərdə tutmuram; “Kommunistlər” deyəndə yəhudiləri nəzərdə tuturam. Bessarabiyaya daxil olmaq üçün icazə almaq və beləliklə, yerli hakimiyyət orqanları ilə mümkün problemlərin qarşısını almaq üçün bir neçə gün sonra o vaxtkı Daxili İşlər Naziri cənab Vaida-Voevodla görüşdüm. O, məslləhətləşdiyim ikinci yüksək vəzifəli siyasətçi idi.

Lonel Bratianu birinci oldu. Məni üç saat orada saxladı. Mən başa düşdüm ki, o, həm bizim hərəkatımız, həm də yəhudi problemi ilə bağlı səhv məlumatlandırılıb, onların əsl mənasında bilmədi. O, bizi pəncərələri sındırmaqla problemi həll etməyə çalışan bir neçə başıboş gənc oğlan kimi qəbul etdi. Mən ona yəhudilərin probleminə necə baxdığımızı izah etdim; biz bunu bütün rumınlar üçün ölüm-dirim problemi hesab edirik; onların sayı necə hədsiz və yolverilməzdir;

Rumıniyanın orta sinfini və şəhərlərini necə məhv etdilər. Mən ona Balti, Kişinyov, Cernauti, İasidə xristianlarla yəhudilərin nisbətinin nə olduğunu dedim; onların məktəblərimizdə təmsil etdikləri, Rumıniya hakim sinfinin yadlaşması və mədəniyyətimizin saxtalaşdırılması təhlükəsi.

Mən də ona bu problemin həllini necə gördüyümüzü izah etdim. Nə danışdığımı əvvəldən başa düşdü. Lakin onun boylu adamı məsələnin mahiyyətini asanlıqla başa düşsə də, inanıram ki, o, bizi heç vaxt tam başa düşə bilməyəcək, çünki belədir.

---

* Yan yanlar uzun qıvrımlara qədər uzanırdı. (Tr.)

şeylərin təbiəti; 1890-cı ilin gözləri artıq 1930-cu ilin gözləri kimi görmür. Elə çağırışlar, çağırışlar, səssiz əmrlər var ki, onları ancaq gənclər eşidir və anlayır, çünki onlar yalnız onlara ünvanlanır. Hər nəslin həyatda öz missiyası var. Odur ki, bəlkə də bizə tam etibar etmir.

Mən, təbii ki, tam asayişi qorumaq üçün məsuliyyəti öz üzərimə götürdükdən sonra Bessarabiyaya yürüşümüz üçün razılıq aldım. Bir neçə gündən sonra mən ölkənin bütün gənclərinə ünvanlanmış manifestə start verdim.

MARAMURLARDA PROBLEMLƏR

Bu vaxt Maramuresdə böyük qarışıqlıq baş verdi. Bu, Rumıniya torpağının ölümün qanadlarını açdığı başqa bir guşəsidir. Orada yəhudilər kəndləri zəbt etdi, tarlalara, dağlara və qoyun tövlələrinə öz nəzarətlərini tətbiq etdilər. Kvazi köləlik və ziyyətində olan rumınlar bu yəhudi istilasından əvvəl addım-addım geri çəkilir və Draqos Vodadan miras aldıqları mülkləri işğalçıların əlinə buraxaraq tədricən məhv olurlar. Artıq heç bir hökumət onlarla maraqlanmır, heç bir qanun onları qorumur.

Məhz 1930-cu il iyunun əvvəllərində iki atın çəkdiyi araba Yasidəki evimin darvazasında dayandı. Onun nəslindən iki keşiş, bir kəndli və bir gənc çıxdı.

Onlardan içəri daxil olmalarını xahiş etdim. Onlar pravoslav keşişi İon Dumitresku, yunan katolik keşişi Andrey Berinde və kəndli Nikoara irəli çıxdılar.
“Biz Maramuresdən vaqonla gəldik. Artıq iki həftədir ki, yoldayıq; biz ikimiz Borsada keşişik, biri yunan katolik, digəri pravoslav. Maramures rumınlarının biabırçılığına daha dözə bilmirik. Hamıya, parlamentə, hökumətə, nazirlərə, regentliyə göndərdiyimiz memorandumun ardınca memorandum yazdıq, heç birindən cavab gəlmədi. Başqa nə edəcəyimizi bilmirik. Rumıniyalı tələbələrdən bizi taleyimizə buraxmamalarını xahiş etmək üçün vaqonla Yaşıya gəldik. Biz Maramuresdəki minlərlə çarəsiz kəndli adından danışırıq. Biz sizin keşişlərinizik. Gördüklərimizə gözlərimizi bağlaya bilmərik. Xalqımız ölür, qəlbimiz kədərdən parçalanır.
"

Mən onları bir neçə gün qonaq etdim və dedim:
"Gördüyüm yeganə həll yolu onları təşkil etmək və mənəviyyatlarını yüksəltməyə çalışmaqdır. Onlar bilməlidirlər ki, bu döyüşdə tək vuruşmurlar; biz onların arxasındayıq, biz onların uğrunda mübarizə aparırıq. və onların taleyi bizim qələbəmizdən asılıdır."
Nəhayət, onları təşkil etmək üçün Totu və Eremeyunu göndərdim; daha sonra Savin və Dumitrescu-Zapada. Borsadan və bütün dağdərələrindən minlərlə kəndli təşkilatımıza müraciət edirdi. Rumıniyanın dirçəliş təhlükəsini dərk edən yəhudilər xalqı təhrik etməyə başladılar. Taktikalarının uğursuzluğa düçar olduğunu görüb cəhənnəm üsullarına əl atdılar. Bunun üçün rumınları günahlandıraraq Borsanı yandırdılar. Yəhudi qəzetləri dərhal qışqırmağa başladılar, onların dediyinə görə, qırğınlar hazırlayan rumınlara qarşı sərt tədbirlər görülməsini tələb etdilər. İki keşiş yəhudilərin hücumuna məruz qalıb, təhqir edilib, döyülüb, sonra isə bir neçə kilometr qovub daş-qalaq edilib. Nəhayət, ikisi "təşviqatçılar" kimi həbs edilərək Sigherul Marmatiei həbsxanasına atıldı.
Savin və Dumitresku-Zapada və bir neçə mühüm kəndli də həbs edildi. Totu və Eremeiu da Dornada həbs edilib və Campul-Lung həbsxanasına salınıb. Adevarul ("Həqiqət") və Dimineata ("Səhər") kahinlərə və digər məhbuslara qarşı əsl yalan və böhtan topladılar. Bütün etirazlar, teleqramlar, bildirişlər və s. onlar yəhudilərin hayqırtıları, hay-küyləri və təzyiqləri ilə boğularaq nəticəsiz qaldı.

BESSARABY ÜÇÜN YÜRÜŞ QADAĞANDIR

Etəcəyimiz yürüşü nəzərə alaraq, “Atalar yurdu”nda çap etdirdiyim “marş əmri” verdim.

Mən ondan çıxarıram:

“Yoldaşlar, 1. Biz
köhnə Rumıniya birlik himninin sədaları altında Prutdan keçəcəyik: “Gəlin, Rumın
ürəyindən olanlar, əl-ələ verək”.
2. Yürüş bir ay davam edəcək.
3. Biz yeddi qüdrətli sütun təşkil edəcəyik, bir-birindən 14 mil ayrılır.
4. Prut keçidi yeddi nöqtədə həyata keçiriləcək, sağ cinah sütunu Cetatea-Albaya çatmağı hədəfləyir; sol
cinah sütunu, Tighina.
5. İrəliləmə üsulu Prutdan Dnestrə qədər piyada yürüş olacaq.
6. Gediş tarixi, 20 iyul səhər. Bir saat sonra Pruth keçidi elan ediləcək.

Yəhudilər rumınların vicdanını oyatmaq üçün Bessarabiyaya daxil olmaq planımızdan xəbər tutanda yəhudi mətbuatı bizə qarşı qasırğalı hücuma keçdi. Böhtanlar, yalanlar, təhriklər bir ay ərzində aramsız olaraq başımızın üstündən keçdi.

Bu hücumlar bərabər ölçüdə cənab Vaidaya qarşı yönəldilmişdir. Yəhudilər cənabdan tələb etdilər. Valideynlərimizi və qardaşlarımızı Prut vasitəsilə rumın dilində təsəlli və ümid sözü ilə çatdırmaq üçün biz gənc rumınlara Bessarabiyaya girməyə icazə verməyə cəsarət etdiyi üçün Vaida dərhal Daxili İşlər Nazirliyinə endirildi, əslində "boğaza atıldı".

Bessarabiya iqtisadi və siyasi cəhətdən yəhudilərin mütləq hakimiyyətinə verildi. Rumıniyanın azad edilməsi üçün hər hansı cəhd, bu qara qaydanın hər hansı qeyd edilməsi cinayət sayılırdı.

Yəhudi mətbuatındakı hücumların və intriqaların təzyiqi altında Bessarabiyaya yürüş yalnız hər tərəfdən legionerlərin Pruta doğru yola düşdüyü gün qadağan edildi.

Bu münasibətlə bütün paytaxta yaydığım aşağıdakı etirazı yazdım:

ARCHANGE MICHAEL LEGİONU
"DƏMİR QORUYUCU"
MÜALİCƏ VƏ XƏBƏRDARLIQ

PAYTAXTDAN ROMALILAR,

"Bessarabiyada baş tutmalı olan "Dəmir Qvardiya"nın yürüşü dayandırıldı. Sağlam və qüdrətli Rumıniyanın düşmənləri qələbə çaldı. Tam bir ay Sarindar küçəsi, Lupta kiçik yəhudiləri ("Mübarizə"), Adevarul ("Həqiqət"), Dimineata ("Səhər"), bu rumın ruhunu zəhərləyənlər, bizim öz torpağımızda təhdid etdilər, təhqir etdilər, ruhumuza sillə vurdular. bütün inzibati aktlarının arzuolunmaz senzurasına çevrildi.

Turdada Transilvaniyanın yandırıldığını iddia edərək hökumətdən nümayişimizi dayandırmağı tələb etdilər; Kabildə bu inqilab 'Bessarabiyada başlamışdı; Qalatiyada qırğınlar və qırğınlar başlayacaqdı. "Legion hər yerdə mükəmməl nizam və nizam-intizam saxladığından, onlar hər bir halda mənfur təxribatçılar oldular." Biz bu gün Bessarabiyanın üzünü Buxarestə çevirmək üçün Dnestryanı tərəfə getdik, “Ancaq bu, kommunizmin muzdlu əsgərlərinin xoşuna gəlmədi.

Bessarabiya bolşevizmin qurbanı olmaqda davam etməli və Moskvaya baxmalıdır ki, Prut və Dnestr arasındakı əyalət vasitəsilə Rumıniyanın bütün siyasi həyatını terrora davam etdirə bilsin.

ROMALILAR,

Həyatımıza sirayət edən o iyrənc və azğın siyasi sistem ölkəmizi parçalamaq və ata-baba yurdumuzdan uzaqlaşdırmaq işlərində xırda və eqoist seçki maraqlarından və alçaldıcı quldarlıq ruhundan irəli gələrək onlara kömək edir və həvəsləndirir. Məhz bu eqoist maraq və ruh Rumıniyanı son 60 ildə əcnəbilərin əlinə verib.

Baxın, bu gün Maramures və Bukovina şəhidləri hərəkət etməyə başlayır! Onlar bütün ölkə rəhbərlərinin satqınlığı ilə atıldıqları köləliyin acısından yolları boyu ağlayırlar; onlar tərəfindən unudulduqları deyil, satıldıqları üçün.

"Sizə ən azı qəribə görünmürmü ki, bu ölkədə onlara təsəlli verən bir səs tapılmadı? Və Maramuresdəki bütün işi bir qədər aşağı salmaq sizə ən azı utancverici görünmürmü? 'təxribatçı' Nikolae Totu və Eremeiu?Onlar günahkardırlar?Bəs 12 ildir ki, bu Maramures kəndlilərini hər gün aldadan siyasətçilər günahkar deyillər?Və hücum edən yüz minlərlə sərgərdan yəhudi Torpağı zəbt etmək üçün çəyirtkələri sevirlər. əcdadlarından miras qalıb onları əsarətə salmaq, bu təhrikçi və təxribatçılar deyilmi və öz ölkəmizdə ağa olmaqdan qürurumuzu məsxərəyə qoyan Sərindar küçəsinin bəyləri təxribatçı deyilmi?

ROMANOS,

Bucovina və Maramuresdəki "narahatlıqların" əsl səbəbini görə biləcəyiniz tipik bir nümunə, "Universul ("Kainat") 17 iyul 1930-cu ildə aşağıdakı statistik məlumatları dərc etdi: "Çernautidə, Uşaqlarda ibtidai məktəblərdə məktəb yaşı: 12,277, onlardan 3,378-i yalnız rumınlardır (oğlanlar və qızlar), qalanları isə əcnəbilərdir.' Rumıniyanın şimal hissəsində Rumıniya elementlərinin hökmranlığının başqa hansı sübutuna ehtiyacınız var?Rumın xalqının ruhu bu kütləvi və qanlı işğaldan qaçsın?

“İqtisadi vəziyyətinin qeyri-müəyyənliyinə ” görə bir tikə çörəyə qalxdığını, əslində isə şimal sərhədlərində öz varlığını müdafiə etmək üçün cəsarətlə ayağa qalxdığını söyləyərək onu ləkələyir, böhtan atır, incidirsən.

Niyə heç bir siyasətçi Əlahəzrət həqiqəti söyləmək üçün ortaya çıxmadı?

SİZİN

ƏLƏZƏRLƏR Bu yazıqlar çörək istəmir, ədalət tələb edir! Maramures və Bukovinada boğulduğu üçün ölmək ərəfəsində olan rumın ruhunun azad edilməsini tələb edirlər, 'Fbey tələb edir ki, hər gün onlara meydan oxuyan yüz minlərlə yəhudi dərələnmiş, çürümüş və qurd kimi dişləyənlərə qarşı tədbirlər görülməlidir. onların yoxsulluğu Rumıniyanın bütün yerli hakimiyyət orqanları tərəfindən qorunur.

SƏRİNDAR KÜÇƏSİNİN CƏNABLARINDAN

JURNALİSTLƏR Təbii ki, rumınlar yaxşı bilirlər ki, bu problem zorakı nümayişlərlə həll olunmayacaq; lakin dözümlərinin son həddinə çataraq Rumıniya rəhbərliyini Rumıniyaya sırımaq istəyirlər; Rumıniya qanunvericiliyini, Rumıniyada Rumıniya elementinin qorunması üçün qanunları tətbiq etmək.

Bəlkə ümid edirsən ki, rumın ruhumuzu yaraladığınız davamlı təhqirlərlə bir gün məni Maramuresin üsyankar müqəddəslərinin başında görəcəksiniz? Daha yaxşı biləsən ki, o anda sənin son saatın vurdu!

Hər halda, mövcud qanunları sizi sakitləşdirmək üçün qeyri-adekvat hesab edirsinizsə, mən sizi öz yerinizə qoymaq və hansı ölkədə yaşadığınızı başa düşmək üçün kifayət qədər gücüm olduğunu bildirirəm.

Əgər sakitləşməsən, bu ölkədə yaşayan, ağlıma gələn hər bir silahla vuruşmağa qərarlı olan hər kəsi sənə qarşı səsləyəcəyəm.

ROMALILAR,

Yeni Rumıniya siyasi partiyaların arxa otaqlarından doğula bilməz, Böyük Rumıniya siyasətçilərin hesablamalarından doğulduğu kimi, Marasesti döyüş meydanlarında və topların polad yağdırdığı dərin dərələrdə doğula bilməz.

Yeni Rumıniya döyüşdən başqa doğula bilməz; övladlarının qurbanı.

Ona görə də mən siyasətçilərə müraciət etmirəm, amma sənə, əsgər! Qalxmaq! Tarix səni yenidən çağırır! Necə sən. Sınıq qolunla, Qırılan ayağınla, Güllə ilə deşik-deşik sinəndə. Qoy gücsüz və acizlər titrəsin. Sən, cəsarətlə döyüşə gir.

Tezliklə 'Dəmir Mühafizə' sizi müdafiə etmək üçün Bukbarestdə böyük bir mitinqə çağıracaq

Maramuresans, Dragos-Vodanın oğulları və Bukovinalılar, Böyük Stefanın və Müqəddəsin oğulları.

Pankartlarınıza yazın: "Bizi əcnəbilər zəbt etdi", "Yadlaşmış mətbuat bizi zəhərləyir", "Siyasi sistem bizi öldürür".

Həyəcanla şeypurlarınızı çalın. Bütün gücünüzlə onları partlatın.

Düşmən bizə basqın edəndə və siyasətçilər bizə xəyanət edəndə rumınlar fırtına vaxtı dağ yollarında köhnə kimi qorxu ilə gurlayırlar.

VƏTƏN! VƏTƏN! VƏTƏN!

Korneliu Zelea-Codreanu

legion başçısı

NAZİR ANGELESKUNUN HƏYAT CƏHDİ

Manifestimin dərc olunduğu günün axşamı mən tələbə mərkəzində bir neçə tələbə ilə söhbət edirdim. Gənc Beza peyda oldu. O, qəfildən mənsub olduğu "Vlad Tepes*" təşkilatının fərqləndirici nişanını qoparıb atdı və dedi: "Bundan sonra mənim "Vlad Tepes"lə işim olmayacaq, sizin bu jestiniz heyran qalmadı. Birinci Liqa "Vlad Tepeş"də, xüsusən də varlığına əvvəldən şübhə etdiyim bu liqanın gənclərində ciddilik yox idi. , Çünki

Bir neçə dəqiqədən sonra bu gənc yenidən müzakirəmizə qoşuldu, etirazım olmasa, legioner olmaq istərdim. Mənim qeyri-müəyyən cavabım birbaşa imtinadan yayındı. Legionerin dogması Legiona qoşulmaq istəyən hər bir yeni şəxsə şərt qoyur və bu, xüsusilə indiki işə aiddir. Bir neçə həftə əvvəl mən Bezanı kiçik bir restoranda görmüşdüm və o, Stere* filmini çəkməyin məqsədə uyğun olmadığını soruşmuşdu. Həm də onu ciddi qəbul etmədim.

Gedərkən məndən onun yerində gecələməmi istədi. Mən imtina etdim. Əvəzində gecəni tibb fakültəsinin tələbələri ilə keçirdim. Ertəsi gün günorta saatlarında küçədə qəzet satıcılarının səsini eşitdim: "Nazir Anqheleskunun həyatına cəhd!". ÜST? Beza. Kimi? O, bir neçə atəş açaraq qurbanına səthi zərbə endirib.

Niyə? Mən bilmirdim. Soruşanda bildim ki, makedoniyalılarla Anqhelesku arasında Nova Dobrogea qanunu ilə bağlı münaqişə yaranıb. İki gündən sonra işi hazırlayan hakim** bu vilayətdə Rumıniyanın maraqlarını pozdu. I məni çağırdı.

Bezada "Dəmir qvardiya"nın manifestləri tapılıb. Mən bəyan etdim ki, bu cəhdlə bağlı heç bir məlumatım və əlaqəm yoxdur, onun motivini də bilmirəm. Məni azad etdilər. Ayrılanda düşünürdüm ki, bədbəxtlik insanın başına nə qədər asanlıqla gələ bilər.

Bezanın evində yatmaq dəvətini qəbul etsəydim, onun yaradıcılığının mənəvi müəllifi olardım. Özümü müdafiə etmək üçün irəli sürülən hər hansı arqument rədd ediləcəkdi. Xüsusilə bu cəhdin Bessarabiyaya yürüşümüzün inkarı ilə üst-üstə düşdüyünü nəzərə alsaq.

Çox təəccübləndim ki, ertəsi gün Dimineatada ("Səhər") yarım səhifəlik başlığı oxudum: "Corneliu Codreanu Marks Beza's Act". Mən məəttəl qaldım.

Ona görə də bir gün əvvəl məni dindirən hakimin yanına getdim. "Hörmətli cənablar, mən çox təəccüblənirəm ki, ofisinizdə gizli sorğu-sual nəticəsində belə yanlış məlumat yarana bilər. Mən Bezanın hərəkətini bildirməmişəm.

Bunu etmək məndən asılı deyil!"

"Mən belə məlumat yaymamışam. Bu, mətbuatın uydurmasıdır".

Ona görə də öz-özümə dedim: "Yəhudi mətbuatı tərəfindən təhqir olunmasına icazə verməliyəmmi? Beza ilə belə qısa müddət ərzində tanış olsam da, onunla heç bir əlaqəm olmasa da, heç kim məni məcbur edə bilməzdi.

olmaq

---

* Qriqor Filippi 16-cı əsrdə oğruları və vicdansız insanları dirəyə dirəyən Wallachian hökmdarı Vlad Çəpəkçinin təcrübəsinə əməl edəcəyini göstərmək üçün partiyasını Vlad adlandırdı. (Tr.)

belə bir vəziyyətdə onu qınamaq üçün üstünə sıçrayan əclaf. Mən bunu etmək istəmirəm.
Bunu məndən başqa heç kim etməsin, çünki nə baş verdiyini bilmirəm və eyni ayaqqabıları geyindiyim keçmişimə görə başqalarını qınamağa mane olur. Başqa bir bildiriş yazacam.

Həmin gün bütün paytaxta yaydığım bir manifest çap etdim:

İKİNCİ XƏBƏRDARLIQ

Mətbuat bir daha Bezanın jestini “uzatdığımı” iddia edərək həqiqəti ört-basdır etməyə cəsarət etdiyi üçün mən bu açıqlamanı verməkdə israrlıyam: “Əgər nazir Anqheleskunun özünü müdafiə etmək üçün səbəbləri ola bilərsə, inanıram ki, gənc Bezanın ən azı bir o qədər səbəbi var. , o qədər də məhkəmələrdə və həmvətənlərinin vicdanı qarşısında.

İkincini qeyd etməklə birincini müdafiə etməyəcəyimi, gənc Bezanı və onun davasını bütün qəlbimlə, var gücümlə müdafiə edəcəyimi bildirirəm.
Sizə gəlincə, Sərindar küçəsinin bəyləri, bu ikinci xəbərdarlığı qarşıdan gələn qəsəbələrin siyahısına yazın.
"

Korneliu Zelea-Codreanu

Bu iki xəbərdarlıq nəticəsində Vaida bəylə münasibətim kəsildi. Cənab Vaida mənə qəzəbləndi, amma mən vicdanımın diktə etdiyindən başqa cür edə bilməzdim. Yenə həmin hakim tərəfindən çağırılaraq həbs olundum. Beləliklə, mən yenə də Maria Preta ilə Vakaresti həbsxanasına getdim. Eyni furqonda özümü təqdim etdiyim daha yeddi gənc var idi: Papanace, Caranica, Pihu, Mamali, Anton Ciumeti, Ficata və Ghetea.

Onlar bir bəyanat verdilər (Beza ilə birlik, mən yeddi il əvvəl keçmiş yoldaşlarımla yenidən eyni qapılar altında gəzdim və təsadüfən o zaman tutduğum kameraya yerləşdirildim. Ertəsi gün simgeni görmək üçün kilsəyə girdim. Başladığımız São Miguel, lakin yeddi il əvvəl uşaqlar.

Orada həbsxanada Pind dağlarından gələn aromatlıları* yaxşı tanıyırdım.
Onlar yüksək mədəniyyət, gözəl mənəvi sağlamlıq, yaxşı və tənpərvər, döyüşçü və qəhrəman olmaq üçün qurulmuş, fədakarlıq nümayiş etdirmişlər. Orada Makedo-Rumınların böyük faciəsi ilə daha yaxından tanış oldum, bu Rumıniya qolu minlərlədir illərdə tək və dağlarında təcrid olunmuş halda - əlində silahla - dilini, milliyyətini, azadlığını müdafiə etdi.
Məhz o zaman mən Legioner Rumıniyanın legioner hərəkatının ən böyük şəhidi, faciəli işgəncə və ölüm yolu ilə Allahın şeh kimi saf ruhu üçün seçdiyi Sterie Ciumeti* ilə tanış oldum.

Orada düşüncələrimiz və qəlblərimiz əbədi birləşdi. Bundan sonra Pinddən tutmuş Dnestr çayına kimi bütün xalqımız üçün birlikdə döyüşəcəyik.
Burada və xaricdəki bütün Rumıniya problemlərinə qulaq asmayan bir administrasiya qarşısında heç bir şikayət, ərizə və ya müdaxilə, öz evinə nəzarət edən güclü qaraçı xalqı olmadan Rumıniya problemlərini heç bir yerdə həll edə bilməz. O zaman sərhədlərimizdən kənara səpələnmiş bu rumınlar yenidən Rumıniyaya gətiriləcək. Rumınların ölümlə üz-üzə qaldığı burada hər kəsin qanı lazımdır. Onu da qeyd edək ki, bu mübarizədə ölkənin qapılarını minlərlə yəhudinin üzünə açan hökumətlər, eyni zamanda, rumınlara da imkan vermədilər.

---

* Makedoniyanın (Yunanıstan) aromatikləri və ya makedo-rumınlarıdır
Roynatiyan dilində danışan əhali. (Tr.)

daxil olmaq üçün çöldə.

Bütün okkultiv qüvvələr iş başında idi və mənim inamımı təmin etmək üçün ədaləti tələb edirdi. Bu yaxınlarda həbsim və

Vakaresti həbsi yəhudi sıralarında böyük sevincə səbəb oldu. Hər bir dəcəl kiçik yəhudi hər qəzetdə mənə hücum edir, təhqir edirdi. Yəhudiləri razı salmaq üçün hətta siyasi partiyalar tərəfindən idarə olunan Rumıniya qəzetləri də mənə hücum etdi.

Məhkəməyə gəlməyimin vaxtı müəyyən edilib. Lazımi hazırlıqlara başladım.
Mən Nelu İoneskunu gözləyirdim
*

1930-cu il dekabrın 30-na keçən gecə həbs edilmiş Steric Ciumeti günahsız olmasına baxmayaraq Baş nazir IG DUcanın qətlindən, üç polis komissarı tərəfindən öldürüldü və daha sonra məsul şəxslərin, Nazirlik səlahiyyətlilərinin əmri ilə Dambovitanın buzlu sularına atıldı. Daxili İşlər. [@i, tökdüm, o, gizli şəkildə dəfn edildi, daha sonra ictimai asayişin "adı açıqlanmayan" nümayəndələri tərəfindən məşum şəraitdə gizli şəkildə qazılıb yenidən basdırıldı. Bu alçaq cinayət, b (@ i'ore tli (@, App ottrt (@als Buxarestdə) liberal hökumətin və polis aparatının gizli və aşkar təzyiqlərinin hətta məhkəmə zalında da tətbiq edildiyi qalmaqallı məhkəmədən sonra cəzasız qaldı. , münsiflər (onların arasında Buxarest Universitetinin rektoru Dr. Georghiu, münsiflər heyətinin rəhbəri), Klumetinin dul arvadı və vəkillər haqqında (Tr.) məni bütün hallarda müdafiə etdi.

1920-ci ildən bəri məhkəmələr, İasidən gəlmək üçün. Mənim müdafiəmə tələbələrin təkidi ilə cənab Mixail Mora da qoşuldu.
Mənim məhkəməm, həmişə olduğu kimi, nə qədər kiçik olsa da, mənim məhkumluğumu təmin etməyə çalışan bir yəhudi hücumu idi - Adevarul ("Həqiqət") yəhudiləri tələb etdilər ki, rəhbərlik etdiyim hərəkatın qeyri-qanuni vasitələrdən istifadə etdiyi üçün anarxiya olduğunu söyləyə bilsinlər. fəaliyyət. Ədliyyə Nazirliyinin dəhlizləri hər cür şəfaətlə ora-bura qaçan yəhudilərlə dolu idi.

Bununla belə, əyilməz və qorxmaz Rumıniya ədaləti mənə bəraət verdi. Lakin prokuror apellyasiya şikayəti verdi; buna görə də həbsdə saxlanılmağa davam etdim.
Bu dəfə yəhudi gücünün təzyiqləri və müdaxilələri artırıldı.
Yenə də məni Apellyasiya Məhkəməsinə apardılar. Yəhudilərin xoşuna gəlmək üçün prokuror Praporgeseu məni məhkumlarla, at oğruları və cibgirlərlə eyni qutuya saldı.
Üç saat ərzində onların işlərinə baxılarkən onlarla yəhudinin istehzalı və meydan oxuyan baxışlarının obyekti oldum. Mənim işimə baxılan sonuncu məsələ idi və əvvəlki kimi, onu müdafiə edənlər cənab Mixail Mora və Nelu Lonesku idi. Apellyasiya şikayəti üzrə çıxarılan hökm yeni bəraət hökmü olub. Təxminən ay yarım həbsdən sonra azadlığa çıxdım. Mən evə getdim.

Bütün bunlardan sonra Nelu İlonesku, Qarneata, Mota və İbraileanu ilə birlikdə dəhşətli səfalət içində qalan iki keşişin taleyini öyrənmək üçün yük maşınımızda Siqhetul Marmatieiyə yola düşdüm. Heç kim onları görməyə, hətta yemək gətirməyə də gəlmirdi. Ata Dumitreskunun arvadı xəstə idi; iki azyaşlı uşağı var idi. Evi çörəksiz, pulsuz, dərmansız bir ev idi; xeyriyyəçiliklə yaşayırdılar. Xaçı, kilsəni və onun xalqını müdafiə etməyə and içən xristian kahinlərin taleyi! Həbsdə olan digər on kəndli rəhbərinin taleyi də eyni dərəcədə pis idi.

Kənardan baxanda yəhudilər sevinirdilər. Ölkədə və xaricdə pul yığılırdı; hökumət Borsanın "bədbəxt yəhudilərinə" pul verirdi ki, onlar özlərinə yeni iki mərtəbəli daş evlər tiksinlər, kasıb Rumın kəndliləri isə yulafla qarışdırılmış yonqar unundan hazırlanan çörək yeyirdilər.

Bu Rumıniya Maraxnuresinin ölüm əzabında inlədiyini və qıvrıldığını görən mən, hər bir siyasətçini, hər bir müəllimi, hər bir keşişə, hər bir universitet tələbəsinə və orta məktəb tələbəsinə, hər bir humanitar təbliğatçıya - bura qınamağa gələn hər kəsə nəsihət etməyə bilmərəm. siyasi həyatımız - "Hamınız gedin Maramures-ə baxın.
Hər kəsin adını qeyd edin

Rumıniyada Maramuresdə baş verənlər kimi bir şeyin rumınların başına gələ biləcəyinin dözümlü olub-olmadığını bizə bir hakim kimi dünyaya izah etsin."

Dörd ayın sonunda keşişlər qucağında uşaqları olan 50-yə yaxın kəndli qadın və kişinin, habelə 20 yəhudinin iştirak etdiyi məhkəmənin keçirildiyi Satu Mare həbsxanasına köçürüldü.

Professor Katuneanu, yerli prokuror İon Mota və mən ittiham olunan rumınların müdafiəsini təşkil etdik. 20 yəhudini dörd yəhudi hüquqşünas təmsil edirdi.
Səkkiz günlük prosesdən sonra onlara qarşı irəli sürülən bütün ittihamların yalan olduğu sübuta yetirildiyi üçün hamısı bəraət qazandı.

ARCHANEL MICHAEL LEGİONUNUN PARÇALANMASI

VƏ DƏMİR QÜVARİCİ 11 YANVAR 1931-ci il

Bu arada, yəhudi hücumlarının təzyiqi altında olan cənab Vayda Daxili İşlər Nazirliyindən qovulmuş, onun yerinə cənab Mixalaçe təyin edilmiş, o, gecikmiş münasibətinin göstərdiyi kimi, bizə qarşı “güclü qol”dan istifadə etməkdən çəkinməyəcəyini bildirmişdir. .

Bu an gəlib çatmışdı.

Siqetdə həbs edilən gənc Dumitresku-Zapada yəhudi mətbuatının yalanlarından, hücumlarından, təhqirlərindən əsəbiləşərək heç kimdən soruşmadan, bir söz demədən təsadüfən tapdığı revolveri götürüb Buxarestə gedib ofisə daxil olub. Sokor və atəş açdı.

Lakin revolver nasaz idi; ikinci dəfə atəşə tutula bilməzdi. Bu Milad vaxtı baş verdi. Bir il idi ki, evdə bir ay qalmamışdım.

Tətilləri ailəmlə keçirmək istəyirdim. Buxarestdə baş verənləri qəzetlərdə oxuyanda mən Focsanidə idim və evə getməyə hazırlaşırdım.

Dərhal məni Məhkəmədə hakim Papadopolun qarşısına çağırdılar.

Mənim çəkilişlə heç bir əlaqəmin olmadığı sübuta yetirilib. Mən yoluma davam edə bilərdim. Mən Focsani'yə qayıtdım, burada cənab Mixalaçenin əmri ilə heç bir səbəb olmadan Hristache Solomon'un evində polis tərəfindən mühasirəyə alındım və səkkiz gün heç bir əlaqə olmadan saxlanıldım, cənab. Mihalache Nazirlər Şurasının fərmanı ilə Dəmir Qvardiyanı və Legionu ləğv etdi.

Qərargahımızın hər yerində axtarışlar aparıldı; bütün qeydlərimiz ələ keçirildi; bütün ofislərimiz möhürlənib.

Yaşıdakı evdə, eləcə də Husidə hətta yastıqlarımı, döşəklərimi də qarət ediblər. Beşinci dəfə evim qarət olundu, hərəkata aid hər şey, əlimdə olan ən xırda qeydlər belə götürüldü. Evlərimizdən kisə sənədlər, məktublar, kağızlar götürülüb Buxarestə aparıldı. Bəs onlar bizim evlərimizdə qeyri-qanuni və ya güzəştə gedəcək nə tapa bilərdilər?

Gündüz işləyirdik və dediklərimizin hamısını ucadan deyirdilər. Biz bütün dünya qarşısında imanımızı qətiyyətlə etiraf edirik.

Yanvarın 9-da məni Focsaninin agentləri Buxarestə apardılar və orada 12 saatlıq sorğu-sualdan sonra həbs olundum və yenidən Vakarestiyə göndərildim. İkinci gündə ən fəal olduğumuz rayonlardan aşağıdakı legionerlər gətirildi: Cahuldan Lefter; Banea, Iasi; Stelesku, Qalatidən; Turdadan Amos Pop; Totu və Danila.

Bu, qeyri-qanuni heç nə etməmiş, sadəcə olaraq yəhudi hidrasına qarşı qaş qaldırmağa çalışan Rumıniya təşkilatının başının üstünə daha bir ağır zərbə idi. Bu xalqın “gəncliklər, əsarətləri ilə ayağa qalxmaq” adlı yeni cəhdi Rumıniya Daxili İşlər Nazirinin zərbələri altında, daxildə və xaricdə yəhudilərin yekdil alqışları ilə düşdü.

Bu dəfə də bizi məhv etmək qəzəbi amansızcasına atıldı.

Bizi məhv etmək üçün heç bir vasitə əsirgəmədi; alçaqlıq olmadan. Və bizim heç bir günahımız yox idi. Şiddətli hücumlara məruz qaldığımız, bizi və həqiqəti ələ salan yəhudi qəzetləri həbsxanada bizə çatdı və biz heç nə edə bilmədik, heç bir şəkildə cavab verə bilmədik.

Həbsxananın dörd divarı arasında qollar çarpazlaşaraq üzərimizə təhqirlər və hər cür ittihamların səsləndirilməsinə baxırdıq. Bizi qınamağa məcbur etmək üçün ictimai rəyi bizə qarşı yönəltmək məqsədi ilə edilən çoxsaylı cəhdlərdən o dövrün yəhudi mətbuatının alçaldılmasının miqyasını göstərən bir misal göstərmək kifayətdir.

** Bu

Oxucunun diqqətinə çatdırıram ki, mən heç vaxt belə bir sərəncam planlaşdırmamışam, yazmamışam və imzalamamışam. bu cür saxta sənədlərə, xüsusən də Korneliu Z. Kodreanunun guya Adolf Hitlerə yazdığı məktuba əsasən, hərbi hakimlər - maraqlı şəxslərin xidmət aləti kimi çıxış edərək, sonradan Dəmir Qvardiyanın rəisini on il məcburi əməyə məhkum etdilər. “Vətənə xəyanət və sosial inqilaba təhrik cinayəti”.

Kodreanunun “sosial inqilabı” dəstəkləmək üçün Adolf Hitlerdən kömək istəməsi Siquranta tərəfindən “aşkar edilən” bu məktub Korneliu Z. Kodreanu tərəfindən həm ilkin qərarda, həm də məhkəmədə qəti şəkildə yalan elan edilmişdir. Nəinki ona lazımi əlyazma ekspertizasının və müdafiə tərəfinin şahidlərinin rəyi verilmədi, həm də işin ictimai müzakirəsinin “dövlətin ali maraqlarına” zərər vuracağı bəhanəsi ilə bu istiqamətdə proses qapalı şəkildə aparıldı. Codreanudan geri çəkilmək üçün qapılar, bədnamca ittiham olunan, ehtimal .... ???????

Həqiqət budur ki, bu alçaq səhnə on il ağır iş və həbs cəzasına haqq qazandırmalı idi.

günahsız Codreanu, 1938-ci il noyabrın 29-dan 30-dək Əlahəzrət Hökümətin əmri ilə edam edilmiş, Rumıniyadan Əlahəzrət Kin Kerol 11 tərəfindən əvvəlcədən planlaşdırılan sui-qəsdin hazırlıq mərhələsində idi. (Tr.)

Heç bir söz mənə aid deyil. Bu, tamamilə yəhudilər tərəfindən icad edilmişdir.

Mən burada Dimineatada (“Səhər”) çap olunan, sonradan başqa qəzetlər tərəfindən köçürülmüş və şərh edilən alçaq yalanı tam şəkildə təkrarlayıram: BİR EDİFİKASYON .

SƏNƏD “Archangel Michael” təşkilatının istifadə etdiyi məqsəd və vasitələrə gəldikdə, biz İasidə Legion tərəfindən verilmiş sensasiyalı sənədi dərc etmək iqtidarındayıq.

Söhbət Legion 'Archangel tərəfindən Campul-Lung və Ludosul Mare'yə göndərilən sirkulyarla bağlıdır.
Michael' Moldovanın paytaxtında:

Legion 'Archangel Michael' Iasi qərargahı (Rapa
Galbena) The

Xristian
mədəniyyət

evi Copy 245/930 ad circulandum Cavabınızı
Corneliu Zelea Codreanu ünvanına

göndərin 20 Florilor St., Iasi - kodla -

İkinci Batalyon üçün,

Campul-Lung Üçüncü
Batalyonu, Ludosul de Mures

üçün Diqqətinizi aşağıdakılara cəlb etməkdən şərəf duyuruq: Mülki və hərbi orqanlar sayıqlığını yumşaltdılar, çünki biz bəzi yüksək rütbəli məmurlarla - həm Daxili İşlər Nazirliyində müdaxilə etmişik. olduğu kimi... (burada başqa bir yüksək vəzifəli şəxs, NR qeyd olunur) - bu fürsətdən istifadə edərək təbliğat və təbliğat səylərimizi ikiqat artırmalıyıq, çünki bu əlverişli vəziyyət bir gün geri dönə bilər. Beləliklə, daha çox tərəddüd etmədən və vaxt itirmədən aşağıdakıları etməlisiniz:

1. And içmiş bütün legionerlərin şirkətlər və taqımlar üzrə siyahılarını tərtib edin. Bu siyahılar milli və dünyarəyi qarşısında müdafiə olunmalı, bölgələr üzrə əlavə olunmaq üçün bu ilin noyabrın 1-dək Legiona göndərilməlidir.

2. İkinci Batalyon mühüm liderləri Kampul-Lunqa çağıracaq: Robota, Popesku, Serban, Despa və tam məxfilik şəraitində komissar Nubert de Vatra-Domei və Poiana Stampii jandarm postunun rəisi Paduraru Qeorge. Legionun fəaliyyət planını dəyişdirmək qərarına gəldiyini onlara bildirməlisiniz.

Bundan sonra biz mütləq məxfilik şəraitində sui-qəsdlə işləyəcəyik; daha kütləvi yığıncaqlar keçirməməli, təbliğatla məşğul olmamalı, yuvanın başçısı olan bütün legionerlərlə əlaqə saxlamalı, kəndlilər arasında mövcud üsyanı qoruyub saxlamağı tapşırmalısan.

Həlledici zərbə bu payızda, Myroneseu hökumətinin dəyişməsi münasibətilə vurulacaq.
3. Üçüncü Batalyon professor Matei, Moqa Viktor, Moqa Tanase və Qrindeninin taqım rəisini çağıracaq - və Ureyadan yalnız Moldova tacirini çağırmalısınız. Gizli olaraq, siz gend'arme təlimatçısı Sgt çağırmalısınız. Konstantin dos Ludos postu onlara məlumat verir... (İkinci Batalyonda olduğu kimi).

4. Siz gənc legionerləri həftədə iki dəfə - kəndin yaylaqında və ya başqa yerdə məşqə aparıb, onları hazırlamalı və nəcib məqsədimizi izah etməli, onları həvəsləndirməlisiniz.

5. Üçüncü Batalyonun Qərargah rəisi ona şifahi olaraq həvalə edilmiş tapşırığı və 7/1930 saylı gizli əmrlə mümkün qədər tez yerinə yetirməlidir; göndərilən dinamitin miqdarı kifayət deyilsə, sözügedən şəxsdən daha çox tələb etməlidir.

6. Siz həm də yuxarıdakıları Sigisoaradan olan doktor İosif Ghizdaruya məktubla bildirməli və həmçinin Ludosdakı fəaliyyət haqqında ətraflı hesabat göndərməlisiniz. Doktor Ghizdarunun komandanlığı altında Sigisoarada Dördüncü Batalyon yaradılacaq. Bu sifariş oxunduqdan dərhal sonra yandırılmalıdır. Ehtiyatlı olun, yəhudi casuslarının ordusu izimizdədir; heç kimlə danışma və imzamı göstərməyən heç kəsi görmə.

Cəsarət; yaşasın Legion və Allahla, irəli!
İasi, 7 oktyabr 1930-cu il

Legion komandiri
(SS) Korneliu Zelea-Kodreqnu
Baş Qərargah rəisi və
Katib (SS) Garneata

"Bu sirkulyardan aydın olur ki, "Archangel Michael" legionu müəyyən sayda dövlət məmuru tərəfindən dəstəklənən cinayət əməlləri hazırlayıb.
Gec də olsa, hakimiyyət "Archangel Michael" legionunun bu cinayət əməlinin xidmətinə girən bütün dövlət məmurlarını mütləq müəyyən etməyə və ən ağır cəzaları tətbiq etməyə borcludur".

HƏBS ZƏMANƏTİ

Vəziyyətin çətin olduğunu başa düşdüm; Təşkilatımız dağıldı, qərargah kilidləndi, hər yerdə axtarışlar aparılır. Yəhudilərin etirazları nəticəsində tamamilə məəttəl qalmış və üzərimizə atılan ittihamlardan məəttəl qalmış ictimaiyyət bütün bu mənfur hiylələri real hesab etməyə meylli idi. Üstəlik, həbsxanada səfalət içində, soyuqda, rütubətdə, havanın, işığın olmaması, yorğan-döşəksizlik içində yaşayırdıq. Yalnız bizim təkidli müdaxiləmiz nəticəsində döşəkləri doldurmaq üçün bir az saman, divarların rütubətini örtmək üçün bir az həsir verildi.

1931-ci ilə yəhudi yalanlarının, təhqirlərinin və zərbələrinin yağışı altında həbsxanada başladıq.
Bu dəfə də bu məhkəməni mənimlə bölüşən yeni həbsxana yoldaşlarımı ikona və mənim üçün xatirələrlə dolu olan bütün yerləri görməyə apardım.

Təbii ki, vəziyyət onlar üçün də çətin idi. Ancaq onlar yalnız özləri üçün cavab verməli idilər və bu məsuliyyət çox az idi. Parçalanmalı və məhv edilməli olan düşmən mən idim. Hiss etdim ki, yenidən başımızın üstündə qara buludlar yaranır, düşmən dünyası bizi məhv etmək əzmi ilə yenidən üzərimizə enir.

Bütün bu cəhənnəm hiylələri və nəhəng hücumları arasında yeganə dəstək Allahda idi. Hər cümə günü oruc tutmağa başladıq, tam oruc tutduq; və hər gecə yarısı Bakirə Məryəmin Akathistini oxuyun. Kənarda Andrey İonesku, İon Belgea, İordache, Doru Belimace, Viktor Chiruiescu, Cotiga, Horia Sima, Nikolae Petraseu, Iancu Caranica, Virgil Radulescu, Sandu Valeriu başda olmaqla paytaxtdakı legionerlər ictimai rəyi maarifləndirmək üçün əllərindən gələni edirdilər. Mətbuata aldanan Sarindar St.

Eyni zamanda, sədaqətli və qorxmaz Fanica Anastasesku - keçdiyim bütün sınaqlarda həmişə yanımda olub - həbsxanada maddi imkanımızı yaxşılaşdırmağa çalışırdı.

Budur, HƏBS SƏRƏFƏ SİNDƏ mənə qarşı irəli sürülən ittiham. 194

"... İasi şəhərinin prokuroru, 31 yaşlı Korneliu Zelea Kodreanuya qarşı açılmış cinayət işi onun Konstitusiya ilə müəyyən edilmiş idarəetmə formasına qarşı yönəlmiş tədbirlər görməyə cəhd etdiyi barədə xəbərdarlıq etmiş və onun təhrikini mühakimə etmişdi. "Archangel Michael Legion" "The Guard of the Archangel of the Legion" assosiasiyasını təşkil etməklə ictimai təhlükəsizlik üçün təhlükə ilə nəticələnə bilərdi.

Ferro', onun istədiyi anda tətbiq edilməli olan diktatura rejimini zorakı üsullarla qurmaq məqsədi ilə, onun tərəfdarlarını kvazi-hərbi təlimlər, əmrlər, direktivlər və çıxışlar vasitəsilə hazırlayıb qızışdırmaq, habelə nəşrlər, plakatlar, döş nişanları, təşkil edilmiş və ya ictimai yığıncaqlar zamanı çıxışlar vasitəsilə; "Nəzərə alsaq ki, bu akt maddədə nəzərdə tutulub. Altı aydan beş ilədək azadlıqdan məhrum etmə və 10.000-dən 100.000 leyiyə qədər cərimə və mülki hüquqların itirilməsi ilə cəzalandırılan ictimai asayiş əleyhinə bəzi yeni cinayətlərin qarşısının alınması üçün qanunun 11-ci bəndinin 2-ci bəndi; Halbuki, aparılan istintaqdan ciddi ittihamlar və ciddi təqsir əlamətləri var

Corneliu Zelea Codreanu ilə nəticə; və adı çəkilən şəxslərin dindiriləcək məlumat verənlərlə və şahidlərlə əlaqə saxlamasına mane olmaq; habelə ictimai təhlükəsizlik maraqları naminə; bu işin hazırlanması üçün təqsirləndirilən şəxsin növbəti xəbərdarlığa qədər həbsdə saxlanması vacibdir; "Prokuror Al-ın nəticələrini dinlədikdən sonra. Procop Dumitrescu və cinayət prosesinin 93-cü maddəsinin müddəalarına uyğun olaraq; Bu səbəblərə görə: Biz bütün ictimai güc agentlərinə mandat veririk, bunlara uyğun olaraq

qanun, həbs və Vacaresti həbsxanasında həbsxanaya aparmaq, Corneliu Zelea Codreanu dedi ...

Bu gün, 1931-ci il yanvarın 30-da ofisimizdə verilmişdir. "İstintaq hakimi
Stefan Mibaesku". (Dosya № 10-193 1)

HƏKMƏ

CÜMƏ GÜNÜ, 27 FEVRAL 1931-ci il

Bu etiraz yağışı 57 gün fasiləsiz davam etdi, hər gün şəhər və şəhərlərdə milyonlarla qəzetdə yayıldı. Cavab vermək şansımız yox idi. Heç bir yerdən ümid şüası yox idi, Heç kimin müdafiəmizə gəlmək və yəhudi sui-qəsdini pisləmək və bizim və hərəkatımızın qınanması və dəfnini axtarmaq imkanı yox idi. Biz gördük ki, hakimiyyət orqanları, prokurorlar, Siquranta və bu cənab daxili işlər naziri Mihalaçeyə necə zəng vurdular, o, - hər kəs apardıqları araşdırmalardan bizim heç bir günahımız olmadığını bilsə də; sursat, silah, dinamit yataqları və s. - hələ də özünü müdafiə edə bilməyən bəzi məhbusları ələ salmaq və ələ salmaq üçün yəhudilərə yem buraxaraq, öz bədnam mövqeyində israr edirdi. Madam ki, dövlət təhlükəsizliyi bu işə qarışıb, onlar sursat anbarlarının tapılmasını, ölkənin vətəndaş müharibəsi astanasında olduğunu və s.

Məhz bu əlverişsiz şəraitdə məhkəmə iclasımız 27 fevral cümə gününə təyin olundu. Bəzi müdafiə vəkilləri gərgin mühiti nəzərə alaraq məhkəmənin təxirə salınması barədə vəsatət verməyi məqsədəuyğun hesab etdilər; ki, bu arada biz şahid təhlükəsizlik bölmələrinin əməkdaşlarını çağırıb and içərək həqiqəti deməyə məcbur edəcəyik.

Biz bu təklifi rədd etdik; şahidsiz məhkəməyə gedəcəkdik.
Müşavir Buicliu sədrlik etdi, hakimlər G. Solomonescti və I. Costin kömək etdi; promouter Prokop Dumitresku idi. Bizi professor Nolika Antonesku müdafiə etdi; vəkillər Mixail Mora, Nelu Ionescu, Vasiliu-Cluj, Mota, Carneata, Corneliu Georgescu, ibraileanu. Həm ictimaiyyət, həm də hakimlər bizə qarşı bəzi sübutlar görəcəklərini gözləyirdilər: bombalar, sursat zibilləri, dinamitlər, silahlar.

Amma heç bir şey, qətiyyən heç nə sübut kimi çıxarılmadı. İfadəmiz bitdikdən yarım saat sonra bütün bədnam fars çökdü. Nəhayət, iki ay ərzində içimizdə saatdan-saat davam edən qəzəblə dolu danışa bildik. Bütün o yalan seli həqiqət qarşısında qırıldı. Bizi zəncirlədikləri bütün zəncirlər dağıldı: bizim vəkillər bizi parlaq şəkildə müdafiə etdilər. Məhkəmə ikinci gün davam etsə də, hökm bir neçə gün yubanıb.

Hökmün verilməsi üçün təyin olunmuş vaxtda bizi yenidən Məhkəməyə apardılar. Bizə yekdilliklə bəraət hökmü oxundu (800 saylı Cəza hökmü).

Budur, bu bəraət hökmünün şərtləri, hansı hərəkətlərə əsaslandığını təfərrüatlandırır İndi ləğv edilmiş "Archangel Michael Legion" qanun qarşısında qaldırıldı:

“Baş prokurorun araşdırması nəticəsində məlum olur ki, dosyedə legion tərəfdarları yalnız müəyyən insanlar: kəndlilər, tələbələr və orta məktəb gəncləri arasından toplanıb; ki, məsələn, dosye legionerlərin yuvalarından və ya “ağ qarğalar”dan bəhs edir; sınaq mərhələsindən, əhd və ya anddan, beş əsas qanundan danışır, onlardan biri məxfilik qanunudur; Legionun hərbi forma, şalvar, şərflər, bədən tərbiyəsi proqramları və hərbi təlimlər, siqnal təlimləri və Morze əlifbası və s.

Müəyyən edilmişdir ki, çağırışçılar və çağırışçılar Konstitusiya ilə müəyyən edilmiş mövcud idarəetmə formasına qarşı hər hansı hərəkətə və ya dövlətin təhlükəsizliyinə hər hansı təhlükə yarada biləcək hərəkətlərə yol vermişlər. Sadəcə olaraq belə bir təşkilatda yaradılma faktı kiminsə təsəvvüründə belə bir təhlükə sayılsa belə, pozuntu kimi şərh edilə bilməz. Çünki təşkilat gizli olmadığı müddətcə inzibati orqanlar onu dayandırmaq və ya ləğv etmək üçün müdaxilə edə bilərdilər. Hətta təşkilatın faşist sistemini makiyaj kimi kopyaladığının müəyyən edildiyi güman edilsə də, o zaman belə onun üzvləri təqsirləndirilən şəxsə əsaslanan qanunun mətnində nəzərdə tutulmuş cəzaya görə məsuliyyət daşıya bilməzdilər. məhkəmə qarşısına çıxarılıb; çünki hansı formada olmasından asılı olmayaraq təşkilat statik mərhələdə dövlətin təhlükəsizliyi üçün heç bir təhlükə yaratmır; ən çox, inzibati orqanlar tərəfindən qabaqlayıcı tədbirlərin predmeti ola bilər, lakin yalnız belə bir təşkilatın hansısa hərəkətə başlaması zamanı yaranan hər hansı repressiv tədbirlərin deyil (qanunla onun hərəkət formasını xüsusi olaraq qadağan etdiyi hallar istisna olmaqla) təşkilat) .

Həm də təkcə ona görə demək olmaz ki, bir neçə legioner kəndlərdən keçib. tərəfdarlar axtarmaq, xalqa təşkilatlanmağı tövsiyə etmək, legion hərəkatına etibar etmək və s. üçün onların dövlətin təhlükəsizliyini təhlükəyə atmaq niyyətində olduqlarını sübut etmək olar - təbliğat, hərəkatın formalaşması və doldurulması vasitədir. bu kimi siyasi təşkilatın kadrları; və ya orta məktəb şagirdlərinin qondarma yuvalarının – təşkilatın özündən kənarda yaranan birləşmələrin yaranmasının dövlətin təhlükəsizliyinə hər hansı təhdid demək olduğunu nəzərə alsaq, əgər təşkilatın proqramında fiziki və milli şüurun oyanması ilə yanaşı, milli şüurun oyanması da nəzərdə tutulurdu. məktəb proqramına uyğun əxlaqi tərbiyə, bu şərtlə ki, heç bir hədsiz ajiotaj olmasın.

Nəzərə alsaq ki, təqsirləndirilən şəxs öz hərəkəti ilə mövcud idarəetmə formasını dəyişməyə cəhd göstərdiyinə görə məsuliyyət daşıya bilməz - çünki dosyedən hətta Respublika Prokurorluğunun nümayəndəsi tərəfindən də təkzib olunmayan bir fakt - hər iki müttəhim Korneliu Z. . Codreanu və digərləri, eləcə də təşkilatın bütün üzvləri parazit siyasi partiyaları əvəz etmək üçün güclü hökumətin zəruriliyini təbliğ etdilər və hər cür hörmətlə danışılan və əməkdaşlıq edənlər - onların manifestlərini təsdiq edən xeyirxah hakimiyyəti tanıdılar - olmaq istəyirdilər.

“Üstəlik, dövlət başçısı ilə əməkdaşlıqdan danışarkən, suverenin sanksiya vermədiyi idarəetmə formasını devirməkdən söhbət gedə bilməz...

“Halbuki, bu mülahizələrə görə müttəhimlərin təxribat xarakterli olduğu sübuta yetirilməmiş təxribat hərəkəti

....

Artın müddəalarına daxil deyil. 11

“Nəzərə alsaq ki, təşkilatın Bessarabiyaya planlaşdırdığı yürüş baş tutmayıb; əgər hakimiyyət razılıq verməsəydi, baş tutmayacaqdı – təqsirləndirilən şəxsin əslində aldığı, lakin sonradan ləğv etdiyi razılıq; şəraitə görə bu, artıqdır. təqsirləndirilən şəxslərin, birincisi, legionerlərin müqavimətini sınamaq, ikincisi, yad ünsürlərin nüfuz etdiyi əhalinin milli şüurunu oyatmaq niyyətində olduqları barədə iddialarını gizlətmək...

“Halbuki təqsirləndirilən şəxsin bütün əməllərinə onun keçmişi nəzərə alınmaqla baxılmalı olduğu iddia edilir...

“Təqsirləndirilən şəxsin məhkəmə qarşısına çıxarıldığı faktı müəyyən etmək mümkün olmadığı halda, Korneliu Zelea Kodreanu, Danila və s.-nin əməllərindən danışmaq olmaz, çünki təqsirləndirilən şəxslər günahın dərəcəsini müəyyən etməkdə maraqlıdırlar. cəza və məhkumluğu məcbur etməkdə deyil...

Belə olan halda, təqsirləndirilən şəxslər onlara qarşı irəli sürülən ittihamlarla günahsızdırlar və buna görə də bəraət almalıdırlar”.

Çantalarımızı yığmaq və azadlığa buraxılma əmrini gözləmək üçün məsud şəkildə həbsxanaya qayıtdıq.
Biz gözləyirik; Axşam saat 8-də gəldi, 91 10, 11, saat; həyətdə bayırda eşitdiyimiz hər ayaq səsinə tullanırdıq. Nəhayət, çantalarımız dolu halda yatmağa getdik.

Ertəsi gün yenə gözlədik. Yalnız üçüncü gün bildik ki, prokuror apelyasiya şikayəti verib və ona görə də şikayətə baxılana qədər həbsdə qalmalı olacağıq.

Yenə günlər yavaş-yavaş uzanmağa başladı.

Yeni tarix Apellyasiya Məhkəməsində 27 mart 1931-ci il cümə günü təyin edildi. Günlər getdikcə daha yavaş keçirdi. Nəhayət, bizi mikroavtobusla cənab Ernest Çeaur Aslanın sədrliyi ilə Apellyasiya Məhkəməsinin 11-ci Bölməsinə Ədliyyə binasına apardılar. Həmin müdafiəçilər ittihamı nifrət və təhqirlə qarışdıran prokuror Gica Loneskunun tezisinə qarşı uğurla mübarizə aparmaq vəzifəsini yerinə yetirdilər. Hökm bir neçə gün təxirə salınıb. Gözlədiyimiz Vacarestiyə qayıdın. Xatırladıq ki, yekdilliklə bizə yeni bəraət hökmü verildi. 87 gün həbsdən sonra nəhayət ki, günahsız olduğumuz üçün azadlığa çıxdıq. Görəsən, bizim pisləyənləri kim cəzalandıracaq?

Özümə sual verdim ki, bizim çəkdiyimiz bütün haqsızlıqların, zərbələrin, əzabların qisasını kim alacaq?

Amma prokuror işi daha da yuxarı qaldırıb, Ali Məhkəməyə aparıb.
Sonradan işə baxılmağa başlayanda bu məhkəmə də yekdilliklə aşağı instansiya məhkəmələrinin bəraət hökmünü qüvvədə saxlayıb. Burada iki qərara gəldik: biri, cənab Mihalache, bu qərarla "Arxangel Michael Legion" və "Dəmir Qvardiya" Rumıniya dövlətinin mövcudluğu üçün təhlükəli olan təxribatçı təşkilatlar kimi ləğv edildi; digəri, bütün Rumıniya hüquq sistemi, Məhkəmə, Apellyasiya Məhkəməsi və Ali Apellyasiya Məhkəməsi, yekdilliklə bu gəncləri günahsız elan etdi və Legion və Qvardiyanın ictimai asayişə və ya dövlət təhlükəsizliyinə heç bir təhlükə törətmədiyini bildirdi. Bütün bunlara baxmayaraq, qərargahımız bağlı qalıb.

Yenə məğlub olan yəhudi gizləndi, kölgədə başqa yalanlar, başqa hücumlar, başqa alçaqlıqlar hazırladı. Ya Rəbb! Ya Rəbb! Necə olur ki, bu xalq görmür ki, biz onların övladları düşmənin bir-birinin ardınca üstümüzə endirdiyi zərbələrin qurbanı oluruq?

Ya Rəbb! Ya Rəbb! Nə vaxt oyanacaq və onu heyrətə gətirmək və öldürmək əzmində olan bu qədər nifrətlə ona qarşı yönəldilmiş böyük tufanı və kabalı anlayacaq?

İLK SEÇKİLƏRDƏ LEGİONER HƏRƏKAT

İYUN 1931

Milli-Kəndli idarəsi apreldə süqut etdi. Hakimiyyətə Lorqa-Argetoyanu hökuməti gəldi.

Legion ləğv edildiyi üçün mən hərəkatımı "Corneliu Z. Codreanu Group" adı altında mərkəzi seçki komissiyasında qeydiyyatdan keçirdim və seçki simvolu olaraq dəmir şəbəkəni seçdim:

Lakin yeni təyinat, gözlənildiyi kimi, tutmadı. Xalq, mətbuat, düşmən, hökumət onu “Dəmir mühafizəçi” adlandırmaqda davam edirdi. Biz seçkilərdə iştirak etməli olduq ki, xalqdan fərqli olmaqda, ya da qanuni kanallardan zövq almamaqda ittiham olunmamaq üçün.
1 iyun seçki günü idi. Böyük maddi zəhmətlə, kreditlərlə biz mahal namizədlərinin siyahılarını qeydə ala bildik.

Kampaniya başlamışdı.Bizim tərəfimizdən ən gözəl və ən incə kampaniya.
Ölkənin hərb naziri və baş nazirinin namizədliyi açıqlanan iki mahalda heç bir siyahı vermədik; Beləliklə, həyata keçirəcəyimiz bir neçə əyalətdən ikisini, Focsani və Radauti-ni tərk etməli olduq.

Bundan əlavə, hökumət, yerli hakimiyyət orqanları və onların silahlıları bizə hücumu davam etdirirdilər. Təbliğatımız dayandı; sonda qutudan hətta bəzi səslərimiz də oğurlandı. Buna baxmayaraq, gərgin mübarizədən sonra 34 min səs topladıq. Cahul təxminən 5000 səslə birinci oldu; sonra 4000 ilə Turda; Üç bölməsi olan Covurlui, Beresti, Qanesti, Oancea, təxminən 4000; İsmayıl 6000; s. 1929-cu il dekabrın 15-dən, Berestidəki ilk mitinqə getdiyimdən indiyə qədər, yəni 1931-ci ilin iyun ayına qədər mən davamlı döyüşdə və həbsdə olmuşam; Oradakı qısa dayanacaqları əlavə etsəm, iki ay evdə qaldığımı düşünmürəm.

NEAMT KAMPANİYASI, 31 AVQUST 1931-ci il

Seçkilərdən iyirmi gün sonra Neamt qraflığında parlamentdə bir yerin boş elan edildiyini öyrəndim.

Vəziyyəti araşdırdıqdan sonra döyüşə qoşulmaq qərarına gəldim. Əvvəlki seçkilərdə bu mahalda cəmi 1200 səsimiz var idi. Bu dəfə liberallar, Avereskanlarla və Georgistlərlə ortaq cəbhə quran milli kəndlilər * bu vakansiya üçün namizədləri qeydə alırdılar.

Mətbuat bu seçkiyə xüsusi məna vermək niyyətində idi, çünki döyüş şiddətli keçəcəyini və onun nəticəsi hakimiyyətin varisliyini göstərəcəyini vəd edirdi.
Qüvvələr cəmləşmişdi, insanlar hətta proqnozlar da verirdilər. Bəziləri liberallara, bəziləri isə Milli Kəndlilərə qələbə verdi. Döyüşün ortasında bəziləri mərc edərdi.

Təbii ki, heç kim bizim haqqımızda danışmırdı. Qələbəmizə mərc etmək heç kimin arzusunda deyildi.
İyulun 25-də mən səfərbərlik barədə müraciət etdim. Amma biz yorulduq. Hətta siyahımızın qeydiyyat haqqını ödəməyə pulumuz çatışmırdı. Bunu və seçki vərəqələrinin çapı xərclərini Lesanu ailəsi öz üzərinə götürdü.

İyulun 30-da 1 Piatra-Neamtda döyüşçülərimizin gəlişini gözləyirdi. Hamı bacardığı qədər piyada, qatarla, vaqonla gəlirdi. Məhz bu zaman Xaç Qardaşlığında formalaşan elementlər veteran legionerlərin komandanlığı altında komandalar formalaşdıraraq döyüşə daha ciddi şəkildə daxil oldular.
Hər komandanı müəyyən sektora təyin etdim. Ümumilikdə 100 silahlımız var idi.
Ondan sonra heç kəsi, nə yeyəcəklərini, harada yatacaqlarını bilməsələr də, sonsuz inamla piyada yola düşdülər. Allah onlara ruzi verərdi. və zərurət onlara öyrədərdi.

---

* "Gürcülər" İon Bratianunun oğlu Corc Bratianunun - Liberal Partiyasının rəhbəri atasının ölümündən sonra - "Milli-Liberal Partiya" adlandırdığı partiyanın üzvləri idi. (Tr.)

Brosteni komandası sonradan Kampul-Lunqdan olanlar da qoşulan Banica, Professor Matei və Kosmadan ibarət idi; Rapciuni üçün Tocunun komandası idi; Bicaz, Cranganu üçün; Targul-Neamt, Viktor Silaghi, jorjoaia, Stelescu üçün; Baltatesti, Banea, Ventonic, lfrim, Mixail David üçün; Roznov, Popovici üçün; Buhusi, Paduraru ilə Romascanu ailəsi, Hristache Solomon və mühəndis Blanaru; Cracaoani, Doru Belimace və Ratoiu üçün; Razboeni, Valeriu Stefanescu, Mihai Craciun ailəsi və Stelian Teodorescu. Bundan əlavə, professor İon Z. Kodreanu mahalın müxtəlif yerlərində görüşlər keçirirdi.

Həm də orda-burda llerqelegiu, Tarata, Platon, Loqin, David, Nuta, Mihai Bicleanu, Ungureanu, Olaru V. Ambrozie, Macovei və s. başçılıq etdiyi legioner yuvaları var idi.

Bu ekipajlar qazanc əldə etmək üçün fermalarda gündəlik işçi kimi işləyirdilər. Tezliklə kəndlilər rəğbət bəslədilər. Milli Kəndlilər çoxlu yüklü arabalarla mahala gəldilər. Onun adından təşviqat aparmaq üçün mahala gələn yeddi keçmiş kabinet üzvü var idi. Eynilə, liberallar çoxlu sayda gəldi. bütün sosial kateqoriyalardan keşiş ən az başa düşürdü. kilsə qüllələri üzərində xaçların siyasətçilərin, ateistlərin və zərgərlərin təsirinə düşdüyü bir ölkədə, çarmıx adı ilə gələn tək biz olduğumuz bir döyüşdə - bütpərəst canavarın qarşısında sinəmiz açıldı - və ya mahal keşişləri, üç və ya dörd istisna olmaqla, ABŞ əleyhinə idi.

Son bir həftə ərzində mən son döyüşə hazırlıq üçün qüvvələrimi təşkil etməli oldum. Artıq altı güclü və on zəif sektorumuz var idi. Bunu komanda rəhbərlərimlə müzakirə edərək, onlar fikirləşdilər ki, altı güclü sektorumuz olduğundan, onları gücləndirmək üçün komandalarımızı on zəif sektora köçürə bilərik.
Düşündüm ki, bu, döyüşü uduzmağa səbəb ola biləcək səhv bir fikirdir. Mən tam əks istiqamətdə hərəkət etdim, daha çox gücümüzü güclü tərəflərimizə cəmlədim və başqalarına yalnız kiçik mühasirə hissələrini buraxdım.

Rəqiblərimiz mənim qaçdığım səhvi etdi; güclərini bizim güclü olduğumuz nöqtələrə cəmlədilər. Biz ən güclü tərəflərimizdə, onlar isə ən zəif yerlərimizdə mübarizə aparaq.

Onlar məhv edildi. Altı sektorun hər birində 1000 səs aldım, halbuki onların ən çoxu 200-300 səs var idi. Eyni zamanda, zəif müdafiə ilə qalan ən güclü sektorları komandalarımız tərəfindən yarıya bölündü.

Səsvermə günü çox erkən başlayaraq, güclü maşında Totunun müşayiəti ilə 16 seçki məntəqəsindən 15-ni əhatə etdim. Həmin gecə saat 12-də biz kəndli kütlələrinin və legioner dəstələrinin böyük ruh yüksəkliyi və siyasətçilərin və yəhudilərin təsvirolunmaz depressiyasında seçkinin nəticəsini öyrəndik. Mühafizəçi: 11,300 səs; liberallar, 7000; Avereskanlı Milli Kəndlilər, onların arasında 6000 nəfər; digərləri, hətta daha az.

Beləliklə, ilk döyüşümüzdə siyasətçilərin birləşmiş qüvvələrinə qarşı açıq meydanda legionerlər sayca az olsalar da, əllərindəki misilsiz az və sait olsalar da, bütün düşmənlərimiz arasında çaxnaşma salaraq qələbə qazana bildilər.

PARLAMENTDƏ

Bu seçki nəticəsində parlamentə daxil oldum; Düşmən dünyasının ortasında tək idim. Mənə bu parlament həyatının təcrübəsi və boş frazeologiyalarla dolu demokratik natiqlik istedadı yox idi, amma təmtəraqlı, parlaq, aynalı jestlər və böyük dozada həyasızlıq. Kiminsə uğur qazanmasına, özünü yüksəltməsinə kömək edən xüsusiyyətlər Allah mənə borc vermədi - bəlkə də məni siyasi pilləkənlərə qalxmaq həvəsindən qorumaq üçün.

Parlamentdə olduğum bütün müddət ərzində məndən böyük düşmənlər olub-olmamasından asılı olmayaraq, nəzakət və hörmət qanunlarını heç vaxt pozmadım. Heç kimə lağ etmədim, söymədim, gülmədim və ya incitmədim, bu o deməkdi ki, mən o həyatın bir parçası ola bilməyəcəkdim. Mən yalnız bir-birimizə qarşı deyildim, o cür həyatdan tamamilə təcrid olunmuşdum.

Bir axşam, xeyli gec, müşavirələr sona çatanda və kürsülər az qala boşalanda o, mənə söz verməyə icazə verdi. Mən göstərməyə çalışdım ki, ölkəmiz yəhudilər tərəfindən işğal olunub; işğalın ən böyük olduğu yerdə insan bədbəxtliyi ən dəhşətlidir: Mammuresidə yəhudilərin bizim torpağımızda mövcudluğunun başlanğıcı, rumınların ölümünü qabaqcadan xəbər verdi; ki, onların sayı artdıqca biz də öləcəyik; ki, nəhayət, Rumıniya xalqının liderləri, demokratiya və siyasi partiyalar əsrinin adamları bu mübarizədə öz xalqına xəyanət edərək, özlərini böyük milli və ya beynəlxalq maliyyənin xidmətinə verdilər.

Mən göstərdim ki, o yəhudi sui-qəsd və korrupsiya yuvası olan "Marmoroshch Blank Bank"ın portfelində həmin bankın pul "borc verdiyi" çoxlu siyasətçilər var; Cənab Brandsch, dövlət katibinin müşaviri 11 min lei; Cənab Banca Taraneasca.
Davilia, 4,677,000 lei; Cənab Lunian 407.000 lei; Cənab Madgearu 401.000 lei; Cənab Filipesku 1.265.000 lei; Cənab Raducanu 3.450.000 lei; Raducanu Bank 10,000,000 lei; Cənab.
Panqal (Rumıniyadakı Şotlandiya Rite Masonluğunun rəhbəri) 3.800.000 lei; Titulesku 19.000.000 ley - bunların hamısı Rumıniya ictimai həyatının liderləridir.

"Bunlardan başqa, başqaları da var, çoxları var, amma mən onların siyahısına düşə bilməmişəm.
Biri sözümü kəsdi ki, "bu borc puldur, qaytarılacaq".
Cavab verdim: "Bu qaytarılacaq, ya yox, bilmirəm. Amma sizə bir şeyi deyirəm: kimsə belə bir maliyyə mənbəyindən borc götürəndə hakimiyyətə gələndə öhdəliyi olur, onu qane etsin, yoxsa. hətta 'hakimiyyətdə deyilsə, onu dəstəkləmək', amma hər halda, onu ifşa etmək üçün.
"

Sonra mən hər hansı inkar ehtimalını aradan qaldıraraq göstərdiyim siyahıdan oxudum, müharibədən bəri Rumıniya dövlətinin xalq tərəfindən "xalqın" ən şərəfli və mükəmməl idarəetmə forması olan demokratiya şəraitində təxminən 50 milyard ley aldatdığını göstərdim. ! Xalqın, böyük nəzərətçinin 15 illik hökumət dövründə 50 milyard lei inanılmaz məbləğdə qarət edildiyi xalqın daimi nəzarəti haqqında əsas ideyaya sahib olan "demokratiya" rəhbərliyi.

Daha sonra demokratiya ilə bağlı bir sıra tənqidi fikirlər söylədim.
Sonda mən yeddi tələb irəli sürdüm: 1. Biz dövlət vəsaitlərini fırıldaqçılıqla idarə edənlərə ölüm cəzasının tətbiq edilməsini tələb edirik. Bu zaman sözümü İlahiyyat fakültəsinin professoru cənab İspir kəsdi: "Cənab.
Codreanu, sən özünü xristian,
xristian ideallarının təbliğatçısı hesab edirsən.
Sizə xatırladıram ki, indicə irəli sürdüyünüz ideya xristianlığa ziddir".
Cavab
verdim: "Professor, mənim ölkəmin ölümü ilə oğrunun ölümü arasında seçim etməyə gəldikdə, mən oğrunun ölümünə üstünlük verirəm və oğrunun ölkəmi məhv etməsinə və onu məhv etməsinə icazə verməsəm, özümü daha yaxşı xristian hesab edirəm. . "
Kasıb ölkəmizə qan tökənlərin araşdırılmasını və sərvətlərinin müsadirə olunmasını tələb edirik.

3. Ölkəmizin maraqlarına zidd olan, şəxsi möhtəkirliyə və ya hər hansı digər fasbiona dəstək verən ittihamlarda günahı sübuta yetirilə bilən bütün siyasətçilərin məsuliyyətə cəlb olunmasını tələb edirik.

4. Gələcəkdə siyasətçilərin müxtəlif bankların və maliyyə şirkətlərinin direktorlar şuralarından çıxarılmasını tələb edirik.
5. Torpağımızdan sərvətləri qurutmaq və əllərimizin əməyini istismar etmək üçün bura gələn amansız istismarçıların sərhədlərdən qovulmasını tələb edirik.

6. Biz Rumıniya ərazisinin Rumıniya Millətinin ayrılmaz və geri alınmaz mülkiyyəti elan edilməsini tələb edirik.
7. Biz bütün təşviqat agentlərinin işə göndərilməsini və bütün Rumıniya Millətini bir ürək və bir fikirlə ruhlandıracaq vahid komandanlığın yaradılmasını tələb edirik.

Bunlar, mənim ən aktual hesab etdiyim bir neçə siyasət tədbirlərini açıq şəkildə formalaşdırmaq üçün ilk cəhdlər idi. Bunlar hansısa uzunmüddətli düşüncənin və ya ideoloji axtarışların nəticəsi deyildi, Rumıniya xalqının o vaxt nəyə ehtiyacı olduğu barədə təxirəsalınmaz düşüncələrin nəticəsi idi.

Altı ay sonra, proqramlarında mənim üç başlanğıc nöqtəm olan bir neçə çox məşhur hərəkat meydana çıxdı: 1. Ölüm hökmü, 2. Sərvətin araşdırılması və 3. Siyasətçilərin direktorlar şurasında oturmasının qarşısının alınması - bu, digərlərinin onları da zəruri hesab edərdi.

DEMOKRATİYA ÜZRƏ BİR NEÇƏ MÜŞAHİDƏLƏR

Arzu edirəm ki, sonrakı səhifələrdə gündəlik təcrübəmdən bir neçə nəticə çıxarım ki, onları hər bir gənc legioner və ya işçi başa düşə bilsin. Biz geyimdə, demokratiya formalarında yaşayırıq. Görəsən, yaxşıdırlarmı? Hələ bilmirik. Ancaq bir şeyi görürük: biz dəqiq bilirik ki, Avropanın ən böyük və sivil dövlətlərinin bir hissəsi bu paltarlardan qurtulub, yeni paltar geyindirib. Yaxşı olduqları üçün onları tərk etdilər?

Digər millətlər də onları aradan qaldırmaq və dəyişdirmək üçün çox səy göstərirlər. Niyə? Bütün millətlər dəli olublar? Yalnız Rumıniya siyasətçiləri bütün dünyanın ən müdrik adamları olaraq qaldı? Mən buna inana bilmirəm. Təbii ki, onları dəyişənlərin və ya bunu etmək istəyənlərin öz səbəbləri var.

Bəs biz niyə başqasının səbəbləri ilə maraqlanmalıyıq? Gəlin, bizi, rumınları, demokratiya paltarlarımızı soyunmağa vadar edən səbəblərlə daha çox məşğul olaq. Əgər onları rədd etmək üçün heç bir səbəbimiz yoxdursa, bizə uyğundursa, bütün Avropa rədd etsə belə, biz onları saxlamalıyıq. Lakin onlar da bizim üçün yaxşı deyil, çünki: 1. Demokratiya Rumıniya xalqının birliyini pozur, onu partiyalara ayırır, onları təşvişə salır və beləliklə, parçalanır, tarixinin çətin bir vaxtında yəhudi hakimiyyətinin birləşmiş bloku ilə üz-üzə qoyur. Təkcə bu arqument bizim varlığımız üçün o qədər ciddidir ki, birliyimizi təmin edə biləcək hər şey üçün bu demokratiyanı dəyişmək üçün kifayət qədər səbəb olacaq: yəni həyatımız; çünki bizim parçalanmamız ölüm deməkdir.

2. Demokratiya milyonlarla yəhudini Rumıniya vətəndaşlarına çevirir, onları rumınlarla bərabərləşdirir və onlara dövlətdə bərabər hüquqlar verir. Bərabərlik? Nəyə əsasən? Biz minlərlə ildir burada yaşayırıq; şumla və silahla; işimizlə, qanımızla. Niyə biz 100, 10 və ya 5 ilə yaxındır burada olanlar kimi olmalıyıq? Geriyə baxanda bu dövləti biz yaratdıq. Gələcəyə baxsaq, Böyük Rumıniyanın mövcudluğuna görə bütün tarixi məsuliyyəti biz rumınlar daşıyırıq; onlarda yoxdur. Rumıniya dövlətinin süqutu üçün yəhudilər tarix qarşısında necə cavabdeh ola bilərdilər? Xülasə etmək üçün: işdə, fədakarlıqda və bərabərlik yoxdur nə dövləti yaradan mübarizə, nə də onun gələcəyi üçün bərabər məsuliyyətlər. Bərabərlik? Qədim bir maksimə görə, bərabərlik qeyri-bərabər şeylərə qeyri-bərabər yanaşmaq deməkdir. Yəhudilər nəyə əsaslanaraq rumınlarla bərabər rəftar, bərabər siyasi hüquqlar tələb edirlər?

3. Demokratiya səylərdə davamlılığa qadir deyil. Bir, iki, üç il idarə edən partiyalara bölünüb, uzunmüddətli planı düşünüb həyata keçirə bilmir. Bir tərəf digərinin planlarını və səylərini üstələyir. Bu gün birinin düşünüb tikdiyi şey, digəri tərəfindən sökülür başqa. Tikintiyə ehtiyacı olan, tarixi məqamı elə həmin quruculuq olan bir ölkədə demokratiyanın qarşısındakı bu maneə təhlükə yaradır. Sanki bir fermada sahiblər hər il dəyişir, hər biri fərqli planlar qurur, sələflərinin etdiklərini ləğv edir, Yorkları yalnız sabah gələn növbəti sahib tərəfindən silinir.

4. Demokratiya siyasətçinin milləti qarşısında borcunu yerinə yetirməsini mümkünsüz edir. Ən yaxşı iradəyə malik siyasətçi demokratiyada öz tərəfdarlarının köləsi olur; şəxsi iştahalarını doyurur və ya dəstəyini məhv edirlər. Siyasətçi

seçici agentin zülmü və daimi təhlükəsi altında yaşayır. O, ya ömürlük işinin istefasını, ya da tərəfdarlarının razılığını seçmək mövqeyinə qoyulur. Və sonra siyasətçi iştahını doyurur; cibindən yox, ölkənin cibindən. O, iş yerləri, ofislər, missiyalar, komissiyalar, pul və saitləri yaradır, bütün bunlar milli büdcəni həddindən artıq yükləyir, bu da insanların getdikcə daha çox əyilmiş kürəyini daha çox yükləyir.

5. Demokratiya hakimiyyətə qadir deyil. Onun sanksiya gücü yoxdur. Bir partiya tərəfdarlarını itirmək qorxusundan oğurluq və ya mənimsəmə yolu ilə milyonlarla qalmaqallı bizneslərdən dolananlara qarşı sanksiyalar tətbiq etmir; siyasi opponentlərə qarşı heç bir sanksiya tətbiq etmir ki, onlar öz qaranlıq işlərini və yanlış əməllərini ifşa etsinlər.

6. Demokratiya böyük maliyyənin xidmətindədir.
Bahalı sistem və müxtəlif qruplar arasında rəqabət səbəbindən demokratiyaya çoxlu pul lazımdır. Bunun təbii nəticəsi olaraq, o, subsidiya ilə onu tabe edən böyük yəhudi beynəlxalq maliyyəsinin quluna çevrilir. Bu fasbionda bir xalqın taleyi bankirlər kastasına verilir.

SEÇKİ, SEÇİLMƏ, İrsiyyət

Xalq öz iradəsinə, demokratik formuluna görə idarə olunmur; nə də fərdin iradəsinə görə: diktatorluq düsturu.

Amma qanunlara görə. Mən burada insan tərəfindən yaradılmış qanunlardan danışmıram. Həyatın normaları, təbii qanunları var; və normalar, ölümün təbii qanunları, həyat qanunları və ölüm qanunları var. Millət bu qanunlardan birinə və ya digərinə hörmətinə görə həyata və ya ölümə doğru gedir.

Bir suala cavab verməK qalır: Bir millətdə kim bu normaları intuitiv olaraq anlaya və ya bilə bilər? Xalq? İzdiham? Əgər belədirsə, məncə, çox şey gözlənilir. Çoxluq daha sadə qanunları başa düşmür. Bu, onlara başa düşülməyə təkrar-təkrar təkidlə izah edilməlidir - bəli, hətta lazım gələrsə, cəza da.

İnsanların həyatı üçün zəruri olan və çoxluğun çətin anladığı qanunlardan bəzi nümunələr: yoluxucu xəstəlik zamanı xəstələr təcrid olunmalı və ümumi dezinfeksiya edilməlidir; günəş işığı evlərə girməlidir, buna görə də bir evdə böyük pəncərələr olmalıdır; ki, mal-qara daha yaxşı bəslənilsə və baxılsa, insanın qidası üçün daha çox məhsul verəcək və s.

əgər camaat onun həyatı üçün bilavasitə zəruri olan bir neçə qanunu başa düşmürsə və ya çətinliklə dərk edirsə, onun – demokratiyada özü tərəfindən rəhbər tutulmalı olan – ən çətin təbii qanunları dərk edə biləcəyini necə təsəvvür etmək olar? və ya insan liderliyinin ən incə və hiss olunmayan normalarını, özündən, həyatından, həyati ehtiyaclarından kənara çıxan və ya birbaşa ona deyil, daha yüksək bir varlığa, millətə aid olan normaları kim bilə bilərdi?

Çörək, ayaqqabı, şum, əkin, tramvay düzəltmək üçün ixtisaslaşmaq lazımdır, ən tələbkar, bir millətin istiqaməti üzrə ixtisaslaşmaya ehtiyac yoxdurmu? Müəyyən keyfiyyətlərə sahib olmaq lazım deyilmi?

Nəticə. Xalq özünü idarə etmək iqtidarında deyil. Onu öz elitası idarə etməlidir.
Məhz, onun qoynunda doğulan, müəyyən qabiliyyətlərə və ixtisaslara malik olan kişilər kateqoriyası vasitəsilə. Arılar öz “kraliçasını” yaratdığı kimi, xalq da öz elitasını yaratmalıdır.
Çoxluq da öz ehtiyaclarına görə öz elitasına, dövlətin müdrikləinə müraciət edir.

Bu elitanı kim seçir - izdiham? İstənilən “ideya” və ya dövlət vəzifəsinə namizədə səs verən tərəfdarlar tapıla bilərdi. Amma bu, insanların bu “ideyaları”, “qanunları” və ya “namizədləri” başa düşməsindən deyil, tamamilə fərqli bir şeydən asılıdır: fərdlərin izdihamın xoş niyyətini qazan. Fikirlərdə kütlədən daha şıltaq və qeyri-sabit bir şey yoxdur. Müharibədən bəri bu izdiham da öz növbəsində kinli, liberal, millətçi, milli-kəndli, hindli və s. hər birinə salam verir, ancaq bir ildən sonra hər birinə tüpürür, bununla da öz səhvini, səhv istiqamətini, bacarıqsızlığını etiraf edirdi. Onların seçim meyarı belədir: “Gəlin başqalarını da sınayaq”.

Beləliklə, seçim mühakimə və biliyə görə deyil, təsadüfən və şansa güvənərək edilir.

Burada iki əks fikir var, biri həqiqəti, digəri isə yalanı ehtiva edir. Həqiqət - ondan başqa bir şey ola bilər - axtarılır. Sual səsə qoyulur. Bir ideya 10 000, digəri 10 050 səs toplayır. 50-yə yaxın səslə həqiqəti müəyyən etmək və ya inkar etmək mümkündürmü? Həqiqət çoxluqdan və ya azlıqdan asılı deyil; onun öz qanunları var və göründüyü kimi, bütün əksəriyyətlərə qarşı qalib gəlir, baxmayaraq ki, onlar böyükdür.

Həqiqətin kəşfi çoxluğa həvalə edilə bilməz, nəinki həndəsədə Pifaqor teoremi onun etibarlılığını müəyyən etmək və ya inkar etmək üçün kütlənin səsinə verilə bilər; və ya ammonyak istehsal edən bir kimyaçının azot və hidrogenin miqdarını səsverməyə çıxarmaq üçün kütləni necə qəbul etməsi; ya da illərlə kənd təsərrüfatını və onun qanunlarını öyrənmiş bir aqronomun səsvermə yolu ilə özünü onun etibarlılığına inandırmağa çalışan kütləyə necə müraciət etmək lazım deyil.

Xalq öz elitasını seçə bilərmi? Bəs niyə əsgərlər ən yaxşı generalı seçmirlər? Seçə bilmək üçün bu kollektiv münsiflər heyəti çox yaxşı bilməlidir: a)
Strategiya, taktika, təşkilat və s. qanunları və b)
Müvafiq şəxsin bacarıq və bilikləri ilə bu qanunlara nə dərəcədə uyğun olması.

Bu bilik olmadan heç kim ağıllı seçim edə bilməz. Kütlə öz elitasını seçmək istəyirsə, o, mütləq milli qurumun rəhbərlik qanunlarını bilməlidir və bu rəhbərliyə namizədlərin sözügedən qanunların ixtisas və biliklərinə nə dərəcədə uyğundur.

Ancaq camaat bu qanunları və ya namizədləri tanıya bilməz. Ona görə də biz hesab edirik ki, bir ölkənin hakim elitası kütlə tərəfindən seçilə bilməz. Bu elitanı seçməyə çalışmaq səs çoxluğu ilə kimin ölkənin şairi, yazıçısı, mexaniki, aviatoru və ya idmançısı olacağını müəyyən etmək kimidir.

Beləliklə, demokratiya seçki prinsipinə əsaslanaraq, öz elitasını özü seçərək, köklü səhvə yol verir ki, kəndlərimizdəki bütün pislik, nizamsızlıq, səfalət ondan qaynaqlanır. Biz burada əsas nöqtədə oynayırıq; çünki bütün digər səhvlərin məhz bu demokratik anlayış səhvindən qaynaqlandığını deyə bilərik.

Kütlə öz elitasını seçməyə çağırıldıqda, onlar nəinki birini kəşf edib, seçməkdə acizdirlər, həm də, əlavə olaraq, bir neçə istisna olmaqla, bir millətin daxilində ən pisi seçirlər.

Demokratiya nəinki milli elitanı aradan qaldırır, onu millətin ən pisi ilə əvəz edir. Demokratiya tamamilə vicdansız, əxlaqsız insanları seçir; daha yaxşı ödəyəcəklər, buna görə də daha çox korrupsiya gücünə sahib olanlar; seçki kampaniyası zamanı öz sahələrində fərqlənəcək sehrbazlar, şarlatanlar, demaqoqlar. Onların yanından bir neçə yaxşı adam keçə bilərdi, hətta vicdanlı siyasətçilər belə. Amma onlar birincilərin qulları olacaqdılar.

Bir millətin həqiqi elitası məğlub olacaq, kənarlaşdırılacaq, çünki onlar bu əsasda rəqabətdən imtina edəcəklər; geri çəkiləcək və gizli qalacaqdı. Beləliklə, dövlət üçün ölümcül nəticələr. Bir dövlətə oradakı ən pis, ən korrupsioner, ən xəstə insanlardan ibarət qondarma “elita” rəhbərlik edəndə, dövlətin niyə məhvə məhkum olduğunu soruşmaq olmazmı?

Deməli, bütün başqa pisliklərin səbəbi buradadır... bütün ölkədə əxlaqsızlıq, fitnə-fəsad və şəhvət; dövlət sərvətinin oğurlanması və talanması; xalqın qanlı istismarı; evlərində yoxsulluq və səfalət; bütün rollarda vəzifə hissi olmaması; dövlətin nizamsızlığı və nizamsızlığı; hamının işğalı pulu olan əcnəbilərdən, məsələn, müflis olan dükanları almağa gələn malları pitariya qarşılığında satılır. Ölkə hərraca çıxarılır..

"Kim daha çox ödəyir?" Nəhayət, demokratiya bizi bu yerə aparacaq.

Rumınıyada, xüsusən də müharibədən bəri demokratiya bu seçki sistemi vasitəsilə bizim üçün cəsarətə, vətən sevgisinə, fədakarlığa deyil, vətənə xəyanətə əsaslanan Roma-yəhudilərin "milli elitası" yaratdı. , şəxsi maraqların təmin edilməsi, rüşvətxorluq, təsir alveri, istismar və mənimsəmə yolu ilə varlanma, oğurluq, qorxaqlıq və hər hansı bir düşməni devirmək üçün intriqa.

Bu "milli elita" bu ölkəyə rəhbərlik etməyə davam edərsə, Rumıniya dövlətinin məhvinə səbəb olacaq. Buna görə də, son nəticədə, bütün başqalarının asılı olduğu bu gün Rumın xalqının qarşısında duran problem, bu saxta elitanın fəzilət, məhəbbət və vətənə fədakarlıq, ədalət və xalqa məhəbbət, dürüstlük əsasında qurulan əsl milli elitanın dəyişdirilməsidir. iş, nizam, nizam-intizam, vicdanlı rəftar və şərəf.

Bu əvəzi kim edəcək? Bu kral elitasını kim öz liderlik yerinə qoymalıdır?

Cavab verirəm: camaatdan başqa hər kəs. Rumıniya xalqını öldürdüyünü gördüyüm "demokratiya"dan başqa istənilən sistemi qəbul edirəm.

Yeni Rumıniya elitası, dünyanın hər hansı digər elitası kimi, sosial seçim prinsipinə əsaslanmalıdır. Başqa sözlə desək, sonradan yetişdirdikləri müəyyən xüsusiyyətlərə malik olan insanlar kateqoriyası təbii olaraq xalqın bədənindən, daha doğrusu torpağa və ölkəyə daimi bağlı olan böyük sağlam kəndli və fəhlə kütləsindən seçilir. Bu kateqoriyadan olan insanlar xalqımıza rəhbərlik edəcək milli elitaya çevrilirlər.

Kütlə ilə nə vaxt məsləhətləşmək olar və nə vaxt olmalıdır? Gələcəyinə təsir edəcək böyük qərarlar verməzdən əvvəl onunla məsləhətləşmək lazımdır, bacarırsa da, bilmirsə sözünü desin, ruhən hazır olub-olmaması müəyyən bir yola getsin.

Onun taleyinə təsir edən məsələlərdə onunla məsləhətləşmək lazımdır. Xalqla məşvərət dedikdə bu nəzərdə tutulur; xalq tərəfindən elitanın seçilməsi demək deyil.

Amma mən sualımı təkrar edirəm: "Elitada hamının yerini kim təyin edir və hamını kim qiymətləndirir? Wbo seçimi müəyyən edir və yeni elitanın üzvlərini təsbit edir?" Cavab verirəm: "Keçmiş elita".

Sonuncu seçmir, ad qoymur, hər birini öz qabiliyyəti və mənəvi dəyəri ilə yüksəldiyi yerində təqdis edir. Təqdis elitanın başçısı tərəfindən öz elitası ilə məsləhətləşərək həyata keçirilir. Beləliklə, milli elita öz yerini tutmaq üçün məlumatlandırıcı elitanı, lakin irsiyyət prinsipinə əsaslanmayan, yalnız ən ciddi şəkildə tətbiq edilən sosial seçmə prinsipinə əsaslanan elita buraxmasına diqqət yetirməlidir. İrsiyyət prinsipi özlüyündə kifayət deyil. Xalqın içindən gələn ünsürlər tərəfindən davamlı olaraq güclənən sosial seçim prinsipinə görə, elita həmişə güclü olaraq qalır. Əsas tarixi səhv ondan ibarət idi ki, seleksiya prinsipi əsasında elita yaradılırsa, o, elə ertəsi gün onu doğuran prinsipdən əl çəkib, onu irsiyyət prinsipi ilə əvəz edib, beləliklə də ədalətsizləri təsbit edib, pisləyib. doğum vasitəsilə imtiyazlar sistemi. Bu, bu səhvə etiraz idi; degenerativ elitanın çıxarılması üçün; və doğuş yolu ilə imtiyazın ləğvi üçün bu demokratiya doğuldu. Seçim prinsipindən imtina yalançı və tənəzzülə uğramış elitanın yaranmasına gətirib çıxardı ki, bu da öz növbəsində demokratiyanın aberrasiyasına gətirib çıxardı.

Seçmə prinsipi həm seçmə prinsipini, həm də irsiyyət prinsipini aradan qaldırır. Bir-birlərini ləğv edirlər. Onların arasında münaqişə var; çünki ya seçim prinsipi var, bu halda kütlənin rəyi və səsi əhəmiyyət kəsb etmir, ya da sonuncular müəyyən namizədlərə səs verir, bu halda seçim artıq işləmir.

Eynilə, sosial seçmə prinsipi qəbul olunarsa, irsiyyət heç bir rol oynamır. Vərəsə seçim qanunlarına uyğun gəlmədikcə, bu iki prinsip bir araya gedə bilməz.

Bəs millətin həqiqi elitası yoxdursa - birincisi ikincini təyin edir? Təkzibedilməz həqiqəti ehtiva edən tək bir cümlə ilə cavab verirəm: bu halda əsl elita tənəzzülə uğramış, yalançı elita ilə müharibədən doğulur. Və bu, həm də seçim prinsipində.

Beləliklə, ümumiləşdirsək, elitanın rolu: a) Bir xalqın həyat qanunlarına görə bir millətə rəhbərlik etmək. b) İrsiyyət prinsipinə deyil, seçmə prinsipinə əsaslanan irsi elitanı geridə qoymaq, çünki həyat qanunlarını yalnız elita bilir və insanların bu qanunlara nə dərəcədə bacarıq və biliyə uyğun gəldiyini mühakimə edə bilər. Bu, bağçasında işləyən və ölməzdən əvvəl varisinin olmasına diqqət yetirən bağban kimidir.

əvəzedicidir, çünki onunla işləyənlərdən kimin onun yerini tutmaq və işini davam etdirmək üçün daha yaxşı olduğunu deyə bilər.

Elita nə üzərində qurulmalıdır? a) Ruhun saflığı. b) İş və yaradıcılıq qabiliyyəti. c) Cəsarət. d) Çətin həyat və millətin üzləşdiyi çətinliklərə qarşı daimi müharibə; Bu) Yoxsulluq, yəni sərvət toplamaqdan könüllü imtina. f) Allaha iman. g) sevgi.

Məndən soruşdular ki, indiyə qədər fəaliyyətimiz Xristian Kilsəsi ilə eyni xəttləri izləyibmi? Cavab verirəm ki, biz izlədiyimiz xətt ilə Xristian Kilsəsinin xətti arasında böyük fərq qoyuruq. Kilsə yuxarıdan bizə hakimdir. Kamilliyə və ülviliyə çatır. Biz hərəkətlərimizi izah etmək üçün bu planı endirə bilmərik.

Biz öz əməllərimizlə, bütün əməllərimizlə və düşüncələrimizlə bu xəttə meyl edirik, özümüzü cismani günahlarımızın ağırlığı və ilkin günaha düşməyimizin imkan verdiyi qədər ona yüksəldirik. Dünyəvi səylərimizlə bu xəttə nə qədər yüksələ biləcəyimizi görmək qalır.

FƏRD, MİLLİ KOLLEKTİV, MİLLET

“İnsan hüquqları” təkcə başqa insanların hüquqları ilə məhdudlaşmır, həm də başqa hüquqlarla məhdudlaşır. Üç fərqli varlıq var: 1. Fərdi.

2. İndiki milli kollektiv, yəni müəyyən bir dövlətdə müəyyən bir dövlətdə yaşayan eyni millətin bütün fərdlərinin məcmusu.
vaxt.

3. Ömrü əsrlər boyu davam edən, kökləri zamanın dumanlarında kök salmış və sonsuz gələcəyi olan tarixi varlıq olan millət.

“İnsan haqları”na əsaslanan demokratiyanın yeni böyük səhvi bu üç varlıqdan yalnız birinə, fərdinə tanınıb maraq göstərməsidir; ikinciyə məhəl qoymur və ya onu məsxərəyə qoyur və üçüncüsünü inkar edir.

Onların hamısının öz hüquq və vəzifələri, yaşamaq hüququ və digər ikisinin yaşamaq hüququnu pozmamaq vəzifəsi var. Demokratiya yalnız fərdin hüquqlarını təmin etməklə məşğuldur. Ona görə də biz demokratiyada böyük dönüşün şahidi oluruq. Fərd öz qeyri-məhdud hüquqları ilə bütün kollektivin tapdalaya və oğurlaya biləcəyinə inandığı hüquqlarını qəsb edə biləcəyinə inanır; deməli, demokratiyada bu ürəkağrıdan mənzərənin, fərdin öz şəxsi maraqlarından kənar heç nəyi tanımadığı bu anarxiyanın şahidi olur.

Öz növbəsində, milli kollektiv öz gələcəyini - millətin hüquqlarını indiki maraqlarına qurban vermək üçün daimi meyl nümayiş etdirir. Məhz buna görə də biz yüzlərlə Rumıniya nəslinin, bizdən sonra gələcək övladlarımızın övladlarının, onların da yaşamağa və həyatı davam etdirməyə ümid etdiyini unudaraq, meşələrimizin, mədənlərimizin, neft ehtiyatlarımızın amansız istismarına və özgəninkiləşdirilməsinə şahid oluruq.

millətimizin. Demokratiyanın doğurduğu bu sarsıntı, münasibətlərin pozulması əsl anarxiyanı, təbii nizamın pozulmasını təşkil edir və bugünkü cəmiyyətdə narahatlığın əsas səbəblərindən biridir.

Harmoniyanı ancaq təbii nizamı bərpa etməklə bərpa etmək olar.
Fərd ali varlığa, milli kollektivə, o da öz növbəsində millətə tabe olmalıdır. “İnsan hüquqları” artıq qeyri-məhdud deyil, milli kollektivin hüquqları ilə məhdudlaşır, bu da öz növbəsində millətin hüquqları ilə məhdudlaşdırılır.

Nəhayət, belə görünür ki, demokratiyada ən azı bu qədər hüquqlardan istifadə edən fərd gözəl yaşayır. Amma reallıqda demokratiyanın son faciəsi budur, fərdin heç bir hüququ yoxdur, axı bizdə sərbəst toplaşmaq azadlığı, yazı azadlığı, vicdan azadlığı haradadır? Fərd terror, mühasirə vəziyyəti, senzura altında yaşayır;
minlərlə insan həbs edilir, bəziləri isə ən zalım liderlərin dövründə olduğu kimi imanlarına görə edam edilir. Yığıncaqlar qadağan ediləndə və minlərlə insanın səsverməsinə mane olanda, pis rəftar ediləndə, ölümlə hədələnəndə, öldürüləndə “suveren kütlənin” öz taleyini həll etmək hüququ haradadır? Deyəcəksən ki, bəli, amma bu adamlar Konstitusiyanı dəyişmək, azadlıqlarımızı məhdudlaşdırmaq, başqa idarə formasını taxt-taca oturtmaq istəyirlər!

Mən soruşuram: “Demokratiya iddia edə bilərmi ki, xalq öz taleyini həll etməkdə, Konstitusiyanı, idarəçilik formasını istədiyi kimi dəyişməkdə azad deyil; istədiyin kimi az və ya çox azadlıqla yaşamaq?

Bu, son faciədir.
Əslində, demokratiyada insanın heç bir hüququ yoxdur. Onları milli kollektivin və ya millətin xeyrinə yox, bankirlərin və seçki agentlərinin siyasi-maliyyə kastasının xeyrinə itirdi. Nəhayət, insana son xeyir. Bu yer üzündə sülh elçisi kimi görünən, eyni zamanda insanla Tanrı arasında müharibə elan edən misilsiz xəyanət yolu ilə mason demokratiyası.

İnsanlar arasında sülh və Allaha qarşı müharibə.
Xəyanət, Xilaskarımızın "İnsanlar arasında sülh" sözlərindən istifadə edərək özünü "Sülh"ün həvarisinə çevirməkdən və onu bəşəriyyətin düşməni kimi göstərməkdən ibarətdir. Üstəlik, bu xəyanət həm də insanları ölümə apararkən onların həyatını xilas etmək istəyirmiş kimi davranmaqdan ibarətdir; canlarını müharibədən xilas etmək kimi davranaraq, onlara lənət olsun - şeytancasına - əbədi lənətə.

MİLLƏT

Rumın milləti deyəndə biz təkcə eyni ərazidə yaşayan, eyni keçmişi və eyni gələcəyi paylaşan, eyni geyimdə olan bütün rumınları deyil, əvvəldən bu torpaqda yaşayan ölü və diri rumınları nəzərdə tuturuq. tarixi. və məndə gələcəkdə burada yaşayacağam.

Millət daxildir.
1, hazırda yaşayan bütün rumınlar, 2. Bütün ölülərimizin ruhları və əcdadlarımızın məzarları, 3. Rumınlar olaraq doğulacaq bütün şəxslər. Xalq təkcə öz məqsədlərindən deyil, bütünlüklə dərk etdikdə özünü dərk edir.

Millətin: 1. Fiziki və bioloji irsi - əti və qanı.
2. Maddi irs - ölkənizin torpağı və onun sərvətləri.
3. Aşağıdakıları ehtiva edən mənəvi irs: a)
Allah, dünya və həyat anlayışınız. Bu məfhum bir sahəni, mənəvi xassəni formalaşdırır. Bu sahənin sərhədləri onun konsepsiyasının parlaqlığının çatdığı üfüqlərlə müəyyən edilir. Milli ruhun ölkəsi var, onun vəhylə və ya öz səyi ilə əldə etdiyi baxışlar ölkəsi.

b) Millətin bütün tarixi boyu Allah, dünya və həyat anlayışından irəli gələn normalara uyğunlaşdığı ölçüdə parlayan şərəfi. c)
Onların mədəniyyəti, varlıqlarından əldə etdikləri gəlirlər sənət və düşüncə sahəsində öz zəhmətlərindən qaynaqlanır. Bu mədəniyyət beynəlxalq deyil. Bu, milli dühanın, qanın ifadəsidir. Mədəniyyət lüminessensiyasına görə beynəlxalq olsa da, mənşəcə millidir. Kimsə gözəl bir müqayisə etdi: həm çörək, həm də buğda beynəlxalq istehlak malları ola bilər, lakin onlar hər yerdə böyüdükləri torpağın izini daşıyırlar. Bu üç aktivin hər birinin öz əhəmiyyəti var. Xalq hər üçünü müdafiə etməlidir. Ən vacib yay sənin mənəvi irsindir, çünki təkcə o, əbədiyyət nişanəsini daşıyır, təkcə o, əsrlər boyu davam edir.

Qədim yunanlar bədən quruluşu ilə deyil - küldən başqa heç nə qalmayıb - nə də maddi sərvətləri varsa, ancaq mədəniyyətləri ilə yadda qalıb.

Xalq öz perspektivi, namus anlayışı və mədəniyyəti ilə əbədi yaşayır.
Məhz buna görə də xalqların rəhbərləri insanların təkcə fiziki və ya maddi maraqlarına uyğun deyil, həm də tarixi şərəfini, əbədi mənafelərini nəzərə alaraq düşünməli və hərəkət etməlidirlər. Yəni çörək yox, nəyin bahasına olursa olsun şərəf.

MİLLƏTİN ƏSAS MƏQSƏDİ

Bu həyatdır?

Əgər bu həyatdırsa, insanların həyatı təmin etmək üçün istifadə etdiyi vasitələrin əhəmiyyəti yoxdur; ən pisi belə yaxşıdır. Ona görə də sual qaldırılmalıdır. Xalqların başqa millətlərlə münasibətlərində hansı prinsipləri rəhbər tuturlar? Onları heyvan instinkti, içindəki pələng, dənizdə balıqlar, yoxsa meşədəki heyvanlar necə aparır?

Son məqsəd həyat deyil, dirilmədir. Xilaskar İsa Məsihin adı ilə xalqların dirilməsi. Yaradılış, mədəniyyət bu dirçəlişi əldə etmək üçün inanıldığı kimi məqsəd deyil, yalnız bir vasitədir. Allahın xalqımıza əkdiyi istedadın bəhrəsidir ki, bunun hesabını verməliyik. Elə bir vaxt gələcək ki, yer üzünün bütün xalqları, bütün ölüləri, bütün padşahları və imperatorları ilə birlikdə diriləcək, hər xalq Allahın taxtının qarşısında öz yeri olacaq. Bu son an, “ölülərin dirilməsi” xalqın yüksələ biləcəyi ən ülvi və ən uca məqamdır.

Deməli, millət öz varlığını bu yerdən kənarda da uzadan bir varlıqdır. İnsanlar təkcə bu dünyada deyil, cəhənnəmdə də reallıqlardır.

Müqəddəs Yəhya yerin kənarında gördüklərini nəql edərək deyir:

“Şəhərin günəşə və ya aya ehtiyacı yox idi ki, orada parlasın, çünki Allahın izzəti onu işıqlandırdı və Quzu onun çırağıdır.
"Və millətlər onun işığında gəzəcək və yer üzünün padşahları öz izzət və izzətlərini ona gətirəcəklər."
(Vəhy, 21, 23-24).
Və yenə də: "Ya
Rəbb, kim Səndən qorxmaz və adını ucaltmaz? Çünki yalnız Sən müqəddəssən, çünki bütün millətlər gəlib Sənin hüzurunda səcdə edəcəklər, çünki Sənin hökmlərin aşkardır."

(Vəhy 15,4).

Biz rumınlara, bizim xalqımıza, dünyanın hər bir xalqı kimi, Allah bir missiya, tarixi tale verib. İnsanın əməl etməli olduğu ilk qanun bunun yolu ilə getməsidir

tale, ona həvalə edilmiş missiyanı yerinə yetirir. Qolqotaya gedən yol nə qədər çətin və uzun olsa da, xalqımız heç vaxt silahlarını yerə qoymayıb və öz missiyasını tərk etməyib.

İndi də qarşımızda dağlar kimi əngəllər dayanır.
Görəsən, biz zəif və qorxaq nəsil, təhdidlərin təzyiqi altında Rumıniya taleyinin xəttini əlimizdən buraxıb bu dünyada bir xalq olaraq missiyamızdan əl çəkərikmi?

MONARXİYA VƏ MONARXİYA QANUNU

Xalqın başında, elitanın üstündə monarxiya dayanır. Mən respublikanı rədd edirəm.
Yaxşı, bəzilәri çox yaxşı, bəziləri zəif və ya pis olan bəzi monarxlar tapıldı. Kimisi ömrünün sonuna kimi xalqının izzətindən, məhəbbətindən bəhrələnib, kimisi başını kəsib. Buna görə də bütün monarxlar yaxşı deyildi. Monarxiyanın özü isə həmişə yaxşı olub. İnsanı qurumla qarışdırıb, yanlış nəticələr çıxarmaq olmaz.

Pis nümunələr ola bilər; lakin buna görə də belə nəticəyə gələ bilərikmi ki, kilsə ləğv edilməli və Allah daşqalaq edilərək öldürülməlidir?
Şübhəsiz ki, zəif və pis monarxlar var, lakin biz buna görə monarxiyadan imtina edə bilmərik. Kənd təsərrüfatında bəzən yaxşı bir ildən sonra pis bir il olur, ya da bir yaxşı və iki pis il; hələ də əkinçilikdən əl çəkmək dünyada heç kimin ağlına gəlməyib.

Böyük və ya kiçik, yaxşı və ya pis, monarx istədiyi kimi edir?
Monarx istədiyini etmir. İstədiyini edəndə kiçik, gərəkdiyini edəndə isə böyükdür. Hər bir xalq üçün Allah tale xəttini çəkdi. Monarx o sırada dayananda böyük və yaxşıdır; taleyin bu xəttindən uzaqlaşdığı və ya ona
qarşı çıxdığı qədər kiçik və ya pisdir. Deməli, bu, monarxiyanın qanunudur. Monarxı şirnikləndirə biləcək başqa xətlər də var: şəxsi maraq xətti və ya bir təbəqənin və ya qrupun maraqları; yad maraqlar xətti (daxili və ya xarici). O, bütün bu sətirlərdən qaçmalı və öz qövmünə əməl etməlidir.

Böyük Stefan 500 il tarixdə parladı və rumınlar onu öz xalqının taleyi ilə mükəmməl eynilәşdirdiyinə görə xatırlayırlar. Kral Ferdinand, xarici maraq və təsirlərin təzyiqinə baxmayaraq, özünü millətin taleyinə uyğunlaşdırdı; onunla əzab çəkdi, onunla çiyin-çiyinə qurban verdi və onunla qalib gəldi.
Məhz buna görə o, böyük və ölməzdir.

TUTOVA DÖYÜŞÜ, 17 APREL 1932-ci il

Neamtda seçkidən cəmi dörd ay keçdi və gənc legioner ordu yeni döyüşə başladı. 1932-ci il yanvarın əvvəlində Tutovada bir deputat yeri boş elan edildi *.

Vəziyyəti ölçüb-biçmişdim. Əvvəlki ümumi seçkilərdə biz cəmi 500 səs topladıq. İlçe zəif idi; ancaq legionerləri asanlıqla gətirə bilməyimiz üçün Covurlui, Cahul və Tecuci kimi güclü qraflıqlar tərəfindən çərçivəyə salınmışdı. Mənə elə gəldi ki, biz qalib gələ bilərik, başqa bir qələbənin əks-sədasının necə təsir edəcəyini düşünürdüm. Gənc nəslin bütün siyasi partiyalar qarşısında ardıcıl iki qələbə qazanması onların ölkə qarşısında nüfuzunu xeyli artırmış olardı. Qərara gəldim ki, atam həm parlamentdə, həm də təşkilatçılıq və təbliğat üçün hərəkatda mənə ən çox ehtiyacım olduğu üçün namizədliyini irəli sürməlidir. Seçki martın 17-nə təyin edilmişdi. Yanvarın 9-da mən bütün ölkə üzrə manifest göndərdim. Atam ilk seçki heyəti ilə yanvarın 10-da gəldi. Sonra Iasi, Tecuci, Beresti və Cahul komandaları gəldi. İlk üç həftə ərzində kiçik legioner qüvvələrin çevikliyi və şücaəti bütün mahalda bizim xeyrimizə rəğbət axınına səbəb oldu. Güclü qar yağan, soyuq keçən qışda siyasi partiyalar küçəyə çıxa bilməyib. Daha yaxşı vaxt gözləyirdilər. Amma o vaxtlar təpələrin arasından, belə qədər qarın arasından, çovğunda legionerlər kənd-kənd gəzirdilər.

Fevralın əvvəlində düşmənlə döyüşmək çətinləşdi, Liberallar**, Milli Kəndlilər, Lupistalar və Kuzistalardan ibarət koalisiya bizə əvvəllər heç vaxt görmədiyimiz bir vəhşiliklə baxırdı. Hökumət həqiqətən terror tədbirləri həyata keçirdi və yəhudi mətbuatı bizə şiddətlə hücum etdi.

Yeni möhkəmləndirmələrə ehtiyac hiss etdim, ona görə də Totunun başçılığı ilə Yasidən son ehtiyatı göndərdim. Buxarestdən başqa mənim başqa heç kimim yox idi və pul çatışmazlığı səbəbindən onları təmin etmək mümkün deyildi. Sonra mən legionerlərin toplantısını çağırdım və qəhrəmancasına addım atmağı təklif etdim: onlar Buxarestdən Bariada qədər, demək olar ki, 200 mil məsafədə piyada yola düşdülər və onlara başa saldım ki, bu yürüş bizim qələbəmiz üçün 100.000 manifestdən daha çox məna kəsb edəcək. Təkcə bu, legionerlərin Tutovanın rumınlarına ünvanladığı böyük qəhrəmanlıq çıxışı olardı. Legionerlər təklifimi həvəslə qarşıladılar. Bir həftə sonra Stelesku, Karatanaz və Doru Belimace başda olmaqla təxminən 25 nəfərlik komanda Buxarestdən piyada Tutovaya yola düşdü. Fırtınalı hava ilə on günlük yürüşün sonunda onlar Bariada çatdılar və burada bütün əhali tərəfindən hərarətlə qarşılandılar. Lakin təqib əsəbləri sarsıdan gərginliyə çatmışdı. Daxili işlər naziri cənab Argetoyanu jandarm polkovnikini böyük qüvvələrlə göndərdi və legionerləri xərəkdə Tutova mahalından çıxarmaq əmri verdi. Kiçik komandaların daha da irəliləməsi mümkün deyildi. Daha sonra mən Viktor Silaqi və Steleskunun rəhbərliyi altında iki güclü komanda yaratdım, onlar bir-birini dəstəkləyərək, atamı dəstəkləyərək Puesti-Draqomiresti xəttində irəlilədilər. Bacani istiqamətində daha kiçik bir komanda göndərdim. Bu ikisi tədqiq edilməmiş yeganə iki marşrut idi. Onlar mahalın şimal-şərq yarısını təşkil edirdilər. Digər yarısı, cənubda, atam Senhor D tərəfindən düzgün işlənmişdir.

Popesku, mahalın başçısı Viktor Silaghi, Teodor Tilea və İon Antoniu ilə birlikdə ilk komandalar.

Şimaldan gələn iki komanda təxminən 30 kilometr irəliləyərək, sərt soyuqlara qarşı mübarizə apararaq, Tocu da daxil olmaqla bir neçə yaralı ilə nəticələndi. Mahalın şimal hissəsində onları jandarmların böyük kontingenti qarşıladı. Komandalar 48 saat istilik, yemək və su olmadan müqavimət göstərdikləri tərk edilmiş bir evin çardaqında barrikada qurdular. Sonda onlar əsl qəhrəmanlıq şəraitində edam edilən çətin gecə yürüşü zamanı geri çəkilə bildilər, ancaq Viktor Silaqinin yorğun, aclıqdan və donmuş legionerləri mümkün olan son dirəyə qədər həvəsləndirməkdə inadkarlığı sayəsində.

---

* Tutova mahalı, mahal mərkəzi olaraq Barlad (Tr.)

** Dr. Lupu üzvləri. (Tr.)

1918-ci ildə macarlar tərəfindən faciəvi şəraitdə qətlə yetirilən Rumıniya keşişi Silaghi de Careii Marinin oğlu olan bu yetim uşaq igidliklə vuruşdu.

Nəhayət, bu komandalar üstün qüvvələr tərəfindən mühasirəyə alınaraq əsir götürülərək Bariada gətirildi. Atam həbs olundu və polk həbsxanasına salındı.

Üçüncü komanda Bacani döyüşündə tamamilə məhv edildi. Orada, bir vadidə, gecə kəndə girmədən əvvəl, böyük bir jandarm kontingentinin hücumuna məruz qaldı. Baş nahiyəsinə tüfənglə zərbə endirən komandanın lideri, legioner Laskar Popesku qan içində ilk olaraq huşunu itirib. Digər legionerlər isə geri çəkilmədən imtina ediblər. Onlar əllərində heç nə olmayan sinə çılpaq əks-hücum edərək kəndə girməyə çalışırdılar. Hamısı bir-bir huşunu itirdilər.

Sonuncu ayaqda, tək başına hücum etdi. Zərbələr altında diz çökdü, ayağa qalxdı və yenidən hücuma keçdi. Yoldaşlarına yaxın yerə endi. Bütün komanda qan gölündə huşsuz vəziyyətdə yatdı. Oradan da jandarmlar onları qarda sürüyərək kənddəki jandarm postuna qədər bir mil uzağa apardılar. Həmin gecə saat 1-də bir atlı Bacanidə baş verənlərdən xəbəri Bariada çatdırdı.

Həmin gecə yarısı Barlada çatan Totunun başçılığı ilə Yassinin komandası yaralı yoldaşlarına kömək etmək üçün dərhal piyada yola düşdü. Səhər saat 3:30-dan səhər saat 5:00-a kimi jandarmların bütün silahlarını atəşə tutduğu döyüşdən sonra legionerlər gendanların postunu tutdular, içəridə, hələ huşsuz və yerdə uzanan Bacani döyüşündə həlak olmuş yoldaşlarını tapdılar. . Onları Barladdakı xəstəxanaya apardılar.

Amma işlər bununla bitmədi. Yəhudilər üsyankar sinizm və ədalətsizliklə bizə hücum edərək kütləvi mətbuat kampaniyasına başladılar. Üstümüzə yalan, təhqir, böhtan dalğası gəldi. Bizi döyüşdən çıxarmaq üçün bütün siyasi qruplar bir araya gəldi.

Qvardiyanın İKİNCİ LƏNDİRİLMƏSİ

MART 1932

Jandarmlar tərəfindən qovulmuş, yəhudi mətbuatının hücumuna məruz qalmış, sadə bir nazirlik qərarı ilə Qvardiyanın yeni ləğvi ilə üzləşdik. Mükəmməl qanunçuluq çərçivəsində olsaq da, lorqa-Argetoianu hökuməti qanunlara və Konstitusiyaya zidd olaraq Qvardiyanı özbaşına ləğv etdi. Ölkə üzrə qərargahımız yenidən ələ keçirildi və kilidləndi, İasi çap mağazası bağlandı.
Mətbuatın hücumuna məruz qalaraq, bütün nəşrlərimiz dayandırıldığı üçün özümüzü müdafiə edə bilməyəcək vəziyyətə düşdük. Parlamentdə çıxış etməyə cəhd etdim, amma özümü müdafiə etməyə imkan verməyən çoxluğun səs-küyü mənə mane oldu.

Lakin Tutovada namizədliyin qarşısını almaq mümkün olmayıb. Buxarest gözyaşı mahaldan qovuldu. Eynilə digərləri də bir-bir. Totunun komandanlığı altında təxminən 30 nəfərdən ibarət İasi komandamız eyni təxliyə əməliyyatı üçün anbara göndərilərkən ipləri qıraraq gözləmə otağını zəbt etdi, orada barrikada qurdular, 24 saat müqavimət göstərdilər, qaz vurulana qədər. Sonda qatara yüklənərək şəhərdən kənara aparılıb. Şəhərdə yalnız İbraileanu, Nutu Esanu və həbs edilən atam qaldı. Təqib daha sonra kəndlərə aparılıb. Kəndlilər, müəllimlər və keşişlər həbs olundu və döyüldü; evlərini zəbt etdi, seçki bir ay, 17 aprelə təxirə salındı.

Atam sərbəst buraxıldı. Daha sonra döyüşə qatılmaq üçün şəhərə yaşlı legionerlər gəldi: Hristache Solomon, Coronel Cambureanu, Ventonic, Ifrim, Father Isihie, Peceli, Potolea və s. Mən onları müxtəlif sektorlara təyin etdim. Gecənin örtüyü altında hər biri öz postuna sürüşdü. Qonşu rayonlardan olan komandalarımız bir neçə nöqtədə yenidən Tutovaya daxil olublar. Gh. Kosteanın komandası bütün yollar patrul edildiyi üçün boyunlarına qədər suda olan Barlad çayını keçdi; seçki məntəqəsinə islanmış halda gəliblər.

Səsvermə aprelin 17-də səhər saatlarında başlayıb və gecəyə kimi davam edib. Aprelin 18-i səhər saat 5-də legionerin qələbəsi elan olundu: 5600 səs; Liberallar: 5200; Milli kəndlilər: 4000; digər qruplar: 2000-dən az; Kuzistlər: 500 səs.

Bütün Rumıniya siyasətçilərinin koalisiyasına qarşı bu ikinci legioner qələbəsi legionerlərin cəsarəti və dəmir iradəsi ilə, onların qəhrəmanlıqları və qanları ilə, maneələrə, təhqirlərə, çevrilişlərə və təqiblərə sinə gərərək, bütün ölkədə sözlə ifadə olunmaz ruh yüksəkliyi yaratdı. .

YENİ ÜMUMİ SEÇKİLƏR

İYUL 1932

Atam parlamentin iclasının sonuncu günü təsdiq olundu. Amma istirahətimiz cəmi bir həftə çəkdi, çünki Lorqa hökuməti çökmüşdü. Cənab Vaidanın başçılığı ilə Milli-Kəndli hökuməti quruldu.

Həm fiziki, həm də maddi cəhətdən yorulduq, yeni döyüşə çıxdıq. 1932-ci ilin iyunu idi. 1929-cu il dekabrın 15-dən davamlı mübarizə dəydik: 1929-cu ilin dekabrı - 1930-cu ilin apreli, Covurlui, Cahul, Turda, Tecuci yürüşləri; 1930-cu ilin yayı, hazırlıq, sonra Bessarabiyada yürüşün qadağan edilməsi, ardınca həmin payıza qədər həbsim; oktyabr və noyabrda biz Maramuresdə idik - o qış yenə ilişib qaldı; 1931-ci ilin yazında, ümumi seçkilər öncəsi döyüş; 1931-ci ilin yayında Neamtda seçkilər; 1932-ci ilin qışı, Tutovada seçkilər; və indi biz yenidən ümumi seçkiyə getmək üzrəydik.

Bütün bu mübarizələrə baxmayaraq, ölkənin qalan hissəsində təşkilatçılıq işini davam etdirdik. Əvvəlki il 17 bələdiyyə üzrə seçki siyahılarına daxil idiksə, bu il 36-ya daxil olduq. Bütün siyasi partiyalar öz namizədlərinin irəli sürülməsi uğrunda eyni intriqalarla dolu mübarizə aparırdılar. Bu, tam bir həftə davam etdi. Amma mən təkbaşına, bir gecədə 36 əyalətdə bütün namizəd siyahılarımızı sancdım. Legionerlərdən heç kim siyahıdakı yerləri uğrunda mübarizə aparmır; bir şey varsa, sonuncu yerləşdirilməsini xahiş edir.

Bizim üçün çətin problem maliyyə məsələləridir. Əksər qraflıqlar legionerin töhfələri hesabına öz xərclərini qarşılaya bilib. Digərləri yox. Sadəcə seçki vergilərini ödəmək üçün mənə 50.000 ley lazım idi. Son günə kimi çaş-baş gəzdim. Birini sınadım, digərini sınadım. Hər şey.

Pulun olacağı ümidi ilə "Calendarul" ("Təqvim") filminin direktoru cənab Nichifor Crainic-in yanına getdim. Amma boş yerə. Beş ay əvvəl çap etdirdiyi gündəliyi ilə legioner komandalarımızın şücaətini addım-addım müşayiət edərək mübarizəmizə dəstək oldu; lakin o, bizə maddi kömək edə bilmədi. Nəhayət, Pihu və Karanikadan borc aldım, onlar bütün makedoniyalılara qaçaraq lazım olan məbləği tapdılar. Bir neçə mahal Focsani və Llristache Solomon mahalları tərəfindən dəstəkləndi.

Kampaniya başladı. Sıralarımıza yeni bir zülm gəldi. Böyük bir cəbhəyə yayılaraq, incə sıralarımız hər tərəfdən şiddətlə hücuma məruz qaldı. Legionerlər Savin və Popesku Tiqinada yaralanıblar. Barladda bir çox müəllimlər və keşişlər zirzəmilərə sürükləndilər və cənab Georgescu-Barladla pis rəftar etdilər. Vasluidə kiçik komandalarımız zədələnmişdi. Eynilə Podul-Iloaiei və bütün İasi qraflığında. Focsanidə yaşlı Hristache Solomon, mühəndis Blanaru və digər on nəfər vəkil Neaqunun əmri ilə Vulturul kəndində milli kəndlilərin silahlı dəstələri tərəfindən hücuma məruz qaldı. Legionerlər dəyənəklərdən və bıçaqlardan yaralanaraq yerə yıxılıblar. Yalnız o vaxta qədər heç kimin toxunmağa cəsarət etmədiyi bir dağ kimi dayandı, Hristache Solomon. O, özünü şiddətlə müdafiə etsə də, sonda zərbələrə qalib gələrək yolun ortasında yıxıldı. Orada yerdə onu başının üstündə döyən bu heyvanlar həmişə - indiki kimi - qanunilik, sivil üsullar, azadlıq və s.

Quarda əvvəlki ildəkindən iki dəfə çox, 70 min səs toplayıb. Atamın yarışdığı Cahul, Neamt, Covurlui və Tutova rayonları ən güclülərdən çıxıb. Sonra Mota ilə Kampul-Lunq izlədi; sonra Turda, Focsani, İsmayıl, Tighina. Biz beş yer qazandıq və indi onları tutmaq üçün öz seçimimizi etməliyik. Nutu Esanunun parlamentə girməsinə icazə vermək üçün Cahulda qaldım. 25 yaşlı tələbə Steleskunun parlamentə daxil olmasına icazə vermək üçün atamın Barladda qalmasına qərar verdim; Bununla da o, ölkə gənclərinə nəfəs almaq, ruhlandırmaq istəyirdi. Bu gəncə göstərdiyim etibar və sevgi mənə qaytarılmadı.

*

* Müəllif burada Steleskunun legioner yoldaşlarına gələcək xəyanətindən bəhs edir. Tr.)

İKİNCİ DƏFƏ PARLAMENTDƏ

Parlamentdə olduğum müddətdə mən hökumətə və onun Rumıniya xalqının rifahına zidd hesab etdiyim tədbirlərə qarşı mübarizə aparmışam, çünki əslində mən də dövlətin sükanı arxasında növbələşmiş bütün əvvəlki idarələrə qarşı mübarizə aparmışam. Ölkənin bütün bu hökumətlərdən heç nə gözləməsi yox idi. Orada xalqımızın gələcəyi üçün heç bir ağlı başında olmayan heç nə düzəldilmirdi. Bütün tədbirlər və qanunlar ölkəmizin acı və kədərli varlığını günü-gündən uzadan bir neçə palliativ idi.

Qrivitada olanda rumın işçiləri onun əmri ilə güllələnmişdilər
Daxili İşlər Nazirliyi daxilində kommunistlərin münasibətindən dərin nifrətlə
Hökumətin bu addımını alqışlayan Milli Kəndli Partiyası mən də platformaya çıxdım və bunları söyləməyi özümə borc bildim:

“bədbəxt fəhlələrin küçəyə çıxması pisdir, amma onlar və xalqımız cənnətə fəryad edən haqsızlıqla üzləşib çölə çıxmasalar, boyunduruğun altında istefa verib başlarını aşağı salsalar, daha pis olardı. ölkəni bir neçə* siyasətçinin əlinə buraxaraq kəşfiyyatçı”.

Bu iclasın rəsmi protokolunu sitat gətirirəm:

"Cənab Korneliu Zelea Kodreanu. Cənab Prezident, xanımlar və cənablar! Mənsub olduğum qrup adından, adətən səlahiyyətli orqanlar tərəfindən aparılan araşdırma ilə yanaşı, nümayəndələrdən ibarət daha bir parlament araşdırmasının aparılmasını tələb edirəm. Bu Parlamentdəki müxtəlif siyasi qrupların, həyata keçirilsin.Bunu tələb edirəm, çünki daxili işlər nazirinin bəyanatının doğruluğuna şübhə edirəm, buna əsaslı səbəb görə şübhə edirəm.Yanvarın 24-də Rumıniya tələbələri, millətçiləri və xristianları getdikdə Naməlum Əsgərin məzarına xaç qoymaq üçün Dövlət Təhlükəsizlik Xidməti Buxarestdəki bir qəzetə bu aksiyanın Moskva tərəfindən planlaşdırıldığı və maliyyələşdirildiyi barədə məlumat sızdırdı.

“Əgər Qrivita işi ilə bağlı məlumatınız da belə bir mənbədən gəlirsə, mən sizin dünən və bu gün etdiyiniz kimi bu xarakterli tədbirlər görməkdə nə qədər haqlı olduğunuzu çox yaxşı başa düşürəm (“Dəmir qvardiya” skamyasının alqışları və Milli Dr. Lupu bayramı).
İkincisi, bildirmək istəyirəm ki, mən də bu ölkənin bütün ağıllı adamları kimi, nə kommunizmdən, nə də bolşevizmdən qorxmuram. Biz başqa şeydən qorxuruq ki, bu işçilərin yeməyə heç nələri yoxdur; onlar acdırlar. (“Dəmir Qvardiya” və Kəndli Partiyasının sahillərindən alqışlar Dr.

Lupu).
“Bu işçilərin bəzilərinin ayda cəmi 1100 lei maaşı var və 5, 6, 7 uşaqları var.
həkim V.Lupu:“Doğrudur”.
Cənab Korneliu Zelea Kodreanu: “5, 6, 7 uşaq sahibi olduğum üçün bu maaşlar hətta gündəlik çörəyinizə belə çatmır, mən isə
başqa bir şeydən qorxuram: ədalət susuzluğunuzdan”.

həkim N. Liipu: Çox yaxşı! elmr,
Corneliu Zelea Codreanu: "Ona görə də siz bu iki ehtiyacı təmin etməli olacaqsınız: aclıq və ədalət susuzluğu ("Dəmir Mühafizə" kürsüsündən və Dr. Lupunun Kəndli Partiyasının skamyalarından alqışlar) və bu ölkə tam sifarişdən həzz alın."

---

* Müəllif burada 4-də Buxarestdə Obra Grivita Rafiway işçilərinin tətilindən danışır.
1933-cü ilin fevralı Milli-Kəndli idarəsi altında. (Tr.)

(İclas cümə axşamı, 16 fevral 1933. Rəsmi monitor 41, 23 fevral 1933)

Parlamentin fəaliyyətini ləngidən çətinliklərdən biri də bəzi növ şəfaət üçün nazirliklərə minlərlə müraciətlərdir. Bu, bizim seçicilərimiz üçün əsl cəzadır, (1) çünki parlamentarilər bu tələbləri yerinə yetirmək üçün vaxtlarının çox hissəsini itirməli olurlar. Bu sistem təşkilatın həyatı üçün təhlükəlidir, çünki onun bütün fəaliyyətini iflic edir;

bütün döyüşü itirə bilər. Tərəfdarlarınıza xidmət etmək üçün ölkənizin taleyindən imtina etməlisiniz. Bir müddət sonra anladım ki, belə tələblərlə yanıma gələnlər arasında legioner yoxdur. Hamısı peşəkar dilənçilər və ya xüsusi olaraq bizi iflic etmək üçün göndərilən düşmənlər idi. (2) bu sistem bizi irəliyə getmək və mübarizə apardığımız kişilərdən lütf istəmək kimi incə mövqeyə qoydu. Bu səbəblərə görə şəxsən mən kiməsə müdaxilə etməkdən imtina etdim. Parlamentdəki bütün fəaliyyətim ərzində heç bir nazirdən heç nə soruşmadım.

Digər kateqoriya bizdən pul istəməyə gələnlərdi. Hər gün qapımızı döyən yüzlərlə adamdan legioner yox idi. Bəziləri həqiqətən xəstə idi və ya biabır oldu, amma bəziləri bu sistemi əsl peşəyə çevirdi. Nəhayət, bizim qrup kiçik bir təşkilat idi, formalaşmada, hərəkətdə, daim döyüşdə idi. Bu, xüsusilə məndən düşmənin bütün hərəkətlərinə fasiləsiz diqqət yetirməyi tələb edirdi; düşmənin planlarını aşkar edib başqa istiqamətə yönəltmək, yeni mövqelər əldə etmək və təşkil etmək, başqa sözlə desək, gecə-gündüz ölkənin hər yerində döyüş meydanlarını daimi tədqiq etməkdən ibarət idi. Amma oyanmamaq və getdikcə qurtula bilməyəcəyimiz və legioner ruhunun öləcəyi siyasi bir mənəvi infeksiya kateqoriyasına çevrilməmək üçün ilk növbədə legioner təhsilinin müşayiəti gəldi.

Parlament mənə rəhbərlik etməli olduğum vaxtı aldı.

1932-ci İLDƏ LEGIONER TƏŞKİLATIN VƏZİYYƏTİ- 1933

1932-ci ilin payızında və 1933-cü ilin qışında legionerlər nəfəs ala bilirdilər. Üç il yarımlıq mübarizə başa çatıb. Bu gənclər indi istirahətə layiq idilər. Buxarestdə iqamətgahı aldığımdan iki ilə yaxın vaxt keçir.
Yasidə mənim yerimi tutmaq üçün Totu, Kranqanu, Taska və Stelian Teodoreskunun köməkliyi ilə Banea tələbələrə, mətbəə, evimizə və s. suallara cavab verməyə davam etdi. tələbə silahlıların yarısı. Klujda təşkilata doğru sağlam başlanğıc Banica Dobre tərəfindən edildi; eynilə Cernautidə Laurikla birlikdə, professor Trayan Braileanunun ruhani rəhbərliyi altında legioner həyatı yaxşı qönçələnirdi, professor Toppa və başqaları ətrafına toplaşırdılar. Bütün Bukovinada veteran və görkəmli millətçi Vasile Lasinşçinin bacarıqlı rəhbərliyi altında legioner cərəyanı və təşkilatı böyüdü. Kişinyovda Tudorache və Sergi Floreseu işləyirdilər; Oradea Mare, Losif Bozantan.

Xaç Qardaşlığında yetişən gənclər universitetə daxil olanda hazırlanırdılar. Böyük cəsarətə və mükəmməl istiqamətə malik millətçi qəzet Buxarestdə, Təqvimdə ("Təqvim") cənab Nichifor Crainic-in rəhbərliyi və professor Draqos Protopopeskunun başçılıq etdiyi bir ovuc ziyalının əməkdaşlığı ilə nəşr olunmağa başladı. Bu jurnal cəsarətlə Rumıniya intellektual aləmində xristian və millətçi xətt üzrə yeni və geniş bir yol açır. Cənab tərəfindən məqalələr

Xüsusilə Crainic, düşmən sıralarında dağıntılara səbəb olan əsl top atəşi idi.
Paytaxtda tələbə hərəkatı çərçivəsində legionerlər cəbhə xəttini tuturdu.

Traian Cotiga legioner komissiyası ilə tələbə mərkəzinin prezidenti idi.

Paytaxtın intellektual gəncləri arasında dönüş hiss olundu. Onların vicdanları millətimizin həyatına təsir edən böyük problemlərlə məşğul idi. Polichroniade, Vojen, Constant ilə yeni Axa revizyonu ("Ox") ətrafında cərəyan edən istedadlı bir qrup legioner sıralarına qoşuldu, professor Vasde Cristescu, Vasfie Marin, professor Viadimir Durnitresku, mühəndis Virqd İonesku, professor kimi digər görkəmli gənclər. Radu Gyr, hüquqşünas Popov, rəssamlar Basarab və Zlotesku çox istedadlı və həvəsli idilər, legioner ideologiyası xətti ilə işləyirdilər.

Sağlam gənc makedoniyalı, göz yaşı kimi saf və cəsur, getdikcə bizə yaxınlaşdı.
Bununla belə, Dördbucaqlı Makedoniyalıların qvardiyada qəbul edilməsini ehtiyatsız hesab edirik, çünki bu yaxınlarda ölkədə məskunlaşaraq onları çoxlu təqiblərə məruz qoyardıq. Makedoniyalı universitet tələbələri isə bütövlükdə legioner hərəkatına qoşuldular. Bu gənc makedoniyalıların başında üç görkəmli mədəniyyət adamı var idi: Papanace, Caranica və Sterie Ciumeti.

Dəfələrlə məsləhətləşdiyim ilk ikisi ilə hər ikisində qüsursuz saflıq və səmimiyyətlə, böyük sevgi və cəsarətlə dəstəklənən təqdirə layiq mühakimə var idi.
İnanmıram ki, 1931-ci ildən bu yana onlarla görüşməyən bir gün keçsin, Bu zülm dövründə saatlarla zərbə üstünə zərbə, haqsızlıq ardınca haqsızlıq, xəyanət ardınca xəyanət, Hər bir legionerin yeni işgəncə xəbərləri ürəyimizi deşən bıçaq. Bütün pis rəftar edilən Legionerlərə görə çəkdiyimiz ağrı ruhumuza əzab verirdi; və xüsusən də ədalətə ümid bəsləmənin mümkünsüzlüyü.

Sterie Ciumeti gecə-gündüz mənimlə yaşayırdı. O, böyük köpək düzgünlüyünə və sədaqətli bir gənc idi. Mühafizənin baş xəzinədarı oldu. Bütün günləri - nə qədər ki, - o, yalnız Mühafizəçini düşünəcək, narahat olub yalnız Mühafizə üçün hərəkət edəcək, ömrünü Mühafizədən başqa heç nə üçün yaşamayacaq.

Ölkənin müxtəlif yerlərində digər qiymətli elementlər ortaya çıxdı:

---

* 1913-cü ildə Balkan müharibəsinin sonunda Rumıniya tərəfindən ilhaq edilmiş cənub Dobrogeyadakı bir neçə mahal. (Tr.)

həkim Pantelimon, Ata İonesku Duminika, Sibiuda Dr. Augustin Bidian; Ata Georgescu-Edincti, tələbələrin ruhani etirafçısı, veteran döyüşçü, Bacauda kapitan Ciulei, Aristotel Gheorghiu, eyni zamanda Ramnikul-Saratda komandanlıq edən veteran; Brada, Ion Iliescu; Constanta, Seitan; Valçada Padre Doara və Viktor Barbulesku; Timişoarada professorlar Vintan, Ghenadie və Duma; və veteran legionerlər, professorlar Nikolae Petrasku, Horia Sima, hüquqşünas İosif Kostea, Kolhon və başqaları, hazırda ölkənin müxtəlif yerlərində komanda postları var.

Buxarest sektorlara bölünüb və biz onların[*] daxilində özümüzü təşkil etməyə başladıq. Yaşıl və Mavi sektorda iki yaxşı adam var idi, Nikolae Konstantinesku və Doru Belimace, iki güclü xarakter, iki möhkəm beyin, Doru Belimace Ədəbiyyat fakültəsinin ən görkəmli tələbələrindən biri idi; Görkəmli iqtisadi təhsilə malik Nikolay Konstantinesku Ticarət Akademiyasının tələbəsi idi.

Tezliklə, ikisi iman və legioner cəsarətinin təsirli xüsusiyyətlərinə sahib olduqlarını sübut edəcəklər.

Həmçinin bu dövrdə 1932-ci il dekabrın 10-da aşağıdakı əmrlə ilk legioner rütbəsi yaradılmışdır: A) Legioner komandiri adlanan ilk ali rütbə legioner iyerarxiyasında təsis edilir. Fədakarlıqlarını, əməyini, qəhrəmanlıqlarını, imanlarını, bacarığını və stajını nəzərə alaraq, əlifba sırası ilə aşağıdakı legionerlərin rütbəsi yüksəldilir: Banea İon, tibb elmləri doktoru; Belgea Ion; Blanaru İon, mühəndis; Dumitrescu İon, keşiş; İonesku Andrey; Silaghi Viktor, hüquqşünas; Steleseu Mixail, Konqresmen; Totu Nicolae, tələbə; Traian Cotiga, tələbə; Tanase Antohi, sənətkar.

B) 1927 və 1928-ci illər seriyasından olan və indi də legionerin fəal sıralarında olan bütün legionerlər legionerin köməkçi komandiri rütbəsinə yüksəldilir.

İmza: Korneliu Zelea Kodreanu.

Digərləri, illərlə daha inkişaf etmiş, Legion Senatına və Legionerin Ali Şurasına köçürüldü.

---

[*] Beş böyük sektorun hər biri bir rəngə görə adlandırılmışdır: Yaşıl, Sarı, Qırmızı, Məşhur və Qara. (Tr.)

CALUMNIAL HÜCUM

“ANARXİK VƏ TERRİST HƏRƏKAT”

Legioner hərəkatı xüsusilə orta məktəb və universitet gəncləri, Rumıniyanın bütün əyalətlərində kəndlilər arasında nəzərə çarpacaq dərəcədə inkişaf edirdi. Rumıniya elementinin dövlət tərəfindən işlədildiyi və buna görə də öz fikirlərini ifadə etməsinə mane olduğu və ya yəhudilər tərəfindən iqtisadi əsarət altına alındığı şəhərlərdə daha yavaş böyüdü. 1922-ci ildə bu döyüşə başladığımızdan bəri bildiyimiz eyni səssiz təqib bizi, bütün döyüşçüləri və onların ailələrini getdikcə daha çox təqib edir. Əgər siz gənc məzun olsaydınız, vicdanınızdan və imanınızdan dönmədikcə dövlət işini tapa bilməzdiniz. Yüzlərlə gənci pulla, vədlə, şərəf və vəzifə ilə özünə cəlb etmək istəmişdilər. Dövlət xəyanət məktəbinə çevrildi, burada xasiyyətli adamlar öldürüldü, xəyanət isə bol-bol mükafatlandırıldı. Əgər siz yəhudi tacirləri arasında unikal olan Rumıniya tacirisinizsə və təsadüfən Legiona inanırsınızsa, küçə məmurlarından tutmuş prefektlərə və prefektlərə qədər hamı sizin düşməniniz oldu. Gecə-gündüz səni təqib etdilər; Sizə yəhudilərdən daha çox vergi verdilər. dan davamlı olaraq cərimələr tutulurdu

Sən; Onlar səni məhv edənə qədər ardınca zərbə aldın. Əgər kəndli idinsə, səni bir kənd jandarm postundan o birisinə, o birisinə, o birisinə piyada aparırdılar, on kilometrlərlə, hər jandarm bölməsində hər gün döyülərək, 4-5 gün ac qaldın; sənə vəhşi heyvanlar kimi baxırdılar və hamısı sənin üzünə döyürdülər. Əgər fəhlə olsaydın, səni hər fabrikdən və müəssisədən işlənmiş parça kimi atardılar.

Çünki bu ölkədə bizim əqidəmizə sadiq olan insan bütün övladları ilə birlikdə acından ölməlidir. Biz hamımız xalqımızın, dövlətimizin düşməni hesab olunuruq. Amma biz özümüzü ən mükəmməl nizam və qanun çərçivəsində saxladıq ki, bizə heç bir problem çıxmasın. Amma bu heç nə demək deyil. Hökumətlərimizin mülahizələri belədir: "Qanunları pozduğunuz üçün sizi məhv edə bilmərik? Fərqi yoxdur, onları pozub sizi məhv edəcəyik! Siz qanunsuz hərəkət etmək istəmirsiniz, yaxşı, biz bunu edəcəyik. !" Beləliklə, biz həqiqətən Talmud sisteminə daxil olaq; bir tərəfdən bizi mətbuat və bütün siyasi qurumlar “qanunsuzluqda” ittiham edirdilər, digər tərəfdən qanun çərçivəsində mükəmməl şəkildə, biz bütün hökumət və dövlət nümayəndələrinin ən iyrənc və qeyri-qanuni sövdələşmələri, ən açıq-aşkar qanunsuzluqları ilə əzildik.

Məhkəmələrə sürüklənərək, ölkə daxilində verilən qanuni fərmandan sonra hərəkatın qanunilik və nizam xəttini təsdiqlədi. Bizi qınayan fərman yox idi. Bununla belə, siyasətçilərin və yəhudi mətbuatının əsas arqumenti dəyişməz olaraq qalır: “İğtişaşlar hərəkatı”, “anarxiya”, “qanunsuzluq”, “terrorçu”. Yəhudi mətbuatı davamlı olaraq bizə qarşı siyasətçiləri təhrik edirdi, bizi parçalamaq, məhv etmək üçün əleyhimizə gəlib.

“DƏMİR QORUYUCU XARİCİLƏRİN XİDMƏTİNDƏ ”

Bir müddət sonra növbəti ittihamlardan xəbərsiz olan yəhudi mətbuatı Mussolinidən pul aldığımızı iddia etdi; ki, biz özümüzü millətçi kimi göstərirdik, amma əslində məqsədimiz rastlaşdığımız hər kəsin pulunu sıxışdırmaq idi. İndi sıxışdırdığımız Mussolini ilə qarşılaşırıq, Bir-bir heyrətlə öyrənirik ki: “Oyanan macarların” xidmətində idik...

Biz Moskvanın xidmətində idik...

Yəhudilərdən pul alırıq ......

Son ittiham nə qədər gülünc olsa da, bizi əsirgəmədi. Burada 10 avqust 1934-cü il tarixli “Politica” (“Siyasət”) yəhudi qəzetindən “Maks Auschnitt və Dəmir Qvardiya” başlıqlı məqalədən əhəmiyyətli bir parçanı sitat gətirərəm:

O zaman ölkəmizdə də Rumıniya faşizminin ən mühüm hərəkatı olan Dəmir Qvardiyanın iri kapitalistlər tərəfindən yaradıldığı və maliyyələşdirildiyi məlum fakt olduğu kimi, bu fenomen də qiqliklə təsdiqləndi. Və burada sensasiyadan daha az sensasiya gəlir: yəhudi Max Auschnitt birbaşa Dəmir Mühafizəçiləri dəstəklədi və maliyyələşdirdi. Bu faktı iki çox ciddi və məsuliyyətli şəxs, cənab nazir Viktor İamandi və tanınmış publisist Skarlat Kalimaçi təsdiqləyiblər. Bu izahatlara görə, fakt çox təbii görünür.

Artıq kim bilmir ki, Hitler də Almaniyanın böyük yəhudi kapitalistləri tərəfindən maliyyələşdirilib? ”

HITLERİTLƏRİN ÖDƏNİŞİNİ DƏMİR QARVİDA

Son vaxtlar Almaniyada Hitler bütün dünyanın yəhudi-mason hidrasını məğlub etdi. Alman xalqı fövqəladə qətiyyət və birlik ilə mübarizə apardı və yəhudi hakimiyyətini devirdi. Yəhudilər öz mətbuatlarında yalan və yalanlar dərc edərək xalqın şüurunu çaşdırmağa çalışırlar: 1. Adolf Hitler rəssamdır, axmaqdır, bacarıqsızdır. Almaniya kimi sivil ölkədə ona kim aşiq olacaq? Amma Hitler hərəkət edir.

2. Adolf Hitler qalib gəlməyəcək, çünki alman kommunistləri ona qarşı çıxacaqlar. Lakin Adolf Hitler gücə yaxınlaşır.

3. Hitlerizm ikiyə, üçə bölündü. Partiya daxilində böyük narazılıq və s. Lakin Hitler dəyişməyib.

4. Adolf Hitler dəli oldu. Dağlara getdi və s. Amma Adolf Hitlerin səhhəti yaxşıdır və qələbəyə getdikcə yaxınlaşır.

5. Qalib gəlsə, ondan sonrakı ikinci gün Almaniyada inqilab olacaq. Kommunizm ümumi üsyana başlayacaq və Hitler süqut edəcək. Lakin Hitler güc qazanır və yəhudilərin arzuladığı inqilab baş vermir. O, çoxluqdan tarixdə heç vaxt görülməmiş yekdilliyə keçəcək.

6. Bütün ölkələr Almaniyanı iqtisadi cəhətdən boykot edəcək və Hitlerizm çökəcək. Lakin Adolf Hitler qalibiyyətlə irəliləyir.

7. Almaniya boyu “diktatura”, “hitlerist terroru”. “Səsvermə terrorla müşayiət olunur”. Amma alman xalqı onun arxasınca həvəslə gedir.

8. Hitler bizim Transilvaniyamızı ələ keçirmək istəyir. Biz isə yəhudi bəlasından xilas olmaq istəyən bütün rumın millətçiləri nə az, nə çox “hitlerist” deyilik, yəni Transilvaniyamızı almanlara vermək istəyirik.

Amma biz cavab verdik:

"Tutaq ki, Hitler bizim Transilvaniyamızı almaq üçün bizə qarşı müharibə etmək istəyir. Biz rumınlar Transilvaniyanı almanlara qarşı müdafiə edə bilməyimiz üçün yəhudilərdən qurtulmalıyıq; biz də bu yəhudi problemini həll etməliyik. Yəhudilər tərəfindən sıxılmış və gücü tükənmiş xalqımızın mövqeyini tam müdafiə edə bilməyənə qədər gücləndirin Ruhumuzu zəhərləyən, qanımızı sorduran yəhudilər tərəfindən möhürlənmiş, nə silahımız, nə canımız, nə də sümüyümüzdə ət. .

"

9. Nəhayət, biz “pul alırıq”, maliyyələşirik, nasistlərdən “ödənişlə”yik. Cavab verdik: "AC Cuza 1890-cı ildən yəhudilərlə vuruşur; biz Adolf Hitler haqqında eşitmədiyimiz 1919, 1920, 1921, 1922-ci illərdən bəri. Zəhərli ilanlar!"

RASİNARİDƏ SAXTA ƏSKİNATLARIN ÇAPI

Çox vaxt keçməmiş bizə qarşı yeni siyasi-yəhudi kampaniyası başladıldı.

Mussolini, Hitler, Moskva və Auschnittdən gələn pullarla kifayətlənməyimizi istəməyən düşmənimiz saxta Rasinari əskinaslarının çapında bizə yeni maliyyə mənbəyi tapdı. Sensasiyalı kəşf yəhudi və partiya qəzetlərinin sütunlarını doldurdu.

Bu dövrdən kənarda, millətin gözündə bizi məhv etməyə cəhd edən xəyanət sistemini göstərmək üçün hazırlanmış bir neçə parçanı aşağıda veririk.

“Patria” (“Vətən”) qəzeti 22 iyul tarixli sayında:

DƏMİR MÜŞAVİRLİK VƏ SAXTA PUL ÇAP MASASI

RASİNARİ

- REKLAM FONDLARININ MƏNBƏYİ -

Kluj, 21 iyul - Sibiu yaxınlığındakı Rasinari kəndində sensasiyalı bir kəşf edildi ki, bu kəşf bütün siyasi təşkilatı ən çirkin işıqda təqdim edir və hökumətin buna qarşı hər şeyi davam etdirmək üçün əlində ən dəhşətli sübutlar var. şiddət.

Dəmir Mühafizəçi Saxta Pul Presi Xüsusilə Rasinari kəndində çoxsaylı saxta pul zavodlarından biri aşkar edilib. Aparılan təhqiqat nəticəsində məlum oldu ki, hər kəsi heyrətə salıb ki, biz bu titulda tez varlanmaq ümidi ilə qanunun sərtliyinə meydan oxuyan bir qrup qaraçı və ya yaramazlardan deyil, Dəmir Qvardiyadan, Cənab Korneliu Son vaxtlar hökumətimizə və ümumiyyətlə Rumıniyada bütün siyasi partiyalara qarşı ən təhqiramiz kampaniya ilə məşğul olan Zelea Kodreanunun siyasi təşkilatı.

Dəmir Mühafizə və onun kəndlərdə təbliğatı Amma ölkənin bir başından o biri ucuna qədər bütün ölkəni gəzən mühafizə dəstələri ilə Dəmir Mühafizəçilərin fəaliyyətini bir az yaxşı bilənlər üçün bu, çox təbii görünür.

Belə şəraitdə ilk növbədə pul lazımdır. Həqiqətən də məlumdur ki, son vaxtlar Dəmir Qvardiyanın təbliğatçılarının böyük vəsaitləri var idi ki, bu da onlara kəndləri gəzməyə, o cümlədən qəzet çap etməyə və öz sədaqətli üzvlərini sistemin kopyalanması üçün lazım olan hər şeylə silahlandırmağa imkan verirdi. Hitler'.

Saxtakarlığın üzə çıxması “Daxili İşlər Nazirliyinə uzun müddətdir ki, Transilvaniyadakı Dəmir Qvardiyanın bəzi rəhbərlərinin, xüsusən Brasov və Sibiudakı rəhbərlərin ixtiyarında külli miqdarda pul olduğu və onları ölkə daxilində yerli təşkilatlara payladığı barədə məlumat verilib. Əvvəlcə pulun kim bilir hansı oxşar xarici təşkilat tərəfindən verildiyi şübhələnilsə də, aparılan müşahidələr nəticəsində şübhənin əsassız olduğu müəyyənləşib. Rasinaridə pul çap edən maşının tapılması hüquq-mühafizə orqanlarına yeni imkan verdi və araşdırmaların nəticəsi təəccüblü oldu.

və

Sibiu bütün təşkilatı maliyyələşdirir. Dərhal Buxarest hakimiyyəti adi araşdırmaya başlamaq üçün Buxarestin hakimi İ.Staneskuya həvalə etdi. Baş prokuror Radu Pasku və prokuror Mardarikin müşayiəti ilə o, Sibiuya getdi və mühafizəçilərin təşkilatına rəhbərlik edən prokuror Bidianunun evində ilk axtarışını apardı, burada pul mətbuatının yalnız dövlətə xidmət etdiyini aydınlaşdıran sensasion material aşkar edildi. Dəmir Qvardiyanın siyasi və təxribatçı məqsədləri. Müsadirə edilmiş yazışmalar arasında müxtəlif yerli təşkilatlardan, xüsusən İasi təşkilatından məktublar tapılıb ki, bu məktublarda cənab Banea furqon almaq və Moldovada təbliğatı gücləndirmək üçün külli miqdarda pul istəyib.

Polis bir sıra həbslər həyata keçirib və saxtakarlıqda istifadə olunan avadanlıqla birlikdə bütün kompromatları müsadirə edib.

Araşdırmalar intensiv şəkildə davam etdirilir və mətbuatla aidiyyəti qurumlar arasında əlaqələrin qurulması, xüsusən də bu qurumlara ayrılan vəsaitin həcminin müəyyənləşdirilməsi istiqamətində işlər aparılır.

Dəmir Mühafizəçinin Mənəvi Şücaəti

Ölkənin hər yerində nüvələr yaratmağa müvəffəq olmuş Dəmir Qvardiyanın təşkilatı biabırçı şəkildə iş başında yaxalananda bütün ölkəmizdə dərin təəssürat yaratdı və qvardiyanın tərəfdarları sıralarında əsl çaşqınlıq yaratdı. . Məlum idi ki, kəndlərdə ajiotaj ədalət, namus, ədəb, qanuna hörmət və s. naminə aparılırdı, başqa bir şey deyildi.

Dəmir Mühafizəçilərin sadəcə boş sözlər olduğunu sübut etdiklərini iddia edir, əslində isə onlar yalnız istifadə edilən vasitələrə gəldikdə vicdansız güc axtarırdılar.

Bu kəşflər qarşısında hökumət bütün ciddiliyi ilə davam etməyə hazır görünür. Dövlət katibinin müşaviri cənab VV Tilea yaxın ətrafına bəyan etdi ki, bəzi üzvlərin törətdiyi əməllərin ciddiliyini nəzərə alaraq, Dəmir Qvardiya ləğv edilməlidir.

6 avqust 1933-cü il tarixli Chemarea Romanilorda (“Rumınların çağırışı”) biz aşağıdakıları oxuyuruq.

PUL SEVGİSİ VƏ SAXTA PUL

“Son günlərdə qəzetlər Dəmir Mühafizəçilərin pul saxtalaşdırarkən səlahiyyətlilər tərəfindən tutulduğunu bildirdilər. Bilirik ki, bu tip adamlar son vaxtlar bütün kəndlərimizi dolaşmağa başlayıblar, insanlara hər cür şeylər vəd edir və qanunu pozanların ölüm cəzası tələb edirlər. Biz bu xalqın məqsəd və məqsədlərinin nə olduğunu özümüz öyrənmək üçün çoxdan gözləyən gənclərik. Və tən sevgisi, onun müdrik idarəçiliyi və əcnəbilərin yox edilməsi ilə hərarətlə təbliğat aparараq, bir müddət onların yaxşı olduğunu düşündük - yəni qəzetlərdən oxuyanda saxtakarlıqla ölkənin ziyanına işləməyə başladıqlarını düşündük. pulla özümüzü aldatdığımızı və indi onları tanıdığımızı anlamağa başladıq. Onlar ölkəmizin peşəkar talan qruplaşmasının bir hissəsini təşkil edirlər və törətdikləri böyük qanunsuzluqlara görə hökumətə heç bir şey etməyi məsləhət görmürük, ancaq bu cür cinayətlərə görə mühakimə olunmasını tələb etdikləri şəkildə mühakimə olunsunlar: ölüm cəzası. , Saxtakarlarla dar ağacına! "

22 iyul 1933-cü il tarixli “Dreptatea”da (“Ədalət”) partiyanın rəsmi qəzeti Milli-Kəndli, oxuyuruq:

SAXTAÇILARIN MÜHAFİZƏSİ

Siyasi hüququmuzun millətçi qanadını təşkil edən şəxslərin qiymətləndirilməsi üçün qəti sübut lazım idisə, bu, Rasinarinin pul saxtakarlarının səs-küylü işində idi.

Hər yerdə və həmişə ifrat sağ tərəflər - əslində xuliqan və zorakı dəstələrdən ibarət olan partiyalar inandırıcı kütlələr üzərində təbliğat işində ən iyrənc, rəzil və vicdansız vasitələrdən istifadə ediblər.

Çünki hüququn “konsepsiyasında” (sic) və “doktrinasında” (sic) hakimiyyəti ələ keçirməyə endirilən məqsəd vasitələrin çirkinliyinə haqq qazandırır.

Təqib edilən obyektdə ideal və məqsəddə nəciblik olmadığı yerdə prosedurda, taktikada, üsulda və davranışda nəciblik ola bilməz. Kim iddia edə bilər ki, ifrat sağçıların idealı bir az da zədəganlığı gizlədir? Elementar hüquqlara kobud məhəl qoymayan kobud güc kultu heç vaxt ideal və üstünlük təşkil etməyəcək! Şüaları insanın ruhunu qızdıran ideal başqadır, milli kollektivin və bununla da bütün bəşəriyyətin intellektual nərdivanlarının daim uca qalxması üçün ədalət, sülh və quruculuq idealıdır. Ancaq bu, ən sadə insan nümunələri tərəfindən qalib gələn diktator güclərinin boş düşüncəsi ilə qəbul edilən sağçı ekstremizmin idealı deyil. Sağçı ekstremizm kəşfiyyatı yumruq gücü ilə əvəz edir (bu, ziyalı ilə adi cinayətkar arasında fərq qoymur); ədalətlə, özbaşınalıqla; dövlətlər və xalqlar arasında sülh və əməkdaşlıq nəcib idealına, xalqlar arasında nifrətin küt dogmasına.

Sağçı ekstremizmi heç bir ziyalı qəbul edə bilməz.

Əgər o, bir neçə adamı tuta bildisə, bu, yalnız nifrətlə istismar edilən bir inanc, millətçi inanc adı ilə etdikləri üçün idi.

“Dəmir Mühafizə” adlı sui-qəsdçilər birliyi belə davam etdi. O, millətçilik adı ilə hərəkət etmək niyyətindədir.

Millətçilik adına? Bu ikiüzlülük ictimai rəyə açıqlanmalıdır. Milliyyətçiliyə xidmət etmək lazım deyil gizli təşkilatlar, gizli dərnəklər və xüsusilə də 'Dəmir Qvardiya'nın tətbiq etdiyi üsullara ehtiyac yoxdur. Millətçilik özünü gün işığında, açıq, dürüst və səmimi şəkildə müdafiə edən bir inancdır.

İstənilən halda... “yuvalar” (?!?), görünməz “batalyonlar” və gizli “hüceyrələr” üçün gizli sifarişlər, xüsusən də bəzi namərd cinayətkarlar kimi saxta pullarla millətçiliyə xidmət etməz.

Dəmir Mühafizəçilər ən utanc verici və hiyləgər demaqogiya vasitəsilə dövlətdə hakimiyyəti zorakılıqla ələ keçirmək üçün gizli şəkildə bir araya toplanmış bir neçə avantüristdən başqa bir şey deyil. Bu, millətçilik ideyası adına.

Millətçilik ideyası adına? Bu torpağın bütün övladlarına aid olan bu iman, 'Dəmir Mühafizəçilərin' istifadə etdiyi kimi vasitələrə dözməz; saxtakarlığa yol vermir.

Rasinari qrupunun kəşfi "Dəmir Mühafizəçi"ni əsl işığına qoyur.

İnsanlar maraqlanırdı: bu adamlar pulu haradan alırlar? Bu qədər reklam pulu? Təşkil etmək və vicdanları əldə etmək? Səyahət etmək, yaşamaq, avtomobillər? Haradan? Rasinarinin kəşfi mənbəni ortaya qoyur: saxta pul!

"Dəmir Mühafizə" belə işləyir. “Dəmir Qvardiya pionerləri cinayət məcəlləsinin qanunlarına tabe olan şəxslərdir. Pulları saxtalaşdırmaqla siyasi partiya yaratmaq istəyirlər.

Onların indi hansı mənəvi səlahiyyəti var ki, kütlənin razılığını tələb etsin? Və eyni zamanda, millətçilik ideyası adı ilə?

'Dəmir Qvardiya' saxtakarların keşikçisidir. Saxtaçıların keşikçisi isə millətçilik adından danışa bilməz! "

Və nəhayət, bu sitatı çox uzatmamaq üçün da Patranı veririk ("A Vətən") 22 iyul 1933-cü il şənbə günü, aşağıdakı çıxarış:

"QARİYYƏTLƏRİ" VƏ SAXTAÇILAR

“Rasinarinin kəşfinin həqiqətən sensasiyalı tərəfi var. O, adi, bayağı və adi olandan kənara çıxır, yeni bir inanc axtaran hədsiz inandırıcı kütlələri yenidən canlandırmaq niyyətində olanların bütün parçalanmasını, əriməsini və mənəvi elastikliyini bütün genişliyini və qanlı kobudluğunu özündə qoyur. Biz isə “həqiqətən sensasiyalı” deyirik, çünki son vaxtlar qəzetlər ölkənin müxtəlif guşələrində xırda gizli zərbxanaların peyda olmasını öyrənməyə öyrəşdiriblərsə, bu inflyasiya institutunun zəkalı və cəngavər himayədarları cinayət məcəlləsi ilə razılaşmayaraq, heç vaxt sübuta yetirmədilər. bir qədər üstün sosial statusun üzvləri olmaq. Rasinaridə qəhrəmanlar artıq xırda oğurluqlardan sonra qaraçı deyillər, nə də sadəcə ədalətlə ziddiyyət təşkil edən, asan və gizlədilmiş ölümə can atan bəzi insanlar və ya o qəhrəmanlardan biridir ki, biz estetik baxımdan böyük risklərlə məhsuldar macəradan həzz almaq hesab edirik. Ancaq başlıq haqqında yaxşı söhbət var - Sibiudakı "Dəmir Qvardiyanın" rəhbəri. Kodreanu dindarlarının hərəkatını tez-tez öz maraqsız himayəsinə götürən beş qəzet obyektinə istinad edirik:

"Sibiu səlahiyyətliləri, bu şəhərdə ki "Dəmir Mühafizə" təşkilatının rəhbəri vəkil Bidianın evində axtarış apararkən, Rasinari saxta pul fabrikinin dəstək üçün qurulduğu açıq-aydın görünən sensasiyalı material aşkarladılar"

Dəmir Mühafizəçilər. Digər sənədlər arasında İasi təşkilatının prezidenti cənab Banea tərəfindən mikroavtobus almaq və “dəmir qvardiya” təbliğatını gücləndirmək üçün pul tələb edən məktub da var idi. "Əlbəttə, elə deyilmi? Siyasəti və əxlaqı bərpa etmək üçün özünü elan edən partiyanı dəstəkləmək üçün bir zərb aləti! Vicdansız təşviqatçılar, qalmaqalçılar və zorakılıqçılar kimi tanınan onlar indi həm də saxtakarlar kimi tanınırlar, birincilər kimi utanc verici bir xüsusiyyətdir, lakin bəlkə də ən günahkardır.Kimsə burada zəmanəmizin maraqlı və ciddi bir əlamətini tapdığını iddia edə bilər və krossvordları sevən bir gözətçi üçün, hətta dəmirdən olsa belə, bunun bir az çox olduğunu görə bilər. Kim nə qədər baxsa da, Rasinari işi son dərəcə ciddidir.Bu avantüristlərin indi özlərini zorakılıq, indi şəhid kimi təqdim etmələri və öz mövqelərini qoruyub saxladıqları mənbələrə aydınlıq gətirir.

gərgin, ambulator mövcudluq. Məhz bu sütunlarda biz heyrətlə və "maraqlıdır, bu cənablar pullarını haradan alırlar? Gəlin səmimi etiraf edək ki, cavabın bu qədər tez, bu qədər qorxulu və birbaşa Rasinaridən gələcəyini gözləmirdik!

Bu nifrət dolu kampaniya üç həftə davam etdi.
Üç elit legioner olan Caranica, Steric Ciumeti və Papanace'nin mənfi nəticə əldə etmək üçün qəzet ofislərini ümidsizcə döyməsi boş yerə idi.
Bu gənclər 1931-ci ildən öz sağlam düşüncə və böyük səmimiyyət keyfiyyətləri ilə hər gün mənimlə yaşayıb, eyni əzabverici qayğıları mənimlə bölüşür, döyüş meydanında bir təşkilata rəhbərlik etməyin çətin yükündə addım-addım köməklik göstərirlər.
Əbəs cəhdlər, çünki bizim üzərimizə atılan bütün bu alçaqlıqlar sifariş edilmişdi.

Onların yalnız bir təsiri olacaq: haqsızlıq ardınca haqsızlıq, böhtan ardınca böhtan, zərbə ardınca zərbə, ağrıdan sonra ağrı. gənclərimiz onların hamısına dözdü, onları ruhunda basdırdı. İndi, bu qədər illər sonra dünyaya nəsihət etmək istəsəm, qışqırdım: Çox uzun tutanlardan çəkinin!

ÖLÜM Qrupu

Amma bu maneələr, zərbələr, intriqalar və təqiblər qarşısında, hər tərəfdən bizə hücum edərək, bu dəhşətli tənhalıq hissini yaşayaraq, getməyə heç bir yerimiz qalmayaraq bütün bunlara ölüm əzmi ilə qarşı çıxdıq. “Ölüm komandası” ölkə boyu legioner gənclərin ölümü qəbul etmələri üçün intim hisslərinin ifadəsidir; ölüm yolu ilə irəliləmək əzmi.

1933-cü il may ayının əvvəlində Padre İon Dumitresku, Nikolae Konstantinesku, Sterie Ciumeti, Petru Tocu, Konstantin Savin, Bulhac, Constantin Popescu, Rusu Cristofor, Adochitei, Iovin, Traian Clime, Iosif Serafif Isacim, Gosif Serafimiha Miguihadan ibarət komanda yaradıldı. , professor Papuc, Radoiu ...
,
Ölkənin yarısını gəzməzdən əvvəl özlərini "Ölüm Komandası" adlandırırdılar. Kaprioara (The Doe) istifadə etdiyinə görə İasidən qovuldu. Onlar Buxarest, Pitesti, Ramnikul-Valça, Tarqul-jiu, Turnul-Severin, Oravita və Resitadan marşrutu qət etməli oldular. O vaxta qədər onları Ata Duminika İonesku da müşayiət etməlidir. Sonra Timişoara, Arada və Buxarestə qayıdıb, onlar ən böyük legioner ekspedisiyasının astanasında idilər və ciblərində benzin üçün cəmi 3000 lei ilə ayrıldılar; qalanları üçün Allaha və onların yolunda olan insanların onlara nə verəcəyinə güvəndilər. Onlar özləri ilə ölkənin qanunlar məcəlləsini aparıblar. Onlar qanuni olaraq qalacaqlar, lakin qeyri-qanuni tədbirlərə qarşı müdafiə edəcəklər.

Tg-də. Jiu, Turnul-Severin, Bozovici, onları polis və jandarma təqib edərək hücuma keçdi. Təkərləri qorumaq üçün yük maşınının qarşısında diz çökdülər, sinələrini silahlara açdılar. Oravitanın kənarında onları pulemyotlarla qarşıladılar və həbs etdilər. Bir gün sonra prokuror Popoviç onları təqsirsiz elan edərək azad etdi; çünki onlar heç nə etmədilər, heç bir çıxış etmədilər, iclas keçirmədilər. Onlar sadəcə səyahət edir və mahnı oxuyurlar - hamısı bu idi. Amma camaat onları başa düşdü və gül-çiçəklə qarşıladı. Onlar yük maşını üçün yemək və qaz aldılar. Hara getsələr də, həvəsdən əsər-əlamət qalıb.

Resitada mən onları qarşılamağa çıxdım. Orada ictimai mitinq keçirmək qərarına gəldik. Bunu etmək bizim haqqımız idi. Mən millət vəkili olduğumdan və Karas dairəsində legioner namizədlər siyahısında qeydiyyatdan keçərək 2000 səs toplayaraq parlamentdəki fəaliyyətimizlə bağlı hesabatı təqdim etmək üçün tərəfdarlarımızla əlaqə saxlamağa gəldim. Bu əladır. Tamamilə qanunidir. Amma bizə gəldikdə, qanunlar artıq mövcud deyil.

Müharibə zamanı belə Resita bu qədər hərbi güc görməmişdi. Şəhəri tutmaq və onu mühasirəyə almaq üçün yaxınlıqdakı şəhərlərdən gətirilib. Başa düşdüm ki, hökumət mənə tələ qurur. Mən irrasional bir hərəkəti sınamaq istərdim; repressiyaya səbəb olmaq üçün səbrini itirmək. "Ona görə də biz bu cənabları dayandırdıq. Ona görə də ləğv edilməlidir. Hara gedirlərsə getsinlər, əhalini bizim nizam-intizam tədbirlərinə, hərbçilərə və hakimiyyət orqanlarına qarşı qaldırırlar. Onlar inqilab etmək istəyirlər".

Bizim tərəfimizdən belə bir səhv yəhudi hökuməti və mətbuatı tərəfindən istifadə edilmiş olardı. Ona görə də onlara bu fürsəti verməmdim, amma bütün üsyanı içimdə boğaraq hər hansı qarşıdurmadan qaçdım. Məhz bu qarşıdurmada qələbə qazanacaqdılar. Biz mitinqimizdən imtina etməyə üstünlük veririk.

Komanda davam edərək Timis-Torontal bələdiyyəsindən keçərək Arad bələdiyyəsinə daxil olub. Orada, Çier kəndində jandarmlar yəhudilərlə birlikdə kəndliləri qışqırmağa təhrik etdilər ki, Macarıstandan gələn qırmızı dəstələr Rumıniyaya keçdilər.

Çəngəl, balta və dəyənəklərlə silahlanmış kəndlilər özünü tanımağa vaxt tapmayan legionerlərə hücum edib. Zərbələr onları qana bürüdü. Ciumetinin sağ əli sındı və o, huşunu itirərək yolun kənarına yıxıldı. Adochitei onun üçün yalan danışırdı. Onların hamısı yaralanıb. Sonra onları həbs etdilər, Arada apardılar və şəhər həbsxanasının ayrı kameralarına yerləşdirdilər.

On gün sonra üsyana görə mühakimə olundular. Araddan olan vəkillərimiz; Mota, Vasile Marin

Mən isə onları müdafiə etdim və hamısına bəraət verildi. Rumıniyalı Arad xalqı onlara səmimi rəğbət nümayiş etdirdi. Bu hadisənin nəticəsi olaraq mən də onları müşayiət etmək qərarına gəldim. Komandanın bir hissəsi yük maşını ilə getdi, mən isə dörd nəfər və kəndli Fratila ilə birlikdə bütün kəndləri keçərək təxminən 80 mil məsafədə Avram İankunun dağlardakı məzarına qədər piyada yola düşdüm. Kəndlilər məni hər yerdə qarşıladılar.

Thebea-da yollarımızı ayırdıq. Onlar Hunedoara qraflığından keçərək yoluna davam etdilər və mən Teiusa getdim.

TEIUS-da

Atam burada çıxış etməli idi. O gecə gəlib atamı kəndlinin evində gördüm; qan içində idi. İnsanların toplaşdığı zala çoxlu sayda jandarm daxil olub və hər kəsə götünü işlətməyə başlayıb. Atamın başından vurulmuşdu.

Qanunilik! Qanunilik! Toxunulmazlıq və təminatlı hüquqlardan istifadə edən rumıniyalı parlamentari çıxış edəcək və ictimai qüvvələrin nümayəndələri zala başlarını qarmaqarışıqlıqla daxil edəcəklər. Kəndlilər, müəllimlər, keşişlər hamısı şokdadır. Ona görə də qərara gəldim ki, iki həftə sonra eyni yerdə etiraz toplantısı keçirək.

Görüş ərəfəsində "Ölüm komandası" Teyusu, eləcə də Kluj və Buxarestdən olan legionerlər gəlsə də, iclası keçirmək mümkün olmayıb. Piyada alayı və jandarm batalyonu Teiusu mühasirəyə alaraq kəndlilərin içəri girməsinə mane oldu.

Reşitadakı kimi idi. Atamın və məndən başqa bütün legionerlərin şəhəri tərk etməsinə qərar verərək qarşıdurmadan qaçmağa çalışdım; çünki bir neçə kişinin olması, az da olsa, münaqişə yarada bilərdi, halbuki belə böyük qüvvələr qarşısında bir nəfərin olması üsyana səbəb ola bilməzdi; nə də çoxları üçün izzət, əgər ona ağır gəlirdilərsə.

Bununla belə, Mihalt və ətraf ərazilərdən olan kəndlilər artıq ordunun işğal etdiyi körpüdən zorla keçməyə çalışdılar. "Biz Mihalt kəndliləri ağır döyüşlərdə bu körpünü macarların əlindən aldıq. Qəbul etmirik ki, bu gün Rumıniya jandarmları bu körpüdən keçməmizə mane olurlar" deyən bu cəsur və qorxmaz Mihalt kəndliləri.

İki saatdan çox davam edən döyüş başladı. Güllələr atıldı. Bir kəndli öldürüldü və "Ölüm Komandası"ndan Tocu, Konstantinesku və Adochitei ikinci dəfə ağır yaralandı.

Bütün "Ölüm Komandası" və digər tələbələr, cəmi 50 nəfər, gün ərzində səlahiyyətlilər tərəfindən Teiusa qaytarıldı. Onlara dedilər ki, qatara minəcəklər, lakin onların qatar biletləri olmadığı üçün onları almaq üçün Alba-luliyaya getməli oldular. Ancaq orada bilet almaq əvəzinə, onlar Horiyanın atıldığı məşhur həbsxanaya həbs qərarı olmadan atıldılar. Onun bütün etirazları əbəs idi. Onlar boş yerə etiraz etdilər ki, onların həbsi qanunsuzdur; həbs qətimkan tədbiri olmadan heç bir məhbus həbs edilə bilməz; onları ora atan orqanın qanunsuz hərəkət etdiyini bildirib. Həmin gecə saat 2-də həbsxananın darvazasını sındırıb, kolonka yaradaraq prokurorun evinə getdilər. Hadisələri ona bildirdilər. Orada səhərə qədər həyətdə qaldılar, prokurorla birlikdə həbsxanaya qayıtdılar. Bu dəfə "həbsxananın qapısını zorlamaq" maddəsi ilə həbs qərarı çıxarılıb.

Sonrakı məhkəmə prosesində onlara bəraət verildi, çünki, ilk növbədə, həbs qərarı olmadığına görə, qanunsuz olaraq həbs edildilər. Onlar qanunun tələblərinə əməl ediblər. Promouterə məlumat verməklə onlar sadəcə qaydalara əməl edirdilər. Məhkəmədə bir daha sübut olundu ki, iğtişaş törədən legionerlər deyil, hakimiyyət orqanları qanunları yerinə yetirmək əvəzinə, onlara nifrətlə təcavüz ediblər.

"Ölüm Komandası" iki aylıq kampaniyadan sonra Buxarestə qayıtdı. Onun mübarizələri, çəkdiyi əzablar, aldığı yaralar bütün Transilvaniyanın ruhunu coşdurdu.

İndi, bu zaman deyə bilərik ki, legioner hərəkatı hakimiyyətin bütün müqavimətlərinə, bütün təqiblərə baxmayaraq, bütün ölkəyə yayılıb.

İndidən başlayaraq dayanaq, dedik. Biz əmək düşərgələrində ömürlük legioner təhsilini dərinləşdirməyə başlayacağıq. Xüsusilə siyasi çərçivədən kənarda olanda bu səssiz fəaliyyət kimləri narahat edərdi?

VISANI BƏDƏSİ

10 İYUL 1933-cü il

Bununla belə, əvvəlki qışda Ramnikul-Saratın legioner lideri, əczaçı Aristotel Georghiu mənə bir hesabat göndərdi və o, Visani kəndindəki vəziyyəti təsvir etdi, burada Buzau çayının hər il bir neçə sahə də fermerlərin əkin sahələrini su basdı. minlərlə. akr. Və deyirdi ki, bütün kənd bizə yalvarır ki, gəlib qoruyucu bəndin tikintisinə kömək edək. Mən bu xahişi qəbul etdim və bütün lazımi addımları atdım, ixtisaslaşmış mühəndislər göndərdim, planlar qurdum və fərman verdim ki, əmək düşərgəsinin açılacağı 1933-cü il iyulun 10-da həmin bölgədəki bütün legionerlər Visanidə olsunlar. Əmr budur: ÖLKƏDƏKİ BÜTÜN YUVA VƏ LEGIONER BÖLÜM RƏHBƏRLƏRİNƏ

Yoldaşlar, işıq problemi heç vaxt insanın görmə qabiliyyətini itirdiyi an qədər gündəmə gəlməmişdi. Sanki tikinti problemi bəşəriyyətin ətrafdakı hər şeyin dağıldığını aydın şəkildə dərk etdiyi bir vaxtda xüsusilə aktual şəkildə qoyulmuşdu.

Hər şey yavaş-yavaş xarabalığa çevrilərndə insan ruhu əks istiqamətə gedir, əks-hücum cəhdi ilə bünövrədən tikmək, əməklə ucaltmaq, qurmaq üçün nəhəng impuls təzahür etdirir.

Müharibə dövrünün bizi xarabalığa çevirdiyi, müharibədən sonrakı dövrün xaraba dövlətimizi günü-gündən artırdığı indiki kimi Avropada heç vaxt bu tikinti problemi gündəmə gəlməyib.

Ölkəmizdə 15 illik təmtəraqlı, amma xarabalıqdan başqa heç nə qoymayan ictimai müzakirələrdən sonra ruhumuz sözə üsyan edir, hərəkətə can atır.
Biz də qurmaq istəyirik; sınıq körpüdən yola və şəlalənin sıçramasına və onun enerjiyə çevrilməsinə; yeni kəndli bağından yeni tipli Rumıniya kəndinə, Rumıniya şəhəri, Rumıniya dövlətinə.

Bu, bizim nəslin tarixi müraciətidir ki, biz bugünkü xarabalıqlar üzərində yeni və gözəl ölkə qururuq.

Bu gün ölkəmizdə rumın xalqı dünyada öz missiyasını, Şərqi Avropada öz mədəniyyətini və sivilizasiyasını yaratmaq missiyasını yerinə yetirə bilmir.

LEGİONARLAR, bu həqiqətlər məni sizi ölkənin ortasına, Buzau çayının sahilinə çağırmağa, onilliklər boyu adınızı daşıyacaq nəhəng bəndi öz əllərinizlə ucaltmağa vadar etdi.

Mən ondan xahiş etdim ki, o, başqa rumınlara desin ki, siz yeni Rumıniyanı tikəcəksiniz.

Bu yeni Rumıniya klublarda, kafelərdə, kabarelərdə doğula bilməz; ya da müxtəlif Don Juanların şəhərin küçələrində gəzintilərdə və təxribatlarda istifadə etdikləri hündürdaban ayaqqabılar.
Əməyinin qəhrəmanlığından doğulacaq.

İZAHLAR VƏ GÖSTƏRİŞLƏR

1. Bənd Buzau-Braila xəttindəki Faurei yatağından dörd mil şimalda, Ramnikul-Sarat mahalının cənub hissəsindəki Visani kəndi yaxınlığında tikiləcək.
.

2. Görüş yeri, Visani kəndi. Bütün komandalar gəldikdən sonra yerli komandanlıq altında olacaqlar.

3. Visaniyə gəliş tarixləri: 8 və 9 iyul 1933-cü il.
4. Layihə hər biri 30 gün olmaqla iki mərhələdə həyata keçiriləcək.
İlk addım,. 1933-cü il iyulun 10-dan avqustun 10-dək.
İkinci mərhələ: 1933-cü il avqustun 10-dan sentyabrın 10-dək,

Hər komandada 500 nəfər olacaq.
Ümumi komandanlıq Ramnikul-Sarat mahalının legioner komandirinə həvalə olunacaq, Aristotel Gheorghiu, təşkil edəcək:

- təminat,
- hostinq,
- alətlər,
- layihənin ümumi istiqaməti ilə bağlı bütün digər məsələlər.

Onun əmri ilə aşağıdakılar təyin olunacaq: 1. Layihə sahəsinin rəhbəri, işin əvvəlində şəxsən mənim tərəfimdən təyin olunacaq legioner, 2. Yaşayış və təchizat rəhbəri və 3. Komandanın legioner komandiri, Birlikdə lazım olan bütün xidmətləri quracaqlar (müddəalar və s.).

Birinci komanda Braila, Buzau, Ramnikul-Sarat, Focsani, Tecuci, Buxarest, Ploesti, Ialomita, Dambovita, Mussel, Arges, Vlasca, Oltenia kimi legionerlərdən ibarət olacaq.

Bessarabiyadan olan legionerlər iyulun 15-də, yəni 5 gün sonra gələcəklər. Onlar Gradiste, Comrat, Congaz, Kabil, Colibasi, Reni, Galati-dən keçərək Kbisinaudan piyada çıxacaqlar. Bu qrupa Kabil, Tiqbina, İsmayıl və Cetatea-Albadan olan legionerlər qoşulacaq.

Ölkənin hər yerindən gələn Xaç Qardaşları birinci komandanın bir hissəsi olacaq. İkinci komanda isə ölkənin qalan legionerlərindən təşkil olunacaq. Legionerlər çalışacaqlar ki, iş paltarı, ehtiyat kətan, kürək, yorğan olsun.

Digər komandalar qrup ekskursiyaları üçün 75% endirimdən istifadə edərək yürüş etməli və ya qatara minməlidir.

Beş etibarlı Brayla legioneri zəmin hazırlamaq və yoldaşlarını qəbul etmək üçün 5 gün əvvəl, iyulun 5-də hesabat verməlidir; bunlar Braila legioner komandiri İon llіesku tərəfindən təyin olunacaq və dərhal Ramnikul-Saratın legioner komandiri Aristotel Qeorqiu ilə əlaqə saxlayacaq.

Gediş və gəlişlərin elan edilməli olduğu qərargah: Aristotel Gbeorgbiu, Əczaçı, Ramnikul-Sarat.

TÖVSİYƏ EDİRƏM: a)

Sifarişi sona qədər tamamlayın. Əgər təxribata çəkilirsinizsə, sizə reaksiya verməyi qadağan edirəm.

Hədəfinizə çatmaq hər şeydən vacibdir.
Arzu edirəm ki, hara getsəniz, şəhərdən və ya şəhərdən keçsəniz, legionerlərin nizam-intizamına, düzgünlüyünə, tam ləyaqətli münasibətinə və hər zaman ədəb-ərkanına heyran olasınız. Komanda rəhbərləri tam məsuliyyət daşıyırlar. b) Diqqətinizi ona çəkirəm ki, Visani və ətraflarında siz hər cəhətdən nümunəvi davranış nümayiş etdirməlisiniz; xalqa mehriban və xüsusən də işdə və müqavimətdə qəhrəmancasına. c) Şübhəli ünsürlər legionerlərin arasına soxula bilsə, düz yoldan azmağa ilk cəhddə evə göndəriləcək və bu barədə şəxsən mənə məlumat verilməlidir.

Əslində hər bir lider öz adamlarına cavabdehdir. d) Suceavadakı mitinqdən sonra 10 iyul bazar ertəsi səhər gələcəm.

Səhər, işə başlamazdan əvvəl, siz ərazidəki bütün kahinlərin qeyd etdiyi dini ayində iştirak edəcəksiniz.

yoldaşlar,
Legion döyüş tarixi kitabında yeni bir səhifə yazmaq üzrəsiniz,
Ölkə sizi əvvəllər dəfələrlə gördüyü kimi bir daha sizə qəhrəman kimi baxacaq.
əvvəl.

Onda, həvəslə dolu ürəklərlə, sizi çətin işin gözlədiyi, lakin onun vasitəsilə yeni bir fədakarlıq edəcəyiniz, deməli, qələbəmizə doğru yeni addım atacağınız sahəyə gedin, legioner Rumıniya.

Buna görə də hamınızı yeni döyüş meydanımızda görməyə ümid edirəm.

Buxarest, 23 iyun 1933-cü il Korneliu Zelea-Kodreanu Legionun rəisi

Stelian Teodorescu, Nikolae Constantinescu, Pavaluta, Doru Belimace, Bruma və Brumanın rəhbərliyi altında Kalati, Focsani, Buxarest, Buzau, Tecuci, Iasi, Braila şəhərlərindən piyada gələn 200-dən çox gənc legioner iyulun 10-da Visanidə toplaşıb.

Lakin gəldikləri kimi yorğun və ac halda sevinclə qarşılanıb, onlara yemək və dincəlmək əvəzinə, bir neçə jandarm dəstəsi tərəfindən mühasirəyə alınaraq vəhşi heyvanların vəhşiliyi ilə hücuma məruz qalıb, yerə yıxılıblar. zərbələr altında. .

Jandarmlara Daxili İşlər Nazirliyinin əmri ilə onların zabitləri göstəriş verdilər - burada cənab Armand Kalinesku*, öz ifadələrinə görə, bizim işgəncə və repressiya tədbirlərində mühüm rol oynadı - bu gənclərə zərbələr endirdi. Rumınlar, sanki Rumıniya xalqının ən böyük düşmənlərinə hücum edirmiş kimi nifrətlə.

Yaralananlar və rüsvayçılığın son həddinə qədər alçaldılanlar arasında iki ay ərzində dördüncü dəfə ağır yaralanan legionerlər Stelian Teodoresku, Bruma, Doru Belimace, Ata İon Dumitresku, Stoenesku, Pavaluta və Nikolae Konstantinesku da var.

Bu misli görünməmiş - xeyirxah iş görməyə gələn bəzi gənclərə qarşı qəddarlıq, onların məruz qaldıqları bütün təhqirlər xəbəri bütün gənclərimizin əzilmiş və narahat qəlblərinə qara pərdə kimi yayıldı. imanları və vətən sevgisi ilə ölkə siyasətçiləri tərəfindən xarici düşməninə xəyanət edildi. Onda başa düşdüm ki, bütün yollar bizim üzümüzə bağlıdır və bundan sonra ölümə hazırlaşmalıyıq.

Biz ümumi depressiya vəziyyətindən keçdik ki, biz hiss etdik ki, bütün səbr və özümüzə nəzarət ehtiyatlarımız dağılmaq üzrədir. Başa düşdüm ki, ətrafımda hər şey çatlayır və hər şeydən əvvəl üzümə bir sillə vurulsa, bu, düzəlməz bir bədbəxtlik olardı. Ruhumun dibindən qışqırmaq istədim: Daha dözə bilmərik!

Bu acınacaqlı atmosferdə mən 20 iyul 1933-cü il tarixli "Təqvim" ("The Calenda?") qəzetində dərc olunmuş aşağıdakı məktubda Baş Nazirə müraciət etdim:

DƏMİR QORUYUCUNUN İZLƏMƏSİ

CƏNABİN MƏKTUBU. KORNELİU Z. CODREANU CƏNABƏ. BAŞ NAZİR AL.
VAIDA

Cənab Baş Nazir,

Visanidə baş verən hadisələrdən sonra ürəyimi qanayan mənəvi ağırlıqdan sonra sizə aşağıdakı sətirləri yazmaq qərarına gəldim:

Məni bunu nə bir anlıq dürtüsellik, nə də dostlarımın alqışlaması üçün qəzetlərdə dərc etmək istəyi və ya Ramnikul-Saratda törədilən rüsvayçılığa qarşı "etiraz etmək" adət-ənənəvi rəsmi borcunu asanlıqla yerinə yetirmək istəyi məni sövq etdi.

Bizi asanlıqla itələdiyiniz bu yolun hər bir şərəfli insan üçün ölüm yolu olduğunu bildirən vicdanım narahat olan bu məktubu sizə ünvanlamağa məcbur oldum.

---

* Daxili İşlər Nazirliyində o zamankı dövlət katibinin müşaviri olan Arniand Kalinesku Dəmir Qvardiyanın təqiblərinə yenicə başlayıb. O, 1938-ci ilin fevralında Milli Kəndli Partiyasını tərk etdi və Korneliu Z. Kodreanuya şəxsi nifrətinə görə - daxili işlər naziri və Rumıniya kralı II Karolun sağ əli oldu. Bundan sonra yəhudi-masonluğun bu kədərli qəhrəmanının ulduzu öz zirvəsinə çatana qədər yüksəlməyə davam etdi, o gün, avqust hökmdarının əmri ilə Dəmir Qvardiya rəisinin öldürülməsini əmr etdi; sonra həmyaşıdları arasında cəlladın texniki dili ilə desək, "dəmir mühafizəçinin başını kəsdiyi" ilə öyünmək. Əslində, Kalinesey sadəcə sadist yaramaz idi; bu "silah hərəkəti"nin şərəfi bütünlüklə padşahın üzərinə düşür. (Tr.)

artıq qarşısını almaq mümkün olmayan bədbəxtliklər.

Cənab Baş Nazir,

Son on ildə öz ölkəmizdə, Rumıniya və Xristian inancımız üçün şəhid olduğumuzu burada bir neçə sətirlə təsvir edə bilməyəcəm.
Sadəcə onu deyim ki, on il ərzində Rumıniya hökumətləri bizi döyməkdən yorulub.
Bizi zərbələr altında əzən Liberal administrasiya var idi; orada cənab Qoqa, o da 1926-cı ildə bizi əzdi; sonra mr. Bizi vəhşicəsinə döyməkdə, məhv etməkdə yadplanetli ağalarla birlikdə şöhrətlənən Mihalache; sonra bizi yenidən havaya uçuran İorqa-Arxetoyanu administrasiyası var idi; nəhayət, zərbələri davam etdirərək hakimiyyətə gəldiniz.

Bunların heç biri, Baş nazir, bizim müqavimət gücümüzü tez-tez alt-üst etməyə meylli olan sonsuz mənəvi və fiziki işgəncələri dəstəkləyə biləcəyimizi soruşmadı.

Bütün bu müddət ərzində biz hər şeyi çox güclü dəstəkləmişik. Yaralarla doluyuz, amma heç vaxt başımızı aşağı salmırıq. Onları ona görə üzdük ki, işgəncələrimiz nə qədər ağır olsa da, heç olmasa insan ləyaqətimizə, namusumuza hörmətlə yanaşılırdı. Lakin son vaxtlar sizin rəhbərliyiniz altında bizim təqib və işgəncələrimiz ən çətin mərhələyə qədəm qoyub.

Atamın güllələndiyi və qan içində olduğu Teiusda baş verənlər və xüsusilə Visanidə baş verənlər indiyə qədər çəkdiyimiz bütün əzablarla müqayisə olunmayacaq dərəcədə ciddidir. Bu sui-istifadələr bizim şərəfimizə zərbə vurur.

Uzun müddət sizə hesab təqdim etməyəcəyəm.
Şübhəsiz ki, iki ay əvvəl yadınızdadır - mən sizin başlatdığınız təqiblərə layiq olmaq üçün bizimlə nəyin baş verdiyini soruşmağa gələndə, mənə dediniz ki, niyə konstruktiv işə başlamırsınız?

'Cənab. Baş nazir ' Cavab verdim, ' Buzau sahilində bir bənd qurmağa qərar verdim.
Etirazlarınız varmı? '

'Yox. Çox yaxşı. Çox gözəl.'
Hər şey başlamazdan bir ay əvvəl İctimai İşlər Nazirliyinə ərizə verdim; Mən sahənin ən sayılıb-seçilən peşəkar mühəndisləri ilə məsləhətləşdim və iyulun 10-da iş başlamaq üzrə idi.

Bu sadəcə gənclərin istirahəti üçün nəzərdə tutulmamışdı; gənclərimizin sağlam nailiyyətlərə böyük ehtiyacı olan xidmətə çağırışı idi; konstruktiv istiqamətdə 1000 gəncin təhsili olmalıdır.

Bu, on minlərlə başqa gəncə nümunə olmalı idi.
Bu, illərlə onun uçuq-sökük körpü və yollarında dolaşan, dövlətin gəlib onları təmir etməsini gözləyən böyük insan kütləsi üçün məktəb olardı, halbuki onların ümumi işi bir gündə onları təmir edə bilərdi.
Bu, bütün ölkə üçün ruhlandırıcı idi və güclü Rumıniyanın hamımızın əməyindən deyil, kiminsə yazıqlığından çıxa biləcəyini səhv təsəvvür edənlər üçün nümunə idi.
İşə başlamazdan bir neçə gün əvvəl mən üç nəfər görkəmli gənci Visaniyə göndərdim ki, gələcəklər üçün yaşayış yerləri və ərzaqlar hazırlasınlar. Lakin iyulun 8-də tutuldular, Ramnikul-Sarata aparıldılar, sonra qandalları ilə zəncirləndilər və o rişxənd içində ən alçaq oğrular kimi evlərinə göndərdilər, insan ləyaqətini alçaldıldılar.

“Buxarest Universitetinin Ramnikul-Sarat şəhərində yerləşən və işə həvəslə gəldikləri digər iki gənc həbs olundu, polisə aparıldı, şəhərin polis rəisi və iki polis komissarı tərəfindən hədsiz dərəcədə təhqir edildi və şillələrə məruz qaldı. İonesku qardaşları - sonra əlləri arxada bağlanaraq şəhərin ortasından stansiyaya aparılıb qatarla
evlərinə aparılıb.

Nəhayət, bazar ertəsi, iyulun 10-da Visaniyə əksəriyyəti tələbələr olmaqla 200 gənc gəldi.

Orada onları xoş niyyətlərinə görə qucaq açaraq qarşılamaq əvəzinə, mahalın meri, prokuror, polis əməkdaşları polkovnik İqnat, Kten qəbul etdilər.
Cepleanu, jandarm leytenantı. Fotea,

əlində silah olan bir neçə yüz jandarm, pulemyotlu bir piyada dəstəsi və haqsız və əsassız təcavüz tonu ilə dərhal bölgəni tərk etməyə çağırıldı.

Belə bir təhlükə ilə üzləşən 200 gənc altı qarışlıq palçığa uzanıb həmin təvazökar vəziyyətdə "Allah bizimlədir" mahnısını oxumağa başladılar, jandarmlara onlara hücum etmək əmri verildi. Bir neçə yüz nəfər onların üstünə qaçdı, onları tapdaladı, çəkmələri ilə sinəsini və başını əzdi; gənclər heç bir müqavimət göstərmədən bütün bu sınaqlara şəhid sükutunda dözdülər. Tələbələri təpikləyənlərin qabağında prokuror Rakieru və öz əli ilə tələbə Brumanın saçını daran polkovnik İqnat və leytenant olub.

Günahsız gəncin yanaqlarına yumruqlarını vuran Fotea.
Sonda kəndir gətirildi; 200 gəncin əlləri və həşicəsinə arxadan bağlanıb, sonra yarım gün yağışda saxlanılıb.

Bu vaxt Ata Dumitresku gəldi və prokuror ondan soruşdu: 'Burada nə edirsən?'
'Mən keşişəm. İş başlamazdan əvvəl Massa deməyə gəldim.
- Siz keşiş deyilsiniz. Sən axmaqsan, prokuror cavab verdi. - Dərhal əllərini arxasına bağlayın.

Kahinin də əlləri hamınınki kimi bağlandı və sonra onların hamısı bu alçaldıcı vəziyyətdə Rarnnikul-Sarat şəhərinə aparılaraq jandarmada həbs olundular, burada yenə prokuror, jandarm və polis tərəfindən təhqir və dəhşətli işgəncələrə məruz qaldılar.

O işgəncə kameralarından və ya atıldıqları zirzəmilərdən çıxarılan, sonra öküz damarlı qamçılarla döyülən bəziləri huşunu itirdilər.
"Dörd günlük belə sınaqdan sonra onlar azadlığa buraxılıblar, çünki onlara heç bir ittiham irəli sürülə bilməz.
"Visaniyə gedən yolda tutulan digərləri Buzau və Braylada həbs olundular, orada əlləri bağlı halda evlərinə göndərildi. Daha 15 nəfər var ki, bu günəqədər, şənbə gününə qədər hələ də gəlməyib. Onlar idilər. Buzaudan Buxarestə piyada aparılıb, jandarm postundan jandarma məntəqəsinə dörd gün yemək verilməyib, təhqir edilib, şillələnib.

Cənab Baş nazir,
"Bunlar ayrı-ayrı hadisələr deyil, ölkənin istənilən nöqtəsinə gələn hökumətin göstərişi ilə baş verir". İki həftə əvvəl heç bir günahı olmadan - və bunun təkzibolunmaz sübutu ədalətin verdiyi bütün qərarlardır - bizi hər addımda döyür, təhqir edirdilər; Buxarest, Arad, Teius, Piatra-Neamt və Suçaavada.

"Cənab Baş nazir, diqqətinizi ən hörmətli şəkildə çəkirəm ki, hər bir xalqın tarixini və daha yaxşı taleyi əldə etmək istədikdə göstərdiyi fədakarlıqları bilən biz, bugünkü Rumıniya gəncləri, bunu etməyək. bu qurbandan imtina edin.

Biz qorxaq deyilik ki, yeni Rumıniyaya görə fədakarlıqdan qaçın.
"Amma bir daha diqqətinizə çatdırıram ki, mən bu gənclərə insan ləyaqəti və şərəf hissini öyrətmişəm.

Lazım gələrsə, necə öləcəyimizi bilirik, bunu sübut edəcəyik. Bizi həbs edə bilərsiniz; həbsxananın dərinliyində sümüklərimiz çürüyə bilər. Bizi güllələyə bilərlər. Amma nə şillə vura bilərik, nə and içə bilərik, nə də əlimizi arxamızdan bağlaya bilərik.

Biz xatırlamırıq ki, xalqımız - bizim kədərli, lakin qürurlu Rumıniya tariximizdə - şərəfsizliyə heç vaxt dözməyib.
Bizim tarlalarımız ölülərlə doludur, amma qorxaqlarla deyil.
Bu gün biz öz hüquqlarımızı bilən azad insanlarıq. Biz qul deyilik və heç vaxt olmamışıq. Biz ölüm alırıq, amma alçaqlığı yox.
Baş nazir, əmin olun ki, biz bu alçaldıcı və ləyaqətsiz günlərə dözə bilmərik.

Əmin olun, yalvarıram ki, on illik əziyyətdən sonra şərəf və ləyaqətsiz yaşaya bilməyəcəyimiz həyatdan şərəfli çıxış yolu tapmaq üçün kifayət qədər mənəvi gücümüz var.

Xahiş edirəm hisslərimi qəbul edin.

Corneliu Zelea-Codreanu "

LİBERAL PARTİYALARIN MƏHV EDİLMƏK ÜÇÜN MƏSULİYYƏTİ ÖZÜNƏ ALIR

DƏMİR QORUŞU

Ancaq bu gəncin əzabları bitməyəcəkdi. Gözümüzün qabağında üfüq getdikcə qaraldı. Bizim üçün başqa sınaqlar, hətta daha böyük sınaqlar hazırlanırdı. Visaninin işgəncəsi bitən kimi o, Liberal Partiyasının rəhbəri İ.Q.Dukanın Parisə getdiyini öyrəndi. Onun Paris qəzetlərində verdiyi açıqlamaları oxuyanda təəccübləndik; ki, "Dəmir Qvardiya" hitlerçilər tərəfindən ödənilir; Vaida hökumətinin zəif olduğunu, çünki o, bizi məhv etmir; və o, IG Duca və onun partiyası ölümümüzü hazırlamaq, bizi məhv etmək məsuliyyətini öz üzərinə götürdü. Ölkədə partiyanın rəsmi qəzeti olan Viitorul (“Gələcək”) eyni arqumentlərə əsaslanaraq bizim haqqımızda çəkilər: “anarxik hərəkat”, “təxribatçı hərəkat” (“hitlerçilərin maaşında hərəkat”, hökuməti isə Vaydanın onu bizim hərəkatımıza qarşı "zəiflikdə" və "tolerantlıqda" və bizim "anarxik" və "nasistlərə satılan" hərəkatımızla "flört etməkdə" ittiham etməsi haqqında.

Millət olaraq bu gün zillətin ən aşağı səviyyəsinə düşəcəyik. Rumıniyanın iki dövlət xadimi İ.Q.Duka və N.Titulesku, bir tərəfdən ölkəmizin sərvətlərinin amansız istismarında maraqlı olan, digər tərəfdən isə vəziyyətin təmin olunmasında maraqlı olan Paris yəhudi bankirlərinin vəsaitlərini Rumıniya siyasi cəbhəsi ilə birləşdirəcəklər. mümkün qədər xoşbəxt. onun Rumıniyadakı dindaşları üçün mümkün - Liberal Partiyasının hakimiyyətə gəlməsi, sonuncu, formal şəraitdə legioner hərəkatını istənilən vasitə ilə məhv etmək öhdəliyi. Onları bütün yırtıcı kapitalı ilə ölkədən didərgin salan gənc, güclü və qürurlu Rumıniya legioner xalqı xarici bankirlərlə anlaşmır.

Beləliklə, on ildən çox əzabın nəticəsi olaraq, heç bir günahkar olmadan, ölüm tacımız ABŞ üçün hazırlanır.

İcazə verin, bu mübarizə silsiləsi sonunda fikrimi ruhu ilbəil, saatdan-saat məni izləyən, mənə dəyən hər zərbədən titrəyən, taleyin mənə atdığı hər təhlükədən titrəyən anama yönəlim. Qəddar və ləyaqətsiz prokurorların və polis komissarlarının hər il apardıqları axtarışlar onların evlərinin sakitliyini pozurdu, oradan sevinc və dinclik izləri çoxdan yoxa çıxmışdı. Siyasətçilər tərəfindən alçaldılan xalqdan, ən acı yoxsulluqda vətən sevgisi ilə yeddi uşaq böyüdən anaya nə mükafat! Qoy bu bir neçə söz övladları Rumıniya milləti üçün döyüşən, əziyyət çəkən və ya həlak olan bütün analara hörmət olsun!

YOLDAŞLAR

yoldaşlar,

Bu son nağıllarla bu cildin bağlanması ilə mənim gəncliyim və bir çoxunuzun gəncliyi sona çatdı, bir daha heç vaxt sizin yollarınızla getməyəcəyik.

Gəncliyimizin bu son 14 ili o qədər də xoş günlərlə, sevinclərlə dolu olmasaydı, indi vicdanımı böyük bir məmnunluq işıqlandırır. Legioner Rumıniya öz kökünü, ağac kökləri kimi, ürəyimizin ətinə batırdı. O, əzab və fədakarlıqla böyüyür, ac gözlərimiz onun çiçəklənməsini izləyir, öz əzəməti və əzəməti ilə gələcək üfüqləri və əsrləri işıqlandırır. Bu əzəmət nəinki bizim kiçik qurbanlarımızı, hətta ən dəhşətli də olsa, hər hansı bir insan əzabını böyük dərəcədə mükafatlandırır.

Hörmətli yoldaşlar,

Döyülmüş, böhtana məruz qalan və ya şəhid olan sizə, təsadüfi bir ritorik ifadənin mənasız dəyərindən daha çox çatdırmaq istədiyim xəbəri çatdıra bilərəm: Biz qalib gələcəyik. tezliklə.

Onların sütunları önündə bütün zülmkarlarımız yıxılacaq. Şəxsi səbəblərə görə sizi incidənləri bağışlayın. Rumıniya xalqına inandığına görə ona işgəncə verənləri bağışlamazsınız. Sizə zülm edənləri bağışlamaq üçün xristian haqqı və borcunu xalqımızın haqqı və onlara xəyanət edənləri cəzalandırmaq və onların taleyinə qarşı çıxmağı öz üzərinə götürmək vəzifəsi ilə qarışdırmayın. Unutma ki, taxdığın qılınclar millətindir. Onları onun adı ilə daşıyırsan, Onun adı ilə onları amansız və amansız cəza üçün istifadə edəcəksən. Bu yolla və ancaq bu yolla bu millətə sağlam gələcək hazırlamış olarsınız.

Karmen Silvada, 5 aprel 1936-cı il.

LEGİONARLARIMA SÖZ

(Kodreanunun onuncu ildönümü münasibətilə verdiyi nitq

Archangel Michael Legionunun təməli)

Hörmətli yoldaşlar,

On beş illik mübarizə, təqib və fədakar həyatlardan sonra Rumıniyanın gəncliyi bilməlidir ki, legionerin qələbə vaxtı yaxınlaşıb.

Düşmənin bizə qarşı bütün cəhdləri darmadağın ediləcək; bizi sınağa çəkmək üçün edilən bütün planlar, ruhumuzu satın almaq üçün edilən bütün cəhdlər, bizi parçalamaq üçün edilən bütün səylər, eləcə də aramızdakı hər cür xəyanətlər hamısı yerə yıxılacaq.

Onların gözlərinin içinə baxın - bütün tiranlar! Bütün zərbələrə istefa ilə tab gətirin, bütün işgəncələrə dözün, çünki hamımızın fədakarlığı sınıq bədənlərin və işgəncələrə məruz qalan ruhların qələbə üçün dəmir təməli olacaqdır.

Düşənlərimizə qəhrəmanların, məzarların adı veriləcək!
Bizi öldürməyə hazırlaşanlar isə satqın damğasını daşıyacaqlar və olacaqlar nəsildən-nəslə ittiham olunur.

Dərinlikdən legioner qalib çıxır! Qaya ruhunuzla.
Onu məğlub edə biləcəklərinə inananlar, eləcə də onu ala biləcəklərini düşünənlər tezliklə əmin olacaqlar - amma çox gec - yanıldıqlarına.

EPİLOQ

Korneliu Zelea Kodreanunun öldürülməsi

Jandarma Sârbu'nun istintaq komissiyası qarşısında ifadəsi
Buxarestdəki Rumıniya Kassasiya Məhkəməsi, noyabr 1940-cı il:

“Biz həmin gecə (noyabrın 29-dan 30-na keçən gecə) şəhər meriyasının iki polis furqonunda Buxarestdən ayrıldıq. biz idik jandarm mayorları Dinulesku və Maoveanu müşayiət edirdi.

Ramnikul-Sarat şəhərinə çataraq, mayorlar Dinulesku və Maoveanu Ramnikul-Saratdakı Jandarm Legionunun komandiri, yəhudi əsilli mayor Skarlat Rosianu ilə əlaqə saxladıqları Jandarmada dayandıq.

Dəqiq əmr almayan jandarmlar legionerləri həbs etməyiblər. Hamımıza furqonlara qayıtmaq əmri verildi.
Buxarestə qayıtmağa başladıq. Yolda isə mayor Dinulesku bizi təəccübləndirdi və o qışqırdı: "Ramnikul-Sarat"a qayıt!

Biz geri döndük, lakin Ramnikul-Saratın bu tərəfində bir neçə kilometr aralıda yerləşən Baltati kəndində dayandıq və gecələdik.
Burada bizə içmək üçün şərab, bahalı siqaretlər və gözəl yeməklər verilir.

Ertəsi gün biz Ramnikul-Sarat şəhərinə getdik.

Həbsxanaya gələrək hamımız mayor Dinulesku və Maoveanunun legionerləri necə edam etmək barədə göstəriş verdiyi kameralardan birinə getdik.

Bizim mikroavtobusun sürücüsünü diz çökdürüb arxadan boynuna kəndir ataraq kiminsə necə asanlıqla edam oluna biləcəyini göstərdilər.

Bir neçə dəqiqəyə hər şey bitdi. Sonra jandarmlar bir-bir həbsxananın həyətinə çıxdılar və hərəsi bir legioneri həbsdə aldılar.

Digərlərindən daha güclü və hündür olan birini götürdüm; Sonradan onun kapitan Korneliu Zelea Kodreanu olduğunu öyrəndim.

Sonra onları mikroavtobuslara apardıq. Orada legionerlərin əlləri arxalardakı ehtiyat oyunçular skamyasına, ayaqları isə önlərindəki ehtiyat oyunçular skamyasının dibinə bağlanaraq heç bir istiqamətə hərəkət edə bilmirdilər.

Onlardan on nəfəri birinci mikroavtobusda, dördü ikinci mikroavtobusda bağlanmışdı, mən on nəfərlə birinci furqonda, Kapitanın arxasında idim; hər bir jandarm onun tabeliyində olan legionerin arxasında oturmuşdu.

Əllərimizdə ipləri tuturuq. Beləliklə, biz ayrıldıq.

Mayor Dinulesku mənim mikroavtobusda, mayor Maoveanu digərində idi.

Biz nə öz aramızda, nə də legionerlər arasında danışa bilmədiyimiz üçün qəbir sükutu qorunurdu.

Biz Tankabesti meşəsinə çatanda edam anı üçün kod siqnalını verməli olan mayor Dinulesku fənəri üç dəfə yandırıb söndürdü.

Edam vaxtı idi, amma bilmirəm niyə, heç birimiz yerindən tərpənmədik.
Sonra mayor Dinulesku mikroavtobusu saxladı, düşdü və arxadakıya qayıtdı.

Orada mayor Makoveanu daha nüfuzlu idi; legionerləri artıq boğmuşdular.

Kapitan bir az başını mənə tərəf çevirib pıçıldadı: “Yoldaş, icazə ver, yoldaşlarımla danışım”. Lakin elə həmin anda, hələ iddiasını bitirməmiş, mayor Dinulesku furqonun qaçış lövhəsinə çıxdı və içəri girərək dəstəsi ilə revolverlə "Edam edin!"

Bununla da jandarmlar kəndirləri atdılar...

Pərdələr çəkilmiş furqonlar Cilava yoluna davam etdilər.

Biz ora çatanda səhər saat yeddi idi. Orada bizi polkovnik Zeciu gözləyirdi; Dan Pasku, həbsxana komandiri; Polkovnik Gherovici, tibbi ekspertiza; polkovnik-leytenant İonesku və başqaları.

Qəbir artıq qazılıb.

Mikroavtobuslardan çıxarılan legionerlərin cəsədləri üzü aşağı yerə qoyuldu və qaçmağa çalışarkən atışma simulyasiyası üçün arxadan vuruldu.

Sonra bizi Jilava həbsxanasındakı bir otağa yığdılar və orada polkovnik bizə mühazirə oxudu və dedi: “Siz öz vəzifənizi yerinə yetirdiniz, siz adi qatillər deyilsiniz”.

Bir neçə gündən sonra məni polkovnik Qeroviçinin kabinetinə çağırdılar və o, məni görən kimi dedi: “Sən çox güclüsən, birdən üç nəfəri öldürə bilərdin”. Sonra 20.000 ley məbləğində tibbi yardım aldığımı bildirərək imzalı vərəqi mənə uzatdı, ona dedim: “Xəstə deyiləm, polkovnik”. O, masasının üstündəki Mauzer tapançasını göstərərək, "Burada dinlə Sarbu! Görmürsən ki, sən nə qədər pissən? Ağzını da bağla, yoxsa ağzını kirlə dolduraram" deyə cavab verdi. Beləliklə, mən də digər jandarmlar kimi məzuniyyətə göndərildim”.